

ابوداود سائمان بن الامت السبائی

هزار فرموده له فرموده کن

# سونہنی ئیہوداود



بہرگی پینجہم

وہ گزیری  
ناصر ابراہیم سارانی

بۆدابه زاندىنى جۆرمه كىتېب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

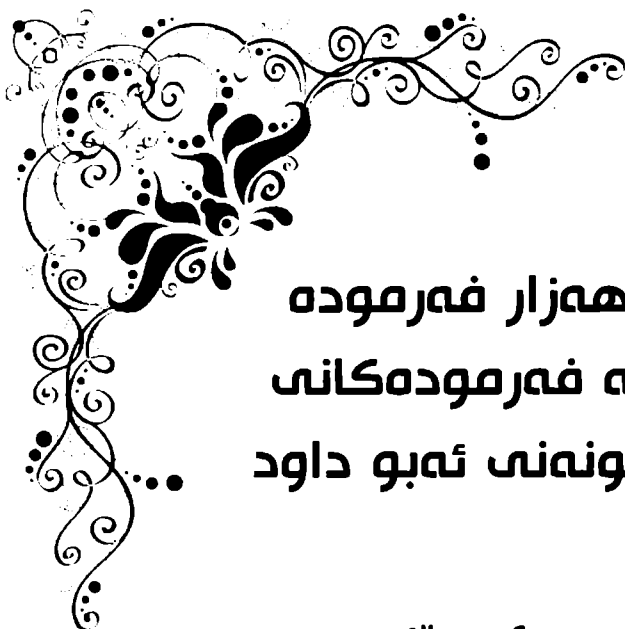
پەراي دانلود كىتاپهاى مختلف مەراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)



[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

للكتب ( كوردى , عربى , فارسى )



# هزار فرموده له فرموده‌کانی سونه‌نی ئه‌بو داود

## به‌رگی پێنجهم

له فرموده‌ی چوار هزار و بیستوهه  
بو پێنج هزار و دوو سهد و هه‌فتاو چوار - کۆتایی

نوسینی :

أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني

وه‌رگیرانی :

ناصر ئیبراهیم سازانی



ناوی کتیب به کوردی : ههزار فەرموده له فەرموده‌کانی سونه‌نی ئه‌بو داود  
به‌رگی پینجه‌م

نوسینی : أبو داود سلیمان بن الأشعث السجستانی  
وه‌رگیرانی : ناصح ئیبراهیم سازانی  
بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی : نوسینگه‌ی ته‌فسیر بو‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌و را‌گه‌یاندن/ هه‌ولێر  
نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه : زه‌رده‌شت کاوانی  
خه‌ت : نه‌وزاد کۆبی  
نه‌خشه‌سازی به‌رگ : ئه‌مین موخلیس  
نۆره و سالی چاپ : یه‌که‌م ۱۴۳۷هـ - ۲۰۱۶ز  
تیراژ : ۱۵۰۰ دانه

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه  
گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی  
(۱۸۵۰) سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

مافی له‌چاپ‌دانه‌وه‌ی پارێزراوه‌ بو  
نوسینگه‌ی ته‌فسیر

نوسینگه‌ی ته‌فسیر

بو‌ بلا‌و‌کردنه‌وه‌و را‌گه‌یاندن

همولێر - شه‌قامی دادگا - ژێر ئوتیلی شیرین پلاص

Mob: 00964 750 460 51 22

Tel: 0964 750 25 18 138

www.tafseer-pub.com

tafseeroffice@yahoo.com





## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سه ره تاي په رتوکی پوښاک و جل و بهرگ

۲۶- اول کتاب اللباس

کاتې که سې پوښاکيکې تازه له بهر ده کات چي بلې؟

۱- باب مَا يَقُولُ إِذَا لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا.

۴۰۲۰ - (صحيح) عن أبو سعيد الخدري، قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا اسْتَجَدَّ ثَوْبًا سَمَاهُ بِاسْمِهِ: إِمَّا قَمِيصًا أَوْ عِمَامَةً، ثُمَّ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ، وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ، وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ). قَالَ أَبُو نَصْرَةَ: فَكَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا لَبَسَ أَحَدُهُمْ ثَوْبًا جَدِيدًا قِيلَ لَهُ: تُبْلِي وَيُخْلِفُ اللَّهُ تَعَالَى.

واته: له نه بو سه عیدی خودیه وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتې که پوښاکيکې تازه له بهر ده کرد ناوی دهر د بهر د ناوی پوښاکه که خویه وه: **مشتکي اسقران** **مشتکي اسقران** (خودایه ستایش هه ر بو تویه، تو منت پوښته کرده وه، داوای خیر و چاکه ی نه م پوښاکه ت لی ده کم، وه داوای نه و خیر و چاکه یه ت لی ده کم که بو ی دروست کراوه، وه په نات پی ده گرم له خراپه ی نه مه و نه و خراپه یه ی که بو ی دروست کراوه).



(أَبُو نَضْرَةَ) ده‌لێت: هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌گه‌ر یه‌کیکیان پۆشاکێکی تازه‌ی له‌به‌رکردایه‌ پێی ده‌وترا: یا خوا بیه‌رزیت واته‌ ئه‌وه‌نده‌ له‌به‌ری بکه‌یت هه‌تا کۆن ده‌بی و ئه‌رزێ له‌به‌رتدا، خوای گه‌وره‌ پۆشاکێ تر به‌خاته‌وه‌ شوێنی بۆت.

٤٠٢١ - عن الجريري، بِإِسْنَادِهِ، نَحْوَهُ.

واته‌: له‌ جوهره‌یه‌یه‌وه‌ فرموده‌ی پێشو به‌ هه‌مان شێوه‌ هاته‌وه‌.

٤٠٢٢ - عن الجريري، بِإِسْنَادِهِ، وَمَعْنَاهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَبْدُ الْوَهَّابِ الثَّقَفِيُّ: لَمْ يَذْكُرْ فِيهِ أَبَا سَعِيدٍ، وَحَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ قَالَ: عَنِ الْجَرِيرِيِّ، عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ وَالثَّقَفِيُّ سَمَاعُهُمَا وَاحِدٌ.

٤٠٢٣ - (حسن دون زيادة (وما تأخر) في الموضعين) عن سهل بن معاذ بن أنس، عن أبيه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أَكَلَ طَعَامًا ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا الطَّعَامَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، وَمَنْ لَيْسَ ثَوْبًا فَقَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا الثَّوْبَ وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةَ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ).

واتە: لە سەھلی کورپی (مُعَاذ)ی کورپی ئەنەسەو، لە باوکیەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەرکەسێ خواردنێ بخوات لەپاشدا بلیت: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواہی کە ئەم خواردنێ پێ بەخشیتم رۆزی دام بەبێ گۆرپان و توانای خۆم، ئەوا خواي گەورە لە گوناھي لەوھوپیش و لەوھوداشی خۆش دەیت، وە ھەرکەسێ پۆشاکێ لەبەر بکات لەپاشدا بلیت: سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواہی کە منی پۆشتە کردو، رۆزی دام بەبێ گۆرپان و توانای خۆم، ئەوا خواي گەورە لە گوناھي لەوھوپیش و لەوھوداشی خۆش دەیت).

### چۆنیەتی پارانەوہ بۆ کەسێ کە پۆشاکي تازە لەبەربکات.

۲ - باب فِيمَا يُدْعَى لِمَنْ لَبَسَ ثَوْبًا جَدِيدًا.

۴۰۲۴ - (صحیح) عن أم خالد بنت خالد بن سعيد بن العاص: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِكِسْوَةٍ فِيهَا خَمِيصَةٌ صَغِيرَةٌ فَقَالَ: (مَنْ تَرَوْنَ أَحَقَّ بِهَذِهِ؟). فَسَكَتَ الْقَوْمُ، فَقَالَ: (اأْتُونِي بِأُمِّ خَالِدٍ). فَأَتَتْ بِهَا، فَأَلْبَسَهَا إِيَّاهَا، ثُمَّ قَالَ: (أَبْلَى وَأَخْلَقِي). مَرَّتَيْنِ، وَجَعَلَ يَنْظُرُ إِلَى عِلْمٍ فِي الْخَمِيصَةِ أَحْمَرَ أَوْ أَصْفَرَ وَيَقُولُ: (سَنَاهُ سَنَاهُ يَا أُمَّ خَالِدٍ). وَسَنَاهُ فِي كَلَامِ الْحَبَشَةِ: الْحَسَنُ.

واتە: لە ئوممو خالیدی کچی خالیدی کورپی سەعیدی کورپی عاصەو دەگیرنەو، کە چەند پارچەیه جل و بەرگ دەھێنن بۆ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، پارچەیه شالی ئاوریشمی رەشیان تیدا دەیت، فەرمووی: (کێ بە شایەن دەزانن ئەم پۆشاکە بەدەنی؟) خەڵکە کە بێدەنگ بوون، فەرمووی: (ئوممو خالیدم بۆ یێنن)، ئەوانیش ھینایان بۆ لای، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بە دەستی خۆی کردیە بەر ئوممو خالید، لەپاشدا پێغەمبەر صلی اللہ

علیه وسلم دووجار فەرمووی: (بیرزی و پۆشاکی تر بخەیتەوه شوێنی بۆت واتە ئەوەندە لەبەری بکەیت هەتا کۆن دەبی ئەرزێ لەبەرتدا). پارچە شالەکه نەخشی سور یان نەخشی زەردی پێوه بوو، دەیفەرموو: (ئەو ئوممو خالید زۆر جوانە زۆر جوانە). (سَنَاه) بە زمانی حەبەشی واتە زۆر جوانە.

### ئەوهی دەربارەی کراس هاتوو.

#### ۳ - باب مَا جَاءَ فِي الْقَمِيصِ.

۴۰۲۵ - (صحیح) عن أم سلمة قالت: كَانَ أَحَبَّ الثِّيَابِ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْقَمِيصُ.

واتە: لە ئوممو سەلەمەو دەگیرنەو، که وتوێتی: خۆشەویستەری پۆشاک بەلای پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وسلم کراس بوو.

۴۰۲۶ - (صحیح) عن أم سلمة قالت: لَمْ يَكُنْ ثَوْبٌ أَحَبَّ إِلَيَّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَمِيصٍ.

واتە: لە ئوممو سەلەمەو دەگیرنەو، که وتوێتی: هیچ پۆشاکی ئەوەندە کراس بەلای پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وسلم خۆشەویست نەبوو.

۴۰۲۷ - (ضعیف) عن أسماء بنت يزيد قالت: كَانَتْ يَدُ كُمِّ قَمِيصِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الرُّضْغِ.

واتە: لە ئەسمانی کچی یەزیدو دەگیرنەو، که وتوێتی: سەر دەستی قۆلی جل و بەرگ و کراسی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هەتا موچەی دەست بوو.

## ئەوێ هاتوو سەبارەت بە (أقبية) كە جۆرە پۆشاکیكە.

۴ - باب مآ جاء في الأقبية.

۴۰۲۸ - (صحيح) عن المسور بن مخرمة، قال: قَسَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْبِيَّةً وَلَمْ يُعْطِ مَخْرَمَةً شَيْئًا، فَقَالَ مَخْرَمَةٌ: يَا بَنِيَّ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، قَالَ: ادْخُلْ فَاذْعُهُ لِي، قَالَ: فَدَعَوْتُهُ، فَخَرَجَ إِلَيْهِ وَعَلَيْهِ قِبَاءٌ مِنْهَا، فَقَالَ: (خَبَأْتُ هَذَا لَكَ). قَالَ: فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ - زَادَ ابْنُ مَوْهَبٍ: مَخْرَمَةٌ، ثُمَّ انْفَقَا - قَالَ: (رَضِيَ مَخْرَمَةٌ).

واتە: لە ميسوهری کوری مەخرەمەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم جۆرە پۆشاکیکی دابەش دەکرد هیچ شتیکی نەبەخشی بە مەخرەمە، مەخرەمە وتی: ئەو کۆری خۆم هەستە با برۆین بۆ لای پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، منیش لەتەکی روشتم، وتی: برۆ ژوورەو پیغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم بۆ بانگ بکە، وتی: بۆم بانگ کرد، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم هەتادەرەو بۆ لای پۆشاکیکی لەوانە لەبەردا بوو کە دابەشی کردبوون، فەرموی: (ئەمەم بۆ تۆ شارددۆتەو). وتی: سەیری کرد واتە مەخرەمە - ئیبنو مەوھەب ئەمەم بۆ زیاد کرد: مەخرەمە، لەپاشدا هەردوو راوی فەرمودە کە رێکن - وتی: (مەخرەمە رازی بوو).



## سەبارەت بە لەبەرکردنی پۆشاکی ناوبانگدار.

### ۵ - باب فی لبس الشُّهره.

۴۰۲۹ - (حسن) عن ابن عمر - قال في حديث شريك: يرفعه - قال: (مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شَهْرَةٍ أَلْبَسَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَوْبًا مِثْلَهُ). زَادَ عَنْ أَبِي عَوَانَةَ (ثُمَّ تَلَهَّبُ فِيهِ النَّارُ).

واتە: لە ئیبنو عومەرەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، - لە فەرمودەکەی شەریکدا وتی: فەرمودەکەی بەرزکردووە هەتا گەیانیدیەو بە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (هەرکەسێ لە دنیا دا جل و بەرگ و پۆشاکی ناوبانگدار لەبەربکات خۆی گەورە لەروژی قیامەتدا هەمان پۆشاکی لەبەردەکاتەو). ئیبنو ئەبی عەوانە ئەمە ی بۆ زیاد کرد: (لەپاشدا گەری تی بەردەدات).

۴۰۳۰ - (حسن) عن أبو عوانة قال: ثَوْبٌ مَذَلَّةٌ.

واتە: لە ئەبو عەوانەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: لە قیامەتدا جل و بەرگ و پۆشاکی سەرشۆری و ریسوایی لەبەر دەکات.

۴۰۳۱ - (حسن صحيح) عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ).

واتە: لە ئیبنو عومەرەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (هەرکەسێک خۆی بچوونی بەهەر قەومێک ئەو لەوانە).

## ده‌باره‌ی له‌به‌رکردنی پۆشاک‌ی له‌ خوری و موو دروستکراو.

۶ - باب فی لبس الصوف والشعر.

۴۰۳۲ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مُرَحَّلٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مال چوه‌ده‌روه شالینه‌یه‌کی پینچابوو به‌خویه‌وه نه‌خشی پیوه‌بوو به‌وینه‌ی کوپانی وشت، له‌مووی ره‌ش دروستکرا بوو.

۴۰۳۲ م - (حسن الإسناد) عن عتبة بن عبد السلمي قال: اسْتَكْسَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَسَانِي خَيْشَتَيْنِ، فَلَقَدْ رَأَيْتُنِي وَأَنَا أَكْسَى أَصْحَابِي.

واته: له عوتبه‌ی کوپی عه‌بدجی سوله‌مییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: داوای پۆشاکم کرد له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، ئه‌ویش دوو ده‌ست پۆشاک‌ی له‌خوری دروستکراوی پی به‌خشییم له‌به‌رم کردن، سه‌یرده‌که‌م له‌هه‌موو هاوړیکانم پۆشته‌ترم.

۴۰۳۳ - (صحیح) عن أبو بردة قال: قَالَ لِي أَبِي: يَا بُنَيَّ، لَوْ رَأَيْتَنَا وَنَحْنُ مَعَ نَبِيِّنَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَدْ أَصَابَتْنَا السَّمَاءُ، حَسِبْتُ أَنَّ رِيحَنَا رِيحُ الضَّانِ.

واته: له ئه‌بو بورده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: باوکم پیی وتم: ئه‌ی کوپی خۆم له‌خزمدت پیغه‌مبه‌ره‌که‌ماندا صلی الله علیه وسلم بووین باران ته‌ری کردین،

نه گهر له سهر نهو حاله ده تبينين وات ده زانى نهو به بونی جله خوربه کانی نیمه نيه به لکو بونی مهر خویه تی.

## له بهرکردنی جل و بهرگی به نرخ و گرانبه ها.

### ۷- باب لبس المرتفع.

۴۰۳۴ - (ضعیف) عن أنس بن مالك: أَنَّ مَلِكَ ذِي يَزَنَ أَهْدَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُلَّةً أَخَذَهَا بِثَلَاثَةِ وَثَلَاثِينَ بَعِيرًا، أَوْ ثَلَاثٍ وَثَلَاثِينَ نَاقَةً، فَقَبِلَهَا.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیرنه وه، که پاشای (ذی یزن) دهستی جلی گرانبه های نارد بو پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بایی سی و سی و شتر بوو، یان بایی سی و سی و شتری می بوو، پیغمبه ر صلی الله علیه وسلم وه ریگرت.

۴۰۳۵ - (ضعیف) عن إسحاق بن عبد الله بن الحارث: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اشْتَرَى حُلَّةً بِبِضْعَةِ وَعِشْرِينَ قَلُوصًا، فَأَهْدَاهَا إِلَى ذِي يَزَنَ.

واته: له ئیسحاقی کوری (عبد الله) کوری (حارث) وه ده گیرنه وه، که پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی جل و بهرگی کری به بیست و نه وهنده نوبه نه و شتر، به دیاری ناردی بو پاشای (ذی یزن).

## سەبارەت بە پۆشاکی ئەستور.

### ۸ - باب لِبَاسِ الْغَلِظِ .

۴۰۳۶ - (صحیح) عن أبو بردة قال: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ، فَأَخْرَجَتْ إِلَيْنَا إِزَارًا غَلِظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ وَكِسَاءَ مِنَ الَّتِي يُسْمُونَهَا الْمُلبَّدةَ، فَأَقْسَمَتْ بِاللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قُبِضَ فِي هَذَيْنِ الثَّوْبَيْنِ .

واتە: لە ئەبو بوردەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: چوم بۆ لای عایشە، نێزارێکی ئەستوری دەرھێنا لەو نێزارانەی کە لە یەمەن دروست دەکەن، لە گەڵ دەستی جلی پینە پینە کراودا، سوێندی خوارد بە (اللە) کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەکاتی رۆح کێشاندا ئەم دوو جلە ی لەبەردا بوو.

۴۰۳۷ - (حسن الأسناد) عن عبد الله بن عباس قال: لَمَّا خَرَجَتِ الْحَرُورِيَّةُ أَتَيْتُ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فَقَالَ: ائْتِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ، فَلَبِسْتُ أَحْسَنَ مَا يَكُونُ مِنْ حُلْلِ الْيَمَنِ، - قَالَ أَبُو زُمَيْلٍ: وَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ رَجُلًا جَمِيلًا جَهِيرًا - ، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَأَتَيْتُهُمْ، فَقَالُوا: مَرَحَبًا بِكَ يَا ابْنَ عَبَّاسٍ مَا هَذِهِ الْحُلَّةُ؟ قَالَ: مَا تَعْيِبُونَ عَلَيَّ؟ لَقَدْ رَأَيْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ مَا يَكُونُ مِنَ الْحُلْلِ.

واتە: لە (عبد اللہ) ی کوپی عەباسەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: کاتی کە حەروریەکان دەرچوون لەژێر رکێفی خەلافەتی پێشەوا عەلی رەزای خوی لێ بێ جەنگی لەگەڵ کردن، چوم بۆ خزمەتی وتی: جوانترین جل و بەرگی یەمەنی لەبەربەکوو برۆ بۆلایان - ئەبو زومەیل وتی: بێگومان ئێبێو عەباس پیاویکی جوان و پێکەوتو بوو- ئێبێو عەباس وتی: چوم بۆلایان،

وتیان: مہرحہبات لی بی نہی نیبنو عہباس نهم جل و بہرگہ چی یہ لہ بہرتدا،  
وتی: بو رہخنہ دہ گرن لہ پیشہوا عدلی رہزای خوی لی بی کہ جل و بہرگی  
لہم شیوہ لہ بہردہ کات؟ بیگومان بہ چاوی خوّم دیم پیغہ مہبری خوا صلی اللہ  
علیہ وسلم چاکترین و جوانترین جل و بہرگی لہ بہردا بوو.

## نہوی ہاتووه دہربارہی (خز) پوښاکیکہ لہ خوری و ناوریسم دروست دہکریّت.

۹ - باب مَا جَاءَ فِي الْخَزِّ.

۴۰۳۸ - (ضعیف الأسناد) عن سعد قال: رَأَيْتُ رَجُلًا يَبْخَارِي عَلَى بَغْلَةٍ بَيْضَاءَ عَلَيْهِ عِمَامَةٌ خَزٌّ سَوْدَاءُ، فَقَالَ: كَسَانِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتہ: لہ سہ عدہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: لہ بوخارا پیاونکم دی بہ سواری  
نیسترنکی سپیہوہ میزدرنکی رہشی بہ سہرہوہ بوو تانہ کہی ناوریسم بوو، وتی:  
پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نهم میزدہری لہ سہر کردوم.

۴۰۳۹ - (صحیح) عن أبو عامر، أو أبو مالك - وَاللَّهِ يَمِينُ أُخْرَى مَا كَذَبَنِي -  
أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ  
يَسْتَجِلُّونَ الْخَزَّ وَالْحَرِيرَ). وَذَكَرَ كَلَامًا، قَالَ: (يُمَسَّحُ مِنْهُمْ آخَرُونَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ  
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَعَشْرُونَ نَفْسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى  
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَوْ أَكْثَرُ لَبَسُوا الْخَزَّ مِنْهُمْ: أَنَسُ، وَالْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ.

واتہ: لہ نہبو عامیرہوہ، یان لہ نہبو مالیکہوہ دہ گیرنہوہ، کہ بیستوہ تی لہ  
پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (لہ نومہ تہ کہمدا کہ سانیک  
پیدا دہن پوښینی جل و بہرگی (خز) و ناوریسم حہ لال دہ کەن و بہ حہرامی



نازانن). قسەیه‌کی تری کرد، فەرمووی: (لەو کەسانە هەیانە مەسخ دەکەین بە مەیمون و بەراز هەتا رۆژی قیامەت). ئەبو داود دەلیت: بیست کەس له هاوێلانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم یان زیاتر پۆشاکێ (خز)یان لەبەر دەکرد لەوانە: ئەنەس و بەرائی کورپی عازیب بوون.

## ئەوێ هاتووە سەبارەت بە لەبەرکردنی پۆشاکێ ئاوریشم.

۹ - باب مَّا جَاءَ فِي لُبْسِ الْحَرِيرِ.

۴۰۴۰ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَأَى حُلَّةً سِيْرَاءَ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ تُبَاعُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لَوْ اشْتَرَيْتَ هَذِهِ فَلَبِسْتَهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَلِلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ). ثُمَّ جَاءَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا حُلٌّ، فَأَعْطَى عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهَا حُلَّةً، فَقَالَ عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَسَوْتَنِيهَا وَقَدْ قُلْتَ فِي حُلَّةِ عَطَارِدٍ مَا قُلْتَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أَكْسُهَا لِتَلْبَسَهَا). فَكَسَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ أَخَا لَهُ مُشْرِكًا مِمَّنْ.

واتە: لە (عبد الله) ی کورپی عومەرەو رەزای خوایان لێ بێ دەگیرنەو، کە پیشەوا عومەری کورپی (خَطَّاب) رەزای خوای لێ بێ (حُلَّة سِيْرَاء) ی بێنی - پۆشاکێکە لە ئاوریشم - لەبەردەم مزگەوتدا دیانفرۆشت وتی: خۆزگە ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم قاتێ لەم پۆشاکەت دەکری و لە رۆژانی هەینی دا لەبەرت دەکرد، هەرەوھا لە کاتیکیشدا کە نوێنەرەکان دینەلات، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (بێگومان تەنھا ئەو کەسانە لەبەری دەکەن کە بەشی باشیان نیە لە دواڕۆژدا). لەپاشدا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چەند پۆشاکێکی لەو جوړە بۆ هات، یەکیکیانی دا



به پێشهوا عومەر، ئەویش وتی: ئەى پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم له‌به‌رى بکه‌م له‌ کاتی‌کدا که تۆ دەر‌بارەى له‌به‌رکردنى (حُلَّةٍ عَطَارِدَ). ناواو ناوات فەرموو؟! پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (بۆ ئەوه پێم نە‌دايت که له‌به‌رى بکه‌یت!). - بە‌لکو بۆ ئەوه پێم دايت که سوودی لى بىنى - عومەرش ره‌زای خوای لى بى برايه‌کى داىکى هەبوو له‌مه‌که‌ (موشرىک) هاوێل بۆ خوا بریار‌ده‌ر بوو دای به‌و.

٤٠٤١ - (صحیح) عن سالم بن عبد الله عن أبيه بهذه القصة قال: حُلَّةٌ: إِسْتَبْرَقٍ. وَقَالَ فِيهِ: ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَيْهِ بِجُبَّةٍ دِيْبَاجٍ، وَقَالَ: (تَبِيعُهَا وَتُصِيبُ بِهَا حَاجَتَكَ).

واته: له‌ سالمى كورپى (عبد الله) وه، له‌ باوكیه‌وه هه‌مان به‌سه‌رهات هاتوه وتی: (حُلَّةٌ) واته: (إِسْتَبْرَقٍ) ناو‌ریشمى ئەستور، له‌ فەرموده‌كه‌یدا وتی: له‌پاشدا جبیه‌كی له‌ دى‌باج - كه‌ جوړیكه‌ له‌ ناو‌ریشم - بۆ ره‌وانه‌ كرد، فەرمووی: (بى‌فروشه‌ به‌ پاره‌كه‌ى پێوستى خۆتى پى جیبه‌جى بکه‌).

٤٠٤٢ - (صحیح) عن أبو عثمان النهدي قال: كَتَبَ عُمَرُ إِلَى عُتْبَةَ بْنِ قَرْقَدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْحَرِيرِ إِلَّا مَا كَانَ هَكَذَا وَهَكَذَا: أَصْبَعَيْنِ، وَثَلَاثَةً، وَأَرْبَعَةً.

واته: له‌ (أبو عثمان)ى نه‌ه‌دییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، كه‌ وتویه‌تی: پێشهوا عومەرى كورپى (خَطَّاب) ره‌زای خوای لى بى نامه‌ى نوسى بۆ فەرقه‌د: كه‌ پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم رێگه‌ى نه‌داوه به‌ له‌به‌رکردنى پۆشاکی ناویشم مه‌گەر به‌ ئەندازەى ئەوه‌نده‌و ئەوه‌نده‌ نه‌ییت، به‌ ئەندازەى جیگه‌ى دوو په‌نجه‌ یان سیان یا چوار.

۴۰۴۳ - (صحيح) عن علي رضي الله عنه قال: أُهْدِيَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُلَّةٌ سِرَاءٌ، فَأَرْسَلَ بِهَا إِلَيَّ، فَلَبِسْتُهَا، فَأَتَيْتُهُ فَرَأَيْتُ الْعُضْبَ فِي وَجْهِهِ فَقَالَ: (إِنِّي لَمْ أُرْسَلْ بِهَا إِلَيْكَ لِتَلْبَسَهَا). وَأَمَرَنِي فَأَطَرْتُهَا بَيْنَ نِسَائِي.

واته: له پيشهوا عهليهوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه وتويه تى: (حُلَّةٌ سِرَاءٌ) كه پوښاكينكه له ټاوريشم به ديارى نارد بو پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، نهویش ناردى بو من، له بهرم كړدو، چوم بو خزمه تى تورپهيم به روخساريهوه دى، فرمووى: (بو نهوه بو من ناردى كه له بهري بكهيت). فرمانى پى كړدم دابهشم كړد به سهر هاوسره كانمدا.

## نهوانهى كه له بهر كړدنې پوښاكى ټاوريشميان به لاوه باش نيه.

### ۱۱ - باب مَنْ كَرِهَهُ.

۴۰۴۴ - (صحيح) عن علي بن أبو طالب رضي الله عنه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ، وَعَنْ لُبْسِ الْمُعْصَفِرِ، وَعَنْ تَخْتُمِ الذَّهَبِ، وَعَنْ الْقِرَاءَةِ فِي الرُّكُوعِ.

واته: له پيشهوا عدلى كورې (أبو طالب) هوه رهزای خوای لى بى ده گيرنهوه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم رينگهى نه مانه دى نه داوه. له بهر كړدنې پوښاكى ټاوريشمى قهسى و عه صفه راناوى نهوې به گياى گه زنه رهنك ده كړيت، نه نگوستيله زېر له ده ست كړدن - بو پياوان -، ههروه قورنان خوندينش له ركوع دا.

٤٠٤٥ - (صحیح) عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بهذا، قال: عَنِ الْقِرَاءَةِ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ.

واتە: لە پێشواوەی کۆری (أبو طالب) هەوێ زەزای خۆی لێ بێ، لە پێشواوەی خواوەی صلی اللہ علیہ وسلم فەرمودە پێشواوە، فەرمووی: رێگری کردووە لە قورئان خوێندن لە رکوع و سەجدەدا.

٤٠٤٦ - (حسن صحیح) عن إبراهيم بن عبد الله، بهذا، زاد: وَلَا أَقُولُ نَهَاكُم.

واتە: لە ئیبراھیمی کۆری (عبد الله) هەوێ فەرمودە پێشواوە، ئەمە بۆ زیاد کرد: پێشواوەی وێ: مە نایم رێگری ئەوانەتان لێ دەکات.

٤٠٤٧ - (ضعيف الأسناد) عن أنس بن مالك: أَنَّ مَلِكَ الرُّومِ أَهْدَى إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَقَّةً مِنْ سُنْدُسٍ فَلَبِسَهَا فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى يَدَيْهِ تَذَبُّبًا، ثُمَّ بَعَثَ بِهَا إِلَى جَعْفَرٍ فَلَبِسَهَا، ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَمْ أُعْطِكُمَا لِتَلْبَسَهَا). قَالَ: فَمَا أَصْنَعُ بِهَا؟ قَالَ: أَرْسِلْ بِهَا إِلَى أَخِيكَ النَّجَاشِيِّ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ دەگیرنەوێ، کە وتیەتی: پاشای رۆم فەرەوێکی قۆلداری لە سوندوس چنراوی بە دیاری نارد بۆ پێشواوەی خوا صلی اللہ علیہ وسلم، لەبەری کرد وەک ئەوێ ئیستا بە بەرچاومەوێ بیت قۆلەکانی دەجولانەوێ ئەوێندە درێژ بوون، لەپاشدا ناردی بۆ جەعفەر ئەویش لەبەری کردو ئینجا هاتەوێ بۆ خزمەت پێشواوەی خوا صلی اللہ علیہ وسلم، پێشواوەی خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (بۆ ئەو پێم نەداوی لەبەری بکەیت). جەعفەر وتی: ئەی چی لێ بکەم؟، فەرمووی: (بەدیاری بێنێرە بۆ نەجاشی برات بۆ ئەوێ سودی لێ وەرگرێت).

٤٠٤٨ - (صحيح) عن عمران بن حصين: أن نبي الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا أَرْكَبُ الْأَرْجُؤَانَ، وَلَا أَلْبَسُ الْمُعْصَفَرَ، وَلَا أَلْبَسُ الْقَمِيصَ الْمُكْفَفَ بِالْحَرِيرِ). قَالَ: وَأَوْماً الْحَسَنُ إِلَى جَنْبِ قَمِيصِهِ. قَالَ: وَقَالَ: (أَلَا وَطِيبُ الرَّجَالِ رِيحٌ لَا لَوْنٌ لَهُ، أَلَا وَطِيبُ النِّسَاءِ لَوْنٌ لَا رِيحَ لَهُ). قَالَ سَعِيدٌ: أَرَاهُ قَالَ: إِنَّمَا حَمَلُوا قَوْلَهُ فِي طِيبِ النِّسَاءِ عَلَى أَنَّهَا إِذَا خَرَجَتْ، فَأَمَّا إِذَا كَانَتْ عِنْدَ زَوْجِهَا فَلْتَطِيبَ بِمَا شَاءَتْ.

واتە: لە عیمەری کۆری حوسەینەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (من سوارى زينتك ناهم له ناویشمی سور بیت، پۆشاکى عەصفەراناوی ئەوێ بە گىای گەزنە رەنگ دەکرێت لەبەرناکەم، پۆشاکى لەبەرناکەم فەقیانەکانى و قەراغەکانى لە ناویشم چنابن). وتی: حەسەن راوی فەرمودەکە ئاماژەى کرد بۆ ئەو شوێنەى کراسەکەى کە سەریان قۆلى پێدا دەکری، عیمەران وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ناگاداربەن بۆنى خۆشى پیاوان بۆنى هەیه و رەنگى نیه، بۆنى خۆشى ئافەرەتانیش رەنگى هەیه و بۆنى نیه). سەعید وتی: وا ئەزانم وتی: زانایان بۆنى خۆشى ئافەرەتانیان حەمل کردووە بەوێ کاتى کە لەمال دەرجوو دروست نیه بۆى بۆنى خۆش لەخۆى بدات نیتەر رەنگى هەبى یان بۆن، بەلام ئەگەر لەلای مێردەکەى بێ بۆى هەیه بە ئارەزووی خۆى بۆن بدات لەخۆى.

٤٠٤٩ - (ضعيف) عن أبو الحصين - يعني الهيثم بن شفي - قال: خَرَجْتُ أَنَا وَصَاحِبٌ لِي يُكْنَى أَبَا عَامِرٍ رَجُلٌ مِنَ الْمَعَاوِرِ لِنُصَلِّيَ بِإِبِلَيْئَاءَ، وَكَانَ قَاصَهُمْ رَجُلٌ مِنَ الْأَزْدِ يُقَالُ لَهُ أَبُو رَيْحَانَةَ، مِنَ الصَّحَابَةِ. قَالَ أَبُو الْحُصَيْنِ: فَسَبَقَنِي صَاحِبِي إِلَى الْمَسْجِدِ، ثُمَّ رَدِفْتُهُ فَجَلَسْتُ إِلَى جَنْبِهِ، فَسَأَلَنِي: هَلْ أَدْرَكْتَ قَصَصَ أَبِي رَيْحَانَةَ؟ قُلْتُ: لَا. قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَشْرِ: عَنِ الْوَشْرِ، وَالْوَشْمِ، وَالنَّتْفِ، وَعَنْ مُكَامَعَةِ الرَّجُلِ الرَّجُلَ بِغَيْرِ شِعَارٍ، وَعَنْ مُكَامَعَةِ الْمَرْأَةِ الْمَرْأَةَ بِغَيْرِ شِعَارٍ، وَأَنْ يَجْعَلَ الرَّجُلُ فِي أَسْفَلِ ثِيَابِهِ حَرِيرًا



مِثْلَ الْأَعَاجِمِ، أَوْ يَجْعَلَ عَلَى مَنْكِبَيْهِ حَرِيرًا مِثْلَ الْأَعَاجِمِ، وَعَنِ النَّهْبَى، وَرُكُوبِ  
النُّمُورِ، وَلُبُوسِ الْخَاتَمِ إِلَّا لِذِي سُلْطَانٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الَّذِي تَقَرَّدَ بِهِ مِنْ هَذَا  
الْحَدِيثِ ذِكْرُ الْخَاتَمِ.

واته: له ئه بو حوصهين - واته: (هيشم)ی کورێ شه فی -هوه ده گيرنهوه،  
که وتویهتی: من و هاوړپیه کم که به ئه با عامیر ناسراو بوو پیاوئ بوو  
له خه لکی مه عافیر ده رچوین نوژر بکهین له شاری نیلیا (بیت المقدس)،  
ئهو که سه ی که ناموژگاری ده کردن و به سه رهاتی بو ده گيرانه وه پیاوئکی  
خه لکی یه زد بوو پیاوئ بوو له هاوه لان به ئه بو رهحانه ناسراو بوو، ئه بو  
حوصهين وتی: هاوړپیکه م پیش من کهوت بو مزگهوت، له پاشدا منیش هاتم  
له ته نیشتی هوه دانیشتم، لئی پرسیم وتی: نایا گهیشتی به به سه رهاته که ی  
ئه بو رهحانه دا که بو ی باس کردین، وتم: نه خیر، وتی: گویم لئی بوو دهیوت:  
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگه ی ئه م ده شته ی نه داوه: ددان  
ته نک و شاش کردن بو جوانی، خال کوتان، هه لکیشانی مووی روخسار واته  
دهم و چاو هه لگرتن، پیکه وه خهوتنی دوو پیاو به رووتی له ژیر یه ک لیفه یان  
یه ک به تانی یان هه رشیککی له و جوړه دا، هه روه ها پیکه وه خهوتنی دوو نافرته  
به رووتی له ژیر یه ک لیفه یان یه ک به تانی دا، به شی خواره وه ی پو شاکي  
پیاو له ئاوریشم بیت وه که عه جه مه کان، یان ئاوریشم بدات به سه رشانیدا وه  
عه جه مه کان - نه ندازه ی جیگه ی ئاوریشمه که له چوار په نجه زیاتر بیت -،  
فراندنی مالی خه لک و به زور لی زهوت کردنیان، سواربوونی ئه و ولاخانه ی  
که کوپانه که یان له پیستی پلنگه - چونکه به فیزو ده عیه بووه جل و بهرگی  
عه جه مه کان بووه، له ده ست کردنی نه نگوستیله یه که موری لی هه لکرا بیت  
مه گه ر بو خاوهن ده سه لات.

٤٠٥٠ - (صحيح) عن علي رضي الله عنه قال: نَهَى عَنْ مَيَاثِرِ الْأَرْجُوانِ.

واته: له پيشهوا عه لی کورې (أبو طالب)هوه رهزای خوی لی بی ده گيرنهوه،

کہ وتوبہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم رنگری کردوہ لہو زینہی لہ ناوری شمی سور دروست دہ کرت.

۴۰۵۱ - (صحیح) عن علي رضي الله عنه قال: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ خَاتَمِ الذَّهَبِ، وَعَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ وَالْمِثْرَةِ الْحُمْرَاءِ.

واتہ: لہ پیشہوا عہلی کوری (ابو طالب) وہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم رنگری نہ مانہی لی کردم: لہ دست کردنی نہ نگوستیلہی زیر، لہ بہر کردنی ناوری شمی قہسی، ہر وہا لہو زینہی کہ لہ ناوری شمی سور دروست دہ کرت.

۴۰۵۲ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى فِي خَمِيصَةٍ لَهَا أَعْلَامٌ، فَنَظَرَ إِلَى أَعْلَامِهَا، فَلَمَّا سَلَّمَ قَالَ: (ادْهَبُوا بِخَمِيصَتِي هَذِهِ إِلَى أَبِي جَهْمٍ فَإِنَّهَا أَلْهَتْنِي أَنْفًا فِي صَلَاتِي، وَأَتُونِي بِأَنْبِجَانِيَّتِهِ).

واتہ: لہ عائشہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم لہ بہر گیکی رنگاو رنگدا نوٹری دہ کرد، سہیری خہ تہ کانی کرد، کاتیک لہ نوٹرہ کھی بویہ وہ فہرموی: (نہم بہر گہ بہرنہوہ بو نمبو جہم، بہر گیکی سادہ بو من بہینن، چونکہ خہیالی بردم لہ نوٹرہ کہ مدا).

۴۰۵۳ - (صحیح) عن عائشة، نَحْوَهُ، وَالْأَوَّلُ أَشْبَحُ.



## روخسەت له به کارهینانی پۆشاکى خەت خەت و به تالى ئاوريشم چنراو.

۱۲ - باب الرُّخْصَةِ فِي الْعَلَمِ وَخَيْطِ الْحَرِيرِ.

۴۰۵۴ - (صحيح) عبد الله أبو عمر مولى أسماء بنت أبي بكر، قال: رَأَيْتُ ابْنَ عُمَرَ فِي السُّوقِ اشْتَرَى ثَوْبًا شَامِيًّا، فَرَأَى فِيهِ خَيْطًا أَحْمَرَ، فَرَدَّهُ، فَأَتَيْتُ أَسْمَاءَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهَا، فَقَالَتْ: يَا جَارِيَةُ نَاولِينِي جُبَّةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخْرَجَتْ جُبَّةَ طَيَالِسَةَ مَكْفُوفَةَ الْجَنَبِ وَالْكُمَيْنِ وَالْفَرْجَيْنِ بِالذَّبْيَاجِ.

واته: له (عبد الله) ئه بو عومەر بهندهی رزگارکراوی نهسمانی کچی ئه بو به کرموه ده گیرنهوه، که وتیهتی: ئیبنو عومهرم له بازار دی کالایه کی شامی کپی تالیکى ئاوریشمی سورى تیدا بینى، دایه وه به سهر فرۆشیاره کهدا، چوم بو لای نه سما به سهراته کهم بو گیرایه وه، وتی: نهی که نیه که که جبه کهی پیغه مبهری خوا م صلی الله علیه وسلم بو بینه، جبه کهی دهرهینا له قوماشینکی نه ستور بوو یه خه کهی و سه ری ههردوو قوڵی و ههردوو چمکه کهی به ئاوریشمی نه ستور نه خشینرا بون.

۴۰۵۵ - (صحيح) دون قوله (فَأَمَّا الْعَلَمُ) ... عن ابن عباس قال: إِنَّمَا نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الثَّوْبِ الْمُضْمَتِ مِنَ الْحَرِيرِ، فَأَمَّا الْعَلَمُ مِنَ الْحَرِيرِ وَسَدَى الثَّوْبِ: فَلَا بَأْسَ بِهِ.

واته: له ئیبنو عهباسه وه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتیهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بهرکردنی پۆشاکى ئاوریشمی بوختی قهدهغه کردوه، به لام نه گهر نه خشه کهی یان خهته کانی و تاله کانی له ئاوریشم

بێ یا له گه‌ڵ خوری و لۆکه تیکه‌لاو بکری ئه‌وه له‌به‌رکردنی قه‌یدی نیه‌و دروسته‌.

### سه‌باره‌ت به‌ له‌به‌رکردنی پۆشاکی

### ئاوریشم له‌به‌ر به‌هانه‌ی شه‌رعی.

۱۳ - باب فی لبس الحریر لغدر.

۴۰۵۶ - (صحیح) عن أنس قال: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَلِلزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ فِي قُمُصِ الْحَرِيرِ فِي السَّفَرِ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بِهِمَا.

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رینگه‌ی دا به (عبد الرحمان) ی کورپی عه‌وف و زوبیری کورپی عه‌وام پۆشاکی ئاوریشم له‌به‌ریکه‌ن له‌سه‌فه‌ردا له‌به‌ر له‌شخورانیك که هه‌یان بوو.

### سه‌باره‌ت به‌ له‌به‌رکردنی پۆشاکی

### ئاوریشم له‌لایه‌ن ئافره‌تانه‌وه.

۱۴ - باب فی الحریر للنساء.

۴۰۵۷ - (صحیح) عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَذَ حَرِيرًا فَجَعَلَهُ فِي يَمِينِهِ، وَأَخَذَ ذَهَبًا فَجَعَلَهُ فِي شِمَالِهِ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ هَذَيْنِ حَرَامٌ عَلَى ذُكُورِ أُمَّتِي).



واتە: لە پێشەوا عەلی کۆری (أبو طالب) موه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که وتیهتی: پینغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پارچهیه ناویشمی به دهستی راستی هه لگرت و پارچهیه زێڕیشی به دهستی چهپ هه لگرت، له پاشدا فەرمووی: (ئەم دوانە لەسەر نێرنە ی ئوممەتی من حەرامن).

٤٠٥٨ - (صحیح) عن أنس بن مالك: أَنَّهُ رَأَى عَلَى أُمِّ كَلْثُومٍ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُرْدًا سِرَاءً. قَالَ: وَالسَّيْرَاءُ الْمُضْلَعُ بِالْقَرْ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوه ده گیرنهوه، که پۆشاکێکی ناویشمی خەت خەتی دیوه له بهری (أُمِّ كَلْثُوم) ی کچی پینغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم.

٤٠٥٩ - (صحیح) عن جابر قال: كُنَّا نَنْزِعُهُ عَنِ الْغُلَمَانِ، وَتَتَرُكُهُ عَلَى الْجَوَارِي.

واتە: لە جابر موه ده گیرنهوه، که وتیهتی: ئێمه پۆشاکێ ناویشمان له بهری کۆران داده کەند به لام وازمان ده هینا له کچان.



## دەربارەی لەبەرکردنی پۆشاکی حیبەرە کە لە یەمەن لە لۆکە یان لە کەتان دروست دەکرا.

۱۵ - باب فی لبس الحَبَرَة.

۴۰۶۰ - (صحیح) عن قتادة قال: قُلْنَا لِأَنَسٍ - يَعْنِي ابْنَ مَالِكٍ -: أَيُّ اللَّبَاسِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَوْ أَعْجَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ: الْحَبَرَةُ.

واتە: لە قەتادەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: وتان بە ئەنەسی کۆری مالیک پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم حەزی لە چی جوړه پۆشاکیک بوو - یان چ پۆشاکیکی بەلاوہ چاک و جوان بوو ؟ - ئەنەس وتی: حیبەرە.

## دەربارەی لەبەرکردنی پۆشاکی سپی.

۱۶ - باب فی البیاض.

۴۰۶۱ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيَاضَ: فَإِنَّهَا خَيْرٌ ثِيَابِكُمْ، وَكَفَّفُوا فِيهَا مَوْتَاكُم، وَإِنَّ خَيْرَ أَكْحَالِكُمْ الْإِثْمَدُ: يَجْلُو الْبَصَرَ، وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ).

واتە: لە ئیبنو عەباسەو رەزای خوایان لی بن دەگیرنەو، کە وتووەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموووەتی: (جل و بەرگی سپی لەبەر بکەن چونکە چاکترین جل و بەرگە بۆ ئێو، بیکەن بە کفیش بۆ مردووەکانتان، چاکترین کلی ئێوێش کلی رەشە: چاوتان پاک دەکاتەو بەهیزی دەکات، مووی برژانگیشتان دەروێنتێتەو).

## دهرباره پوښاکي چلکن و شتنی.

### ۱۷ - باب فی الخُلُقَانِ وَفِي غَسْلِ الثَّوْبِ.

۴۰۶۲ - (صحيح) عن جابر بن عبد الله قال: أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَأَى رَجُلًا شَعِثًا قَدْ تَفَرَّقَ شَعْرُهُ، فَقَالَ: (أَمَا كَانَ يَجِدُ هَذَا مَا يُسَكِّنُ بِهِ شَعْرَهُ؟). وَرَأَى رَجُلًا آخَرَ وَعَلَيْهِ ثِيَابٌ وَسِخَةٌ فَقَالَ: (أَمَا كَانَ هَذَا يَجِدُ مَا يَغْسِلُ بِهِ ثَوْبَهُ).

واته: له جابري کورې (عبد الله) وه ده گيرنه وه، که وتويه تی: پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم هات بو لامان پیاوړکی دی قره کانی پهرش و بلاووبونه وه، فرموی: (نه وه که سی نیه شانیه کی بداتی هتا قری پی دابهینی). هروه ها پیاوړکی تری بینی جل و بهرگی چلکنی له بهردا بوو، فرموی: (نه وه که سی نیه ناوی بداتی هتا جله کانی پی بشوات).

۴۰۶۳ - (صحيح الإسناد) عن أبو الأحوص، عن أبيه قال: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ثَوْبٍ دُونِ، فَقَالَ: (أَلَاكَ مَالٌ؟) قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: (مِنْ أَىِّ الْمَالِ؟). قَالَ: قَدْ أَتَانِي اللَّهُ مِنَ الْإِبِلِ وَالْغَنَمِ وَالْخَيْلِ وَالرَّقِيقِ، قَالَ: (فَإِذَا آتَاكَ اللَّهُ مَالًا فَلْيُرْ أَثَرُ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكَ وَكَرَامَتِهِ).

واته: له نهو نه حوه صه وه، له باوکیه وه ده گيرنه وه، که وتويه تی: به جل و بهرگیکی شروه هاتمه خزمهت پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم، فرموی: (مال و سامانت هیه؟)، وتم: به لېن، فرموی: (چ جوړه مال و سامانیکه؟)، وتم: خوی گهوره وشر و مهر و بز و نه سپ و بهندهی پی به خشیوم، فرموی: (خوی گهوره مال و سامانی پی به خشیویت با شونه وای نیعمه ته کانی خوی

گه‌وره‌ت له‌سه‌ر دیار بێت). - واته جلی جوان تازه له‌به‌ر بکه با خه‌لك بزانه ده‌وله‌مندی و خوی گه‌وره جو‌ره‌ها نیعمه‌تی خۆی پێ به‌خشیوی -.

## سه‌باره‌ت به‌ ره‌نگ کردن به‌ زه‌رد.

### ۱۸ - باب فی المَصْبُوغِ بِالصُّفْرَةِ.

۴۰۶۴ - (صحیح الإسناد) عن زید - یعنی ابن أسلم - أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يَصْبُغُ لِحْيَتَهُ بِالصُّفْرَةِ حَتَّى مَتَلَّى ثِيَابُهُ مِنَ الصُّفْرَةِ، فَقِيلَ لَهُ: لِمَ تَصْبُغُ بِالصُّفْرَةِ؟ فَقَالَ: إِنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبُغُ بِهَا، وَلَمْ يَكُنْ شَيْءٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْهَا، وَقَدْ كَانَ يَصْبُغُ بِهَا ثِيَابَهُ كُلَّهَا حَتَّى عِمَامَتَهُ.

واته: له زهیدی کوری ته‌سه‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئیبنو عومەر ره‌زای خوایان لێ پێ به‌ره‌نگی زه‌رد ریشی خۆی ره‌نگ کردبوو ته‌نانه‌ت جله‌کانیشی زه‌ردی تو‌خ بوون، پێی و‌ترا: بو‌چی به‌و ره‌نگه‌ ریشته‌ ره‌نگ کردوه؟ وتی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا م‌صلی الله علیه وسلم دی به‌ره‌نگی زه‌رد ریشی ره‌نگ ده‌کردو، هه‌زی له‌ هه‌چ ره‌نگینکی تر نه‌ده‌کرد نه‌وه‌نده‌ی نه‌و، جل و به‌رگه‌کانی هه‌موو پێ ره‌نگ ده‌کرد ته‌نانه‌ت می‌زه‌ره‌که‌شی.

## دہبارہی لہ بہرکردنی پوشاکی سہوز.

### ۱۹ - باب فی الحُضْرَة.

۴۰۶۵ - (صحیح) عن أبي رمثة قال: انطلقتُ مع أبي نحو النبي صلى الله عليه وسلم فرأيتُ عليه بُرْدَيْنِ أَحْضَرَيْنِ.

واتہ: لہ نہبو (رِمْثَة) وہ دہ گیر نہوہ، کہ وتوہ تی: لہ گہل باو کم چوین بو خرمہت پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، چاوم کہوت بہ پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم دوو پوشاکی سہوزی لہ بہردا بوو.

## دہبارہی لہ بہرکردنی پوشاکی سور.

### ۲۰ - باب فی الحُمرَة.

۴۰۶۶ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده قال: هَبَطْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ ثَنِيَّةٍ، فَالْتَفَتَ إِلَيَّ وَعَلَى رِيْطَةٍ مُصْرَجَةٍ بِالْعُصْفُرِ، فَقَالَ: (مَا هَذِهِ الرِيْطَةُ عَلَيْكَ؟). فَعَرَفْتُ مَا كَرِهَ فَأَتَيْتُ أَهْلِي وَهُمْ يَسْجُرُونَ تَنَوُّرًا لَهُمْ، فَقَدَفْتُهَا فِيهِ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ مِنَ الْعَدِ، فَقَالَ: (يَا عَبْدَ اللَّهِ، مَا فَعَلْتَ الرِيْطَةُ؟). فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: (أَلَا كَسَوْتَهَا بَعْضَ أَهْلِكَ فَإِنَّهُ لَا بَأْسَ بِهِ لِلنِّسَاءِ).

واتہ: لہ عہمری کوری شو عہیہوہ، لہ باوکیہوہ، لہ باپ: بہوہ دہ گیر نہوہ، کہ وتوہ تی: لہ خرمہت پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ بہرزایی (أذاخر)

ہوہ نہ ہاتینہ خوارہو، لای کردہو بہ لامدا (رہطہ) یہ کم کہ وک کوا وایہو یہک پارچہ یہ لہ بہردا بو بہ رہنگی زہرد رہنگ کرابو رہنگی سوریشی تیدا بو، فہرموی: (نہو (رہطہ) چیہ؟)، زانیم پی ناخوشہ چوومہوہ بو ناو خاو خیزانہ کم لہ وکاتہدا تہ نوریان تاودابو بو نان کردن، فریم دایہ ناوی، بو سبہینی ہاتمہوہ، فہرموی: (نہی (عبداللہ) (رہطہ) کہت چی لی کرد؟)، منیش بہ سہرہاتہ کم بو باس کرد کہ فریم داوتہ ناو تہ نورہ کەوہو سوتاوہ، فہرموی: (نہی بو نہتدا بہ یہ کی لہ نافرہ تانی خانہ وادہ کہت لہ بہری بکات چونکہ نہوہ بو نافرہ تان قہیدی نیہو دروستہ).

۴۰۶۷ - (صحیح مقطوع) عن الوليد قال: قَالَ هِشَامٌ - يَغْنِي ابْنُ الْغَزَارِ :- الْمُضَرَّجَةُ: الَّتِي لَيْسَتْ بِمُشَبَّعَةٍ وَلَا الْمُوَرَّدَةُ.

واتہ: لہ ولیدہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: ہیشام وتی: (الْمُضَرَّجَةُ) رہنگ کراو: واتہ نہ رہنگی سوری تیرہو نہ کالہ وک رہنگی گول.

۴۰۶۸ - (ضعیف) عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ أَبُو عَلِيٍّ اللُّؤْلُؤِيُّ: أَرَاهُ وَعَلَى ثَوْبٍ مَصْبُوعٍ بِغُصْفٍ مُورَّدٍ - فَقَالَ: (مَا هَذَا؟). فَأَنْطَلَقْتُ فَأَحْرَقْتُهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا صَنَعْتَ بِثَوْبِكَ؟). فَقُلْتُ: أَحْرَقْتُهُ. قَالَ: (أَفَلَا كَسَوْتَهُ بِغُصٍّ أَهْلِكَ؟).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوری عہمری کوری عاصوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بینمی پو شاکیکی رہنگ کراوم پو شی بو، فہرموی: (نہمہ چی یہ؟). رؤشتم سوتاندم، پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (پو شاکہ کہت چی لی کرد؟). وتم: سوتاندم، فہرموی: (نہی بو چی نہ تبہ خشی بہ یہ کی لہ نافرہ تانی خانہ وادہ کہت ہتا لہ بہری بکات؟).

۴۰۶۹ - (ضعیف) عن عبد الله بن عمرو قال: مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ عَلَيْهِ ثَوْبَانِ أَحْمَرَانِ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدِّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْهِ.

واته: لہ (عبد اللہ) ی کورپی عہمرہوہ دہ گینرہوہ، کہ وتوہ تی: پیاوی بہ لای پیغہ مہردا صلی اللہ علیہ وسلم تیہری دوو پو شاکئی سوری لہ بہردا بوو، سلاوی کرد لہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، بہ لام نہو وہ لامی سلاوہ کی نہ دایہ وہ.

۴۰۷۰ - (ضعیف الأسناد) عن رافع بن خديج قال: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى رَوَاحِلِنَا وَعَلَى إِبِلِنَا أَكْسِيَةً فِيهَا خُيُوطٌ عِهْنٌ حُمْرٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَلَا أَرَى هَذِهِ الْحُمْرَةَ قَدْ عَلَتَكُمْ؟). فَقُمْنَا سِرَاعًا لِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى نَفَرَ بَعْضُ إِبِلِنَا! فَأَخَذْنَا الْأَكْسِيَةَ فَنَزَعْنَاهَا عَنْهَا.

واته: لہ رافعی کورپی خدیجہ وہ دہ گینرہوہ، کہ وتوہ تی: لہ سہ فہر نکدا لہ خزمہت پیغہ مہری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم دہرچوین، بہ سہر و لاخ و وشترہ کانسانہ وہ سہر جلی خہت خہتی سوری لہ خوری بینی، فہرموی: (نہوہ چی یہ نہو سہر جہ سورانہ بہ سہر و لاخہ کانتانہ وہ). لہ بہر فہر مایشتہ کی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نہو ہندہ بہ پلہ دہر ویشتین ہندی لہ وشترہ کانمان تار بوون لہ کاروانیہ کہ، جا سہر جہ کانمان لی کردنہ وہ نیتر بہ کارمان نہ ہینانہ وہ.

۴۰۷۱ - (ضعیف الأسناد) عن حريث بن الأبي السليحي: أَنَّ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ قَالَتْ: كُنْتُ يَوْمًا عِنْدَ زَيْنَبَ امْرَأَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نَصْبُغُ ثِيَابًا لَهَا بِمَعْرَةٍ، فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا رَأَى الْمَعْرَةَ رَجَعَ، فَلَمَّا رَأَتْ ذَلِكَ زَيْنَبُ عَلِمَتْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ كَرِهَ مَا فَعَلْتَ فَأَخَذْتَ فَغَسَلْتَ ثِيَابَهَا وَوَارَتْ كُلَّ حُمْرَةٍ،  
ثُمَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَعَ، فَاطَّلَعَ، فَلَمَّا لَمْ يَرَ شَيْئًا دَخَلَ.

واتە: لە ئەبو (حەریث) ی کۆری ئەبەجی سەلیحییەو دەگیرنەو، کە ئافەرەتییکی بەنی ئەسەد وتویەتی: روژی لەلای زەینەبی هاوسەری پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بووم، بە گلی سور پۆشاکییکی زەینەبمان رەنگ دەکرد، لەوکاتەدا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لیمانەو دەرکەوت، کە گلە سورەکی بینی گەرایەو، کاتی کە زەینەب ئەو ی بینی زانی کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی ناخۆش بوو ئەو کارە کردو بۆیە گەرایەو، زەینەب پۆشاکەکی وەرگرت و شتی هەتا رەنگەکی کال بویەو، لەپاشدا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گەرایەو بۆ لای ئەمجارە هیچی نەدی چوەرۆرەو.

## روخسەت لە پۆشینێ پۆشاکێ سورد.

۲۱ - باب فِي الرُّخَصَةِ فِي ذَلِكَ.

۴۰۷۲ - (صحيح) عن البراء قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ شَعْرٌ  
يَبْلُغُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ، وَرَأَيْتُهُ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ، لَمْ أَرَ شَيْئًا قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهُ.

واتە: لە (براء) دەو دەگیرنەو، کە وتویەتی: جاری وا هەبوو پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم قزی دەگەیشتە نەرمایی هەردوو گۆنچەکە، جاری بینیم پۆشاکییکی جوانی تازە سوری لەبەردا بوو، هیچ کەسێکم نەدیو ئەو ئەندە جوان بێت.

٤٠٧٣ - (صحیح) عن هلال بن عامر، عن أبيه قال: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّنِي يَخْطُبُ عَلَى بَغْلَةٍ، وَعَلَيْهِ بُرْدٌ أَحْمَرُ، وَعَلَيْ رِضَى اللَّهِ عَنْهُ أَمَامَهُ يُعَبِّرُ عَنْهُ.

واتە: لە هیلالی کورپی عامیرهوه، لە باوکیهوه ده گیرنهوه، که وتویهتی: لە مینا پیغه مبهری خوا م صلی الله علیه وسلم به سواری ئیستریکهوه بینی وتاری ده خوتندهوه بۆ خه لک، (بورده) پۆشاکینکی سوری خهت خهتی له بهردا بوو، پیشهوا عهلی رهزای خوای لی بی له بهرده میدا بوو به دهنگی بهرز وته کانی راده گه یاند بهوانه ی که دووربون لیهوه دهنگیان نه ده بیست.

### سه بارهت به پۆشاکي رهش.

٢٢ - باب فی السَّوَادِ.

٤٠٧٤ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: صَنَعْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بُرْدَةً سَوْدَاءَ فَلَبِسَهَا، فَلَمَّا عَرَقَ فِيهَا وَجَدَ رِيحَ الصُّوفِ فَقَذَفَهَا، قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: وَكَانَ تُعْجِبُهُ الرِّيحُ الطَّيِّبَةُ.

واتە: لە عایشهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنهوه، که وتویهتی: پۆشاکینکی رهشیان دروست کرد بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له بهری کرد، کاتی که ئارهقی کردوه بۆنی خوری لی دههات فرپی دا، راوی وتی: پیم وایه وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه میسه ههزی له بۆنی خوش بوو.



## سهبارت به دامینی پۆشاک.

### ۲۳ - باب فی الهذب.

۴۰۷۵ - (ضعیف) عن جابر - یعنی ابن سلیم - قَالَ: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ مُحْتَبٍ بِشِمْلَةٍ وَقَدْ وَقَعَ هُذْبُهَا عَلَى قَدَمَيْهِ.

واته: له جابرهوه - واته ئیبنو سولهیم - دهگیرنهوه، که وتویهتی: هاتم بۆ خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لهوکاته دا دهسته و نهژنۆ دانیشتبوو - واته سمتی خستبوو سهرزووی و نهژنۆی هاتبوهوه بهرهو سنگی - پۆشاکینکی دابوو به خۆیدا دامینی نهو بهشی که شوپوو بووه دهگهیشته سهه قچهکانی.

## سهبارت به میزهه.

### ۲۴ - باب فی العَمَائِم.

۴۰۷۶ - (صحیح) عن جابر: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَامَ الْفَتْحِ مَكَّةَ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءٌ.

واته: له جابرهوه دهگیرنهوه، له سالی رزگارکردنی شاری مهککه دا کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم روشته ناو شارهوه میزههینکی رهشی بهسهروهه بوو.

٤٠٧٧ - (صحیح) عن جعفر بن عمرو بن حریث، عن أبيه قال: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سَوْدَاءُ قَدْ أَرْخَى طَرَفَيْهَا بَيْنَ كَتِفَيْهِ.

واته: له جه‌غفهری کورپی عه‌مری کورپی (حریث)هوه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له‌سه‌ر مینه‌به‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دی می‌زه‌رنکی ره‌شی به‌سه‌ره‌وه بوو چمکه‌که‌ی به‌ناو شانیا شو‌ر کردبووه.

٤٠٧٨ - (ضعیف) عن أبو جعفر بن محمد بن علي بن ركانة، عن أبيه: أَنَّ رُكَانَةَ صَارَعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَصَرَعهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ رُكَانَةُ: وَسَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (فَرَّقُ مَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْمُشْرِكِينَ الْعَمَائِمُ عَلَى الْقَلَانِسِ).

واته: له نه‌بو جه‌غفهری کورپی موحه‌مه‌دی کورپی عه‌لی کورپی روکانه‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جارێ له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم زۆرانمان گرت نه‌و منی دا به‌زه‌وی دا، روکانه‌وتی: گویم لێ بوو فهرمووی: (جیاوازی له‌نیوان ئیمه‌و نه‌واندا - واته‌بت په‌رسته‌کان - ئیمه‌ له‌سه‌ر کلاوه‌وه می‌زه‌ر ده‌به‌ستین).

٤٠٧٩ - (ضعیف) عن عبد الرحمن بن عوف قال: عَمَّمَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَدَلَهَا بَيْنَ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِي.

واته: له (عبد الرحمن)ی کورپی عه‌وه‌فه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم می‌زه‌رنکی به‌سته‌وه بۆم، چمکینکی له‌پێشمه‌وهو چمکه‌که‌ی تری له‌پشته‌وه شو‌ر کرده‌وه.

## ده‌باره‌ی خۆشه‌ته‌کدان (الصماء).

### ۲۵ - باب فی لَبْسَةِ الصَّمَاءِ.

۴۰۸۰ - (صحیح) عن أبي هريرة قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ لَبْسَتَيْنِ: أَنْ يَحْتَبِيَ الرَّجُلُ مُقْضِيًا بَفَرْجِهِ إِلَى السَّمَاءِ، وَيَلْبَسَ ثَوْبَهُ وَأَحَدُ جَانِبَيْهِ خَارِجٌ وَيُلْقَى ثَوْبُهُ عَلَى عَاتِقِهِ.

واته: له نهبو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رینگری کردوه له‌وه‌ی که پیاو به چیچکانه‌وه جلێ بنالینێ به‌خۆیه‌وه هیچ نه‌دات به شهرمگه‌ی خۆیدا، هه‌روه‌ها له‌وه‌یش جلێ له‌به‌ر بکات لایه‌کی شانی داپۆشی و لاکه‌ی تری به‌ده‌روه‌ه بیت.

۴۰۸۱ - (صحیح) عن جابر: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الصَّمَاءِ وَعَنِ الْإِحْتِبَاءِ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ.

واته: له جابه‌روه نهبو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رینگری کردوه له‌وه‌ مروف خوی شه‌ته‌ک بدات به پارچه‌ جلێ که نه‌توانی ده‌ستی لیوه‌ ده‌ریئنی، وه له‌وه‌یش که پیاو به چیچکانه‌وه جلێ بنالینێ به‌خۆیه‌وه هیچ نه‌دات به شهرمگه‌ی خۆیدا.

## سهبارهت دانهخستنى دوگمه.

### ۲۶ - باب فى حَلِّ الْأَزْرَارِ.

۴۰۸۲ - (صحيح) عن معاوية بن قرة، حدثني أبي قال: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي رَهْطٍ مِنْ مُزَيْنَةَ، فَبَايَعَنَاهُ، وَإِنْ قَمِيصُهُ لَمُطْلَقُ الْأَزْرَارِ، قَالَ: فَبَايَعَنَاهُ، ثُمَّ أَذْخَلْتُ يَدِي فِي جَيْبِ قَمِيصِهِ فَمَسِسْتُ الْخَاتَمَ. قَالَ غُرُوءٌ: فَمَا رَأَيْتُ مُعَاوِيَةَ وَلَا ابْنَهُ قَطُّ إِلَّا مُطْلِقِي أَزْرَارِهِمَا فِي شِتَاءٍ وَلَا حَرٍّ، وَلَا يُزَرَّرَانِ أَزْرَارَهُمَا أَبَدًا.

واته: له موعاويهى كورپى قورپوه ده گيرنهوه، كه وتويه تى: باوكم بوى گيرامهوه وتى: له گه ل كۆمه لى له هۆزى موزهينه چووم بۆ خزمه تى پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، به لىن و پهيمانمان دايه له سهر نيسلام، له و كاته دا دوگمهى كراسه كهى كرابوهوه، وتى: به لىن و پهيمانمان دايه، له پاشدا دهستم برده ژورهوه بۆ ناو كراسه كهى دهستم دا له مۆرى پيغه مبهرايه تى كه به ناو شانیه وه بوو، عوره وه وتى: ههركيز موعاويه وه كورپه كهى به هاوین و به زستان له سه رماو له گه رما دا دوگمهى كراسيان دانه ده خست.

## سەبارەت بە سەرداپۆشین

### هەندێ لە دەم و چاوی

۲۷ - باب فی التَّقَنُّع.

۴۰۸۳ - (صحیح) عن عائشة رضی الله عنها قالت: بَيْنَا نَحْنُ جُلُوسٌ فِي بَيْتِنَا فِي نَحْرِ الظَّهِيرَةِ، قَالَ قَائِلٌ لِأَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُقْبِلًا مُتَقَنِّعًا فِي سَاعَةٍ لَمْ يَكُنْ يَأْتِينَا فِيهَا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنَ، فَأُذِنَ لَهُ، فَدَخَلَ.

واتە: لە عایشەوێ رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: جاری لە سەرەتای نیوەڕۆدا لە مالهۆ دە دانیشتبوین، یەکن بە ئەبو بەکری رەزای خۆی لێ بێ وت: ئەو پێغەمبەری خوا یە علیە وسلم تەشریفی هێنا سەری و هەندێ لە پێشەوێ دەم و چاوی داپۆشیو بە نێزارەکە ی لە کاتی کدا کە پێشتر لەم کاتەدا نەدەهات بۆ لامان، پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم هات داوای مۆلەتی هاتنە ژۆرەوێ کرد، مۆلەتیان پێ دا، هاتە ژۆرەو.

## دەربارەی بەردانەوی جل و بەرگ.

### ۲۸ - باب مآ جَاءَ فِي إِسْبَالِ الْإِزَارِ.

۴۰۸۴ - (صحیح) عن أبي جري جابر بن سليم قال: رَأَيْتُ رَجُلًا يَصْدُرُ النَّاسُ عَنْ رَأْيِهِ لَا يَقُولُ شَيْئًا إِلَّا صَدَرُوا عَنْهُ، قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قُلْتُ: عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَرَّتَيْنِ. قَالَ: (لَا تَقُلْ عَلَيْكَ السَّلَامُ، فَإِنَّ عَلَيْكَ السَّلَامَ تَحِيَّةَ الْمَيِّتِ، قُلِ: السَّلَامُ عَلَيْكَ). قَالَ: قُلْتُ: أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: (أَنَا رَسُولُ اللَّهِ الَّذِي إِذَا أَصَابَكَ ضَرْ فِدَعَوْتُهُ كَشَفَهُ عَنْكَ، وَإِنْ أَصَابَكَ عَامُ سَنَةٍ فِدَعَوْتُهُ أَنْتَبَهْتَ لَكَ، وَإِذَا كُنْتَ بِأَرْضِ قَفَرَاءَ أَوْ فَلَآةٍ فَضَلْتُ رَاحِلَتَكَ فِدَعَوْتُهُ رَدَّهَا عَلَيْكَ). قَالَ: قُلْتُ: اعْهَدْ إِلَيَّ، قَالَ: (لَا تَسْبِنَ أَحَدًا). قَالَ: فَمَا سَبَبْتُ بَعْدَهُ خُرًّا وَلَا عَبْدًا وَلَا بَعِيرًا وَلَا شَاةً. قَالَ (وَلَا تَحْقِرَنَّ شَيْئًا مِنَ الْمَعْرُوفِ وَأَنْ تُكَلِّمَ أَخَاكَ وَأَنْتَ مُنْبَسِطٌ إِلَيْهِ وَجْهَكَ إِنْ ذَلِكَ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَارْفَعْ إِزَارَكَ إِلَى نِصْفِ السَّاقِ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَلِإِي الْكُعْبَيْنِ، وَإِيَّاكَ وَإِسْبَالَ الْإِزَارِ فَإِنَّهَا مِنَ الْمَخِيلَةِ، وَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمَخِيلَةَ، وَإِنْ أَمْرُ شَتَمَكَ وَعَيْرَكَ مِمَّا يَعْلَمُ فِيكَ فَلَا تُعَيِّرْهُ مِمَّا تَعْلَمُ فِيهِ، فَإِنَّمَا وَبَالَ ذَلِكَ عَلَيْهِ).

واته: له ئەبو جورە جابری کۆری سولهیمەوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پیاویکم دی قسهی بۆ کۆمهلی خەلک دەکرد، هەرچی دهوت خەلکە که دەست بەجی وەریان دەگرت و جی بەجیان دەکرد، وتم: ئەم پیاوه کی یه؟ وتیان: ئەوه پێغه مبهری خوایه صلی الله علیه وسلم، دوو جار وتم: (عَلَيْكَ السَّلَام) پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فەرمووی: (مهلی (عَلَيْكَ السَّلَام) چونکه (عَلَيْكَ السَّلَام) سلاوکردن له مردوو بهو شیوهیهیه دهکرت، به لکو بلی: (السَّلَامُ عَلَيْكَ) . وتی: وتم: تو پێغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم؟ فەرمووی: (بهلی من پێغه مبهری ئەو خوام که کاتی توشی به لاو تەنگانهیه ده بیت هاواری بۆ دهبیت

دیت بە هاوارتەوهو دەرۆوی خیرت لی دەکاتەوه، کاتی که توشی وشکه سالی و بی بارانی هاتی هاواری لی دەکەیت دیت بە هاوارتەوهو بارانت بو دباریتی و گزۆ گیات بو سەوز دەکات، کاتی که تو له شوئینیکی چۆلدا یان له بیسانی و لاخەکەت ون دەبی لی دەپاریتەوه و لاخەکەت بو دەگیریتەوه). وتی: وتم: ئەم پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم نامۆژگاریم بکه، فەرمووی: (جنیو بە کەس مەدە)، وتی: لەدوای ئەوه نیتەر جنیوم نەداوه نە بە نازاد و نە بە بەندەو نە بە وشتر و نە بە مەرۆ بزن و هیچی تریش، فەرمووی: (ئەوهی چاکە بی بە سوکی مەزانە، قسەکردن لەگەڵ برای خۆتا بەرپووی خۆشەوه ئەویش لە چاکەیه، جەلکانیشت هەتا نیوهی لاقت بی، ئەگەر بەوهش رازی نیت با هەتا قۆلە پێکانت بی، ناگاداری بەردانەوهی جل و بەرگ بە، چونکە ئەوه لە فیز و لەخۆبایی بونەوهیه، خۆی گەوره خۆشی لی نایە، ئەگەر کەسی جنیوی پی دای یان تانەیهکی لی دای لەتۆدا هەبوو ئەو ناگادار بوو، تو تانە لی مەدە جنیوی پی مەدە که لەودا هەبی و ناگاداری، نیتەر ئۆبالی ئەوه بە ئەستۆی ئەوهو ئەو پی گوناھبار دەیت).

٤٠٨٥ - (صحيح) عن سالم بن عبد الله، عن أبيه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: إِنَّ أَحَدَ جَانِبَيْ إِزَارِي يَسْتَرْخِي، إِنِّي لَأَتَعَاهَدُ ذَلِكَ مِنْهُ، قَالَ: (لَسْتُ مِمَّنْ يَفْعَلُهُ خِيَلَاءً).

واتە: لە سالمی کۆری (عبد الله)وه، لە باوکیهوه دەگیرنەوه، که وتیهتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەرکەسی بو فیز و لەخۆبایی بوون جلی خۆی بەرداتەوه لەزەوی بخشی و راکیشی بەدوای خۆیدا، لە رۆژی قیامەتا خۆی گەوره تەماشای ناکات). ئەبو بەکر رەزای خۆی لی بی وتی: خو من لایەکی بەرکۆشەکم شوپ دەیتەوه، مەگەر لەمەودوا هەموو کاتی ناگام لی بی، فەرمووی: (ئەوه بو فیز و لەخۆبایی بوون نیە).

٤٠٨٦ - (ضعيف) عن أبي هريرة قال: بَيْنَمَا رَجُلٌ يُصَلِّي مُسْبِلًا إِزَارَهُ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اذهَبْ فَتَوَضَّأْ). فَذَهَبَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ جَاءَ، ثُمَّ قَالَ: (اذهَبْ فَتَوَضَّأْ). فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا لَكَ أَمَرْتَهُ أَنْ يَتَوَضَّأَ ثُمَّ سَكَتَ عَنْهُ، قَالَ: (إِنَّهُ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ مُسْبِلٌ إِزَارَهُ، وَإِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ صَلَاةَ رَجُلٍ مُسْبِلٍ).

واته: له نه بو هور هره ده گيرنه وه، كه وتوبه تي: جاري پياوي به جلي شوړه وه نوږتي ده كرد، پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم پي فهرموو: (برو ده ستونږ بگروه). چوو ده ستونږي گرت له پاشدا هاته وه، پاشان فهرموو: (برو ده ستونږ بگروه). چوو ده ستونږي گرت له پاشدا هاته وه، پياوي پي وت: نه پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم بوچي فهرمانت پي كرد كه ده ستونږ بگريته وه؟ فهرموو: (چونكه به جلي شوړه نوږتي ده كرد، خوي گه ورهش نوږتي پياوي وهرنا گرت به جلي شوړه بيكات).

٤٠٨٧ - (صحيح) عن أبو ذر، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: (ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلَمُهُمُ اللَّهُ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ). قُلْتُ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ خَابُوا وَخَسِرُوا؟ أَعَادَهَا ثَلَاثًا. قُلْتُ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، خَابُوا وَخَسِرُوا؟ فَقَالَ: (الْمُسْبِلُ، وَالْمَنَانُ، وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتَهُ بِالْحَلِفِ الْكَاذِبِ). أَوْ (الْفَاجِرِ).

واته: له (أبو ذر) وه، ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم فهرموو به تي: (سي كهس له روږي قيامه تدا خوا نايان دوتني و رويان تي ناكات، وه له تاوان پاكيان ناكاته وه، وه سزاي سهخت و تونديان بو هيه). وتم: نه پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم نه وانه كين رهنجه رو و خه سارومند بوون؟ فهرموو: (كه سيك جلي شوړ له بهر بكات، وه كه سيك خير بكات و دوايي منعت بكات و بيداته وه به ناوچاودا، كه سي شمكه و كه لوبه لي به سوتندي درو بفروشي و ساغي بكات وه) يان (خراپه كار).



۴۰۸۸ - (صحیح) عن أبي ذر، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بهذا، وَالْأَوَّلُ أَتَمُّ، قَالَ: (الْمَتَانُ الَّذِي لَا يُعْطَى شَيْئًا إِلَّا مِنْهُ).

واتہ: لہ (أبو ذر) وہ، لہ پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہی ناوبراو ہاتوہ، بہ لام فہرمودہی بہ کہم تہواو ترہ، فہرموی: ((منان) کہسیکہ کہ شتی دہہ خشیت بہ کہسیک ٹیلا منہت دہکات بہسہر ٹو کہسہداو خیر و پاداشتہ کہی پوچ و بہ تال دہکاتہوہ).

۴۰۸۹ - (ضعیف) عن قيس بن بشر التغلبي قال: أَخْبَرَنِي أَبِي، وَكَانَ جَلِيسًا لِأَبِي الدَّرْدَاءِ، قَالَ: كَانَ بِدِمَشْقَ رَجُلٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يُقَالُ لَهُ ابْنُ الْحَنْظَلِيَّةِ، وَكَانَ رَجُلًا مُتَوَحِّدًا قَلَمًا يُجَالِسُ النَّاسَ، إِنَّمَا هُوَ صَلَاةٌ، فَإِذَا فَرَغَ فَإِنَّمَا هُوَ تَسْبِيحٌ وَتَكْبِيرٌ حَتَّى يَأْتِيَ أَهْلُهُ، فَمَرَّ بِنَا وَنَحْنُ عِنْدَ أَبِي الدَّرْدَاءِ، فَقَالَ لَهُ أَبُو الدَّرْدَاءِ: كَلِمَةٌ تَنْفَعُنَا وَلَا تَضُرُّكَ، قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَرِيَّةً، فَقَدِمَتْ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْهُمْ فَجَلَسَ فِي الْمَجْلِسِ الَّذِي يَجْلِسُ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لِرَجُلٍ إِلَى جَنْبِهِ: لَوْ رَأَيْتَنَا حِينَ التَّقِيْنَا نَحْنُ وَالْعَدُوُّ فَحَمَلْ فَلَانٌ فَطَعَنَ، فَقَالَ: خُذْهَا مِنِّي وَأَنَا الْغَلَامُ الْغِفَارِيُّ، كَيْفَ تَرَى فِي قَوْلِهِ؟ قَالَ: مَا أَرَاهُ إِلَّا قَدْ بَطَلَ أَجْرُهُ، فَسَمِعَ بِذَلِكَ آخَرُ، فَقَالَ: مَا أَرَى بِذَلِكَ بَأْسًا فَتَنَازَعَا، حَتَّى سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (سُبْحَانَ اللَّهِ لَا بَأْسَ أَنْ يُوجَرَ وَيُحْمَدَ). فَرَأَيْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ سَرَّ بِذَلِكَ، وَجَعَلَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ إِلَيْهِ وَيَقُولُ: أَنْتَ سَمِعْتَ ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولُ: نَعَمْ. فَمَا زَالَ يُعِيدُ عَلَيْهِ حَتَّى إِنِّي لَأَقُولُ لَيَبْرُكَنَّ عَلَى رُكْبَتَيْهِ. قَالَ: فَمَرَّ بِنَا يَوْمًا آخَرَ، فَقَالَ لَهُ أَبُو الدَّرْدَاءِ: كَلِمَةٌ تَنْفَعُنَا وَلَا تَضُرُّكَ، قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْمُنْفِقُ عَلَى الْخَيْلِ كَالْبَاسِطِ يَدَهُ بِالصَّدَقَةِ لَا يَقْبِضُهَا). ثُمَّ مَرَّ بِنَا يَوْمًا آخَرَ، فَقَالَ لَهُ أَبُو الدَّرْدَاءِ: كَلِمَةٌ تَنْفَعُنَا وَلَا تَضُرُّكَ، قَالَ: قَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (نِعَمَ الرَّجُلُ خَرِيمٌ الْأَسَدِيُّ لَوْلَا طَوْلُ جُمْتِهِ وَإِسْبَالُ

إِزَارِهِ). فَبَلَغَ ذَلِكَ خُرَيْمًا فَعَجَلَ فَأَخَذَ شَفْرَةً فَقَطَعَ بِهَا جُمَّتَهُ إِلَى أُذُنَيْهِ، وَرَفَعَ إِزَارَهُ إِلَى أَنْصَافِ سَاقَيْهِ. ثُمَّ مَرَّ بِنَا يَوْمًا آخَرَ، فَقَالَ لَهُ أَبُو الدَّرْدَاءِ: كَلِمَةٌ تَنْفَعُنَا وَلَا تَضُرُّكَ، فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّكُمْ قَادِمُونَ عَلَى إِخْوَانِكُمْ، فَأَصْلِحُوا رِحَالَكُمْ، وَأَصْلِحُوا لِبَاسَكُمْ، حَتَّى تَكُونُوا كَأَنَّكُمْ شَامَةٌ فِي النَّاسِ، فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفُحْشَ وَلَا التَّفَحُّشَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ قَالَ أَبُو نُعَيْمٍ، عَنْ هِشَامٍ، قَالَ: حَتَّى تَكُونُوا كَالشَّامَةِ فِي النَّاسِ.

واتە: لە قەیسى کورێ بێشرى تەغلیبییەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: باوکم کە خۆی یەکن بوو لەوانەى لە کۆر و مەجلیسى ئەبو (درداء) دا دادەنێشت، بۆى باس کردم، وتی: لە دیمەشق پیاوی هەبوو لە هاوێلانی پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پێیان دەوت: (ابْنُ الْحَنْظَلِيَّةُ)، پیاویکی خواناس بوو دوور لە خەڵک دەتیا زۆر کەم تێکەڵی دەکردن و لە گەلیان دادەنێشت، هەر خەریکی نوێژکردن بوو، کە لە نوێژ دەبۆه زیکر و یادی خوای گەورەى دەکرد وک: (الحمد لله) و (الله اکبر)، هەتا دەگەراییەو بۆ مال، راوی وتی: جارێ نێمە لەلای ئەبو (درداء) بووین دای بەلاماندا، ئەبو (درداء) وتی: وشەیه کمان پێ بلی سودی بۆ نێمە دەبی و زبانی بۆ تۆ نابێ، وتی: پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم سەریەکی نارد بۆ غەزایە، کە گەراییەو پیاوێکیان لەو کۆرەدا دانێشت کە پیغەمبەرى خوای صلى الله عليه وسلم تیدا دانێشتبوو، پیاوی لە تەنێشتیەو دانێشتبوو پێی وت: خۆزگە چاوت لیمان دەبوو کاتی کە لە گەڵ دوزمن بەرەنگاری یەك بووینەو، فلان کەسمان هەلمەتی برده سەر یەکیکیان لەدوای ئەوێ کە رمەکەى لێ دا وتی: ها بێگرە من فلانی رۆلەى ھۆزى غیفارم، جا تۆ بۆ ئەم خۆھەلکێشانەى رات چۆنە، وتی: من وا ئەزانم پاداشتەکەى پوچەل دەکاتەو، کەسێکی تر گوتی لێ بوو وتی: من وا ئەزانم ئەو هێچى تیدا نیە، نیتەر لەسەر ئەو بوو بە مقو مقویان، هەتا پیغەمبەرى خوای صلى الله عليه وسلم گوتی لێ بوو فەرمووی: (سبحان الله) قەیدى نیە ستایش بکری و پاداشتی چاکیش وەرگری. ئەبو (درداء) م بینى بەو قسەیه زۆر دلخۆش بوو، سەری بەرزکردەو بۆ لای و وتی: تۆ خۆت ئەم فەرماشتەت بیست لە

پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم؟ وتی: بەلێ، بەردەوام ئەم قەسەیی ئەوەندە دووبارە کردەووە لێی نزیک بویەو ھەتا من دەموت: ئەبو (درداء) چۆکی لەسەر چۆکی (ابْنُ الْحَنْظَلِيَّة) دادەنێ. راوی وتی: رۆژێکی تر دای بەلاماندا ئەبو (درداء) پێی وت: وشەیکمان پێی بێی سودی بۆ ئێمە دەبێ و زیانی بۆ تۆ نابێ، وتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی ھەرموین: (ھەرکەسێ وڵاخێ بەرزە بەخێو بکات بۆ جیھاد و تیکۆشان لە پیناوی خواي گەورەدا وەك ئەو کەسە وایە بەردەوام خەریکی بەخشین بێ و دەستی لێ ھەلنەگرت). رۆژێکی تر دای بەلاماندا ئەبو (درداء) پێی وت: وشەیکمان پێی بێی سودی بۆ ئێمە دەبێ و زیانی بۆ تۆ نابێ، وتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی ھەرموین: (خوڕەیمی ئەسەدی پیاویکی چاکە خۆزگە کاکۆلەکی درێژ نەدەبوو، جلەکانیشی شۆرپنەدەبوو، وتی: ھەرکە خوڕەیمی ئەسەدی ئەوێ بیستەو شەریەکی ھێنا لە ناست ھەردوو گۆی کاکۆلەکانی بری و، جلەکانی ھەتا ناوھراستی ھەردوو لاقی ھەلکرد، لەپاشدا رۆژێکی تر دای بەلاماندا ئەبو (درداء) پێی وت: وشەیکمان پێی بێی سودی بۆ ئێمە دەبێ و زیانی بۆ تۆ نابێ، وتی: بیستم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: (ئێو لەم سەفەری غەزایە دەگەرێنەو بۆ ناو براکانتان، وڵاخەکانی ژیرتان رێک بخەن و، پۆشاکە کانتان رێکوپێک بکەن، لەناو خەلکدا قنچ و قیت و رێکوپێک و خاوی بن وەك نیشانە چۆن بە جەستەو دیارە ئێو ھا دیار بن، چونکە بەپراستی خوا ھەزی لە مەرقە خراپەکار و نارێکی شەڕ و شەوا ھەرزەگۆ نیە).



## ئەوێ هاتوێ دەربارەیی خۆ بەگەورەزانین.

### ۲۹ - باب مآ جَاءَ فِي الْكِبَرِ.

۴۰۹۰ - (صحیح) عن أبي هريرة، قال هناد: قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال الله عز وجل: (قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: الْكِبْرِيَاءُ رِدَائِي، وَالْعَظَمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي وَاحِدًا مِنْهُمَا قَذَفْتُهُ فِي النَّارِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەوێ دەگێرنەوێ، ھەناد وتی: کە وتوێتە: پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (گەورەیی و مەزنایەتی پۆشاک و کالای من و مافی کەسی تران پێوێ نی یە، ئەو کەسێ لەسەر یەکی لەم دووانە بەربەرەکانی و دزایەتیم بکات ئەوێ فریێ دەدەمە ناو ناگری دۆزەخوێ).

۴۰۹۱ - (صحیح) عن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ كِبَرٍ، وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ خَرْدَلَةٍ مِنْ إِيمَانٍ).

واتە: لە (عبد اللہ)وێ دەگێرنەوێ، کە وتوێتە: پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەرکەسێ سەنگی دەنکە خەرتەلەییە خۆبە گەورەزانینی لە دڵدا بێ ناچیتە بەھەشتوێ، ھەرکەسێ سەنگی دەنکە خەرتەلەییە ئیمانی دڵدا بێ ناچیتە ناگری دۆزەخوێ).

۴۰۹۲ - (صحیح الإسناد) عن أبي هريرة: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَانَ رَجُلًا جَمِيلًا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَجُلٌ حُبَّبَ إِلَيَّ الْجَمَالُ، وَأُعْطِيتُ مِنْهُ مَا تَرَاهُ، حَتَّى مَا أُحِبُّ أَنْ يَفُوقَنِي أَحَدٌ، إِمَّا قَالَ: بِشِرَاكِ نَعْلِي

وَأَمَّا قَالَ: بِشَسْعِ نَعْلِي، أَفَمِنَ الْكِبَرِ ذَلِكَ؟ قَالَ: (لَا وَلَكِنَّ الْكِبَرَ مَنْ بَطَرَ الْحَقُّ، وَغَمَطَ النَّاسَ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتوێت: پیاوی ھاتە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیاویکی زۆر جوان بوو، وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من پیاویکم زۆر ھەزم لە جوانی یە، ئەوەندەیشم پێ بە خشارووە کە دەیبینی، ھەتا ھەز ناکەم کەس لەخۆم جوانتر بێ، تەنانەت نەعلەکانیش چاکتر بێ لە نەعلەکانم، ئایا ئەو لە خۆ بە گەورەزانینەو یە؟ فەرمووی: (نا خۆ بە گەورەزانین ھەق پێشیل کردن و خەڵک بە سوک دانانە).

### جل و بەرگ ھەتا کوێ شۆر بێ.

۳۰- في قدر موضع الإزار.

۴۰۹۳ - (صحيح) عن العلاء بن عبد الرحمن، عن أبيه قال: سَأَلْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ عَنِ الْإِزَارِ، فَقَالَ: عَلَى الْخَيْرِ سَقَطَتْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِزْرَةُ الْمُسْلِمِ إِلَى نِصْفِ السَّاقِ وَلَا حَرَجَ - أَوْ: لَا جُنَاحَ - فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكُعْبَيْنِ، وَمَا كَانَ أَسْفَلَ مِنَ الْكُعْبَيْنِ فَهُوَ فِي النَّارِ، مَنْ جَرَّ إِزَارَهُ بَطَرًا لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ).

واتە: لە (علاء) ی کورێ (عبد الرحمن) ھو، لە باوکیەو دەگیرنەو، کە وتوێت: دەربارە ی جل و بەرگ پرسیارم کرد لە ئەبو سەعیدی خودری، وتی: باش بوو لە کەسیکی شارەزات پرسی، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (پۆشاکی موسولمان ھەتا نیوەی لاقە ھیچی تێدا نیە، گوناھێ نیە ھەتا قۆلە پێ، بەلام لە خوار قۆلە پێو ئەو جێگە ی لەناو ناگری دۆزەخدا دەبێت، ھەرکەسیک بۆ فیزو دەعیو رۆح زلی جلی خۆی کێش بکاو بیخشیتی لەزەوی، لە رۆژی قیامەتدا خۆی گەورە تەماشای ناکات).

٤٠٩٤ - (صحیح) عن سالم بن عبد الله، عن أبيه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الإِسْبَالُ فِي الْإِزَارِ وَالْقَمِيصِ وَالْعِمَامَةِ، مَنْ جَرَّ مِنْهَا شَيْئًا خِلَاءَ لَمْ يَنْظُرِ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واتە: لە سالمی کۆری (عبد الله)وە، لە باوکیەوه دەگیرنەوه، کە پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (شۆڕ کردنەوه‌ی نادروست بۆ بەرکۆش و کراس و میژەرە، هەركەسێ یه‌کێ له‌وانه کێش بکاو بیخشیێێ له‌زه‌وی، له‌ روژی قیامه‌تا خوای گه‌وره ته‌ماشای ناکات).

٤٠٩٥ - (صحیح الإسناد) عن يزيد بن أبو سمية قال: سمعت ابن عمر يقول: مَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْإِزَارِ فَهُوَ فِي الْقَمِيصِ.

واتە: لە یه‌زیدی کۆری ئەبو سومه‌یه‌یه‌وه دەگیرنەوه، بیستم لە ئیبنو عومەر ده‌یوت ئەوه‌ی کە پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌رباره‌ی حوکی به‌رکۆش فەرموویەتی کراس و جل و بەرگیش ده‌گریته‌وه واتە یه‌ک حوکیان هه‌یه‌.

٤٠٩٦ - (صحیح الإسناد) عن عكرمة: أَنَّهُ رَأَى ابْنَ عَبَّاسٍ يَأْتِرُ فَيَضَعُ حَاشِيَةَ إِزَارِهِ مِنْ مُقَدَّمِهِ عَلَى ظَهْرِ قَدَمَيْهِ، وَيَرْفَعُ مِنْ مُؤَخَّرِهِ، قُلْتُ: لِمَ تَأْتِرُ هَذِهِ الْإِزْرَةَ؟ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْتِرُهَا.

واتە: لە عیكریمه‌وه دەگیرنەوه، کە ئیبنو عبەباسی ره‌زای خوایان لی بێ دیوه به‌رکۆشی له‌به‌ر کردوه دامینی به‌رکۆشه‌که‌ی له‌پێشه‌وه گه‌یشتۆته سه‌ر پشته‌ی پێی، به‌لام له‌دواوه هه‌لی کردوه به‌ شیوه‌یه نه‌گه‌یشتۆته قاپه‌کانی، عیكریمه ده‌لی: وتم: بۆچی به‌و شیوه‌یه به‌رکۆش له‌به‌رده‌که‌ی؟ وتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم دیوه به‌م شیوه‌یه له‌به‌ری ده‌کرد.

## سه بارهت به پوشاکی ئافرهتان.

### ۳۰ - باب فی لباس النساء.

۴۰۹۷ - (صحیح) عن ابن عباس، عن النبي صلى الله عليه وسلم: أَنَّهُ لَعَنَ الْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ، وَالْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ.

واته: له ئیبنو عباسهوه رهزای خویان لی بی ده گێرنهوه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم نه فرهتی کردوه لهو ئافرهتانهی که خویان ده چوئین به پیاوان، ههروهها نه فرهتیشی کردوه لهو پیاوانهی که خویان ده چوئین به ئافرهتان.

۴۰۹۸ - (صحیح) عن أبي هريرة قال: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ، وَالْمَرْأَةَ تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ.

واته: له ئهبو هورهیرهوه ده گێرنهوه، که وتیهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه فرهتی کردوه لهو پیاوانهی جلی ئافرهتان له بهرده کهن، ههروهها لهو ئافرهتانهی که جلی پیاوان له بهرده کهن.

۴۰۹۹ - (صحیح) عن ابن أبي مليكة قال: قيل لعائشة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: إِنَّ امْرَأَةً تَلْبَسُ النُّعْلَ! فَقَالَتْ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَةَ مِنَ النِّسَاءِ.

واته: له ئیبنو ئهبو مولهیکهوه ده گێرنهوه، که وتیهتی: به عایشه رهزای خوی لی بی و ترا: رات چی یه ده بارهی ئافرهتی نه علی پیاوانه له پی بکات؟ وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه فرهتی کردوه لهو ئافرهتانهی که خویان ده چوئین به پیاوان له هه لسوکهوت و شکل و شیوه و قسه کردن و هه لسان و دانیشتیاندا.

**سه بارهت بهم نایهته:** ﴿يُذْنِبُ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِيبِهِنَّ﴾.

٣٢ - باب فی قَوْلِهِ تَعَالَى ﴿يُذْنِبُ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِيبِهِنَّ﴾.

٤١٠٠ - (ضعیف الإسناد) عن عائشة رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّهَا ذَكَرَتْ نِسَاءَ الْأَنْصَارِ فَأُتِنَتْ عَلَيْهِنَّ وَقَالَتْ لَهُنَّ مَعْرُوفًا، وَقَالَتْ: لَمَّا نَزَلَتْ سُورَةُ النُّورِ عَمَدَنَ إِلَى حُجُورٍ أَوْ حُجُوزٍ - شَكَّ أَبُو كَامِلٍ - فَشَقَّقْنَهُنَّ فَاتَّخَذْنَهُ خُمَرًا.

واته: له عایشه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که باسی نافرهتانی نه نصاری کرد ستایشی چاکی کردن و زور به جوانی له باره یانه وه دوا، ههروه ها وتی: کاتی که سوره تی (النور) دابهزی واته نایه تی بالا پووشی نیتر به جوانی سه رتا پای خویان داده پووشی به چارشوو و سه ریوش به شیویه که سه ر و گهردن و سنگ و به روکیان به دهره وه نه بوو.

٤١٠١ - (صحیح) عن أم سلمة قالت: لَمَّا نَزَلَتْ ﴿يُذْنِبُ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِيبِهِنَّ﴾ خَرَجَ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ كَأَنَّ عَلَى رُءُوسِهِنَّ الْغُرَبَانَ مِنَ الْأَكْسِيَةِ.

واته: له ئومو سه له مه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: کاتی که نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿يُذْنِبُ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِيبِهِنَّ﴾ سورة الأحزاب: ٥٩. واته: نه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم بلی به هاوسه رانت و به کچانت و به نافرهتانی برواداران با عباکانیان بدن به سه ر خویاندا (خویان و جوانیانی پی داپوشن).

جا نافرهتانی (نه نصار) یاریده ده ران کاتی که له مال ده هاتنه دهره وه له بهر له چک و په چه و چارشوی رهشیان ده توت قه له رهش وا به سه ر سه ریانه وه نیشتوته وه ناوا سه ریاندا گهردن و سنگ و به روکی خویان داده پووشی.



**سه‌بارت به‌م ئایه‌ته:** ﴿وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾

۳۳ - باب فی قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾.

۴۱۰۲ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: يَرَحِمُ اللَّهُ نِسَاءَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأَوَّلَ لَمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ (وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ). شَقَقْنَ أَكْثَفَ - قَالَ ابْنُ صَالِحٍ: أَكْثَفَ - مُرُوطِهِنَّ فَأَخْتَمَرْنَ بِهَا.

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ره‌حمه‌تی خوا له ژنه کوچه‌ره پیشینه‌کان بیت نه‌وانه‌ی له‌سه‌ره‌تاوه کوچیان کرد بو شاری مه‌دینه کاتی که ئه‌م ئایه‌ته هاته‌خواره‌وه: ﴿وَلْيَضْرِبَنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ﴾. سورة النور: ۳۱.

واته: با گۆشه‌ی سه‌ربۆش و له‌چکه‌کانیان بدن به‌سه‌ر سنگیاندا تا گه‌ردن و سنگ و به‌رۆکیان ده‌رنه‌که‌وێت. چارۆکه‌و شالینه‌کانی خۆیان له‌ت له‌ت ده‌کردو ده‌یان کرد به‌ له‌چک و سه‌ربۆش بو خۆیان. - ئیبنو صالح له جیاتی (أَكْثَفَ) وتی: (أَكْثَفَ) - .

۴۱۰۳ - عن ابن السرح قال: رَأَيْتُ فِي كِتَابِ خَالِي، عَنْ عَقِيلٍ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ.

## نافرهتی بالغ تا کوئی جوانی خوئی دهریختا دروسته.

۳۴ - باب فیما تُبْدی الْمَرْأَةُ مِنْ زِينَتِهَا.

۴۱۰۴ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: أَنَّ أَسْمَاءَ بِنْتَ أَبِي بَكْرٍ دَخَلَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَيْهَا ثِيَابٌ رِقَاقٌ، فَأَعْرَضَ عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالَ: (يَا أَسْمَاءُ إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ لَمْ تَصْلُحْ أَنْ يَرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا). وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفْفِهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا مُرْسَلٌ، خَالِدُ بْنُ دُرَيْكِ لَمْ يُدْرِكْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

واته: له عایشه وه رهزای خوای لی بین دهگیرندهوه، که وتویهتی: نهسمانی کچی نهبو بهکر جلیکی تنکی لهبهردا بوو هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رووی لی وهرچهرخان و فمرمودی: (تهی نهسماء نافرهت که کهوته حالهتی بین نوژییهوهو بالغ بوو نیتر دروست نیه هیچ شوینیکی بهدیرهوه بیت و بیینریت جگه لهمهو لهمه).  
ناماژهی کرد بو روخساری و ههردوو دهستی.

## سەبارەت بە کۆیلە دروستە بۆی سەیری

### قژی هاوسەری گەورەکەى بکات.

۳۵ - باب فی الْعَبْدِ یَنْظُرُ إِلَى شَعْرِ مَوْلَاتِهِ.

۴۱۰۵ - (صحیح) عن جابر: أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ اسْتَأْذَنْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْحِجَامَةِ، فَأَمَرَ أَبَا طَيِّبَةَ أَنْ يَحْجُمَهَا. قَالَ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ: كَانَ أَحَاها مِنَ الرِّضَاعَةِ، أَوْ غُلَامًا لَمْ يَحْتَلِمْ.

واتە: لە جابرهوه ده گیرنهوه، که ئوممو سه له مه موله تی خواست له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که له شاخ بگریت، ئه ویش فەرمانی دا به (أَبَا طَيِّبَةَ) که له شاخی بۆ بگریت، وتی: وا نه زانم راوی وتی: (أَبَا طَيِّبَةَ) برای شیرى ئوممو سه له مه بوو، یان غولامی بوو هیشتا بالغ نه بوو بوو.

۴۱۰۶ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى فَاطِمَةَ بِعَبْدٍ قَدْ وَهَبَهُ لَهَا، قَالَ: وَعَلَى فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا تَوْبٌ إِذَا قَنَعَتْ بِهِ رَأْسَهَا لَمْ يَبْلُغْ رِجْلَيْهَا، وَإِذَا غَطَّتْ بِهِ رِجْلَيْهَا لَمْ يَبْلُغْ رَأْسَهَا، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَلَقَّى، قَالَ: (إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْكَ بَأْسٌ إِنَّمَا هُوَ أَبُوكَ وَغُلَامُكَ).

واتە: لە ئەنەسهوه ده گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهندهی کی به دیاری هینا بۆ (فَاطِمَةَ) کچی، راوی وتی: له وکاته دا (فَاطِمَةَ) رهزای خوای لى بى جلیکی له بهردا بوو بهشی ئه وهی نه ده کرد هه موو جهسته ی پى داپۆشی که سه ری پى داده پۆشی نه ده گه یشته قاچه کانی، که قاچه کانی پى داده پۆشی نه ده گه یشته سه ری، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهو شهرمه ی له (فَاطِمَةَ) بینى، فەرمووی: (قهیدی نیه من و غولامه که تین).

**دهبارهی ئەم ئایەتە: ﴿غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ﴾**

**۳۶ - باب فی قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ﴾**

۴۱۰۷ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَنَّتٌ، فَكَانُوا يَعُدُّونَهُ مِنْ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ، فَدَخَلَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا وَهُوَ عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ، وَهُوَ يَنْعَتُ امْرَأَةً، فَقَالَ: إِنَّهَا إِذَا أَقْبَلْتُ أَقْبَلْتُ بِأَرْبَعٍ، وَإِذَا أَدْبَرْتُ أَدْبَرْتُ بِثَمَانٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَلَا أَرَى هَذَا يَعْلَمُ مَا هَا هُنَا لَا يَدْخُلَنَّ عَلَيْكُنَّ هَذَا). فَحَبَّبُوهُ.

واتە: لە عایشەوێه رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیاوێکی سەرژنانی هاتوچۆی هاوسەرەکانی پێغه مبهری صلی اللہ علیہ وسلم دەکرد، خەڵک وایان دانابوو لەو جۆرە پیاوانەیه کە شوێن ژنان دەکەون بەبێ نیاز و ئارەزوو، روژێ پێغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هات بو لامان ئەو پیاوێ له مالى یه کێ له هاوسەرەکانی بوو، بەسەر ئاfrهتیکدا هەلی دەدا دەبوت: چۆن شوخ و شەنگیکە، لەپێشەوێ نەرم و نۆلەو چوار لۆیه، لەدواوێ خڕ و خەپانەو هەشت لۆیه. پێغه مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گوئی لەو قسانەى بوو فەرمووی: (نەم ئەزانى کە ئەمە ئەم قسانە دەزانى مەهیلن ئەمە هاتوچۆتان بکات). نیتەر لەو روژە بەدواوێ رینگەیان ئەدا هاتوچۆیان بکات و خۆیان نیشانی نەدەدا.

۴۱۰۸ - عن الزهري, عن عروة, عن عائشة, بمعناه.

۴۱۰۹ - (صحيح) عن عائشة، بهذا الحديث، زاد: وأخرجهُ، فكانَ بالبَيْدَاءِ يَدْخُلُ كُلَّ جُمُعَةٍ يَسْتَطِيعُ.

واته: له عائشهوه رهزای خوی لی بی هه مان فرموده هاتوه، به لام نه مهی بو زیاد کرد: له شاری مه دینه ده ری کرد، له چوله وانی ده ژیا، روژانی ههینی ده هاته ناو شار داوای خواردنی ده کرد خواردنیان ده دایه و ده گه راپیه وه بو شوینی خوی.

۴۱۱۰ - (صحيح) عن الأوزاعي، في هذه القصة، فقیل: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ إِذَا مَوْتُ مِنَ الْجُوعِ، فَأَذِنَ لَهُ أَنْ يَدْخُلَ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّتَيْنِ فَيَسْأَلُ ثُمَّ يَرْجِعَ.

واته: له نهوزاعیه وه هه مان به سه رهات هاتوه، وترا: نهی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر له برسان مرد، نه ویش موله تی دایه هه فتهی دوو جار بیته ناو شار سوال بکات و له پاشدا بگه ریته وه بو شوینی خوی.

**ده باره ی نه م نایه ته:** ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾

۳۷ - باب في قوله تعالى: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾

۴۱۱۱ - (حسن الأسناد) عن ابن عباس: (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ) الْآيَةُ فَنُسخَ وَاسْتُثْنِيَ مِنْ ذَلِكَ: (وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا) الْآيَةُ.

واته: له ثیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که له باره ی نه م نایه ته وه وتیه تی: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾. سورة النور: ۳۱. واته: به ژنانی باوه ردار بلی: با چاوایان دابخه ن له ته ماشای نامه حرمه.

خوای گەوره ئەو ئاfrهتانی جیا کردوه که پیر و پەککەوتەن و ئارەزوویان نەماوه  
ئەم ئایەتە دابەزاند: ( وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا ). سورة النور:  
٦٠. واتە: ئەو ژنانە لەنیش و کار کە وتون ئوفتادەبون و لەبەر پیری و نەمانی  
ئارەزوو بە تەمای شوکردن نین.

٤١١٢ - (ضعيف) عن أم سلمة قالت: كُنْتُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعِنْدَهُ مَيْمُونَةُ، فَأَقْبَلَ ابْنُ أُمِّ مَكْتُومٍ، وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ أُمِرْنَا بِالْحِجَابِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (احتَجَبَا مِنْهُ). فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَيْسَ أَعْمَى لَا يُبْصِرُنَا وَلَا يَعْرِفُنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَفَعَمَيَاوَا إِنِ أَنْتُمَا أَلَسْتُمَا بُبْصِرَانِهِ؟). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا لِأَزْوَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاصَّةً أَلَا تَرَى إِلَى اعْتِدَادِ فَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ عِنْدَ ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ، قَدْ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِفَاطِمَةَ بِنْتِ قَيْسٍ: (اعْتَدِي عِنْدَ ابْنِ أُمِّ مَكْتُومٍ فَإِنَّهُ رَجُلٌ أَعْمَى تَضَعِينَ ثِيَابَكَ عِنْدَهُ).

واتە: لە ئوممو سە لەمەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: من لەخزمەت پیغەمبەری  
خوادا بووم صلی اللہ علیہ وسلم، لەوکاتەدا مەیمونە ی هاوسەریشی لی بوو،  
ئێبنو مەکتوم کە پیاویکی کوێر بوو هات پیشوازیمان لی کرد، ئەمەش لەپاش  
ئەوهوه بوو کە فەرمانمان پێ کرابوو بە بالاپۆشی، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ  
وسلم فەرمووی: (پەردەدادهنەوهو خۆتان داپۆشن)، وتمان: ئە ی پیغەمبەری  
خوا! ئەوه کوێرە ئیمە نابینێ و نامان ناسی؟ پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم  
فەرمووی: (ئە ی ئیوه کوێرن و ئەو نابینن؟!).

ئەبو داود دەلیت: ئەمە تایبەتە بە هاوسەردەکانی پیغەمبەری خواوە صلی اللہ  
علیه وسلم، وەک لە فەرمودە ی ژمارە: (٢٢٩٠) هاتوه کە (فاطمە ی کچی  
قەیس تەلاق درا پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (لەمالی ئێبنو  
ئوممو مەکتوم بێنەرەوه چونکە پیاویکی کوێرە جلەکانت دادەنێی لەلای ئەو  
ناتبینن).

- ئیتر (فاطمە) لەمالی ئێبنو ئوممو مەکتوم بوو هەتا عیددەکە ی تەواو بوو.

٤١١٣ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا زَوْجٌ أَحَدُكُمْ عَبْدُهُ أَمَتُهُ فَلَا يَنْظُرُ إِلَى عَوْرَتِهَا).

واتە: لە عەمری کۆری شووعەیبەو، لەباوکیەو، دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر یەکێ لە ئێوە کەنیزەکەکی خۆی مەرە کرد بۆ بەندەکە یان بۆ خزمەتکارەکە یان ئەو کەسێ کە بەکری کاری بۆ دەکات، ئەوا با سەیری نێوان ئەژنۆ و ناوکی کەنیزەکەکی نەکات. - چونکە لەو حالەتەدا دەبێتە کەنیزەکی بێگانە، بە مانایەکی تر با کەنیزەکە سەیری نێوان ئەژنۆ و ناوکی گەورەکە نەکات).

٤١١٤ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا زَوْجٌ أَحَدُكُمْ خَادِمَهُ عَبْدَهُ أَوْ أَمَتَهُ، فَلَا يَنْظُرُ إِلَى مَا دُونَ السُّرَّةِ وَفَوْقَ الرُّكْبَةِ).

واتە: لە عەمری کۆری شووعەیبەو، لەباوکیەو، لە باپیریەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر یەکێ لە ئێوە کارەکەرەکی خۆی مەرە کرد بۆ بەندەکە یان بۆ خزمەتکارەکە یان ئەو کەسێ کە بەکری کاری بۆ دەکات، ئەوا با سەیری نێوان ئەژنۆ و ناوکی کەنیزەکەکی نەکات.

**چۆنیەتی پەچە ئەووی**  
**سەرو دەم و چاوی پێ دادەپۆشریت.**  
**۳۸ - باب کیف الإختمار.**

۴۱۱۵ - (ضعیف) عن أم سلمة: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَهِيَ تَخْتَمِرُ، فَقَالَ: (لَيْتَ لَا لَيْتَيْنِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: مَعْنَى قَوْلِهِ: (لَيْتَ لَا لَيْتَيْنِ). يَقُولُ: لَا تَعْتَمِ مِثْلَ الرَّجُلِ، لَا تُكْرِزُهُ طَاقًا أَوْ طَاقِينَ.

واتە: لە ئوممو سەلەمەو دەگیرنەو، کە جاری پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چوہ بۆ لای لەوکاتەدا پەچەکەدی یان لەچکەکەدی دەدا بەسەریدا، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ھەرمووی: (یەک پیچ تێوێ ئالیتە نەک دوو پیچ). ئەبو داود دەلیت: مانای: (لَيْتَ لَا لَيْتَيْنِ). واتە: مەپیچەرەو وەک چۆن پیاو میژەر دەپیچیتەو.

**سەبارەت بە پۆشینێ پۆشاکی**  
**(قباطی) لەلایەن ئافەرەتانەو.**  
**۳۹ - باب فِي لُبْسِ الْقَبَاطِيِّ لِلنِّسَاءِ.**

۴۱۱۶ - (ضعیف) عن دحية بن خليفة الكلبي قال: أُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَبَاطِيٍّ، فَأَعْطَانِي مِنْهَا قُبْطِيَّةً، فَقَالَ: (اِضْءَعَهَا صَدْعَيْنِ، فَاقْطَعْ أَحَدَهُمَا قَمِيصًا، وَأَعْطِ الْآخَرَ امْرَأَتَكَ تَخْتَمِرُ بِهِ). فَلَمَّا أَذْبَرَ، قَالَ: (وَأُمِّرِ امْرَأَتَكَ أَنْ تَجْعَلَ تَحْتَهُ ثَوْبًا لَا يَصِفُهَا).



واته: له دىحیهى كۆرى خه‌لیفه‌ى كه‌لبیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، كه‌ وتیه‌تى: قوماشیكى سێ ته‌نکیان هه‌تا بۆ پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم كه‌ له‌ میصر له‌لایه‌ن قیبتیه‌كانه‌وه دروست ده‌كرا، پارچه‌یه‌كى دا به‌ من، فەرمووی: (بیکه‌ به‌ دوو به‌شه‌وه به‌شیكى بۆ جلی خۆت، به‌شه‌كه‌ى تریشى بده‌ به‌ ژنه‌كه‌ت با خۆی پێ داپۆشیت). كاتێ كه‌ دىحیه‌ رووی وهرچه‌رخان ب‌روات، فەرمووی: (فەرمان بکه‌ به‌ ژنه‌كه‌ت با له‌ژێریه‌وه كراسێ له‌به‌ریكات بۆ ئەوه‌ى جه‌سته‌ى دیار نه‌بیت له‌به‌ر ته‌نكى قوماشه‌كه‌).

### سه‌باره‌ت به‌ ئەندازه‌ى دریژی پۆشاکى ئافره‌تان. ٤- باب فى‌ قَدْرِ الذَّيْلِ.

٤١١٧ - (صحیح) عن أم سلمة زوج النبي صلى الله عليه وسلم قالت لرسول الله صلى الله عليه وسلم حين ذكر الإزار: قَالَمَرَأَةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (تُرْخِي شِبْرًا). قَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: إِذَا يَنْكَشِفُ عَنْهَا، قَالَ: (فَذِرَاعًا، لَا تَزِيدُ عَلَيْهِ).

واته: له‌كاتێكدا كه‌ سه‌رزه‌نشتى شوڤ‌كرده‌وه‌ى پۆشاکى پیاوان كرا، كه‌ ده‌بیت شوڤ‌ نه‌بێ و تا نیوه‌ى لا‌قیان بێت، ئوممو سه‌له‌مه‌ى هاوسه‌رى پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم وتی: ئەى دامینی ئافره‌تان؟ پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (بستى شوڤ‌ى بکه‌نه‌وه‌). ئوممو سه‌له‌مه‌ وتی: ئەى ئەگه‌ر قاچیان ده‌رکه‌وت؟ فەرمووی: (ده‌ى يه‌ك بال شوڤ‌ى بکه‌نه‌وه‌و به‌س له‌وه‌ زیاتر نا).

٤١١٨ - عن أم سلمة، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بِهَذَا الْحَدِيثِ.

۴۱۱۹ - (صحیح) عن ابن عمر قال: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأُمَّهَاتِ الْمُؤْمِنِينَ فِي الذَّلِيلِ شَبْرًا، ثُمَّ اسْتَرَدَّاهُ، فَرَادَهُنَّ شَبْرًا، فَكُنَّ يُرْسَلْنَ إِلَيْنَا، فَتَذَرَعُ لَهُنَّ ذِرَاعًا.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتیهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مؤلهتی دا به دایکانی باوهرداران دامینیان بستی شوږ بکه نهوه، له پاشدا زیادی کرد، بستیکی تریان بو زیاد کرد، پوښاکه کنیان نارد بو مان نیمهش به بال پیوامان بویان بالی له هی پیوان زیاتر.

### سه بارهت به خوشه کردنی پیستهی نازله لی مردو.

۴۱ - باب فِي أَهْبِ الْمَيْتَةِ.

۴۱۲۰ - (صحیح) عن ميمونة، قالت: أَهْدَيْ لِمَوْلَاةٍ لَنَا شَاةً مِنَ الصَّدَقَةِ، فَمَاتَتْ، فَمَرَّ بِهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (أَلَا دَبَّغْتُمْ إِهَابَهَا فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَ!). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا مَيْتَةٌ، قَالَ: (إِنَّمَا حُرِّمَ أَكْلُهَا).

واته: له ميمونه ده گیرنهوه، که وتیهتی: جاری مهربکیان به دیاری دا به بندهیه کی نازاد کراومان، مهربکه مرداربوهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لای لاکی مهربکه دا فمرموی: (ئهوه بوچی پیسته کهیتان خوشه نه کردوه ههتا که لکی لی وهریگرن؟). وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئهوه مرداربو تهوه چون که لکی لی وهریگرین، فمرموی: (خواردنی گوشته کهی حرام کراوه ده توانن سوود له پیسته کهی وهریگرن).

۴۱۲۱ - (صحيح) عن الزهري، بهذا الحديث، لَمْ يَذْكُرْ مَيْمُونَةَ، قَالَ: فَقَالَ: (أَلَا) انْتَفَعْتُمْ بِإِهَابِهَا). ثُمَّ ذَكَرَ مَعْنَاهُ، لَمْ يَذْكُرِ الدُّبَاغَ.

واته: له زوهریه‌وه فرموده‌ی پیشو هاتوه، به‌لام باسی مه‌یمونه‌ی نه‌کرد، وتی: پی‌نجه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (ئه‌وه بۆچی که‌لکتان له پی‌سته‌که‌ی وهرنه‌گرتوه). له‌پاشدا راوی به‌همان مانا فرموده‌که‌ی گیرایه‌وه، به‌لام باسی خو‌شه‌کردنی نه‌کرد.

۴۱۲۲ - (صحيح الإسناد مقطوع) عبد الرزاق قال: قَالَ مَعْمَرٌ: وَكَانَ الزُّهْرِيُّ يُنْكِرُ الدُّبَاغَ، وَيَقُولُ: يُسْتَمْتَعُ بِهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَمْ يَذْكُرِ الْأَوْزَاعِيُّ وَيُونُسُ وَعُقَيْلٌ فِي حَدِيثِ الزُّهْرِيِّ الدُّبَاغَ، وَذَكَرَهُ الزُّبَيْدِيُّ وَسَعِيدُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَحَفْصُ بْنُ الْوَلِيدِ: ذَكَرُوا الدُّبَاغَ.

واته: له (عبد الرزاق) هوه ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتیه‌تی: مه‌عممر وتی: زوهری نکولی کرد له خو‌شه‌کردن (الدباغ)، وتی: به‌هه‌رحال سوودی لی وهریگر نتر خو‌شه‌کرای یان نا، ئه‌بو داود ده‌لێت: نه‌وزاعی و یونوس و عوقیل له فرموده‌که‌ی زوهری دا باسی خو‌شه‌کردنیان نه‌کرد. به‌لام زوبه‌یدی و سه‌عیدی کورپی (عبد العزیز) و هه‌فصی کورپی وه‌لید باسی خو‌شه‌کردنیان کرد.

۴۱۲۳ - (صحيح) عن ابن عباس قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا دُبِغَ الْإِهَابُ فَقَدْ طَهَّرَ).

واته: له ئیبنو عبه‌سه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتیه‌تی: گویم له پی‌نجه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (هه‌ر که‌ولێکی مرداره‌وه بوو ئه‌گه‌ر خو‌شه‌کرا ئه‌وه پاک ده‌بیته‌وه).

۴۱۲۴ - (ضعیف) عن عائشة زوج النبي صلى الله عليه وسلم: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ أَنْ يُسْتَمْتَعَ بِجُلُودِ الْمَيِّتَةِ إِذَا دُبِغَتْ.

واته: له عائشه ی هاوسه ری پیغه مبهروهه صلی الله علیه وسلم ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی داوه که لک وه برگیریت له که ولی مرداره وه بوو نه گهر خو شه کرا).

۴۱۲۵ - (صحیح) عن سلمة بن المحبق: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ أَتَى عَلَى بَيْتٍ فَإِذَا قِرْبَةً مُعَلَّقَةً، فَسَأَلَ الْمَاءَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهَا مَيْتَةٌ، فَقَالَ (دِبَاغُهَا طَهُورُهَا).

واته: له سله مدهی کوری موحه بیه قه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له غه زای ته بوک دا جه وه نه یه کی هه لواسراوی بینی، داوای ناوی کرد، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهو جه وه نه یه له که ولی مرداره وه بووه، فرمووی: (خو شه کردنی پاک بوونه وه یه تی واته به خو شه کردن پاک ده یته وه).

۴۱۲۶ - (صحیح) عن عبد الله بن مالك بن حذافة، حدثه عن أمه العالية بنت سبيع أنها قالت: كَانَ لِي غَنَمٌ بِأُحُدٍ، فَوَقَعَ فِيهَا الْمَوْتُ، فَدَخَلْتُ عَلَى مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهَا، فَقَالَتْ لِي مَيْمُونَةُ: لَوْ أَخَذْتَ جُلُودَهَا فَاتْتَفَعْتَ بِهَا، فَقَالَتْ: أَوْيَحِلُّ ذَلِكَ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ يَجْرُونَ شَاءَ لَهُمْ مِثْلَ الْجِمَارِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَوْ أَخَذْتُمْ إِهَابَهَا). قَالُوا: إِنَّهَا مَيْتَةٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يُطَهَّرُهَا الْمَاءُ وَالْقَرْطُ).

واته: له (عبد الله) ی کوری مالیکی کوری (حذافة) نه دایکیمه وه عالییه

کچی سوبەیع دەگیرتەوه، که وتیەتی: له چای ئوحد هندی مەرم هەبوو قریان تی کەوت، چوم بۆ لای مەیمونەى هاوسەرى پێغه مەبرى خوا صلى الله عليه وسلم، باسە کەم بۆ گیرایەوه، مەیمونە وتی: کەولە کانیانت بەینایەتەوه کەلکت لێ وەر بگرتایە، عالیە وتی: ئایا ئەوه دروستە؟ مەیمونە وتی: بەلێ دروستە، پێغه مەبرى خوا صلى الله عليه وسلم داى بەلای کۆمەلێ لە پیاوانی قورەیش دا مەریکی مردارەوه بوویان وەك گوی درێژ رادە کیشا، پێی فەرموون: (کەلکتان وەر بگرتایە لە کەولە کەى). وتیان: ئەوه مردار بۆتەوه، فەرموی: (بە ناو و (قَرَط) پاکی بکەنەوه واتە خوشەى بکەن). (قَرَط) درەختیکە کەولێ مردارەوه بووی پێ خوش دەکرا.

### ئەوانەى دەگیرنەوه که

### كەلك وەرناگیریت لە کەولێ مردارەوه بوو.

### ٤٢ - باب مَن رَوَى أَنَّ لَا يُنْتَفَعُ بِإِهَابِ الْمَيْتَةِ.

٤١٢٧ - (صحیح) عن عبد الله بن عكيم قال: قُرِئَ عَلَيْنَا كِتَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَرْضِ جُهَيْنَةَ وَأَنَا غُلَامٌ شَابُ: (أَنَّ لَا تَسْتَمْتَعُوا مِنَ الْمَيْتَةِ بِإِهَابٍ وَلَا عَصَبٍ).

واتە: لە (عبد الله)ى کورێ عوکهیمەوه دەگیرنەوه، که وتیەتی: مَن و غولامیکى گەنج لە خاکی جوھەینە بووین نامەى پێغه مەبرى خوايان صلى الله عليه وسلم بۆ خوێندینەوه: (کە کەلك وەرناگیرین لە کەولێ مردارەوه بوو هەر وەها لە رەگیشی).

٤١٢٨ - (صحیح) عن الحكم ابن عتية: أَنَّهُ انْطَلَقَ هُوَ وَنَاسٌ مَعَهُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُكَيْمٍ - رَجُلٍ مِنْ جُهَيْنَةَ - قَالَ الْحَكَمُ: فَدَخَلُوا وَقَعَدْتُ عَلَى الْبَابِ، فَخَرَجُوا

إِلَيَّ فَأَخْبِرُونِي أَنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُكَيْمٍ أَخْبَرَهُمْ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى جُهَيْنَةَ قَبْلَ مَوْتِهِ بِشَهْرٍ: أَنْ لَا يَنْتَفِعُوا مِنَ الْمَيْتَةِ بِإِهَابٍ وَلَا عَصَبٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: فَإِذَا دُبِغَ لَا يُقَالُ لَهُ إِهَابٌ، إِنَّمَا يُسَمَّى شَنًّا وَقَرِيبَةً، قَالَ النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ: يُسَمَّى إِهَابًا مَا لَمْ يُدْبَغْ.

واته: له حه که می کورپی عوته بیه وه ده گیرنه وه، که خوی و چند که سی رۆشتون بو لای (عبد الله) ی کورپی عوکهیم - که پیاوی بوو له هۆزی جوهرینه - حه که م وتی: نه وان چونه ژووره وه بو لای (عبد الله) منیش له بهر ده رگا دانیشتم، هاتنه دهروه بو لام پیان راگه یاندم که (عبد الله) ی کورپی عوکهیم پی راگه یاندون: که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مانگی پیش له وه فات کردنی نامه ی نویسه بو جوهرینه: که که لک وهرنه گرن له که ولی مرداروه بوو ههروه ها له ره گیشی. نه بو داود ده لیت: نه گهر خوشه کرا پی ناوتریت که ول، به لکو پی دهوتریت مهشکه کونده جهونه، (نضری) کورپی شومهیل وتی: پی دهوتریت که ول نه گهر خوشه نه کرا بیت.

### سه بارهت به که ولی پلنگ و نازه له درنده کان.

٤٣ - باب فِي جُلُودِ الثُّمُورِ وَالسِّبَاعِ.

٤١٢٩ - (صحيح) عن معاوية قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَرْكَبُوا الْحَزْرَ، وَلَا الثَّمَارَ). قَالَ: وَكَانَ مُعَاوِيَةُ لَا يُتَّهَمُ فِي الْحَدِيثِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له موعاویه وه ده گیرنه وه، که وتیه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (سواری و لاخی مه بن کوپان و سهرزینه که ی له ناوریشم و که ولی پلنگ بیت).

۴۱۳۰ - (حسن) عن أبي هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَصْحَبُ الْمَلَأَةَ رُقَّةً فِيهَا جِلْدُ نَمْرٍ).

واتہ: لہ نہبو ہورہیرودہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (ملائیکہ ہاورپیہ تی کاروانیہ ناکات کوپان و سہرزنی ولاخہ کانیان لہ کہولی پلنگ بیت).

۴۱۳۱ - (صحیح) عن خالد قال: وَقَدْ الْمِقْدَامُ بْنُ مَعْدِيكَرَبَ وَعَمَرُو بْنُ الْأَسْوَدِ وَرَجُلٌ مِنْ بَنِي أَسَدٍ مِنْ أَهْلِ قِنْسَرِينَ إِلَى مُعَاوِيَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ لِلْمِقْدَامِ: أَعْلِمْتَ أَنَّ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ تُوُفِّيَ؟ فَرَجَعَ الْمِقْدَامُ، فَقَالَ لَهُ فُلَانٌ: أَتَعْدَاهَا مُصِيبَةً؟ قَالَ لَهُ: وَلَمْ لَا أَرَاهَا مُصِيبَةً وَقَدْ وَضَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَبْرِهِ فَقَالَ: (هَذَا مِنِّي وَحَسْبُنِي مِنْ عَلِيٍّ!). فَقَالَ الْأَسَدِيُّ: جَمْرَةٌ أَطْفَأَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ. قَالَ: فَقَالَ الْمِقْدَامُ: أَمَا أَنَا فَلَا أَبْرَحَ الْيَوْمَ حَتَّى أَغِظَكَ وَأُسَمِّعَكَ مَا تَكْرَهُ. ثُمَّ قَالَ: يَا مُعَاوِيَةُ إِنَّ أَنَا صَدَقْتُ فَصَدَّقْنِي، وَإِنْ أَنَا كَذَبْتُ فَكَذَّبْنِي، قَالَ: أَفْعَلْ. قَالَ: فَأَنْشُدَكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لُبْسِ الذَّهَبِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَأَنْشُدَكَ بِاللَّهِ هَلْ سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَأَنْشُدَكَ بِاللَّهِ هَلْ تَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ لُبْسِ جُلُودِ السَّبَاعِ وَالرُّكُوبِ عَلَيْهَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ فَوَاللَّهِ لَقَدْ رَأَيْتُ هَذَا كُلَّهُ فِي بَيْتِكَ يَا مُعَاوِيَةَ. فَقَالَ مُعَاوِيَةُ: قَدْ عَلِمْتُ أَنِّي لَنْ أَنْجُو مِنْكَ يَا مِقْدَامُ، قَالَ خَالِدٌ: فَأَمَرَ لَهُ مُعَاوِيَةُ بِمَا لَمْ يَأْمُرْ لِصَاحِبِيهِ، وَفَرَضَ لِابْنِهِ فِي الْمِائَتَيْنِ فَفَرَّقَهَا الْمِقْدَامُ فِي أَصْحَابِهِ، قَالَ: وَلَمْ يُعْطِ الْأَسَدِيُّ أَحَدًا شَيْئًا مِمَّا أَخَذَ، فَبَلَغَ ذَلِكَ مُعَاوِيَةَ فَقَالَ: أَمَا الْمِقْدَامُ فَرَجُلٌ كَرِيمٌ بَسَطَ يَدَهُ، وَأَمَا الْأَسَدِيُّ فَرَجُلٌ حَسَنُ الْإِمْسَاكِ لِشَيْئِهِ.

واتە: لە خالیدووە دەگیرنەو، کە وتیوەتی: میقدامی کۆری مەعدی کەرب و عەمری کۆری ئەسوود و پیاوی لە بەنی ئەسەد کە خەلکی قینەسرین بوو شۆنیکە لە نزیک حەلەب بە نوێنەری چون بۆ خزمەت موعاویە کۆری ئەبو سوفیان، موعاویە وتی بە میقدام: زانیومە کە حەسەنی کۆری عەلی رەزای خویان لی بی وەفاتی کردووە، میقدام وتی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). فلانە کەس یەکی لە نامادەبووان پیتی وت: بۆ تۆ ئەو بە ناخۆشی و کارەسات دەزانی، وتی: ئەی بۆ نا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە باوەشی خۆیدا دایناو ھەرمووی: (ئەمە لە منە واتە حەسەن لەمن دەکات و حوسەینیش لە عەلی!). کابرای ئەسەدی وتی: حەسەن پشکۆیە بوو خوای گەورە کۆژاندیو، میقدام وتی: بەلکو من قەسەیکە پوچ و بەتال ناکەم کە ببیتە ھۆی تورەبونی خوای گەورە وەک ئەو پیاوێ ئەسەدیە کردی بۆ مائی دونیاو رەزامەندی موعاویە بەلکو قەسە ھەق و راست دەکەم، لەپاشدا وتی: ئەی موعاویە! چەند قەسە دەکەم ئەگەر راستم کرد بە راستم بخەرەو، خۆ ئەگەر درۆشم کرد بە درۆم بخەرەو، موعاویە وتی: ئادەی بلێ، میقدام وتی: سویندت دەدەم بە (اللہ) نایا نەتبیسستو لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کە زێری حەرام کردووە بۆ پیاوان لەدەستی بکەن و بیکەن بە خۆیاندا، وتی: بەلێ وایە، وتی: سویندت دەدەم بە (اللہ) نایا ئەزانی کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەھی کردووە لەوێ کە پیاوان جلی ناوڕیشم لەبەریکەن؟ وتی: بەلێ ئەزانم، وتی: سویندت دەدەم بە (اللہ) نایا ئەزانی کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەھی کردووە لەوێ کە پیاوان کەوڵی درێندە لەبەریکەن و سواری و لاخی بین کە کۆپانەکە و سەرزینەکە لە کەوڵی درێندە بێ؟ وتی: بەلێ ئەزانم، وتی: دەی سویندت بە (اللہ) ئەی موعاویە! ئەمانە ھەموویانم لە مائی تۆدا دیو، موعاویە وتی: بەراستی ھەر خۆم زانیم لەدەستی تۆ رزگارم ناییت ئەی میقدام، خالید وتی: موعاویە ھەرمانی دا بە بەخشین پیتی، بەلام ھەرمانی نەدا بەدوانەکە تر ببەخشن کە نوێنەر بوون لەگەڵی، ناوی کۆرەکەشی تۆمار کرد لە دیوان لەریزی ئەو کەسانە کە زیاد لە دوو سەد درەھەمیان ھەبوو، میقدام دابەشی کرد بەسەر ھاورپیکانیدا ئەوانە کە لەوێ نامادەبون، ھیچ کەس لەوانە لەوێ وەریان گرت ھیچی نەدا بە کابرای ئەسەدی - ئەوێ کە وتی: حەسەن پشکۆیە



بوو خواى گەوره کوژانديهوه - . ههواله که گه‌شتهوه به موعاويه وتى: مى‌قدام پياوئىكى به‌رپێژ و به‌خشنديه ده‌ست کراويه، پياوه نه‌سه‌ديه‌که‌ش پياوئىكى چاکه ده‌ست پێوه‌گره هه‌موو ماله‌که‌ى نابەخشی وه‌ک چۆن مى‌قدام به‌خشی .

٤١٣٢ - (صحيح) عن أبي المليح بن أسامة، عن أبيه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ جُلُودِ السَّبَاعِ.

واته: له ئەبو مه‌لیحی کورپی ئوسامه‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم نه‌ی کردوه له‌وه‌ی که که‌وئى درنده که‌لکى لى وه‌رگیرت.

### سه‌بارت به‌ پێلاو له‌پێ کردن.

٤٤ - باب فى الإِتْعَالِ.

٤١٣٣ - (صحيح) عن جابر قال: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ، فَقَالَ: (أَكْثَرُوا مِنَ النَّعَالِ، فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَزَالُ رَاكِبًا مَا اتَّعَلَ).

واته: له جابه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تى: له سه‌فه‌رنکدا له خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ردا بوین صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (پێلاو زۆرکەن، چونکه‌ نه‌گه‌ر پیاو پێلاوی له‌پێ دابى وه‌ک نه‌وه وایه به‌سواری رى بکات).

٤١٣٤ - (صحيح) عن أنس: أَنَّ نَعْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَهَا قِبَالَانِ.

واته: له نه‌نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که نه‌عه‌له‌کانى پێغه‌مبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم دوو زوێل قایشیان پێوه‌بوو. پارچه‌یه‌کیان سه‌رنکی به‌ند کرابوو به‌ سه‌ربه‌نى

نەعلەكەوێ سۆلەكەوێ ئەو سەرەكەى تری بە لوتى نەعلەكەوێ دەكەوتە نێوان پەنجەكەلەو پەنجەكەى تەنیشتیەو، پارچەكەى تریشیان هەروەها بوو، بەلام دەكەوتە نێوان پەنجەى ناوەراست و پەنجەى براتوتەو.

٤١٣٥ - (صحیح) عن جابر قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَنْتَعِلَ الرَّجُلُ قَائِمًا.

واتە: لە جابرهوه دەگیرنەو، كە وتویهتى: پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم نهى كردوه لهوێ پیاو به پێوه پێلاو لهپێ بکات - لهبهرنهوه به دانیشتنهوه ناسانتەر لهپێ دهکرن - .

٤١٣٦ - (صحیح) عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَمْشِي أَحَدُكُمْ فِي النَّعْلِ الْوَاحِدَةِ، لِيَنْتَعِلَهُمَا جَمِيعًا، أَوْ لِيَخْلَعَهُمَا جَمِيعًا).

واتە: لە ئەبو هوریرهوه دەگیرنەو، كە پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویهتى: (با هیچ كەسێ لە نێوه به تاكه پێلاوێكهوه رێ نهكات، یان هەردوو تاكهكەى لهپێ بکات، یان هەردووکیان داکەنى و بهپێ پەتى رێ بکات).

٤١٣٧ - (صحیح) عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا انْقَطَعَ شِئْخُ أَحَدِكُمْ فَلَا يَمْشِي فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ حَتَّى يُصْلَحَ شِئْخُهُ، وَلَا يَمْشِي فِي خُفٍّ وَاحِدٍ، وَلَا يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ).

واتە: لە جابرهوه دەگیرنەو، كە وتویهتى: پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویهتى: (ئەگەر جینگەى نێوان پەنجەى تاكێ لە نەعلەكانتان یان چەرمى سەرپەنجەى تاكێ لە پێلاوێكانتان پەچرا به تاكهكەى تروە رێ مەكەن هەتا تاكهكەى تر چاك دەكەنەو، وە با كالهیهكەوه رێ نهكات و، بهدهستى چهپیشى نهخوات).

۴۱۳۸ - (ضعیف الأسناد) عن ابن عباس قال: مِنَ السُّنَّةِ إِذَا جَلَسَ الرَّجُلُ أَنْ يَخْلَعَ نَعْلَيْهِ فَيَضَعُهُمَا بِجَنْبِهِ.

واتہ: لہ ٹیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: وہا سونہنہ پیو نہ گہر دانیشٹ پیلوہ کانی داکہ نی و لہ تہ نیشتیہوہ دایان بنی.

۴۱۳۹ - (صحیح) عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا انْتَعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمِينِ، وَإِذَا نَزَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ، لِتَكُنَ الْيَمِينُ أَوْلَهُمَا يَنْتَعِلُ، وَآخِرُهُمَا يَنْزِعُ).

واتہ: لہ نمبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (نہ گہر کہ سی لہ نیوہ ویستی پیلوہ کانی لہ پی بکات با لہ لای راستیہوہ دہست پی بکات واتہ یہ کہم جار تاکی راستی پیلوہ کہ لہ پی بکات، لہ کاتی داکہ ندیشدا با لہ لای چہ پیہوہ دہست پی بکات واتہ یہ کہم جار تاکی پی چہ پی لہ پی داکہ نیٹ، وہ با پی راستی یہ کہم بی لہ کاتی لہ پی کردند، دواہم بی لہ کاتی داکہ ندندا).

۴۱۴۰ - (صحیح) عن عائشة قالت: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُحِبُّ التَّيْمُنَ مَا اسْتَطَاعَ فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ: فِي طَهْوَرِهِ، وَتَرْجُلِهِ، وَنَعْلِهِ. قَالَ مُسْلِمٌ: وَسِوَاكَ، وَلَمْ يَذْكُرْ: فِي شَأْنِهِ كُلِّهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ عَنْ شُعْبَةَ مُعَاذٌ وَلَمْ يَذْكُرْ: سِوَاكَ.

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ ہمووہ لہ سوکھوت و کاروبایکی خویدا بہ پی توانا ہزی دہ کرد لہ لای راستہوہ دہست پی بکات وک: دہستویژ گرتن، شانہ کردنی مووی سہر و ریشی، پیلو لہ پی کردن، موسلیم وتی: سیواک کردنیش، بہ لام باسی (فی شأْنِهِ كُلِّهِ) نہ کرد، نمبو داود دہ لیٹ: شوہ لہ (معاذ)وہ گیراہوہ بہ لام باسی (سِوَاكَ) نہ کرد.

٤١٤١- (صحیح) عن أبي هريرة قال، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا لَبِسْتُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ فَأَبْدُوا بِأَيَّامِنِكُمْ).

واته: له هوریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌رکاتێ که پۆشاکتان پۆشی وه هه‌رکاتێ ده‌ستوێرتان گرت، له‌لای راستانه‌وه ده‌ست پێ بکه‌ن).

### سه‌باره‌ت به‌ فەرش و جێگه‌وبان.

٤٥- باب فی الفُرش.

٤١٤٢- (صحیح) عن جابر بن عبد الله قال: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْفُرْشَ فَقَالَ (فِرَاشٌ لِلرَّجُلِ، وَفِرَاشٌ لِلْمَرْأَةِ، وَفِرَاشٌ لِلضَّيْفِ، وَالرَّابِعُ لِلشَّيْطَانِ).

واته: له جابری کورپی (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم باسی نوێن و پێخه‌فی کرد فەرمووی: (نوێنی یه‌که‌م بۆ پیاو خۆی، نوێنی دووهم بۆ ژنه‌که‌ی، نوێنی سێهه‌م بۆ میوان، نوێنی چواره‌م بۆ شه‌یتان).

٤١٤٣- (صحیح) عن جابر بن سمرة قال: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَيْتِهِ فَرَأَيْتُهُ مُتَّكِئًا عَلَى وَسَادَةٍ، زَادَ ابْنُ الْجَرَّاحِ: عَلَى يَسَارِهِ.

واته: له جابری کورپی سه‌موره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم له‌ماله‌که‌ی خۆیدا بوو چومه‌ خزمه‌تی بینیم پالێ داوه‌ته‌وه به‌ پشتیه‌که‌وه. ئه‌بنو جه‌راح ئه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: له‌سه‌ر لای چه‌پی شانی دادا بوو.

٤١٤٤ - (صحیح الإسناد) عن ابن عمر: أَنَّهُ رَأَى رُفْقَةً مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ رِحَالُهُمُ الْأَدَمُ، فَقَالَ: مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى أَشْبَهِ رُفْقَةٍ كَانُوا بِأَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَؤُلَاءِ.

واته: له ئیبنو عومرهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که چاوی کهوت به کاروانیه‌کی خه‌لکی یه‌مه‌ن کۆپانی و لا‌خه‌کانین چه‌رم بوو، وتی: هه‌رکه‌سی چه‌ز ده‌کات ته‌ماشای کاروانیه‌ بکات له کاروانی هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بچیت، با سه‌یری نه‌وانه‌ بکات و نه‌وانه‌ بکاته سه‌رمه‌شق و پیشه‌نگ بو خوی.

٤١٤٥ - (صحیح) عن جابر قال، قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: (اتَّخَذْتُمْ أَمْطًا؟). قُلْتُ: وَآئِي لَنَا الْأَمْطُ، قَالَ: (أَمَّا إِنَّهَا سَتَكُونُ لَكُمْ أَمْطًا).

واته: له جابه‌وه ئیبنو ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی فەرمووم: (ما‌فورتان هه‌یه؟). وتم: ما‌فورمان له‌کوی بوو، فەرمووی: (له‌مه‌ولا خوی گه‌وره‌ ده‌رووی خیرتان لی ده‌کاته‌وه‌و ما‌فور په‌یدا ده‌یت).

٤١٤٦ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ وَسَادَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قَالَ ابْنُ مَنِيعٍ: الَّتِي يَنَامُ عَلَيْهَا بِاللَّيْلِ، ثُمَّ اتَّفَقَا - مِنْ أَدَمٍ حَشْوُهَا لَيْفٌ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: پشتیه‌کی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که شه‌و له‌سه‌ری ده‌خه‌وت، به‌رگه‌کی چه‌رم بوو، ناواخه‌که‌ی ریشوی دارخورما بوو.

٤١٤٧ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَتْ ضِجْعَةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَدَمٍ حَشْوُهَا لَيْفٌ.

واته: له عانی شهوه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: ژیره خه ره که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم که له سه ری راده کشا، له چه رم بوو ناواخنه که ی ریشوی دارخورما بوو.

٤١٤٨ - (صحیح) عن أم سلمة قالت: كَانَ فِرَاشُهَا حِیَالَ مَسْجِدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئوممو سه له مه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: جینگه خه وتنه که ی و پیخه فه که ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به ته نیشته نوێژگا که یه وه بوو له هۆده که ی خۆیدا.

### سه بارهت به دانانی په رده.

#### ٤٦ - باب فِي اتِّخَاذِ السُّتُورِ.

٤١٤٩ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى فَاطِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَوَجَدَ عَلَى بَابِهَا سِتْرًا، فَلَمْ يَدْخُلْ، قَالَ: وَقَلَمَا كَانَ يَدْخُلُ إِلَّا بَدَأَ بِهَا، فَجَاءَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَرَأَاهَا مُهْتَمَّةً، فَقَالَ: مَا لَكَ؟ قَالَتْ: جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيَّ فَلَمْ يَدْخُلْ، فَأَتَاهُ عَلِيٌّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ فَاطِمَةَ اشْتَدَّ عَلَيْهَا أَنَّكَ جِئْتَهَا فَلَمْ تَدْخُلْ عَلَيْهَا، قَالَ: (وَمَا أَنَا وَالْذُّنْيَا؟ وَمَا أَنَا وَالرَّقْمُ؟!). فَذَهَبَ إِلَى فَاطِمَةَ فَأَخْبَرَهَا بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: قُلْ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: مَا يَأْمُرُنِي بِهِ. قَالَ: (قُلْ لَهَا فَلْتُرْسِلَ بِهِ إِلَى بَنِي فَلَانٍ).

واته: له (عبد الله) ی کورې عومرهوه رهزای خویان لې بی ده گیرنهوه، که وتویهتی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم چو بو لای (فاطمه) ی کچی پهردهیه کی رازاوهی بینی به ده رگاکیهوه، گه پرایهوه نه چوه ژورهوه، ئیبنو عومره وتی: که له سرفه ده گه پرایهوه یه کم جار سهری مالی (فاطمه) ی ددها کم جار له پیش مالی (فاطمه) وه ده چوهوه بو مالی هاوسره کانی، کاتی که پیشهوا عدلی رهزای خوی لې بی هاتهوه (فاطمه) ی بینی بی تاقهت و غه مبار بوو، وتی: نهوه چیه بو غه مباری؟ وتی: باو کم هات بولام نه هاته ژورهوه، پیشهوا عدلی چوو بو خزمهت پیغمبهری صلی الله علیه وسلم وتی: نهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم! (فاطمه) ی کچت به لایه زور قورس و گرانه چویت بو مالی و نه چویهته ژورهوه بو لای؟ فرمووی: (من و خوشیه کانی دونیا یان نه وتوه، من و نه خش و نیگاری رازاوهیان نه وتوه!). پیشهوا عدلی رهزای خوی لې بی روشت بو لای (فاطمه)، فرمایسته که ی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم پی راگیانند، (فاطمه) وتی: ههسته بر ژورهوه بو خزمهتی پی بلی: فرمانم به چی پی ده کات پهرده که چی لې بکه؟ پیشهوا عدلی روشتهوه بو خزمهتی، قسه که ی (فاطمه) ی پی راگیانند، فرمووی: (با بینیری بو بهنی فلان به کاری بهینن بو خویان و بیکن به جل و بهرگ).

٤١٥٠ - (صحیح) عن ابن فضیل، عن أبيه، بِهَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ: وَكَانَ سِتْرًا مَوْشِيًّا.

واته: له ئیبنو (فَضِيل) وه، له باوکیهوه فرموده ی پیشو هاتهوه، وتی: پهرده که نه خش و نیگاری رازاوهی له سهر بوو.

**ئەوی دەربارەی پۆشاکێ هاتوو**

**کە وێنەی خاچی لەسەر بێت**

٤٧ - باب ما جاء في الصَّليبِ في الثَّوبِ.

٤١٥١ - (صحيح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ لَا يَتْرُكُ فِي بَيْتِهِ شَيْئًا فِيهِ تَصْلِيبٌ إِلَّا قَضَبَهُ.

واتە: لە عایشەووە رەزای خوای لێ بێ دەگیرنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم هەرچی لەناو ماله‌کهیدا خاچ و وێنەی لەسەر بوایه وازی لێ نەدەهێنا هەتا هەلی ئەوەشاندوو لای نەبرد.

**باسی سەبارەت بە وێنەکان.**

٤٧ - باب في الصُّورِ.

٤١٥٢ - (ضعيف) عن علي رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ وَلَا كَلْبٌ وَلَا جُنُبٌ).

واتە: لە پێشەوا عەلیووە رەزای خوای لێ بێ دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (مەلاییکە ناچێتە مایێکەووە وێنە و سەگ و لەشگرانی تێدا بێت).



٤١٥٣ - (صحيح) عن أبي طلحة الأنصاري قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا مِثْلٌ). وَقَالَ انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ نَسْأَلُهَا عَنْ ذَلِكَ. فَانْطَلَقْنَا، فَقُلْنَا: يَا أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّ أَبَا طَلْحَةَ حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِكَذَا وَكَذَا، فَهَلْ سَمِعْتَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ ذَلِكَ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ سَأَحَدُكُمْ مِمَّا رَأَيْتُهُ فَعَلَ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي بَعْضِ مَعَارِيهِ، وَكُنْتُ أَتَحِينَ قَوْلَهُ فَأَخَذْتُ مِطًا كَانَ لَنَا فَسَرْتُهُ عَلَى الْعَرَضِ، فَلَمَّا جَاءَ اسْتَقْبَلْتُهُ فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَزَّكَ وَأَكْرَمَكَ، فَنَظَرَ إِلَى الْبَيْتِ فَرَأَى النَّمْطَ فَلَمْ يَرُدُّ عَلَى شَيْءٍ، وَرَأَيْتُ الْكَرَاهِيَةَ فِي وَجْهِهِ، فَأَتَى النَّمْطَ حَتَّى هَتَكَهُ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَأْمُرْنَا فِيمَا رَزَقْنَا أَنْ نَكْسُوَ الْحِجَارَةَ وَاللِّينَ). قَالَتْ فَقَطَعْتُهُ وَجَعَلْتُهُ وَسَادَتَيْنِ وَحَشَوْتُهُمَا لَيْفًا، فَلَمْ يُنْكِرْ ذَلِكَ عَلَيَّ.

واته: له ئەبو (طلحە)ی ئەنصارىەو دەگێزەنەو، کە وتویه تی: گویم له پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بوو دهيفه رموو: (مه لائىكه ناچيته مالىكه وه سه گ و پهيكه رى تيدا بىت). - زهيدى كورى خاليد و سه عيدى كورى يه سار كه ههردوكيان راوى فەرموده كەن يه كى كيان - وتى: وهه له گەلمان با برۆين بۆ خزمەت عائىشەى داىكى باوهرداران رهزای خواى لى بى، له وباره وه پرسىارى لى بكهين، رۆشتين وتمان: ئەى داىكى باوهرداران! ئەبو (طلحە) له پێغه مبهرى خواوه صلى الله عليه وسلم ئاواو ئاواى بۆ گێراوينه ته وه، ئايا تۆ بيستوته له پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم باسى ئەمەى كردبى؟ وتى: نه خير، به لام ئەمەتان بۆ ده گێرمه وه كه بينيم كردى، پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم ده رچو بۆ يه كى له غەزاكانى، منيش چاوه رپى گه پانه وه يم ده كرد، مافورى يان پۆشاكى كمان هه بوو هم راده خرا وهك ژيره خهه هم وهك په رده به كاردەهيترا، كردم به په رده دام به سه ر رايه لى خانه كه دا، كاتى كه گه رايه وه له غەزا پيشوازم لى كرد، وتم: سلاوى خوات له سه ربى ئەى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم له گەل رهحمەت و ميهه و به ره كاتى خواى دا، سوپاس و ستايش بۆ ئەو

خوایهی که سەرکه‌وتوی کردی و ریزی لی نای. سەیری ناوماڵە‌که‌ی کرد بینی پە‌رده‌‌که‌ وێنە‌ی پێ‌ویه، وە‌لام‌ی سلا‌وه‌‌که‌ی دامە‌وه‌و بێ‌ده‌نگ بوو هیچ‌ی نه‌وت، بە‌لام پێ‌ ناخۆش بوونم بە‌ نێ‌و‌چا‌وانی‌ه‌وه‌ دی، پە‌رده‌‌که‌ی هێ‌نا وێ‌نه‌‌کان‌ی ب‌ری و هە‌لی‌ه‌شاندنە‌وه، لە‌پاشدا فە‌رمو‌ی: (خوای گە‌وره‌ فە‌رمان‌ی پێ‌ نه‌کردوین لە‌و رۆ‌زی‌ی که پێ‌ی داوین جل و بە‌رگ ب‌که‌ین بۆ بە‌رد و خشت). - واتە: بۆ دی‌وار، بێ‌گومان دی‌واری که‌عه‌ تایی‌ه‌تمە‌ندی خو‌ی هە‌یه - . عانی‌شه‌ ره‌زای خوای لی بی وتی: منیش ب‌ریم و‌کردم بە‌ دوو پ‌شتی، ریش‌وی دار‌خور‌مام کرده‌ ناوه‌‌خنه‌‌که‌ی، ئە‌ویش نکولی ئە‌و کارە‌ی لی نه‌کردم.

٤١٥٤ - (صحيح الإسناد) عن سهل، فذكر مثله، قال: فقلت: يَا أُمِّهِ، إِنَّ هَذَا حَدَّثَنِي أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ. وَقَالَ فِيهِ: سَعِيدُ بْنُ يَسَارٍ مَوْلَى بَنِي النَّجَّارِ.

واتە: لە سە‌هله‌وه‌ فە‌رمودە‌ی پێ‌شو بە‌ هە‌مان شێ‌وه‌ هاتوه‌، وتی: وتم: ئە‌ی دایه‌، ئە‌مه‌ بۆ‌ی گێ‌ژام‌وه‌ که پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فە‌رمو‌یه‌تی. لە فە‌رمودە‌‌که‌یدا وتی: سە‌عیدی کور‌ی یە‌سار بە‌نده‌ی نازاد‌کرا‌وی بە‌نی نه‌جار بوو.

٤١٥٥ - (صحيح) عن أبي طلحة قال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ). قَالَ بُسْرُ: ثُمَّ اشْتَكَى زَيْدٌ، فَعُدْنَا لَهُ، فَإِذَا عَلَى بَابِهِ سِتْرٌ فِيهِ صُورَةٌ، فَقُلْتُ لِعُبَيْدِ اللَّهِ الْخَوْلَانِيُّ رَيْبِيبِ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَلَمْ يُخْبِرْنَا زَيْدٌ عَنِ الصُّورِ يَوْمَ الْأَوَّلِ؟ فَقَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: أَلَمْ تَسْمَعْهُ حِينَ قَالَ: إِلَّا رَقْمًا فِي ثَوْبٍ.

واتە: لە ئە‌بو (طلحه‌) وه‌ ده‌گێ‌ژنه‌وه، که وتی‌ه‌تی: پێ‌غه‌م‌به‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فە‌رمو‌یه‌تی: (مە‌لائیکه‌ نا‌چیت‌ه‌ م‌الیک‌ه‌ه‌ه‌ وێ‌نه‌ی تیدا بیت). بوسر

وتی: لہ پاشدا زہید نہ خوش بوو سہردانمان کرد، پەردہ یہ بہ دەرگاکیانہوہ بوو وینہی پیوہ بوو، وتم بہ (عبید اللہ) ی خەولانی بہ خێو کراوی مہیمونہی ھاوسہری پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم: ئہی یہ کەم روژ زہید خوئی باسی خراپی وینہی پی رانہ گہ یان دین؟ (عبید اللہ) وتی: نایا گویت لئی نہبوو وتی: مہ گہر نہ خشی کہ بہ جل و بہرگہوہ بی.

٤١٥٦ - (صحیح) عن جابر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ زَمَنَ الْفَتْحِ وَهُوَ بِالْبَطْحَاءِ أَنْ يَأْتِيَ الْكَعْبَةَ فَيَمْحُو كُلَّ صُورَةٍ فِيهَا، فَلَمْ يَدْخُلْهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى مُحِيتَ كُلُّ صُورَةٍ فِيهَا.

واتہ: لہ جابرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ سہردہمی رزگار کردنی مہ ککدہ فہرمانی دا بہ پیشہوا عومہری کوری (خَطَّاب) رەزای خوی لی بی کہ لہ (بَطْحَاء) بوو بچی بو کہ عبہ ہەرچی وینہی تیدایہ لایبات و پاکی بکاتہوہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نہ چوہ ژوورہوہ ہەتا ہەرچی وینہی تیدا بوو لابر او پاک کرایہوہ.

٤١٥٧ - (صحیح) عن ابن عباس قال: حدثتني ميمونة زوج النبي صلى الله عليه وسلم، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ وَعْدَنِي أَنْ يَلْقَانِي اللَّيْلَةَ فَلَمْ يَلْقِنِي). ثُمَّ وَقَعَ فِي نَفْسِهِ، جَرُّوْ كُلِّ تَحْتَ بِسَاطِ لَنَا، فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهِ مَاءً فَنَضَحَ بِهِ مَكَانَهُ، فَلَمَّا لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: (إِنَّا لَا نَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ)، فَأَصْبَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ، حَتَّى إِنَّهُ لَيَأْمُرُ بِقَتْلِ كُلِّ الْحَائِطِ الصَّغِيرِ، وَيَتْرُكُ كُلَّ الْحَائِطِ الْكَبِيرِ.

واتہ: لہ ئیبنو عباسہوہ رەزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتیہ تی:

مەیمونە ی ھاوسەری پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بۆی گیرامەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (جیبریل سلاوی خۆی لەسەر بێ بەلێنی پێ داوم ئەم شەو بێت بۆ سەردانم کەچی نەهات). لەپاشدا شتی کەوتە دڵیەو کە لە مایاندا توتە لە سەگ ھەیە بۆیە جیبریل نەهاتو بۆ سەردانی، توتە لە سەگ کە لە ژێر دەوارێکی خۆمانا بوو، فەرمانی دا فەریان داوە، ئینجا بە دەستی خۆی ناوی پێزان لە جینگە کە ی، کاتی کە جیبریل سەردانی کرد فەرمووی: (ئیمە ی مەلانی کە ناچینە ناو مایکەو سەگ و وێنە ی تێدا بێت). کاتی کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم روژی لێ بوویەو فەرمانی دا بە کوشتنی سەگەکان، تەنانت فەرمانی دا سەگی باخی بچوکیش بکوژرێت. بەلام وازی ھێنا لە سەگی باخی گەورە - واتە لە سەگی پاسی باخی گەورە بکات -.

٤١٥٨ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَتَانِي جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ لِي أَتَيْتُكَ الْبَارِحَةَ فَلَمْ يَمْنَعْنِي أَنْ أَكُونَ دَخَلْتُ إِلَّا أَنَّهُ كَانَ عَلَى الْبَابِ مَمَاطِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ قِرَامٌ سَرٌّ فِيهِ مَمَاطِيلٌ، وَكَانَ فِي الْبَيْتِ كَلْبٌ، فَمَرَّ بِرَأْسِ التَّمْثَالِ الَّذِي فِي الْبَيْتِ يُقَطِّعُ فَيَصِيرُ كَهَيْئَةِ الشَّجَرَةِ، وَمَرَّ بِالسَّرِّ فَلْيُقَطِّعْ فَلْيَجْعَلْ مِنْهُ وَسَادَتَيْنِ مَنبُودَتَيْنِ تُوطَانِ، وَمَرَّ بِالْكَلْبِ فَلْيُخْرِجْ). فَقَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَإِذَا الْكَلْبُ لِحَسَنِ أَوْ حُسْنِي، كَانَ تَحْتَ نَضْدٍ لَهُمْ فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَالنَّضْدُ شَيْءٌ تَوْضَعُ عَلَيْهِ الثِّيَابُ شِبْهُ السَّرِيرِ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (جیبریل ھات بۆ لام پێی فەرمووم: دوینی ھاتم بۆ سەردانت واتە شەوی رابردوو، ھێچ شتی رینگری ئەو ی لێ نەکردم کە بێمە ژوورەو بۆ ئەو مألە ی کە تۆ ی لێ بوو ئەو نەبێ کە پەیکەر ی لەبەر دەرگا کە بوو، لەناو مألە کە دا پەردە یە ھەبوو وێنە ی لەسەر بوو. ھەروەھا مألە کە سەگ یکی تێدا بوو، بۆیە فەرمان بکە با سەری پەیکەرە کە بپر دێت تا وەک درەختی لێ بێت، وە فەرمان بکە پەردە کە بپر دێت و بکرتە دوو راخەر پێی بخرتە سەر

هاتوچۆ بکریت بەسەریدا، فەرمانیش بکە سەگە کە دەربکریت). پێغەمبەری خوا  
 صلی اللہ علیہ وسلم ھەموو ئەو کارانەی ئەنجام دا سەگە کە ھی حەسەن و  
 حوسەین بوو لەژێر تەروالە کە دا بوو فەرمانی دا کرایە دەرەو. ئەبو داود دەلیت:  
 (نضد) تەروالە جل و بەرگی لەسەر ھەلئە چنن وەك قەرەوئە وەھایە.

کۆتایی پەرتوکی جل و بەرگ.

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

**سهره تاي په رتوکی قزدا هینان.**

۳۴ - أول کتاب الترجل

۴۱۵۹- (صحيح) عن عبد الله بن مغفل قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّرْجُلِ إِلَّا غَبَاً.

واته: له (عبد الله) ی کورې موغه ففه له وه هاتووه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه هی کردوه له سهر شانه کردن مه گهر روژی ناروژی هه تا بو پاک و خاړینی بی بو شهوق و زهوق نه بی.

۴۱۶۰- (صحيح) عن عبد الله بن بريدة: أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَحَلَ إِلَى فُضَالَةَ بْنِ عُبَيْدٍ وَهُوَ بِمِصْرَ، فَقَدِمَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: أَمَا إِنِّي لَمْ أَتِكَ زَائِرًا، وَلَكِنِّي سَمِعْتُ أَنَا وَأَنْتَ حَدِيثًا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجَوْتُ أَنْ يَكُونَ عِنْدَكَ مِنْهُ عِلْمٌ، قَالَ: وَمَا هُوَ؟ قَالَ: كَذَا وَكَذَا، قَالَ: فَمَا لِي أَرَاكَ شَعِثًا وَأَنْتَ أَمِيرُ الْأَرْضِ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَنْهَانَا عَنْ كَثِيرٍ مِنَ الْإِرْقَاءِ، قَالَ: فَمَا لِي لَا أَرَى عَلَيْكَ حِذَاءً، قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَأْمُرُنَا أَنْ نَحْتَفِيَ أَحْيَانًا.

واتە: لە (عبد الله) ی کۆری بورهیدەوه هاتوو، کە پیاوی لە هاوێلانی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم رۆشت بۆ لای (فَضَالَة) ی کۆری عوبەید کە لە میصر بوو، گەشت بە (فَضَالَة)، وتی: من بۆ سەردانت نەهاتوم، بەڵکو بۆ ئەوه هاتوم من و تۆ فەرمودەیه کمان بیست لە پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم نومیڤ دەکەم زانیاریت لەبارەیهوه هەیە، وتی: کام فەرمودە؟ وتی: ئەمەو ئەمە، وتی: ئەوه بۆ دەبینم قژت تێک چۆه لە کاتی کدا کە تۆ کاربەدەستی زویتی، (فَضَالَة)، وتی: پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم رۆچون لە خوشگوزەرائی لی قەدەغە کردوین واتە زۆر گرنگی دانی بە خواردن و خواردنەوهو جل و بەرگی لی قەدەغە کردوین، وتی: ئەی بۆچی پێت پەتی یە؟ وتی: پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی پی کردوین جار جارێ بە پی پەتی ری بکەین.

٤١٦١ - (صحیح) عن أبو امامة قال: ذَكَرَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا عِنْدَهُ الدُّنْيَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَلَا تَسْمَعُونَ أَلَا تَسْمَعُونَ إِنَّ الْبِدَاذَةَ مِنَ الْإِيمَانِ، إِنَّ الْبِدَاذَةَ مِنَ الْإِيمَانِ). يَعْنِي التَّقَحُّلُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هُوَ أَبُو أَمَامَةَ بْنُ ثَعْلَبَةَ الْأَنْصَارِيُّ.

واتە: لە ئەبو ئومامەوه دەگیرنەوه، کە وتی: رۆژی هاوێلانی پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لە خزمەتی دا باسی دنیایان کرد، ئەویش فەرموی: (گوێتان لی بێ، گوێتان لی بێ بێگومان خاکیی لە باوەڕەوهیه، بێگومان خاکیی لە باوەڕەوهیه). واتە: پۆشینی جل و بەرگی هەزارانە.

**ئەوێ هاتوێ دەربارە**  
**باشی بەکارهێنانی بۆنی خۆش.**  
 ۲ - باب مآ جاء فی استخباب الطیب.

۴۱۶۲ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: كَانَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَكَّةٌ يَتَطَيَّبُ مِنْهَا.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ دەگیرنەوێ، کە وتوێتی: پێغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم دەفرێکی ھەبوو بۆنی خۆشی تێدا بوو لەو بۆنە ی لەخۆی دەدا.

**ئەوێ هاتوێ دەربارە چاکسازی موو.**  
 ۳ - باب فی إصلاح الشَّعْرِ.

۴۱۶۳ - (حسن صحیح) عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ كَانَ لَهُ شَعْرٌ فَلْيُكْرِمْهُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەوێ دەگیرنەوێ، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێتی: (ھەر کەسێک مووی ھەیە با رێزی بگرێت).



## سه بارهت به بویه کردنی قرژ

### له لایهن ئافره تانه وه.

#### ۴ - باب فی الخَضَابِ لِلنِّسَاءِ.

۴۱۶۴ - (ضعیف) عن کریمه بنت همام: أَنَّ امْرَأَةً أَتَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَسَأَلَتْهَا عَنْ خِضَابِ الْحِنَاءِ، فَقَالَتْ: لَا بَأْسَ بِهِ، وَلَكِنِّي أَكْرَهُهُ، كَانَ حَبِيبِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُ رِيحَهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: تَعْنِي خِضَابَ شَعْرِ الرَّأْسِ.

واته: له (کریمه) ی کچی هه ممامه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ئافره تی هاته خزمهت عائشه رهزای خوای لی بی دهر باره ی بویه کردن به خه نه یان خه نه گرته سه ر و ده ست و بی پرسیا ری لی کرد، وتی: قهیدی نیه، به لام من خوشیم لی نایه، خوشه و یستم پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم خوشی له بونه که ی نه ده هات. نهبو داود ده لیت: واته بویه کردنی مووی سه ر.

۴۱۶۵ - (ضعیف) عن عائشة رضي الله عنها، أن هند بنت عتبة قالت: يَا نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بَايَعْنِي، قَالَ: (لَا أَبَايَعُكَ حَتَّى تُغَيِّرِي كَفِّكَ كَأَنَّهُمَا كَفًّا سَبْعٍ).

واته: له عائشه وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که هیندی کچی عوته وتویه تی: نه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به لین و په یمانم لی وهر بگره له سه ر نیسلام، فهر مووی: (به لین و په یمانت لی وهر نا گرم هه تا رهنگی ده سه کانت ده گوری نه لی ده ستی درندن واته هه تا ده سه کانت ده گریته خه نه).

۴۱۶۶ - (حسن) عن عائشة رضي الله عنها، قالت: أُوْمِتِ امْرَأَةٌ مِنْ وَرَاءِ سِرِّ بِيَدِهَا كِتَابٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَبَضَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهُ، فَقَالَ: (مَا أَدْرِي أَيْدُ رَجُلٍ أَمْ يَدُ امْرَأَةٍ؟). قَالَتْ: بَلِ امْرَأَةٌ. قَالَ: (لَوْ كُنْتُ امْرَأَةً لَغَيَّرْتُ أَظْفَارَكَ). يَعْنِي: بِالْحِجَاءِ.

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئافره‌تی له‌ودیوی په‌رده‌وه نامه‌یه‌کی پی بوو بو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ستی درټر کرد بیداته ده‌ستی، پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ده‌ستی گرت، فرمووی: (نازانم نه‌مه ده‌ستی پیاوه یان ده‌ستی ئافره‌ته؟). وتی: به‌لکو ده‌ستی ئافره‌ته، فرمووی: (نه‌گه‌ر تو دروشمی ئافره‌تانت ره‌چاو بکر‌دایه ده‌ستت ده‌گرته خه‌نه).

### سه‌باره‌ت به قز دانه دهم قز.

#### ۵ - باب فی صِلَةِ الشَّعْرِ.

۴۱۶۷ - (صحيح) عن حميد بن عبد الرحمن: أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ عَامَ حَجِّ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ، وَتَنَاولَ قُصَّةً مِنْ شَعْرٍ كَانَتْ فِي يَدِ حَرَسِيٍّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَيَنْ عُلَمَاؤُكُمْ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنْ مِثْلِ هَذِهِ وَيَقُولُ: (إِنَّمَا هَلَكْتُ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذَ هَذِهِ نِسَاؤُهُمْ).

واته: له حومه‌یدی کوپی (عبد الرحمن)‌وه ده‌گیرنه‌وه، گوئی له مو‌عاویه‌ی کوپی نه‌بو سوفیان بوو له‌سه‌ر مینه‌بری مه‌دینه له‌سالی حج دا پارچه‌یه مووی له ده‌ستی پاسه‌وانه‌که‌ی وه‌رگت ده‌یوت: نه‌ی خه‌لکی مه‌دینه زانا‌کانتان له‌کوین؟ من بو خوم له پیغه‌مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم بیسته‌وه رن‌گه‌ی شتی وه‌های نه‌داوو ده‌یفه‌رموو: (نه‌وه‌ی نیس‌رائیل له‌کاتیک‌دا سه‌ریان تیدا چوو

که ژنه کانیان نم کارانه یان نه نجام ده داو قزیان ده دایه دم قزیان).

۴۱۶۸ - (صحیح) عن عبدالله قال: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ، وَالْوَاشِمَةَ وَالْمُسْتَوْشِمَةَ.

واته: له (عبد الله) ده ده گیرنده، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه عله تی کردوه لهو ژنه ی قز ده داته دم قزی که سیکی تر، وه نه عله تی کردوه لهو ژنه ش که قز ده داته دم قزی خوی، ههروه ها نه عله تی کردوه لهو ژنه ی که خال ده کوتی بو که سیکی تر، وه نه عله تی کردوه لهو ژنه ش که خالی بو ده کوتن.

۴۱۶۹ - (صحیح) عن عبدالله قال: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ. قَالَ مُحَمَّدٌ: وَالْوَاصِلَاتِ، وَقَالَ عُثْمَانُ: وَالْمُتَنَمِّصَاتِ، ثُمَّ اتَّفَقَا - وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ، الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ! قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ يُقَالُ لَهَا أُمُّ يَعْقُوبَ. زَادَ عُثْمَانُ: كَانَتْ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ ثُمَّ اتَّفَقَا - ، فَأَتَتْهُ فَقَالَتْ: بَلِّغْنِي عَنْكَ أَنَّكَ لَعَنْتِ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ - قَالَ مُحَمَّدٌ: وَالْوَاصِلَاتِ، وَقَالَ عُثْمَانُ: وَالْمُتَنَمِّصَاتِ ثُمَّ اتَّفَقَا - وَالْمُتَفَلِّجَاتِ - قَالَ عُثْمَانُ: لِلْحُسْنِ الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ تَعَالَى. فَقَالَ: وَمَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى؟ قَالَتْ: لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ لَوْحِي الْمُصْحَفِ فَمَا وَجَدْتُهُ! فَقَالَ: وَاللَّهِ لَئِنْ كُنْتُ قَرَأْتِيهِ لَقَدْ وَجَدْتِيهِ، ثُمَّ قَرَأَ: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا). قَالَتْ: إِنِّي أَرَى بَعْضَ هَذَا عَلَى امْرَأَتِكَ، قَالَ: فَادْخُلِي فَأَنْظُرِي، فَدَخَلَتْ، ثُمَّ خَرَجَتْ، فَقَالَ: مَا رَأَيْتِ، وَقَالَ عُثْمَانُ: فَقَالَتْ: مَا رَأَيْتُ. فَقَالَ: لَوْ كَانَ ذَلِكَ مَا كَانَتْ مَعَنَا.

واته: له (عبد الله) ی کوری مه سعو ده ده گیرنده، که وتویه تی: خوی گه وره نه عله تی کردوه لهو ژنه ی که خال ده کوتی بو که سیکی تر، وه نه عله تی کردوه

لهو ژنەش که خالی بو ده‌کوتن. - موحه‌ممه‌د وتی: وه نه‌عله‌تی کردوه لهو ژنە‌ی قژ ده‌داته دهم قژ، (عثمان) وتی: له دهم و چاو هه‌لگر، له‌پاشدا هه‌ردوو راوی موحه‌ممه‌د و (عثمان) رینکن - وتیان: وه نه‌عله‌تی کردوه لهو ژنەش که ددانه‌کانی خۆی تەنک و شاش ده‌کات بو جوانی و بو‌شایی ده‌خاته نیوانی ددانه‌کانیه‌وه، دروستکراوانی خوای گه‌وره ده‌گۆرن، نهم هه‌واله گه‌یشته به نافرەتیکی به‌نی ئەسه‌د که ناوی ئوممو یه‌عقوب بو، - (عثمان) ئەمه‌ی بو زیاد کرد: نافرەتیکی قورئان خوین بو، له‌پاشدا هه‌ردوو راوی رینکن - وتیان: ژنه به‌نی ئەسه‌دیه که هات بو لای (عبد الله) وتی: پیم گه‌یشته که نه‌عله‌تت کردوه له‌وانه‌ی که باسکران. (عبد الله) وتی: که‌سێ که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌عله‌تی لێ بکات من چۆن نه‌عله‌تی لێ ناکم، له قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره‌دایه؟ وتی: قورئانم خویندۆته‌وه و نه‌وه‌م تیدا نه‌دیوه، وتی: سویند به (الله) نه‌گه‌ر به‌هۆش و بیره‌وه بتخویندایه‌ته‌وه ده‌تدی، له‌پاشدا نهم نایه‌ته‌ی خویندوه.

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾

واته: ئەوه‌ی که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم ده‌تانداتی وه‌ری بگرن، ئەوه‌شی که رینگری لێ کردوون مه‌یکه‌ن و وازی لێ به‌ینن. ژنه‌که وتی: من هه‌ندێ له‌م شتانه به ژنه‌که‌ته‌وه ده‌بینم، وتی: ده برۆ ته‌ماشای بکه، ئەویش چو‌ه‌ژووره‌وه بو لای سه‌یری کرد هه‌یچی نه‌دی، له‌پاشدا هاته‌ده‌ره‌وه وتی: هه‌یچم نه‌دی، (عبد الله) وتی: نه‌گه‌ر شتی وه‌های بکر دایه له‌گه‌ل من نه‌ده‌بوو.

٤١٧٠ - (صحیح) عن ابن عباس قال: لُعِنَتِ الْوَاصِلَةُ وَالْمُسْتَوْصِلَةُ، وَالنَّامِصَةُ وَالْمُتَنَمِّصَةُ، وَالْوَاشِمَةُ وَالْمُسْتَوْشِمَةُ، مِنْ غَيْرِ دَاءٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَتَفْسِيرُ الْوَاصِلَةِ: الَّتِي تَصِلُ الشَّعْرَ بِشَعْرِ النِّسَاءِ، وَالْمُسْتَوْصِلَةُ: الْمَعْمُولُ بِهَا، وَالنَّامِصَةُ: الَّتِي تَنْقُشُ الْحَاجِبَ حَتَّى تَرِقَّهُ، وَالْمُتَنَمِّصَةُ: الْمَعْمُولُ بِهَا، وَالْوَاشِمَةُ: الَّتِي تَجْعَلُ الْخِيلَانَ فِي وَجْهِهَا بِكُحْلٍ أَوْ مِدَادٍ، وَالْمُسْتَوْشِمَةُ: الْمَعْمُولُ بِهَا.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویهتی: نهعلت کراوه لهو ژنه ی قژ ده داته دم قژی که سیکي تر، وه لهو ژنهش که قژ ده داته دم قژی خوی، وه لهو ژنه ی که دم و چاوی که سیکي تر هه لده گری، وه لهو ژنهش که دم و چاوی خوی هه لده گری، ههروه ها لهو ژنه ی که خال ده کوتی بۆ که سیکي تر، وه لهو ژنهش که خالی بۆ ده کوتن، به بی نهوه ی که دهر د و نه خوشیه کی هه بیته. نهبو داود ده لیت: رافهی (الواصله) بهم شیویه: قژ ده داته دم قژی خوی و ئافره تان، (مستوصله): نهوه ی داوا ده کات قژ بدنه دم قژی، (نامصه) مووی برۆ هه لده که نی و لایده بات هه تا باریکی ده کاته وه، (متمصه) مووی برۆ بۆ هه لده که نن و لایده بهن بۆی، (واشمة) خال کوت، (مستوشمة) نهوه ی که خالی بۆ ده کوتن.

۴۱۷۱ - (ضعیف مقطوع منکر) عن سعید بن جبیر قال: لَا بَأْسَ بِالْقَرَامِلِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: كَأَنَّهُ يَذْهَبُ إِلَى أَنَّ الْمَنْهَى عَنْهُ شُعُورُ النِّسَاءِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَأَنَّ أَحْمَدَ يَقُولُ: الْقَرَامِلُ لَيْسَ بِهِ بَأْسٌ.

واته: له سه عیدی کوری جوبه یه وه ده گیرنهوه، که وتویهتی: به قهرمه ل قهیدی نیه. نهبو داود ده لیت: نهوه ی رینگه ی پی نه دراوه قژی ئافره تانه. نهبو داود ده لیت: پیشهوا نه حمه د ده یوت: به قهرمه ل قهیدی نیه. واته: ته لی ئاوریشم یان خوری بدرتته دم قژ.

**سەبارەت بە رەتكەردنەوہی بۆنی خۆش.**

٦ - باب في ردّ الطَّيِّبِ.

٤١٧٢ - (صحيح) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ عَرَضَ عَلَيْهِ طِيبٌ فَلَا يَرُدُّهُ، فَإِنَّهُ طِيبٌ الرِّيحِ خَفِيفُ الْمَحْمَلِ).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گێڕنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (هه‌رکەس بۆنی خۆشی پێشکەش کرا با نه‌یگێڕێته‌وه، چونکه هه‌لگرنتی ئاسانه‌و بۆنیشی خۆشه‌).

## ئەۋەى ھاتوۋ دەربارەى ئافرەت بۆنى خۆش

## لهځوی بدات و له مال دهرچیت.

٧ - باب مَا جَاءَ فِي الْمَرْأَةِ تَتَطَيَّبُ لِلْخُرُوجِ.

٤١٧٣ - (حسن) عن أبو موسى، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا اسْتَعْطَرِ الْمَرْأَةُ فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَهِيَ كَذَا وَكَذَا). قَالَ قَوْلًا شَدِيدًا.

واته: له ئه‌بو موساوه ده‌گيرنه‌وه، كه پيغهمبه‌رى خوا صلى الله عليه وسلم  
 فهرموويه‌تى: (ئه‌گه‌ر ئافره‌ت بۆنى خۆش له‌خۆى بدات به‌لاى كۆمه‌لى  
 خه‌لكدا تپه‌پرئ بۆئه‌وه‌ى بۆنى بكه‌ن ئه‌وه‌ ئه‌وه‌و ئه‌وه‌يه). فهرمايشتيكى توندى  
 فهرموو - وه‌ك له‌ رىوايه‌تى تردا هاته‌وه‌ فهرموويه‌تى ئه‌وه‌ داوێن پيسه - .

٤١٧٤ - (صحيح) عن عبيد مولى لأبي وهب، عن أبي هريرة قال: لَقِيْتُهُ امْرَأَةً وَجَدَ مِنْهَا رِيحَ الطَّيِّبِ يُنْفَخُ وَلَذِيْلُهَا إِعْصَارٌ، فَقَالَ: يَا أُمَّةَ الْجَبَّارِ، جِئْتِ مِنَ الْمَسْجِدِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ: وَلَهُ تَطَيَّبْتِ؟ قَالَتْ: نَعَمْ. قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ حَبِيَّ أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ لِمَرْأَةٍ تَطَيَّبَتْ لِهَذَا الْمَسْجِدِ حَتَّى تَرْجِعَ فَتَغْتَسِلَ غُسْلَهَا مِنَ الْجَنَابَةِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْإِعْصَارُ: غُبَارٌ.

واته: له ئەبو عوبەیدی بەندەى ئازادکراوى ئەبو وههوه، له ئەبو هورەیرهوه، عوبەید وتی: ئافرەتی گەشت بە ئەبو هورەیره بۆنى خوشى لى دەهات و له دامىنى تۆز بەرز دەبۆوه. وتی: ئەى (أُمَّةَ الْجَبَّارِ) بۆ ترساندن و هۆشیارکردنەوى بەو ناوهوه بانگى کرد، هاتۆت بۆ مزگەوت، وتی: بەلى، وتی: بۆنى خوشیشت لەخۆت داوه؟ وتی: بەلى، وتی: من بۆ خۆم له خوشەویستم ئەبو قاسم صلى الله عليه وسلم بیستوه دەیفەرموو: (نویژی ئەو ئافرەته وەرناگیرى بۆنى خوش لەخۆى بدات و بێت بۆ ئەم مزگەوته، هەتا نە گەریتەوه خۆى نەشوات وەك چۆن بۆ لەشگرانى خۆى دەشوات).

٤١٧٥ - (صحيح) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَصَابَتْ بِخُورٍ فَلَا تَشْهَدَنَّ مَعَنَا الْعِشَاءَ). قَالَ ابْنُ نُفَيْلٍ: (عِشَاءُ الْآخِرَةِ).

واته: له ئەبو هورەیرهوه دەگیرنەوه، کە وتی: پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (هەر ئافرەتێک بخور بە کاربەینییت با نویژی عیشامان لەگەڵ نەکات).

## سەبارەت بە خەلوق بو پیاوان بۆنیکە بە زەعفەرەران دەگیریتەوه.

### ۸ - باب فی الخُلُوق لِلرِّجَالِ.

۴۱۷۶ - (حسن) عن عمار بن ياسر قال: قَدِمْتُ عَلَى أَهْلِي لَيْلًا وَقَدْ تَشَقَّقْتُ يَدَايَ فَخَلَقُونِي بِزَعْفَرَانٍ فَعَدَوْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ وَلَمْ يُرَحِّبْ بِي فَقَالَ: (اذهَبْ فَاغْسِلْ هَذَا عَنْكَ). فَذَهَبْتُ فَغَسَلْتُهُ، ثُمَّ جِئْتُ وَقَدْ بَقِيَ عَلَيَّ مِنْهُ رَدْعٌ، فَسَلَّمْتُ فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ وَلَمْ يُرَحِّبْ بِي، وَقَالَ: (اذهَبْ فَاغْسِلْ هَذَا عَنْكَ). فَذَهَبْتُ فَغَسَلْتُهُ، ثُمَّ جِئْتُ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَرَدَّ عَلَيَّ وَرَحَّبَ بِي، وَقَالَ: (إِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَحْضُرُ جَنَازَةَ الْكَافِرِ بِخَيْرٍ، وَلَا الْمُتَمَضِّحَ بِالزَّعْفَرَانِ، وَلَا الْجُنُبَ). قَالَ: وَرَخَّصَ لِلْجُنُبِ إِذَا نَامَ أَوْ أَكَلَ أَوْ شَرِبَ أَنْ يَتَوَضَّأَ.

واتە: لە عەمارى كۆرى ياسرەوه دەگیرنەوه، كە وتویهتى: شەو گەیشتمەوه مالى دەستەكانام قلیشیان بردبوو زەعفەرانیان دا لە قلیشهكان بەیانی چوم بو خزمەت پیغەمبەر صلى الله علیه وسلم سلاوم لى کرد نه وەلامى دامەوهو نه خوشحال بوو پىم و نه مەرحەبای لى کردم فەرمووی: (برۆ دەستەكانت بشۆ و ئەوهى لى بکەرەوه)، رۆشتم شۆردم، لەپاشدا هاتمەوه شوێنەوارى هەر ماپوو سلاوم لى کرد نه وەلامى دامەوهو نه خوشحال بوو پىم و نه مەرحەبای لى کردم فەرمووی: (برۆ دەستەكانت بشۆ و ئەوهى لى بکەرەوه)، رۆشتم شۆردم هیچى پێوه نەما، لەپاشدا هاتمەوه سلاوم لى کرد، وەلامى دامەوهو خوشحال بوو پىم و مەرحەبای لى کردم فەرمووی: (مەلانیكە نامادەى تەرمى كافر ناییت بە خیر و چاكە، وه لەلای ئەو كەسەش كە زەعفەرەران بدات لە شوێنیکى جەستەى هەتا لى دەكاتەوه، هەرۆها ناچیتە مالىكەوه لەشكرانى تیدا بیت).



وتی: روخسەتی داوێ بە لەشگران نە گەر ویستی بخەوێت یان بخوات یا بخواتەوێ بەمەرچی دەستوێژ بگرت.

٤١٧٧ - (حسن) عن عمار قال: تَخَلَّقْتُ، بِهَذِهِ الْقِصَّةِ. وَالْأَوَّلُ أَتَمُّ بَكْثِيرٍ، فِيهِ ذَكَرَ الْغُسْلَ، قَالَ: قُلْتُ لِعَمْرٍ: وَهُمْ حُرْمٌ، قَالَ: لَا الْقَوْمُ مُقِيمُونَ.

واتە: لە عەماروێ هەمان بەسەرھات هاتو، وتی: خەلوقم بەکارھینا، بەلام فەرمودە یە کەم زیاتر تەواوتر، باسی شۆردنی تێدا یە. وتی: وتم بە عومەر: لە خانەوادە یە عەمار لە ئیحرامدا بوون، وتی: نەخیر، لەمالی خۆیاندا بوون.

٤١٧٨ - (ضعيف) عن أبو موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَقْبَلُ اللَّهُ تَعَالَى صَلَاةَ رَجُلٍ فِي جَسَدِهِ شَيْءٌ مِنْ خُلُقٍ).

واتە: لە ئەبو موساوێ دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێتی: (خوای گەورە نوێزی پیاوی وەرناگرت شتی لە خەلوک بە جەستە یەوێت).

٤١٧٩ - (صحيح) عن أنس قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ التَّرَعُّفِ لِلرِّجَالِ. وَقَالَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ: أَنَّ يَتَزَعَفَرُ الرَّجُلُ.

واتە: لە ئەنەسی کورپی مالیکەوێ دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم رینگە ی نەداوێ پیاو زەغەرەن بەدات لەخوی یان بیدات لە جل و بەرگی.

٤١٨٠ - (حسن) عن عمار بن ياسر قال: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (ثَلَاثَةٌ لَا تَقْرَبُهُمُ الْمَلَائِكَةُ: حَيْفَةُ الْكَافِرِ، وَالْمُتَصَمِّمُ بِالْخُلُقِ، وَالْجُنُبُ إِلَّا أَنْ يَتَوَضَّأَ).

واتە: لە عەماری کۆری یاسرەو دەگیرنەو، کە وتیوەتی: پێغەمبەری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (سێ کەس مەلایکەت نزیکێ نابنەو:  
لاشە کافر بە مردوویی، ئەو کەسەش کە خەلوق بدات لە شوێنێکی جەستی  
هەتا لێی دەکاتەو، ھەرەھا لەشگران مەگەر دەستێژ بگرێت).

۴۱۸۱ - (منکر) عن الوليد بن عقبة قال: لَمَّا فَتَحَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ  
مَكَّةَ جَعَلَ أَهْلُ مَكَّةَ يَأْتُونَهُ بِصَبْيَانِهِمْ فَيَدْعُو لَهُمْ بِالْبَرَكَةِ وَيَمْسَحُ رُءُوسَهُمْ،  
قَالَ: فَجِئَ بِي إِلَيْهِ وَأَنَا مُخَلَّقٌ فَلَمْ يَمَسْنِي مِنْ أَجْلِ الْخُلُقِ.

واتە: لە ولیدی کۆری عوقبەو دەگیرنەو، کە وتیوەتی: کاتی پێغەمبەری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم مەککە ی رزگار کرد خەلکی مەککە بە منداڵەکانیانەو  
هاتن بۆ خزمەتی ئەویش دوای خێر و بەرەکەتی بۆ کردن و دەستی هێنا  
بەسەری منداڵەکانیاندا، ولید وتی: منیان برد بۆ خزمەتی خەلوقم پێو بوو  
دەستی نەهێنا بەسەری مندا بەهۆی ئەو خەلوقەو.

۴۱۸۲ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى  
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ، وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَلَمًا يُوَاجِهُهُ  
رَجُلًا فِي وَجْهِهِ شَيْءٌ يَكْرَهُهُ، فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ: (لَوْ أَمَرْتُمْ هَذَا أَنْ يَغْسِلَ هَذَا  
عَنْهُ).

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەو دەگیرنەو، کە وتیوەتی: پیاوی چوێژوڕەو  
بۆ لای پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم شوێنەواری زەعفەرانی پێو  
بوو، پێغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم زۆر کەم پێشوازی لە کەسێک دەکرد کە  
شتێ بە روخساریەو بواپە پێی ناخۆش بواپە، کاتی کە چوێژوڕەو فەرمووی:  
(فەرمانتان بکەدایە بەم پیاو بەشۆردایەو زەعفەرانی کە لێ بکەدایەتەو).

## باسی نهوهی ده ربارهی قز هاتوه.

### ۹ - باب ما جاء فی الشَّعْرِ.

۴۱۸۳ - (صحیح) عن البراء قال: مَا رَأَيْتُ مِنْ ذِي لِمَةٍ أَحْسَنَ فِي حُلَّةٍ حَمْرَاءَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. زَادَ مُحَمَّدُ بْنُ سَلِيمَانَ: لَهُ شَعْرٌ يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا رَوَاهُ إِسْرَائِيلُ عَنْ أَبِي إِسْحَاقَ، قَالَ: يَضْرِبُ مَنْكِبَيْهِ. وَقَالَ شُعْبَةُ: يَبْلُغُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ.

واته: له بهرائهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قزی له نهرمه ی گوئی زیاتر بوو پۆشاکینکی سوری تازهی له بهردا بوو که سم نه دیوه نه وهنده جوان بیئت. موحه ممه دی کوری سوله یمان نه مه ی بو زیاد کرد: قزی دمیدا له شانه کانی. شوعبه ده لیت: قزی ده گه یشته نهرمای ی گوئچکه کانی.

۴۱۸۴ - (صحیح) عن البراء قال كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ شَعْرٌ يَبْلُغُ شَحْمَةَ أُذُنَيْهِ.

واته: له بهرائهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: قزی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده گه یشته نهرمای ی گوئکانی.

۴۱۸۵ - (صحیح) عن أنس قال: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى شَحْمَةِ أُذُنَيْهِ.

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیرنهوه، که وتویه تی: مووی سهری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه تا نهرمه ی هه ردوو گوئی ده بوو.

۴۱۸۶ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: مووی سهری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ههتا نیوهی ههردوو گوئی دهبوو.

۴۱۸۷ - (حسن صحيح) عن عائشة قالت: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوْقَ الْوُفْرَةِ وَدُونَ الْجُمَةِ.

واته: له خاتوو عایشهوه هاتوو، که وتویهتی: مووی سهری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له نهرمهی گوئی زیاتربوووه، نهگهیشتوته سهه شانی.

### نهوهی هاتوه دهبارهی قژکردن

#### به دوو بهشهوه لهناوهراستدا

۱۰ - باب مَا جَاءَ فِي الْفُرْقِ.

۴۱۸۸ - (صحيح) عن ابن عباس قال: كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ - يَعْنِي - يَسْذِلُونَ أَشْعَارَهُمْ، وَكَانَ الْمُشْرِكُونَ يَفْرِقُونَ رُءُوسَهُمْ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَعْجِبُهُ مُوَافَقَةُ أَهْلِ الْكِتَابِ فِيمَا لَمْ يُؤْمَرْ بِهِ، فَسَدَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَاصِيَتَهُ، ثُمَّ فَرَّقَ بَعْدُ.

واته: له ئیبنو عبهسهوه رهزای خویان لی بیج دهگیرنهوه، که وتویهتی: خاوهن نامه ئاسمانیهکان واته گاور و جوله که قژی خویان شورده کردوه بهم لاو لای سهریاندا، هاوبهش بو خو دانه رانیس قژی خویان لهناوهراستدا دهکرد به دوو بهشهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لههه شتیکندا که فهرمانی پیج

نه کرایه هزی ده کرد وهک خاوهن نامه ناسمانیه کان بکات و رنک بی له گهل  
ده ستوری نهواندا، بویه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قزی خوی  
شورده کردهوه، به لام له پاشدا له ناوهراستدا کردی به دوو به شهوه.

۴۱۸۹ - (صحیح) عن عائشة قالت: كُنْتُ إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أَفْرِقَ رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَدَعْتُ الْفَرْقَ مِنْ يَافُوخِهِ وَأُرْسِلُ نَاصِيَتَهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ.

واته: له عائیشهوه رهزای خوی لی بی ده گیرنهوه، که وتویه تی: نه گهر بم  
ویستایه قزی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بکم به دوو به شهوه نهوا  
له بهشی سهرهوی سهریهوه ههتا پیشی سهری ده مکرد به دوو به شهوه به لای  
راست و چهپدا.

## دهرباره ی قزی سهرشان.

### ۱۱ - باب فِي تَطْوِيلِ الْجُمَّةِ.

۴۱۹۰ - (صحیح) عن وائل بن حجر قال: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِي شَعْرٌ طَوِيلٌ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (دُبَابٌ دُبَابٌ). قَالَ: فَجَرَعْتُ فَجَزَّزْتُهُ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ مِنَ الْغَدِ، فَقَالَ: (إِنِّي لَمْ أَغْنِكَ وَهَذَا أَحْسَنُ).

واته: له وائیلی کورپی حوجرهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: چوم بو خزمهت  
پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم قزیکی درژم هه بوو، کاتی که بینیمی  
فهرمووی: (شومه شومه). وتی: روژتم کورتم کردهوه، له پاشدا سبهینئ  
هاتمهوه خزمه تی، فهرمووی: (مه بهستی خراپه م نه بوو بو ت به لام نه م شکل و  
شیوه ی ئیستات چاکتر و جوانتره).

## دەربارەى پیاوی قژی بهۆنیتەوه.

### ۱۲ - باب فى الرَّجُلِ يَصْفُرُ شَعْرَهُ.

۴۱۹۱ - (صحیح) عن مجاهد قال: قَالَتْ أُمُّ هَانِيٍّ: قَدِمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى مَكَّةَ وَلَهُ أَرْبَعُ غَدَائِرَ تَعْنِي عَقَائِصَ.

واتە: له موحاهیدەوه دەگیرنەوه، که وتیەتی: (أُمُّ هَانِيٍّ) وتی: پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم گەيشته مهككه پرچی هۆنیبووهو چوار پهلكی ههبوو.

## سەبارەت بە سەرتاشین.

### ۱۳ - باب فى خَلْقِ الرَّأْسِ.

۴۱۹۲ - (صحیح) عن عبد الله بن جعفر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَّهَلَ آلَ جَعْفَرٍ ثَلَاثًا أَنْ يَأْتِيَهُمْ، ثُمَّ أَتَاهُمْ، فَقَالَ: (لَا تَبْكُوا عَلَى أَخِي بَعْدَ الْيَوْمِ). ثُمَّ قَالَ: (ادْعُوا لِي بَنِي أَخِي). فَجِئَءَ بِنَا كَأَنَّا أَفْرَحُ، فَقَالَ: (ادْعُوا لِي الْخَلَاقَ). فَأَمَرَهُ، فَخَلَقَ رُءُوسَنَا.

واتە: له (عبد الله) ی کورپی جه عفهرهوه رهزای خویان لی بیج ده گیرنەوه، که پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم مۆلەتی دا به خانهوادهی جه عفهر ههتا سێ رۆژ بۆی بگرین بهبی دهنگی بهبی شین و شه پۆر، له پاشدا چو بۆ لایان و فەرمووی: (له مړو بهدواوه مه گرین بو براکه م). له پاشدا فەرمووی: (برازاکانم بو بانگ بکه ن)، جا ئیمهیان هینا بو خزمهتی دهتگوت بیچوی بالندهی بیج

دايك و باوكين، فرمودی: (نادهی سهرتاشه كهه بؤ بانگ بكهه)، سهرتاشه كه هات، فرماني پي كرد، سهری هر هه مووماني تاشی.

## سه بارهت به مندالی كه پهلكی هه بیته.

۱۴ - باب فی الصبی له ذؤابة.

۴۱۹۳ - (صحیح) عن ابن عمر قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْقَرْعِ. وَالْقَرْعُ: أَنْ يُحْلَقَ رَأْسُ الصَّبِيِّ فَيُتْرَكَ بَعْضُ شَعْرِهِ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، كه وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رنگری کردوه له (قرع). (قرع) واته: سهری مندال هه ندیکی بتاشری و هه ندیکی بهیلرته وه.

۴۱۹۴ - (صحیح) عن ابن عمر قال: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنِ الْقَرْعِ. وَهُوَ: أَنْ يُحْلَقَ رَأْسُ الصَّبِيِّ فَتُتْرَكَ لَهُ ذُؤَابَةٌ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، كه وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم رنگری کردوه له (قرع). نهویه: كه سهری مندال هه ندیکی بتاشری و پرچی بهیلرته وه.

۴۱۹۵ - (صحیح) عن ابن عمر قال: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى صَبِيًّا قَدْ حُلِقَ بَعْضُ شَعْرِهِ وَتُرِكَ بَعْضُهُ، فَتَهَاظَمُوا عَنْ ذَلِكَ، وَقَالَ: (اخْلِقُوهُ كُلَّهُ أَوْ اتْرُكُوهُ كُلَّهُ).

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، كه وتویه تی:

پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کۆریکی مندالی دی هەندێ لە سەری تاشرا بوو هەندیکیشی نەتاشرا بوو، رینگری ئەو کارە ی لێ کردن و فەرمووی: (یان سەری بەتەواوەتی بتاشن، یا هەمووی مەتاشن).

## ئەوێ هاتوێ دەربارە روخسەت لە پەلکی منداڵ دا.

### ۱۵ - باب مآ جَاءَ فِي الرُّخَصَةِ.

۴۱۹۶ - (ضعيف الأسناد) عن أنس بن مالك قال: كَانَتْ لِي دُؤَابَةٌ، فَقَالَتْ لِي أُمِّي: لَا أَجْزُهَا، كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَمْدُهَا وَيَأْخُذُ بِهَا.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ دەگیرنەوێ، کە وتوێتی: پەلکیکم هەبوو، دایکم پێی وتم: نایقرتینم، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم درێژی دەکردو دەی گرت.

۴۱۹۷ - (ضعيف الأسناد) عن الحجاج بن حسان قال: دَخَلْنَا عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، فَحَدَّثَنِي أُخْتِي الْمُغِيرَةُ قَالَتْ: وَأَنْتَ يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ وَلَكَ قَرْنَانِ، أَوْ قُصَّتَانِ، فَمَسَحَ رَأْسَكَ، وَبَرَّكَ عَلَيْكَ، وَقَالَ: (اخْلِقُوا هَذَيْنِ، أَوْ قُصُوهُمَا، فَإِنَّ هَذَا زِيُّ الْيَهُودِ).

واتە: لە حەججی کۆری حەسانەوێ دەگیرنەوێ، کە وتوێتی: خۆم و خانەوادەکەم چوین بۆ خزمەت ئەنەسی کۆری مالیک، خوشکەکە ی موغیرە بۆی گیراینەوێ وتی: لەوکاتەدا تۆ مندالی بووی دوو پەلکت هەبوو، یان بەشی پێشەوێ سەرت لەدوو شوێن نەتاشرا بوو ئەنەس دەستی هێنا بەسەرتا، دوای خێر و بەرەکەتی بۆ کردی، وتی: (ئەو دوانە بتاشن، چونکە ئەمە عادیەت و دەستوری جولەکانە).



## سہارہت بہ بہرسمیل کردن.

### ۱۶ - باب فی اخذ الشارب.

۴۱۹۸ - (صحیح) عن أبو هريرة، يبلغ به النبي صلى الله عليه وسلم: (الْفِطْرَةُ حَمْسٌ - أَوْ حَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ - : الْخِثَانُ، وَالْإِسْتِحْدَادُ، وَتَتْفُ الْإِبْطِ، وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَارِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ).

واتہ: لہ نمبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (رہفتارہ سروشتیہ ساغہکان پینجن - یان پینج شت لہ رہفتارہ سروشتیہ ساغہکانن - : خہتہنہکردن، بہرتاشین، ہہلکیشان و لابردنی مووی بن بال، نینوک کردن، سمیل کورترکردنہوہ).

۴۱۹۹ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمَرَ بِإِخْفَاءِ الشَّوَارِبِ وَإِعْقَاءِ اللَّحَى.

واتہ: لہ (عبد اللہ)ی کوری عومہرموہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی کردوہ بہ سمیل کورترکردنہوہ و ریش بہردانہوہ.

۴۲۰۰ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: وَقَتَّ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَلْقَ الْعَانَةِ، وَتَقْلِيمَ الْأَظْفَارِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ، وَتَتْفُ الْإِبْطِ: أَرْبَعِينَ يَوْمًا مَرَّةً.

واتہ: لہ نمنہسی کوری مالیکہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا

صلى الله عليه وسلم بۆ بەرتاشین و، نینۆك كردن و، سمیل كورتكردنەوه، هەلكیشان و لابردنی مووی بن بآل كاتی بۆ داناین كە بریتی بوو لە چل روژ جارێك.

٤٢٠١ - (ضعيف الأسناد) عن جابر قال: كُنَّا نُعْفِي السَّبَّالَ إِلَّا فِي حَجٍّ أَوْ عُمْرَةٍ.

واتە: لە جابرهوه دەگیرنەوه، كە وتوینەتی: ئێمە ئەو مووی ریشمان كە لەبستنی زیاتر بواوە وازمان لێ دەهێناو بەرمان دەداوە مەگەر لە حەج یان لە عومره كورتمان بكرداوەتەوه.

## سەبارەت بە هەلكەندن و لابردنی مووی سپی.

### ١٧ - باب فِي نَتْفِ الشَّيْبِ.

٤٢٠٢ - (حسن صحيح) عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَتَتَفُوا الشَّيْبَ، مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَشِيبُ شَيْبَةً فِي الْإِسْلَامِ). قَالَ عَنْ سُفْيَانَ (إِلَّا كَانَتْ لَهُ نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ). وَقَالَ فِي حَدِيثٍ يَخِي: (إِلَّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا حَسَنَةً، وَحَطَّ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةً).

واتە: لە عەمری كۆری شووعەیبەوه، لە باوكیەوه، لە باپیریەوه دەگیرنەوه، كە وتوینەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (مووی سپی سەر و ریش هەلمەكەنن، هیچ موسولمانێ نیە موویەکی سپی كردێن لە ئیسلامدا). سوفیان وتی: (ئیلا دەبێتە نورو روناکی بۆی لەروژی قیامەتدا). لە فەرمودەكەى یەحیادا فەرمووی: (ئیلا خۆی گەورە چاكەیه كى بۆ دەنوسیت و، تاوان و خراپەیه كى لەسەر دەكوژیتەوه).

## سه بارهت به بویه کردنی مووی سهر و ریش.

### ۱۸ - باب فی الخِصَاب.

۴۲۰۳ - (صحیح) عن أبو هريرة، يبلغ به النبي صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَخَالِفُوهُمْ).

واته: له نهبو هورهیره وه دهگیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرموویه تی: (جوله کهو گاوره کان مووی سهر و ریشی خویان رهنگ ناکهن، ئیوه به پیچه وانهی نهوانه وه بویه ی بکهن).

۴۲۰۴ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله قال: أُنِيَ بِأَبِي قُحَافَةَ يَوْمَ فَتَحَ مَكَّةَ وَرَأْسُهُ وَلِحْيَتُهُ كَالْتَّغَامَةِ بَيَاضًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (غَيِّرُوا هَذَا بِشَيْءٍ، وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ).

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: له رۆژی رزگار کردنی شاری مه که که دا نهبو قوحافه ی باوکی نهبو به کریان هینا سهر و ریشی وه ک قارچک سپی بوو بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرمووی: (نهم سپیته به رهنگی شتی بگۆرن، به لام به رهنگی رهش نا).

۴۲۰۵ - (صحیح) عن أبو ذر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ أَحْسَنَ مَا غَيَّرَ بِهِ هَذَا الشَّيْبُ الْجِنَاءُ وَالْكَتَمُ).

واته: له (أبو ذر) وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرموویه تی: (به راستی باشتین شتی مووی سپی پی بگۆرن خه نهو وسمه یه).

٤٢٠٦ - (صحیح) عن أبو رمثة قال: انطلقت مع أبي، نحو النبي صلى الله عليه وسلم، فإذا هو ذو وفرة بها ردع حناء، وعليه بردان أخضران.

واته: له (أبو رمثة) هوه ده گیرنهوه، که وتویهتی: له گهل باوكم کهوتینه پری بهرو رووی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، سهری یان ریشی به خه نه رهنگ کردبوو، دوو پو شاک (بورده) ی سهوزیشی پو شی بوو.

٤٢٠٧ - (صحیح) عن أبو رمثة، في هذا الخبر، قال: فقال له أبي: أرني هذا الذي يظهر في رجل طبيب، قال: (الله الطبيب، بل أنت رجل رفيق، طبيبها الذي خلقها).

واته: له (أبو رمپه) هوه هه مان هه وال هاتوه، وتی: باوكم پیی وت: نهوهی به پشته وهیه پیشانم بده، چونکه من پزیشکم، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (خوای گه وره خوی دکتوره، به لکو تو پیاوئکی به به زهیی و دلنه رمی به رامبه به نه خوش، پزیشکه کهی نه وهیه که دروستی کردوه، واته خوای گه وره خوی شیفای هه موو نه خوشیک ده دات و چاکی ده کاته وه).

٤٢٠٨ - (صحیح) عن أبي رمثة قال: أتيت النبي صلى الله عليه وسلم أنا وأبي، فقال لرجل أو لأبيه (من هذا؟). قال: ابني. قال: (لا تجني عليه). وكان قد لطح لحيته بالحناء.

واته: له (أبو رمپه) هوه ده گیرنهوه که وتویهتی: خووم و باوكم چوینه خزمهت پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم، به باوكمی فەرموو: (نهوه کن یه؟). وتی: نهوه کوپی منه، فەرموو: (گوناهو تاوانی خوت نه خه یته سهری) - واته کهس گوناهو تاوانی کهس هه لئا گریت و هه رکهسه له سهه ر گوناهو تاوانی خوی سزا ده دریت -، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم ریشی به خه نه رهنگ کردبوو.

۴۲۰۹ - (صحیح) عن أنس: أَنَّهُ سِئِلَ عَنْ خِصَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ أَنَّهُ لَمْ يَخْضِبْ، وَلَكِنْ قَدْ خَضَبَ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا.

واته: له نه نه سه وه ده گير نه وه كه ده رباره ی سهر و ريش بویه كردنی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پر سیاری لی کرا، نه ویش باسی کردو وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سهر و ریشی بویه نه ده کرد، به لام هه ردوو پیشه وایان نه بو به کر و عومهر رهزای خویان لی بی سهر و ریشی خویان بویه ده کرد.

### نه وه ی هاتوه ده رباره ی

### زه رد کردنی سهر و ریش به زه عفران.

#### ۱۹ - باب مَا جَاءَ فِي خِصَابِ الصُّفْرَةِ.

۴۲۱۰ - (صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَلْبَسُ النَّعَالَ السُّبْتِيَّةَ، وَيُصَفِّرُ لِحْيَتَهُ بِالْوَرَسِ وَالزَّعْفَرَانِ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَفْعَلُ ذَلِكَ.

واته: له ئیبنو عومهر وه رهزای خویان لی بی ده گير نه وه، كه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه علی سبیتی له پی ده کرد - نه علی بوو مووی پیوه نه بوو -، به وهرس و زه عفران ریشی خوی زهرده کرد، ئیبنو عومهریش هه مان شتی ده کرد.

۴۲۱۱ - (ضعیف) عن ابن عباس قال: مَرَّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلٌ قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ، فَقَالَ: (مَا أَحْسَنَ هَذَا). قَالَ: فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالْحِنَّاءِ وَالْكَتَمِ فَقَالَ: (هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا). قَالَ فَمَرَّ آخَرُ قَدْ خَضَبَ بِالصُّفْرَةِ فَقَالَ: (هَذَا أَحْسَنُ مِنْ هَذَا كُلِّهِ).

واتە: لە ئیبنو عەباسەووە رەزای خوایان لی بی دەگیرنەووە، کە وتووەتی: پیاوی دای بەلای پیغمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم سەر و ریشی بە خەنە بۆیە کردبوو، فەرمووی: (ئەمە چەند شتیکی چاکە). وتی: پیاویکی تر دای بەلایدا سەر و ریشی بە خەنە و سەمە بۆیە کردبوو، فەرمووی: (ئەمە چەند شتیکی چاکە). وتی: پیاویکی تر دای بەلایدا سەر و ریشی بە زەعفەرەن زەرد کردبوو، فەرمووی: (ئەمە لە هەردووکیان چاکترە).

### ئەوێ هاتووە دەربارەی بۆیەکردن بە رەش.

۲۰ - باب مَّا جَاءَ فِي خِصَابِ السَّوَادِ.

۴۲۱۲ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِالسَّوَادِ كَحَوَاصِلِ الْحَمَامِ، لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ).

واتە: لە ئیبنو عەباسەووە رەزای خوایان لی بی دەگیرنەووە، کە وتووەتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (لە ئاخەر زەمانا کەسانیک پەیدا دەبن مووی سپی سەرو ریشیان بۆیە دەکەن بە دەرمانی رەش وەک پەری سەرسنگی کۆتر کە بە زۆری پەری سنگیان رەش دەنوێنێ، ئەوانە بۆنی بەهەشت ناکەن).

**نهموی هاتوه دهبراره ی سود وهرگرتن له عاج، که بریتیه له:**

**نیسکی فیل یان ماسی یان گیانداریکی دهریا**

**بو جوانی بهکارهینراوه**

۲۱ - باب مَا جَاءَ فِي الْإِنْتِفَاعِ بِالْعَاجِ.

۴۲۱۳ - (ضعیف الأسناد منکر) عن ثوبان مولى رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا سَافَرَ كَانَ آخِرُ عَهْدِهِ بِإِنْسَانٍ مِنْ أَهْلِهِ فَاطِمَةَ، وَأَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ عَلَيْهَا إِذَا قَدِمَ فَاطِمَةَ، فَقَدِمَ مِنْ غَزَاةٍ لَهُ وَقَدْ عَلَّقَتْ مِسْحًا أَوْ سِتْرًا عَلَى بَابِهَا، وَحَلَّتِ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ قُلُبَيْنِ مِنْ فِضَّةٍ، فَقَدِمَ فَلَمْ يَدْخُلْ! فَظَنَّتْ أَنَّ مَا مَنَعَهُ أَنْ يَدْخُلَ مَا رَأَى، فَهَتَكَ السِّتْرَ وَفَكَكَتِ الْقُلُبَيْنِ عَنِ الصَّبِيِّينِ، وَقَطَعَتْهُ بَيْنَهُمَا، فَاَنْطَلَقَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُمَا يَبْكِيَانِ، فَأَخَذَهُ مِنْهُمَا وَقَالَ: (يَا ثُوبَانُ اذْهَبْ بِهَذَا إِلَى آلِ فُلَانٍ).

- أَهْلُ بَيْتٍ بِالْمَدِينَةِ - (إِنَّ هَؤُلَاءِ أَهْلُ بَيْتِي أَكْرَهُ أَنْ يَأْكُلُوا طَبِيبَاتِهِمْ فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا، يَا ثُوبَانُ، اشْتَرِ لِفَاطِمَةَ قِلَادَةً مِنْ عَصَبٍ وَسِوَارَيْنِ مِنْ عَاجٍ).

واته: له (ثوبان) ی بهنده ی نازادکراوی پیغه مبهری خواوه صلى الله عليه وسلم ده گیرنهوه، که وتویه تی: نه گهر پیغه مبهری خوا صلى الله عليه وسلم سه فهری بکردایه دواهمین کهس له خانه واده که ی که خوا حافیزی لی ده کرد (فاطمه) ی کچی بوو، کاتیکیش که ده گه پرایه وه یه کم کهس ده چوو بو لای نهو، جار ی له غه زایه کی گه پرایه وه یه که مجار چو بو مالیان، بینی (فاطمه) په لاسی که له موو دروست ده کرا یان په رده یه کی به ده رگای ماله که یانه وه بوو بو جوانی و، حه سه ن و حوسه ینیشی رازنرابونه وه دوو بازنه ی زیویان له ده ستابوو نه چوه

ژۆرهو گەپایەو، (فاطمە) زانی بە ھۆی پەردەو بازنەکانەو نەھاتە ژۆرهو ھەستا پەڵاسە کە یان پەردە کە ی کرد بە دوو بەشەو بازنەکانی لە دەست ھەسەن و ھوسەین داکنەو کردنی بە دوو پارچەو، ھەسەن و ھوسەین چون بۆ خزمەت پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بازنەکانیان بە دەستەو بوو دەگریان، لێی وەرگرتن و فەرمووی: (ئەی (ئوبان) ئەمە بەرە بۆ فالا نە خانەوادە) - خانەوادە کە ھەزار بوون لە مەدینە - (ھەسەن و ھوسەین لە خانەوادە ی منن پیم خوش نیە لە ژبانی دنیادا خۆراکی خوش بخۆن و بە شتی بە نرخ و بە بەھا خۆیان براژننەو) - ھەزدە کەم وەك ھەزاران بژین بۆ ئەو ی پلەیان بەرز بێ لە بەھەشتدا -، (ئەی (ئوبان) ملوانکە یە بکەرە بۆ (فاطمە) و، دوو بازنە ی عاج بکەرە بۆ ھەسەن و ھوسەین).



## سہرہ تہای پہرتوکی نہنگوستیلہ ۲۸ - اول کتاب الخاتم

### نہوی ہاتوہ دہربارہی نہنگوستیلہ

#### ۱ - باب مَا جَاءَ فِي اتِّخَاذِ الْخَاتَمِ.

۴۲۱۴ - (صحیح) عن أنس قال: أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى بَعْضِ الْأَعَاجِمِ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّهُمْ لَا يَقْرَءُونَ كِتَابًا إِلَّا بِخَاتَمٍ، فَاتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ، وَنَقَشَ فِيهِ: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ).

واتہ: لہ نہنہسی کورپی مالیکہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغمبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم ویستی نامہ بنوسی بو ہندی لہ عہدہمہکان، پی وترا: نہوانہ ہر نامہیہ مؤر نہکرای نایخوئنہوہ، نہنگوستیلہکی زیوی دروستکرد و نہخی (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). لہسہر ہلکہند.

۴۲۱۵ - (صحیح الأسناد) عن أنس، مَعْنَى حَدِيثِ عِيسَى بْنِ يُونُسَ، زَادَ: فَكَانَ فِي يَدِهِ حَتَّى قُبِضَ، وَفِي يَدِ أَبِي بَكْرٍ حَتَّى قُبِضَ، وَفِي يَدِ عُمَرَ حَتَّى قُبِضَ، وَفِي يَدِ عُثْمَانَ فَبَيَّنَّمَا هُوَ عِنْدَ بَنِي إِدْ سَقَطَ فِي الْبَيْتِ، فَأَمَرَ بِهَا فَنَزَحَتْ، فَلَمْ يَقْدَرْ عَلَيْهِ.

واتہ: لہ نہنہسی کورپی مالیکہوہ بہ ہمان مانای فہرمودہکی عیسی کورپی یونوس ہاتوہ بہلام نہمہی بو زیاد کرد: نیر ہتا لہ ژیاندا بو لہدہستی خویدا بو، لہپاشدا پیشہوا نہبو بہکر لہدہستی کرد ہتا وہفاتی کرد، نینجا پیشہوا عومہر لہدہستی کرد ہتا وہفاتی کرد، پاشان پیشہوا (عثمان)

له‌دهستی کرد هه‌تا که‌وته بیری ئه‌رسه‌وه، فرمانی کرد ئاوه‌که‌ی ده‌ربکه‌ن و بۆی بدۆزنه‌وه، به‌لام نه‌یان‌توانی و ئه‌نگوستیله‌که‌یان نه‌دۆزیه‌وه.

۴۲۱۶ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ وَرَقٍ فَضَّهُ حَبَشِيٌّ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئه‌نگوستیله‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له زیو بوو نقیمه‌که‌ی له‌خۆی بوو.

۴۲۱۷ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فِضَّةٍ، كُلُّهُ فَضُّهُ مِنْهُ.

واته: له نه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئه‌نگوستیله‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له زیو بوو، هه‌موو نقیمه‌که‌ی له‌خۆی بوو.

۴۲۱۸ - (صحیح) عن ابن عمر قال: اتَّخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ، وَجَعَلَ فَضَّهُ مِمَّا يَلِي بَطْنَ كَفِّهِ، وَنَقَشَ فِيهِ (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). فَاتَّخَذَ النَّاسُ خَوَاتِمَ الذَّهَبِ فَلَمَّا رَأَوْهُمْ قَدِ اتَّخَذُوهَا رَمَى بِهِ وَقَالَ: (لَا أَلْبَسُهُ أَبَدًا). ثُمَّ اتَّخَذَ خَاتَمًا مِنْ فِضَّةٍ نَقَشَ فِيهِ (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). ثُمَّ لَبَسَ الْخَاتَمَ بَعْدَهُ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ لَبَسَهُ بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ عُمَرُ، ثُمَّ لَبَسَهُ بَعْدَهُ عُثْمَانُ حَتَّى وَقَعَ فِي بئرِ أَرِيَسَ.

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زێری دروستکرد، نقیمه‌که‌ی ده‌کرده به‌ری له‌پی ده‌ستی، نه‌خشی (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). له‌سه‌ر

هەلکەندبوو. خەلکیش ئەنگوستیلە زۆریان دروستکرد، کاتی که پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خەلکەکی بینی بەو شیوێە ئەنگوستیلەکی خۆی فریاداو فەرمووی: ئیتر لە دەستی ناکەم). لە پاشدا ئەنگوستیلەکی زوی دروستکردو نەخشی (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). لە سەر هەلکەند. ئیتر هەتا لە زیاندا بوو لە دەستی خۆیدا بوو، لە دواى خۆی پیشەوا ئەبو بەکر لە دەستی کرد، لە دواى پیشەوا ئەبو بەکر پیشەوا عومەر لە دەستی کرد، لە دواى پیشەوا عومەر پیشەوا (عثمان) لە دەستی کرد هەتا کەوتە بیرى ئەرسەو.

٤٢١٩ - (صحيح) عن ابن عمر، في هذا الخبر، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَقَشَ فِيهِ (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). وَقَالَ (لَا يَنْقُشُ أَحَدٌ عَلَى نَفْسٍ خَاتَمِي هَذَا).

واتە: لە ئێبنو عومەرەو رەزای خاویان لى بى، لە پیغمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم هەمان هەوآل هاتوو، نەخشی (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). لە سەر هەلکەندرابوو. فەرمووی: (با هیچ کەس چاو لە من نەکات نەخشی (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). لە سەر ئەنگوستیلە هەلکەنەنی).

٤٢٢٠ - (ضعيف الأسناد منكر المتن) عن ابن عمر، بهذا الخبر، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: قَالَتُمُسُوهُ فَلَمْ يَجِدُوهُ، فَاتَّخَذَ عُثْمَانُ خَاتَمًا وَنَقَشَ فِيهِ (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). قَالَ: فَكَانَ يَخْتِمُ بِهِ أَوْ يَتَخَتَّمُ بِهِ.

واتە: لە ئێبنو عومەرەو رەزای خاویان لى بى، لە پیغمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم هەمان هەوآل هاتوو، وتی: بۆی گەران نەیان دۆزیووە لە ناو بیرەکەدا، پیشەوا (عثمان) ئەنگوستیلەکی تازەى دروستکرد لە دەستی دەکرد و مۆریشی بى دەکرد.

## ئەوێ هاتوێ دەربارە وازیان لە ئەنگوستیلە

٢ - باب مآ جاء فی تزك الخاتم.

٤٢٢١ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: أَنَّهُ رَأَى فِي يَدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ يَوْمًا وَاحِدًا، فَصَنَعَ النَّاسُ، فَلَبِسُوا، وَطَرَحَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَطَرَحَ النَّاسُ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوێ دەگیرنەوێ، کە وتیەتی: خەڵک یەك روژ ئەنگوستیلەییکی زیویان لە دەستی پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم بینی ئەوانیش ئەنگوستیلەیی زیویان دروستکردو لە دەستیان کرد، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەنگوستیلە زێرەکی فری دا، خەڵکەش ئەنگوستیلە زێرەکانیان فری دا.

## ئەوێ هاتوێ دەربارە ئەنگوستیلەیی زێر

٣ - باب مآ جاء فی خاتم الذهب.

٤٢٢٢ - (منکر) عن ابن مسعود قال: كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَكْرَهُ عَشْرَ خِلَالٍ: الصُّفْرَةَ - يَعْنِي الْخُلُقَ -، وَتَغْيِيرَ الشَّيْبِ، وَجَرَّ الْإِزَارِ، وَالتَّخْتُمَ بِالذَّهَبِ، وَالتَّبَرُّجَ بِالزَّيْنَةِ لِعَیْرِ مَحِلِّهَا، وَالضَّرْبَ بِالْكَعَابِ، وَالرُّقَى إِلَّا بِالْمُعَوِّذَاتِ، وَعَقْدَ التَّمَائِمِ، وَعَزَلَ الْمَاءَ لِعَیْرِ أَوْ غَيْرِ مَحِلِّهِ أَوْ عَنْ مَحِلِّهِ، وَفَسَادَ الصَّبِيِّ غَيْرَ مُحَرَّمِهِ.

واته: له ئیبنو مه‌سعوده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌زی له‌م ده‌شته نه‌کرده: به‌کاره‌یتانی خه‌لوق که بۆنیکێ خۆشه له زه‌عه‌فران یان غه‌یری ئه‌و دروست ده‌کرت، گۆرینی مووی سپی به‌ره‌نگی ره‌ش، شۆرکردنه‌وه‌ی پۆشاک، له‌ده‌ست کردنی نه‌نگوستیه‌لی زێڕ له‌لایه‌ن پیاوانه‌وه، خۆده‌رخستن و خۆپازاندنه‌وه‌ی ئافره‌تان بۆ غه‌یری می‌ردی خۆیان، (الضَّرْبَ بِالْكَعَابِ) جو‌ره قوما‌ریکه، نوشته‌کردن به‌ غه‌یری سوره‌تی (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)، هه‌لواسینی مو‌رو به‌ جه‌ستی منداله‌وه بۆ چاوه‌زار، پیاو تو‌وی خۆی نه‌گاته شه‌رمگای خێزانیه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی مندالی نه‌بیت، شتی بکرت مندال زیانی پێ بگات و ه‌ک ئه‌وه‌ی شیر بخوات له‌گه‌ل دایکی جوت بێ سکی پر بێ و شیرده‌کی خراپ بیت. ئه‌وه‌ش حه‌رام نیه.

### ئه‌وه‌ی هاته‌وه ده‌رباره‌ی نه‌نگوستیه‌لی ئاسن.

#### ٤ - بَاب مَا جَاءَ فِي خَاتَمِ الْحَدِيدِ

٤٢٢٣ - (ضعيف) عن عبد الله بن بريدة، عن أبيه: أَنَّ رَجُلًا جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ خَاتَمٌ مِنْ شَبِّهِ، فَقَالَ لَهُ: (مَا لِي أَجِدُ مِنْكَ رِيحَ الْأَصْنَامِ؟). فَطَرَحَهُ، ثُمَّ جَاءَ وَعَلَيْهِ خَاتَمٌ مِنْ حَدِيدٍ، فَقَالَ: (مَا لِي أَرَى عَلَيْكَ حَلِيَّةَ أَهْلِ النَّارِ؟). فَطَرَحَهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مِنْ أَيِّ شَيْءٍ أَتَّخِذُهُ؟ قَالَ: (اتَّخِذْهُ مِنْ وَرَقٍ وَلَا تَتِمَّهُ مِثْقَالًا).

واته: له (عبد الله) ی کوری بوره‌یده‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیاوی هات بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌نگوستیه‌یه‌کی مسی له‌ده‌ستا بوو، پێی فەرموو: (ئه‌وه ده‌تبینم بۆنی بت لێ دی؟! ). پیاوه‌که نه‌نگوستیه‌یه‌ مسه‌که‌ی فرپی دا، له‌پاشدا هاته‌وه بۆ خزمه‌تی نه‌نگوستیه‌یه‌کی ئاسنی له‌ده‌ستا بوو، فەرمووی: (ئه‌وه ده‌تبینم خشی دۆزه‌خیه‌کانت له‌خۆت

داوێ؟). پیاوێکە ئەنگوستیلە ناسنەکی فرێی داو وتی: ئەو پێغەمبەری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم، ئەو لەچی دروستی بکەم؟ فەرمووی: (لە زیو دروستی  
بکە با نەگاتە مسقالی).

۴۲۲۴ - (ضعیف) عن إياس بن الحارث بن المعيقب، عن جده قال: كَانَ  
خَاتَمَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ حَدِيدٍ مَلَوْتُ عَلَيْهِ فِضَّةً. قَالَ: فَرُبَّمَا كَانَ  
فِي يَدِهِ، قَالَ: وَكَانَ الْمُعَيْقِبُ عَلَى خَاتَمِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: لە ئیاسی کۆری (حارث)ی کۆری موعەیقیبەو، لە باپیریەو، دەگیرنەو،  
کە وتوێتی: ئەنگوستیلەکی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە ناسن  
بوو بە زیو روکش کرا بوو، راوی وتی: زۆر جار لە دەستی موعەیقیبدا بوو چونکە  
ئەو پارێزگاری لێ دەکرد. راوی وتی: موعەیقیب ئەمینی ئەنگوستیلەکی  
پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو.

۴۲۲۵ - (صحیح) عن علي رضي الله عنه قال: قال لي رسول الله صلى الله  
عليه وسلم: (قُلِ اللَّهُمَّ اهْدِنِي وَسَلِّدْنِي، وَادْكُرْ بِالْهِدَايَةِ هِدَايَةَ الطَّرِيقِ، وَادْكُرْ  
بِالسَّدَادِ تَسْدِيدَكَ السَّهْمِ). قَالَ: وَنَهَانِي أَنْ أَضَعَ الْخَاتَمَ فِي هَذِهِ أَوْ فِي هَذِهِ  
لِلسَّبَابَةِ وَالْوُسْطَى - شَكَّ عَاصِمٌ -، وَنَهَانِي عَنِ الْقَسِيَّةِ وَالْمَيْثَرَةِ. قَالَ أَبُو بُرْدَةَ:  
فَقُلْنَا لِعَلِيٍّ: مَا الْقَسِيَّةُ؟ قَالَ: ثِيَابٌ تَأْتِينَا مِنَ الشَّامِ أَوْ مِنْ مِصْرَ مُضْلَعَةٌ فِيهَا  
أَمْثَالُ الْأُتْرُجِ، قَالَ: وَالْمَيْثَرَةُ شَيْءٌ كَانَتْ تَصْنَعُهُ النِّسَاءُ لِبُعُولَتِهِنَّ.

واتە: لە پێشەواوەییەو زای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری  
خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرمووم: بێی: خودایە رنگەکی هەق و راستم  
نیشان بدە، ئاراستەیی هەموو کاروباریکی چاکم بکەو بەردەوام بێ لەسەری، کە  
دەلێی رنگەکی هەق و راستم نیشان بدە دلت نامادە بکەو ئەوێتە بێنە بەرچاوی  
خۆت کە چۆن ئەگەر بتهوێ رنگەیی بپێت لەسەر رنگەکی راست بپۆی



دەگەیتە مەنزڵ بەلام ئەگەر لابەدەیت لە ڕنگەکە بەلای راست و چەپدا سەرت  
لێ تێک دەچێ و توشی بەلا دەبێت و ناگەیتە مەنزڵ هەر بەو شیوەیە ئەگەر  
لەسەر ڕنگەکی هەق و راستی ئیسلام بیت ئیتر سەرت لێ تێک ناچێ و دەگەیتە  
مەنزڵ، هەروەها ئەو بێنە بەرچاوی خۆت ئەگەر تیر بە باشی ئاراستە ی نیشان  
بکری دەپێکی هەر بەو شیوەیە ئەگەر خوا ی گەورە ئاراستە ی کاری خێر و  
چاکەت بکات ئیتر دەپێکی و لە هەڵە بەدوور دەبی، وتی: ڕنگری ئەو ی  
لێ کردم ئەنگوستیلە بکەمە ئەمە یان ئەمە پەنجە ی ناوەرەست یان پەنجە ی  
شایەتومان - عاصم راوی فەرموودە کە گومانی هەبوو کە کامیانی فەرموو - وە  
ڕنگری (الْقَسِيَّة) و (الْمِيْرَة) ی لێ کردم. ئەبو بورده وتی: وتمان بە پیشەوا  
عەلی زای خوا ی لێ بێ: (الْقَسِيَّة) مانێ چی یه؟ وتی: قوماشی بوو لە  
کەتان دروست دەکرا ئاوریشمی تێکەڵ بوو لەشامەو یان لە میصرەو ی بۆمان  
دەهات خەتی گەورە ی تێدا بوو لە شیوە ی پەراسو واتە خەتەکانی ڕێک نەبوون.  
وتی: وە (الْمِيْرَة) شتی بوو ژنان دروستیان دەکرد بۆ میڕدەکانیان لە دیباچ یان  
لە ئاوریشم دروست دەکرا عەجەمەکان بە کاریان دەهێنا.

### ئەو ی هاتووە دەربارە ی

### ئەنگوستیلە کردنە دەستی راست یان چەپ.

### ۵ - باب ما جاء في التَّخْمِ فِي الْيَمِينِ أَوْ الْيَسَارِ.

٤٢٢٦ - (صحيح) عن علي رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم. قَالَ  
شَرِيكٌ: وَأَخْبَرَنِي أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ  
يَتَخَتَّمُ فِي يَمِينِهِ.

واتە: لە پیشەوا عەلییەو زای خوا ی لێ بێ، لە پێغەمبەرەو صلی اللہ علیہ  
وسلم شەریک وتی: ئەبو سەلەمە ی کوپی (عبد الرحمن) پێی راگەیاندم کە

پینجه مبهر صلی الله علیه وسلم نهنگوستیله ی ده کرده دهستی راستی.

۴۲۲۷ - (شاذ) عن ابن عمر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَتَخَتَّمُ فِي يَسَارِهِ، وَكَانَ فَصُّهُ فِي بَاطِنِ كَفِّهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عَنْ نَافِعٍ بِإِسْنَادِهِ: فِي يَمِينِهِ.

واته: له نیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پینجه مبهر صلی الله علیه وسلم نهنگوستیله ی ده کرده دهستی چه پی، نقیمه که ی ده کرده بهری له پی. ئه بو داود ده لیت: له نافیعه وه به هه مان سه نه د هاتوه، که پینجه مبهر صلی الله علیه وسلم نهنگوستیله ی ده کرده دهستی راستی.

۴۲۲۸ - (صحيح الإسناد) عن نافع: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ كَانَ يَلْبَسُ خَاتَمَهُ فِي يَدِهِ الْيُسْرَى.

واته: له نافیعه وه ده گیرنه وه، که نیبنو عومره رهزای خویان لی بی نهنگوستیله که ی ده کرده دهستی چه پی.

۴۲۲۹ - (حسن صحيح) عن محمد بن إسحق قال: رَأَيْتُ عَلَى الصَّلَاتِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ تَوْفَلٍ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ خَاتَمًا فِي خِنْصَرِهِ الْيُمْنَى، فَقُلْتُ: مَا هَذَا؟ قَالَ: رَأَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يَلْبَسُ خَاتَمَهُ هَكَذَا، وَجَعَلَ فَصُّهُ عَلَى ظَهْرِهَا. قَالَ: وَلَا يَخَالُ ابْنَ عَبَّاسٍ إِلَّا قَدْ كَانَ يَذْكُرُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَلْبَسُ خَاتَمَهُ كَذَلِكَ.

واته: له موحه مبه دی کورپی ئیسحاق وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: صه لتی کورپی (عبد الله) ی کورپی (عبد المطلب) م دی نهنگوستیله ی کردبوه په نجه توتیه دهستی راستی. وتم: نه مه چی یه؟ وتی: نیبنو عه باسم رهزای خویان لی بی بینی بهم شیویه نهنگوستیله ی له ده ستا بوو، نقیمه که ی کردبوه پستی



دهستی. صهلت وتی: وا ده زانم ئیبنو عهباس باسی نهوی کرد که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهو شیویه نهنگوستیلهی له دست ده کرد واته نهنگوستیلهی ده کرده په نجه توتی دهستی راستی.

### نهوی هاتوه سه بارهت به جهرهس.

#### ۶ - باب مَا جَاءَ فِي الْجَلَّالِ.

۴۲۳۰ - (ضعیف) عن ابن جریج، قال: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ حَفْصٍ، أَنَّ عَامِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ - قَالَ عَلِيُّ بْنُ سَهْلٍ ابْنِ الزُّبَيْرِ - أَخْبَرَهُ أَنَّ مَوْلَاهُ لَهُمْ ذَهَبَتْ بِابْنَةِ الزُّبَيْرِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ وَفِي رِجْلِهَا أَجْرَاسٌ، فَقَطَعَهَا عُمَرُ، ثُمَّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ مَعَ كُلِّ جَرَسٍ شَيْطَانًا).

واته: له ئیبنو جوړه بجهوه ده گیرنه وه، که وتویه تی: عومهری کوړی حه فص پیی راگه یاندم، که عامیری کوړی (عبد الله) - وتی: عهلی کوړی سه هلی کوړی زوییر - پیی راگه یاند بهنده یه کی نازاد کراویان هه بوو کچیکی زوییری بردوه بو خزمهت پیشهوا عومهری کوړی (خطاب) رهزای خوی لی بی چمند جهره سی له قاچی دا بوو، پیشهوا عومهر پچری. له پاشدا وتی: گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (له گهل هه موو جهره سیکدا شهیتانی هیه).

۴۲۳۱ - (حسن) عن بنانة مولاة عبد الرحمن بن حيان الأنصاري، عن عائشة رضي الله عنها، قالت: بَيْنَمَا هِيَ عِنْدَهَا إِذْ دَخَلَ عَلَيْهَا بَجَارِيَةٌ وَعَلَيْهَا جَلَّالٌ يُصَوِّتَنَ، فَقَالَتْ: لَا تَدْخُلْنَهَا عَلَيَّ إِلَّا أَنْ تَقْطَعُوا جَلَّالَهَا، وَقَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ جَرَسٌ).

واته: له بونانه‌ی بهنده‌ی نازاد کراوی (عبد الرحمن)ی کوری حبیانی نه‌نصاریه‌وه، له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جاری (بُنَّانَة)ی له‌لا بوو کچیکیان هینا بو لای جهره‌سی پیوه بوو که ده‌جولا ده‌نگی لیوه ده‌هات، عایشه ره‌زای خوای لی بی وتی: مه‌یه‌ینه زوروه بو لام هه‌تا نه‌و جهره‌سانه‌ی نه‌پچرینه، هه‌روه‌ها وتی: گوتم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (مه‌لانیکه ناچیته مالیکه‌وه جهره‌سی تیدا بیت).

### نه‌وه‌ی هاتوه سه‌بارت به

### به‌ستنه‌وه‌ی ددان به زیر.

### ۷ - باب مَا جَاءَ فِي رِبْطِ الْأَسْنَانِ بِالذَّهَبِ.

۴۲۳۲ - (حسن) عن عبد الرحمن بن طرفة، أَنَّ جَدَّهُ عَرْفَجَةَ بْنَ أَسْعَدَ قُطِعَ أَنْفُهُ يَوْمَ الْكَلَابِ، فَاتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ وَرَقٍ فَأَتَتْ عَلَيْهِ، فَأَمَرَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاتَّخَذَ أَنْفًا مِنْ ذَهَبٍ.

واته: له (عبد الرحمن)ی کوری (طرفة)وه ده‌گیرنه‌وه، که باپیری عه‌رفه‌جه‌ی کوری نه‌سعه‌د له روژی (کولاب)دا لوتی برا، لوتیکی له زیو بو خوی دروست کرد، بو‌گه‌نی کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی پی کرد لوتیکی له زیر بو خوی دروست کرد.

۴۲۳۳ - عن عرفجة بن أسعد، مِمَّنَّاهُ. قَالَ يَزِيدُ: قُلْتُ لِأَيِّ الْأَشْهَبِ: أَدْرَكَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ طَرْفَةَ جَدَّهُ عَرْفَجَةَ؟ قَالَ: نَعَمْ.

واته: له عه‌رفه‌جه‌ی کوری نه‌سعه‌ده‌وه فرموده‌ی پیشو به هه‌مان مانا هاتوه. یه‌زید وتی: به نه‌بو نه‌شه‌بم وت: (عبد الرحمن)ی کوری (طرفة) گه‌یشه‌وه

بہ عہرفہجہی کوری نہسعد؟ وتی: بہلی.

۴۲۳۴ - (حسن) عن عرفجة بن أسعد، عن أبيه: أَنَّ عَرْفَجَةَ، مَعْنَاهُ.

واتہ: لہ عہرفہجہی کوری نہسعدہوہ، لہ باوکیہوہ دہگیرنہوہ، کہ عہرفہجہ، جا راوی بہ ہمان مانا فہرمودہی پیشوی گیرایہوہ.

**تہوہی ہاتوہ دہربارہی دروستی زیر بو ٹافرہتان.**

۸ - باب مَا جَاءَ فِي الذَّهَبِ لِلنِّسَاءِ.

۴۲۳۵ - (حسن الإسناد) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قَدِمْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَلِيَّةً مِنْ عِنْدِ النَّجَاشِيِّ أَهْدَاهَا لَهُ فِيهَا خَاتَمٌ مِنْ ذَهَبٍ فِيهِ قَصٌّ حَبَشِيٌّ، قَالَتْ: فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعُودٍ مُعْرِضًا عَنْهُ أَوْ بَبْعُضِ أَصَابِعِهِ، ثُمَّ دَعَى أُمَامَةَ ابْنَتَهُ أَبِي الْعَاصِ ابْنَتَهُ ابْنَتِهِ زَيْنَبَ، فَقَالَ: (تَحَلِّيْ بِهَذَا يَا بَنِيَّةُ).

واتہ: لہ عائشہوہ رزای خوی لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتیہتی: پیغمبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ لایہن نہجاشیہوہ خشیکی بہ دیاری بو ہات نہگوستیلہیہکی زیری تیدا بو نقیمیکی حہبشی تیدا بو، عائشہ رزای خوی لی بی وتی: پیغمبرہی خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ داری گرتی یان بہ پہنجہی پستی تی کرد، لہپاشدا نومامہی کچی ثہبو عاصی بانگ کرد کہ کچی زمینہبی کچی بو فہرموی: (تہی کچولہکم بہمہ خوت ہرازنہوہ).

٤٣٦ - (حسن) عن أبو هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُحَلَّقَ حَبِيبُهُ حَلَقَةً مِنْ نَارٍ فَلْيُحَلِّقْهُ حَلَقَةً مِنْ ذَهَبٍ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُطَوَّقَ حَبِيبُهُ طَوَّقًا مِنْ نَارٍ فَلْيُطَوِّقْهُ طَوَّقًا مِنْ ذَهَبٍ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُسَوَّرَ حَبِيبُهُ سَوَارًا مِنْ نَارٍ فَلْيُسَوِّرْهُ سَوَارًا مِنْ ذَهَبٍ، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِالْفِضَّةِ فَالْعَبُوا بِهَا).

واته: له ئەبو هورەیرەووە دەگێرنەو، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمودیه‌تی: (ئەو کەسە ی حەز دەکات خۆشەویستە کە ی حەلقە یە ک ی ناگر بە کاربهنی، ئەوا با حەلقە یە ک ی زێڕ بە کاربهنی ئیتر هەلقە ی زێڕ ب ی بیکاتە پەنجە ی یان گوارە ی زێڕ ب ی بیکاتە گور ی یا لوتەوانە ی زێڕ ب ی بیکاتە لوتی، ئەو کەسە ی حەز دەکات خۆشەویستە کە ی ملوانکە یە یان گەردنبەندی له ناگر بکاتە گەردنی ئەو بە ملوانکە یە یان گەردنبەندیکی زێڕ بکاتە گەردنی یان پشتینی زێڕ بیه‌ستیتە کە مەری، ئەو کەسە ی حەز دەکات خۆشەویستە کە ی بازینکی ناگر بکاتە دەستی ئەوا با بازینکی زێڕ بکاتە دەستی، بەلام بە ئارەزووی خۆتان زیو بە کاربهنن). - پ ی دەچیت ئەمە لەسەرەتاو بوو بیت ئەگینا زێڕ بو ئافرەتان دروستە - .

٤٣٧ - (ضعیف) عن ربعي بن حراش عن امرأته عن أخت لحذيفة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ، أَمَّا لَكُنَّ فِي الْفِضَّةِ مَا تَحَلِّينَ بِهِ، أَمَّا إِنَّهُ لَيْسَ مِنْكُنَّ امْرَأَةٌ تَحَلَّى ذَهَبًا تُظْهِرُهُ إِلَّا عُدَّتْ بِهِ).

واته: له ربه‌ی کور ی حیراشەو، له هاوسەرە کە یەو، له خوشکیکی (حُذَيْفَةُ) وه دەگێرنەو، کە پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمودیه‌تی: (ئە ی کۆمەلی ژنان، یان دەبی له جیات ی زێڕ بە زیو خۆتان براژننەو یان ئەو تا هەر ئافرەتی له ئیو بە زێڕ خۆی براژنیتەو خۆی پیو دەر بخت بو پیای یینگانەو بو فەخر و شانازی ئیلا ئەو کەسە پیی سزا دەدریت).

٤٢٣٨ - (ضعیف) عن أسماء بنت يزيد، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (أَيُّمَا امْرَأَةٍ تَقَلَّدَتْ قِلَادَةً مِنْ ذَهَبٍ قُلِّدَتْ فِي عُنُقِهَا مِثْلُهُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَيُّمَا امْرَأَةٍ جَعَلَتْ فِي أُذُنِهَا خُرْصًا مِنْ ذَهَبٍ جُعِلَ فِي أُذُنِهَا مِثْلُهُ مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واته: له نه‌سمائی کچی یه‌زیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌رموویه‌تی: (هه‌ر ئافه‌ته‌ی ملوانکه‌یه‌کی زیږ بکاته‌ گه‌ردنی، نه‌وه له‌پوژی قیامه‌تا ملوانکه‌یه‌کی ئاگری له‌و شیوه‌ ده‌که‌نه‌ گه‌ردنی. وه هه‌ر ئافه‌ته‌ی گواری زیږ بکاته‌ گوئی نه‌وه له‌پوژی قیامه‌تا گواریه‌کی ئاگری له‌و شیوه‌ ده‌که‌نه‌ گوئی).

٤٢٣٩ - (صحیح) عن معاوية بن أبي سفيان: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ رُكُوبِ النَّمَارِ، وَعَنْ لُبْسِ الذَّهَبِ إِلَّا مُقَطَّعًا.

واته: له موعاویه‌ی کوږی ئه‌بو سوفاiane‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رینگری کردوه له‌ سواربوونی نه‌و ولاخه‌ی که کوپانه‌که‌ی له‌ که‌ولی پلنگ بی، هه‌روه‌ها رینگری کردوه له‌ پوشینی زیږ مه‌گه‌ر پارچه‌ی بچوک.

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سہرہ تہای پھرتوکی فیتنہ و نازا و ہکان و  
کوشتارہ ہہرہ گہورہکان۔

۲۹ - أول كتاب الفتن والملاحم.

باسی فیتنہ و نازا و ہکان و بہلگہ و نیشانہکانیان۔

۱ - باب ذکر الفتن ودلائلہا.

۴۲۴۰ - (صحیح) عن حذیفۃ قال: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِمًا فَمَا تَرَكَ شَيْئًا يَكُونُ فِي مَقَامِهِ ذَلِكَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ إِلَّا حَدَّثَهُ، حَفِظَهُ مَنْ حَفِظَهُ، وَنَسِيَهُ مَنْ نَسِيَهُ، قَدْ عَلِمَهُ أَصْحَابُهُ هَؤُلَاءِ، وَإِنَّهُ لَيَكُونُ مِنْهُ الشَّيْءُ فَأَذْكُرُهُ كَمَا يَذْكُرُ الرَّجُلُ وَجْهَ الرَّجُلِ إِذَا غَابَ عَنْهُ، ثُمَّ إِذَا رَأَاهُ عَرَفَهُ.

واتہ: لہ (حذیفہ) وہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: جارئ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہستایہوہ لہسہر مینبہر وتاریکی بو خورندینہوہ، لہناو تہو وتارہدا ہمرچی رویدایی و ہمرچی رودہدات ہتا ہستانی روژی قیامت باسی کرد، تہوی لہیادی مابئ لہیادی ماوہو تہوشی لہیادی چوبیتہوہ لہیادی چوتہوہ، ہاوہلہکانی تہوہ باش دہزانن تہوانہی کہ لہوی نامادہبون، جاری وا دہبی شتی لہو بابہتہ رودہدات من خوم لہیادم نہماوہ بہلام کہ رودہدات دہیینم ئینجا یادم دہکوہتہوہ وک چون پیای لہپاش ماوہیہ چاوی بہ پیایوکی ناسیاوی خوی

بکه‌وتیه‌وه که له‌یادی نه‌مایه‌ به‌لام که ده‌یبنی یادی ده‌که‌وتیه‌وه ده‌یناسیته‌وه.

۴۲۴۱ - (ضعیف) عن حذيفة بن اليمان قال: وَاللَّهِ مَا أَذْرِي أَنِّي أَصْحَابِي أَمْ تَنَاسَوْا؟! وَاللَّهِ مَا تَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَائِدٍ فِتْنَةٍ إِلَى أَنْ تَنْقُضِيَ الدُّنْيَا يَبْلُغُ مَنْ مَعَهُ ثَلَاثِمِائَةٍ فَصَاعِدًا إِلَّا قَدْ سَمَاهُ لَنَا بِاسْمِهِ وَاسْمِ أَبِيهِ وَاسْمِ قَبِيلَتِهِ!

واته: له (حذيفة) ی کوری یه‌مانه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: سویند به (الله) نازانم هاوړنکام له‌یادیان نه‌ماوه یان خویان له‌بیری خویانی ده‌به‌نه‌وه؟! سویند به (الله) پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ شتیکی تهرک نه‌کرد له‌باسی نه‌و که‌سه‌ی که سه‌رکرده‌ی فیتنه و نا‌زاوه‌گیری ده‌کات و بانگه‌واز بو بیدعه‌و گومرایی و جه‌نگ له‌گه‌ل موسولمانان ده‌کات و ژماره‌ی شوینکه‌وتوانی بگه‌نه‌ سی سه‌د که‌س یان زیاتر هه‌تا دنیا کوتایی دی ئیلا ناوی خوی و باوکی و هۆزه‌که‌یشی یه‌ک به‌ یه‌ک پی و تین و بۆی باس کردین!

۴۲۴۲ - (ضعیف) عن عبد الله، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (يَكُونُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ أَرْبَعُ فِتَنٍ فِي آخِرِهَا الْفَنَاءُ).

واته: له (عبد الله) ی کوری مه‌سه‌وده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (چوار فیتنه و نا‌زاوه‌ی گه‌وره له‌ناو نه‌م ئومه‌تی ئیسلامه‌دا به‌رپا ده‌ییت، له‌ چواره‌میاندا نه‌مان و له‌ناوچونه‌).

۴۲۴۳ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر قال: كُنَّا فُجُودًا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ الْفِتَنَ، فَأَكْثَرَ فِي ذِكْرِهَا حَتَّى ذَكَرَ فِتْنَةَ الْأَخْلَاسِ، فَقَالَ: قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا فِتْنَةُ الْأَخْلَاسِ؟ قَالَ: (هِيَ هَرَبٌ وَحَرْبٌ، ثُمَّ فِتْنَةُ السَّرَّاءِ

دَخْنَهَا مِنْ تَحْتِ قَدَمَي رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يَزْعُمُ أَنَّهُ مِنِّي وَلَيْسَ مِنِّي، وَإِنَّمَا  
أُولَآئِي الْمُتَّقُونَ، ثُمَّ يَصْطَلِحُ النَّاسُ عَلَى رَجُلٍ كَوْرِكٍ عَلَى ضَلَعٍ، ثُمَّ فِتْنَةُ الدُّهِيْمَاءِ  
لَا تَدْعُ أَحَدًا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ إِلَّا لَطَمَتُهُ لَطْمَةً، فَإِذَا قِيلَ انْقَضَتْ مَمَادَتٌ، يُضِيحُ  
الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، حَتَّى يَصِيرَ النَّاسُ إِلَى فُسْطَاطَيْنِ: فُسْطَاطِ إِيْمَانٍ  
لَا نِفَاقَ فِيهِ، وَفُسْطَاطِ نِفَاقٍ لَا إِيْمَانَ فِيهِ، فَإِذَا كَانَ ذَاكُمُ فَانْتَظِرُوا الدَّجَالَ مِنْ  
يَوْمِهِ أَوْ مِنْ غَدِهِ).

واته: له (عبد الله) ی کوری عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که  
وتویه تی: جاری له خزمهت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتوبین  
باسی فیتنه و ناژاوه کانی بو کردین، زور باسی کرد هتا هاته سر فیتنه و  
ناژاوه ی نه حلاس واته ژیر کورتان، یه کی له قسه که ران وتی: نه ی پیغه مبهری  
خوا صلی الله علیه وسلم به لاو فیتنه و ناژاوه ی نه حلاس چونه و چی یه؟  
فهرمووی: (بریتی یه له جهنگ و ناشوب و فره تهنه و هه له هاتن له ترسی یه کتر،  
له پاشدا فیتنه و ناژاوه ی (سراء) ناگری ثم به لاو فیتنه یه پیای له که سوکاری  
من هه لیده گرسینی، پی وایه له منه به لام نه و له من نیه، به لکو پیایو چاکان و  
له خوا ترسه کان دوست و پشتیوانی من، له پاشدا خه لکه که له سر سه رو کایه تی  
پیایو کی خراب و ناله بار رنک ده که ون و به لین و په یمانی ده دهنی کاروباره کان  
به رنک و پیکی به ریوه نبات و به رده وام نابج، له پاشدا فیتنه و ناژاوه ی  
رهش (دُهیْمَاء) به رپا ده بیت هیچ که سی له م گه لی نیسلامه نامینی پشکینی  
له و به لاو فیتنه یه به رنه که ویت، کاتی که وترا نه و فیتنه و ناژاوه یه ته واد ده بیت  
سه رله نوی هه لده گرسیتنه و به وشویه به رده وام ده بیت، کار ده گاته راده یه پیای  
به یانی موسولمانه که چی نیواره کافر و بی پروایه، هتا به ره به ره خه لک دهن  
به دوو دهسته وه: دهسته ی موسولمانی پاک و بی غه ل و غه ش که دوو پرووی و  
ناپاکی تییدا نیه، دهسته ی دوو پرووی و ناپاکی که نیمانی تییدا نیه، جا که  
بارودوخ گه یشته ثم راده یه نیتر بو سبهینی یان دووسبه ی نه و روژه چاوه ری  
دهر که وتنی ده جبال بکه ن).



۴۲۴۴ - (حسن) عن سبيع بن خالد قال: أَتَيْتُ الْكُوفَةَ فِي زَمَنٍ فُتِحَتْ تُسْرَ أَجْلُبُ مِنْهَا بِغَالًا، فَدَخَلْتُ الْمَسْجِدَ، فَإِذَا صَدُعٌ مِنَ الرِّجَالِ وَإِذَا رَجُلٌ جَالِسٌ تَعْرِفُ إِذَا رَأَيْتَهُ أَنَّهُ مِنْ رِجَالِ أَهْلِ الْحِجَازِ، قَالَ: قُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَتَجَهَّمَنِي الْقَوْمُ، وَقَالُوا: أَمَا تَعْرِفُ هَذَا؟! هَذَا حُذَيْفَةُ بْنُ الْيَمَانِ صَاحِبُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ حُذَيْفَةُ: إِنَّ النَّاسَ كَانُوا يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ، فَأَحَدَقَهُ الْقَوْمُ بِأَبْصَارِهِمْ، فَقَالَ: إِنِّي قَدْ أَرَى الَّذِي تُنْكِرُونَ، إِنِّي قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ هَذَا الْخَيْرَ الَّذِي أَعْطَانَا اللَّهُ أَيْكُونُ بَعْدَهُ شَرٌّ كَمَا كَانَ قَبْلَهُ؟ قَالَ: (نَعَمْ). قُلْتُ: فَمَا الْعِصْمَةُ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: (السَّيْفُ). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، ثُمَّ مَاذَا يَكُونُ؟ قَالَ: (إِنْ كَانَ لِلَّهِ خَلِيفَةٌ فِي الْأَرْضِ فَضَرَبَ ظَهْرَكَ وَأَخَذَ مَالَكَ فَأَطِيعَهُ، وَإِلَّا فَمُتْ وَأَنْتَ عَاضٌ بِجِذْلِ شَجَرَةٍ). قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: (ثُمَّ يَخْرُجُ الدَّجَالُ مَعَهُ نَهْرٌ وَنَارٌ، فَمَنْ وَقَعَ فِي نَارِهِ وَجَبَ أَجْرُهُ وَحُطَّ وَزْرُهُ، وَمَنْ وَقَعَ فِي نَهْرِهِ وَجَبَ وَزْرُهُ وَحُطَّ أَجْرُهُ). قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَاذَا؟ قَالَ: (ثُمَّ هِيَ قِيَامُ السَّاعَةِ).

واته: له سوبه یعی کوری خالیدهوه دهگیرنهوه، که وتویه تی: لهسهردهمی رزگارکردنی شاری توستهردا هاتم بو کوفه - نه مړو گه وهرترین شاری نیستای خوزستانه نمبو موسای نه شعهری رزگاری کرد لهسهردهمی خهلیفه عومهردا رهزای خوی لی بی -، چومه مزگهوتی کوفهوه، کو مه لی خه لکی لی بوو گهنجی لهوانه به جل و بهرگ و شکل و شیوهیدا له خه لکی حیجاز دهچوو، وتی: وتم: نهم پیاوه کی یه، خه لکه که به روخساریان شوینهواری پی ناخوش بوونیان نیشاندام، وتیان: ثایا نهوه ناناسی؟ نهوه (حذیفه)ی کوری یه مانی هاوه لی پیغه مبهری خویاه صلی الله علیه وسلم، (حذیفه) وتی: خه لک دهباره ی خیر و چاکه له پیغه مبهری خویان صلی الله علیه وسلم دهبرسی، به لام من لهباره ی شهر و خراپه وه لی م دهبرسی، خه لکه که روویان تی کردو سهیریان ده کرد چاوه ری بیستنی نهوه یان ده کرد که دهیوت، (حذیفه) وتی: ده مبینی خه لکه که نینکاری نهو پرسیارانه یان ده کرد که لهباره ی خراپه و شهره وه لی م دهبرسی، منیش

وتم: ئەى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، ئيمه له خراپه و نه فاميدا بووين خواى گهوره ئهم خيرو بيهى هيناهه بۆمان، واته: نيسلام. نايا له دواى ئهم خيرو بيهى دهورى خراپه و شهى ديهوه وهك چۆن له پيشهوه ههبوو؟ فەرمووى: (بهلى). وتم: رینگهى دهريازبوون و رزگاربوون لهو شهى خراپه كامهيه كه دامهزراو بين لهسهرى وه چۆن خۆمانى لى پياريزين؟ فەرمووى: (شمشير) واته جيهادو تيكۆشان و بهكارهينانى هيزه بهرامبهى بهوانهى كه ههقه له گهليان بجهنگن، وتم: ئەى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، له پاش ئهوه چى روو دهوات؟ فەرمووى: (ئه گهر خواى گهوره لهسهر زهوى دا خهليفهيهكى بۆ دانان به گويى بكه و ئه گهر به توندى له پشتى دايت واته زولم و ستمهت لى بكات و مال و سامانه كهت زهوت بكات، له كۆمهلى موسولمانان جيامه به رهوه و نارام بگره هه چهنده زبانت پى بگات، ئه گهر ئازاوهو بشيوى و دهسته دهسته بى و گيره شيونى ولاتى گرتوهوه فەرمانهوايه نه بوو كاروبارى دين و دونيا بگرته دهست و پاريزگارى له گهل و ولات بكات ئه و كاته خۆت كه نارىگره ئه گهر بشمريت له حالى كدا قهپت كرديت به رهگى درهختى كدا و له ژىريا بمينه رهوه و به دور به له به لاو فیتنه، خۆت مهخه ره ناو ئازاوهو به شدارى جهنگ مهكه).

وتم: ئەى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، ئەى له پاش ئهوه چى روو دهوات؟ فەرمووى: (له پاشدا ده ججال پهيدا دهيت دريايهك و ناگرىكى پى يه، ئه و كهسهى فەرمانبهردارى نهكات و بيخاته ئاگره كه يهوه ئه وه سهلامهت و پاداشتى مسوگر دهيت و گونا ههكانيشى لهسهر لاده چيت چونكه ئاگرى راستى نهوه سىحره، ئه و كهسهش فەرمانبهردارى بكات و بيخاته درياكه يهوه ئه وه تاوانباربوونى مسوگر دهيت و پاداشتى له دهست ده چيت و كردهوه چاكهكانى پوچهل ده بنهوه). وتى: وتم: ئەى له دواى ئهوه چى روو دهوات؟ فەرمووى: (له دواى ئهوه قيامهت هه لئهسى و دونيا كۆتايى پى ديت).

٤٢٤٥ - (حسن) عن خالد بن خالد اليشكري، بِهَذَا الْحَدِيثِ. قَالَ: قُلْتُ: بَعْدَ السَّيْفِ؟ قَالَ: (بَقِيَّةٌ عَلَى أَقْدَاءٍ، وَهَذْنَةٌ عَلَى دَخَنٍ). ثُمَّ سَأَلَ الْحَدِيثَ، قَالَ: كَانَ قَتَادَةُ يَضَعُهُ عَلَى الرَّدَّةِ الَّتِي فِي زَمَنِ أَبِي بَكْرٍ (عَلَى أَقْدَاءٍ): يَقُولُ: قَذَى. (وَهَذْنَةٌ). يَقُولُ: ضُلْحٌ (عَلَى دَخَنٍ). عَلَى ضَعَائِنَ.

واتە: لە خالیدی کۆری خالیدی یەشکورییەو هەمان فەرمودەی پیشو هاتو، (حذیفە) وتی: وتم: ئەو لەدوای شمشیر؟ فەرمووی: (خەلک لەسەر تۆز و غوبار دەمیڤنەو واته لەسەر خراپی دڵەکانیان، هەروەها ناشتەوایی و ناگریستێک روودەدات لەسەر خراپەو فرۆفیل و ناپاکی واته لەپروالەتدا ناشتەوایی و ناگریستە بەلام لە ناوەرۆکدا فرۆفیل و ناپاکی یە). لەپاشدا راوی فەرمودەکە ی گێڕایەو، راوی وتی: قەتادە (عَلَى أَقْدَاءٍ) ی لەم فەرمودەدا بەو داناو کە ناماژییە بۆ هەلگەراوەکانی سەردەمی پیشەوا ئەبو بەکر رەزای خوای لی یی.

٤٢٤٦ - (حسن) عن نصر بن عاصم الليثي قال: أَتَيْنَا الْيَشْكُرِيَّ فِي رَهْطٍ مِنْ بَنِي لَيْثٍ، فَقَالَ: مَنْ الْقَوْمُ؟ فَقُلْنَا: بَنُو لَيْثٍ، أَتَيْنَاكَ نَسْأَلُكَ عَنْ حَدِيثِ حُذَيْفَةَ، فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَعَدَ هَذَا الْخَيْرُ شَرْ؟ قَالَ: (فِتْنَةُ وَشَرٌّ). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَعَدَ هَذَا الشَّرُّ خَيْرٌ؟ قَالَ: (يَا حُذَيْفَةُ تَعْلَمُ كِتَابَ اللَّهِ وَاتَّبِعْ مَا فِيهِ). ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَعَدَ هَذَا الشَّرُّ خَيْرٌ؟ قَالَ: (هَذِهِ عَلَى دَخْنٍ، وَجَمَاعَةٌ عَلَى أَقْدَاءٍ فِيهَا أَوْ فِيهِمْ). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْهُدْنَةُ عَلَى الدَّخَنِ مَا هِيَ؟ قَالَ: (لَا تَرْجِعْ قُلُوبُ أَقْوَامٍ عَلَى الَّذِي كَانَتْ عَلَيْهِ). قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَبَعَدَ هَذَا الْخَيْرُ شَرْ؟ قَالَ: (فِتْنَةُ عَمِيَاءُ صَمَاءُ، عَلَيْهَا دُعَاءُ عَلَى أَبْوَابِ النَّارِ، فَإِنْ تَمَّتْ يَا حُذَيْفَةُ وَأَنْتَ عَاضٌ عَلَى جِذْلِ خَيْرٍ لَكَ مِنْ أَنْ تَتَّبِعَ أَحَدًا مِنْهُمْ).

واتە: لە نەصری کۆری عاصیمی (الیثی)و دەگێرنەو، کە وتی: یەشکوری لەگەڵ کۆمەڵی لە (بنی لیث) هات، وتی: ئەم ھۆزە کێز؟ وتمان: (بنو لیث)ین هاتوین دەربارە ی فەرمودەکە ی (حذیفە) پرسیارت لی بەکەین، جا (حذیفە) فەرمودەکە ی گێڕایەو، وتی: وتم: ئەو پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، نایا لەدوای ئەم خێرو بیڕە دەوری خراپەو شەر دیتەو؟ فەرمووی: (فیتنەو ئازاوەو جەنگ و خراپەکاری). وتی: وتم: ئەو پیغەمبەری خوا صلی

اللہ علیہ وسلم، نہی لہ پاش نہو فیتنہو ناژاوہو جہنگ و خراپہ کاریہ دہوری  
 خیرو بیر دیتہوہ؟ سی جار فہرمووی: (نہی (حذیفہ) قورٹانہ کھی خوای گہورہ  
 فیڑیہو شوئن نایہ تہ کانی بکہوہ)، وتی: وتم: نہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ  
 علیہ وسلم، نہی لہ پاش نہو جہنگ و ناژاوہو خراپہ کاریہ دہوری خیرو بیر  
 دیتہوہ؟ فہرمووی: (ناشتہ وایی و ناگرہ ستیک روودہ دات لہ سر خراپہو فروفیل  
 و ناپاکی واتہ لہ روا لہ تدا ناشتہ وایی و ناگرہ ستہ بہ لام لہ ناوہر وکدا فروفیل  
 و ناپاکی یہ خہلک لہ سہری دہمینہوہ، کو مہ لئ لہ سر توز و غویار دہمینہوہ  
 واتہ وک توز و غویار لہ چاویاندا بیت زیانیان بی دہ گہیہ نیت و سودی نیہ  
 بویان بہو شیوہ). وتی: وتم: نہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم،  
 (الْهَذْنَةُ عَلَى الدَّخَنِ) یانی چی؟ فہرمووی: (خہلکہ کان دلہ کانیان نایہ تہوہ  
 جیگای خوی کہ پیشتر لہ سہری بوون). وتی: وتم: نہی پیغہ مہری خوا  
 صلی اللہ علیہ وسلم، نایا لہ دوائی نہم خیرو بیرہ دہوری خراپہو شہر دیتہوہ؟  
 فہرمووی: (فیتنہو ناژاوہو جہنگہی کہر و کوئر واتہ خہلک ہق نایستن و  
 ناموژ گاری و ہرناگرن لہ بہر دہم دہرگا کانیان بانگخواز خہلک بانگ دہکن بو  
 ناو ناگری دوزخ، نہی (حذیفہ) قہپ بکہ بہرگی درہختیکدا و لہ ژیریا  
 بمینہوہ و بہ دور بہ لہ فیتنہو ناژاوہ ہتا دہ صریت، نہوہ بو تو چاکترہ وک  
 لہوہی شوئن یہ کئی لہوانہ بکہویت).

۴۲۴۶ م - عن عمرو بن العاص، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:  
 (كَيْفَ بِكُمْ وَبِرِّمَانٍ أَوْ يَوْشِكُ أَنْ يَأْتِيَ زَمَانٌ يُعْرَبَلُ النَّاسُ فِيهِ غَرْبَلَةٌ تَبْقَى حُثَالَةٌ  
 مِنَ النَّاسِ قَدْ مَرَجَتْ عُھُودُهُمْ وَأَمَانَاتُهُمْ، وَاحْتَلَفُوا فَكَانُوا هَكَذَا). وَشَبَّكَ بَيْنَ  
 أَصَابِعِهِ. فَقَالُوا: وَكَيْفَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (تَأْخُذُونَ مَا تَعْرِفُونَ، وَتَذَرُونَ مَا  
 تُنْكِرُونَ، وَتَقْبِلُونَ عَلَى أَمْرِ خَاصَّتِكُمْ، وَتَذَرُونَ أَمْرَ عَامَّتِكُمْ).

واتہ: لہ عہری کوری عاصوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ  
 وسلم فہرموویہ تی: (دور نیہ سہر دہ میک خہلک بہ بیژران بیژرین واتہ چاکہ کان  
 ہرؤن و ہرچی و ہرچی و خراپہ کارہ کان بمینہوہ بی پہیمان و ناپاک، لہ نیو

خویندا ناکو کیش ده بن بهم شیویه). په نجه کانی کرد به ناو یه کدا، وتیان: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نیمه چی بکهین؟ فهرمووی: (نهوه ودرده گرن که دهیزان، واز لهوه دههینن که نکولی لی دهکن، خهریکی خوتان ده بن و واز له کاروباری گشتی دههینن).

۴۲۴۶ م - عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال: بَيْنَمَا نَحْنُ حَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ ذَكَرَ الْفِتْنَةَ - أَوْ ذُكِرَتْ عِنْدَهُ - فَقَالَ: (إِذَا رَأَيْتُمُ النَّاسَ قَدْ مَرَجَتْ عَنْهُمْ وَخَفَّتْ أَمَانَتُهُمْ، وَكَانُوا هَكَذَا). وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ. قَالَ: فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَقُلْتُ: كَيْفَ أَفْعَلُ عِنْدَ ذَلِكَ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ؟ قَالَ: (الزَّمْ بَيْتَكَ، وَأْمَلِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ، وَخُذْ بِمَا تَعْرِفُ، وَدَعْ مَا تُنْكِرُ، وَعَلَيْكَ بِأَمْرِ خَاصَّةٍ نَفْسِكَ، وَدَعْ عَنْكَ أَمْرَ الْعَامَّةِ).

واته: له (عبد الله) ی کورې غه مری کورې عاصوه ده گیر نهوه، که وتویه تی: جارئ له دهوړی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کو بوینه وه باسی به لاو ناژاوه کرا - یان لهیدا باسکرا - فهرمووی: (نه گهر خه لکتان بینی به لین و په یمانیا ن نه برده سهره، سپاردهو نه مانه تیان لا سوک بوو بهم شیویه بوون). په نجه کانی کرد به ناو یه کدا، وتی: منیش هه ستام له بهری و وتم: وتیان: نهی من چی بکه م نهو کاته خوی گه وړه بمکات به قوریانت؟ فهرمووی: (له مالی خوت دانیشهو، زمانی خوت بگره، ههرچی چاکه نهوه بکه، واز له خراپه بهینه، واز له کاروباری گشتی بهینه).

۴۲۴۷ - (حسن) عن حذيفة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (فَإِنْ لَمْ تَجِدْ يَوْمَئِذٍ خَلِيفَةً فَاهْرَبْ حَتَّى تَمُوتَ، فَإِنْ مِتُّ وَأَنْتَ عَاضٌ). وَقَالَ فِي آخِرِهِ: قَالَ: قُلْتُ: فَمَا يَكُونُ بَعْدَ ذَلِكَ؟ قَالَ: (لَوْ أَنَّ رَجُلًا نَتَجَّ فَرَسًا لَمْ تَنْتَجِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ).

واته: له (حذیفة) وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (ئه گهر لهو کاته دا خلیفەت دەست نه کهوت هه لێ ههتا دهریت، نه گهر بشمریت له حالیکدا قه پت کردییت به ره گی دره ختی کدا). راوی له کۆتایی فرموده که دا وتی: وتم: نهی له دواي نه وه چی روده دات؟ فرمودی: (ئه گهر پیاوی ههول بدات بۆ به دهستهینانی بیچوه ماینی به راسته وخوی هۆکاره کان بیچوه که بهرهم ناهینی ههتا قیامهت هه لئه سی مه بهست رونکردنه وهی نزیک قیامهت). ئه گهر بیچوه کهش بهرهم بهینی بهرهمی نابج بۆی نه وهنده قیامهت نزیک ده بیته وه فریای نه وه ناکه وی نهو بیچوه گه وره ببی ههتا سواری ببی و سودی لی وهر گرت، یا له بهر فیتنه و ناژاوه بواری نابج سواری ببی.

٤٢٤٨ - صحیح) عن عبد الرحمن بن عبد رب الكعبة، عن عبد الله بن عمرو، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ بَايَعَ إِمَامًا فَأَعْطَاهُ صَفَقَةً يَدِهِ وَثَمَرَةً قَلْبِهِ، فَلْيُطْعُهُ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنْ جَاءَ آخَرُ يُتَارَعُهُ فَاضْرِبُوا رَقَبَةَ الْآخِرِ). قُلْتُ: أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ قَالَ: سَمِعْتُهُ أَذُنَايَ وَوَعَاهُ قَلْبِي. قُلْتُ: هَذَا ابْنُ عَمِّكَ مُعَاوِيَةُ يَأْمُرُنَا أَنْ نَفْعَلَ وَنَفْعَلَ، قَالَ: أَطْعُهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ، وَأَعْصِيهِ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری (عبد رب الكعبة) وه، له (عبد الله) ی کوری عومه ره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (هه که سی به لێن و پهیمانی دا به پیشه وایه، دهستی خسته ناو دهستی به دل خوشی و بست و راستگو و دلسوژ بوو، نیت به به پی توانا گورپرایه لی بکات و له فرمانی دهرنه چیت، نه گهر که سیکی ترهات و بهر بهر کهانی کردو وستی خوی ببی به پیشه وایه رنگه ی پی مه دهن نه گهر هه وازی نه هینا نه وه بدن له گهر دنی). (عبد الرحمن) وتی: وتم: نهی (عبد الله) تو نا نه مهت له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیستوه؟ وتی: به لێ بهم دوو گونج که به گویم له فرمودانه بووه، به دلش وهرم گرتوون. وتم: نه مه موعاویه ناموزاته فرمانمان پی دهکات نه وه بکهین و نه وه بکهین - واته

عہلی پشتر پشہوا بووه کهچی موغاویه بهر بهر کانی دہکات و فرمانمان بی دہکات نیمهش دزی بجولینده - (عبد الله) وتی: لهو شتانه دا که موغاویه به گوی خوی گه وړه دہکات توش به گوی بکه، لهو شانه شدا که نافه رمانی خوی گه وړه دہکات توش نا فرمانی بکهو به گوی مه که.

۴۲۴۹ - (صحیح) عن أبو هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدْ اقْتَرَبَ، أَفْلَحَ مَنْ كَفَّ يَدَهُ).

واته: له نهبو هوریه وړه ده گیرنه وړه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هاوار له عه رب بو نه م شهره گه وړیه ی که نزیکه بهر یا بیت و روو بدات، سهر فراز و سهر که وتوه نه و که سدی که دهستی بگریته وړه و به شداری نه و شهره نه کات و تیوه نه گلی).

۴۲۵۰ - (صحیح) عن ابن عمر قال، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يُوشِكُ الْمُسْلِمُونَ أَنْ يُحَاصِرُوا إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى يَكُونَ أَبْعَدُ مَسَاحِيهِمْ سَلَاخَ).

واته: له ئینو عومره وړه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وړه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (نزیکه موسولمانان له کافران هه لپن به وړه شاری مه دینه و له وئ گه مارو بدرن، به شیویه ناوچه ی (سلاخ) که شونیکه له نزیک خه بیهر ده بیته دوورترین قه لاو سنوری خو حه شار دانیان).

۴۲۵۱ - (صحیح الإسناد مقطوع) عن الزهري قال: وَسَلَاخٌ: قَرِيبٌ مِنْ حَبَرٍ.

واته: له پشہوا زوهریه وړه ده گیرنه وړه، که وتویه تی: (سلاخ) شونیکه له نزیک خه بیهر.

۴۲۵۲ - (صحیح) عن ثوبان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ زَوَى لِيَ الْأَرْضَ). أَوْ قَالَ: (إِنَّ رَبِّي زَوَى لِيَ الْأَرْضَ، فَرَأَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا، وَإِنَّ مَلِكَ أُمَّتِي سَيَبْلُغُ مَا زَوَى لِيَ مِنْهَا، وَأُعْطِيْتُ الْكَنْزَيْنِ: الْأَحْمَرَ وَالْأَبْيَضَ، وَإِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي لِأُمَّتِي أَنْ لَا يَهْلِكَهَا بِسَنَةِ بِعَامَّةٍ، وَلَا يُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بَيْنَتَهُمْ، وَإِنَّ رَبِّي قَالَ لِي: يَا مُحَمَّدُ، إِنِّي إِذَا قَضَيْتُ قَضَاءً فَإِنَّهُ لَا يَرُدُّ، وَلَا أَهْلِكُهُمْ بِسَنَةِ بِعَامَّةٍ وَلَا أُسَلِّطُ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِنْ سِوَى أَنْفُسِهِمْ فَيَسْتَبِيحَ بَيْنَتَهُمْ، وَلَوْ اجْتَمَعَ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِ أَقْطَارِهَا - أَوْ قَالَ بِأَقْطَارِهَا - حَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يَهْلِكُ بَعْضًا، وَحَتَّى يَكُونَ بَعْضُهُمْ يَسْبِي بَعْضًا. وَإِنَّمَا أَخَافُ عَلَى أُمَّتِي الْأَئِمَّةَ الْمُضِلِّينَ، وَإِذَا وُضِعَ السَّيْفُ فِي أُمَّتِي لَمْ يُرْفَعْ عَنْهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَلْحَقَ قَبَائِلُ مِنْ أُمَّتِي بِالْمُشْرِكِينَ، وَحَتَّى تَعْبُدَ قَبَائِلُ مِنْ أُمَّتِي الْأَوْثَانَ، وَإِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي كَذَابُونَ ثَلَاثُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ نَبِيٌّ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَلَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ). - قَالَ ابْنُ عِيسَى: (ظَاهِرِينَ). ثُمَّ اتَّفَقَا -: (لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ).

واته: لہ (ثوبان) وہ وہ دہ گزرنہ وہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہ تی: (خوای گہورہ زہوی کو کردہ وہ بوم و ہینایہ ہرچاوم روڑہ لات و روڑناوایم دی، بیگو مان قہ لہ مرہوی دہ سہ لاتی من دہ گاتہ تہو شوتنہ نی کہ دیمن، دوو گہنجینہ ی بہ خشیوہ پیم گہنجینہ ی کی سور و گہنجینہ ی کی سپی - گہنجینہ ی سور واتہ نالتون، گہنجینہ ی سپی واتہ زیو مہ بہ ست لہ گہنجینہ ی ولاتی روم و فارسہ -، من داوام کرد لہ پەرورد گارم بہ قات و قری و شکہ سالی و گرانی گشتی تیکرا بہ جارئ نہیانفہ وتینئ و لہ ناویان نہ بات، دوڑمنیکی لہ غہیری خویان زال نہ کات بہ سہریاندا لہ رہگ وریشہ دہریان بینئ و شکوی نیسلام نہ ہیلی، پەرورد گارم پیی فہرمودم: تہی موحہ ممہد، بریاری من رەدبونہوی بو نیہ، من تہوہ بہ خشیوہ بہ نومہ تہ کت کہ بہ قات و قری و شکہ سالی و گرانی گشتی تیکرا بہ جارئ نہیانفہ وتینم و لہ ناویان نہ بہم، وہ دوڑمنیکی لہ غہیری خویان زال نہ کہم بہ سہریاندا لہ رہگ و ریشہ دہریان



بەینێ، ئەگەر دوژمنان لە هەوای لایەکی سەر زوێرەوه کۆبێنەوه کە لە کۆمەتان  
لێ بکەن دەرەقەتتان نایەن بە مەرجی خۆ خۆر نەبن و سەر و مال و ناموسی  
یە کتر بە تالان نەبن، لە راستی دا مەترسی هەرە گەورەم لە پێشەواو سەرۆکە  
سەرکەش و گومراو ملهوپرەکانە کە خەڵک بانگ دەکەن بۆ تاوان و خراپەکاری  
و بیدەعو گومرایان دەکەن، هەركاتی شمشیر نرایە سەر ملی ئوممەتی من  
و جەنگ و ئاژاوێ تیکەوت نیتەر هەتا رۆژی قیامەت بەردەوام دەبێت لێرەو  
لەوێ، قیامەت هەڵناسی هەتا چەند تیرەو هۆزێک لە ئوممەتی من پەییوەندی  
دەکەن بە هاوبەش بۆ خوا دانەرانی هەو دەچنە ریزی ئەوانەوه، وە هەتا چەند تیرەو  
هۆزێک لە ئوممەتی من بت دەپەرستەوه، سێ کەسی درۆزن لەناو ئوممەتی  
من دا پەیدا دەبن و سەرەلەدەن هەر هەموویان بە درۆ لانی پێغەمبەرایەتی  
لێ دەدەن و خۆیان بە پێغەمبەر دەزانن. من دواھەمین پێغەمبەرانم و لەدوای  
من هەتا هەتایە پێغەمبەری تر نایەت، بەردەوام کۆمەلێ لە ئوممەتە کەم لەسەر  
هەقن، ئاشکرا و دیارن، ئەوێ دژیان بێت زیانیان پێ ناگەیەنێ هەتا فەرمانی  
خوای گەورە دێت واتە تا نزیک قیامەت).

٤٢٥٣ - (ضعیف، لكن الجملة الثالثة صحيح) عن أبو مالك الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ أَجَارَكُمْ مِنْ ثَلَاثٍ خِلَالٍ: أَنْ لَا يَدْعُو عَلَيْكُمْ نَبِيُّكُمْ فَتَهْلِكُوا جَمِيعًا، وَأَنْ لَا يَظْهَرَ أَهْلُ الْبَاطِلِ عَلَى أَهْلِ الْحَقِّ، وَأَنْ لَا تَجْتَمِعُوا عَلَى ضَلَالَةٍ).

واتە: لە ئەبو مالیکێ ئەشعەرێهوه دەگیرنەوه، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا  
صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (خوای گەورە لە سێ شت پاراستونی:  
پێغەمبەرە کەتان دوعاتان لێ ناکات هەر هەمووتان بە تێکرا لەناوێچن، ئەهلی  
دینی ناھەق و پوچ و بەتال - کە بریتین لە کافران - بە تەواوەتی زāl نابن  
بەسەر ئەهلی دینی هەق دا - واتە ئەهلی دینی ئیسلام، لەسەر گومرايش  
کۆنابنەوه).

٤٢٥٤ - (صحیح) عن عبد الله بن مسعود، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (تَدُورُ رَحَى الْإِسْلَامِ لِخَمْسٍ وَثَلَاثِينَ، أَوْ سِتٍّ وَثَلَاثِينَ، أَوْ سَبْعٍ وَثَلَاثِينَ فَإِنْ يَهْلِكُوا فَسَيَلَّ مَنْ هَلَكَ، وَإِنْ يَقُمْ لَهُمْ دِينُهُمْ يَقُمْ لَهُمْ سَبْعِينَ عَامًا). قَالَ: قُلْتُ: أَمِمَّا بَقِيَ أَوْ مِمَّا مَضَى؟ قَالَ: (مِمَّا مَضَى).

واته: له (عبد الله) ی کۆری موسعوودەو دەگیرنەو، که پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (فەرمانڕەوایی ئیسلام تا سی و پێنج یان سی و شەش یان سی و حەوت سالی بەرپۆ دەچێت، ئەگەر لەدوای ئەو سی و ئەوێندە سالی لەناوچون ئەوێ حالی ئەوانیش وەک حالی ئەو گەلانە ی که لەپێش ئەوانەو لەناوچون، بەلام ئەگەر لەدوای ئەو سی پێنج سالی دینەکیان بە رێک و پێکی بۆیان چوو بەرپۆ ئەوێ هەتا حەفتا سالی پایەدار دەبێ). وتی: وتم: ئایا حەفتا سالی تریش، یان بە سی و پێنج سالی کەوێ تا حەفتا سالی پایەدار دەبێ؟ فەرمووی: (بە سی و پێنج سالی کەوێ تا حەفتا سالی پایەدار دەبێ).

٤٢٥٥ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَتَقَارَبُ الزَّمَانُ، وَيَنْقُصُ الْعِلْمُ، وَتَظْهَرُ الْفِتَنُ، وَيُلْقَى الشُّحُّ، وَيَكْثُرُ الْهَرْجُ). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّهُ هُوَ؟ قَالَ: (الْقَتْلُ الْقَتْلُ).

واته: له ئەبو هورەیرەو دەگیرنەو، که وتویەتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (رۆژگار نزیک دەبێتەو، زانستی شەری کەم دەبێت، فیتنەو ئازاوە پەردەدەسێنێ، رزیدی و چروکی لەدڵدا رەگ دادەکوێ و خەڵک رزێو چروک دەبێ، (هەرج) زۆر دەبێ، و ترا: ئەو پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چی شتی (هەرج)ە؟ فەرمووی: (کوشتن کوشتن).

## سہارہت بہ نہی کردن لہ ہولدان بو ہہلگرساندنی فیتنہو ناژاوہ.

۲ - باب فی النہی عن السعی فی الفتنۃ.

۴۲۵۶ - (صحیح) عن مسلم بن أبي بكرة، عن أبيه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ يَكُونُ الْمُضْطَجِعُ فِيهَا خَيْرًا مِنَ الْجَالِسِ، وَالْجَالِسُ خَيْرًا مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ خَيْرًا مِنَ الْمَاشِي، وَالْمَاشِي خَيْرًا مِنَ السَّاعِي). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: (مَنْ كَانَتْ لَهُ إِبِلٌ فَلْيَلْحَقْ بِإِبِلِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ غَنَمٌ فَلْيَلْحَقْ بِغَنَمِهِ، وَمَنْ كَانَتْ لَهُ أَرْضٌ فَلْيَلْحَقْ بِأَرْضِهِ). قَالَ: فَمَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْءٌ مِنْ ذَلِكَ؟ قَالَ: (فَلْيَعْمِدْ إِلَى سَيْفِهِ فَلْيَضْرِبْ بِحَدِّهِ عَلَى حَرَّةٍ، ثُمَّ لِيَنْجُ مَا اسْتَطَاعَ النِّجَاءَ).

واتہ: لہ موسلیمی کوری (أَبِي بَكْرَةَ) وہ، لہ باوکیہ وہ دہگیرنہ وہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (فیتنہو ناژاوی گہورہ بہرپادہ بی، خوتانی لی بہ دوور بگرن نہوکہ سہی راکشی چاکترہ لہو کہ سہی کہ دانیشتوہ، نہوکہ سہی کہ دانیشتوہ چاکترہ لہو کہ سہی کہ بہ پیوہیہ، نہوکہ سہی کہ بہ پیوہیہ چاکترہ لہو کہ سہی کہ ری دہکات، نہوکہ سہی کہ ری دہکات چاکترہ لہو کہ سہی کہ ہول دہدات بو ہہلگیرسانی و دہستی تیی دایہ). وتی: نہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانم بہ چی پی دہکیت؟ فہرموی: (نہو کہ سہ کہ وشتی ہہیہ بچیٹ بہدہم وشتہ کانیہ وہو سہروکاری وشتہ کانی بکات، نہو کہ سہ کہ مہری ہہیہ بچیٹ بہدہم مہرہ کانیہ وہو سہرہرشتی مہرہ کانی بکات، نہو کہ سہ کہ زہوی و زاری ہہیہ بچیٹ بہدہم زہوی زارہ کہیہ وہ نیر ہتا بوئی دہکریٹ بہ شداری نہو فیتنہو ناژاویہ نہکات و خوی بہ دوور بگریٹ). وتی: نہی نہ گہر کہ سہ نہو شتانہی

نەبوو چی بکات؟ ھەرمووی: (شمشیرەکی یینی دەمە تیزەکی بشکینی و نەجەنگی، لەپاشدا بە پەلە ھەلبی و خۆی دەرباز بکات).

٤٢٥٧ - (صحیح) عن سعد بن أبي وقاص، عن النبي صلى الله عليه وسلم في هذا الحديث، قال: فقلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ إِنْ دَخَلَ عَلَى بَيْتِي وَبَسَطَ يَدَهُ لِيَقْتُلَنِي؟ قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كُنْ كَابْنِ آدَمَ). وَتَلَا يَزِيدُ: (لَنْ بَسَطَتْ إِلَيَّ يَدَكَ). الْآيَةَ.

واتە: لە سەعدی کورێ ئەبی وەقاصەود، لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەرموودە ییشو ھاتووە. راوی وتی: وتم ئەی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەی ئەگەر کەسێ ھاتە ناو مالا کەمەووە ھێرشێ بۆ ھێنام بھکوژی چی بکەم؟ ھەرمووی: (وەک چاکترینی ھەردوو کورەکی ئادەم بە) یەزید راوی ھەرموودە کە ئەم ئایەتە ی خویندەووە:

﴿لَنْ بَسَطَتْ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ

إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ سورة المائدة: ٢٨.

واتە: سویند بەخوا ئەگەر تۆ دەستم بۆ درێژکە ی بۆ ئەوێ بھکوژی، من دەست درێژ ناکەم بۆ تۆ بۆئەوێ بھکوژم، بەراستی من لەخوا ئەترسم.

٤٢٥٨ - (ضعيف الإسناد) عن ابن مسعود قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول، فَذَكَرَ بَعْضَ حَدِيثِ أَبِي بَكْرَةَ، قَالَ: (قَتَلَاهَا كُلُّهُمُ فِي النَّارِ). قَالَ فِيهِ: قُلْتُ: مَتَى ذَلِكَ يَا ابْنَ مَسْعُودٍ؟ قَالَ: تِلْكَ أَيَّامُ الْهَرْجِ حَيْثُ لَا يَأْمَنُ الرَّجُلُ جَلِيسَهُ. قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَذْرَكَنِي ذَلِكَ الزَّمَانُ؟ قَالَ: تَكُفُّ لِسَانَكَ وَيَدَكَ، وَتَكُونُ جَلِيسًا مِنْ أَخْلَاسِ بَيْتِكَ. فَلَمَّا قَتَلَ عُثْمَانُ طَارَ قَلْبِي مَطَارَهُ، فَرَكِبْتُ حَتَّى أَتَيْتُ دِمَشْقَ، فَلَقَيْتُ حُرَيْمَ بْنَ قَاتِكٍ فَحَدَّثَنِيهِ فَحَلَفَ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَسَمِعَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَمَا حَدَّثَنِيهِ ابْنُ مَسْعُودٍ.

واته: له ئيښو مهسعودوه ده گټړنه وه که وتوبه تې: گوځ له پيښه مېږي خوا  
صلي الله عليه وسلم بوو د هغه رموو، ئيښو مهسعود هه ندې له فرموده که ي  
(أبي بَكْرَةَ) ي گټړايه وه، فرموي: (هر هه مو کوژراوه کاني نه و فیتنه و  
ناژاويه له ناگردان). وايي صه راوي فرموده که له فرموده کهيدا وتي: وتم:  
نه ي ئيښو مهسعود نه وه چونه؟ وتي: نه وه رژه روژي زوړي کوشت و بړه  
به شويه پياو نه مين نيه له و که سانه ي که له ده وري دانشتون، له بهر زوړي  
خيانت و ناپاکي و که مي نه مانت و ده ستپاکي، وتم: نه گهر که و تمه نه و  
روژگار وه فرمانم به چي پي ده کهيت؟ فرموي: (دست و زمانت بگره  
واته زمانت بهر لا مه که به زمان به شداري مه که و ده ستيشتي بو درېژ مه که  
واته که س مه کوژه، بچو کونجي ماله که ته وه و مه يره ده وه و بي دنگ به و  
به شداري فیتنه و ناژاوه مه که، وايي صه وتي: کاتي که پيشه و (عثمان) ره زاي  
خواي لي بي کوژرا دلّم له شونې خوي بالي گرته وه و ه قري نه ده گرت وتم:  
ده ترسم نه مه نه و فیتنه و ناژاويه بيت، سواي ولاخه کم بووم هه تا گه يشتمه  
ديمه شق، گه شتم به خوره يمي کوري فاتيك که يه کي بوو له هاوه لان باسه که م  
بو گټړايه وه، خوره يم سوښدي خوارد به و (الله) يه ي که هيچ (الله) يه کي به  
هق نيه جگه له و له پيښه مېږي خواوه صلي الله عليه وسلم نه م فرموده م  
بيسته، وه چوڼ ئيښو مهسعود بوي باس کر دويت.

٤٢٥٩ - (صحيح) عن أبو موسى الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ فِتْنًا كَقِطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا! وَيُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا! الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي، فَكَسَرُوا قَسِيَكُمْ وَقَطَّعُوا أَوْتَارَكُمْ، وَاضْرِبُوا سُوفَكُمْ بِالْحِجَارَةِ، فَإِنْ دُخِلَ - يَعْنِي عَلَى أَحَدٍ مِنْكُمْ - فَلْيَكُنْ كَخَيْرِ ابْنِي آدَمَ).

واته: له نه‌بو موسای نه‌شع‌رییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا  
صلی الله علیه وسلم فەر‌موویه‌تی: (له ر‌استیدا به‌ر له هاتنی قیامت به  
ماویه‌کی که‌م فیتنه‌و ئازا‌وه‌یه به‌ریاده‌یی وه‌ک شه‌وه‌زه‌نگ د‌ونیا تاریک ده‌ی،

پیاو ههیه بهیانی موسولمانه و ئیواره کافره، ئیواره موسولمانه و بهیانی کافره، ئه وکسهی که دانیشتوه چاکتره له و کسهی که به پێویه، ئه وکسهی که ری دهکات چاکتره له و کسهی که ههول دهکات بو هه لگیسانی و دهستی تیی دایه، تیر و کهوانه کانتان بشکینن و ژیی کهوانه کانتان پسیستن و به بهرد بدن له شمشیره کانتان ههتا کول دهن یان بیان شکینن، ئه گهر کهس هاته ناو مالی یه کیکتانه و ههیرشی هینا بوی بیکوژی با وهک چاکترینی ههردوو کوره کهی نادهم بی) - بلی: (سویند بهخوا ئه گهر تو دهستم بو درێژ کهی بو نهوی بمکوژی، من دهست درێژ ناکهم بو تو بو نهوی بتکوژم، بهراستی من لهخوا ئهترسم) - .

٤٢٦٠ - (ضعیف) عن عبد الرحمن - يعني ابن سمرة - قال: كُنْتُ أَخِذَا بِيَدِ ابْنِ عُمَرَ فِي طَرِيقٍ مِنْ طَرِيقِ الْمَدِينَةِ إِذْ أَتَى عَلَى رَأْسٍ مَنْصُوبٍ، فَقَالَ: شَقِيَ قَاتِلُ هَذَا. فَلَمَّا مَضَى قَالَ: وَمَا أَرَى هَذَا إِلَّا قَدْ شَقِيَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ مَشَى إِلَى رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي لِيَقْتُلَهُ فَلْيَقُلْ هَكَذَا، فَالْقَاتِلُ فِي النَّارِ وَالْمَقْتُولُ فِي الْجَنَّةِ).

واته: له (عبد الرحمن) - واته ئیبنو سه موره - وه دهگیرنه وه، که وتویه تی: له یه کی له رینگاکانی مه دینه دا دهستم به دهستی ئیبنو عومه ره وه بوو هاته لای سه ریکی بر او که به داره وه بوو وتی: بکوژی ئه مه نه گبهت و به ده بخته - چونکه موسولمانیکی کوشتوه -، کاتی ئیبنو عومه ره روشت وتی: پیم وایه ئه و کهسهی ئه مهی کوشتوه هه ره نه گبهت و به ده بخته، گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (هه ره کهسی پروات بو کوشتنی پیاوی له ئومه تهی من بهم شیویه بکات ملی بو درێژ بکات بو نهوی بدات له گهردنی و بیکوژی بهم شیویه بلی: بکوژه که له ئاگر دایه و کوژاوه کهش له به هه شتایه).

٤٢٦١ - (صحيح) عن أبو ذر قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَا أَبَا ذَرٍّ). قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، قَالَ فِيهِ: (كَيْفَ أَنْتَ إِذَا أَصَابَ النَّاسَ مَوْتُ يَكُونُ الْبَيْتُ فِيهِ بِالْوَصِيفِ؟). قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، أَوْ قَالَ: مَا خَارَ اللَّهُ لِي وَرَسُولُهُ. قَالَ: (عَلَيْكَ بِالصَّبْرِ). أَوْ قَالَ: (تَصْبِرْ). ثُمَّ قَالَ لِي: (يَا أَبَا ذَرٍّ). قُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ. قَالَ: (كَيْفَ أَنْتَ إِذَا رَأَيْتَ أَحْجَارَ الزَّيْتِ قَدْ غَرِقَتْ بِالْدَمِّ؟). قُلْتُ: مَا خَارَ اللَّهُ لِي وَرَسُولُهُ. قَالَ: (عَلَيْكَ بِمَنْ أَنْتَ مِنْهُ). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أَخْذُ سَيْفِي وَأَضَعُهُ عَلَى عَاتِقِي؟ قَالَ: (شَارَكْتَ الْقَوْمَ إِذَا). قُلْتُ: فَمَا تَأْمُرُنِي؟ قَالَ: (تَلْزَمُ بَيْتَكَ). قُلْتُ: فَإِنْ دَخَلَ عَلَى بَيْتِي؟ قَالَ: (فَإِنْ خَشِيتَ أَنْ يَبْهَرَكَ شُعَاعُ السَّيْفِ فَأَلْقِ ثَوْبَكَ عَلَى وَجْهِكَ يَبُوءُ بِإِمْكَانِي وَإِمْهِي).

واته: له ئەبو (ذر) هە دەگیرنەوه، کە وتووەتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرموو: (ئەو (أبا ذر). وتم: وه‌لامی دوا‌ی وه‌لام هه‌یه له گوێرایه‌ڵیتدا ئەو پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وه شونکەوتە‌ی دوا‌ی شونکەوتە‌م بۆ دینه‌کە‌ت). جا راوی فەرمودە‌کە‌ی گیرایه‌وه، تێیدا فەرمووی: (حالت چۆن ده‌بی و چی ده‌کە‌یت ئە‌گەر که‌وتیته‌ روژگارنکه‌وه خه‌ڵک له‌به‌ر سه‌رقاڵی بۆیان نا‌کرێ مرده‌کانیان بنیژن پاره ده‌ده‌ن به‌ قه‌بره‌ه‌ڵکه‌ن بۆیان بنیژێ وه‌ پاره‌ی جی‌گه‌ قه‌بره‌که‌ش ده‌ده‌ن؟) وتم: خواو پێغه مبه‌ره‌کە‌ی ده‌زانن، یان خواو پێغه مبه‌ره‌کە‌ی بۆم دیاری ده‌کە‌ن که‌ چی بکه‌م، فەرمووی: (له‌سه‌رتە ئارام بگری). یان فەرمووی: (خو‌گر به‌). له‌پاشدا پێی فەرموو: (ئەو (أبا ذر). وتم: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ)، فەرمووی: (حالت چۆن ده‌بی و چی ده‌کە‌یت ئە‌گەر بینیت (أَحْجَارَ الزَّيْتِ)ات بینێ نوقمی خوێن بوو بوو - (أَحْجَارَ الزَّيْتِ) گه‌ره‌کی‌ک یان شونکە‌ی له‌ شاری مه‌دینه -؟) وتم: خواو پێغه مبه‌ره‌کە‌ی بۆم دیاری ده‌کە‌ن که‌ چی بکه‌م، فەرمووی: (پابه‌ند به‌ که‌سوکار و هو‌زه‌که‌ته‌وه که‌ تو‌یه‌کی‌کی له‌وان یان پابه‌ند به‌ ئە‌میره‌که‌ته‌وه‌و ئە‌وه‌ی که‌ به‌لێن و په‌یمانێ پێ داوه‌). وتم: ئەو پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم شمشیره‌که‌م هه‌لنه‌گرم و نه‌یکه‌مه‌ سه‌رشانم؟ فەرمووی: (که‌واته‌ به‌شدارێ قه‌ومه‌کە‌ت کردوه له‌ تاواندا).

وتم: فەرمانم بە چى پى دەكەیت؟ فەرمووی: (بچۆرە كونجى ماله كەتەوه).  
 وتم: ئەى ئەگەر يەكێ هاتەژورە بۆ ئەوهى بمكوژى چى بكەم؟ فەرمووی:  
 (ئەگەر شمشیرەكەى لى بەرزكردیتەوه و بریقەى شمشیرەكەیت دى پۆشاكەكەت  
 بدە بەسەر روخسارتدا بۆ ئەوهى نەیبینی و نەترسى، جا ئەگەر كوشتیتی ئەوه  
 گوناھو تاوانى تۆ و خویشى لە ئەستۆى ئەوه).

٤٢٦٢ - (صحيح) عن أبو موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ  
 بَيْنَ أَيْدِيكُمْ فِتْنًا كَقَطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ، يُصْبِحُ الرَّجُلُ فِيهَا مُؤْمِنًا وَيَمُتُّ كَافِرًا،  
 وَيَمُتُّ مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا، الْقَاعِدُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ الْقَائِمِ، وَالْقَائِمُ فِيهَا خَيْرٌ مِنَ  
 الْمَاشِي، وَالْمَاشِي فِيهَا خَيْرٌ مِنَ السَّاعِي). قَالُوا: فَمَا تَأْمُرُنَا؟ قَالَ: (كُونُوا أَحْلَاسَ  
 بُيُوتِكُمْ).

واتە: لە ئەبو موسای ئەشعەرییەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مەبەری خوا  
 صلى الله عليه وسلم فەرموویهتی: (لە راستیدا بەر لە هاتنی قیامەت بە  
 ماوێهەکی کەم فیتنەو ئاژاوێهە بەرپادەبێ وەك شەوێزەنگ دویا تارێك دەبێ،  
 پیاو هەیه بەیانى موسولمانەو ئیوارە کافرە، ئیوارە موسولمانەو بەیانى کافرە،  
 ئەو کەسەى کە دانیشتوێ چاکترە لەو کەسەى کە بە پێوێهە، ئەو کەسەى کە بە  
 پێوێهە چاکترە لەو کەسەى کە رى دەکات، ئەو کەسەى کە رى دەکات چاکترە  
 لەو کەسەى کە هەول دەدات بۆ هەلگیرسانی و دەستى تێى داێه). وتیان:  
 فەرمانمان بە چى پى دەكەیت؟ فەرمووی: (بچنە كونجى ماله كاتتانهوهو  
 مەیهنە دەرەوه).

٤٢٦٣ - (صحيح) عن المقداد بن الأسود قال: أيم الله لقد سمعت رسول الله  
 صلى الله عليه وسلم يقول: (إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنَّبَ الْفِتْنِ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ  
 جُنَّبَ الْفِتْنِ، إِنَّ السَّعِيدَ لَمَنْ جُنَّبَ الْفِتْنِ، وَلَمَنْ ابْتُلِيَ فَصَبَرَ فَوَاهَا).

واتە: لە ئەبو مێقدادی کورێ ئەسوودەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: (ایم الله)



بہرپاستی گویم لہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دیغہرموو:  
(بہرپاستی بہختہوہر نہو کہسہیہ دوورہپہریزی لہ فیتنہو ناژاوہ بکات، بہرپاستی  
بہختہوہر نہو کہسہیہ دوورہپہریزی لہ فیتنہو ناژاوہ بکات، بہرپاستی بہختہوہر  
نہو کہسہیہ دوورہپہریزی لہ فیتنہو ناژاوہ بکات، وہ لہ تاقیکردنہوہدا نارام و  
خوگر بیت کاروکردہوہکھی چہند چاکہ).

### سہبارت بہ زمان گرتن.

#### ۳ - بَاب فِي كَيْفِ اللِّسَانِ.

۴۲۶۴ - (ضعیف) عن أبو هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال:  
(سَتَكُونُ فِتْنَةٌ صَمَاءٌ بَكْمَاءُ عَمِيَاءُ، مَنْ أَشْرَفَ لَهَا اسْتَشْرَقَتْ لَهُ، وَإِشْرَافُ اللِّسَانِ  
فِيهَا كَوْقُوعِ السَّيْفِ).

واتہ: لہ نمبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ  
علیہ وسلم فہرموہتی: (فیتنہو ناژاوہیہکی کہر و لال و کویر بہرپادہبی واتہ  
خہلک ہق و ناہق لہیہک جیاناکہنہوہو ناموژگاری وہرناگرن، ہہرکہسی بہرہو  
رووی ہرپوات و لئی نزیک بیتہوہ فیتنہو ناژاوہکہ بہرہو رووی دیت بہرہو لای  
خوی کیشی دہکات، زمان بہرہلاکردن لہو فیتنہو ناژاوہدا لہ شمشیر وہشاندن  
کاریگہر ترہ).

۴۲۶۵ - (ضعیف) عن عبد الله بن عمرو قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:  
(إِنَّهَا سَتَكُونُ فِتْنَةٌ تَسْتَنْظِفُ الْعَرَبَ، قَتْلَاهَا فِي النَّارِ، اللِّسَانُ فِيهَا أَشَدُّ  
مِنْ وَقْعِ السَّيْفِ).

واتہ: لہ (عبد اللہ)ی کوری عہمرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری

خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (فیتنەو ئازاویە بەربادەیی عەرەب دەفەوتین، کوژراوەکانی ئەو فیتنەو ئازاویە لە ئاگردان، زمان تیدا لە شمشیر وەشاندن کاریگەرترە).

۴۲۶۶ - عن عبد الله بن عبد القدوس قال: زيادُ سيمينُ كُوش.

واتە: لە (عبد الله) ی کورێ (عبد القدوس) وە دەگیرنەو، کە وتوێتی: زیاد گۆیی سپی بوو.

## روخسەتی روشتن بۆ ساراو چۆلەوانی

### لەکاتی فیتنەو ئازاوەدا

۴ - باب مَا يُرْخَصُ فِيهِ مِنَ الْبَدَاةِ فِي الْفِتْنَةِ

۴۲۶۷ - - (صحيح) عن أبو سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يُوشِكُ أَنْ يَكُونَ خَيْرُ مَالِ الْمُسْلِمِ غَنَمًا يَتَّبِعُ بِهَا شَعَفَ الْجِبَالِ وَمَوَاقِعَ الْمَطَرِ، يَقِرُّ بِدِينِهِ مِنَ الْفِتَنِ).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هاکا ئەو رۆژە هات کە چاکترین مال و سامانی موسوڵمان رانە مەرە کە شوێنیان دەکەوێ بۆ لوتکەیی شاخەکان و لەوەرگاگان، بە خۆی و دینەکیەو هەلدێ لە فیتنەو ئازاوە).

## سەبارەت بە نەهی کردن لە جەنگ کردن لەکاتی فیتنەو ئاژاوەدا.

۵ - باب فی التَّهْيِ عَنِ الْقِتَالِ فِي الْفِتْنَةِ.

۴۲۶۸ - (صحیح) عن الأحنف ابن قیس قال: خَرَجْتُ وَأَنَا أُرِيدُ - يَعْنِي فِي الْقِتَالِ - فَلَقَيْتَنِي أَبُو بَكْرَةَ فَقَالَ: ارْجِعْ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِذَا تَوَاجَهَ الْمُسْلِمَانِ بِسَيْفَيْهِمَا فَلِقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الْقَاتِلُ، فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟ قَالَ: (إِنَّهُ أَرَادَ قَتْلَ صَاحِبِهِ).

واتە: لە ئەحنەفی کۆری قەیسەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: لەمال دەرچووم بۆ جەنگ کردن لەرینگادا ئەبو بەکرەم پێ گەشت وتی: بگەرێزەو گۆرم لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (ئەگەر دوو موسلمان شمشیر لەیەکتەر راکێشن کۆژراو و بکوژ دەچنە ناگری دۆزەخەو). وتیان: ئەو بکوژە کە پیاویکی کوشتوو ئەی کۆژراوە کە بۆچی؟ فەرموی: (چونکە ئەویش سور بوو لەسەر کوشتنی ئەوی تر). - کەواتە حسابی بکوژەکە بۆ دەکرت - .

۴۲۶۹ - عن الحسن، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ مُخْتَصَرًا.

واتە: لە حسەنەو فەرمودە پێشو بە هەمان سەند و مانا بە کورتی هاتو.

## سه بارهت به گه ورهیی تاوانی کوشتنی باوهردار

### ۶ - باب فی تعظیم قتل المؤمن.

۴۲۷۰ - (صحیح) عن خالد بن دهقان قال: كُنَّا فِي غَزْوَةِ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ بِدُلْقِيَّةَ فَأَقْبَلَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ فَلَسْطِينَ مِنْ أَشْرَافِهِمْ وَخِيَارِهِمْ، يَعْرِفُونَ ذَلِكَ لَهُ، يُقَالُ لَهُ هَانِي بْنُ كُثُومٍ بْنِ شَرِيكِ الْكِنَانِيِّ، فَسَلَّمَ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي زَكْرِيَّا وَكَانَ يَعْرِفُ لَهُ حَقَّهُ، قَالَ لَنَا خَالِدٌ: فَحَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي زَكْرِيَّا قَالَ: سَمِعْتُ أُمَّ الدَّرْدَاءِ تَقُولُ: سَمِعْتُ أَبَا الدَّرْدَاءِ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (كُلُّ ذَنْبٍ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَغْفِرَهُ إِلَّا مَنْ مَاتَ مُشْرِكًا، أَوْ مُؤْمِنٌ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا). فَقَالَ هَانِي بْنُ كُثُومٍ: سَمِعْتُ مَحْمُودَ بْنِ الرَّبِيعِ يُحَدِّثُ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ أَنَّهُ سَمِعَهُ يُحَدِّثُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا فَاعْتَبَطَ بِقَتْلِهِ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا). قَالَ لَنَا خَالِدٌ: ثُمَّ حَدَّثَنَا ابْنُ أَبِي زَكْرِيَّا، عَنْ أُمِّ الدَّرْدَاءِ، عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا يَزَالُ الْمُؤْمِنُ مُعْنَقًا صَالِحًا مَا لَمْ يُصَبَّ دَمًا حَرَامًا، فَإِذَا أَصَابَ دَمًا حَرَامًا بَلَغَ).

واته: له خالیدی کوری دیهقانهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: له غهزای (القُسْطَنْطِينِيَّةِ) بووین له (دُلْقِيَّةَ) پیاوینکی چاک و خانهدان له خه لکی فهلهستین هات بو پيشوازیمان، که له لایهن ناوچه که وه ناسراو بوو بهوه، ناوی (هانئ) ی کورئ (کُثُوم) ی کورئ شهریکی کینانی بوو، سلاوی کرد له (عبد الله) ی کورئ نهبی زه که ریا نهویش ناگاداری پلهو پایه ی بوو که پیاوینکی چاک و خانهدان و خواناسه، (عبد الله) ی کورئ نهبی زه که ریا فرموده ی بوو گیراینهوه، وتی: گویم له نوممو دهرء بوو دهیوت: گویم له نهبو دهرء

بوو دهیوت: گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه‌رموو: (هممو گوناھو تاوانی بۆی ههیه خوای گه‌وره لێی خۆش بیئت مه‌گه‌ر که‌سی بمریت و هاویه‌شی بۆ خوا دانایی، یان باوه‌رداری به‌ نه‌نقه‌ست باوه‌رداری (بکوژی). (هانی) ی کوری (کلثوم) وتی: گویم له ره‌ببعی کوری مه‌حمود بوو فەرموده‌ی ده‌گیرایه‌وه ته‌ویش له عوباده‌ی کوری صامیته‌وه بیستبوی، عوباده‌یش له پیغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم فەرموده‌ی ده‌گیرایه‌وه که فەرمویه‌تی: (نه‌و که‌سه‌ی باوه‌رداری به‌ زولم بکوژی خوای گه‌وره نوێژی فەرز و سوننه‌تی لێ وه‌رناگرێ). خالید پنی وتین: له‌پاشدا ئیبنو نه‌بی زه‌که‌ریا بۆی گیرایه‌وه، له‌ ئوممو ده‌ردانه‌وه، له‌ نه‌بو ده‌ردانه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (موسولمان هه‌تا خوێنی نا‌ره‌وا نه‌پێژی به‌رده‌وام خۆش ره‌وته‌و هه‌ر باشه، نه‌گه‌ر خوێنی به‌ نا‌ره‌واو نا‌هه‌ق رشت ئیتر له‌پێ ده‌که‌وی و ناتوانی ری بکات به‌ هۆی نه‌و تاوانه‌وه).

٤٢٧١ - (صحيح مقطوع) عن خالد بن دهقان قال: سَأَلْتُ يَحْيَى بْنَ يَحْيَى الْغَسَّانِي عَنْ قَوْلِهِ: (اعْتَبَطَ بِقَتْلِهِ). قَالَ: الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي الْفِتْنَةِ فَيَقْتُلُ أَحَدُهُمْ فَيَرَى أَنَّهُ عَلَى هُدًى لَا يَسْتَغْفِرُ اللَّهَ تَعَالَى! يَغْنَى مِنْ ذَلِكَ.

واته: له خالیدی کوری دیه‌قانه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: پرسیارم کرد له یه‌حیای کوری یه‌حیای کوری غه‌سسانی ده‌باره‌ی: (اعْتَبَطَ بِقَتْلِهِ). وتی: ته‌وانه‌ی له‌کاتی فیتنه‌و ئازاوه‌دا ده‌جنگن یه‌کی له‌وان موسولمانی ده‌کوژی و ده‌بینی له‌سه‌ر رنکه‌ی هه‌ق و هیدایه‌ته بۆیه ته‌ویه ناکات له‌و تاوانه‌وه).

٤٢٧٢ - (صحيح) عن مجالد بن عوف، أن خارجة بن زيد قال: سَمِعْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ فِي هَذَا الْمَكَانِ يَقُولُ: أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا) بَعْدَ الَّتِي فِي الْفُرْقَانِ (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) بِسِتَّةِ أَشْهُرٍ.

واته: له موجالیدی کورې عهوفه ده گیرنه وه، که خارجې کورې زهید وتویه تی: گوڼم له زهیدی کورې (ثابت) بوو له شونډه دا دهیوت: نه م نایه ته دابه زی:

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾. سورة النساء: ۹۳.

واته: وه هره کسې به نه نقه ست باوهر داری بکوژیت نه وه توله ی نه و که سه دوزه خه، به همیشه یی تیایدا نه بیت.

نه م نایه ته ی سهره وه شهش مانگ له دوا ی نه م نایه ته ی سوره تی (الفرقان) دابه زی:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾. سورة الفرقان: ۶۸.

واته: وه که سانیکن که له گهل خوا دا نا به رستن هیچ به رستراونکی تر و نا کوژن هیچ که سې که خوا کوشتنی نه و ی یاساغ (حرام) کردو وه، به هق و ره و نه بی.

۴۲۷۳ - (صحيح) عن سعيد بن جبیر قال: سألت ابن عباس فقال: لَمَّا نَزَلَتْ الَّتِي فِي الْفُرْقَانِ: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) قَالَ مُشْرِكُو أَهْلِ مَكَّةَ: قَدْ قَتَلْنَا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ، وَدَعَوْنَا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ، وَأَتَيْنَا الْفَوَاحِشَ. فَأَنْزَلَ اللَّهُ: (إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ) فَهَذِهِ لَأُولَئِكَ، قَالَ: وَأَمَّا الَّتِي فِي النِّسَاءِ: (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ) الْآيَةُ. قَالَ: الرَّجُلُ إِذَا عَرَفَ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ ثُمَّ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ لَا تَوْبَةَ لَهُ. فَذَكَرْتُ هَذَا لِمُجَاهِدٍ، فَقَالَ: إِلَّا مَنْ نَدِمَ.

واته: له سه عیدی کورې جویه یرو وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له ویا ره وه پرسیار م کرد له نیبو عه باس وتی: کاتی که نه م نایه ته ی سوره تی (الفرقان) دابه زی:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾

بِالْحَقِّ ۖ هاوېش بو خوا دانه رانی خه لکی مه ککه وتیان: نهو نه فسه ی که  
خوای گه وړه حره رامي کرده خوینی برېژریت نیمه خوینیمان رشت، له گهل  
خوای گه وړه دا هاوارمان کرده خوايه کی تر واته هاوېشمان بو دانا، کاری  
فاحیشه گه ری و بی نابرویمان نه جامدا، له وباروه خوای گه وړه نه م نایه ته ی  
دابه زاند:

﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾، سورة الفرقان: ۷۰.

واته: بېجگه له که سې ته وېه ی کردې و باوېری هینایې، کارو کرده ی چاکیشی  
کردیت، نا نه وانه خوا خراپه و تاوانه کانیان ده گوړیت به چاکه.  
نیبنو عباس وتی: به لام نه وې له سوره تی (النساء) دایه:

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾. سورة النساء: ۹۳.

نیبنو عباس له باره یوه وتی: نه گه ر پیاوې شاره زای شه ریه تی نیسلام بوو  
له پاشدا به نه نقه ست باوېر داری بکوړیت نه و تو له ی نه و که سه دوزه خه، ته وېه ی  
لی وهرنا گیریت. نه مه م باس کرد بو مواهید وتی: نیلا که سې نه بی که  
په شیمان بیته وه.

۴۲۷۴ - (صحيح) عن ابن عباس، فِي هَذِهِ الْقِصَّةِ فِي (الَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) أَهْلُ الشُّرْكِ، قَالَ: وَنَزَلَ: (يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ).

واته: له نیبنو عباسه وده زای خویان لی بی به سه رها تی پېشو هاتوه، دهر باره ی  
نه م نایه ته: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾. نیبنو عباس وتیه تی:  
مه به ست له نه هلی هاوېش بو خوا دانه رانه. وتی: نه م نایه ته ش دابه زی:  
﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ  
الدُّنُوبَ جَمِيعًا﴾. سورة الزمر: ۵۳.

واته: (نه ی موحه محمد صلی الله علیه وسلم) بلې: نه ی به نده کانم نه ی

نهوانه ی که خوتان زور گونا هبار کردووه نا ئومید مهن له میهره بانی و به زه می خوا، چونکه بیگومان خوا له هه موو گونا هه کانتان خوش دهییت.

۴۲۷۵ - (صحیح) عن ابن عباس قال: (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا) قَالَ: مَا نَسَخَهَا شَيْءٌ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾. ئیبنو عه باس وتی: هیچ نایه تیکی تر نه سخی نه کردو ته وه.

۴۲۷۶ - (حسن مقطوع) عن أبي مجلز في قوله: (وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ) قَالَ: هِيَ جَزَاؤُهُ، فَإِنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنْهُ فَعَلَ.

واته: له نه بو میجله زه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾. نه بو میجله ز وتی: نه مه پاداشته که یه تی، نه گهر خوی گه وره ویستی له سه ر بی لی خوش بی لی خوش دهییت.



## نومید وایه خوای گهوره له بکوژ خوش ببی.

۷ - باب ما یُرْجَى فی الْقَتْلِ.

۴۲۷۷ - (صحیح) عن سعید ابن زید قال: كُنَّا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ فِتْنَةً فَعَظَّمَ أَمْرَهَا، فَقُلْنَا: - أَوْ قَالُوا - : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَنْ أَدْرَكَتْنَا هَذِهِ لَتَهْلِكُنَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كَلَّا إِنَّ بِحَسْبِكُمُ الْقَتْلُ). قَالَ سَعِيدٌ: فَرَأَيْتُ إِخْوَانِي قَتَلُوا.

واته: له سه عیدی کوری زهیدهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: له خزمهت پیغمهبردا صلی الله علیه وسلم بووین باسی فیتنهو ناژاوهی کرد کارهکهی بهلاوه زور گهوره بوو، وتمان: - یان وتیانن - نهی پیغمهبردا خوا صلی الله علیه وسلم نه گهر بکهوینه نهو روژ گارهوه دهفهوتیین و قیامهتمان لهدهست دهچی. فهرمووی: (نهخیر نهو زیانهی پیتان دهگات شتیکی تر نیه جگه له کوشتن، بهلام قیامهتتان لهدهست دهرناچیت بهلکو خوای گهوره لیتان خوش دهییت). سه عید وتی: بینیم براکانم کوژران.

۴۲۷۸ - (صحیح) عن أبو موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أُمَّتِي هَذِهِ أُمَّةٌ مَرْحُومَةٌ لَيْسَ عَلَيْهَا عَذَابٌ فِي الْآخِرَةِ، عَذَابُهَا فِي الدُّنْيَا الْفِتْنُ وَالرَّازِلُ وَالْقَتْلُ).

واته: له نهبو موساوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغمهبردا خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نهم نوممهتهی من رحمهتی خوای لی بی سزای لهسه نیه له قیامهتدا، سزای له دنیادا فیتنهو ناژاوه و بومهلهرزه و کوشتنه).

کوژایی پهرتوکی فیتنهو ناژاوه

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سه رتهای په رتوکی مه هدی.

۳۰ - اول کتاب المهدی.

۴۲۷۹ - (صحيح) عن جابر بن سمرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (لَا يَزَالُ هَذَا الدِّينُ قَائِمًا حَتَّى يَكُونَ عَلَيْكُمْ اثْنَا عَشَرَ خَلِيفَةً كُلُّهُمْ تَجْتَمِعُ عَلَيْهِ الْأُمَّةُ). فَسَمِعْتُ كَلَامًا مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ أَفْهَمْهُ، قُلْتُ لِأَبِي مَا يَقُولُ؟ قَالَ: (كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ).

واته: له جابری کورې سه موروه ده گیرنه وه، که وتویه تی: گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (بهرده وام نه م دینه پایه دار و سه رکه وتو ده بیت همتا دوانزه کهس دهبن به خهلیفه تان سه رجه م نومعت کوکن له سه ر هر هه موویان و به لئین و په یمانیا ن پی ددهن و فرمانبه رداریان ده کن). قسه یه کم بیست له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لام لئی تی نه گه یشتم، وتم به باو کم چی ده فرموویت؟ فرمووی: (هه موو خهلیفه کان له قوره یشن).

۴۲۸۰ - (صحيح) عن جابر بن سمرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (لَا يَزَالُ هَذَا الدِّينُ عَزِيزًا إِلَى اثْنَيْ عَشَرَ خَلِيفَةً). قَالَ: فَكَبَّرَ النَّاسُ وَصَجُّوا، ثُمَّ قَالَ: كَلِمَةً خَفِيَّةً، قُلْتُ لِأَبِي: يَا أَبَتِ مَا قَالَ؟ قَالَ: (كُلُّهُمْ مِنْ قُرَيْشٍ).

واته: له جابری کورې سه موروه ده گیرنه وه، که وتویه تی: گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: ( نه م دینه بهردوام به هیژ و

شکۆمهند و سه‌رکه‌وتوه هه‌تا دوانزه خه‌لیفه). وتی: خه‌لك ده‌ستیان کرد به (الله أكبر) کردن و هاواریان کرد، له‌پاشدا به نه‌ینی وشه‌یه‌کی وت، وتم به باوکم: باوکه گیان چی فرموو؟ فرمووی: (هه‌موو خه‌لیفه‌کان له قوره‌یشن).

۴۲۸۱ - (صحيح دون قوله (فلما رجع ...)) عن جابر بن سمرة، بهذا الحديث، زَادَ: فَلَمَّا رَجَعَ إِلَى مَنْزِلِهِ أَتَتْهُ قُرَيْشٌ، فَقَالُوا: تُمْ يَكُونُ مَاذَا؟ قَالَ: (تُمْ يَكُونُ الْهَرْجُ).

واته: له جابری کورپی سه‌موره‌وه فرموده‌ی پیشو هاتوه، به‌لام نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: کاتی که گه‌راپه‌وه بو شوین و مه‌نزلی خوی قوره‌یشه‌کان هاتن بو خزمه‌تی، وتیان: نه‌ی له‌پاش نه‌و دوانزه خه‌لیفه چی روده‌دات؟ فرمووی: (له‌پاشدا فیتنه‌و ناژاهو کوشتن زور ده‌ییت).

۴۲۸۲ - (حسن صحيح) عن عبد الله، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمٌ). قَالَ زَائِدَةُ فِي حَدِيثِهِ: (لَطَوَّلَ اللَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ). تُمْ اتَّفَقُوا (حَتَّى يَبْعَثَ فِيهِ رَجُلًا مِنِّي). أَوْ: (مِنْ أَهْلِ بَيْتِي، يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي، وَاسْمُ أَبِيهِ اسْمُ أَبِي). زَادَ فِي حَدِيثِ فِطْرِ: (يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا كَمَا مِلْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا). وَقَالَ فِي حَدِيثِ سُفْيَانَ: (لَا تَذْهَبُ أَوْ لَا تَنْقُضِ الدُّنْيَا حَتَّى يَمْلِكَ الْعَرَبُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يُوَاطِئُ اسْمُهُ اسْمِي).

واته: له (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نه‌گه‌ر دونیا ته‌نها یه‌ک روژی مابن). (زائده) له فرموده‌که‌یدا وتی: (خوای گه‌وره نه‌و روژه درێژ ده‌کاته‌وه). جا هه‌ردوو راوی ریکن له‌سه‌ر نه‌مه: (تا خوای گه‌وره پیاوی ده‌نیژی فرمانه‌هواپی ده‌گریته ده‌ست له‌منه). یان: (له‌خانه‌وادوو که‌سوکاری منه، ناوی وه‌ک ناوی خۆمه، ناوی باوکیشی وه‌ک ناوی باوکمه واته ناوی موحه‌مه‌دی کورپی (عبد الله) یه). له فرموده‌که‌ی (فطر) دا نه‌مه‌ی

بۆ زیاد کرا: (زەوی پرده کات لە داد گەری، لە کاتی کدا که پیشتر پر کرابوو لە زولم و ستم و نارەوایی). لە فەرمودە کە ی سەفیاندا فەرمووی: (دوینا کۆتایی نایەت هەتا پیاویک لە بنە ماله ی من دە کەرتە دە سە لاتدار بە سەر عەرەدا، ناوی وە ک ناوی من وایە).

۴۲۸۳ - (صحیح) عن علي رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَوْ لَمْ يَبْقَ مِنَ الدَّهْرِ إِلَّا يَوْمٌ لَبَعَثَ اللَّهُ رَجُلًا مِنْ أَهْلِ بَيْتِي يَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا مُلِئْتُ جَوْراً).

واتە: لە پیشەوا عەلییەو رەزای خۆی لێ بێ دە گێرنەو، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر رۆژگار تەنھا یە ک رۆژی ما بێ خۆی گەورە لەو رۆژەدا پیاوی لە خانەوادەو کە سوکاری من دە نێری زەوی پرده کات لە داد گەری، لە کاتی کدا که پیشتر پر کرابوو لە زولم و ستم و نارەوایی).

۴۲۸۴ - (صحیح) عن أم سلمة قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (الْمَهْدِيُّ مِنْ عِزَّتِي، مِنْ وَلَدِ قَاطِمَةَ).

واتە: لە ئومو سە لە مەو رەزای خۆی لێ بێ دە گێرنەو، کە وتیەتی: گوێم لە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو دە فەرموو: (مەھدی لە بنە ماله و خانەوادە ی من، لە نەو ی قاطمە یە).

۴۲۸۵ - (حسن) عن أبي سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْمَهْدِيُّ مِنِّي أَجَلِي الْجَبْهَةِ، أَقْنَى الْأَنْفِ، يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا، كَمَا مُلِئْتُ جَوْراً وَظُلْماً، يَمْلِكُ سَبْعَ سِنِينَ).

واتە: لە ئەبو سە عیدی خۆریەو دە گێرنەو، کە وتیەتی: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (مەھدی لە من، پێشی سەری روتەو، لوتی درێژە،

زەوی پردهکات لە دادگەری، لە کاتیگدا کە پێشتر پر کرابوو لە زۆلم و ستم و ناپه‌وایی، ھەوت سال فەرمانپه‌وایی دەکات.

٤٢٨٦ - (ضعيف) عن أم سلمة زوج النبي صلى الله عليه وسلم عن النبي صلى الله عليه وسلم قال (يَكُونُ اخْتِلَافٌ عِنْدَ مَوْتِ خَلِيفَةٍ، فَيَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ هَارِبًا إِلَى مَكَّةَ، فَيَأْتِيهِ نَاسٌ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ فَيُخْرِجُونَهُ وَهُوَ كَارِهٌ، فَيَبَايَعُونَهُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، وَيُبْعَثُ إِلَيْهِ بَعْثٌ مِنَ الشَّامِ فَيُخَسَفُ بِهِمْ بِالْبَيْدَاءِ بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، فَإِذَا رَأَى النَّاسُ ذَلِكَ أَتَاهُ أَبْدَالُ الشَّامِ وَعَصَائِبُ أَهْلِ الْعِرَاقِ فَيَبَايَعُونَهُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، ثُمَّ يَنْشَأُ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْشٍ أَخْوَالُهُ كَلْبٌ، فَيُبْعَثُ إِلَيْهِمْ بَعْثًا فَيُظْهِرُونَ عَلَيْهِمْ، وَذَلِكَ بَعْثٌ كَلْبٍ، وَالْخَبِيئَةُ لِمَنْ لَمْ يَشْهَدْ غَنِيمَةَ كَلْبٍ، فَيَقْسِمُ الْمَالَ، وَيَعْمَلُ فِي النَّاسِ بِسُنَّةِ نَبِيِّهِمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَيُلْقَى الْإِسْلَامَ بِجِرَانِهِ إِلَى الْأَرْضِ فَيَلْبَثُ سَبْعَ سِنِينَ، ثُمَّ يَتَوَفَّى وَيُصَلَّى عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ).

واته: لە ئوممو سەلهەمی ھاوسەری پێغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم دەگیرنەو، کە پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (لەکاتی مردنی خەلیفەیه کدا دەبێ بە کێشەو دووبەرەکی، پیاوی لە شاری مەدینە ھەڵدێ دەپروات بۆ شاری مەککە، خەڵکی مەککە دەچن بۆ لای لەمال دێھێننە دەرەو ھەرچەندە خۆی فەرمانپه‌وایی پێی خۆش نیە لەنیوان روکن و مەقام پەیمانی دەدەن و دەیکەن بە فەرمانپه‌وای خۆیان، جا لە شامەو لەشکرێک دەنێرن بۆ سەری، کاتی کە دەگەنە بیایانەکی نیوان مەککەو مەدینە رۆدەچن بە ناخی زویدا، کە خەڵکە ئەمە دەبینن، ئیتر پیاو چاکانی شام و کۆمەلێ لە خەڵکی عێراق دەپۆن بۆ لای لەنیوان روکن و مەقام پەیمانی دەدەن، لەپاشدا پیاوێکی قورەیشی بە پشتیوانی ھۆزی کەلبی خالوانی لەشکرێک رێک دەخات بۆ سەر مەھدی، مەھدیش لەشکرێ دەنێرتە سەریان و سەردەکەون بە سەریاندا، لەشکرێ کەلبی بەرەو خالوانی پیاو قورەیشیە کە پیس دەشکێن و مال و سامانیکی زۆریان لێ بەجێ دەمیێن، پەشیمانی بۆ ئەو کەسە کە نامادەو ئەو غەنیمەتە

نهی، مه‌هدی خوئی به دادپه‌روه‌رانه‌ی نه‌و مال و سامانه‌ی دابه‌ش ده‌کات، له‌ناو خه‌لکدا به سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ره‌فتار ده‌کات، دینی ئیسلام له‌ناو خه‌لکدا په‌لو پو ده‌هاوئ و داده‌مه‌زئ، نه‌م فرمانپه‌واپی یه‌ جه‌وت سال ده‌خایه‌نیّت و به‌و شیویه‌ی ده‌میّتیته‌وه، له‌پاشدا مه‌هدی ده‌مریّت و موسولمانان نوژی له‌سەر ده‌که‌ن).

۴۲۸۷ - (ضعیف) عن قتادة، بهذا الحديث، وقال: (تسع سنين). قال أبو داود: وقال غير معاذ عن هشام: (تسع سنين).

واته: له‌ قه‌تاده‌وه فرموده‌ی پیشو هاتوه، وه فرمووی: (نو سال فرمانپه‌واپی ده‌کات). نه‌بوداود ده‌لیّت: وه جگه‌ له‌ (معاذ) وتی: له‌ هیشامه‌وه: (جه‌وت سال فرمانپه‌واپی ده‌کات).

۴۲۸۸ - (ضعیف) عن أم سلمة عن النبي صلى الله عليه وسلم، بهذا الحديث، وحديث معاذ أتم.

واته: له‌ ئوممو سه‌له‌مه‌وه، له‌ پیغه‌مبه‌روه‌ه صلی الله علیه وسلم، فرموده‌ی پیشو هاتوه، به‌لام فرموده‌که‌ی (معاذ) ته‌واوتره‌.

۴۲۸۹ - (صحيح) عن أم سلمة عن النبي صلى الله عليه وسلم، بِقِصَّةِ جَيْشِ الْخَسَفِ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَكَيْفَ مِمَّنْ كَانَ كَارِهًا؟ قَالَ: (يُخَسَفُ بِهِمْ وَلَكِنْ يُبْعَثُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نِيَّتِهِ).

واته: له‌ ئوممو سه‌له‌مه‌وه، له‌ پیغه‌مبه‌روه‌ه صلی الله علیه وسلم، به‌سه‌ره‌اتی نه‌و له‌شکره‌ هاتوه که‌ روّده‌چی به‌ ناخی زه‌وی دا، وتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌ی حاالی نه‌و که‌سه‌ چۆنه‌ خوئی جه‌زی له‌و هیرشه‌ نیه‌ بو‌ سەر مه‌هدی که‌چی به‌زور ده‌یه‌تین؟ فرمووی: (له‌گه‌ل نه‌وان روّده‌چی به‌لام به‌ پنی نیه‌تی خوئی زیندوده‌کرته‌وه له‌روژی قیامه‌تدا).

٤٢٩٠ - (ضعیف) عن أبي إسحق قال: قال علي رضي الله عنه - ونظر إلى ابنه الحسن - فقال: إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، كَمَا سَمَّاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَسَيَخْرُجُ مِنْ صُلْبِهِ رَجُلٌ يُسَمَّى بِاسْمِ نَبِيِّكُمْ يُشَبِّهُهُ فِي الْخُلُقِ وَلَا يُشَبِّهُهُ فِي الْخَلْقِ، ثُمَّ ذَكَرَ قِصَّةً: يَمْلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا.

واته: له ئه‌بو ئیسه‌حاقه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوای لی بی - سه‌یری هه‌سه‌نی کوپی کردو - وتی: ئه‌م کوپی من سه‌یده، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌م شیوه‌ ناوی بردووه، له‌پشتی ئه‌مه‌ پیاوی ده‌رده‌چیت ناوی وه‌ک ناوی پێغه‌مبه‌ره‌که‌تانه، له‌ خوهره‌وشت و ناکاردا له‌و ده‌چیت به‌لام له‌ شکه‌ل و شیوه‌دا له‌و ناچیت، له‌پاشدا راوی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی گیرایه‌وه: زه‌وی پر ده‌کات له‌ دادپه‌روه‌ری.

٤٢٩٠ م - (ضعیف) عن هلال بن عمرو قال: سمعت عليا رضي الله عنه يقول: قال النبي صلى الله عليه وسلم: (يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وَرَاءِ النَّهْرِ يُقَالُ لَهُ: الْحَارِثُ بْنُ حَرَثٍ، عَلَى مُقَدِّمَتِهِ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ مَنْصُورٌ، يُوْطَى، أَوْ يُمْكُنُ لَالٍ مُحَمَّدٌ، كَمَا مَكَّنْتُ قُرَيْشٌ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَجَبَ عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ نَصْرُهُ). أَوْ قَالَ: (إِجَابَتُهُ).

واته: له هیلالی کوپی عه‌مه‌روه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: گویم له‌ پێشه‌وا عه‌لی بوو ره‌زای خوای لی بی ده‌یوت: ( له (مِنْ وَرَاءِ النَّهْرِ)رووی رۆژه‌لاته‌وه پیاو چاکێ سه‌ره‌له‌ده‌ات به‌ ناوی (حَارِث)ی کوپی (حَرَاث)ه‌وه، پیاوی له‌پیش له‌شکه‌ره‌که‌یه‌ویه‌تی به‌ ناوی مه‌نصور، ری خۆشکه‌ره‌ ده‌بی بۆ گیرانه‌وه‌ی ده‌سه‌لات بۆ که‌سوکار و بنه‌ماله‌ی موحه‌مه‌د، وه‌ک چۆن قوره‌یش ری خۆشکه‌ره‌ بوون بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، پێویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو موسوڵمانی پشتیوانی بکات و سه‌ری بخت). یان فه‌رمووی: (به‌چیت به‌ده‌م بانگه‌وازه‌که‌یه‌وه).

## سەرەتای پەرتوکی جەنگ و کوشتارە گەورەکە ۳۱ - اول کتاب الملاحم

ئەوێ باسکراوە دەربارەى چەرخ کە سەد سائە.  
۱ - باب مَا يُذَكَّرُ فِي قُرْنِ الْمِائَةِ.

۴۲۹۱ - (صحيح) عن أبو هريرة فيما أعلم، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ عَلَى رَأْسِ كُلِّ مِائَةٍ سَنَةٍ مَنْ يُجَدِّدُ لَهَا دِينَهَا).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموووەتی: (خوای گەورە ھەر سەد سالی جارێک رێ خوش دەکات بۆ زانایان و ئەو کەسانەى کە خاوەن دەسەلاتن ھەستن بە سەرخستن و دەرختن و بلاوکردنەو و رونکردنەوێ ئەم دینە ھەقەو، سونەت جیادەکەنەو لە بیدعەو زانستی شەری بڕەو پێ دەدەن و پستی ئەھلى بیدعە دەشکێنن و سەرشۆر و ریسوایان دەکەن).



## ئوهی باسکراوه ده باره جهنگ و کوشتاری گه وهی روم

۲ - باب ما یذکر من ملاحم الروم.

۴۲۹۲ - (صحيح) عن جبر قال: انطلق بنا إلى ذي مخبر - رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم - فأتيناه، فسأله جبر عن الهدنة؟ فقال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (ستصالحون الروم صلحا آمنا، فتغزون أنتم وهم عدوا من ورائكم، فتنصرون وتغنمون وتسلمون، ثم ترجعون حتى تنزلوا مرج ذي ثلول، فيرفع رجل من أهل النصرانية الصليب فيقول: غلب الصليب! فيغضب رجل من المسلمين فيدقه، فعند ذلك تغدر الروم وتجمع للملحمة).

واته: له جوبه يره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: وهرن له گه لم با برۆین بو خزمهت (ذی مخبر) - (ذی مخبر) یه کی بووه له هاو ده لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سیمهش روشتین له گه لی، جوبه یر ده باره یری رنکه وتن له گه ل روم پرسیری لی کرد، نه ویش وتی: گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (له گه ل روم رنک ده که ون و په یمانی ناشتی ده به ستن و له یه کتر دلنیا ده بن و، پیکه وه ده چن به گز دوژمنیکی هه ردوو لاتاندا، سه رده که ون به سه ریاندا، مال و سامانیکی زور ده گرن به غه نیمهت و، به سه لامه تی ده گه رینه وه، له پاشدا ده گه رینه وه هه تا ده گه نه میرگیکی گرداوی، پیاوی له خاچ په رسته کان خاچی به رزده کاته وه ده لیت: خاچ سه رکه وت، پیاویکی موسولمان لی تورپه ده بیت و خاچه که وردو خاش ده کات، له وکاته دا روم په یمانه که ی خو یان ده شکین و کو ده بنه وه بو جهنگ و کوشتاره گه وه ره که، موسولمانانیش په لاماریان ده دن).

٤٢٩٣ - (صحيح) عن حسان بن عطية، بهذا الحديث، زاد فيه: (وَيَتَوَرَّ الْمُسْلِمُونَ إِلَى أَسْلِحَتِهِمْ، فَيَقْتُلُونَ، فَيَكْرِهُمُ اللَّهُ تِلْكَ الْعِصَابَةَ بِالشَّهَادَةِ).

واته: له هه‌سانى كورى (عطية) وه فەرمودەى پێشو هاتوه، بەلام ئەمەى بۆ زیاد كرد: (موسولمانەكانىش پەلامارى چەكەكانیان دەدەن و دەست دەكەن بە جەنگ و كوشتار، خواى گەوره رێز دەگرێت لەو كۆمەڵە موسولمانەو پەلەى بەرزى شەهیدیان پێ دەبەخشێت).

### سەبارەت بە

### نیشانەکانی جەنگ و كوشتارە گەوره‌كان.

### ٣ - باب فى أَمَارَاتِ الْمَلَايِمِ.

٤٢٩٤ - (حسن). عن معاذ بن جبل قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (عُمَرَانُ بَيْتِ الْمَقْدِسِ خَرَابٌ يَثْرِبُ، وَخَرَابٌ يَثْرِبُ خُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ، وَخُرُوجُ الْمَلْحَمَةِ فَتْحُ قُسْطَنْطِينِيَّةَ، وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ خُرُوجُ الدَّجَالِ). ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدِهِ عَلَى فَخِذِ الَّذِي حَدَّثَ أَوْ مَنْكِبِهِ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّ هَذَا لَحَقٌّ كَمَا أَنَّكَ هَا هُنَا، أَوْ: كَمَا أَنَّكَ قَاعِدٌ. يَعْنِي مُعَاذَ بْنَ جَبَلٍ.

واته: له (معاذ) كورى جەبەلەوه دەگیرنەوه، كه وتویهتى: پێغه‌مبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى: (ئاوه‌دانى (بَيْتِ الْمَقْدِسِ) نیشانەى كاول بوونى شارى مەدینه‌یه، كاول بوونى مەدینه‌ش بەرپابوونى جەنگ و كوشتارە گەوره‌كەیه، بەرپابوونى جەنگ و كوشتارە گەوره‌كە كاتى گرتن و رزگارکردنى شارى (قُسْطَنْطِينِيَّةَ)یه، رزگارکردنى (قُسْطَنْطِينِيَّةَ)ش پەیدابوونى دەججالە). لەپاشدا بە دەستى دای لە رانى یان لەسەرشانى ئەو كەسەى كه قەسەى بۆ دەكرد، ئینجا وتی: ئەمە هەقەو گومانى تێدا نیە وهك چۆن تۆ لێره‌داى هیچ

گومانی تیدا نیه، یان وهك تۆ چۆن لیڤه‌دا دانیشتی، واته‌: (معاذی کوری جه‌بەل.

## سه‌باره‌ت به‌ زۆربوونی جه‌نگ و كوشتاری گه‌وره‌ی یه‌ك له‌دوای یه‌ك.

۴ - باب فی تَوَاتُرِ الْمَلَاَحِمِ.

۴۲۹۵ - (ضعیف) عن معاذ بن جبل قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْمَلْحَمَةُ الْكُبْرَى وَفَتْحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةِ وَخُرُوجُ الدَّجَالِ فِي سَبْعَةِ أَشْهُرٍ).

واته‌: له‌ (معاذی کوری جه‌بەله‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه‌، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (به‌ریابوونی جه‌نگ و کوشتاره‌ گه‌وره‌که‌و گرتن و رزگارکردنی شاری (قُسْطَنْطِينِيَّة) و په‌یدا‌بوونی ده‌ججال له‌ماوه‌ی هه‌وت مانگدا رووده‌ه‌ن).

۴۲۹۶ - (ضعیف) عن عبد الله بن بسر، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (بَيْنَ الْمَلْحَمَةِ وَفَتْحِ الْمَدِينَةِ سِتُّ سِنِينَ، وَيَخْرُجُ الْمَسِيحُ الدَّجَالُ فِي السَّابِعَةِ).

واته‌: له‌ (عبد اللهی کوری بوسره‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه‌، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (نیوانی به‌ریابوونی جه‌نگ و کوشتاره‌ گه‌وره‌که‌و رزگارکردنی شاری مه‌دینه‌ شەش ساله‌، له‌ سالی هه‌وته‌م دا ده‌ججال په‌یدا ده‌ییت).

## سەبارەت بە دابارینی

### گەلان بەسەر ئەهلی ئیسلام دا.

#### ٥ - باب فی تَدَاْعی الْأُمَمِ عَلَى الْإِسْلَامِ.

٤٢٩٧ - (ضعیف) عن ثوبان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يُوشِكُ الْأُمَمُ أَنْ تَدَاْعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاْعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا). فَقَالَ قَائِلٌ: وَمِنْ قَلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: (بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كَغُثَاءِ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ، وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ). فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: (حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ).

واتە: لە (ثوبان) هە دەگێرنەوه، کە وتیەتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (هاکا گەلان یەکتریان بانگ کردو دابارین بە سەرتاندا چوار دەوریان لی گرتن وەك چۆن کۆمەڵە بخوړی دادەبارن بەسەر سفرو خوێنکدا). قسە کەرتک وتی: ئایا لەبەر کەمیمانە پەلامارمان دەدەن لەو کاتەدا؟ فەرمووی: (نەخێر بەلكو لەو رۆژەدا ئیوه زۆر زۆرن، بەلام وەك پۆش و پەلاشی سەر لافاو وان - ئاماژە بە بۆ ترسێکی و بێ تواناییان - خۆی گەورە لەبەر بێ تەقوایتان بێ بایه‌ختان دەکات لەبەر چاوی دوژمن و ترسی ئیوهیان لە دڵدا نامێنێ، وره‌یشتان دەبا). قسە کەرتک وتی: ئەو پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، هۆی ئەو وره بەردانە چی یە؟ فەرمووی: (خۆشەویستی دونیاو رقبوون و ترسانە لە مردن).

## دەربارەی قەلای قایمی موسولمانان لە کوشتارە گەورەکاندا

### ٦ - باب فِي الْمَغِيلِ مِنَ الْمَلَا حِم.

٤٢٩٨ - (صحیح) عن أبو الدرداء، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ فُسْطَاطَ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ الْمَلْحَمَةِ بِالْغُوطَةِ إِلَى جَانِبِ مَدِينَةٍ يُقَالُ لَهَا دِمَشْقُ، مِنْ خَيْرِ مَدَائِنِ الشَّامِ).

واتە: لە ئەبو دەردانەوه دەگیرنەوه، کە پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (روژی کوشتارە گەورە کە قەلای قایمی موسولمانان لە (غوطە) دەبێت، لە نزیک شاریکەوه ناوی دیمەشقە، یەکێکە لە چاکترین شارەکانی ولاتی شام).

٤٢٩٩ - (صحیح) عن ابن عمر قال، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يُوشِكُ الْمُسْلِمُونَ أَنْ يُحَاصِرُوا إِلَى الْمَدِينَةِ حَتَّى يَكُونَ أَبْعَدُ مَسَاحِهِمْ سَلَا حِم).

واتە: لە ئێبەنو عومەرەوه رەزای خویان لی بی دەگیرنەوه، کە وتویەتی: پێغه‌مبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (نزیکە موسولمانان لە کافران هەلبێن بەرهو شاری مەدینەو لەوێ گەمارۆ بدرن، بە شیوەیە ناوچە (سلاح) کە شوێنیکە لە نزیک خەیبەر دەبێتە دوورترین قەلاو سنوری خوێهەشاردانیان).

٤٣٠٠ - (صحیح الإسناد مقطوع) عن الزهري، قال: وسَلَا حِم: قَرِيبٌ مِنْ حَيْبَرٍ.

واته: له پېشهوا زوهریه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: (سَلَّاح) شونیکه له نزيك خه بیهر.

## زۆربونی فیتنه و ئازاوه له کاتی کوشتاره گه وره کاندای

### ۷ - باب اَرْتِفَاعِ الْفِتْنَةِ فِي الْمَلَأِمِ.

۴۳۰۱ - (صحيح) عن عوف بن مالك قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَنْ يَجْمَعَ اللَّهُ عَلَى هَذِهِ الْأُمَّةِ سَيِّفَيْنِ: سَيِّفًا مِنْهَا، وَسَيِّفًا مِنْ عَدُوِّهَا).

واته: له عهوفی کورې مالیکه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمویه تی: (خوای گه وره دوو شمشیر له سهر نهم نوممه ته کونا کاته وه: شمشیر له خوایان و، شمشیر له دور منانی) - واته خوایان له ناو خوایاندا هندیکیان هندیکیان بکوژن و، کافرانش له ولاره له گه لیان بجهنگن و سهر کمون به سهریاندا و له ناویان بهرن به تمواوه تی - .

## سه بارهت به نهی کردن له وروژاندنی تورک و حبه شه

### ۸ - باب فِي النَّهْيِ عَنْ تَهْيِيجِ التُّرْكِ وَالْحَبْشَةِ.

۴۳۰۲ - (حسن) عن أبي سكينه رجل من المحررين، عن رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه قال: (دَعُوا الْحَبْشَةَ مَا وَدَعُوكُمْ، وَاتْرُكُوا التُّرْكَ مَا تَرَكُوكُمْ).

واته: له ئېبو سوکهینه وه که یه کی بووه له نازاد کراوه کان، له پیاوړی له هاوه لانی پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، ده گیرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم

فەرموویەتی: (هەتا حەبەشیەکان و تورکەکان واز لە نیۆه بێنن و هەقیان نەبێت بەسەر تانەوه، نیۆهش زاز لەوان بێنن و هەقتان نەبێت بەسەر تانەوه).

## سەبارەت بە جەنگ و کوشتار لە گەڵ تورک

### ۹ - باب فی قتال التُّرک.

۴۳۰۳ - (صحیح) عن أبو هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُقَاتِلَ الْمُسْلِمُونَ التُّرُكَ، قَوْمًا وُجُوهُهُمْ كَالْمَجَانِّ الْمَطْرَقَةِ، يَلْبَسُونَ الشَّعْرَ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (قیامەت بەرپا نایێت هەتا موسوڵمانان جەنگ لە گەڵ تورک دەکەن، نیشانەى ئەو گەلە ئەوێ: دەم و چاویان وەکو قەلغانەو بەسیرمەى زۆر دەورە گیراوە، موو لەبەر دەکەن و موو لەپێ دەکەن).

۴۳۰۴ - (صحیح) عن أبو هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا نِعَالُهُمْ الشَّعْرُ، وَلَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تُقَاتِلُوا قَوْمًا صِغَارَ الْأَعْيُنِ، ذُلْفَ الْأَنْفِ، كَأَنَّ وُجُوهُهُمْ الْمَجَانُّ الْمَطْرَقَةُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (قیامەت بەرپا نایێت هەتا موسوڵمانان جەنگ لە گەڵ گەلێکدا دەکەن نەعلەکانیان لە موو، ھەروەھا قیامەت بەرپا نایێت هەتا موسوڵمانان جەنگ لە گەڵ گەلێکدا دەکەن چاو بچکۆلەن، لوتیان فشە، دەم و چاویان وەکو قەلغانەو بەسیرمەى زۆر دەورە گیراوە).

٤٣٠٥ - (ضعیف) عن عبد الله بن بريدة، عن أبيه، عن النبي صلى الله عليه وسلم في حديث: (يَقَاتِلُكُمْ قَوْمٌ صَغَارُ الْأَعْيُنِ). يَعْنِي التُّرُكَّ، قَالَ: (تَسَوْفُونَهُمْ ثَلَاثَ مَرَارٍ حَتَّى تُلْحِقُوهُمْ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، فَأَمَّا فِي السِّيَاقَةِ الْأُولَى فَيَنْجُو مَنْ هَرَبَ مِنْهُمْ، وَأَمَّا فِي الثَّانِيَةِ فَيَنْجُو بَعْضٌ وَيَهْلِكُ بَعْضٌ، وَأَمَّا فِي الثَّالِثَةِ فَيُضْطَلَمُونَ).

واته: له (عبد الله)ی کوری بورهیدوه، له باوکیهوه ده‌گیرنهوه، که وتویهتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (گهلێک جه‌نگتان له‌گه‌ل ده‌که‌ن چاو به‌جکۆله‌ن). واته: تورک. راوی وتی: (موسولمانان سێ جار تورکه‌کان راپیچ ده‌که‌ن هه‌تا دوا جار ده‌یان گه‌یه‌ننه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب، له‌ یه‌که‌م جاردا هه‌ر تورکی رابکات رزگاری ده‌ییت، له‌ دووهم جاردا هه‌ندیکیان رزگاریان ده‌ییت و هه‌ندیکی تریان ده‌فوتین و له‌ناوده‌چن، له‌ سییه‌م جاردا سه‌رده‌که‌ون به‌سه‌ریانداو به‌ شمشیر دروینه‌یان ده‌که‌ن و له‌ریشه‌ ده‌ریان ده‌هینن).

## باسی شاری به‌صره

### ١٠ - بیابان فی ذکر البصرة.

٤٣٠٦ - (حسن) عن أبو بكرة قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (يَنْزِلُ نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي بِغَائِطٍ يُسَمُّونَهُ الْبَصْرَةَ، عِنْدَ نَهْرٍ يُقَالُ لَهُ دِجْلُهُ، يَكُونُ عَلَيْهِ جِسْرٌ يَكْثُرُ أَهْلُهَا وَتَكُونُ مِنْ أَمْصَارِ الْمُهَاجِرِينَ). قَالَ ابْنُ يَحْيَى: قَالَ أَبُو مَعْمَرٍ: (وَتَكُونُ مِنْ أَمْصَارِ الْمُسْلِمِينَ، فَإِذَا كَانَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ جَاءَ بَنُو قَنْطُورَاءَ عِرَاضَ الْوُجُوهِ صَغَارُ الْأَعْيُنِ حَتَّى يَنْزِلُوا عَلَى شَطِّ النَّهْرِ، فَيَتَفَرَّقُ أَهْلُهَا ثَلَاثَ فِرَقٍ: فِرْقَةٌ يَأْخُذُونَ أَذْنَابَ الْبَقَرِ وَالْبَرِيَّةِ وَهَلَكُوا، وَفِرْقَةٌ يَأْخُذُونَ لَأَنفُسِهِمْ وَكَفَرُوا، وَفِرْقَةٌ يَجْعَلُونَ ذُرَارِيَهُمْ خَلْفَ ظُهُورِهِمْ وَيَقَاتِلُونَهُمْ وَهُمْ الشُّهَدَاءُ).



واتە: لە ئەبو ھورەیرە دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (خەڵکانی لە ئومەتەکم لە خاکیکی نزمایی و نشیو دادەبەزن پێی دەلێن بەصرە، لەلای روبرۆک دایە پێی دەوترت دیجلە، پردیکی لەسەر دروست دەکرت بەرە بەرە خەڵکی ئەو شارە زۆر دەبن و دەبێت بە یەکی لە شارەکانی کۆچەرەن). ئێنیو یەحیا وتی: ئەبو مەعمەر وتی: (دەبێتە یەکی لە شارە گەورەکانی موسولمانان، جا کە ئاخر زەمان دێت، نەوێ (قَنطُورَاء) دین کەسانیکی دەم و چاو پانن و چاو بچکۆلەن، لەسەر کەناری رووبارە کە دادەبەزن، خەڵکی شارە کە دەبن بە سێ تاقم و کۆمەلەو: کۆمەلێکیان داوی کلکی مانگا دەکەون و خەریکی مانگا بەخێو کردن و نیش و کاری دەشت و دەر دەبن و دەفەوتین، کۆمەلێکیان داوی ئەمان دەکەن لە نەوێ (قَنطُورَاء) ئەمانیان لێ وەرەگرن و بە حوکمی ئەوان رازی دەبن و کافر دەبن، کۆمەلە کە تریشیان خێزان و منداڵەکانیان لەپشت خۆیانەو دادەنن و دەجەنگن لە گەلیان، ئەوانە شەهیدن).

٤٣٠٧ - (صحیح) عن أنس بن مالك، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال له: (يَا أَنَسُ إِنَّ النَّاسَ يُمَضُّونَ أَمْصَارًا، وَإِنَّ مِصْرًا مِنْهَا يُقَالُ لَهُ الْبَصْرَةُ أَوِ الْبَصِيرَةُ، فَإِنْ أَنْتَ مَرَرْتَ بِهَا أَوْ دَخَلْتَهَا فَإِيَّاكَ وَسِبَاحُهَا وَكِلَاءُهَا وَسَوْقُهَا وَبَابُ أَمْرَانِهَا، وَعَلَيْكَ بِضَوَاحِيهَا، فَإِنَّهُ يَكُونُ بِهَا خَسْفٌ وَقَذْفٌ وَرَجْفٌ، وَقَوْمٌ يَبِيتُونَ يُضْبِحُونَ قِرْدَةً وَخَنَازِيرَ).

واتە: لە ئەنەسی کۆپی مالیکەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ئەو ئەنەس خەڵکی شاری زۆر بنیات دەنن، یەکیک لەو شارانە پێی دەلێن بەصرە یان بۆصەیرە، ئەگەر بە ناو ئەو شارەدا تی پەڕیت ناگاداری ئەم شوێنانە بەو خۆتیان لێ بەدوور بگرە: ئەو شوێنە کە خۆی زۆر، کەنار دەریا ئەو شوێنە کە کەشتیەکانی تێدا دەوێستن، بازارە کە واتە شوێنی سەودا و مامەلە، بەردەرگای فەرمانڕەواو دەسلەتداران، بەلکو پابەند بە چواردەوری و کێوێکانی و بەرزاییەکانی مەبەست لە دورەپەرژێرە لە خەڵک

و ناوچه قەرەبالغە‌كانی، چونكه رۆ‌چون و بە‌ردباران و بومە‌له‌رزە‌ی تێ‌دا روو ده‌دات، قە‌ومێ‌کیان شه‌و حاڵیان باشه‌و ئاسایی‌ن بە‌لام بۆ به‌یانی ده‌بن به‌ مه‌یمون و به‌راز).

۴۳۰۸ - (ضعیف) عن صالح بن درهم قال: انْطَلَقْنَا حَاجِّينَ، فَإِذَا رَجُلٌ فَقَالَ لَنَا: إِلَى جَنِّكُمْ قَرِيَّةٌ يُقَالُ لَهَا: الْأُبْلَةُ؟ قُلْنَا: نَعَمْ. قَالَ: مَنْ يَضْمَنُ لِي مِنْكُمْ أَنْ يُصَلِّيَ لِي فِي مَسْجِدِ الْعَشَارِ رَكْعَتَيْنِ أَوْ أَرْبَعًا وَيَقُولَ هَذِهِ لِأَبِي هُرَيْرَةَ؟ سَمِعْتُ خَلِيلِي أَبَا الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مِنْ مَسْجِدِ الْعَشَارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُهَدَاءَ لَا يَقُومُ مَعَ شُهَدَاءِ بَدْرٍ غَيْرُهُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا الْمَسْجِدُ مِمَّا يَلِي النَّهْرَ.

واته: له صالحی کوری دیره‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له‌مال‌ ده‌رچوین به‌ مه‌به‌ستی هه‌جکردن، توشی پیاوی بووین وه‌ستا بو پێی وتین: له‌ته‌نیشت ئیوه‌وه گوندی هه‌یه‌ ناوی ئوبوله‌ بی؟ وتمان: به‌لێ، وتی: کامتان به‌لێنی ئه‌وه‌م پێ ده‌دن له‌ مزگه‌وتی عه‌ششار دوو رکات یان چوار نوێژ بکات جا بلی پاداشتی ئه‌م نوێژه بۆ ئه‌بو هوره‌یره، چونکه‌ من له‌ ئه‌بو قاسمی دۆستی خۆم بیست که پیغه‌مه‌به‌ره‌ صلی الله علیه وسلم ده‌یفه‌رموو: (خوای گه‌وره‌ له‌ رۆژی قیامه‌تدا کۆمه‌لێ شه‌هید له‌ مزگه‌وته‌که‌ی عه‌ششاره‌وه‌ هه‌شر ده‌کات ته‌نیا ئه‌وانه‌ له‌ گه‌ل شه‌هیدانی به‌در هه‌شر ده‌کرین). ئه‌بو داود ده‌لێت: ئه‌م مزگه‌وته‌ ده‌که‌وته‌ نزیک ده‌ریاوه‌ واته‌ نزیک ده‌ریای فورات.



واته: له نه بو زورعه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیاوی هات بو لای مهروان له مه دینه، گوئی لی بو مهروان ده باره ی نیشانه کانی قیامت ده دا که یه که مینیان ده رکه وتنی ده جاله، نه بو زورعه وتی: چوم بو لای (عبد الله) ی کوری عه مر باسه که م بو گیرایه وه، (عبد الله) وتی: شتیکی نه وتوه نیعتیباری هه بی، گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (یه که م نیشانه هه لهاتنی خوره له خورناواوه، ده رچونی (دابه) زینده وه ریک له چیشته نگاودا، هه ر کامیان پیشت هات نه وی تریان به داویدا دیت). (عبد الله) - کتیبی ده خوینده وه - وتی: وا نه زانم یه که مین نیشانه هه لهاتنی خوره له خورناواوه.

۴۳۱۱ - (صحيح) عن حذيفة بن أسيد الغفاري قال: كُنَّا قُعُودًا نَتَحَدَّثُ فِي ظِلِّ غُرْفَةٍ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَّرْنَا السَّاعَةَ، فَأَرْتَفَعَتْ أَصْوَاتُنَا فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَنْ تَكُونُوا، أَوْ لَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ، حَتَّى يَكُونَ قَبْلَهَا عَشْرُ آيَاتٍ: طُلُوعُ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَخُرُوجُ الدَّابَّةِ، وَخُرُوجُ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَالذِّجَالُ، وَعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، وَالدُّخَانُ، وَثَلَاثُ خُسُوفٍ: خَسْفٌ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسْفٌ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسْفٌ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ: تَخْرُجُ نَارٌ مِنَ الْيَمَنِ مِنْ قَعْرِ عَدَنَ تَسُوقُ النَّاسَ إِلَى الْمَحْشَرِ).

واته: له (حذيفة) ی کوری (أسيد الغفاري) یه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له سیبهری هۆدهیه کی پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوین باسی قیامه تمان ده کرد، ده نگمان به رزبویه وه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فه رموو: (قیامت بهرپا ناییت هه تا ده له نیشانه کانی روونه دات له پیشه وه: هه لهاتنی خور له خور ناواوه، ده رچونی (دابه) زینده وه ریک، ده رکه وتنی یه نه جوج و مه نه جوج، ده رکه وتنی ده ججال، هاتنی عیسا ی کوری مه ریه م، دوکه ل، سی رۆچوونی زه وی: یه کیك له رۆژناوا، یه کیك له رۆژه لات، یه کیکیش له نیوه دوورگی عه ره بی، کو تایی نه وانه ناگریکه له یه مهن پهیدا ده بیت خه لک به ره شوینی کو بونه ویان راپیچ ده کات - که شامه -).

٤٣١٢ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، فَإِذَا طَلَعَتْ وَرَأَاهَا النَّاسُ آمَنَ مَنْ عَلَيْهَا فَذَاكَ حِينُ: (لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا)).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (قیامەت بەربا نایێت هەتا خۆر لە خۆر ناواوە هەلنەیت، کاتی کە هەلنات و خەڵک بینیان هەرچی لەسەر زەویداوە باوەر دەهێنن:

﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا﴾. سورة الأنعام: ١٥٨.

واتە: ئەو رۆژە هەندێ لەنیشانەو بەلگە ڕوونەکانی پەرودگارت بەدی بێت باوەرھێنان سوود ناگەیهنیت بەھیچ کەس کە پێشتر برپای نەهێنای، یان هیچ خێروچاکەیکە نەکردبێ لەگەڵ ئیمانەکیدان.

### باسی دەرکەوتنی

### گەنجی لە زێڕ لەبن روباری فوراتەو

١٣ - باب حَسْرِ الْفُرَاتِ عَنْ كُنْزٍ.

٤٣١٣ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كُنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ، فَمَنْ حَضَرَهُ فَلَا يَأْخُذْ مِنْهُ شَيْئًا).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھاکا گەنجی لە زێڕ لەبن روباری فوراتەو دەرکەوت، ھەرکەس فەریا کەوت با هیچی لێ نەبات).

۴۳۱۴ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: عن النبي صلى الله عليه وسلم: مِثْلُهُ إِلَّا أَنَّهُ قَالَ: (يَخْسِرُ عَنْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ).

واته: له نهبو هورهیره وه، له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به هه مان شیوه فرموده ی پیشو هاتوه، تهنه نه وهنده نه بی که فرمودی: (هاکا کیوی له زیر له بن روباری فوراته وه ده رکه وت) واته له جیاتی گهنجی فرمودی کیوی.

### باسی ده رکه وتنی ده جال

#### ۱۴ - باب خُرُوج الدَّجَالِ.

۴۳۱۵ - (صحیح) عن ربعي بن حراش قال: اجْتَمَعَ حَذِيفَةُ وَأَبُو مَسْعُودٍ فَقَالَ حَذِيفَةُ: لَأَنَا مَعَ الدَّجَالِ أَعْلَمُ مِنْهُ إِنَّ مَعَهُ بَحْرًا مِنْ مَاءٍ وَنَهْرًا مِنْ نَارٍ فَالَّذِي تَرَوْنَ أَنَّهُ نَارٌ مَاءٌ، وَالَّذِي تَرَوْنَ أَنَّهُ مَاءٌ نَارٌ، فَمَنْ أَدْرَكَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَأَرَادَ الْمَاءَ فَلْيَشْرَبْ مِنَ الَّذِي يَرَى أَنَّهُ نَارٌ فَإِنَّهُ سَيَجِدُهُ مَاءً. قَالَ أَبُو مَسْعُودٍ الْبَدْرِيُّ: هَكَذَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ.

واته: له ربعی کوپی حیراشه وه ده گیرنه وه که وتویه تی: (حذیفه) و نهبو مه سعود کوبونه وه، (حذیفه) وتی: من له دجال باشت ده زانم ده ریاه ناو و ناگری پییه، نه وهی که دیبین ناگره نه وه ناوه، نه وهی که دیبین ناوه نه وه ناگره، هه رکس له نیوه پی گه شت ناوی ویست با له وه بخواته وه که ده بیینی نه وه ناگره، جا ناوی ده ست ده که ویست. نهبو مه سعوده وتی: منیش بهم شیویه بیستم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو.

۴۳۱۶ - (صحیح) عن أنس بن مالك، عن النبي عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَا بُعِثَ نَبِيٌّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرَ أُمَّتُهُ الدَّجَالِ الْأَعْوَرَ الْكَذَّابَ إِلَّا وَإنَّهُ أَعْوَرٌ، وَإِنْ

رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ، وَإِنَّ بَيْنَ عَيْنَيْهِ مَكْتُوبًا كَافِرٌ).

واتہ: لہ نہنسی کوری مالیکھوہ دہ گیرنہوہ کہ وتوہتی: پیغمبرہری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہ تی: (خوای گہورہ ہیچ پیغمبرہرکی رھوانہ  
نہ کردوہ نیلا گہلہ کہی خوایانیاں ناگدار کردوتموہ لہ مہترسی دہ جالی یہ  
چاوی دروژن، بینگومان یہ چاوی ہہیہ، پەرورد گارتان یہ چاویہ، لہ نیو  
چاوانی نوسراوہ کافر).

۴۳۱۷ - عن شعبة: (ك ف ر).

واتہ: لہ شوہوہ ہاتوہ کہ ہم شیوہیہ نوسراوہ: (ك ف ر).

۴۳۱۸ - (صحيح) عن أنس بن مالك: عن النبي صلى الله عليه وسلم، في هذا  
الحديث قال: (يَقْرُؤُهُ كُلُّ مُسْلِمٍ).

واتہ: لہ نہنسی کوری مالیکھوہ، لہ پیغمبرہوہ صلی اللہ علیہ وسلم ہم  
فہرمودہ ہاتوہ، فہرمودی: (ہممو موسولانی دہخوئیتہوہ) - خوئندہوار بی  
یان نہخوئندہوار - .

۴۳۱۹ - (صحيح) عن عمران بن حصين قال: قال رسول الله صلى الله عليه  
وسلم: (مَنْ سَمِعَ بِالذَّجَالِ فَلْيَنَأْ عَنْهُ فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيهِ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّ  
مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يُبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ أَوْ لِمَا يُبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ).  
هَكَذَا قَالَ.

واتہ: لہ عیمرا نی کوری حوصہینہوہ دہ گیرنہوہ کہ وتوہتی: پیغمبرہری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہ تی: (ہہرکسی دہرکوتنی دہ جالی بیست  
با ہلبی و لبی دوور بکہوئتہوہ، سوئند بہ (اللہ) پیاو وا دہزانی نہمین و

سهلامت دهېې له فیتنه ی به لام کاتې که نهو شېوهات و سېحر و جادو کاره له توانا به ده رانه ی لی ده بېنې که ده یكات وهك زیندو کړدنې مروث کاریگرې تی ده کات و نهو دلنیا یی هې که هه یېوه نایمېنې و ده که وېته ناو فیتنه وه و شوېتی ده که وېت). نه گهر لېی دور که و ته وه نهوا سهلامت دهېې.

۴۳۲۰ - (صحيح) عن عبادة بن الصامت قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِنِّي قَدْ حَدَّثْتُكُمْ عَنِ الدَّجَالِ حَتَّى خَشِيتُ أَنْ لَا تَعْقِلُوا إِنَّ مَسِيحَ الدَّجَالِ رَجُلٌ قَصِيرٌ أَفْحَجُ جَعْدٌ أَغَوْرٌ مَطْمُوسٌ الْعَيْنِ لَيْسَ بِنَاتِيَةٍ وَلَا جَحْرَاءَ فَإِنْ أُلْبِسَ عَلَيْكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ رَبَّكُمْ لَيْسَ بِأَعْوَرَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ عَمْرُو بْنُ الْأَسْوَدِ وَلِيَ الْقَضَاءِ.

واته: له عوباده ی کورې صامیته وه ده گېر نه وه که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (من باسی ده جالم بو کردن ته نانه ت رسام تی نه گن، له راستیدا ده جال پیاوړکی کورته بالای قاچ بلاوی قز بڑ و لوله یهك چاوی هه یه چاوه که ی تری سراو ته وه و رهش بو ته وه و روناکی تېدا نه ماوه جا نه گهر لیټان ټیك چوو بزانه پره و رد گارتان کور نه).

۴۳۲۱ - (صحيح) عن النّوّاس بن سَمْعَانَ الْكَلَابِيِّ قَالَ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَالَ فَقَالَ (إِنْ يَخْرُجُ وَأَنَا فِيكُمْ فَأَنَا حَاجِبُهُ دُونَكُمْ، وَإِنْ يَخْرُجُ وَلَسْتُ فِيكُمْ فَأَمْرُو حَاجِبُ نَفْسِهِ، وَاللَّهُ خَلِيفَتِي عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ، فَمَنْ أَدْرَكَهُ مِنْكُمْ فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ فَإِنَّهَا جَوَارُكُمْ مِنْ فِتْنَتِهِ). قُلْنَا: وَمَا لُبُّهُ فِي الْأَرْضِ؟ قَالَ: (أَرْبَعُونَ يَوْمًا، يَوْمٌ كَسَنَةٍ، وَيَوْمٌ كَشَهْرٍ وَيَوْمٌ كَجُمُعَةٍ وَسَائِرُ أَيَّامِهِ كَأَيَّامِكُمْ). فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا الْيَوْمُ الَّذِي كَسَنَةٍ أَتَكْفِينَا فِيهِ صَلَاةُ يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ؟ قَالَ: (لَا أَقْدُرُوا لَهُ قَدْرَهُ، ثُمَّ يَنْزِلُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ عِنْدَ الْمَنَارَةِ الْبَيْضَاءِ شَرْقَى دِمَشْقَ فَيُدْرِكُهُ عِنْدَ بَابٍ لُدٍّ فَيَقْتُلُهُ).



واتە: له نهواسى كۆرى سهمعانى كىلابىيهوه دهگێرێنهوه كه پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم باسى دهججالى كرد فەرمووى: (ئهگەر بێتو من لهناوتاندا بى خۆم به بهلگهوه بهرنگارى دهبمهوه له جياتى ئێوه، ئهگەر منيش لهناوتاندا نهبووم ئهوه ههركهسه بۆ خۆى دهبێ به بهلگهوه رووبهرووى بێتهوهو گفتوگۆى له گهڵ بکات و سهركهوى، خواى گهوره دۆست و پارێزهرى ههموو موسوڵمانێكه، ههركهس له ئێوه گهيشته به دهججال با سهههتای سورهتى (كهف) بخوینى ئهوه دهیته هۆى سهلامهتى و دهپارێزى له فیتنهى دهججال). وتمان: چهنى دهمینیتهوه له سهه زهويدا؟ فەرمووى: (چل رۆژ، رۆژێك وهك سالتیک و، رۆژێك وهك مانگیك و، رۆژێك وهك ههفتهیهك، رۆژهكانى تریشى ئاسایى وهك رۆژهكانى ئێوه). وتمان: ئهى پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم ئهوه رۆژهى وهك سالتیکه نایا نوێزى یهك رۆژى تیدا بهسه؟ فەرمووى: (نهخێر به مهزهنده بۆى دیارى بکهن، له پاشدا خواى گهوره عیساى كۆرى مهريهم رهوانه دهکات له رۆژهلاتى دیمهشق له لای مناره سپیهكه داده بهزێت دواى دهكهوێت له (باب لُد) پێى دهکات و دهیکوژێت).

٤٣٢٢ - (صحيح بما قبله) عن أبي أمامة، عن النبي صلى الله عليه وسلم، نَحْوَهُ، وَذَكَرَ الصَّلَوَاتِ مِثْلَ مَعْنَاهُ.

واتە: له ئەبو ئومامهوه، له پێغه مبهرى خواوه صلى الله عليه وسلم، به ههمان شێوه فەرمودهى پێشو هاتوه، باسى نوێزهكانى كرد به ههمان مانا.

٤٣٢٣ - (صحيح) عن أبو الدرداء، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا قَالَ هِشَامُ الدَّسْتَوَائِيُّ، عَنْ قَتَادَةَ، إِلَّا أَنَّهُ قَالَ (مَنْ حَفِظَ مِنْ خَوَاتِيمِ سُورَةِ الْكَهْفِ). وَقَالَ شُعْبَةُ: عَنْ قَتَادَةَ: (مِنْ آخِرِ الْكَهْفِ).

واتە: له ئەبو دهردائهوه دهگێرێنهوه كه وتیهتى: پێغه مبهرى خوا صلى الله

علیه وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس دە نایەتی سەرەتای سورەتی (کەف) لەبەر بکات لە فیتنەو ئازاوەی دەججال سەلامەت و پارێزراو دەبێت). ئەبو داود دەلیت: هیشامی دەستەوانیش هەروا دەلیت، لە قەتادەو، تەنھا ئەوەندە نەبێت فەرمووی: (لە کۆتایی سورەتی (کەف) ). شوعبە دەلیت: (لە کۆتایی (کەف) ).

٤٣٢٤ - (صحیح) عن أبو هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ - يَعْنِي عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ - وَإِنَّهُ نَازِلٌ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ فَاعْرِفُوهُ، رَجُلٌ مَرْبُوعٌ إِلَى الْحُمْرَةِ وَالْبَيَاضِ بَيْنَ مُمَصَّرَتَيْنِ، كَأَنَّ رَأْسَهُ يَقْطُرُ وَإِنْ لَمْ يُصْبَهُ بَلَلٌ، فَيَقَاتِلُ النَّاسَ عَلَى الْإِسْلَامِ، فَيَدُقُّ الصَّلِيبَ، وَيَقْتُلُ الْخَنْزِيرَ، وَيَضَعُ الْجُزْيَةَ، وَيُهِلِّكُمُ اللَّهُ فِي زَمَانِهِ الْمِلَلَ كُلَّهَا إِلَّا الْإِسْلَامَ، وَيُهِلِّكُمُ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ فَيَمَكْتُ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، ثُمَّ يَتَوَفَّى فَيُصَلَّى عَلَيْهِ الْمُسْلِمُونَ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە پیغمبەر صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لە نێوان من عیسا دا پیغمبەر نیە، بەراستی ئەو لە ئاسمانەو دەیتەخوار، جا کە بینیتان با بیناسن، پیاویکی چوار شانەى بالا مام ناوەندی سور و سپی یە، لە پۆشاکینکی زەردی کالدا دادەبەزێت، دەلیی ناو لەسەری دەتکێت، با تەپیش نەبێت، لەسەر ئیسلام لەگەڵ خەڵک دەجەنگیت، خاچ تێک دەشکێنێ و، بەراز دەکوژیت، سەرانی لادەبات، خواى گەورە ھەرچی ئاین ھەیە لەناوی دەبات جگە لە دینی ئیسلام، عیسا مەسیحی دەججال لەناو دەبات، چل سأل لەسەر زەوی دا دەمیپیتەو، لەپاشدا دەمریت و موسولمانان نوێزی مردووی لەسەر دەکەن).

## سەبارەت بە ھەوَالَ و بە سەرھاتی جەسەسە

### ۱۵ - باب فی خَبَرِ الْجَسَّاسَةِ.

۴۳۲۵ - (صحیح) عن فاطمة بنت قيس: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخَّرَ الْعِشَاءَ الْآخِرَةَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، ثُمَّ خَرَجَ فَقَالَ: (إِنَّهُ حَبَسَنِي حَدِيثٌ كَانَ يُحَدِّثُنِيهِ مِمِّمُ الدَّارِيِّ عَنْ رَجُلٍ كَانَ فِي جَزِيرَةٍ مِنْ جَزَائِرِ الْبَحْرِ فَإِذَا أَنَا بِامْرَأَةٍ تَجُرُّ شَعْرَهَا، قَالَ: مَا أَنْتِ؟ قَالَتْ: أَنَا الْجَسَّاسَةُ، أَذْهَبُ إِلَى ذَلِكَ الْقَصْرِ، فَأَتِيْتُهُ فَإِذَا رَجُلٌ يَجُرُّ شَعْرَهُ مُسْلَسَلٌ فِي الْأَغْلَالِ يَنْزُو فِيمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَقُلْتُ: مَنْ أَنْتِ؟ قَالَ: أَنَا الدَّجَالُ، خَرَجَ نَبِيُّ الْأُمِّيِّينَ بَعْدُ، قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: أَطَاعُوهُ أَمْ عَصَوْهُ؟ قُلْتُ: بَلْ أَطَاعُوهُ. قَالَ: ذَاكَ خَيْرٌ لَهُمْ).

واتە: لە (فاطمە)ی کچی قەیسەو دەگێڕنەو، کە شەوی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوێژی عیشای دواخست لەپاشدا لەمال دەرچو فەرمووی: (بەراستی ئەوێ رێگری دەرچونی لێ کردم بە سەرھاتی بوو تەمیمی داری بۆی گێڕامەو دەبارەیی حالی پیاوی لە دورگەییە لە دورگەکانی دەریادا، تەمیم وتی: ئافەرەتیکم بینی قژیکی درێژی پێو بوو ھەموو جەستەیی داپۆشی بوو، وتم: تۆ کیی؟ وتی: من جەسەسەم، برۆ بۆ لای ئەو کۆشکە، منیش چوم، پیاویکی قژ درێژی لێ بوو بە کۆت و زنجیر شەتەک درابوو، لەزەوی بەرز دەبوو دادەبەزی، وتم: تۆ کیی؟ وتی: من دەجەالم، پێغەمبەری نەخۆتەوارەکان ھاتو، وتم: بەلێ، وتی: گوێراپەلێ دەکەن، یان سەرپێچی دەکەن؟ وتم: گوێراپەلێ دەکەن، وتی: ئەو خێر و چاکەییە بۆیان).

۴۳۲۶ - (صحیح) عن فاطمة بنت قيس قال: سَمِعْتُ مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُنَادِي أَنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ. فَخَرَجْتُ فَصَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الصَّلَاةَ جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ وَهُوَ يَصْحَكُ قَالَ: (لَيَلْزَمَ كُلُّ إِنْسَانٍ مُصْلَاهُ). ثُمَّ قَالَ (هَلْ تَذَرُونَ لِمِ جَمَعْتُكُمْ). قَالُوا اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: (إِنِّي مَا جَمَعْتُكُمْ لِرَهْبَةٍ وَلَا رَغْبَةٍ وَلَكِنْ جَمَعْتُكُمْ أَنَّ تَمِيمًا الدَّارِيَّ كَانَ رَجُلًا نَصْرَانِيًّا فَجَاءَ فَبَايَعَ وَأَسْلَمَ، وَحَدَّثَنِي حَدِيثًا وَافَقَ الَّذِي حَدَّثْتُكُمْ عَنِ الدَّجَالِ، حَدَّثَنِي أَنَّهُ رَكِبَ فِي سَفِينَةٍ بِحَرِيَّةٍ مَعَ ثَلَاثِينَ رَجُلًا مِنْ لَحْمٍ وَجَذَامٍ فَلَعِبَ بِهِمُ الْمَوْجُ شَهْرًا فِي الْبَحْرِ، وَأَرْفَعُوا إِلَى جَزِيرَةٍ حِينَ مَغْرِبِ الشَّمْسِ فَجَلَسُوا فِي أَقْرَبِ السَّفِينَةِ فَدَخَلُوا الْجَزِيرَةَ فَلَقِيَتْهُمْ دَابَّةٌ أَهْلَبُ كَثِيرَةِ الشَّعْرِ قَالُوا وَيْلَكَ مَا أَنْتِ قَالَتْ أَنَا الْجَسَّاسَةُ انْطَلِقُوا إِلَى هَذَا الرَّجُلِ فِي هَذَا الدَّيْرِ فَإِنَّهُ إِلَى خَبَرِكُمْ بِالْأَشْوَاقِ. قَالَ لَمَّا سَمِعَتْ لَنَا رَجُلًا فَرِقْنَا مِنْهَا أَنْ تَكُونَ شَيْطَانَةً فَانْطَلَقْنَا سِرَاعًا حَتَّى دَخَلْنَا الدَّيْرَ فَإِذَا فِيهِ أَعْظَمُ إِنْسَانٍ رَأَيْنَاهُ قَطُّ خَلْقًا وَأَشَدُّهُ وَثَاقًا مَجْمُوعَةً يَدَاهُ إِلَى عُنُقِهِ). فَذَكَرَ الْحَدِيثَ وَسَأَلَهُمْ عَنْ نَخْلِ بَيْسَانَ وَعَنْ عَيْنِ زُعَرَ وَعَنِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ قَالَ إِنِّي أَنَا الْمَسِيحُ وَإِنَّهُ يَوْشِكُ أَنْ يُؤَذَّنَ لِي فِي الْخُرُوجِ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَإِنَّهُ فِي بَحْرِ الشَّامِ أَوْ بَحْرِ الْيَمَنِ لَا بَلَّ مِنْ قَبْلِ الْمَشْرِقِ مَا هُوَ). مَرَّتَيْنِ وَأَوَّمَاً بِيَدِهِ قَبْلَ الْمَشْرِقِ، قَالَتْ: حَفِظْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (فاطمة) ی کچی قهسه وه ده گپړنه وه که وتویه تی: جارچی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم جارچی دا: نهی موسولمانینه کوښنه وه بو نورث، منیش چومه دهره وه له گهل پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نورثم کرد، کاتی که له نورث بویه چوه سهر مینه ر و دانیشت، پیده که نی، فرموی: (با هم مو کهس له جی خو دانیشتی و نه جولئ). له پاشدا فرموی: (نایا دوزان که من له بهرچی نیوم کو کرد و ته وه؟). وتیان: خواو پیغه مبهره که ی دوزان، فرموی: (من بو نه وه کو مننه کردونه ته وه که مه ترسیم له شتی هبه یان به هیوای شتی بم، به لکو بو نه وه کو کردونه ته وه که ته میمی داری جارن پیاوړکی گاور بو نیستا هاتو په یمانی به من داوه موسولمان بووه، به سهرهاتیکی له بهری ده جاله وه بو باس کردم رنک وه که نه وهی که من بو نیوم باس کرد.

تەمىم بۆى باس کردم که جارێ لە گەڵ سى پىاو لە ھۆزى لەخم و (جُدام) سواری پاڤۆرێكى گەورە دەبن، ھەتا مانگى لەناو دەريادا ياريان پى دەکات تا سەرەنجام لەکاتى خۆرئاوا بووندا لەناو دەريا لە پەناى دورگەيە کدا لەنگەر دەگرن، ئىنجا لەناو بەلەمەکانى کەشتیە کدا دادەنیشن و دەچنە دورگەيە کەو، دەعبايە کى کولکى توکيان توش دەيیت، دەلین: ھاوار بۆ تۆ کيیت؟ وتى: من جەساسەم، بڕۆن بۆ لای ئەو پىاو کە لەناو ئەو دێرەدايە، چونکە بەراستى ئەو زۆر تامەزرۆى ھەوالى ئىويە، تەمىم وتى: کە ناوى پىاوى بۆمان ھىنا لەو شۆتە چۆل و ھۆلەدا ترسمان لى نىشت کە ئەم دەعبايە شەيتانى بى، خىرا رۆشتين ھەتا چوینە ناو دێرە کەو، لەوێ زەلامىکى زەبەلاحمان بينى ھەرگيز مەرفى ئەوئەندە زلمان نەديوە، زۆر بە توندى کەلەپچە کرابوو، ھەردوو دەستى کەلەپچە کرابوون بە ملىو، جا راوى فەرمودە کى گىرايەو، پرسىارى لى کردن دەربارەى باخە خورماکانى بەيسان و، (عين زغر) شۆتیکە لە شام روە کى کەمە، ھەر وەھا دەربارەى پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پرسىارى لى کردن، جا وتى: من مەسىحى دەجالم، زۆرى نەماوہ رینگەم پى بدرى بۆ دەرچون). پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دووجار فەرمووى: (دورگە کە لە شام و يەمەن نيە وە کە تەمىم و ھاوړپىکانى باسى دەکەن، بەلکو بەراستى لەلای خۆرەلەتەويە)، ئاماژەى بۆ خۆرەلەت کرد کە لىرەويە. (فاطمە) کچى قيس وتى: ئەم فەرمودەم لە پىغەمبەرى خواوہ صلى الله عليه وسلم لەبەر کردوہ.

٤٣٢٧ - (ضعيف الإسناد) عن فاطمة بنت قيس: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَّى الظُّهْرَ، ثُمَّ صَعِدَ الْمِنْبَرَ وَكَانَ لَا يَصْعَدُ عَلَيْهِ إِلَّا يَوْمَ جُمُعَةٍ قَبْلَ يَوْمَيْهِ، ثُمَّ ذَكَرَ هَذِهِ الْقِصَّةَ.

واتە: لە (فاطمە) کچى قيسەوہ دەگىرەوہ کە وتیەتى: پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم نۆتۆى نيوەرۆى کرد، لەپاشدا سەرکەوتە سەر مینبەر لەکاتێکدا کە پىشتەر جگە لە رۆژانى ھەينى سەرنەدە کەوتە سەر مینبەر، لەپاشدا بەسەرھاتى پىشوى گىرايەوہ.

٤٣٢٨ - (ضعیف الإسناد) عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم على المنبر: (إِنَّهُ بَيْنَمَا أَنَاسٌ يَسِيرُونَ فِي الْبَحْرِ، فَنَفَدَ طَعَامُهُمْ، فَرَفَعَتْ لَهُمْ جَزِيرَةٌ، فَخَرَجُوا يُرِيدُونَ الْخُبْزَ فَلَقِيَتْهُمْ الْجَسَّاسَةُ). قُلْتُ لِأَبِي سَلَمَةَ: وَمَا الْجَسَّاسَةُ؟ قَالَ: امْرَأَةٌ تَجُرُّ شَعْرَ جِلْدِهَا وَرَأْسِهَا. قَالَتْ فِي هَذَا الْقَصْرِ. فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. وَسَأَلَ عَنِ نَخْلٍ بَيْسَانَ وَعَنْ عَيْنٍ زُغَرَ. قَالَ: هُوَ الْمَسِيحُ. فَقَالَ لِي ابْنُ أَبِي سَلَمَةَ: إِنَّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ شَيْئًا مَا حَفِظْتُهُ، قَالَ: شَهِدَ جَابِرٌ أَنَّهُ هُوَ ابْنُ صَيَّادٍ، قُلْتُ: فَإِنَّهُ قَدْ مَاتَ. قَالَ: وَإِنْ مَاتَ. قُلْتُ: فَإِنَّهُ أَسْلَمَ. قَالَ: وَإِنْ أَسْلَمَ. قُلْتُ: فَإِنَّهُ قَدْ دَخَلَ الْمَدِينَةَ. قَالَ: وَإِنْ دَخَلَ الْمَدِينَةَ.

واته: له جابرهوه ده گێڕنهوه که وتیه تی: روژی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه‌ر مینه‌ر فەرمووی: (جاری کۆمه‌لی له‌ده‌ریادا ده‌ڕۆشتن، خواردنیان لی بر، دورگه‌یه‌کیان لی ده‌رکه‌وت چون بو دورگه‌که، ده‌رچون به‌مه‌به‌ستی ده‌سته‌به‌رکردنی نان، جه‌سسایان پی گه‌یشت). راوی وتی: وتم به‌ ئەبو سه‌له‌مه‌ جه‌سسایه‌ که یه‌؟ ئافره‌تی که قژی سه‌ری و جه‌سته‌ی زۆر درێژه‌و کولکهنه‌، وتی: له‌و کۆشکه‌دا.. جا راوی فەرموده‌که‌ی گێڕایه‌وه‌.

پیاوی ناو کۆشکه‌که‌ واته‌ ده‌جبال په‌رسیاری لی کردن ده‌ریاره‌ی باخه‌ خورماکانی به‌یسان و، (عین زغر) شوئینکه‌ له‌ شام روه‌کی که‌مه‌، وتی: ئەوه‌ مه‌سیحی ده‌جباله‌. ئیبنو ئەبی سه‌له‌مه‌ پیی وتم: شتی که‌م له‌م فەرموده‌دا له‌به‌ر نه‌کردوه‌. راوی وتی: جابر شایه‌تی دا وتی: مه‌سیحی ده‌جبال ئیبنو سه‌یاده‌. وتم: به‌راستی ئەو مردوه‌، وتی: ئەگه‌ر مردوش بی، وتم: ئەو موسوڵمان بووه‌، وتی: با موسوڵمانیش بویت، وتم: به‌راستی ئەو چۆته‌ مه‌دینه‌وه‌، وتی: با چویتی شه‌ مه‌دینه‌وه‌.

## سه بارهت به هه وال و به سه رها تی ئیبنو صائید

### ١٦ - باب فی خبر ابن صائید.

٤٣٢٩ - (صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِابْنِ صَائِدٍ فِي نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فِيهِمْ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَهُوَ يَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ عِنْدَ أُطَمٍ بَنِي مَعَالَةَ وَهُوَ غُلَامٌ فَلَمْ يَشْعُرْ حَتَّى ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ظَهْرَهُ بِيَدِهِ ثُمَّ قَالَ: (أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ). قَالَ: فَتَنَظَّرَ إِلَيْهِ ابْنُ صَيَّادٍ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ الْأُمِّيِّينَ. ثُمَّ قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَشْهَدُ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ). ثُمَّ قَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا يَا تَيْكَ). قَالَ يَا تَيْنِي صَادِقٌ وَكَاذِبٌ. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (خُلِّطَ عَلَيْكَ الْأَمْرُ). ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي قَدْ حَبَّأْتُ لَكَ حَبِئَةً). وَحَبَّأَ لَهُ (يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ) قَالَ ابْنُ صَيَّادٍ: هُوَ الدُّخَانُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اخْشَأْ فَلَنْ تَعْدُو قَدْرَكَ). فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ ائْذَنْ لِي فَأَضْرِبَ عُنُقَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنْ يَكُنْ فَلَنْ تُسَلِّطَ عَلَيْهِ). يَعْنِي الدَّجَالَ (وَالْإِلَّا يَكُنْ هُوَ فَلَا خَيْرَ فِي قَتْلِهِ).

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بئ ده گێرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له گه ل هه ندی له هاوه لانی که پێشهوا عومهری کورپی (خطاب) یان له ناودا بوو دایان به لای ئیبنو صائید دا له گه ل دهستهیه له مندا لان یاری ده کرد له قه لای هوزی مه غاله - که هوزی بوون له جوله که کان -، ئیبنو صائید نزکی بالغ بوونی بوو، به خوی نه زانی هه تا پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له پشته وه دهستی کێشا به پشتهی دا، له پاشدا فرمووی:

نایا شایه‌تی ده‌ده‌ی که من پیغمبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم؟ نیبنو عومهر وتی: نیبنو صائید سه‌یری کردو وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م که تو پیغمبه‌ری نه‌خوئنه‌واره‌کانی، له‌پاشدا نیبنو صائید به پیغمبه‌ری صلی الله علیه وسلم وت: نایا تو شایه‌تی ده‌ده‌ی که من پیغمبه‌ری خواص، پیغمبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم فرموی: (باوهرم هه‌یه به خواو به پیغمبه‌ره‌که‌ی). پیغمبه‌ری صلی الله علیه وسلم پنی فرموو: (له هه‌والی غه‌یب چیت بو دی؟) وتی: هه‌والی راست و هه‌والی دروشم بو دی. پیغمبه‌ری صلی الله علیه وسلم پنی فرموو: (سه‌ریان لیشیواندویت). له‌پاشدا پیغمبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم فرموی: (من شتیکم بو تو گرتوته دلم بزائم تو ده‌یزانیت؟). که نم نایه‌ته بوو: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ سورة الدخان: ۱۰.

واته: رپوژئی ناسمان دوکه‌لنکی ناشکرای لی په‌یدا ده‌یی.

نیبنو صائید وتی: نه‌وه دوخه، پیغمبه‌ری صلی الله علیه وسلم پنی فرموو: (چغه! راده‌ت ناکه‌وی پله‌و پایه‌ی خوت - که کاهینه - سه‌رکه‌ویت). پیشه‌وا عومهر ره‌زای خوی لی بی وتی: نه‌ی پیغمبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم رینگه‌م بده با بده‌م له ملی، پیغمبه‌ری خواص صلی الله علیه وسلم فرموی: (نه‌گه‌ر ده‌ججال بی‌ت نه‌وه تو ناتوانی بیکوریت، نه‌گه‌ر نه‌ویش نه‌بی‌ت خیر له کوشتنی دا نیه).

۴۳۰ - (صحيح الإسناد موقوف) عن نافع قال: كان ابن عمر يقول: وَاللَّهِ مَا أَشْكُ أَنَّ الْمَسِيحَ الدَّجَالَ ابْنُ صَيَّادٍ.

واته: له نافیعه‌وه ده‌گیرنه‌وه که وتویه‌تی: نیبنو عومهر ره‌زای خویان لی بی ده‌یوت: سوئند به (الله) هیچ گومانم نیه که نیبنو صه‌ییاد ده‌ججاله.

۴۳۱ - (صحيح) عن محمد بن المنكدر قال: رَأَيْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَخْلِفُ بِاللَّهِ أَنَّ ابْنَ صَائِدِ الدَّجَالِ فَقُلْتُ: تَخْلِفُ بِاللَّهِ؟! فَقَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ يَخْلِفُ عَلَى ذَلِكَ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ يَنْكَرْهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.



واتە: لە موخەممەدی کۆری مەنکەدیرەو دەگیرنەووە کە وتیەتی: جابری کۆری (عبد الله)م بینی سۆندى خوارد بە (الله) کە ئێبنو صائید دەجبالە، وتم: چۆن سۆند دەخۆی بە (الله)؟ لەسەر ئەو؟ جابر وتی: بۆ خۆم گویم لە پێشەوا عومەر بوو رەزای خۆی لى بى لە خزمەت پێغەمبەرى خوادا صلى الله عليه وسلم سۆندى خوارد کە ئێبنو صائید دەجبالە، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئینکاری نەکرد.

۴۳۳۲ - (صحيح الإسناد) عن جابر قال: فَقَدْنَا ابْنَ صَيَّادٍ يَوْمَ الْحَرَّةِ.

واتە: لە جابریو دەگیرنەووە کە وتیەتی: لە رۆژی حەرپەدا ئێبنو صائیدمان لى ون بوو. - حەرپە شوێنێکە لە نزیک مەدینە، ئەو رۆژی یەزیدی کۆری موغایە سەرکەوت بەسەر خەڵکی مەدینەدا ئێبنو صائید دیار نەما.

۴۳۳۳ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ ثَلَاثُونَ دَجَالُونَ كُلُّهُمْ يَزْعُمُ أَنَّهُ رَسُولُ اللَّهِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەووە، کە وتیەتی: پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (قیامەت بەرپا ناییت هەتا سى درۆزن پەیدا دەبن ھەر ھەموویان بانگەشەى ئەو دەکەن کە گوايە پێغەمبەرى خوان).

۴۳۳۴ - (حسن الإسناد) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يَخْرُجَ ثَلَاثُونَ كَذَّابًا دَجَالًا كُلُّهُمْ يَكْذِبُ عَلَى اللَّهِ وَعَلَى رَسُولِهِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەووە، کە وتیەتی: پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (قیامەت بەرپا ناییت هەتا سى درۆزن و دەججال پەیدا دەبن ھەر ھەموویان بەناوی خواو پێغەمبەرەکیەو درۆدەکەن).

۴۳۵ - (ضعیف مقطوع) عن إبراهيم قال: قال عبدة السلمي، بهذا الخبر قال: فذكر نحوه. فقلت له: أترى هذا منهم - يعنى المختار - فقال عبدة: أما إنه من الرؤوس.

واته: له ئیبراهیمه ده گپړ نه وه که وتویه تی: ثم هوآله له عوبه یدهی سه لمانییه وه هاتوه، وتی: به هه مان شیوه گپړایه وه، ئیبراهیم وتی: به عوبه یدم وت: پیت وایه موختار یه کئ بی له وان؟ عوبه یده وتی: به ئی موختار له سهر گمورهی ده ججاله کانه.

### سه بارهت به فرمان

### به چاکه و نه هی کردن له خراپه.

### ۱۷ - باب في الأمر والنهي.

۴۳۶ - (ضعیف) عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ أَوَّلَ مَا دَخَلَ النَّفْسُ عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ كَانَ الرَّجُلُ يَلْقَى الرَّجُلَ فَيَقُولُ: يَا هَذَا اتَّقِ اللَّهَ وَدَعْ مَا تَصْنَعُ فَإِنَّهُ لَا يَحِلُّ لَكَ، ثُمَّ يَلْقَاهُ مِنَ الْغَدِ فَلَا يَمْنَعُهُ ذَلِكَ أَنْ يَكُونَ أَكْبَلَهُ وَشَرِيْبَهُ وَقَعِيدَهُ، فَلَمَّا فَعَلُوا ذَلِكَ ضَرَبَ اللَّهُ قُلُوبَ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ). ثُمَّ قَالَ (لِعَنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ) إِلَى قَوْلِهِ (فَاسْقُونِ) ثُمَّ قَالَ (كَلَّا وَاللَّهِ لَتَأْمُرُنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلَتَنْهَوُنَّ عَنِ الْمُنْكَرِ وَلَتَأْخُذَنَّ عَلَى يَدَيِ الظَّالِمِ وَلَتَأْطُرْنَهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا، وَلَتَقْصُرْنَهُ عَلَى الْحَقِّ قَصْرًا).

واته: له (عبد الله) ی کورئ مه سعوده ده گپړ نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (یه که مین که موکوریه که رویدا له ناو نه وهی ئیسرائیل دا بهم شیویه بوو: کاتی پیاوئ ده گه یشته به پیاوئ کارئکی

خراپی بکردایه پێی دهوت: له خوا بترسه واز لهو کاره خراپه بینه چونکه نهوه بو تو دروست نیه، له‌پاشدا بو روژی دواتر له‌سه‌ر نهو حاله پێی ده‌گه‌یشه‌وه رینگری لی نه‌ده‌کرد، به‌لکو خوشی له‌گه‌لی ده‌یخواردو ده‌یخواردوهو ده‌بوو به هاونشینی، جا که حالیان گه‌یشه‌ نهو رادهیه خوی گه‌وره دلیانی تیکه‌ل و پیکه‌ل کردو کردنی به فیتنهو ناژاوه بو یه‌کتری. له‌ پاشدا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم نهم چه‌ند ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه:

﴿لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿٨١﴾﴾

سورة المائدة: ٧٨، ٧٩، ٨٠، ٨١.

واته: نه‌فرین کرا له‌وانه‌ی بی بر‌وابوون له‌به‌ره‌و نه‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر زمانی داوود و عیسی کور‌ی مه‌ریه‌م، نه‌و نه‌فرینه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌ بوو سه‌ر‌پێچیان کرد و هه‌میشه ده‌ست در‌تریان ده‌کرد. نه‌وانه به‌رگری یه‌کتری یان نه‌ده‌کرد له‌هر کار‌نکی بی‌زراوی بی شه‌رعی که‌ده‌یانکرد، بی‌گومان زور به‌دبوو نه‌وه‌ی که‌ته‌یانکرد. ته‌بینی (ئه‌ی موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم) زور‌به‌یان دۆستایه‌تی ته‌که‌ن له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون، بی‌گومان زور به‌دو خراپه نه‌وه‌ی که‌پیشیان خست بو‌خویان (کردویانه) که هۆی خه‌شم و قینی خوا بوو لیان، وه نه‌وانه له‌سزای دۆزه‌خدا بی بر‌انه‌وه ده‌می‌ننه‌وه. وه ته‌گه‌ر نه‌وانه بر‌وایان به‌هتایه به‌خوا و پیغه‌مبه‌رو نه‌و به‌رنامه‌یه‌ی که‌نیزاوه‌ته خواره‌وه بو سه‌ری، نه‌و بی‌بر‌وایانه یان نه‌ده‌کرد به‌دۆست و براده‌ر به‌لام زور به‌یان له‌ئاین ده‌ر‌چوون ویاخین له‌خوا.

له‌ پاشدا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەر‌مو‌وی: (نه‌خیر سو‌تند به‌ (الله) یان ده‌بی فەر‌مان بکه‌ن به‌ چاکه‌و نه‌هی بکه‌ن له‌ خراپه‌و، به‌ری زوری زور‌داران

ده گرن و نایه لن زولم و ستهم بکن و دهیانگیر نهو بو رنگی راست و نایه لن له ری راست لابه دن).

۴۳۳۷ - (ضعیف) عن ابن مسعود، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بنحوه، زاد: (أَوْ لِيَضْرِبَنَّ اللَّهُ بِقُلُوبٍ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ، ثُمَّ لِيَلْعَنَنَّكُمْ كَمَا لَعَنَهُمْ).

واته: له ئیبنو مهسعودهوه، له پیغه مبهری خواوه صلی الله علیه وسلم به هه مان شیوه فرموده ی پیشو هاتوه. به لام نه مهی بو زیاد کرد: (یان خوی گه و ره دلتان تیکه ل و پیکه ل ده کات و، له پاشدا وه چو ن له عنه تی له به نی ئیسرائیل کردوه له سه ر بی باوه ری و یاخی بوونیان بهو شیوه شه نه عله ت له ئیوه ده کات).

۴۳۳۸ - (صحیح) عن قيس قال: قَالَ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ أَنْ حَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَقْرءُونَ هَذِهِ الْآيَةَ وَتَضَعُونَهَا عَلَى غَيْرِ مَوَاضِعِهَا: (عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ). قَالَ: عَنْ خَالِدٍ وَإِنَّا سَمِعْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ). وَقَالَ عَمْرُو عَنْ هُشَيْمٍ وَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ (مَا مِنْ قَوْمٍ يُعْمَلُ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي ثُمَّ يَقْدِرُونَ عَلَى أَنْ يُغَيَّرُوا ثُمَّ لَا يُغَيَّرُوا إِلَّا يُوشِكُ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ مِنْهُ بِعِقَابٍ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَاهُ كَمَا قَالَ خَالِدٌ أَبُو أُسَامَةَ وَجَمَاعَةٌ. وَقَالَ شُعْبَةُ فِيهِ: (مَا مِنْ قَوْمٍ يُعْمَلُ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي هُمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يَعْمَلُهُ).

واته: له قه یسه وه ده گیر نهو که وتیه تی: پیشهوا نهو به کر رهزای خوی لی بی دوا ی نهو ی سو یاس و ستایشی خوی گه و ره ی کرد وتی: نه ی خه لکینه ئیه نه م نایه ته ده خوتنه وه له غهیری جیگه ی خویدا دایه نین: ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَيْتُمْ﴾. سورة المائدة: ۱۰۵. واته: نه ی گه لی خاوه ن باوه ری خه ریکی چاکسازی دهروونی خوتان بن و هه میسه هوشتان به

خۆتانهوه بێ، ئیتر خه لکانی گوهره بوو ناتوان زیاتان پێ بگهیهن. هه چهنده پیلان بگێرن.

پیشهوا نه بو به کر وتی: بۆ خۆم گویم لێ بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیفرموو (هه رکاتی زالم و سته مکار به بهرچاوی خه لکه وه ستهم بکات خه لکه که دهستی نه گرن و رنگری لێ نه کهن نه وه نزیکه خوی گه وه به زوویی سزایه کی گشتی بۆ سه رجه میان بنیژت).

٤٣٣٩ - (حسن) عن جریر قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (مَا مِنْ رَجُلٍ يَكُونُ فِي قَوْمٍ يُعْمَلُ فِيهِمْ بِالْمَعَاصِي يَقْدُرُونَ عَلَى أَنْ يُغَيَّرُوا عَلَيْهِ، فَلَا يُغَيَّرُوا، إِلَّا أَصَابَهُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمُوتُوا).

واته: له جهریری کوری (عبد الله) وه ده گێر نه وه که وتیه تی: بۆ خۆم گویم لێ بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیفرموو (هه ر پیاوێک له ناو گهل و هۆزێکدا بێ کاری خراپه و ناپه سه ند بکات، نه و گهل و هۆزه توانای گوهرینیان هه بێ و نه یگۆرن و بهرگری لێ نه کهن، ئیلا خوی گه وه له پیش مردنیاندا سزایان ده دات و تۆ له یان لێ ده سینیت پیش نه و دی بمرن).

٤٣٤٠ - (صحيح) عن أبو سعيد الخدري قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (مَنْ رَأَى مُنْكَرًا فَاسْتَطَاعَ أَنْ يُغَيِّرَهُ بِيَدِهِ فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَلْيَسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ بِلِسَانِهِ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ).

واته: له نه بو سه عیدی خودریه وه ده گێر نه وه که وتیه تی: بۆ خۆم گویم لێ بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهیفرموو (هه رکهس له ئیوه خراپه یه کی بینی توانای هه بوو به دهستی بیگۆریت نه وه با بیگۆریت، نه گه نه یوانی به دهستی بیگۆریت نه وه با به زمانی بیگۆریت، نه گه به زمانی نه یوانی بیگۆریت نه وه با به دلی بیگۆریت، نه مهش لا و ازترینی با وه و ئیمانه).

٤٣٤١ - (ضعیف لکن فقرة أيام الصبر ثابتة) عن أبو أمية الشعباني قال: سَأَلْتُ أَبَا ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِيَّ فَقُلْتُ: يَا أَبَا ثَعْلَبَةَ كَيْفَ تَقُولُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ؟ (عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ) قَالَ: أَمَّا وَاللَّهِ لَقَدْ سَأَلْتُ عَنْهَا خَيْرًا، سَأَلْتُ عَنْهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (بَلِ اتَّمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ، وَتَنَاهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتَ شُحًا مُطَاعًا، وَهَوًى مُتَّبَعًا، وَدُنْيَا مُؤْتَرَةً، وَإِعْجَابَ كُلِّ ذِي رَأْيٍ بِرَأْيِهِ، فَعَلَيْكَ - يَعْزِي بِنَفْسِكَ - وَدَعْ عَنْكَ الْعَوَامَّ، فَإِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ أَيَّامَ الصَّبْرِ، الصَّبْرُ فِيهِ مِثْلُ قَبْضٍ عَلَى الْجَمْرِ، لِلْعَامِلِ فِيهِمْ مِثْلُ أَجْرِ خَمْسِينَ رَجُلًا يَعْمَلُونَ مِثْلَ عَمَلِهِ). وَزَادَنِي غَيْرُهُ، قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْهُمْ قَالَ: (أَجْرُ خَمْسِينَ مِنْكُمْ).

واته: له ئەبو ئومەییە شەعبانیەو دەگیرنەو کە وتیەتی: له ئەبو (ثعلبة) ی خوشەنیم پرسی دەربارە ی ئەم نایەتە: ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَن ضَلَّ إِذَا أَهْتَدَيْتُمْ﴾. سورة المائدة: ١٠٥. واته: ئەی گەلی خاوەن باوەر خەریکی چاکسازی دەروونی خۆتان بن و هەمیشە هۆشتان بە خۆتانەو بی، ئیتر خەڵکانی گوێرا بوو ناتوانن زیانتان پێ بگەیهنن. هەرچەندە پیلان بگێرن.

وتم: ئەو ئەبو (ثعلبة) بەرامبەر بەم نایەتە چی دەئێتی؟ وتی: سوێند بە (الله) پرسیارم دەربارە ی کردوو شارەزام، پرسیارم له پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم کردوو دەربارە ی فەرمووی: ( ئیو هەر فەرمان بە چاکە دەکەن و، نەهی له خراپە دەکەن، چروکی و رەزلی و سوربوون بو بە دەستەینانی مأل و سامان زال دەبێت بەسەر خەڵکدا، شوێن هەواو ئارەزوو دەکەون و، خۆشەوێستی دنیا کاریان لی دەکات و سوردهبن لەسەری، دنیا پێش قیامەت دەخریت، هەرکەس رای خۆی لەلا پەسەند دەبێت، ئەو کاتە خەمی خۆت بی، واز لەکاری خەڵک بێنە، روژی ئارامگرتن لە پێشتانەو جگە لە ئارامگرتن هیچ چارەبەکی تێتان نیە، ئارامگرتن لەو کاتانەدا وەک پشکو گرتن بە دەستەو وایە، ئەوێ لەناویاندا کار دەکات لەو سەردەمەدا - واتە فەرمان بە چاکە دەکات و، نەهی له خراپە دەکات، پاداشتی پەنجا پیاوی جگە لەو روژگاری هەیه کە هەمان کار دەکەن).

۴۳۴۲ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو بن العاص: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (كَيْفَ بِكُمْ وَبِرَمَانٍ). أَوْ (يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ زَمَانٌ يُعْرَبِلُ النَّاسَ فِيهِ غَرْبَلَةٌ تَبْقَى حُثَالَةٌ مِنَ النَّاسِ قَدْ مَرَجَتْ عُھُودُهُمْ وَأَمَانَاتُهُمْ وَاخْتَلَفُوا فَكَانُوا هَكَذَا). وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ. فَقَالُوا: وَكَيْفَ بِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (تَأْخُذُونَ مَا تَعْرِفُونَ، وَتَذَرُونَ مَا تُنْكِرُونَ وَتَقْبِلُونَ عَلَى أَمْرِ خَاصَّتِكُمْ وَتَذَرُونَ أَمْرَ عَامَّتِكُمْ).

واته: لہ (عبد اللہ) ی کورپی عہمری کورپی عاصموہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (دوور نیہ سہردہمیگ خہلک بہ بیژران بیژرین واتہ چاکہ کان برؤن و ہہرچی و پہرچی و خراپہ کارہ کان بمیننہوہ بی پیمان و ناپاک، لہ نیو خویندا ناکو کیش دہن بہم شیوہیہ). پہنجہ کانی کرد بہناو یہ کدا، وتیان: تہی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نیمہ چی بکہین؟ فہرمووی: (تہوہ وہردہ گرن کہ دہیزانن، واز لہوہ دہینن کہ نکولی لی دہکن، خہریکی خوتان دہن و واز لہ کاروباری گشتی دہینن).

۴۳۴۳ - (حسن صحیح) عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال: بَيْنَمَا نَحْنُ حَوْلَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ ذَكَرَ الْفِتْنَةَ فَقَالَ: (إِذَا رَأَيْتُمُ النَّاسَ قَدْ مَرَجَتْ عُھُودُهُمْ وَخَفَّتْ أَمَانَاتُهُمْ وَكَانُوا هَكَذَا). وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ قَالَ فَقُمْتُ إِلَيْهِ فَقُلْتُ: كَيْفَ أَفْعَلُ عِنْدَ ذَلِكَ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ؟ قَالَ: (الزَّمْ بَيْتَكَ وَأَمْلِكْ عَلَيْكَ لِسَانَكَ وَخُذْ مِمَّا تَعْرِفُ وَدَعْ مَا تُنْكِرُ وَعَلَيْكَ بِأَمْرِ خَاصَّةِ نَفْسِكَ وَدَعْ عَنْكَ أَمْرَ الْعَامَّةِ).

واته: لہ (عبد اللہ) ی کورپی عہمری کورپی عاصموہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: جارئ لہدوری پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کوہوینہوہ باسی بہلاو ناڑاوہ کرا - یان لہلایدا باسکرا - فہرمووی: (تہ گہر خہلکتان بینی بہلین و پہیمانیاں نہ بردہ سہرو، سپاردہو تہمانہ تیان لا سوک بوو بہم شیوہیہ بوون). پہنجہ کانی کرد بہناو یہ کدا، وتی: منیش ہہستام لہ بہری و وتم: تہی من چی

بکہم ئەو کاتە خواى گەورە بمکات بە قوربانت؟ فہرمووى: (لە مالى خۆت دانیشەو، زمانى خۆت بگەر، ھەرچى چاکە ئەو بەکە، واز لە خراپە بەینە، واز لە کاروبارى گشتى بەینە).

۴۳۴۴ - (صحيح) عن أبي سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَفْضَلُ الْجِهَادِ كَلِمَةُ عَدْلٍ عِنْدَ سُلْطَانٍ جَائِرٍ). أَوْ (أَمِيرٍ جَائِرٍ).

ئەبو سەعیدی خودری گێراویەتیەو کە پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویەتی: چاکترین جیھادو تیکۆشان وتنى وتەى ھەقە لەبەردەم فەرمانپروای زالم و ستەمکاردا.

۴۳۴۵ - (حسن) عن العرس بن عميرة الكندي: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا عُمِلَتِ الْخَطِيئَةُ فِي الْأَرْضِ كَانَ مَنْ شَهِدَهَا فَكْرِهَهَا). وَقَالَ مَرَّةً: (أَنْكَرَهَا). كَمَنْ غَابَ عَنْهَا، وَمَنْ غَابَ عَنْهَا فَرَضِيهَا كَانَ كَمَنْ شَهِدَهَا).

واتە: لە عورسى كورپی عەمیرەى كیندیەو دەگێرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویەتی: (ئەگەر خراپە کرا لەسەر زەوى ئەو کەسەى کە ئامادەبوو لەلای پێى ناخۆش بوو وەك ئەو وایە لێى دوربیت، ئەوێ نكولى لێ بکات وەك ئەو کەسە وایە لەوێ ئامادە نەبویت، ئەو کەسەى لەوێ ئامادە نەبى و پێى رازى بێت وەك ئەو کەسە وایە کە لەوێ ئامادە بوو).

۴۳۴۶ - (حسن) عن عدي بن عدي, عن النبي صلى الله عليه وسلم, نحوه. قال: (مَنْ شَهِدَهَا فَكْرِهَهَا كَانَ كَمَنْ غَابَ عَنْهَا).

واتە: لە عەدى كورپی عەدیەو، لە پیغەمبەری خواوه صلى الله عليه وسلم فەرموودەى پیشو بە ھەمان شیوە ھاتو، فەرمووی: (ھەرکەس ئامادەبوو لەلای پێى ناخۆش بوو وەك ئەو وایە لێى دوربیت).



۴۳۴۷ - (صحیح) عن سلیمان قال: حدثني رجل من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَنْ يَهْلِكَ النَّاسُ حَتَّى يَعْذِرُوا أَوْ يُعْذِرُوا مِنْ أَنْفُسِهِمْ).

واته: له سوله یمانه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیاوی له هاوه لانی پیغه مبهه ر صلی الله علیه وسلم بوی گیرامه وه، که پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم فره موویه تی: (خه لک له ناو ناچن هه تا گونا هو تاوان له ناویاندا زور ده بیته، جا نه گهر هه قیان بۆ رون کرایه وه نیتر به هانه یان نامینتی بۆ له ناوچون).

## باسی بهرپابوونی قیامت

### ۱۸ - باب قیام الساعه.

۴۳۴۸ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر قال: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ: (أَرَأَيْتُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ عَلَى رَأْسِ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ). قَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَوَهَلِ النَّاسُ فِي مَقَالَةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، تِلْكَ فِيمَا يَتَحَدَّثُونَ عَنْ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ عَنْ مِائَةِ سَنَةٍ وَإِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ الْيَوْمَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ يُرِيدُ أَنْ يَنْخَرِمَ ذَلِكَ الْقَرْنُ.

واته: له (عبد الله)ی کوری عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: شهو نکیان پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم له کو تایی ژیانیدا بهر نوژی نوژی عیشای به کو مه ل بۆ کردین کاتی که سه لامی دایه وه هه ستایه وه فره مووی: (خو ئه م شهو هه تان ده بینن! هه ر یه کن له ئیوه که ئه م شهو له م مزگه وته دا ئاماده یه سه د سالی تر که ستان نامینتی به سه ر ئه م زهویه وه هه مووتان ده مرن). ئیبنو عومه ر وتی: خه لکه که به هه له له فره مایشته که ی پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم تیگه یشتن وا حالی بوو بوون که

فمرموویه تی سهد سالی تر قیامت بهرباده بی، پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم مه بهستی نهوه بوو ته من کورته، هیچ کهس له وانهی که نهم روژه له سهر زهوبین له دواي سهد سالی تر که سیان نامینی.

۴۳۴۹ - (صحيح) عن أبو ثعلبة الخشني قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَنْ يُعْجِزَ اللَّهُ هَذِهِ الْأُمَّةَ مِنْ نِصْفِ يَوْمٍ).

واته: له نهبو (ثعلبة)ی خوشه نییه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرموویه تی: (نومیدوارم نهم نوممه ته نه ونده ریژ و پلهو پایهی هه بی له لای خوی گه وره له م سرده مهی منه وه هه تا نیو روژ واته پینج سهد سال مؤله تیان بدات به شیویه له وه که متر نه بی هه تا روژی قیامت)<sup>(۱)</sup>.

۴۳۵۰ - (صحيح) عن سعد بن أبي وقاص: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنِّي لَأَرْجُو أَنْ لَا تُعْجِزَ أُمَّتِي عِنْدَ رَبِّهَا أَنْ يُؤَخَّرَهُمْ نِصْفَ يَوْمٍ). قِيلَ لِسَعْدٍ وَكَمْ نِصْفُ يَوْمٍ؟ قَالَ: خَمْسِمِائَةٍ سَنَةٍ.

واته: له سه عدی کوری نه بی وه قاصصه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرموویه تی: (نومیدوارم نهم نوممه ته نه ونده ریژ و پلهو پایهی هه بی له لای په وهرد گاری نیو روژ واته پینج سهد سال دوايان بخات). به سه عد وترا: نهو نیو روژه ده کاته چهند؟ وتی: ده کاته پینج سهد سال. - ینگومان سه عد له م نایه ته وه وهی گرتوه: (وان یوما عند ربك کألف سنه مما تعدون) - .  
- بهم شیویه ش راقه کراوه نومیدوارم خوی گه وره نارامی بیه خشیته به دهوله مهنده کانی نوممه ته کهم له کاتیکدا که نیو روژ راده وه ستینرن بو لیپرسینه وه، ینگومان دهوله مهنده کان پینج سهد سال له دواي هه ژاره کان ده چنه به هه شته وه - .  
کۆتایی پهرتوکی ناژاوه گه وره کان.

(۱) عون المعبود شرح سنن أبي داود لمحمد آبادي علق عليه وخرج أحاديثه شيخ مشهور (۳۷۰ / ۶).

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سه‌ره‌تای په‌رتوکی سنوره‌کان واته سزاو تو‌له‌ی تاوانه‌کان  
۳۹ - أول کتاب الحدود

حوکمی نه‌و که‌سه‌ی که له‌دین پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه.

۱ - باب الحکم فیمین ازتد.

۴۳۵۱ - (صحیح) عن عكرمة: أَنَّ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ أَحْرَقَ نَاسًا ارْتَدُّوا عَنِ الْإِسْلَامِ فَبَلَغَ ذَلِكَ ابْنَ عَبَّاسٍ، فَقَالَ: لَمْ أَكُنْ لِأَحْرَقَهُمْ بِالنَّارِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (لَا تُعَذِّبُوا بِعَذَابِ اللَّهِ). وَكُنْتُ قَاتِلَهُمْ بِقَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَاقْتُلُوهُ). فَبَلَغَ ذَلِكَ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ: وَيْحَ ابْنَ عَبَّاسٍ.

واته: له عیكه‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێشه‌وا عه‌لی کوری (أبو طالب) ره‌زای خوای لی بی خه‌لکانیکی سوتاند به‌ ناگر، هه‌واله‌که گه‌یشه‌وه به‌ ئیبنو عباس ره‌زای خویان لی بی وتی: نه‌ده‌بوو به‌ ناگر بیانسو‌تین، چونکه به‌پراستی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (به سزای تاییه‌تی خوی گه‌وره سزای خه‌لک مه‌ده‌ن که بریتیه له سزادان به‌ ناگر). من له‌جیاتی پێشه‌وا عه‌لی بومایه ده‌مکوشتن به‌ فەرمايشتی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، چونکه به‌پراستی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌رکه‌س دینی خوی گو‌وری بیکوژن) جا که هه‌واله‌که گه‌یشه‌وه به‌ پێشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوی لی بی، وتی: وه‌یحه ئیبنو عباس.

٤٣٥٢ - (صحیح) عن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَحِلُّ دَمُ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: الثَّيْبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ، وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ، الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ).

واتە: لە (عبد الله) ی کورپی مەسعودەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووەتی: (حەڵال نیە خوێن رشتنی مرۆفی موسولمان کە شایەتومانێ بەینێ و بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ). واتە: شایەتی دێدەم کە هیچ پەرستراوێک نیە بەهەق جگە لە (اللہ)، وە منیش نیراوی خۆی گەورەم. تەنھا لەم سێ حالەتەدا نەبیت: زەواجی کردبیت و زینای کردبیت، گیان لەتۆلە ی گیان واتە موسلمانێکی بە نارەوا کوشتبیت، یان پاشگەزبووبیتەو لە ئیسلام و، لە کۆمەڵی موسولمانان جیا بویتەو).

٤٣٥٣ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: رَجُلٌ زَنَى بَعْدَ إِحْصَانٍ، فَإِنَّهُ يُرْجَمُ، وَرَجُلٌ خَرَجَ مُحَارِبًا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، فَإِنَّهُ يُقْتَلُ أَوْ يُصَلَبُ أَوْ يُنْفَى مِنَ الْأَرْضِ، أَوْ يَقْتُلُ نَفْسًا فَيَقْتُلُ بِهَا).

واتە: لە عایشەو رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووەتی: (حەڵال نیە خوێن رشتنی مرۆفی موسولمان کە شایەتومانێ بەینێ و بلی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ). واتە: شایەتی دێدەم کە هیچ پەرستراوێک نیە بەهەق جگە لە (اللہ)، وە شایەتی دێدەم کە موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم پێغەمبەری خواوە. تەنھا لەم سێ حالەتەدا نەبیت: پیاوی زەواجی کردبیت و زینای کردبیت، ئەو بەردباران دەکرت هەتا دەمریت، پیاوی لە ئیسلام دەرچوویی و جەنگ دژی خواو پێغەمبەرەکی بکات ئەو دەکوژیت یان هەڵواسریت، یا لەزەوی دەرەکری واتە لەو وڵاتەو دەرەکری بۆ وڵاتیکی تر، یان مەسلمانێکی بە نارەوا کوشتبیت ئەو لە جیاتیدا دەکوژریتەو).

٤٣٥٤ - (صحيح) عن أبو بردة قال: قال أبو موسى: أَقْبَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعِيَ رَجُلَانِ مِنَ الْأَشْعَرِيِّينَ أَحَدُهُمَا عَنْ يَمِينِي، وَالْآخَرُ عَنْ يَسَارِي، فَكِلَاهُمَا سَأَلَ الْعَمَلَ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَكَتَ فَقَالَ: (مَا تَقُولُ يَا أَبَا مُوسَى؟) أَوْ (يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ؟). قُلْتُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَطْلَعَانِي عَلَى مَا فِي أَنْفُسِهِمَا وَمَا شَعَرْتُ أَنَّهُمَا يَطْلُبَانِ الْعَمَلَ. قَالَ وَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى سِوَاكِهِ تَحْتَ شَفْتِهِ فَلَصْتُ قَالَ (لَنْ نَسْتَعْمِلَ - أَوْ لَا نَسْتَعْمِلُ - عَلَى عَمَلِنَا مَنْ أَرَادَهُ وَلَكِنْ اذْهَبْ أَنْتَ يَا أَبَا مُوسَى أَوْ يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ). فَبَعَثَهُ عَلَى الْيَمَنِ ثُمَّ أَتْبَعَهُ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ قَالَ فَلَمَّا قَدِمَ عَلَيْهِ مُعَاذٌ قَالَ انْزِلْ. وَأَلْقَى لَهُ وَسَادَةً فَإِذَا رَجُلٌ عِنْدَهُ مُوثِقٌ قَالَ مَا هَذَا قَالَ هَذَا كَانَ يَهُودِيًّا فَأَسْلَمَ ثُمَّ رَاجَعَ دِينَهُ دِينَ السُّوءِ. قَالَ لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ قِضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. قَالَ: اجْلِسْ نَعَمْ. قَالَ: لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ قِضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَأَمَرَ بِهِ فَقُتِلَ. ثُمَّ تَذَاكِرًا قِيَامَ اللَّيْلِ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: أَمَّا أَنَا فَأَنَا مُوْثِقٌ وَأَقُومُ - أَوْ أَقُومُ وَأَنَا مُوْثِقٌ - وَأَرْجُو فِي نَوْمَتِي مَا أَرْجُو فِي قَوْمَتِي.

واته: له ئه بو بورده ده گيرنه وه، كه وتويه تي: ئه بو موسای ئه شعهری وتی: خۆم و دوو پیاو له ئه شعهره كان چوینه خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، یه کیکیان له لای راستمه وه بوو، ئه وی تریان له لای چه پمه وه بوو، ههردوکیان داوای ئه ویان ده کرد كه بکړن به بهرپرس و سه رهوکاری کاری بکهن، له وکاته دا پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم خه ریکی سیواک کردن بوو بی دهنگ بوو، هه رمووی: (ئهی ئه بو موسا تو ده لئی چی؟) یان (ئهی (عبد الله) ی کورپی قه یس تو ده لئی چی؟)، وتم: بهو (الله) یه ی که تو ی به هه ق ناردوه ناگام له م نیازهیان نه بووه و هه ستم نه کردوه داوای ئیشوکار بکهن، ئه بو موسا وتی: ئیستاش ئه لئی به بهرچاومه وهیه سیواکه که ی له ژیر لیویه وه بوو، لیوی گرژوه بوو بوو، هه رمووی: (ئیمه نهو که سانه ناکه ین به سه رهوکاری کاره کانمان که خو یان داوای ده کهن، به لām تو ئهی ئه بو موسا یان ئهی (عبد الله) ی کورپی قه یس برۆ بیه به کاریه دهستی ئیمه). ناردی بو یه مهن، له پاشدا (معاذ) ی کورپی جه به لی ناردو

کړدی به کاربه دهستی په کڼ له دوو ناوچه کې یه مهن، راوی وتی: کاتې که (معاذ) گمېشته خرمه تی، نه بو موسا وتی: دابهزه، دوشکله یه کی بو راخست، له وکاته دا پیاوئ له لايدا کوټ و زنجیر کرابوو، (معاذ) وتی: نه م پیاوه کڼ یه بو وا کوټ و زنجیر کراوه؟ وتی: نه مه جوله که بوو موسولمان بووه، له پاشدا چوته وه سهر ناینه خراپه کې خوی و بوته وه به جوله که، (معاذ) وتی: نه خیر دانانیشم هه تا نه کوژریت به پپی حوکم و بریاری خوی گه ورو پيغه مبه ره کې، نه بو موسا وتی: دانیشه، (معاذ) وتی: نه خیر دانانیشم هه تا نه کوژریت به پپی حوکم و بریاری خوی گه ورو پيغه مبه ره کې، سی جار نه مه ی دوویات کرده وه، جا نه بو موسا فهرمانی دا به کوشتنی و، پیاوه که کوژرا. نینجا له ناو خویاندا باسی شه ونوژریان کرد، (معاذ) وتی: من له پینشا ده خوم بو نه وه ی به هیژم بو شه ونوژر، جا هم له شه ونوژره که مدا به هیوای پاداشتم، وه هم له خوته که مدا به هیوای پاداشتم.

۴۳۵۵ - (صحيح) عن أبو موسى قال: قَدِمَ عَلَى مُعَاذٍ وَأَنَا بِالْيَمَنِ، وَرَجُلٌ كَانَ يَهُودِيًّا فَأَسْلَمَ فَارْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ، فَلَمَّا قَدِمَ مُعَاذٌ قَالَ: لَا أَنْزِلُ عَنْ دَابَّتِي حَتَّى يُقْتَلَ. فَقُتِلَ. قَالَ أَحَدُهُمَا: وَكَانَ قَدْ اسْتُتِيبَ قَبْلَ ذَلِكَ.

واته: له نه بو موسای نه شعریه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: کاتې له یه مهن بووم (معاذ) هات بولام، له وکاته دا پیاوئ که پینشر جوله که بوو موسولمان بوو بوو له پاشدا له نیسلام پاشگه زیویه وه، کاتې که (معاذ) به سواری گمېشت وتی: له سواری ولاخه که م دانابه زم هه تا ده کوژریت، کابرای جوله که کوژرا، یه کیکیان وتی: ییگومان پینشر تهویه ی کردبوو.

۴۳۵۶ - (صحيح الإسناد) عن أبو بردة بهذه القصة، قال: فَأَتَى أَبُو مُوسَى بِرَجُلٍ قَدْ ارْتَدَّ عَنِ الْإِسْلَامِ فَدَعَاهُ عِشْرِينَ لَيْلَةً أَوْ قَرِيبًا مِنْهَا، فَجَاءَ مُعَاذٌ فَدَعَاهُ فَأَبَى فَضْرَبَ عُنُقَهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَمْرِو، عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، لَمْ يَذْكُرِ الْإِسْتِثَابَةَ، وَرَوَاهُ ابْنُ فَضِيلٍ، عَنِ الشَّيْبَانِيِّ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي مُوسَى وَلَمْ يَذْكُرْ فِيهِ الْإِسْتِثَابَةَ.

واتە: لە ئەبو بوردەو هەمان بەسەرھات هاتووە وتی: پیاویکیان هینا بۆ ئەبو موسای ئەشعەری لەئیسلام پاشگەزیبووەوە، هەتا بیست روژ یان نزیکەی بیست روژ داوای لێ کرد کە پەشیمان ببێتەوە، کاتێ کە (معاذ) هات داوای لێ کرد کە تەوبە بکات و پەشیمان ببێتەوە بەلام پەشیمان نەبووە بۆیە درا لە ملی. ئەبو داود دەڵێت: لە (عبد الملك)ی کۆری عومەیرەو، لە ئیبنو ئەبو بوردەو هاتو، بەلام باسی تەوبە و پەشیمان بوونەوی نەکرد. وە لە (ابن فضیل)ەو، لە شەیبانیەو، لە سەعیدی کۆری ئەبو بوردەو، لە باوکیەو، لە ئەبو موساو هاتو، بەلام لە فەرمودەکەیدا باسی تەوبە و پەشیمان بوونەوی نەکرد.

۴۳۵۷ - (صحیح الإسناد) عن القاسم بهذه القصة، قال: فَلَمْ يَنْزِلْ حَتَّى ضُرِبَ عُنْقُهُ، وَمَا اسْتَتَابَهُ.

واتە: لە ئەبو قاسیمەو هەمان بەسەرھات هاتو، وتی: (معاذ) لەسەر و لاخەکی دانەبەزی هەتا درا لە ملی کابرا، داوای تەوبە و پەشیمان بوونەویشی لێ نەکرد.

۴۳۵۸ - (حسن الإسناد) عن ابن عباس قال: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدِ بْنِ أَبِي سَرْحٍ يَكْتُبُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَزَلَّهُ الشَّيْطَانُ فَلَحِقَ بِالْكَفَّارِ، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُقْتَلَ يَوْمَ الْفَتْحِ، فَاسْتَجَارَ لَهُ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ، فَأَجَارَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: لە ئیبنو عەباسەو رەزای خوایان لێ بێ دەگیرنەو، کە وتویتی: (عبد الله) ی کۆری سەعدی کۆری ئیبنو سەرح کە یەکی بوو لەوانە وەحی بۆ پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەنوسیوە، شەیتان لەخستە ی بردو گومرای کرد هەلھات بۆ مەککە و پەیوەندی کرد بە کافرەکانی قورەیشەو، لەروژی رزگارکردنی مەککەدا پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی دا بکوژرێت، بەلام پێشەوا (عثمان)ی کۆری عەففان رەزای خوای لێ بێ داوای ئەمانی بۆ کرد، بۆیە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم ئەمانی دایەو نەیکوشت.

٤٣٥٩ - (صحیح) عن سعد قال: لَمَّا كَانَ يَوْمُ فَتْحِ مَكَّةَ اخْتَبَأَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَعْدِ بْنِ أَبِي سَرْحٍ عِنْدَ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ فَجَاءَ بِهِ حَتَّى أَوْقَفَهُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! بَايَعَ عَبْدُ اللَّهِ. فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَنَظَرَ إِلَيْهِ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يَأْتِي فَبَايَعَهُ بَعْدَ ثَلَاثٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ: (أَمَّا كَانَ فِيكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ يَقُومُ إِلَى هَذَا حَيْثُ رَأَى كَفَفْتُ يَدِي عَنْ بَيْعَتِهِ فَيَقْتُلُهُ). فَقَالُوا: مَا نَدْرِي يَا رَسُولَ اللَّهِ! مَا فِي نَفْسِكَ أَلَّا أَوْمَأْتَ إِلَيْنَا بِعَيْنِكَ، قَالَ: (إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي لِنَبِيِّ أَنْ تَكُونَ لَهُ خَائِنَةُ الْأَعْيُنِ).

واتە: لە سەعدەوه دەگیرنەوه، کە وتیوەتی: لەروژی رزگارکردنی مەککەدا (عبد الله)ی کورپی سەعدی کورپی ئێسنو سەرح لەلای پێشەوا (عثمان)ی کورپی عەففان رەزای خۆی لێ بێ خۆی شاردهوه، پێشەوا (عثمان) هینای هەتا لەبەردەم پێغەمبەری خوادا صلی الله علیه وسلم رایوەستاند، وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم پەیمان (بیعة) لە (عبد الله) وەرگیره، پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم سێ جار سەری بەرزکردەوو، سەیری (عبد الله)ی کرد، نەویست پەیمان (بیعة)ی لێ وەرگیرت، لەپاش سێ جاره کە پەیمان (بیعة)ی لێ وەرگرت، ئێنجا ئاوری دایەوه بەلای هاوێلانیدا فەرمووی: (ئەوه پیاوێکی ھۆشیار و عاقلتان تێدا نەبوو لەکاتی کدا کە من سێ جار دەستم گیرایەوهو پەیمان (بیعة)م لێ وەرنەگرت بەدات لەملی و بیکوژی؟). وتیان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم نەمانزانی چی لەدلتایەو مەبەستت چی یە، بۆچی بە چاوا ئاماژەت پێ نەکردین، فەرمووی: (بۆ هیچ پێغەمبەرێک نە چاوی خیانەتکار نییە).

٤٣٦٠ - (ضعیف) عن جریر قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول (إِذَا أَبَقَ الْعَبْدُ إِلَى الشَّرِّ فَقَدْ حَلَّ دَمُهُ).

واتە: لە جەریرەوه دەگیرنەوه، کە وتیوەتی: بۆ خۆم گوێم لێ بوو پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دەیفەرموو: (ئەگەر کۆیلەیه هەڵهات بۆ ولاتی هاوێش بۆ خوا دانەرەوان واتە (دار الحرب) ئەوه بەراستی خۆینی حەلە).



**حوکمی نهو کهسهی که جنیو ده دات به**

**پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم.**

**۲ - باب الحُکْمُ فِیْمَنْ سَبَّ النَّبِیَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ .**

۴۳۶۱ - (صحیح) عن ابن عباس قال: أَنَّ أَعْمَى كَانَتْ لَهُ أُمٌّ وَلَدِ تَشْتُمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَقَعُ فِيهِ فَيَنْهَاهَا فَلَا تَنْتَهِي وَيَزْجُرُهَا فَلَا تَنْزَجِرُ! قَالَ: فَلَمَّا كَانَتْ ذَاتَ لَيْلَةٍ جَعَلَتْ تَقَعُ فِي النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَشْتِمُهُ، فَأَخَذَ الْمَغُولَ فَوَضَعَهُ فِي بَطْنِهَا وَاتَّكَأَ عَلَيْهَا فَقَتَلَهَا، فَوَقَعَ بَيْنَ رَجُلَيْهَا طِفْلٌ، فَلَطَخَتْ مَا هُنَاكَ بِالْدَّمِ، فَلَمَّا أَصْبَحَ ذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَمَعَ النَّاسُ فَقَالَ: (أَنْشُدُ اللَّهَ رَجُلًا فَعَلَ مَا فَعَلَ لِي عَلَيْهِ حَقٌّ إِلَّا قَامَ). فَقَامَ الْأَعْمَى يَتَخَطَّى النَّاسَ وَهُوَ يَتَزَلَزَلُ حَتَّى قَعَدَ بَيْنَ يَدَيِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنَا صَاحِبُهَا كَانَتْ تَشْتِمُكَ وَتَقَعُ فِيكَ فَأَنْهَاهَا فَلَا تَنْتَهِي، وَأَزْجُرُهَا فَلَا تَنْزَجِرُ، وَلِي مِنْهَا ابْنَانِ مِثْلَ اللُّؤْلُؤَيْنِ، وَكَانَتْ بِي رَفِيقَةً فَلَمَّا كَانَتِ الْبَارِحَةَ، جَعَلَتْ تَشْتِمُكَ وَتَقَعُ فِيكَ فَأَخَذْتُ الْمَغُولَ فَوَضَعْتُهُ فِي بَطْنِهَا وَاتَّكَأْتُ عَلَيْهَا حَتَّى قَتَلْتُهَا. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَلَا أَشْهَدُوكُمْ أَنَّ دَمَهَا هَدَرٌ).

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوايان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیاو نیکی کویر که نیزه کیکی هه بوو منالی لی بوو بوو، دم درژی ده کرد بهرام بهر به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم و جنیوی پی ده دا، ناگادار کرایه وهو لومهو سه رزنشت کراو قه ده غه ی نهو کاره ی لی کراو پیا یا هه لشاخان به لام کولی نه داو وازی نه هیتا. راوی وتی: شهوکیان جنیوی دا به پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم، پیاوه کویره که تیغیکی نابه سه ر ورگی و خوی دا به سه ریاو کوشتی،

کہ نیزہ کہہ سکی پر بوو مندالہ کہ کہوتہ نیوان قاچہ کانی و نمو ناوہ خوئناوی بوو، کاتی کہ روژ بویہوہ باسہ کہ گنیرایہوہ بو پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم، خہلکی کو کردہوہو فہرمووی: (تکا دہکہم لہو کہسہی کہ نم کارہی کردہ کہ مافم بہسہریہوہیہتی با ہستی)، پیاوہ کویرہ کہ ہستا بہ لہرزوہ دری بہ خہلکہ کہ دا ہتا گہیشٹہ بہردہم پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و دانیشت، وتی: نہی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم! من خاوہنی نمو کہ نیزہ کہم، دہم دریزی دہکرد بہرامبہر بہ تو جنیوی پی دہدای، ناگادارم کردہوہو رنگیرم لی کردو لومہو سہرزہنشتم کردو پیایا ہلشاخام بہلام نمو ہر کوئی نہداو وازی نہہینا. دوو مندالی جوانم لینی ہدیہ دہلئی مروارین ہتا دوتنی ہاورپی زیان بوو، کہ دہم دریزی بہرامبہر کردی و جنیوی پی دای تیغہ کہم ہلگرت و نامہ سہر ورگی و خوم دا بہسہریا ہتا کوشت، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (دہسا نیوہ بہ شایہت بن کہ خوئنی نم ژنہ خہلالہ).

۴۳۶۲ - (ضعیف الإسناد) عن علي رضي الله عنه: أَنَّ يَهُودِيَّةً كَانَتْ تَشْتِمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتَقَعُ فِيهِ، فَخَنَقَهَا رَجُلٌ حَتَّى مَاتَتْ، فَأَبْطَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَمَهَا.

واتہ: لہ پیشہوا عدلیہوہ رہزای خوی لی بی دہ گنیرنہوہ کہ وتوہتی: نافرہتیکی جولہ کہ دہم دریزی دہکرد بہرامبہر بہ پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم و جنیوی پی دہدا، پیایو دہستی نایہ بینہ قاقای ہتا خنکاندی، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خوئنہ کی پوچہل کردہوہ.

۴۳۶۳ - (صحیح) عن أبو برزة قال: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَتَغَيَّطَ عَلَى رَجُلٍ فَأَشْتَدَّ عَلَيْهِ، فَقُلْتُ: تَأْذَنُ لِي يَا خَلِيفَةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَضْرِبُ عُنُقَهُ، قَالَ: فَأَذْهَبْتُ كَلِمَتِي غَضَبُهُ فَقَامَ فَدَخَلَ، فَأَرْسَلَ إِلَيَّ فَقَالَ: مَا الَّذِي قُلْتَ إِنْفًا؟ قُلْتُ: ائْذَنُ لِي أَضْرِبُ عُنُقَهُ. قَالَ: أَكُنْتُ قَاعِلًا لَوْ أَمَرْتُكَ،

قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: لَا وَاللَّهِ مَا كَانَتْ لِبَشَرٍ بَعْدَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا لَفْظُ يَزِيدَ، قَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: أَيْ لَمْ يَكُنْ لِأَبِي بَكْرٍ أَنْ يَقْتُلَ رَجُلًا إِلَّا بِإِحْدَى الثَّلَاثِ الَّتِي قَالَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: كُفْرٌ بَعْدَ إِيمَانٍ، أَوْ زِنَا بَعْدَ إِحْصَانٍ، أَوْ قَتْلُ نَفْسٍ بغيرِ نَفْسٍ، وَكَانَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَقْتُلَ.

واته: له ئه‌بو به‌رزوه ده‌گێرنه‌وه، که وتویه‌تی: واته: له‌لای پێشه‌وا ئه‌بو به‌کر بووم پیاوی قسه‌ی پێ و ت پێشه‌وا ئه‌بو به‌کر ره‌زای خوای لی بی لینی تورپه‌ بوو، وتم: نه‌ی خه‌لیفه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم مۆله‌تم بده‌ با بده‌م له‌گه‌ردنی، قسه‌که‌م نه‌وه‌نده‌ گه‌وره‌ بوو به‌لایه‌وه‌ تورپه‌ بوو هه‌ستا رۆشته‌ ماله‌وه‌، جا ناردی به‌ دواما، منیش رۆشتم بۆ لای، پێی وتم: کاتی که من تورپه‌ بووم له‌و پیاوه‌ تۆ وتت چی؟ وتم: مۆله‌تم بده‌ با بده‌م له‌گه‌ردنی، پێشه‌وا ئه‌بو به‌کر ره‌زای خوای لی بی وتی: نه‌گه‌ر مۆله‌تم پێ ب‌دایتایه‌ جیبه‌جیته‌ ده‌کردو ده‌تدا له‌گه‌ردنی؟ وتم: به‌لێ، وتی: نا سویند به‌ (الله) له‌دوای موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم هیچ م‌ر‌و‌ف‌تی ب‌و‌ی نه‌ی کاری له‌و‌ج‌و‌ره‌ ب‌ک‌ات. ئه‌بو داود ده‌لیت: نه‌مه‌ گ‌و‌ (لفظ) ی یه‌زیده. نه‌حه‌مه‌دی ک‌و‌ری هه‌نبه‌ل وتی: واته: بۆ ئه‌بو به‌کر نه‌ی پیاوی ب‌ک‌و‌ژیت ئیلا له‌م س‌ی حاله‌ته‌دا نه‌یته‌ که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: کافر‌بوون له‌دوای باوه‌ر‌ه‌ینان، یان زیناکردن له‌دوای هاوسه‌ر‌گیری، یا ک‌و‌شتنی که‌س‌ی به‌ نا‌ره‌وا به‌بی نه‌وه‌ی که‌سیکی ک‌و‌شتی، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ب‌و‌ی هه‌یه‌ ب‌یک‌و‌ژیت.

## ئەوێ هاتو دەربارە دژایەتی کردن و رێگرتن

### ٣ - باب مآ جاء فی المَحَارِبَةِ.

٤٣٦٤ - (صحیح) عن أنس بن مالك: أَنَّ قَوْمًا مِنْ عُكْلٍ - أَوْ قَالَ مِنْ عُرَيْنَةَ - قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاجْتَوَوْا الْمَدِينَةَ، فَأَمَرَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلِقَاحٍ وَأَمَرَهُمْ أَنْ يَشْرَبُوا مِنْ أَنْبَالِهَا وَأَلْبَانِهَا، فَانْطَلَقُوا، فَلَمَّا صَحُّوا، قَتَلُوا رَاعِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاسْتَأْفَوْا النَّعَمَ، فَبَلَغَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَبْرَهُمْ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ، فَأَرْسَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي آثَارِهِمْ فَمَا ارْتَفَعَ النَّهَارُ حَتَّى جَاءَ بِهِمْ، فَأَمَرَ بِهِمْ، فَقُطِعَتْ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ، وَسُمِّرَ أَعْيُنُهُمْ، وَأُلْقُوا فِي الْحَرَّةِ يَسْتَسْقُونَ فَلَا يُسْقَوْنَ. قَالَ أَبُو قِلَابَةَ: فَهَؤُلَاءِ قَوْمٌ سَرَقُوا وَقَتَلُوا وَكَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ، وَحَارَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: کۆمەڵی لە هۆزی عوکل - یان وتی: لە هۆزی عورەینە - هاتنە خزمەت پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناو هەوای مەدینەیان پێ نەکەوت و نەخۆشکەوتن، بۆیە شاری مەدینەیان پێ ناخۆش بوو، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی پێ کردن کە بپۆن بۆ دەرەوێ شار بۆ ناو رانە و شترە شیردەرەکان لەوێ شیر و میزی و شترەکان بخۆن هەتا چاک دەبنەو، ئەوانیش روشتن، کاتی کە چاک بوونەو شوانەکی پیغەمبەری خویان صلی اللہ علیہ وسلم کوشت و و شترەکانیان برد بۆ ولاتی خۆیان، لەسەرەتای روژەو هەوڵە کە گەشت بە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کۆمەڵی پیاوی نارد بە شوێنیاندا، هێشتا روژ بەرز نەبوووە لەرێ گرتنیانەو دیلیان کردن و هینانیانەو بۆ مەدینە، جا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی دا دەست و قاچیان بپین و چاویان دەرھینان و

بە بسماری سوره‌کراو چاویان رشتن و، فەرییان دانه ناو بەرده‌لانه‌کی دەرودە‌ی شاری مەدینە کە پێی دەوتریت (الْحَرَّة)، جا داوای ناویان دەکرد کەس ناوی نەدەدانی. ئەبو قیلابە وتی: ئەوانە دزییان کردو شوانە‌کیان کوشت و لە‌داوی باوە‌رەتێان کافر‌بوونە‌وه، دزایە‌تی خواو پی‌غه‌مبەرە‌کە‌شیان کرد.

٤٣٦٥ - (صحیح) عن أيوب بإسناده بهذا الحديث قال فيه: فَأَمَرَ مَسَامِيرَ فَأُحْمِيَتْ فَكَحَلَهُمْ، وَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ، وَمَا حَسَمَهُمْ.

واتە: لە ئە‌یوبە‌وه فەرمودە‌ی پێ‌شو بە‌هە‌مان سە‌نە‌د هاتو، لە فەرمودە‌کە‌یدا وتی: فەرمانی دا چاویان دەر‌هێ‌تان و بسماریان سور‌کردە‌وه بە بسماری سور‌کراوه چاویان رشتن و، دە‌ست و قا‌چیان برین، برینە‌کانیان نە‌بر‌ژاندنە‌وه هە‌تا مردن.

٤٣٦٦ - (صحیح) عن أنس بن مالك بهذا الحديث قال فيه: فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي طَلِبِهِمْ قَافَةً فَأَتَى بِهِمْ. قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي ذَلِكَ: (إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا) الْآيَةَ.

واتە: لە ئە‌نە‌سی کور‌ی مالی‌که‌وه فەرمودە‌ی پێ‌شو هاتو، لە فەرمودە‌کە‌یدا وتی: پی‌غه‌مبەر‌ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم کۆ‌مە‌لی پیاوی نارد بە‌شو‌رتیاندا لە‌وانە‌ی کە جینگە پێ‌یان دە‌ناسیە‌وه لە‌پ‌رێ گ‌رتیانە‌وه‌و هێ‌تیانە‌وه بۆ مە‌دینە، راوی وتی: خ‌وای گ‌ه‌وره لە‌وبارە‌وه ئە‌م ئایە‌تە‌ی دا‌بە‌زاند:

﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ، وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ سورة المائدة: ٣٣.

واتە: بە‌پ‌راستی تۆ‌لە‌ی ئە‌وانە‌ی کە جە‌نگ و دو‌ژمنایە‌تی ئە‌کە‌ن لە‌گ‌ە‌ڵ خواو پی‌غه‌مبەرە‌کە‌ی دا، وە هە‌ول ئە‌دە‌ن لە‌زه‌ویدا خ‌راپە ب‌لا‌ب‌کە‌نە‌وه (ئە‌وه تۆ‌لە‌یان) ئە‌وه‌یه ب‌کو‌ژ‌رێ‌ن یا هە‌لب‌واس‌رێ‌ن بە‌دارا یا‌ن دە‌ست و قا‌چیان ب‌پ‌ر‌درێ‌ت بە‌پێ‌چە‌وانە‌وه (راست و چە‌پ) یا‌ن دو‌ور ب‌خ‌رێ‌نە‌وه لە‌و‌ولات.

۴۳۶۷ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: أَنَسُ فَلَقَدْ رَأَيْتُ أَحَدَهُمْ يَكْدُمُ الْأَرْضَ فِيهِ عَطْشًا حَتَّى مَاتُوا.

له نه‌نسی کوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: یه‌کیکیانم دی له تینواندا قه‌پی کردبو به زه‌ویدا هه‌تا مردن.

۴۳۶۸ - (صحیح) عن أنس بن مالك، بِهَذَا الْحَدِيثِ نَحْوَهُ، زَادَ: ثُمَّ نَهَى عَنِ الْمُثَلَّةِ، وَلَمْ يَذْكُرْ مِنْ خِلَافٍ. وَرَوَاهُ شُعْبَةُ عَنْ قَتَادَةَ وَسَلَّامُ بْنُ مِسْكِينٍ عَنْ ثَابِتٍ جَمِيعًا عَنْ أَنَسٍ: لَمْ يَذْكُرَا مِنْ خِلَافٍ. وَلَمْ أَجِدْ فِي حَدِيثِ أَحَدٍ قَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ مِنْ خِلَافٍ. إِلَّا فِي حَدِيثِ حَمَّادِ بْنِ سَلَمَةَ.

له نه‌نسی کوری مالیکه‌وه فرموده‌ی پیشو به‌همان شیوه‌هاتوه. به‌لام نه‌مه‌ی بۆ زیاد کرد: له‌باشدا ریگری کرد له شیواندن‌ی جه‌سته‌ی دوژمن وه‌ک لوت و گوی برین، هه‌روه‌ها باسی عیبارته‌ی (مِنْ خِلَافٍ) ی نه‌کرد واته: ده‌ست و قاچیان ببرد‌رت به‌پیچه‌وانه‌وه (راست و چه‌پ). هه‌روه‌ها شوعبه‌ له قه‌تاده‌وه، سه‌لامی کوری میسکین له (ثابت) وه‌وه، هه‌ر هه‌موویان له نه‌نسه‌وه، باسی عیبارته‌ی (مِنْ خِلَافٍ) یان نه‌کرد. وه‌ له فرموده‌ی هیچ کامیاندا نه‌مدیوه که ده‌ست و قاچیان ببرد‌رت به‌پیچه‌وانه‌وه، نیللا له فرموده‌که‌ی حه‌ممادی کوری سه‌له‌مه‌دا نه‌بی‌ت.

۴۳۶۹ - (حسن صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ نَاسًا أَغَارُوا عَلَى إِبِلِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَاسْتَأْذَنُوا، وَارْتَدُّوا عَنِ الْإِسْلَامِ، وَقَتَلُوا رَاعِيَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُؤْمِنًا، فَبَعَثَ فِي آثَارِهِمْ، فَأَخَذُوا، فَقَطَعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلَهُمْ وَسَمَلَ أَعْيُنَهُمْ. قَالَ وَنَزَلَتْ فِيهِمْ آيَةُ الْمُحَارَبَةِ، وَهُمْ الَّذِينَ أَخْبَرَ عَنْهُمْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ الْحَجَّاجَ حِينَ سَأَلَهُ.

واته: له ئیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویه تی: هندی کهس ددهن به سهر و شتره کانی پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم، و شتره کان ددهنه بر و دهیان بهن بۆ ولاتی خویان و، له ئیسلام پاشگهز دهنهوه، شوانه باوهرداره کهی پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم ده کوژن، پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم کو مەلێ پیاوی نارد به شۆتیا نندا له پری دهیانگره وه دهیا هین بۆ خزمه تی پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم، دهست و قاچیان ده برن و چاویان دهرده هین و به بسماری سوره کراو چاویان دهر پۆن. راوی وتی: خوی گه و ره له و باره وه نهم ئایه تهی دابه زاند:

﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ سورة المائدة: ۳۳.

راوی وتی: نه وانه نهو که سانه بوون که نه نهس هه و اله که یانی راگه یاند به چه جاج له کاتی کدا که دهر باره یان پر سیاری لی کرد.

۴۳۷۰ - (ضعیف) عن أبو الزناد: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمَّا قَطَعَ الَّذِينَ سَرَقُوا لِقَاحَهُ وَسَمَلَ أَعْيُنَهُمْ بِالنَّارِ، عَاتَبَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي ذَلِكَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ( إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا ) الْآيَةَ.

واته: له ئه بو زیناده وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهردی صلی الله علیه وسلم دهست و قاچی نه وانه ی بری و شتره شیردهرکانیان دزی و چاوی دهره یان و بسماری سوره کراو چاویان رشتن، خوی گه و ره له سهر نهو کاره سه رزمه شتی کردو له و باره وه نهم ئایه تهی دابه زاند:

﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ﴾ سورة المائدة: ۳۳.

۴۳۷۱ - (ضعیف موقوف) عن محمد بن سیرین قال: كَانَ هَذَا قَبْلَ أَنْ تَنْزِلَ الْحُدُودُ. يَعْنِي: حَدِيثَ أَنَسٍ.

واتہ: لہ موحمہدی کوپی سیرنہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: ہم بہسہرہات پیش تہوی نایہتی (سنورہکان) سزاو تۆلہی تاوان دابہزیت رویداوہ واتہ فہرمودہکە ی تہنہس.

۴۳۷۲ - (حسن) عن ابن عباس قال: (إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ) إِلَى قَوْلِهِ (عَفْوٌ رَحِيمٌ). نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي الْمُشْرِكِينَ، فَمَنْ تَابَ مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يُقَدَّرَ عَلَيْهِ لَمْ يَمْنَعْهُ ذَلِكَ أَنْ يُقَامَ فِيهِ الْحَدُّ الَّذِي أَصَابَهُ.

واتہ: واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رەزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ دہبارہی ہم وتوہتی: (إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ) إِلَى قَوْلِهِ (عَفْوٌ رَحِيمٌ). نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي الْمُشْرِكِينَ، فَمَنْ تَابَ مِنْهُمْ قَبْلَ أَنْ يُقَدَّرَ عَلَيْهِ لَمْ يَمْنَعْهُ ذَلِكَ أَنْ يُقَامَ فِيهِ الْحَدُّ الَّذِي أَصَابَهُ. نیبنو عہباس وتی: ہم نایہتہ دہبارہی ہاوبہش بو خوا دانہران دابہزی، ہەرکەس لەوانہ تەوہی کردو گہراپہوہ پیش تہوی دەستیان بیگاتی و بیگرن رنگری تہوی لی ناکات کہ سزاو تۆلہی بہسہردا جیبہجی بکەن، تہ گەر هەق و مافی خەلک بی و داوای هەق و مافی خویان بکەن، بەلام تە گەر هەق و مافی خوای گەورە بی تەوہ سزاو تۆلہی بہسہردا جیبہجی ناكرت.



## دەربارەی ھەدی تەکای بۆ بکەیت

۴ - باب فی الحَدِّ یُسْفَعُ فِیهِ.

۴۳۷۳ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّ قُرَيْشًا أَهَمَّهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَخْزُومِيَّةِ الَّتِي سَرَقَتْ: فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا تَعْنِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالُوا: وَمَنْ يَجْتَرِئُ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حِبُّ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. فَكَلَّمَهُ أُسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا أُسَامَةُ أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟). ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ فَقَالَ: (إِنَّمَا هَلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ أَنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكَوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعْتُ يَدَهَا).

واتە: لە عایشەوێ دەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: قورەیش زۆر بە پەرۆش بوون بۆ ئەو ئافرەتە مەخزومیەیی کە دزی کردبوو دەستی بێردرێت چونکە لە ھۆزێکی ناودار بوو، وتیان: کێ لەلای پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تەکای بۆ بکات بۆ ئەوێ دەستی نەبێردرێت جگە لە ئوسامەیی کۆری زەید کە خۆشەویستی ئەو، ئوسامە لەوبارەو قسەیی لەگەڵ کردو تەکای بۆ کرد، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەو ئوسامە! تەکا بۆ ھەدی لە ھەدەکانی خۆی گەورە دەکەیت؟). لەپاشدا ھەستا وتاریکی خۆندەوێ فەرمووی: (ئەوانەیی پێش ئێوە کە لەناوچون بەھۆی ئەوێ بوو ئەگەر یەکیکی نەجیب زادەو دەرئەمەند و خانەدان دزی بکەدایە وازیان لێ نەھینا، بەلام ئەگەر ھەزارێک دزی بکەدایە ھەدیانی لێ دەدا، سوێند بە (اللہ) ئەگەر (فاطمە)ی کچی موحەممەد دزی بکات دەستی دەبڕم).

٤٣٧٤ - (صحيح) عن عائشة رضي الله عنها: كَانَتْ امْرَأَةٌ مَخْزُومِيَّةٌ تَسْتَعِيرُ الْمَتَاعَ وَتَجَحِّدُهُ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَطْعِ يَدِهَا، وَقَصَّ نَحْوَ حَدِيثِ اللَّيْثِ. قَالَ: فَقَطَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَهَا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى ابْنُ وَهْبٍ هَذَا الْحَدِيثَ عَنْ يُونُسَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ، وَقَالَ فِيهِ كَمَا قَالَ اللَّيْثُ: إِنَّ امْرَأَةً سَرَقَتْ فِي عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ الْفَتْحِ. وَرَوَاهُ اللَّيْثُ، عَنْ يُونُسَ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ، بِإِسْنَادِهِ، فَقَالَ: اسْتَعَارَتْ امْرَأَةٌ. وَرَوَى مَسْعُودُ بْنُ الْأَسْوَدِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَ هَذَا الْخَبَرِ. قَالَ: سَرَقَتْ قَطِيفَةً مِنْ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ أَبُو الزُّبَيْرِ، عَنْ جَابِرٍ: أَنَّ امْرَأَةً سَرَقَتْ، فَعَاذَتْ بِزَيْنَبَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وت‌یه‌تی: ئافره‌تیک‌ی مه‌خزومی که‌لوپه‌لی له مالان ده‌خواست و د‌وایی نک‌ولی لی ده‌کردو نه‌یده‌دایه‌وه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم فەرمانی دا ده‌ستی ب‌پ‌رن. جا راوی وه‌ک فەرموده‌که‌ی گیرایه‌وه وه‌ک فەرموده‌که‌ی (لیث)، وت‌ی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم ده‌ستی ب‌ری. ئه‌بو داود ده‌لیت: ئیبنو وه‌هب ئه‌م فەرموده‌ی له یونس‌وه، له زوهریه‌وه گیرایه‌وه، (لیث) چی وت ئه‌ویش تییدا وت‌ی: له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم له غه‌زای فه‌تح دا ئافره‌تیک‌ی د‌زی کرد. وه‌ (لیث) له یونس‌وه، له ئیبنو شیه‌ابه‌وه، به‌سه‌نه‌دی خ‌وی گیرایه‌وه وت‌ی: ئافره‌تیک‌ی که‌لوپه‌لی له مالان ده‌خواست. له مه‌سعودی ک‌وری نه‌سه‌ده‌وه، له پی‌غه‌مبه‌ر ص‌لی الله علیه وسلم هه‌مان به‌سه‌ره‌ات هات‌وه. وت‌ی: قه‌یفه‌یه‌کی د‌زی له‌مالی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم. ئه‌بو داود ده‌لیت: ئه‌بو زوب‌یر له جاب‌ره‌وه گیرایه‌تیه‌وه، ئافره‌تیک‌ی د‌زی کرد په‌نای ب‌رد ب‌و زینه‌بی ک‌چی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ص‌لی الله علیه وسلم.

۴۳۷۵ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَقِيلُوا ذَوِي الْهَيْئَاتِ عَثَرَاتِهِمْ إِلَّا الْخُدُودَ).

واتە: لە عاتیشەوێ دەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەوێ، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لە هەلەیی پیاوچاکان چاوپۆشی بکەن جگە لە هەدی شەری).

### چاوپۆشی و لیبۆردن لە سزا و تۆلە

#### پیش ئەوێ بگاتە کاربەدەست.

#### ۵ - باب الْعَفْوِ عَنِ الْخُدُودِ مَا لَمْ تَبْلُغِ السُّلْطَانَ.

۴۳۷۶ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو بن العاص: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال (تَعَاَفَوْا الْخُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ فَمَا بَلَغَنِي مِنْ حَدٍّ فَقَدْ وَجَبَ).

واتە: لە (عبد الله)ی کۆری عەمری کۆری عەسەوێ دەگیرنەوێ، کە پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لەناو خۆتاندا لە هەدی شەری خۆش بین پیش ئەوێ بگاتە لای من، بەلام هەر هەدی گەیشتە لای من بەجێهێنانی واجبەو جێبەجێی دەکەم).

**سەبارەت بە داپۆشینى تاوانى**  
**ئەو کەسانەى کە سزاو تۆلە دەیانگریتەوه.**  
**٦ - باب فى السَّيْرِ عَلَى أَهْلِ الْخُدُودِ.**

٤٣٧٧ - (صحیح لغيره) عن يزيد بن نعيم، عن أبيه: أَنَّ مَاعِزًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَقْرَّ عِنْدَهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، فَأَمَرَ بِرَجْمِهِ، وَقَالَ لَهُزَالٍ: (لَوْ سَرَرْتُهٗ بِثَوْبِكَ كَانَ خَيْرًا لَّكَ).

واتە: لە یەزیدی کۆری نووعەیمەوه، لە باوکیەوه دەگیرنەوه، کە ماعیز هات بۆ خزمەت پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم چوار جار دانى نا بە تاوانەکەیدا کە زینای کردو، پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرمانى دا بە بەردباران کردنى، بە هەزالی فەرموو: (ئەگەر بە پۆشاکەکت داتپۆشایە ئەو خێر تر بوو بۆت). - هەزال سەرپەرشتیاری ماعیز بوو -.

٤٣٧٨ - (ضعیف مرسل وهو صحیح لغيره بما سبق) عن ابن المنکدر: أَنَّ هَزَالًا أَمَرَ مَاعِزًا أَنْ يَأْتِيَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيُخْبِرَهُ.

واتە: لە ئیبنو مونکەدیرەوه دەگیرنەوه، کە هەزال فەرمانى دا بە ماعیز بڕوات بۆ خزمەت پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، هەوالەکەى پێی رابگەیەنێت.

## سه بارهت به خاوهنی سزا و تۆله

## دیت و دان دهنی به تاوانه کهیدا

### ۷ - باب فی صاحب الحَدِّ یحییٰ فِیْقَرُ.

۴۳۷۹ - (حسن دون قوله: (ارجموه) والأرجح أنه لم يرجم). عن علقمة بن وائل عن أبيه: أَنَّ امْرَأَةً حَرَجَتْ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُرِيدُ الصَّلَاةَ، فَتَلَقَّاهَا رَجُلٌ فَتَجَلَّلَهَا فَقَضَى حَاجَتَهُ مِنْهَا، فَصَاحَتْ وَانْطَلَقَ فَمَرَّ عَلَيْهَا رَجُلٌ، فَقَالَتْ: إِنَّ ذَاكَ فَعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا، وَمَرَّتْ عِصَابَتُهُ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ، فَقَالَتْ: إِنَّ ذَلِكَ الرَّجُلَ فَعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا. فَانْطَلَقُوا فَأَخَذُوا الرَّجُلَ الَّذِي ظَنَنْتُ أَنَّهُ وَقَعَ عَلَيْهَا فَأَتَوْهَا بِهِ، فَقَالَتْ: نَعَمْ هُوَ هَذَا. فَأَتَوْا بِهِ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا أَمَرَ بِهِ قَامَ صَاحِبُهَا إِلَيْهِ وَقَعَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا صَاحِبُهَا. فَقَالَ: (أَذْهَبِي فَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ). وَقَالَ لِلرَّجُلِ قَوْلًا حَسَنًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي الرَّجُلَ الْمَأْخُودَ. وَقَالَ لِلرَّجُلِ الَّذِي وَقَعَ عَلَيْهَا: (ارْجُمُوهُ). فَقَالَ: (لَقَدْ تَابَ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا أَهْلُ الْمَدِينَةِ لَقُبِلَ مِنْهُمْ).

واته: له عهله مهی کوری وانیلهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که له سهردهمی پێغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم ئافرهتیک له مال ده چوو بو مزگهوت به مبهستی نوێژکردن له پینگا پیاوی ریی پێ گرت و به زۆر له گهلی جوت بوو، ئافرهته که هاواری کرد، کابرا بوی ده چوو، پیاویکی تر دای به لایدا وتی: ئهم پیاوه بوو نهوهی له گهلی کردم - پێ ده چێ شوو بوو بیت و تاریک بوو بیت -، کو مهلی له کوچه ران دایان به لایدا وتی: ئهم پیاوه بوو نهوهی له گهلی کردم، نهوانیش روشتن گرتیان و هینایان وتی: به لی ئهم پیاوه بوو، پیاوه که یان هینا بو خزمهت پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی

کە فەرمانی دا بە بەردباران کردنی، ئەو پیاوێی کە کەتنەکە ی کردبوو هەستا وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، من ئەو تاوانەم کردووە ئەو پیاوێ نەبوو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە ئافەرەتەکە ی فەرموو: (تۆ برۆ بەراستی خۆی گەورە لێت خۆش بوو). فەرماشتیکی جوانی فەرموو بە پیاوێ بێ تاوانەکە، بەو پیاوێی کە کەتنەکە ی کردبوو فەرموو: (بەردبارانی بکەن). لەپاشدا فەرموو: (بەراستی تەو بەیەکی کرد ئە گەر هەموو خەلکی مەدینە بەو شیوێ تەو بەیان بکەدایە خۆی گەورە لێی وەرە گرتن و لە هەر هەموویان خۆش دەبوو). - یان تەو بەیەکی کرد ئە گەر دابەش بکرایە بەسەر خەلکی مەدینەدا بەشی هەر هەموویانی دەکرد - .

### دەربارە ی تاوانبار فیری شتی بکریت بۆ ئەوێ حەدەکە ی لەکۆل بکەوێت.

#### ۸ - باب فی التَّلَقِینِ فی الْحَدِّ.

۴۳۸۰ - (ضعیف) عن أبو أمية المخزومي: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أُنِيَ بِلِصٍّ قَدْ اعْتَرَفَ اعْتِرَافًا وَلَمْ يُوجَدْ مَعَهُ مَتَاعٌ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا إِحَالُكَ سَرَقْتَ). قَالَ بَلَى. فَأَعَادَ عَلَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، فَأَمَرَ بِهِ فَقُطِعَ وَجِيءَ بِهِ، فَقَالَ: (اسْتَغْفِرِ اللَّهَ وَتُبْ إِلَيْهِ). فَقَالَ: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ تُبْ عَلَيْهِ). ثَلَاثًا.

واتە: لە ئەبو ئومەییە ی مەخزومیە دە گێرنەو، کە دزێکیان هێنا بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دانی نا بە تاوانە کەیداو نیعتیرافی کرد، بەلام کەلوپەلەکە ی پێ نەبوو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموو: (پێم وا نیە کە تۆ دزیت کردبیت)، وتی: بەلێ دزیم کردووە، دوو تا سێ جار دوپاتی کردووە لێی، هەر وتی: بەلێ دزیم کردووە، فەرمانی دا

دەستیان بپری و، هینایان بۆ خزمەتی، فەرمووی: (داواي لێ بووردن بکە لە خوای گەورەو بگەرێرەو بۆ لای). وتی: (داواي لێ بووردن دەکەم لە خوای گەورەو دەگەرێمەو بۆ لای). فەرمووی: (خوايه لێی خوشبەو دامەزراوی بکەو تەویەي لێ قبول بفەرموو) سێ جار.

### دەربارەي پیاوئ ئیعتیراف بکات

### لەسەر ھەدیك و ناوی نەھینیت.

### ۹ - باب فی الرَّجُلِ یَعْتَرِفُ بِحَدِّهِ، وَلَا یُسَمِّیهِ.

۴۳۸۱ - (صحیح) عن أبو أمامة: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَصَبْتُ حَدًّا فَأَقِمَّهُ عَلَيَّ. قَالَ: (تَوَضَّأْتَ حِينَ أَقْبَلْتَ؟). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: (هَلْ صَلَّيْتَ مَعَنَا حِينَ صَلَّيْنَا؟). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: (اذْهَبْ فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ عَفَا عَنْكَ).

واتە: لە ئەبو ئومامەو دەگیرنەو، کە پیاوئک ھات بۆ خزمەت پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، وتی: ئەي پێغەمبەري خوا صلی اللہ علیہ وسلم کەتێکم کردو ھەدم بەسەردا جیبەجي بکە، فەرمووی: (کاتی کە ھاتیت بۆلام دەستنوێژت گرت؟). وتی: بەلێ، فەرمووی: (کاتی کە نوێژمان کرد تۆش نوێژت لە گەل کردین؟) وتی: بەلێ، فەرمووی: (دەي بپۆ بەراستی خوای گەورە لێت خوش بوو).

## دهرباره ی ئایا

### تۆمه تبار تاقی ده کړیته وه به لیدان.

#### ۱۰ - باب فی الامتحان بالضرب.

۴۳۸۲ - (حسن) عن أزهري بن عبد الله الحرازي: أَنَّ قَوْمًا مِنَ الْكَلَاعِيِّينَ سُرِقَ لَهُمْ مَتَاعٌ، فَأَتَهُمُوا أُنَاسًا مِنَ الْحَاكَةِ، فَأَتَوْا النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ صَاحِبَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَبَسَهُمْ أَيَّامًا، ثُمَّ خَلَّى سَبِيلَهُمْ، فَأَتَوْا النُّعْمَانَ، فَقَالُوا: خَلَيْتَ سَبِيلَهُمْ بِغَيْرِ ضَرْبٍ وَلَا امْتِحَانٍ. قَالَ النُّعْمَانُ: مَا سِئْتُمْ، إِنْ سِئْتُمْ أَنْ أَضْرِبَهُمْ فَإِنْ خَرَجَ مَتَاعُكُمْ فَذَاكَ، وَإِلَّا أَخَذْتُ مِنْ ظُهُورِكُمْ مِثْلَ مَا أَخَذْتُ مِنْ ظُهُورِهِمْ. فَقَالُوا: هَذَا حُكْمُكَ؟ فَقَالَ هَذَا حُكْمُ اللَّهِ وَحُكْمُ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: إِنَّمَا أَرَاهَهُم بِهَذَا الْقَوْلِ، أَيْ لَا يَجِبُ الضَّرْبُ إِلَّا بَعْدَ الْإِعْتِرَافِ.

واته: له نه زهري کورې (عبد الله)ی ههرازییه وه ده گیرنه وه، که کومه لې له هوژی که لایه کان هندی که لویه لیان دزرا بو. نه وانیښ چهند جو لایه کیان تۆمه تبار کړدبو، هینانیان بو خرمهت نوعمانی کورې به شیر که یه کی بو له هاوه لانی پیغه مبر صلی الله علیه وسلم، نوعمان چهند روژي زندانی کړن، له پاشدا بهر لای کړن و چوون به پړی خویانه وه، که لایه کان هاتن بو خرمهت نوعمان وتیان: بهر لای کړن به بی لیدان و تاقی کړنه وه، نوعمان وتی: چیتان ده ویت، نه گهر ده تانه وی لیان ددهم، نه گهر نیعتیرافیان کړدو که لویه له کانی نیوه یان دهر خست نه وه باشه، به لام نه گهر نیعتیرافیان نه کړد نه وه چوون بددهم له وان بهو شیوه ده دهدهم له نیوه، وتیان: نه وه حوکم و بریاری تویه؟ وتی: نه مه حوکم و بریاری خواو پیغه مبره که یه تی. نه بو داود ده لیت: بهو وته یه ترساندنې، واته لیدان پیوست ناکات مه گهر له دواي نیعتیراف کړن.



## ماله که بایی چهند بی له نالتون دهستی دزی له سهر دهبردیت.

۱۱ - باب مَا يُقْطَعُ فِيهِ السَّارِقُ.

۴۳۸۳ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْطَعُ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم له سهر روبعه دینارنک و زیاتر دهستی دزی بریوه.

۴۳۸۴ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا). قَالَ أَحْمَدُ بْنُ صَالِحٍ: الْقَطْعُ فِي رُبْعِ دِينَارٍ فَصَاعِدًا.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فمرموده وه: له سهر روبعه دینارنک و زیاتر دهستی دز دهبردیت. نه حمه دی کوری صالح وتی: دهست برین له سهر روبعه دینارنک و زیاتره.

۴۳۸۵ - (صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطَعَ فِي مِجَنٍّ مِّنْهُ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمٍ.

واته: له ئیبنو عومره وه رهزای خویان لی بی دهگیرنه وه، که پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی دزی دهبری له سهر قه لغانی بایی سی درهم بوو.

۴۳۸۶ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطَعَ يَدَ رَجُلٍ سَرَقَ ثُرْسًا مِنْ صُفَّةِ النِّسَاءِ مَمْنَهُ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمٍ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی پیاونکی بری له سهر قه لغانی که دزی بووی له شوینیکی مزگه وتدا که تایهت بوو به نافرته تانهوه بابی سی درههم بوو.

۴۳۸۷ - (شاذ) عن ابن عباس قال: قَطَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ رَجُلٍ فِي مِجَنٍّ قِيمَتُهُ دِينَارٌ أَوْ عَشْرَةُ دَرَاهِمٍ.

واته: له نیبنو عه باسهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستی پیاونکی بری له سهر قه لغانی که نرخه کهی بابی دیناری یان ده درههم بوو.

### نهو شتانهی که دهستی دزی له سهر نابردریت.

#### ۱۲ - باب مَا لَا قَطْعَ فِيهِ.

۴۳۸۸ - (صحیح) عن محمد بن يحيى بن حبان: أَنَّ عَبْدًا سَرَقَ وَدِيًّا مِنْ حَائِطِ رَجُلٍ فَعَرَسَهُ فِي حَائِطِ سَيِّدِهِ فَخَرَجَ صَاحِبُ الْوَدِيِّ يَلْتَمِسُ وَدِيَّهُ فَوَجَدَهُ فَاسْتَعْدَى عَلَى الْعَبْدِ مَرَّوَانَ بْنَ الْحَكَمِ وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ يَوْمَئِذٍ، فَسَجَنَ مَرَّوَانَ الْعَبْدَ وَأَرَادَ قَطْعَ يَدِهِ، فَانْطَلَقَ سَيِّدُ الْعَبْدِ إِلَى رَافِعِ بْنِ خَدِيجٍ فَسَأَلَهُ عَنْ ذَلِكَ، فَأَخْبَرَهُ أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا قَطْعَ فِي ثَمَرٍ وَلَا كَثْرٍ). فَقَالَ الرَّجُلُ: إِنَّ مَرَّوَانَ أَخَذَ غُلَامِي وَهُوَ يُرِيدُ قَطْعَ يَدِهِ، وَأَنَا أَحِبُّ أَنْ تَمْشِيَ مَعِيَ إِلَيْهِ فَتُخْرِطَهُ بِالَّذِي سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

فَمَشَى مَعَهُ رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ حَتَّى آتَى مَرْوَانَ بْنَ الْحَكَمِ، فَقَالَ لَهُ رَافِعٌ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا قَطْعَ فِي مَرْءٍ وَلَا كَثْرٍ). فَأَمَرَ مَرْوَانُ بِالْعَبْدِ فَأَرْسَلَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْكَثْرُ: الْجُمَارُ.

واته: له موحه ممه دی کورپی یه حیای کورپی حه بیانه وه ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: بهنده یه له باخی پیای نه مامه خورمایه کی دزی له باخی گه وره کهیدا ناشتی، خاوه نی نه مامه که ده رچو گه را به دوای نه مامه کهدا سه رنجام له باخی دراوسی کهیدا دوزیه وه زانی نهو بهنده یه دزیویه تی، هانای برده لای مهروانی کورپی حه کم له ده ست نهو بهنده یه، نهو کاته مهروان کاربه دهستی مه دینه بوو له لایهن مو عاویه وه، مهروان بهنده که ی زیدانی کردو نه یویست دهستی بیریت، گه وره ی بهنده که رۆشت بو لای رافعی کورپی خه دیج له وباره وه پرسیری لی کرد، رافیع پیی راگه یاند که بو خوی گوئی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووه ده یفه رموو: (ده ست نابری) له سه ر بهر به داره وه ههروه ها له سه ر کرۆکی خورمایش). پیاه که وتی: مهروان غولامه که ی منی گرتوه له بهر نه مامه خورمایه ده یه وی دهستی بیریت، پیم خۆشه بیی له گه لم بچین بو لای مهروان و نه وه ی پیی راگه یه نی که بیستوته له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، رافیع له گه لی رۆشت هه تا گه یشتنه لای مهروان، رافیع وتی: بو خوم گوئی له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بووه ده یفه رموو: (ده ست نابری) له سه ر بهر به داره وه ههروه ها له سه ر کرۆکی خورمایش). مهروان فره منی دا به ره لایان کرد. نهبو داود ده لیت: (الکثر) جوماری پیی دهوتریت.

۴۳۸۹ - (شاذ) عن محمد بن يحيى بن حبان، بهذا الحديث، قال: فَجَلَدَهُ مَرْوَانُ جَلَدَاتٍ وَخَلَّى سَبِيلَهُ.

واته: له موحه ممه دی کورپی یه حیای کورپی حه بیانه وه فره موده ی پیشو هاتوه، راوی وتی: مهروان چهند شه لاقیتی لی داو به ره لای کرد.

۴۳۹۰ - (حسن) عمرو بن العاص: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه سئل عن الثمر المعلق فقال: (مَنْ أَصَابَ فِيهِ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ، وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ فَعَلَيْهِ غَرَامُهُ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ وَمَنْ سَرَقَ مِنْهُ شَيْئًا بَعْدَ أَنْ يُتَوَيَّهَ الْجَرِينُ فَلَبَّحَ مِمَّنْ الْمِجَنُّ فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامُهُ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْجَرِينُ: الْجَوْحَانُ.

واته: لہ عمری کوری عاصوہ دهگیرنہوہ، کہ دہبارہی بہر بہداروہد پرسیار کرا لہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، تہویش فہرمووی: (کہسی ہزار بی و لہو بہرہ بخوات بہداروہیہو نہچنراوہ بہمہرجی کوشی لی پر نہکات تہوہ گوناہی ناگات و ہیچی لہسہر نیہ، بہلام تہگہر کہسی تہوہندہی لی پنی بیکاتہ بہرکوشی تہوہ دوو چہندانہ غہرامہ دہکری و پیی دہبڑیریت و تۆلہیہکی ٹاسای لی دہسینری، بہلام تہگہر بہروبوم کۆکرایہوہو لہ گہنجینہ یان لہسہر خہرمان دانرا کہسی لی دزی بہہاکہی دہگہیشتہ نرخ قہلغانی تہوہ دہستی دہبردی، بہلام تہگہر لہوہ کہمتر بوو تہوہ دوو چہندانہ غہرامہ دہکری و پیی دہبڑیریت و تۆلہیہکی ٹاسای لی دہسینری). تہبو داود دہلیت: (الجرین) شونیکہ خورمای تیدا کۆدہکریتہوہ بو وشک کردنہوہ.

## دهرباره‌ی دهست برین له‌سهر مال فراندن و خیانه‌ت.

### ۱۳ - باب الْقَطْعِ فِي الْخُلْسَةِ وَالْخِيَانَةِ.

۴۳۹۱ - (صحيح) عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَيْسَ عَلَى الْمُتَّهَبِ قَطْعٌ، وَمَنْ اِتَّهَبَ نُهْبَةً مَشْهُورَةً فَلَيْسَ مِنَّا).

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌ود، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (دهستی تالانکه‌ر ناب‌ریت، نه‌وه‌ی مالیک تالان بکات مال‌که به‌ده‌وه‌ی بیت و نه‌شاردرایته‌وه نه‌وه له‌سهر رب‌بازی نیمه‌ نیه).

۴۳۹۲ - (صحيح) وبهذا الإسناد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَيْسَ عَلَى الْخَائِنِ قَطْعٌ).

واته: به هه‌مان ئیسناد فرموده‌ی پیشو هاتود، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (دهستی خائین ناب‌ریت). — نه‌و که‌سه‌ی نه‌مانه‌تیک لایه‌و خیانه‌تی لی بکات نه‌وه دهستی ناب‌ریت - .

۴۳۹۳ - (صحيح) عن جابر عن النبي صلى الله عليه وسلم بمثله. زاد: (وَلَا عَلَى الْمُخْتَلِسِ قَطْعٌ).

واته: له جابره‌ود: : فرموده‌ی پیشو به هه‌مان شیوه هاتود، به‌لام نه‌مه‌ی بو زیاد کرد: (دهستی مال فرین ناب‌ریت).

## نهوکهسهی دزی دهکات له شوینیکدا که ماله که قایم کرابی.

۱۴ - باب مَنْ سَرَقَ مِنْ حِزْرِ.

۴۳۹۴ - (صحیح) عن صفوان بن أمية رضي الله عنه قال: كُنْتُ نَائِمًا فِي الْمَسْجِدِ عَلَى خَمِيصَةٍ لِي ثَمَنُ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، فَجَاءَ رَجُلٌ فَأَخْتَلَسَهَا مِنِّي، فَأَخَذَ الرَّجُلُ فَأَتَى بِهِ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَ بِهِ لِيُقَطَعَ. قَالَ: فَأَتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: أَنْقِطْعُهُ مِنْ أَجْلِ ثَلَاثِينَ دِرْهَمًا، أَنَا أَبِيعُهُ وَأُنْسِيْتُهُ ثَمَنَهَا، قَالَ: (فَهَلَّا كَانَ هَذَا قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ!). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَرَوَاهُ زَائِدُهُ، عَنْ سِمَاكِ، عَنْ جُعَيْدِ بْنِ جَحْرِ قَالَ: نَامَ صَفْوَانٌ. وَرَوَاهُ مُجَاهِدٌ وَطَاوُسٌ أَنَّهُ كَانَ نَائِمًا فَجَاءَ سَارِقٌ فَسَرَقَ خَمِيصَةً مِنْ تَحْتِ رَأْسِهِ. وَرَوَاهُ أَبُو سَلَمَةَ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: فَاسْتَلَّهُ مِنْ تَحْتِ رَأْسِهِ فَاسْتَيْقِظَ فَصَاحَ بِهِ فَأَخَذَ. وَرَوَاهُ الزُّهْرِيُّ، عَنْ صَفْوَانَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: فَنَامَ فِي الْمَسْجِدِ وَتَوَسَّدَ رِءَاءَهُ فَجَاءَهُ سَارِقٌ فَأَخَذَ رِءَاءَهُ، فَأَخَذَ السَّارِقُ، فَجِئَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له صفوانی کوری نومه ییه وه رهزای خوی لی بی دهگیرنه وه، که وتویه تی: له مزگهوت له سهر کراسیکی رهشی خوم خه وتبوم بایی سی درهم دهبو، پیاوی هات فراندی لیم، دزه که مات گرت و، بردمان بو لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، فهرمانی دا دهستی بیرن، منیش چوم بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وتم: له پیناوی سی درهمدا دهستی دهبری، من پیی ده فروشم و پهله ی نرخه که ی لی ناکم، فرمووی: (نه دهبوو پیش نه وهی بیهینی بولام نه و کارهت بکرایه!). نهبو داود ده لیت: زانده، له سیماکه وه، له جوعه یدی کوری حوجهیره وه نه م فمرموده ی ریوایهت کردوه،

وتی: سه‌فوان خه‌وتبوو. وه (طاوس) و موجهید ئه‌م فەرموده‌یان ریوایه‌ت کردوه: (سه‌فوان خه‌وتبوو دژێک هات کراسه‌که‌ی دزی که له‌ژێر سه‌ریدا بوو). ئه‌بو سه‌له‌مه‌ی کورێ (عبد الرحمن) ئه‌م فەرموده‌ی ریوایه‌ت کردوه، وتی: به‌ شینه‌یی له‌ژێر سه‌ریا ده‌یه‌یناو بردی خه‌به‌ری بویه‌وه و هاواری کردو گرتیان. زوه‌ری له‌ سه‌فوانی کورێ (عبد الله) وه‌ ریوایه‌تی کردوه، وتی: (له‌مزگه‌وت خه‌وتبوو، پۆشاکه‌که‌ی خسته‌بوو ژێر سه‌ری، دزی هات و بردی، دزه‌که‌یان گرت و بردیان بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم).

## ده‌ست برین له‌سه‌ر مالی خواستن ئه‌گه‌ر نکولی کردو نه‌یدایه‌وه.

### ۱۵ - باب فی الْقَطْعِ فِي الْعَارِيَةِ إِذَا بُحِثَ.

۴۳۹۵ - (صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ امْرَأَةً مَخْزُومِيَّةً كَانَتْ تَسْتَعِيرُ الْمَتَاعَ وَتَجَحِّدُهُ فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِهَا فَقَطَّعَتْ يَدَهَا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَاهُ جُوَيْرِيَّةُ عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَوْ عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ زَادَ فِيهِ وَأَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ خَطِيبًا فَقَالَ (هَلْ مِنْ امْرَأَةٍ تَأْتِيهِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَرَسُولِهِ). ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. وَتِلْكَ شَاهِدَةٌ فَلَمْ تَقُمْ وَلَمْ تَتَكَلَّمْ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَرَوَاهُ ابْنُ غَنْجٍ عَنْ نَافِعٍ عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ أَبِي عُبَيْدٍ قَالَ فِيهِ: فَشَهِدَ عَلَيْهَا.

واته: له ئه‌بنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که ئافره‌تیکی مه‌خزومی که‌لوپه‌لی له‌ مالان ده‌خواست و دوا‌یی نکولی لی ده‌کردو نه‌یده‌دایه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی دا ده‌ستیان بری. ئه‌بو داود ده‌لیت: جوهریه له‌ نافیعه‌وه، له‌ ئه‌بنو عومه‌روه، یان له‌ سه‌فیه‌ی کچی ئه‌بی عوبه‌یده‌وه ئه‌م فەرموده‌ی ریوایه‌ت کردوه، به‌لام ئه‌مه‌ی تیدا بۆ زیاد کرد: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ستا وتاری خوێنده‌وه سی جار

فرمودی: (ایا نه و نافرته ته‌وبه‌ی کرده‌و گه‌راوته‌وه بو لای خوی گه‌وره  
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی؟). نافرته‌که له‌وی ناماده بوو نه هه‌ستایه‌وه نه قسه‌شی کرد.  
نه‌بو داود ده‌لیت: ئیبنو غه‌نه‌ج له نافیعه‌وه، له سه‌فیه‌ی کچی نه‌بی عوبه‌یده‌وه،  
ئه‌م فرموده‌ی ریوایه‌ت کرده، له فرموده‌که‌یدا وتی: (شایه‌تی دا له‌سه‌ر  
دزیه‌که‌ی).

۴۳۹۶ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: اسْتَعَارَتِ امْرَأَةً - تَعْنِي -  
حُلِيًّا عَلَى أَلْسِنَةِ أَنَاسٍ يُعْرِفُونَ وَلَا تُعْرِفُ هِيَ، فَبَاغَتْهُ، فَأَخَذَتْ، فَأَتَتْ بِهَا النَّبِيَّ  
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَ بِقَطْعِ يَدَيْهَا، وَهِيَ الَّتِي شَفَعَ فِيهَا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ،  
وَقَالَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا قَالَ.

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: نافرته‌تیک  
به‌ناوی خه‌لکی ناسراو و به‌ناوبانگه‌وه که‌لوپه‌لی له مالان ده‌خواست نه‌یده‌دانه‌وه  
ده‌فرۆشتن و سودی لی وهرده‌گرتن، گرتیان و بردیان بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری  
خوا صلی الله علیه وسلم، فرمانی دا ده‌ستی بپرن، نه و نافرته بوو که  
ئوسامه‌ی کوری زه‌ید تکای بو کردو، پیغه‌مبه‌ری خواش صلی الله علیه وسلم  
نه‌وه‌ی فرمودو که ده‌باره‌ی فرمودی - : (ئه‌گه‌ر فاته‌می کچم دزی بکات  
ده‌ستی ده‌پریم) -.

۴۳۹۷ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَتْ امْرَأَةٌ مَخْزُومِيَّةٌ  
تَسْتَعِيرُ الْمَتَاعَ وَتَجَحُّدُهُ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَطْعِ يَدَيْهَا. وَقَصَّ  
نَحْوَ حَدِيثِ قُتَيْبَةَ، عَنِ اللَّيْثِ، عَنِ ابْنِ شِهَابٍ زَادَ: فَقَطَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ  
وَسَلَّمَ يَدَيْهَا.

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خوی لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: نافرته‌تیک  
مه‌خزومی که‌لوپه‌لی له مالان ده‌خواست له‌پاشدا نکولی لی ده‌کردو نه‌یده‌دایه‌وه.  
پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی دا ده‌ستی بپرن، جا راوی



به سه رها ته كه ى گيړا يوه وهك فرموده كه ى قوته يبه، له (ليث) وه، له نيبنو شيهابه وه، به لام نهمه ى بو زياد كرد: پيغه مبر صلى الله عليه وسلم دهستى برى .

## نهمه ى هاتوه سه بارهت به شيت نه گهر درى كرد يان همدي كه وته سهر ثايا جيبه جى ده كريت؟ .

۱۶ - باب فى المَجْنُونِ يَسْرِقُ أَوْ يُصِيبُ حَدًّا.

۴۳۹۸ - (صحيح) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمُبْتَلَى حَتَّى يَبْرَأَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَكْبُرَ).

واته: له عائشه وه ره زاي خواى لى بى ده گيړنه وه، كه وتويه تى: پيغه مبرى خوا صلى الله عليه وسلم فرموده تى: (قه لهم له سهر نهم سى كه سه هه لگيراه وه واته گونا هو تاوانيان بو نانوسرت: خه وتو هه تا هه لئه سى له خه و، شيت هه تا چاك ده بيه وه، مندا ل هه تا گه وړه ده بى و بالغ ده بى).

۴۳۹۹ - (صحيح) عن ابن عباس قال: أُتِيَ عُمَرُ بِمَجْنُونَةٍ قَدْ زَنَتْ، فَاسْتَشَارَ فِيهَا أَنَسًا فَأَمَرَ بِهَا عُمَرُ أَنْ تُرْجَمَ، فَمَرَّ بِهَا عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ فَقَالَ: مَا شَأْنُ هَذِهِ؟ قَالُوا: مَجْنُونَةٌ بَنَى فَلَانَ زَنْتٌ فَأَمَرَ بِهَا عُمَرُ أَنْ تُرْجَمَ. قَالَ: فَقَالَ: ارْجِعُوا بِهَا، ثُمَّ أَتَاهُ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْقَلَمَ قَدْ رُفِعَ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَبْرَأَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَعْقَلَ. قَالَ: بَلَى. قَالَ؟ فَمَا بَالُ هَذِهِ تُرْجَمُ؟ قَالَ: لَا شَيْءَ. قَالَ: فَأَرْسَلَهَا. قَالَ: فَأَرْسَلَهَا. قَالَ: فَجَعَلَ يُكَبِّرُ.

واته: له ئیبنو عبباسهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویه تی: ئافره تیکی شیت زینای کردبوو هینایان بو لای پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی، نهویش پرس و رای کرد به خه لکانیکی شارهزاو فرمانی دا بهرده باران (رهجم) بکریت، پیشهوا عهلی کورپی (أبو طالب) رهزای خوی لی بی دای به لایدا، وتی: حالی نه مه چییهو نه م ئافره ته چی کردوو؟ وتیان: نه مه شیتیکی فلانه هوزه زینای کردوه، پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی فرمانی داوه بهرده باران بکریت، راوی وتی: پیشهوا عهلی وتی: بیگه پیننهوه بو لای، له پاشدا خوشی چوو بو خزمهت پیشهوا عومهر وتی: نهی خه لیفه ی باوهرداران ئایا نازانی قه لهم له سهر نه م سئ که سه هه لگیراوه واته گوناھو تاوانیان بو نانوسریت: شیت هه تا چاک ده بیتهوه، خه وتو هه تا له خه و هه لئه سی، مندال هه تا عاقل ده بی و بالغ ده بی؟ وتی: به لی، وتی: دهی ئیتر حالی نه مه چونه بهرده بارانی ده کهیت؟ وتی: هیچی له سهر نی یه، وتی: به ره لای بکه، راوی وتی: به ره لای کردو بهرده بارانی نه کرد، وتی: پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی (الله اکبر) ی کرد.

۴۴۰۰ - (صحیح) عن الأعمش نحوه. وَقَالَ أَيُّضًا: حَتَّى يَغِقَلَ. وَقَالَ: وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفِيقَ. قَالَ: فَجَعَلَ عُمَرُ يُكَبِّرُ.

واته: له ئه عمه شهوه فرموده ی پیشو به هه مان شیوه هاتوه. وه وتی: له شیت هه تا هوش ده کاته وه و دیته وه سه رخوی و چاک ده بیته وه، وتی: پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی (الله اکبر) ی کرد.

۴۴۰۱ - (صحیح) عن ابن عباس قال: مَرَّ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، مَعْنَى عُثْمَانَ. قَالَ: أَوْ مَا تَذْكُرُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (رَفَعَ الْقَلَمَ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ الْمَجْنُونِ الْمَغْلُوبِ عَلَى عَقْلِهِ حَتَّى يُفِيقَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ). قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَخَلَّى عَنْهَا سَبِيلَهَا.

واتە: لە ئیبنو عەباسەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیوەتی: پێشەوا پێشەوا عەلی کۆری (أبو طالب) رەزای خوی لێ بێ دای بەلایدا، جا راوی فەرمودەکە ی گێڕایەو بە هەمان مانای فەرمودەکە ی (عثمان). پێشەوا عەلی وتی: ئایا بە بیرت نایەتەو کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (قەلەم لەسەر ئەم سێ کەسە هەلگیراوە واتە گوناھو تاوانیان بۆ نانوسریت: شیت هەتا چاک دەبیتەو، خەوتو هەتا لەخەو هەلئەسێ، منداڵ هەتا بالغ دەبێ). وتی: تۆ راست دەکەیت، راوی وتی: ئیتر بەرەلای کردو بەردبارانی نەکرد.

٤٤٠٢ - صحيح دون قوله (لعل الذي...), عن أبو ظبيان قال هناد الجنبى قال: أُنِيَ عُمَرُ بِأَمْرَةٍ قَدْ فَجَرَتْ، فَأَمَرَ بِرَجْمِهَا، فَمَرَّ عَلَى رَضَى اللَّهِ عَنْهُ، فَأَخَذَهَا فَخَلَّى سَبِيلَهَا، فَأَخْبَرَ عُمَرُ قَالَ: ادْعُوا لِي عَلِيًّا. فَجَاءَ عَلَى رَضَى اللَّهِ عَنْهُ، فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ لَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَبْلُغَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الْمَعْتُوهِ حَتَّى يَبْرَأَ). وَإِنَّ هَذِهِ مَعْتُوهُ بَنَى فَلَانَ لَعَلَّ الَّذِي أَتَاهَا، أَتَاهَا وَهِيَ فِي بَلَاتِهَا. قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: لَا أَذْرِي. فَقَالَ عَلَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: وَأَنَا لَا أَذْرِي.

واتە: لە ئەبو (ظبیان)و، هەنناد وتی: لە ئەبو (ظبیان)ی جەننیهو دەگیرنەو، کە وتیوەتی: ئافرەتیکی شیتیان هینا بۆ لای پێشەوا عومەر رەزای خوی لێ بێ زینای کردبوو، ئەویش فەرمانی دا بە بەردباران (رەجم) کردنی، پێشەوا عەلی کۆری (أبو طالب) رەزای خوی لێ بێ دای بەلایدا، بەرەلای کرد، وتی: ئەو خەلیفە ی باوەرداران ئایا نازانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (قەلەم لەسەر ئەم سێ کەسە هەلگیراوە واتە گوناھو تاوانیان بۆ نانوسریت: منداڵ هەتا بالغ دەبێ، خەوتو هەتا لەخەو هەلئەسێ، شیت هەتا چاک دەبیتەو). ئەم شیتە لە ھۆزی فلانە لەوانیە لەحالی شیتیکەیدا هیناییتیان، راوی وتی: پێشەوا عومەر رەزای خوی لێ بێ وتی: نازانم، پێشەوا عەلیش وتی: منیش نازانم.

۴۴۰۳ - (صحیح) عن علي رضي الله عنه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ). زَادَ فِيهِ: (وَالْخَرَفِ).

واته: له پيشهوا عهلی کورې (أبو طالب) هوه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (قلّم له سهر ثم سى كه سه هه لگير او وه واته گونا هو تاوانيان بو نانوسرنت: خه وتو هه تا له خه وه لئه سى، مندا ل هه تا بالغ ده بى، شیت هه تا چاك ده بیته وه). نه مه شی بو زیاد کرد: (وه كه سى خه له فاو).

### ده باره ی غولامی هدی بکه ویته سهر.

#### ۱۷ - باب فِي الْعُلَامِ يُصِيبُ الْحَدَّ.

۴۴۰۴ - (صحیح) عن عطية القرظي قال: كُنْتُ مِنْ سَبِي بَنِي قُرَيْظَةَ فَكَانُوا يَنْظُرُونَ فَمَنْ أَتَبَتِ الشَّعْرَ قُتِلَ، وَمَنْ لَمْ يُنَبِّثْ لَمْ يُقْتَلْ، فَكُنْتُ فِيمَنْ لَمْ يُنَبِّثْ.

واته: له (عطية القرظي) هوه ده گیرنه وه، که وتویه تی: من یه کیك بووم له دیل و سه بایا کانی هوزی (قُرَيْظَةَ) سه یریان ده کرد کی شرمگه ی مووی پیوه ببوايه ده یانکوشت چونکه نه وه نیشانه ی بالغ بوونی بوو، نه وه شی شرمگه ی مووی پیوه نه ببوايه نه یانده کوشت، منیش یه کیك بووم له وانه ی شرمگه م مووی پیوه نه بوو.

۴۴۰۵ - (صحیح) عن عبد الملك بن عمير بهذا الحديث، قال: فَكَشَفُوا عَائِي فَوَجَدُوهَا لَمْ تَنْبُثْ، فَجَعَلُونِي فِي السَّبِي.



واته: له (عبد الملك) ی کوری عومه‌یرهوه فرموده‌کە ی پیشو بهه‌مان شیوه هاتوه وتی: شهرمگه‌ی منیان دهرخست بینان مووی پیوه نیه، نه‌یانکوشتم و حسابی دیلیان بو کردم.

٤٤٠٦ - (صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عُرِضَ يَوْمَ أُحُدٍ وَهُوَ ابْنُ أَرْبَعِ عَشْرَةَ سَنَةً فَلَمْ يُجِزْهُ، وَعُرِضَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ وَهُوَ ابْنُ خَمْسِ عَشْرَةَ سَنَةً فَأَجَازَهُ.

واته: له ئیبنو عومه‌رهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که له روژی غه‌زای نو‌حود دا نیشان‌درا ته‌مه‌نی چوارده سالان بوو پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رینگه‌ی نه‌دا به‌شداری جه‌نگ بکات، به‌لام له‌روژی غه‌زای خنده‌ق دا نیشان‌درا ته‌مه‌نی پانزه سالان بوو پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم رینگه‌ی دا به‌شداری جه‌نگ بکات.

٤٤٠٧ - (صحیح) عن عبید الله بن عمر قال: قال نافع: حَدَّثْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ فَقَالَ: إِنَّ هَذَا الْحَدُّ بَيْنَ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ.

واته: له (عبید الله) ی کوری عومه‌رهوه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: نافع وتی: عومه‌ری کوری (عبد العزیز) نه‌م فرموده‌ی گیراوه‌ته‌وه وتویه‌تی: نه‌مه سنوری نیوان گه‌وره‌و بچوکه.

**نه‌گهر کهسێ له غه‌زادا دزی بکات،**

**ئایا دهستی ده‌بردیت؟**

**۱۸ - باب السَّارِقِ يَسْرِقُ فِي الْغَزْوِ أَيْفَطَعُ؟**

۴۴۰۸ - (صحیح) عن جنادة بن أمية قال: كُنَّا مَعَ بُسْرِ بْنِ أَرْطَاةَ فِي الْبَحْرِ فَأُتِيَ بِسَارِقٍ، يُقَالُ لَهُ مِصْدَرٌ قَدْ سَرَقَ بُخْتِيَّةً، فَقَالَ: قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تُقَطِّعُ الْأَيْدِي فِي السَّفَرِ). وَلَوْلَا ذَلِكَ لَقَطَعْتُهُ.

واته: له جونادهی کورپی ئومەیییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له سه‌فه‌رێکدا له‌گه‌ڵ بوسری کورپی (أَرْطَاةَ) دا بووین له‌ده‌ریادا دزیکیان هینا، ناوی (مِصْدَرٌ) بوو وشتێکی مل درێژی دوو کوپاره‌ی دزی بوو، وتی: به‌راستی بۆ خۆم گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (له‌سه‌فه‌ردا ده‌ستی دز ناب‌ردیت)، نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بوایه نه‌وا ده‌ستیم ده‌بری.

**سه‌باره‌ت به‌ ده‌ست برینی کفن دز.**

**۱۹ - باب فِي قَطْعِ النَّبَاشِ.**

۴۴۰۹ - (صحیح) عن أبو ذر قال: قال لي رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَا أَبَا ذَرٍّ). قُلْتُ: لَيْتَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَسَعْدَيْكَ. فَقَالَ: (كَيْفَ أَنْتَ إِذَا أَصَابَ النَّاسَ مَوْتُ يَكُونُ الْبَيْتُ فِيهِ بِالْوَصِيفِ). يَغْنِي الْقَبْرَ. قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، أَوْ مَا خَارَ اللَّهُ لِي وَرَسُولُهُ. قَالَ: (عَلَيْكَ بِالصَّبْرِ). أَوْ قَالَ: (تَصْبِرُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ حَمَادُ بْنُ أَبِي سُلَيْمَانَ: يُقَطِّعُ النَّبَاشُ لِأَنَّهُ دَخَلَ عَلَى الْمَيِّتِ بَيْتَهُ.



واته: له نهبو (ذر)وه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم پئی فمرموم: (ئهی (أَبَا ذَرٍّ). وتم: وه لَامِی دواى وه لَامِی هدی له گوپرایه لیتدا نهی پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه شوینکه وتهی دواى شوینکه وتهم بو دینه که ت). جا راوی فمرموده که ی گیرایه وه، تییدا فمرموی: (حالت چۆن دهی و چی ده که میت نه گهر که وتیه ره ژگارنکه وه خه لك له بهر سه رقائی بو یان ناکری مردوه کانیان بنیژن پاره ددهن به قهبره لکه ن بو یان بنیژن وه پاره ی جینگه قهبره که ش ددهن؟) وتم: خواو پیغمبهری که ی ده زانن، یان خواو پیغمبهری که ی بۆم دیاری ده که ن که چی بکه م، فمرموی: (له سه رته نارام بگری). یان فمرموی: (خوگر به). نهبو داود ده لیت: همه دای کوری نهبو سوله یمان وتی: دهستی کفن دز دهردرت چونکه مردوو چۆته مالى خویه وه که گوپره که یه تی.

## سه باره ت به دز جار له دواى جار دزی بکاته وه.

### ۲۰ - باب فِي السَّارِقِ يَسْرِقُ مَرَارًا.

۴۴۱۰ - (حسن) عن جابر بن عبد الله قال: جِئْتُ بِسَارِقٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (اقتُلوه). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا سَرَقَ. فَقَالَ: (اقطعوه). قَالَ: فَقُطِعَ، ثُمَّ جِئْتُ بِهِ الثَّانِيَةَ، فَقَالَ: (اقتُلوه). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا سَرَقَ. فَقَالَ: (اقطعوه). قَالَ: فَقُطِعَ، ثُمَّ جِئْتُ بِهِ الثَّالِثَةَ، فَقَالَ: (اقتُلوه). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا سَرَقَ. قَالَ: (اقطعوه). ثُمَّ أَتَى بِهِ الرَّابِعَةَ، فَقَالَ: (اقتُلوه). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّمَا سَرَقَ. قَالَ: (اقطعوه). فَأُتِيَ بِهِ الْخَامِسَةَ، فَقَالَ: (اقتُلوه). قَالَ جَابِرٌ: فَأَنْطَلَقْنَا بِهِ فَقَتَلْنَاهُ، ثُمَّ اجْتَرَزْنَاهُ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي بَيْتٍ، وَرَمَيْنَا عَلَيْهِ الْحِجَارَةَ.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده گیرنهوه، که وتویه تی: دزیکان هینا بو لای پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرموی: (بیکوژن). وتیان: نهی

پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہمہ دزی کردہ، فہرمووی: (دہستی بپرں). وتی: دہستیان بری، لہ پاشدا بؤ دووہم جار ہیئانیان بؤ لای پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (بیکوژن). وتیان: تہی پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہمہ دزی کردہ، فہرمووی: (دہستی بپرں). وتی: دہستیان بری. لہ پاشدا بؤ سیہم جار ہیئانیان بؤ لای پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (بیکوژن). وتیان: تہی پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہمہ دزی کردہ، فہرمووی: (دہستی بپرں). وتی: دہستیان بری. لہ پاشدا بؤ چوارہم جار ہیئانیان بؤ لای پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (بیکوژن). وتیان: تہی پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم تہمہ دزی کردہ، فہرمووی: (دہستی بپرں). وتی: دہستیان بری، لہ پاشدا بؤ پینجہم جار ہیئانیان بؤ لای پیغہ مبهری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (بیکوژن). جابر وتی: دہرچوین کوشتمان، لہ پاشدا رامانکیشاو خستمانہ بیرہووہ بہر دبارانیشتمان کرد.

### سہ بارہت بہ دہستی براوی دز

### ہہ لئہ واسریت بہ ملیدا.

### ۲۱ - باب فی السَّارِقِ تُعَلَّقُ يَدُهُ فِي عُنُقِهِ.

۴۴۱۱ - (ضعیف) عن عبد الرحمن بن محيرز قال: سَأَلْنَا فَضَالَهَ بْنَ عُبَيْدٍ عَنْ تَعْلِيقِ الْيَدِ فِي الْعُنُقِ لِلْسَّارِقِ أَمِنْ السُّنَّةِ هُوَ؟ قَالَ: أُنِيَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَارِقٍ فَقُطِعَتْ يَدُهُ، ثُمَّ أُمِرَ بِهَا فَعُلِّقَتْ فِي عُنُقِهِ.

واتہ: لہ (عبد الرحمن) ی کوپی موحہ یزہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پرسیارمان کرد لہ (فَضَالَة) ی کوپی عوبہید دہربارہی دز دہستی دہبردیت و ہہ لی تہواسن بہ ملیا کہ نایا سونہتہ یان نا؟ (فَضَالَة) وتی: دزبکیان ہیئنا بؤ لای



پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم دهستیان بری، له پاشدا فرمانی دا به  
براوی هلیواسن به ملیه وه.

### باسی فروشتنی بهنده نه گهر دزی کرد.

۲۲ - باب بَيْعُ الْمَمْلُوكِ إِذَا سَرَقَ.

۴۴۱۲ - (ضعیف) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:  
(إِذَا سَرَقَ الْمَمْلُوكُ فَبِعْهُ وَلَوْ بِنَشٍّ).

واته: له نه بو هورهیره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغمبهری خوا صلی الله  
علیه وسلم فمرموده تی: (نه گهر بهنده دزی کرد بیفروشن با به نیو ثوقیه ش  
بیّت واته با به نرخیکی که میش بیّت).

### سه بارهت به بهر دباران (رهجم) کردن.

۲۳ - باب فِي الرَّجْمِ.

۴۴۱۳ - (حسن الإسناد) عن ابن عباس قال: (وَاللَّائِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ  
نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ  
حَتَّى يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا). وَذَكَرَ الرَّجُلُ بَعْدَ الْمَرْأَةِ،  
ثُمَّ جَمَعَهُمَا فَقَالَ: (وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا  
عَنْهُمَا) فَتَسَخَّ ذَلِكَ بَايَةِ الْجَلْدِ فَقَالَ: (الرَّائِيَةُ وَالزَّائِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا  
مِائَةَ جَلْدَةٍ).



واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: ﴿وَالَّتِي يَأْتِيكِ الْفَحِشَةُ مِنْ نِسَائِكَمْ فَأَسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَقَّهِنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا﴾ سورة النساء: ۱۵.

واتہ: ئەوانە ی کە کاری زۆر پیس و ناشیرین (زینا) دەکەن لە ئافرەتان (ی برۆادار) یان ئەوێ چوار شایەت لە خۆتان لەسەریان بگرن، ئینجا ئەگەر شایەتیاندا ئەوێ ئەو ژنە (زینا کار)انە بەند بکەن لە ماله کانتاندا، هەتا (مەلانیکی) ی مەرگ گیانیان دەکشیت، یان خوا رینگایەك (ی رزگار بوون)یان بۆ دائەنێ.

خوای گەورە باسی پیاوی کرد لە دوای ئافرەتان، لە پاشدا کوێکردنەوێ فەرمووی: ﴿وَالَّذَانِ يَأْتِيَنِهَا مِنْكُمْ فَأَذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا﴾ سورة النساء: ۱۶.

واتە: وە ئەو دوانە ی (کوڕ و کچە ی) ئەو کارە پیسە (زینا) دەکەن لە ئێوێ ئەوێ نازاریان بدەن، جا ئەگەر گەڕانەوێ تەوێبیان لی کرد وە چاک بوون، ئەو وازیان لی بینن.

ئەم ئایەتەش بە ئایەتی شەلاق لێدان نەسخ بوو ئەوێ: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾ سورة النور: ۲.  
واتە: کچ و کوڕی زیناکەر هەریەکێکیان سەد دار (شەلاق)یان لی بدەن.

٤٤١٤ - (حسن مقطوع) عن مجاهد قال: السَّبِيلُ الْحَدُّ. قَالَ سُفْيَانُ: (فَأَذُوهُمَا): الْبُكَرَانِ، (فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ): التَّيْبَاتِ.

واتە: لە موحاهیدەوێ دەگیرنەوێ، کە وتویە تی: (السَّبِيلُ) کە لە ئایەتە کەدا باسکراوێ (أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا). بریتیە لە حەد واتە سزاو تۆلە ی لی دەسێرتیت. سو فیان وتی: (فَأَذُوهُمَا) واتە: نازاریان بدەن. مەبەست لە کوڕ و کچی زیناکارە. (فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ) واتە: ئەو ژنە (زینا کار)انە بەند بکەن



لہ مالہ کانتاندا. ٹو ٹافرہ تانہ دہ گرتہوہ کہ شویان کردوہ.

۴۴۱۵ - (صحیح) عن عبادة بن الصامت قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (خُذُوا عَنِّي، خُذُوا عَنِّي، قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنًا سَيِّئًا: الثَّيِّبُ بِالثَّيِّبِ جَلْدٌ مِائَةٌ، وَرَمَى بِالْحِجَارَةِ، وَالْبِكْرُ بِالْبِكْرِ جَلْدٌ مِائَةٌ وَنَفَى سَنَةً).

واتہ: لہ عوبادہی کورپی صامیتہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (لیم وہربگرن، لیم وہربگرن، (قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَهْنًا سَيِّئًا): واتہ نہ گہر ژن و پیاوی ہاوسہر گیران کردبوو زنیان کرد سزاکیان بریتہ لہوہی ہرہ کیکیان سہد دار(شہلاق)ی لی بدرت، وہ بہر دبارانیش بکرن. کور و کچیش نہ گہر زنیان کرد ٹوہ یہ کی سہد دار(شہلاق)یان لی دہدرت، وہ سالکیش دوردہ خرٹنہوہ.

۴۴۱۶ - (صحیح) عن الحسن بإسناد يحيى ومعناه، قالوا: (جَلْدٌ مِائَةٌ وَالرَّجْمُ).

واتہ: لہ حہسہ نہوہ بہ نیسنادی یہ حیا فہرمودہی پیشو ہاتوہ وتیان: ہرہ کیکیان سہد دار(شہلاق)ی لی دہدرت، وہ بہر دبارانیش دہکرن.

۴۴۱۷ - (ضعيف) عن عبادة بن الصامت قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، بهذا الحديث. فَقَالَ نَاسٌ لِسَعْدِ بْنِ عَبَادَةَ: يَا أَبَا ثَابِتٍ قَدْ نَزَلَتْ الْخُدُودُ لَوْ أَنَّكَ وَجَدْتَ مَعَ امْرَأَتِكَ رَجُلًا كَيْفَ كُنْتَ صَانِعًا؟ قَالَ: كُنْتُ ضَارِبَهُمَا بِالسَّيْفِ حَتَّى يَسْكُتَا، أَفَأَنَا أَذْهَبُ، فَأَجْمَعُ أَرْبَعَةَ شُهَدَاءَ؟ فَإِلَى ذَلِكَ قَدْ قَضَى الْحَاجَةَ. فَأَنْطَلَقُوا، فَاجْتَمَعُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَمْ تَرَ إِلَى أَبِي ثَابِتٍ، قَالَ: كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كَفَى بِالسَّيْفِ شَاهِدًا). ثُمَّ قَالَ: (لَا لَا أَخَافُ أَنْ يَتَتَايَعَ فِيهَا السَّكْرَانُ وَالْغَيْرَانُ).

واتہ: لہ عوبادہی کوری صامیتہوہ، لہ پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہی پیشو ہاتوہ. خہلک بہ سہعدی کوری عوبادیان وت: نہی نہبا (ثابت) نایہ تی سنورہکان دابہزی، نہ گہر تو کہ سیکت بینی لہ گہل خیزانہ کہت زینای کرد چی دہکہیت؟ وتی: بہ شمشیر لیان دہدہم ہہتا دہمرن، ہہتا من برؤم چوار شایہت بینم بین بہ چاری خویان بیبین و شایہتی بدن، کابرا زیناکار کاری خوی دہکات و بوی دہردہچیٹ. خہلکہ کہ روشتن، لہ خزمہت پیغہمبہری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم کوہونہوہ وتیان: نہی پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم، نایا دہزانی نہبا (ثابت) ناوا ناوا دہلیت؟ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (شمشیر بہسہ بو شاہیدی). لہ پاشدا فہرمووی: (نہخیر نہخیر، نہترسم نہوانہی کہ تورہن و بہغیرہتن پہلہ بکہن کہسہ کہ شایہنی کوشتن نہبی و بیکورژن).

۴۴۱۸ - (صحیح) عن عبد الله بن عباس: (أن عمر - يعني ابن الخطاب رضي الله عنه - خطب فقال: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ أَنَّ عُمَرَ يَعْنِي ابْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ خَطَبَ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ بَعَثَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالْحَقِّ، وَأَنْزَلَ عَلَيْهِ الْكِتَابَ، فَكَانَ فِيمَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةُ الرَّجْمِ فَقَرَأْنَاهَا وَوَعَيْنَاهَا، وَرَجَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَرَجَمْنَا مِنْ بَعْدِهِ، وَإِنِّي خَشِيتُ - إِنْ طَالَ بِالنَّاسِ الزَّمَانُ - أَنْ يَقُولَ قَائِلٌ: مَا نَجِدُ آيَةَ الرَّجْمِ فِي كِتَابِ اللَّهِ، فَيَضْلُوا بِتَرْكِ فَرِيضَةٍ أَنْزَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى، فَالرَّجْمُ حَقٌّ عَلَى مَنْ زَنَى مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ إِذَا كَانَ مُحْصَنًا، إِذَا قَامَتِ الْبَيِّنَةُ أَوْ كَانَ حَمْلٌ أَوْ اعْتِرَافٌ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوْلَا أَنْ يَقُولَ النَّاسُ زَادَ عُمَرُ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَكَتَبْتُهَا).

واتہ: لہ (عبد اللہ)ی کوری عہباسہوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ جاری پیشہوا عومہری کوری (خطاب) رہزای خوی لی بی وتاری دہخویندہوہ دیوت: خوی گہورہ موحمہدی صلی اللہ علیہ وسلم بہہق رہوانہ کرد، قورئانیشی بو دابہزاند، یہکی لہو نایہتانہی کہ بوی دابہزاند نایہتی

به‌دباران(ره‌جم)کردنه، نیمه‌ش خویندمانه‌وهو لئی تیگه‌یشتین و له‌به‌رمان کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خوی زیناکارانی به‌دباران(ره‌جم) ده‌کرد، نه‌وه‌تا نیمه‌ش له‌دوای نه‌و زیناکاران به‌دباران(ره‌جم) ده‌کین، به‌لام نه‌ترسم رۆژگار درێژه‌ بکیشی و بکه‌ونه چه‌رخیکه‌وه که‌سی بلّی: نایه‌تی به‌دباران(ره‌جم) کردن له‌قورئاندا نیه، جا به‌هوی وازه‌ینان له‌فه‌رزنگ که‌خوای گه‌وره‌ نایه‌تی له‌باروه‌ دابه‌زاندوه‌ ته‌وانبار ده‌بن و له‌رنگه‌ ده‌رده‌چن، جا به‌دباران(ره‌جم)کردن هه‌قه‌و شتیکی راست و دروسته‌ له‌سه‌ر نه‌و ژن و پیاوانه‌ی که‌بالغ و ئاقلن و هاوسه‌رگیران نه‌نجام دایه‌ و زینا بکه‌ن، هه‌رکاتێ شایه‌ت و به‌لگه‌ی رۆشن و سکی پری دیاری بداو (نیعتیراف)دانپیانان هه‌بی، سویند به‌ (الله) نه‌گه‌ر خه‌لك نه‌یان وتایه‌ عومه‌ر له‌قورئانه‌که‌ی خوای زیاد کردوه، نه‌وا ده‌منوسی.

### باسی به‌دبارانکردنی ماعیزی کوری مالیک.

#### ۲۴ - باب رَجْمِ مَاعِزِ بْنِ مَالِكٍ.

۴۴۱۹ - (صحيح دون قوله: لعله أن ...) عن نعيم بن هزال قال: كَانَ مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ يَتِيمًا فِي حِجْرِ أَبِي. فَأَصَابَ جَارِيَةً مِنَ الْحَيِّ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَخْبِرْهُ بِمَا صَنَعْتَ لَعَلَّهُ يَسْتَغْفِرُ لَكَ وَإِنَّمَا يُرِيدُ بِذَلِكَ رَجَاءً أَنْ يَكُونَ لَهُ مَخْرَجًا فَأَتَاهُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي زَنَيْتُ فَأَقِمَّ عَلَيَّ كِتَابَ اللَّهِ. فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَعَادَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي زَنَيْتُ فَأَقِمَّ عَلَيَّ كِتَابَ اللَّهِ. حَتَّى قَالَهَا أَرْبَعَ مَرَّاتٍ. قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنَّكَ قَدْ قُلْتَهَا أَرْبَعَ مَرَّاتٍ فِيمَنْ). قَالَ بِفُلَانَةٍ. قَالَ (هَلْ ضَاغَعْتَهَا). قَالَ نَعَمْ. قَالَ (هَلْ بَاشَرْتَهَا). قَالَ نَعَمْ. قَالَ (هَلْ جَامَعْتَهَا). قَالَ نَعَمْ. قَالَ فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُرْجَمَ، فَأُخْرِجَ بِهِ إِلَى الْحَرَّةِ. فَلَمَّا رُجِمَ فَوَجَدَ مَسَّ الْحَجَارَةِ جَزَعًا، فَخَرَجَ يَشْتَدُّ، فَلَقِيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أُنَيْسٍ وَقَدْ عَجَزَ أَصْحَابُهُ فَنَزَعَ لَهُ بِوُظِيفٍ بَعِيرٍ فَرَمَاهُ بِهِ فَقَتَلَهُ، ثُمَّ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ: (هَلَّا تَرَكْتُمُوهُ لَعَلَّهُ أَنْ يَتُوبَ، فَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَيْهِ).

واتە: لە نۆعەیمی کۆری ھەزالەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: ماعیزی کۆری مالیک ھەتیوی بوو لە کۆشی باوکم دا گەورە بوو واتە باوکم پەرورەدی کرد، لە گەڵ کەنیزە کینکی ھۆزی ھە ی زینای کرد، باوکم پێی وت: بڕۆ بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەوالەکە ی پێی رابگەینە بەلکو لیت خوش بێت، مەبەستی ئەو بوو رینگا چارەیکە ی بۆ بدۆزێتەو لەو تاوانە رزگاری ببێ، وتی: رۆشت بۆ خزمەتی، وتی: ئە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم زینام کردوو ھوکی خۆی گەورە جێبەجێ بکە بەسەرما، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم روی کرد بەو لاو و پشتی تی کرد بەلکو واز لەو وتیە پێی، دیسانەو ھاتەو وتی: ئە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم زینام کردوو ھوکی خۆی گەورە جێبەجێ بکە بەسەرما، ھەتا چوار جار بەو شیوہی کرد، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموی: (چوار جار ئەم وتیەت دووبارە کردووە لە گەڵ کێ زینات کردو؟ وتی: لە گەڵ فلانە کەنیزە، فەرموی: (لە ژێر پێخە فیکدا بە تەنیشت یە کەو راکشان؟) وتی: بەلێ، فەرموی: (جەستەت کەوت لە جەستە ی؟) وتی: بەلێ، فەرموی: (لە تەکی جوت بویت؟) وتی: بەلێ، راوی وتی: فەرمانی دا کە رەجمی بکەن، بردیانە دەروە بۆ ھەر پەرە بۆ ناو بەردە رەشەکان، کاتی کە بەردبارانیان کرد بەردەکان نازاریان پێی گەیانە بە پەلە ھەلھات و بۆی دەرچوو، (عبد اللہ) ی کۆری ئونە یسی پێگە یشت ھاوڕێکانی دواکەوتبون سمە و شترێکی پێدا کیشاو کوشتی، لە پاشدا (عبد اللہ) ی کۆری ئونە یس ھات بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بایە کە ی بۆ گیرایەو فەرموی: (بری وازتان لێ دەھینا بەلکو تەو بە ی بکەردایەو خۆی گەورەش لێی خوش ببوایە).

٤٤٢٠ - (حسن) عن محمد بن اسحاق قال: ذَكَرْتُ لِعَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ قِصَّةَ مَاعِزِ بْنِ مَالِكٍ، فَقَالَ لِي: حَدَّثَنِي حَسَنُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ قَالَ حَدَّثَنِي ذَلِكَ مِنْ قَوْلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَهَلَّا تَرَكَتُمُوهُ). مَنْ شِئْتُمْ مِنْ رِجَالٍ أَسْلَمَ مِمَّنْ لَا أَتَهُمْ. قَالَ: وَلَمْ أَعْرِفْ هَذَا الْحَدِيثَ. قَالَ: فَجِئْتُ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ فَقُلْتُ: إِنَّ رِجَالًا مِنْ أَسْلَمَ يُحَدِّثُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُمْ حِينَ ذَكَرُوا لَهُ جَزَعَ مَا عَزَّ مِنْ الْحِجَارَةِ حِينَ أَصَابَتْهُ: (أَلَّا تَرَكَتُمُوهُ). وَمَا أَعْرِفُ الْحَدِيثَ. قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي أَنَا أَعْلَمُ النَّاسَ بِهَذَا الْحَدِيثِ، كُنْتُ فِيمَنْ رَجَمَ الرَّجُلَ إِنَّا لَمَّا خَرَجْنَا بِهِ فَرَجَمْنَاهُ فَوَجَدَ مَسَّ الْحِجَارَةِ صَرَخَ بِنَا يَا قَوْمِ رُدُّونِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَإِنَّ قَوْمِي قَتَلُونِي وَغَرُّونِي مِنْ نَفْسِي، وَأَخْبَرُونِي أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيْرَ قَاتِلِي، فَلَمْ نَنْزِعْ عَنْهُ حَتَّى قَتَلْنَاهُ، فَلَمَّا رَجَعْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَخْبَرْنَاهُ قَالَ: (فَهَلَّا تَرَكَتُمُوهُ وَجِئْتُمُونِي بِهِ). لَيْسَتْ ثَبَتَتْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُ، فَأَمَّا لِرَّكِ حَدٌّ فَلَا، قَالَ: فَعَرَفْتُ وَجْهَ الْحَدِيثِ.

واته: له موحه مەدی کۆری ئسحاقەو دەگیرنەو، که وتیه تی: بەسەرھاتە کە ی ماعیزی کۆری مالیکم گیرایەو بو عاصیمی کۆری عومەری کۆری قەتادە پیی وتم: حەسەنی کۆری پیشەوا عەلی کۆری (أبو طالب) رەزای خوی لی بی بوی گیرامەو و تی: له فەرماشتە کە ی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هندی له پیاوانی هۆزی ئەسڵەم ئەمەیان بو گیرامەو: (فَهَلَّا تَرَكَتُمُوهُ). واته: بریا وازتان لی دەهینا. حەسەن و تی: من هیچ لەبارە ی (فَهَلَّا تَرَكَتُمُوهُ) ی ئەم فەرمودەو نازانم. و تی: چوم بو لای جابری کۆری (عبد الله) وتم: پیاوانی له هۆزی ئەسڵەم باسی ئەو دەکەن که گوایه کاتی ماعیز بەردەکان نازاریان پی گەیانە هەوالە کەیان راگەیانەو بە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەویش فەرموویە تی: (أَلَّا تَرَكَتُمُوهُ). من هیچ دەبارە ی ئەمە نازانم؟ جابر و تی: ئە ی برازا خۆشەو یستە کەم من لە هەموو کەس زیاتر شارەزای ئەم فەرمودەم، بو خۆم یه کیک بووم لەوانە ی ماعیزمان بەردباران کرد، کاتی که بردمانە دەرموو بەردبارانمان کرد بەردەکان نازاریان پی گەیانە هاواری کرد و تی: ئە ی قەومە که بێ گەڕینەو بو خزمەت پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، قەومە کەم دەمکوژن و فێلم لی دەکەن، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من ناکوژیت!! دەستمان لی هەلنە گرت و کوژیایمان پی نەهینا هەتا کوشتمان، کاتی که گەڕاینەو بو خزمەت پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هەوالە کەمان پی راگەیانە، فەرموی: (بوچی وازتان لی نەهینا، نەتانهینا



بؤلام). بؤ تہوہ بوو پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دامہرزای بکات - یان وہک لہ ریوایہ تیکی تردا ہاتوہ تہوبہ بکات -، نہک بؤ تہوہی حدہدہکی لہ کؤل بخات و بہر دباران نہ کریت، حسہن وتی: نیستا تیگہیشتم.

۴۴۲۱ - (صحیح الإسناد) عن ابن عباس: أَنَّ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: إِنَّهُ زَنَى. فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَأَعَادَ عَلَيْهِ مِرَارًا، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، فَسَأَلَ قَوْمَهُ: (أَمْجُنُونُ هُوَ؟). قَالُوا: لَيْسَ بِهِ بَأْسٌ. قَالَ: (أَفَعَلْتَ بِهَا). قَالَ نَعَمْ. فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُرْجَمَ، فَأَنْطَلَقَ بِهِ فَرَجَمَ وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ.

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ ماعیزی کوری مالیک زینای کردبوو ہات بؤ خزمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وتی: زینام کردوہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم روی لی وەرگیراو پستی تی کرد، دیسانہوہ چہند جاری ہاتوہ وتی: زینام کردوہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہر پستی تی دہکرد، قہومہکی پرساریان کرد: (تہوہ شیتہ؟) وتیان: ہیچ گوی ناداتی، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (زینات لہ گہل کرد؟) وتی: بہ لی، فہرمانی دا بہر دباران بکریت، بردیان بہر دبارانیان کرد، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوژی مردوی لہسہر نہکرد.

۴۴۲۲ - (صحیح) عن جابر بن سمورة قال: رَأَيْتُ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ حِينَ جِيَءَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا قَصِيرًا أَعْضَلَ، لَيْسَ عَلَيْهِ رِدَاءٌ فَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ أَنَّهُ قَدْ زَنَى. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (فَلَعَلَّكَ قَبْلْتَهَا؟). قَالَ: لَا وَاللَّهِ إِنَّهُ قَدْ زَنَى الْآخِرُ. قَالَ فَرَجَمَهُ ثُمَّ خَطَبَ فَقَالَ (أَلَا كُلَّمَا نَفَرْنَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَلَفَ أَحَدُهُمْ لَهُ نَيْبٌ كَنَيْبِ النَّبِيِّ يَمْنَحُ إِحْدَاهُنَّ الْكُتْبَةَ أَمَا إِنَّ اللَّهَ إِنْ يُكْنِي مِنْ أَحَدٍ مِنْهُمْ إِلَّا نَكَلْتُهُ عَنْهُمْ).



واته: له جابري كورې سه موره وه ده گيرنه وه، كه وتوبه تې: كاتې ماعيزې كورې ماليكيان هينا بو خزمهت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بينيم پياوړكي كورته بالاى گوشتنى خاوهن عمزه لاتى به هيژ بوو، شاني روت بوو، چوار جار شايه تې له سر خوى دا كه زيناى كروه، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمووې: (له وانه مه ماچت كړدې؟). سر زه نشتى خوى كړد وتې: نا سوښد به (الله) زينا م له گه ل كروه. راوى وتې: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمانى دا به ردباريان كړد، له پاشدا وتارى بو خوښندنه وه فرمووې: (كاتې كه ئيمه درده چين بو غهزا له پيناوى خواى گه ورده يا كهې له ئيوه كه سې ده كات به جينشين و سه پر رشتيار به سر خانه واده كه يه وه كه يارمه تيان بدات و ناگاي ليان بيت كه چي خيانت له نافرته كانيان ده كات، به توژى شير يان هر خواردنكي تر، سوښد به (الله) نه گهر كه سې كارى له و جوړه بكات و بيهنن بولام سزاي دده م به شلاق لښان يان به به ردباران كړدن).

٤٤٢٣ - (صحيح) عن جابر بن سمرة: بِهَذَا الْحَدِيثِ. وَالْأَوَّلُ أَتَمُّ. قَالَ: فَرَدَّهُ مَرَّتَيْنِ. قَالَ سِمَاكٌ فَحَدَّثْتُ بِهِ سَعِيدَ بْنِ جُبَيْرٍ، فَقَالَ: إِنَّهُ رَدَّهُ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ.

واته: له جابري کورې سه‌موره‌وه فہرموده‌ی پيشو هاتوه، به‌لام يہ‌کم ته‌واو تره. وتی: دوو جار رهي کرده‌وو دہری کرد. سيماک وتی: نه‌مم باسکرد بو سه‌عیدی کوری جوبه‌یر وتی: چوار جار رهي کرده‌وه.

٤٤٢٤ - (صحيح مقطوع) عن شعبة قال: سَأَلْتُ سِمَاكًا عَنِ الْكُتْبَةِ؟ فَقَالَ:  
اللَّيْنُ الْقَلِيلُ.

واته: له شوعبه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: دهرباره ی مانای (الْکُتْبَةُ) پرسیارم کرد له سِماک؟ وتی: واته: که مَمَّک شیر.

۴۴۲۵ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لما عَزَّ بن مالك: (أَحَقُّ مَا بَلَغَنِي عَنْكَ؟). قَالَ: وَمَا بَلَغَكَ عَنِّي؟ قَالَ (بَلَغَنِي عَنْكَ أَنَّكَ وَقَعْتَ عَلَى جَارِيَةِ بَنِي فُلَانٍ). قَالَ نَعَمْ. فَشَهِدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ فَأَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ.

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به ماعیزی کوری مالیکی فمرموو: (ئهووی که پیمان راگه یاندوم له باره ی تۆوه راسته؟). وتی: چیان له باره ی منهوه پین راگه یاندوی؟، فمرمووی: (پیم راگه یه نراوه که له گه ل که نیه کیکی هوژی فلان زینات کردوه)، وتی: به لی، چوار جار شایه تی دا، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرمانی دا بهردبارانیان کرد.

۴۴۲۶ - (صحیح) عن ابن عباس قال: جَاءَ مَا عَزُّ بْنُ مَالِكٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا مَرَّتَيْنِ، فَطَرَدَهُ، ثُمَّ جَاءَ فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا مَرَّتَيْنِ. فَقَالَ: (شَهِدْتُ عَلَى نَفْسِكَ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ اذْهَبُوا بِهِ فَأَرْجُمُوهُ).

واته: له ئیبنو عهباسهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که ماعیزی کوری مالیک دوو جار هات بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئیعتیرافی کرد که زینای کردوه، ده ری کرد، له پاشدا هاته وه دوو جار ئیعتیرافی کرد که زینای کردوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرمووی: (چوار جار شایه تیت له سه ر خو ت دا، بیبهن بهرد بارانی بکه ن).

۴۴۲۷ - (صحیح) عن ابن عباس، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لما عَزَّ بن مالك: (لَعَلَّكَ قَبَلْتَ أَوْ غَمَزْتَ أَوْ نَظَرْتَ). قَالَ لَا. قَالَ (أَفَنِكَتَهَا). قَالَ نَعَمْ. قَالَ: فَعِنْدَ ذَلِكَ أَمَرَ بِرَجْمِهِ.

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رھزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ ماعیزی کوپی مالیکی فہرمو: (لہوانہ مہ ماچت کردبی، یان نیشارہت بو کردبی یا سہیرت کردبی؟). وتی: نا، فہرمو: (لہتہ کی جووت بویت و زینات لہ گہل کرد؟). وتی: بہ لی. راوی وتی: نیتہر فہرمانی دا بہ بہر دباران کردنی.

۴۴۲۸ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: جاء الأَسْلَمِيُّ إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَنَّهُ أَصَابَ امْرَأَةً حَرَامًا أَرْبَعَ مَرَّاتٍ، كُلُّ ذَلِكَ يُعْرِضُ عَنْهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَقْبَلَ فِي الْخَامِسَةِ فَقَالَ: (أَنِكْتُهَا). قَالَ نَعَمْ. قَالَ: (حَتَّى غَابَ ذَلِكَ مِنْكَ فِي ذَلِكَ مِنْهَا). قَالَ نَعَمْ. قَالَ: (كَمَا يَغِيبُ الْمَرْوُودُ فِي الْمُكْحَلَةِ، وَالرُّشَاءُ فِي الْبَيْتِ). قَالَ نَعَمْ. قَالَ (فَهَلْ تَدْرِي مَا الزَّنا). قَالَ نَعَمْ، أَتَيْتُ مِنْهَا حَرَامًا مَا يَأْتِي الرَّجُلُ مِنْ امْرَأَتِهِ حَلَالًا. قَالَ (فَمَا تُرِيدُ بِهَذَا الْقَوْلِ). قَالَ أُرِيدُ أَنْ تُطَهِّرَنِي. فَأَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ فَسَمِعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلَيْنِ مِنْ أَصْحَابِهِ يَقُولُ أَحَدُهُمَا لِصَاحِبِهِ انْظُرْ إِلَى هَذَا الَّذِي سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فَلَمْ تَدْعُهُ نَفْسُهُ حَتَّى رُجِمَ الْكَلْبُ. فَسَكَتَ عَنْهُمَا ثُمَّ سَارَ سَاعَةً حَتَّى مَرَّ بِحِيفَةِ حِمَارٍ شَائِلٍ بِرِجْلِهِ فَقَالَ (أَيْنَ فُلَانٌ وَفُلَانٌ). فَقَالَا نَحْنُ ذَانِ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ (انْزِلَا فَكَلَا مِنْ حِيفَةِ هَذَا الْحِمَارِ). فَقَالَا يَا نَبِيَّ اللَّهِ مَنْ يَأْكُلُ مِنْ هَذَا قَالَ (فَمَا نَلْتُمَا مِنْ عَرَضٍ أَخِيكُمَا أَنْفَا أَشَدُّ مِنْ أَكْلِ مِنْهُ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُ الْآنَ لَفِي أَنْهَارِ الْجَنَّةِ يَنْقَمِسُ فِيهَا).

واتہ: لہ نہبو ہورہیروہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیاونکی نہسلہ می - واتہ: ماعیز - ہات بو خزمہت پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چوار جار شایہ تی لہسر خوئی دا کہ توشی حرام بوہ لہ گہل نافرہ تی کدا، ہموو جار پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم روی کرد بہولاوو پشتی تی دہ کرد، لہ پینجہم جاردا پی فہرمو: (لہتہ کی جووت بویت و زینات لہ گہل کرد؟). وتی: بہ لی، فہرمو: (تہناتہ ہینہ کی تو وں بوو لہناو ہینہ کی تہودا

مەبەستی لەجووت بون بوو). وتی: بەلێ، فەرمووی: (وەك چۆن میل لەناو کلداندا ون دەبێت، یان وەك پەتیی دۆلچەمە کە ئاوی پێ هەڵدەگۆزن لەناو بێردا ون بوو). وتی: بەلێ، فەرمووی: (ئەزانی زینا چییە؟) وتی: بەلێ، فەرمووی: (بە حەرامی لەتەکی جووت بووم وەك چۆن پیاو لە گەل ژنی خۆیدا بە حەلالی جووت دەبێت، فەرمووی: (مەبەستت چییە لەم قسەیەو چیت دەوی؟)، وتی: دەمەوێت پاکم بکەیتەووە لەو تاوانە، فەرمانی دا بەردبارانیان کرد، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم گۆنێ لەدوو لە ھاوہلانی بوو یەکیکیان بەوی تریانی وت: سەیری ئا ئەمە ناکەیت خۆی گەورە تاوانەکە بۆ پۆشی کەچی خۆی وازی نەهێناو ئاشکرای کرد تا وەك سەگ بەردباران کرا، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم قسەئێ نەکرد و هیچی پێ نەفەرموون، لەدوای سەعاتیک رێیان دەکرد دای بەلای گۆندریژێکی تۆپیدا قاچی ئەوەندە ئاوسا بوو بەرزبووہو، فەرمووی: (فلان و فلان لەکوێن؟) وتیان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئێمە لێرەین و ئامادەین، فەرمووی: (دابەزن لە گوشتی ئەم گۆندریژە تۆپیوہ بخۆن). - لەوانەییە سوار بووبن یان لاشەئێ گۆندریژە تۆپیوہ کە لە چالێکدا بوویت -، وتیان: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، کێ لەم گوشتە دەخوات؟ فەرمووی: (ئەو دەستدریژەئێ کردتانی سەر ناموسی قورس ترە لە خواردنی گوشتی ئەم گۆندریژە تۆپیوہ، سوێند بە (اللہ) ئێستا لەناو دەریاکانی بەهەشتایەو سودیان لێ وەرەگرت).

۴۴۲۹ - (ضعیف) عن أبو هريرة، بنحوه، زَادَ: وَاخْتَلَفُوا عَلَيَّ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: رُبَطَ إِلَى شَجَرَةٍ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: وَقَفَ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەوہ فەرمودەئێ پیشو بە ھەمان شێوہ ھاتوہ، بەلام راوی ئەمەئێ بۆ زیاد کرد: ھالیان نەکردم لە چۆنیەتیی بەردباران کردنەکەئێ، ھەندیکیان وتیان: بە ستیانەوہ بە درەختیکەوہو بەردبارانیان کرد، ھەندیکیان وتیان: راوہستا.

۴۴۳۰ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله: أَنَّ رَجُلًا مِنْ أَسْلَمَ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَعْتَرَفَ بِالزَّنا، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، ثُمَّ اعْتَرَفَ، فَأَعْرَضَ عَنْهُ، حَتَّى شَهِدَ عَلَى نَفْسِهِ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَبِكَ جُنُونٌ). قَالَ: لَا. قَالَ: (أَحْصَنْتَ؟). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرُجِمَ فِي الْمِصْلَى، فَلَمَّا أَذْلَقَتْهُ الْحِجَارَةُ فَرَّ، فَأُذِرِكَ فَرُجِمَ حَتَّى مَاتَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خَيْرًا، وَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ.

واته: لہ جابری کوری (عبد اللہ) وہ دہ گیرنہوہ، کہ پیاونکی ہوزی نہسلم ہات بو خرمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نیعتیرافی کرد کہ زینای کردہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پستی تی کرد، لہ پاشدا نیعتیرافی کرد، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پستی تی کرد، ہتا چوار جار شایہ تی لہسر خوی دا، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پی فہرموو: (نایا تو شیتیت)، وتی: نہخیر، فہرموو: (ژنت ہیناوه؟)، وتی: بہلی، فہرمانی دا بہردبارانیان کرد لہ نوژگاگاہدا، کاتی کہ بہردہکان نازاریان پی گہیانہ رای کرد، گرتیانہوہ بہردبارانیان کرد ہتا مرد، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نوژری مردوی لہسر نہکرد.

۴۴۳۱ - (صحیح) عن أبو سعيد قال: لَمَّا أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَجْمِ مَاعِزِ بْنِ مَالِكٍ، خَرَجْنَا بِهِ إِلَى الْبَقِيعِ، فَوَاللَّهِ مَا أَوْثَقْنَاهُ وَلَا حَفَرْنَا لَهُ وَلَكِنَّهُ قَامَ لَنَا. قَالَ أَبُو كَامِلٍ: قَالَ: فَرَمَيْنَاهُ بِالْعِظَامِ، وَالْمَدَرِ، وَالْخَرْفِ، فَاشْتَدَّ وَاشْتَدَدْنَا خَلْفَهُ حَتَّى أَتَى عَرْضَ الْحَرَّةِ فَانْتَصَبَ لَنَا فَرَمَيْنَاهُ بِجَلَامِيدِ الْحَرَّةِ حَتَّى سَكَتَ، قَالَ: فَمَا اسْتَعْفَرَ لَهُ، وَلَا سَبَّهُ.

واته: لہ نہبو سہعیدہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: کاتی کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی دا بہ بہردبارانکردنی ماعیزی کوری مالیک، بردمانہدہرہوہ بو بہقیع، سوئند بہ (اللہ) نہ بہستمانہوہ، نہ چالمان بو ہلکہند،

بەلکو راوەستا بۆمان ئەبو کامیل وتی: ئیمەش رەجمان کرد بە نێسک و گلی وشک و پارچەیی ئەو شتانەی کە لە قورپ دروست دەکران وەک پارچە خشت، ماعیز بە پەلە روشت، ئیمەش لەدوایەوه بە پەلە روشتین هەتا گەیشته حەرە لەوی راوەستا بۆمان، ئیمەش بە بەردە گەورەکانی حەرە بەردبارانمان کرد هەتا مرد، راوی وتی: نە داوی لی خۆش بوونی بۆ کردو، نە قسەشی پێ وت.

۴۴۳۲ - (ضعیف مرسل) عن أبو نضرة قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم، نحوهم، وليس بتمامه. قال: ذهبوا يسبونه فنهاهم، قال: ذهبوا يستغفرون له فنهاهم، قال: (هو رجل أصاب ذنباً حسيبه الله).

واتە: لە ئەبو (نضرة) وه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پیاوی هات بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، جا راوی بە هەمان شیوه فەرمودەکەیی گیرایەوه بەلام بە تەواوی نا، راوی وتی: قسەیان پێ وت رینگری لی کردن، داوی لی خۆش بوونیان بۆ کرد رینگری لی کردن، فەرمووی: (ئەمە پیاویکە توشی تاوانی بوو، خوای گەورە موخاسەبەیی دەکات و لێپێچینەوهی لە گەڵ دەکات).

۴۴۳۳ - (صحیح) عن ابن بريدة عن أبيه: أن النبي صلى الله عليه وسلم استنكه ماعراً.

واتە: لە ئیبنو بورەیدەوه، لە باوکیەوه دەگیرنەوه، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بۆنی فووی دەمی ماعیزی کرد بۆ ئەوهی بزانی مەیی نەخواردۆتەوهو سەرخۆش نیه قسەیی وەها دەکات.

۴۴۳۴ - (ضعیف) عن عبد الله بن بريدة، عن أبيه قال: كنا أصحاب رسول الله نتحدث أن الغامدية وما عَزَّ بَنَ مَالِكٍ لَوْ رَجَعَا بَعْدَ اغْتِرَافِهِمَا أَوْ قَالَ: لَوْ لَمْ يَرْجَعَا بَعْدَ اغْتِرَافِهِمَا، لَمْ يَطْلُبْهُمَا، وَإِنَّمَا رَجَمَهُمَا عِنْدَ الرَّابِعَةِ.

واته: له (عبد الله) ی کورپی بورهیدهوه، له باوکیهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: نیمه ی هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده باره ی ژنه غامیدی که و ماعیزی کورپی مالیک ده دواين که نه گهر له دوا ی دان پیدانانیان بگه پرانیاه تهوه بو مهزلگای خویان نهوا لییان قبول ده کراو بهردباران نه ده کران، یان وتی: نه گهر نه گه پرانیاه تهوه بو خزمهت پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم له دوا ی دان پیدانانیان، کاتی که پشتی تی کردن نهوا نهوا لییان قبول ده کراو بهردباران نه ده کران، به لکو هاتنهوه بو خزمهتی و له دوا ی چوار جار دان پیدانان نینجا بهردباران کران.

۴۴۳۵ - (حسن الإسناد) عن خالد بن اللجلاج حدثه، أن الجلاج أباه أخبره، أَنَّهُ كَانَ قَاعِدًا يَعْتَمِلُ فِي السُّوقِ، فَمَرَّتْ امْرَأَةٌ تَحْمِلُ صَبِيًّا فَتَارَ النَّاسُ مَعَهَا وَتُرْتُ فِيمَنْ تَارَ، فَأَنْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ يَقُولُ: (مَنْ أَبُو هَذَا مَعَكَ؟). فَسَكَنْتُ، فَقَالَ شَابٌّ حَذَوْهَا: أَنَا أَبُوهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَأَقْبَلَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: (مَنْ أَبُو هَذَا مَعَكَ؟). قَالَ الْفَتَى: أَنَا أَبُوهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى بَعْضِ مَنْ حَوْلَهُ يَسْأَلُهُمْ عَنْهُ، فَقَالُوا: مَا عَلِمْنَا إِلَّا خَيْرًا. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَخَصَنْتَ). قَالَ: نَعَمْ. فَأَمَرَ بِهِ فَرُجِمَ. قَالَ: فَخَرَجْنَا بِهِ فَحَقَرْنَا لَهُ حَتَّى أَمْكَنَّا، ثُمَّ رَمَيْنَاهُ بِالْحِجَارَةِ حَتَّى هَدَأَ، فَجَاءَ رَجُلٌ يَسْأَلُ عَنِ الْمَرْجُومِ فَأَنْطَلَقْنَا بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْنَا: هَذَا جَاءَ يَسْأَلُ عَنِ الْخَبِيثِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَهُوَ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ). فَإِذَا هُوَ أَبُوهُ فَأَعْنَاهُ عَلَى غُسْلِهِ وَتَكْفِينِهِ وَدَفْنِهِ وَمَا أَدْرِي، قَالَ: وَالصَّلَاةُ عَلَيْهِ أَمْ لَا؟

واته: له خالیدی کورپی له جلاجهوه ده گیرنهوه، که له جلاجی باوکی پی راگیاندهوه: جارئ له بازار دانیشتهو نیشی خوی ده کرد نافرتهی تیپه ری مندالیکي هه لگرتبوو خه لک به تورپه یی و هه لچونهوه شوینی که تبون منیش شوینی نهوان که وتم هه تا گه یشتنه لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم،

فەرمووی: (کێ باوکی ئەم منداڵیە کە لە گەڵتایە). ئافەرەتە کە قسەی نەکردو  
بێدەنگ بوو، گەنجی کە بەرامبەری ئافەرەتە وەستابوو وتی: ئەی پێغەمبەری  
خوا صلی اللہ علیہ وسلم من باوکی ئەو منداڵەم، رووی تێ کرد، فەرمووی:  
(کێ باوکی ئەم منداڵیە کە لە گەڵتایە). گەنجە کە وتی: ئەی پێغەمبەری  
خوا صلی اللہ علیہ وسلم من باوکی ئەو منداڵەم، پێغەمبەری خوا صلی اللہ  
علیہ وسلم سەیری ئەوانە ی کرد کە لە دەوری ئامادەبوون پرسیاری لێ کردن  
دەربارە، وتیان: جگە لە خێر و چاکە هیچی لە بارەو نازانین، پێغەمبەری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموو: (ژنت هیناوە؟)، وتی: بەلێ، فەرمانی دا  
بەردبارانیان کرد، راوی وتی: چالێکمان بۆ هەڵکەند لە پاشدا بەردبارانمان کرد  
هەتا مرد، پیاوی هات لەو گەنجە ی دەپرسی کە بەرباران کرا، لە گەڵ خۆمان  
بردمان بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، وتمان: ئەم پیاو  
هاتو لە گەنجە پیسە کە دەپرسی، فەرمووی: (بۆنی ئەو گەنجە لە لای خۆی  
گەورە لە بۆنی میسک خوشترە)، پیاو کە باوکی گەنجە کە بوو، بۆ شۆردن و  
کفن و دفن کردنی یارمەتیمان دا، جا نازانم وتی: نوێژی لە سەر کرد یان نا؟ .

٤٤٣٦ - (حسن الإسناد) عن خالد بن اللجلاج، عن أبيه، عن النبي صلى الله عليه وسلم ببعض هذا الحديث.

واتە: لە خالیدی کورپی لە جلاجەو، لە باوکیەو، لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ  
علیہ وسلم هەندێ لە فەرموودە ی پێشو هاتو.

٤٤٣٧ - (صحيح) عن سهل بن سعد: عن النبي صلى الله عليه وسلم: أَنَّ  
رَجُلًا أَتَاهُ فَأَقَرَّ عِنْدَهُ أَنَّهُ زَنَى بِامْرَأَةٍ سَمَّاها لَهُ، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ  
وَسَلَّمَ إِلَى الْمَرْأَةِ فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْكَرَتْ أَنْ تَكُونَ زَنْتً، فَجَلَدَهُ الْحَدَّ وَتَرَكَهَا.

واتە: لە سەهلی کورپی سەعدەو، لە پێغەمبەری خواو، صلی اللہ علیہ وسلم  
هاتو: کە پیاوی هات بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم



تبعترافی کرد که له گهل نافرتهی زینای کردوه ناوی نمو نافرتهی هینا، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی بو لای نافرته‌که له‌وباره‌وه لی پیرسی، نه‌ویش نکولی کردو نه‌چوه ژیری که زینای کردیت، جا پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم شه‌لاقی له پیاره‌که داو، وازی له ژنه‌که هینا.

۴۴۳۸ - (ضعیف الإسناد) عن جابر: أَنَّ رَجُلًا زَنَى بِامْرَأَةٍ فَأَمَرَ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجُلِدَ الْحَدَّ، ثُمَّ أُخْبِرَ أَنَّهُ مُحْصَنٌ فَأَمَرَ بِهِ فَرَجِمَ، عَنِ ابْنِ جُرَيْجٍ يَنْحُو ابْنَ وَهْبٍ، لَمْ يَذْكُرِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِنَّ رَجُلًا زَنَى فَلَمْ يَعْلَمْ بِإِحْصَانِهِ فَجُلِدَ، ثُمَّ عَلِمَ بِإِحْصَانِهِ فَرَجِمَ.

واته: له جابره‌وه، هاتوه: که پیاوئ له گهل نافرته‌تیک زینای کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی دا شه‌لاقی لیدرا، له‌پاشدا پیمان راگه‌یاند که شوی کردوه، فرمانی دا به‌ردباران کرا. له ئیبنو جوریه‌جوه به شیوه‌ی فرموده‌که‌ی ئیبنو وه‌هب هاتوه، به‌لام باسی پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم نه‌کرد، وتی: پیاوئ زینای کرد نه‌یزانی ژنی هیناوه فرمانی دا شه‌لاقی لی درا، له‌پاشدا زانی که ژنی هیناوه فرمانی دا به‌ردباران کرا.

۴۴۳۹ - (ضعیف موقوف) عن جابر: أَنَّ رَجُلًا زَنَى بِامْرَأَةٍ فَلَمْ يَعْلَمْ بِإِحْصَانِهِ فَجُلِدَ، ثُمَّ عَلِمَ بِإِحْصَانِهِ فَرَجِمَ.

واته: له جابره‌وه، هاتوه: که پیاوئ له گهل نافرته‌تیک زینای کرد، نه‌یزانی ژنی هیناوه شه‌لاقی لی درا، له‌پاشدا که زانی ژنی هیناوه فرمانی دا به‌ردباران کرا.

**باسى نهو ئافره ته جوهه ينيه ي كه زيناي كردبو پيغه مبهري**  
**صلى الله عليه وسلم فرماني دا بهردباران بكریت.**  
 ۲۵ - باب الْمَرْأَةِ الَّتِي أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَجْعِهَا مِنْ جُهَيْنَةَ.

۴۴۴۰ - (صحيح) عن عمران بن حصين أن امرأة - قال في حديث أبان: من جهينة - أتت النبي صلى الله عليه وسلم، فقالت: إِنَّهَا زَنْتٌ وَهِيَ حُبْلَى. فَدَعَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلِيًّا لَهَا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَحْسِنْ إِلَيْهَا فَإِذَا وَضَعَتْ فَجِئِي بِهَا). فَلَمَّا أَنْ وَضَعَتْ جَاءَ بِهَا، فَأَمَرَ بِهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَشُكَّتْ عَلَيْهَا ثِيَابُهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَرَجِمَتْ، ثُمَّ أَمَرَهُمْ فَصَلُّوا عَلَيْهَا، فَقَالَ عُمَرُ يَا رَسُولَ اللَّهِ تُصَلِّي عَلَيْهَا وَقَدْ زَنْتَ، قَالَ (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِّمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ وَهَلْ وَجَدْتُ أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا).

واته: له عيمرانی کوری حوصه ينيه وه ده گیرنه وه، كه ئافره تی - له فرموده کدی نه باندا له هوزی جوهه ينيه بو - هات بو خزمهت پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، دانی پیا نا كه زيناي كردوهو سکيشی پر بوو، پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم (ولی) هه قدارى ژنه کدی بانگ کرد، پيی فرموو: (چاك به له گه لی کاتی كه سکه کدی دانا ژنه كه بهينه بۆلام). کاتی كه منداله کدی بوو هيناي بۆ لای، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرماني دا ژنه کيان به پۆشاکه کدی خۆی شته کدا بو نه وهی له کاتی بهردباران کردندا شهرمگدی ده رنه که ویت، له پاشدا فرماني دا بهردباران کرا، نینجا فرماني دا نوژیان مردویان به کۆمه ل له سهر کرد، پيشهوا عومهر رهزای خوی لی بی وتی: نهی پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نوژی له سهر ده کهیت له کاتی کدا كه زيناي کردوه، فرمووی: (سویند به (الله) كه گیانی منی به دهسته

تهوبه‌یه‌کی کردوه نه‌گهر بیتو دابه‌ش بکریت به‌سه‌ر حه‌فتا که‌س له خه‌لکی مه‌دینه‌دا به‌شی هه‌ر هه‌موویان ده‌کات، تهوبه له‌وه باشتەر ده‌بی چی بی که رۆحی خۆی به‌خشی له‌به‌ر ره‌زامه‌ندی خۆای گه‌وره).

۴۴۴۱ - (صحیح) عن أوزاعي قال: فَشُكِّتْ عَلَيْهَا ثِيَابُهَا. يَغْنَى فَشُدَّتْ.

واته: له نه‌وزاعیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی دا ژنه‌که‌یان به پۆشاکه‌کی خۆی شه‌ته‌کدا بۆ نه‌وه‌ی له‌کاتی به‌رده‌باران کردندا شه‌رمگه‌ی ده‌رنه‌که‌وێت.

۴۴۴۲ - (صحیح) عن بريدة، قال: أَنَّ امْرَأَةً - يَعْنِي مِنْ غَامِدَ - أَتَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: إِنِّي قَدْ فَجَرْتُ. فَقَالَ: (ارْجِعِي). فَرجَعَتْ فَلَمَّا كَانَ الْعَدُوُّ أَتَتْهُ فَقَالَتْ: لَعَلَّكَ أَنْ تَرُدَّنِي، كَمَا رَدَدْتَ مَاعِزَ بْنَ مَالِكٍ، فَوَاللَّهِ إِنِّي لَحُبْلَى. فَقَالَ لَهَا: (ارْجِعِي). فَرجَعَتْ، فَلَمَّا كَانَ الْعَدُوُّ أَتَتْهُ، فَقَالَ لَهَا: (ارْجِعِي حَتَّى تَلِدِي). فَرجَعَتْ، فَلَمَّا وَلَدَتْ أَتَتْهُ بِالصَّبِيِّ، فَقَالَتْ: هَذَا قَدْ وَلَدْتُهُ. فَقَالَ لَهَا: (ارْجِعِي فَأَرْضِعِيهِ حَتَّى تَفْطِمِيهِ). فَجَاءَتْ بِهِ وَقَدْ فَطَمْتُهُ وَفِي يَدِهِ شَيْءٌ يَأْكُلُهُ، فَأَمَرَ بِالصَّبِيِّ قُدْفَعَ إِلَى رَجُلٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَأَمَرَ بِهَا فَحْفَرَ لَهَا، وَأَمَرَ بِهَا فَرَجِمَتْ، وَكَانَ خَالِدٌ فِيمَنْ يَرْجُمُهَا فَرجَمَهَا بِحَجَرٍ فَوَقَعَتْ قَطْرَةً مِنْ دَمِهَا عَلَى وَجْهِهِ فَسَبَّهَا، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَهْلًا يَا خَالِدُ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْسٍ لَغُفِرَ لَهُ). وَأَمَرَ بِهَا فَصُلِّيَ عَلَيْهَا قُدْفَتْ.

واته: له بوره‌یده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئافره‌تیکی غامیدی هات بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، وتی: زینام کردوه، فەرمووی: (بگه‌رێه‌وه). گه‌رایه‌وه بۆ سبه‌ینی هاته‌وه بۆ خزمه‌تی وتی: بۆچی ده‌مگه‌رپێنیه‌وه؟ ره‌نگ بی وه‌ک چون ماعیزت گه‌رانده‌وه، منیش بگه‌رپێنیه‌وه، سوێند به (الله) سکم پره‌

لەئەنجامی ئەو داوێن پێسیه‌ی که کردومه، پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرموو: (بگەرێزوه). گەراییه‌وه، بۆ سبه‌ینی هاته‌وه بۆ خزمه‌تی، پێی فەرموو: (بگەرێزوه هه‌تا منداڵه‌که‌ت ده‌بی ئەو کاته وەروه). گەراییه‌وه، کاتێ که منداڵه‌که‌ی بوو به منداڵه‌که‌وه هات بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم وتی: منداڵم بووه‌و ئەوه‌ش منداڵه‌که‌یه، پێی فەرموو: (بگەرێزوه شیرێ بده‌ری هه‌تا له‌شیر ده‌برێته‌وه‌و بۆ خۆی خواردن ده‌خوات). جا ژنه‌که منداڵه‌که‌ی گه‌وره کرد هه‌تا له‌شیر برییه‌وه، هاته‌وه بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم منداڵه‌که‌ی پێی بوو له‌تی نانی به‌دهسته‌وه بوو یان خواردنیکی به‌دهسته‌وه بوو ده‌یخوارد، وتی: ئەی پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم، ئەمه منداڵه‌که‌مه گه‌وره‌م کردوه‌و بۆ خۆی خواردن ده‌خوات، پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی دا منداڵه‌که‌یان دایه ده‌ست پیاوی له موسولمانان که سه‌ره‌رشتی بکات، جا فرمانی دا چالێکیان بۆ ژنه‌که هه‌ڵکه‌ند، له‌پاشدا فرمانی دا به‌ردبارانیان کرد، خالید که یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی به‌ردبارانی کرد به‌ردیکی کیشا به‌ ژنه‌که‌دا خۆن فیچقه‌ی کرد به‌سه‌ر ده‌م و چاوی خالید دا له‌سه‌ر ئەوه خالید جێوی دا به‌ ژنه‌که، پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرموو: (ئەی خالید هی‌واش و له‌سه‌رخۆبه سوێند به‌ (الله) که گیانی منی به‌دهسته، ئەم ژنه ته‌وبه‌یه‌کی وه‌های کرد ئەگەر باجگر و گومرگ خۆریش ته‌وبه‌ی وه‌ها بکات خوای گه‌وره لی قبول ده‌کات و لی خوش ده‌ییت). جا پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم فرمانی دا نوێژی مردویان له‌سه‌ر کردو ناشتیان.

٤٤٤٣ - (صحيح) عن ابن أبو بكرة، عن أبيه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رَجَمَ امْرَأَةً فَحَفِرَ لَهَا إِلَى التَّنْدُودَةِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ الْغَسَّانِيُّ: جُهِينَةُ وَغَامِدُ وَبَارِقُ وَاحِدٌ.

واته: له ئیبنو ئەبو به‌کروه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم، ئافره‌تیکی به‌ردباران کرد، چالێکیان بۆ هه‌ڵکه‌ند هه‌تا سه‌ر سینگی بوو. ئەبو داود ده‌ییت: غه‌سانی ده‌ییت: جوه‌ینه‌و غامید و باریق هه‌ر یه‌کیکن.

۴۴۴ - (ضعیف الإسناد) عن زكريا بن سليم، بِإِسْنَادِهِ نَحْوَهُ، زَادَ: ثُمَّ رَمَاهَا بِحَصَاةٍ مِثْلَ الْحُمْصَةِ، ثُمَّ قَالَ (اِزْمُوا وَاتَّقُوا الْوَجْهَ). فَلَمَّا طَفِئَتْ، أَخْرَجَهَا، فَصَلَّى عَلَيْهَا، وَقَالَ فِي التَّوْبَةِ نَحْوَ حَدِيثِ بُرَيْدَةَ.

واته: له زه‌که‌ریای کۆری سوله‌یمه‌وه به ئیسنادی خۆی و به هه‌مان شیوه‌ فەرموده‌ی پیشو هاته‌، به‌لام ئەمه‌ی بۆ زیاد کرد، له‌پاشدا به‌ به‌ردی به‌چوکی وه‌ک دهنکه‌ نۆک به‌ردبارانیان کرد، له‌پاشدا فەرمووی: (به‌ردبارانی بکه‌ن به‌لام ده‌ست به‌پارێژن له‌ده‌م و چاوی واته‌ له‌ روخساری مه‌ده‌ن، کاتێ که‌ گیانی ده‌رچوو، هه‌ینایانه‌ ده‌ره‌وه‌، نوێژی مردوی له‌سه‌ر کرد، ده‌رباره‌ی ته‌ویه‌که‌ی وه‌ک فەرموده‌که‌ی بۆره‌یده‌ی فەرموو واته‌ وه‌ک فەرموده‌که‌ی پیشو.

۴۴۵ - (صحیح) عن أبو هريرة و زيد بن خالد الجهني قالا: أَنَّ رَجُلَيْنِ اخْتَصَمَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَحَدُهُمَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ. وَقَالَ الْآخَرُ: وَكَانَ أَفْقَهُهُمَا أَجَلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَاقْضِ بَيْنَنَا بِكِتَابِ اللَّهِ وَائْذَنْ لِي أَنْ أَتَكَلَّمَ. قَالَ: (تَكَلَّمْ). قَالَ: إِنَّ ابْنِي كَانَ عَسِيفًا عَلَى هَذَا - وَالْعَسِيفُ الْأَجِيرُ - فَرَزَنِي بِأَمْرَاتِهِ، فَأَخْبَرُونِي أَنَّمَا عَلَى ابْنِي الرَّجْمُ، فَأَفْتَدَيْتُ مِنْهُ مِائَةَ شَاةٍ وَبِجَارِيَةٍ لِي، ثُمَّ إِنِّي سَأَلْتُ أَهْلَ الْعِلْمِ، فَأَخْبَرُونِي أَنَّمَا عَلَى ابْنِي جَلْدُ مِائَةٍ وَتَغْرِيبُ عَامٍ، وَإِنَّمَا الرَّجْمُ عَلَى أَمْرَاتِهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأَقْضِيَنَّ بَيْنَكُمَا بِكِتَابِ اللَّهِ، أَمَّا غَنَمُكَ وَجَارِيَتُكَ فَرَدْ إِلَيْكَ). وَجَلَدَ ابْنَهُ مِائَةً، وَغَرَبَهُ عَامًا، وَأَمَرَ أَنْ يُسَاسِيَ الْأَسْلَمِيَّ أَنْ يَأْتِيَ امْرَأَةَ الْآخَرِ فَإِنْ اعْتَرَفَتْ رَجَمَهَا، فَاعْتَرَفَتْ فَرَجَمَهَا.

واته: له ئەبو هوره‌یره‌و زه‌یدی کۆری خالیدی جوهه‌نیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتویه‌نه‌: دوو پیاو سه‌کالایان برده‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم، به‌کیکیان وتی: ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم، به‌ قورئانه‌که‌ی خوا حوکم بکه‌ له‌ نیوانماندا، ئەه‌وی تریان که‌ تیگه‌یشته‌ تر بوو وتی: به‌لێ به‌ قورئانه‌که‌ی

خوا حوکم بکه له نیتوانمانداو ماوهم پی بده با قسهی خۆم بکه، فمرمووی: (دهی قسه بکه). وتی: کوپی من له لای ئەمه رهنجهر بووو زینای له گهل ژنهکە ی کردوه، پینان راگه یاندم که دهیی کوپه کە ی من بهردباران بکرت، منیش سه د سەر مهر و که نیه کیکم دایه، بۆ ئەوهی کوپه کهم بهردباران نه کرت، له پاشدا له زاناکانم پرسی، وتیان: کوپه کە ی تو سه د شە لاقی لی دهرت و سالی دورده خرته وه، ژنه کە ی ئەویش بهردباران ده کرت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرمووی: (سوئند به (الله) به قورئانه کە ی خوا بریار ددهم له نیتوانتاندا، سه د سەر مهر و که نیه که که نه گه پرتینه وه بۆ تو - کوپه که ت سه د شە لاقی لی دهری و سالی دورده خرته وه - ). کوپه کە ی سه د شە لاقی لی دراو، سالی دورخایه وه. فرمانی دا به ئونهیسی ئەسله می بروات بۆ لای نافرته که نه گه ر دانی پیدا نا زینای کردوه ئەوه بهردبارانی بکه، ئونهیس چو بۆ لای نافرته که دانی پیدا نا، ئەویش بهردبارانی کرد.

### سهبارت به بهردباران کردنی ژن و پیاوه جوله که که.

#### ۲۶ - باب فِي رَجْمِ الْيَهُودِيِّينَ.

۴۴۶۶ - (صحيح) عن ابن عمر قال: إِنَّ الْيَهُودَ جَاءُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرُوا لَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنْهُمْ وَامْرَأَةً زَنِيَا، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ فِي شَأْنِ الزَّانَا). فَقَالُوا: نَفْضَحُهُمْ وَيُجْلَدُونَ. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ كَذَبْتُمْ إِنَّ فِيهَا الرَّجْمَ. فَأَتَوْا بِالتَّوْرَةِ فَنَشَرُوهَا فَجَعَلَ أَحَدُهُمْ يَذُفُّ عَلَى آيَةِ الرَّجْمِ، ثُمَّ جَعَلَ يَقْرَأُ مَا قَبْلَهَا وَمَا بَعْدَهَا، فَقَالَ لَهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ: ارْفَعْ يَدَكَ. فَرَفَعَهَا فَإِذَا فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ، فَقَالُوا: صَدَقَ يَا مُحَمَّدُ فِيهَا آيَةُ الرَّجْمِ. فَأَمَرَ بِهِمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَجِمَا. قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: قَرَأْتُ الرَّجُلَ يَخْنِي عَلَى الْمَرْأَةِ يَقِيهَا الْحِجَارَةَ.

واته: له نیبنو عومرهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویه تی: جوله که کان هاتن بو خزمهت پیغمبه ر صلی الله علیه وسلم، بویان باسکرد که ژن و پیانوکیان پیکه وه زینیان کردوه، پیغمبه ر صلی الله علیه وسلم پیی فمرموون: (له ته واتدا باسی چی کراوه له باره ی حوکی زیناوه نه گهر که سه که هاوسه رگیری کردبوو؟ یان نه گهر که سنی له نیوه هاوسه رگیری بکات و زینا بکات به پیی ته ورات چی لی ده که ن؟) وتیان: نابروی ده بهین - به خه لوز دهم و چاوی رهش ده کهین و به سواری گویندریژ دهیگیرین - و شه لاقی لی ده دهین، (عبد الله) ی کوری سه لام وتی: نیوه درو ده که ن، ته وراتیان هینا کردیانوه یه کی له جوله که کان دهستی خسته سه ر نایه تی به ردباران کردن، له پاشدا پیی و پاشی نایه ته که ی خوینده وه، (عبد الله) ی کوری سه لام پیی وت: ده ست لابه دهستی لابرد نایه تی به ردباران کردن ده که وت، جوله که کان وتیان: نه ی موحه ممد (عبد الله) ی کوری سه لام راست ده کات نایه تی به ردباران کردنی تیدایه، پیغمبه ر صلی الله علیه وسلم فمرمانی دا به ردبارانان کردن. (عبد الله) ی کوری عومره وتی: به چاوی خوم بینیم پیاهه که خوی ده دایه بهر به رده کان بو نه وه ی ژنه که پاریژی و به رده کانی بهر نه که ویت.

۴۴۴۷ - (صحيح) عن براء بن عازب قال: مَرُّوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهُودِيٍّ قَدْ حُمِمَ وَجْهُهُ وَهُوَ يُطَافُ بِهِ، فَنَاشَدَهُمْ مَا حَدَّثَ الزَّانِي فِي كِتَابِهِمْ؟ قَالَ: فَأَحَالُوهُ عَلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ، فَنَشَدَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا حَدَّثَ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ؟). فَقَالَ: الرَّجُلُ وَلَكِنْ ظَهَرَ الزَّنَا فِي أَشْرَافِنَا فَكَرِهْنَا أَنْ يُتْرَكَ الشَّرِيفُ وَيُقَامَ عَلَى مَنْ دُونَهُ فَوَضَعْنَا هَذَا عَنَّا. فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَجِمَ، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا مَا أَمَاتُوا مِنْ كِتَابِكَ).

واته: له بهرائی کوری عازبه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: جوله که کان به خه لوز دهم و چاوی جوله که یه کیان رهش کردبوو به سواری گویندریژ دهیانگیرا، دایان به لای پیغمبه ر صلی الله علیه وسلم، پرسیاری لی کردن و سویندی دان که حه دی زینا چیه له ته وراته که تاندا؟ راوی وتی: پرسیاره که یان حه واه

کرد بو پیای لہ خوین، پیغمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، بسیاری لی کردو سوتندی دا: (کہ حوکی زینا چیبہ لہ کتبہ کہ تاندا کہ تہوراتہ؟) وتی: بہر دباران کردنہ، بہ لام زینا کردن لہ ناو وہ جاخ زادو گہورہ کانمان و بنہ مالہ بہر زہ کانماندا پهری سہندبوو نیمہش پیمان خوش نہبوو بہ سہر نہواندا جیبہ جیبی نہ کہین و بہ سہر ہزار و بی دہ سہ لاتہ کاندا جیبہ جیبی بکہین بویہ وازمان ہینا لہو حوکم و بریارو کارمان پی نہدہ کرد، پیغمبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی دا بہر دبارانیاں کرد، لہ پاشدا فہرموی: (خودایہ تہوی کہ لہ کتبہ کہی تودا وازبان لی ہینابوو کاریان پی نہدہ کرد کہ حوکم و بریاری بہر دباران کردنہ تہوا من یہ کہم کہسم زیندوم کردہوو کارم پی کرد).

### سہارہت بہ بہر دباران کردنی ژن و پیاوہ جولہ کہہ.

۴۴۴۸ - (صحیح) عن براء بن عازب قال: مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَهُودِيٌّ مُحَمَّمٌ مَجْلُودٌ، فَدَعَاهُمْ فَقَالَ: (هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي؟). فَقَالُوا: نَعَمْ. فَدَعَا رَجُلًا مِنْ عُلَمَائِهِمْ قَالَ لَهُ: (نَشَدْتُكَ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى هَكَذَا تَجِدُونَ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِكُمْ؟). فَقَالَ: اللَّهُمَّ لَا وَلَوْلَا أَنَّكَ نَشَدْتَنِي بِهَذَا لَمْ أُخْبِرْكَ، نَجِدُ حَدَّ الزَّانِي فِي كِتَابِنَا الرَّجْمَ وَلَكِنَّهُ كَثُرَ فِي أَشْرَافِنَا فَكُنَّا إِذَا أَخَذْنَا الرَّجُلَ الشَّرِيفَ تَرَكْنَاهُ، وَإِذَا أَخَذْنَا الرَّجُلَ الضَّعِيفَ أَقَمْنَا عَلَيْهِ الْحَدَّ، فَقُلْنَا: تَعَالَوْا فَتَجْتَمِعْ عَلَى شَيْءٍ نَقِيمُهُ عَلَى الشَّرِيفِ وَالْوَضِيعِ فَاجْتَمَعْنَا عَلَى التَّحْمِيمِ وَالْجَلْدِ وَتَرَكْنَا الرَّجْمَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَوَّلُ مَنْ أَحْيَا أَمْرَكَ إِذْ أَمَاتُوهُ). فَأَمَرَ بِهِ فَرَجِمَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ (يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ) إِلَى قَوْلِهِ (يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا) إِلَى قَوْلِهِ (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ) فِي الْيَهُودِ إِلَى قَوْلِهِ (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ



هُمُ الظَّالِمُونَ) فِي الْيَهُودِ إِلَى قَوْلِهِ (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) قَالَ: هِيَ فِي الْكُفَّارِ كُلِّهَا يَعْنِي هَذِهِ الْآيَةُ.

واته: له بهرائی کوری عازبوه ده گیرنه وه، که وتویه تی: جوله که کان به خه لوز دهم و چاوی جوله که میه کیان رهش کردبوو به سواری گویند ریز دیانگیرا، داری همدیان لی دابوو، دایان به لای پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، جوله که کانی بانگی کردو فمرمووی: (عه دی زینا بهو شیویه له ته وراته که تاندا). وتیان: به لی، جا یه کن له زاناکانی جوله که ی بانگی کردو پی فمرموو: (سویندت ددهم بهو (الله) یه ی که ته وراتی دابه زانده بو موسا هدی زینا کردن بهو شیویه له ته وراته که تاندا؟)، وتی: (اللَّهُمَّ) نه خیر، وه نه گهر سویندت نه دامایه به خوا نهوا پیم رانده ده گه یاندى، هدی زینا کردن له ته وراته که ماندان بریتیه له بهر دباران کردن، به لام زینا کردن له ناو وه جاخ زادهو گه وره کانمان و بنه ماله بهر یزه کانماندا پهری سهندبوو، نه گهر یه کن له وانه زینای بکردایه وازمان لی ده هیئاو حوکه که مان به سهردا جیبه جی نه ده کرد، به لام نه گهر که سیکی هه ژار و بی ده سه لات زینای بکردایه نهوا توله مان لی ده سهندو حوکه که مان به سهردا جیبه جی ده کرد، نیمه ش وتمان: وهرن با پیکه وه له سهر شتی کوبینه وهو به سهر هردوو لادا جیبه جی بکهین خاوهن ده سه لات و بی ده سه لات، نه ویش به خه لوز دهم و چاو رهش کردن و شلاق لیدان بوو، وازمان هیئا له بهر دباران کردن. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فمرمووی: (خودایه نه وه ی که له کتیه که ی تودا وازیان لی هیئا بوو کاریان پی نه ده کرد که حوکم و بریاری بهر دباران کردنه نهوا من یه که م که سم زیندوم کرده وو کارم پی کرد). فمرمانی دا بهر دباران یان کرد، خوی گه وره له وباروه نه مانیه تانه ی دابه زانده:

﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ﴾ سورة مائدة: ۴۱.

واته: نه ی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم غم بارت نه کات نه وانه ی که پیشبرکی ده کن له بی پروایی دا. هه تا ده گاته:

﴿يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾ سورة مائدة: ۴۱.

واته: نه لین نه گهر نه مه (ی نیمه) تان پی گو ترا (له لایه ن موحه ممه دوه صلی

الله علیه وسلم نه وهری گرن، نه گهر له نه مه (ی نیمه) تان پی نه گوترا نهوا خو تان پیا ریژن. ههتا ده گاته:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ سورة مائده: ۴۴.

واته: وه ههر كهس حوكم نه كات بهو برپيارانهی كه خوا ناردوو بهتیه خواره وه نا نهوانه بی باوهرن و موسلمان نین. ده باره ی جوله كه، ههتا ده گاته:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ سورة مائده: ۴۵.

واته: وه ههر كهس حوكم نه كات بهو برپيارانهی كه خوا ناردوو بهتیه خواره وه نهوا ههر نهو كه سانه ستم كاری تهواون. ده باره ی جوله كه، ههتا ده گاته:

﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ سورة مائده: ۴۷.

واته: وه ههر كهس حوكم نه كات بهو برپيارانهی كه خوا ناردوو بهتیه خواره وه نا نهوانه به تهواوی یاخین و له فرماني خوا ده رچوون. جا راوی وتی: نهه نایه ته بو سهرجهه كافرانه.

۴۴۴۹ - (حسن) عن ابن عمر قال: أُنِيَ نَفَرٌ مِنْ يَهُودَ فَدَعَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْقُفِّ فَأَتَاهُمْ فِي بَيْتِ الْمِذْرَاسِ، فَقَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ رَجُلًا مِّنَّا زَنَى بِأَمْرَأَةٍ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ، فَوَضَعُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَسَادَةً فَجَلَسَ عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ: (اِئْتُونِي بِالتَّوْرَةِ). فَأَتَى بِهَا، فَتَرَعَ الْوَسَادَةَ مِنْ تَحْتِهَا فَوَضَعَ التَّوْرَةَ عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَ (آمَنْتُ بِكَ وَمِنْ أَنْزَلَكَ). ثُمَّ قَالَ (اِئْتُونِي بِأَعْلَمِكُمْ). فَأَتَى بِفَتَى شَابٍّ، ثُمَّ ذَكَرَ قِصَّةَ الرَّجْمِ نَحْوَ حَدِيثِ مَالِكٍ عَنْ نَافِعٍ.

واته: له نیبنو عومهروه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، كه وتویه تی: یه کی له جوله كه كان هات پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم بانگ کرد بو قوف كه شیونكه له مه دینه، له مالیكددا كو بونهوه كه تیایدا دهیانخویند، وتیان: نهی باوکی قاسیم پیاوی له نیمه زینای کردوه له گهل نافرته یكددا، حوكم بكه له نیوانیاندا، پشتیه کیان دانا بو پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم، تهویش له سهری دانیشته، له پاشدا فرموی: (تهوراتیکم بو بینن).

بویان هیئا، پشتیه که ی له ژیر خوی دهرهیناو ته وراته که ی دانا له سهری، له پاشدا فرمودی: (باوهرم هیه به تو و به وهش که دایبه زاندوی). نینجا فرمودی: (زاناترین که ستانم بو بانگ بکهن). گهنجیکیان هیئا، جا راوی به سهرهاتی بهردبارانکرده که ی گیرایه وه وه که فرموده که ی مالیک له نافیعه وه واته فرمودی پیشوتر.

۴۴۵۰ - (ضعیف) عن أبو هريرة - وَهَذَا حَدِيثٌ مَعْمَرٍ وَهُوَ أَتَمُّ - قَالَ زَنَى رَجُلٌ مِنَ الْيَهُودِ وَامْرَأَةً، فَقَالَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ: اذْهَبُوا بِنَا إِلَى هَذَا النَّبِيِّ، فَإِنَّهُ نَبِيٌّ بُعِثَ بِالتَّخْفِيفِ، فَإِنْ أَفْتَانَا بِفُتْيَا دُونَ الرَّجْمِ قَبَلْنَاهَا وَاحْتَجَجْنَا بِهَا عِنْدَ اللَّهِ، فَلَمَّا فُتِيَ نَبِيٌّ مِنْ أَنْبِيَائِكَ. قَالَ: فَأَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ فِي أَصْحَابِهِ، فَقَالُوا: يَا أَبَا الْقَاسِمِ مَا تَرَى فِي رَجُلٍ وَامْرَأَةٍ زَنِيَا، فَلَمْ يَكْلَمْهُمْ كَلِمَةً حَتَّى أَتَى بَيْتَ مِذْرَاسِهِمْ، فَقَامَ عَلَى الْبَابِ فَقَالَ: (أَنْشُدْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ التَّوْرَةَ عَلَى مُوسَى مَا تَجِدُونَ فِي التَّوْرَةِ عَلَى مَنْ زَنَى إِذَا أَحْصِنَ). قَالُوا يُحَمَّمُ وَيُجَبُّ وَيُجْلَدُ - وَالتَّجْبِيَةُ: أَنْ يُحْمَلَ الزَّانِيَانِ عَلَى حِمَارٍ وَتُقَابَلُ أَفْئِئْتُهُمَا وَيُطَافَ بِهِمَا - قَالَ: وَسَكَتَ شَابٌّ مِنْهُمْ فَلَمَّا رَأَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَكَتَ أَلْطَطَ بِهِ النَّشْدَةَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ إِذْ نَشَدْتَنَا فَإِنَّا نَجِدُ فِي التَّوْرَةِ الرَّجْمَ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَمَا أَوَّلُ مَا ارْتَخَصْتُمْ أَمْرَ اللَّهِ). قَالَ: زَنَى دُو قَرَابَةٍ مَعَ مَلِكٍ مِنْ مُلُوكِنَا فَأَخَّرَ عَنْهُ الرَّجْمَ، ثُمَّ زَنَى رَجُلٌ فِي أُسْرَةٍ مِنَ النَّاسِ، فَأَرَادَ رَجْمَهُ فَحَالَ قَوْمُهُ دُونَهُ، وَقَالُوا: لَا يَرْجَمُ صَاحِبُنَا حَتَّى تَجِيءَ بِصَاحِبِكَ فَتَرْجَمَهُ فَاصْطَلَحُوا عَلَى هَذِهِ الْعُقُوبَةِ بَيْنَهُمْ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَإِنِّي أَحْكُمُ مِمَّا فِي التَّوْرَةِ). فَأَمَرَ بِهِمَا فَرَجَمَا. قَالَ الزُّهْرِيُّ: قَبَلْنَا أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِيهِمْ (إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا). كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهُمْ.

واته: له نه بو هورهیره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ژن و پیاونکی جوله که پیکه وه

زینایان کردبوو، هەندێکیان بە هەندێکی تریان وت: با برۆین بۆ لای ئەم  
 پێغەمبەرە، چونکە نێردراوە بەوەی ئەحکامەکانی شەریعەتەکی ئاسانکاری  
 تێداوە - دەیانویست بەلکو حوکمەکی سوکتر بێت لە حوکمی ئەوان کە  
 بەردبارانکردن بوو -، ئەگەر فەتوای بۆداین و بەردبارانکردن نەبوو ئەو  
 وەری دەگیرن و دەیکەینە بەلگە لەلای خوای گەورە، دەلێن: ئەمە فەتوای  
 یەکیەکە لە پێغەمبەرەکانت ئێمە کارمان پێ کرد، راوی وتی: هێنایان بۆ لای  
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەوکاتەدا لەمژگەوت لەناو ھاوڵەکانیدا  
 دانیشتبو، دەربارەیی ژن و پیاوی کە زینا بکەن پرسیاریان لێ کرد، وتیان:  
 ئەو باوکی قاسیم بریاری تۆ چۆنە لەبارەیانەو، ئەریش تەنانت بە یەك وشە  
 وەلامی نەدائەو هەتا گەیشتە ئەو مائەلی کە تیایدا دەیانخوێند، لەبەردەم دەرگا  
 راوەستا فەرمووی: (سوێندتان دەدەم بەو (اللہ)یە کە تەوراتی دا بەزاندووە بۆ  
 موسا حوکمی زیناکردن بۆ کەسێ کە ھاوسەرگیری کردبێ چییە؟) وتیان:  
 بە خەلۆز دەم و چاوی رەش دەکری و سواری گوێدرێژ دەکری رووی بۆ  
 دواوەی گوێدرێژەکە وەرەگیرێ - ئەگەر دوان بوون پێکەووە سواری گوێدرێژ  
 دەکری پشیمان بە پشتی یەکەووە دەبێ و وەرەگیرێ - جا شەلاقی لێ  
 دەدری، گەنجەکە کە لە جۆلەکان بوو بێدەنگ بوو. کاتی کە پێغەمبەری  
 خوا صلی اللہ علیہ وسلم بینی گەنجەکە بێدەنگ بوو ئیلحاحی لێ کرد  
 سوێندی دا کە بەراستی وەلامی بداتەو، وتی: (اللَّهُمَّ) مادەم سوێندت داين  
 حوکمی تەواریت بریتێ لە بەردبارانکردن، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ  
 وسلم فەرمووی: (ھۆکاری یەکەم چی بوو وازتان لە فەرمانی خوای گەورە  
 هێناو ئەمە ی ئیستاتان ھەلژارد کە بریتێ لە بە خەلۆز دەم و چاوی رەش  
 کردن و بە سواری گوێدرێژ گیران و شەلاق لێ دان؟)، وتی: کەسیکی نزیک  
 لە فەرمانپەرە زینای دەکرد بەردبارانیان نەدەکرد، بەردبارانەکیان داوخت  
 لەبەر ئەوەی نزیک بوو لە فەرمانپەرەو، لەپاشدا پیاوی زینای دەکرد لە  
 ھۆزێکی خاوەن دەسلەت، فەرمانپەرە دەوێست بەردبارانی بکات، ھۆزەکی  
 رێگریان لێ دەکرد کە بەردبارانی بکات دەیانوت: نابێ بەردبارانی بکە  
 هەتا تۆش کەسەکی نزیک خۆت نەهێنی بەردبارانی بکە، جا ھەردوو  
 لایەن رێککەوتن لەسەر ئەم سزایە ئیست.

پنځه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فمرموى: (دهى من بهوه حوكم دهكم كه له تهوراتدا ههيه كه بهردبارانكرده)، جا فمرمانى دا بهردبارانيان كردن - حوكمى بهسهردا دان بهوهى له قورثان و سونهتدا هاتوه، كه رتاك وهك حوكمى تهوراته - زوهري وتى: پيمان گهيشته كه ئهم نايهته لهوبارهوه دابهزوه:

﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا الَّذِينَ آسَلَمُوا ﴾  
سورة المائدة: ۴۴.

واته: ينگومان ئيمه تهوراتمان نارده خوارهوه كه پينموني و پرووناكى تيدا بوو، نهو پنځه مبهرانه حوكميان پي دهكرد كه موسولمان و ملكهچ بوون، بو نهوانهى كه جووله كه بوون.  
ينگومان پنځه مبهريش صلى الله عليه وسلم يهكى بوو لهو پنځه مبهرانه.

۴۴۵۱ - (ضعيف) عن أبو هريرة قال: رَزَى رَجُلٌ وَامْرَأَةٌ مِنَ الْيَهُودِ وَقَدْ أَحْصَنَّا، حِينَ قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ، وَقَدْ كَانَ الرَّجُلُ مَكْتُوبًا عَلَيْهِمْ فِي التَّوْرَةِ، فَتَرَكُوهُ وَأَخَذُوا بِالتَّجْبِيَةِ: يُضْرَبُ مِائَةً بِحَبْلِ مَطْلِيٍّ بِقَارٍ، وَيُحْمَلُ عَلَى حِمَارٍ وَجْهُهُ مِمَّا يَلِي دُبُرَ الْحِمَارِ، فَاجْتَمَعَ أَخْبَارٌ مِنْ أَخْبَارِهِمْ فَبَعَثُوا قَوْمًا آخَرِينَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: سَلُوهُ عَنْ حَدِّ الزَّانِي. وَسَاقَ الْحَدِيثَ قَالَ فِيهِ: قَالَ: وَلَمْ يَكُونُوا مِنْ أَهْلِ دِينِهِ فَيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ فَخِيَرٌ فِي ذَلِكَ، قَالَ: (فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ).

واته: له نهبو هورهيرهوه ده گيرنهوه، كه وتريه تى: كاتى كه پنځه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم گهيشته شارى مهدينه، ژن و پياوړىكي جووله كه پيكه وه زيناين كردبوو هاوسه گرگيريان كردبوو، حوكمى بهردبارانكردن نوسرابوو لهسهران له تهوراتدا، بهلام نهوان وازيان لى هينابوو، بو خوږيان دهستيان بهمهوه گرتهبو: كهسى زيناى بكردايه سهد شلاقيان لى دهدا به حبلې كه روپوشه كى له قير و زهفت بوو، جا سوارى گويندريژنيان دهكرد روى لهدواوهى كه رهكهوه دهبوو، كوومه لى له زاناكانيان كوونهوه خه لكانيكى تريان نارد بو خزمهت پنځه مبهري

خوا صلى الله عليه وسلم، وتیان: دەربارەى هەدى زیناکار پرسیاری لى بکەن. جا راوی فەرمودهکەى گێڕایهوه، له فەرمودهکەیدا وتى: وتى: جولهکەکان لەسەر دینی پێغه مبهى صلى الله عليه وسلم نەبوون، هەتا پێیست بى لەسەرى حوکم و بریار بدات له نیتوانیاندا، بەلام خوای گەوره ئەوى سەرشک کرد که حوکم و بریار بدات له نیتوانیاندا یان وازیان لى بهێنى، فەرمووی:

﴿فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾ سورة المائدة: ٤٢.

واته: جا ئەگەر ئەوانه هاتن بۆلات ئەوه (بهویستی خۆت) بریار بده له نیتوانیاندا، یان وازیان لى بهێنه.

٤٤٥٢ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله قال: جَاءَتِ الْيَهُودُ بِرَجُلٍ وَامْرَأَةٍ مِنْهُمْ زَنِيًّا، فَقَالَ: ائْتُونِي بِأَعْلَمِ رَجُلَيْنِ مِنْكُمْ، فَأَتَوْهُ بِابْنَيْ صُورِيَا فَنَشَدَهُمَا: (كَيْفَ تَجِدَانِ أَمْرَ هَذَيْنِ فِي التَّوْرَةِ). قَالَا: نَجِدُ فِي التَّوْرَةِ إِذَا شَهِدَ أَرْبَعَةٌ أَنَّهُمْ رَأَوْا ذَكَرَهُ فِي فَرْجِهَا مِثْلَ الْمِيلِ فِي الْمُكْحَلَةِ رُجْمًا. قَالَ: (فَمَا يَمْنَعُكُمَا أَنْ تَرْجُمُوهُمَا؟). قَالَا: ذَهَبَ سُلْطَانُنَا فَكْرِهَنَا الْقَتْلَ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِالشُّهُودِ، فَجَاءُوا بِأَرْبَعَةٍ فَشَهِدُوا أَنَّهُمْ رَأَوْا ذَكَرَهُ فِي فَرْجِهَا مِثْلَ الْمِيلِ فِي الْمُكْحَلَةِ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرَجْمِهِمَا.

واته: له جابری کورپی (عبد الله) وه ده گێرنهوه، که وتویهتى: جولهکە هاتن ژن و پیاوێکیان لهتەك خۆیان هینابوو زینایان کردبوو، پێغه مبهى صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (دوو کەس له زاناترین کەستانم بۆ بهێنن). ئەوانیش دوو کورپی صوریایان هینا بۆ لای سوتندی دان بەخوای گەوره لى پرسین: (که حوکم و بریاری تەورات چی یه لهبارەى ئەم دوانهوه؟)، وتیان: له تەوراتدا هاتوه ئەگەر چوار کەس شایه تیان دا که هینهکیان له هینهکەیدا بینیه وه ک میلی کل لهناو کلداندا ئەوه دهبی بەردباران بکړن، فەرمووی: (ئەى چی رینگری لى کردن بەردبارانیان نهکەن؟)، وتیان: دەرسان دەرسلات و دەرلتهکەمان لهناو بچی له نهوهی فەرمانپەر واکانمان کهم بێتهوه بۆیه کوشتمان پى ناخۆش بوو،

پینهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم داوای شایه‌تی کرد، چوار شایه‌تیاں هینا شایه‌تیاں دا که هینه‌که‌یان بینیه له هینه‌که‌یدا وه میلی کل له‌ناو کلداندا، جا پینهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمانی دا به به‌ردباران کردنیاں.

۴۴۵۳ - (صحیح بما قبله) عن ابرهیم والشعبي، عن النبي صلی الله علیه وسلم نحوه. لَمْ يَذْكُرْ: فَدَعَا بِالشُّهُودِ فَشَهِدُوا.

واته: له ئیبراهیم و شه‌عبیه‌وه، له پینهمبهره‌وه صلی الله علیه وسلم، فرموده‌ی پیشو به هه‌مان مانا هاتوه. به‌لام باسی نه‌مه‌ی نه‌کرد: داوای چوار شایه‌تی کرد، شایه‌ته‌کان هاتن و شایه‌تیاں دا.

۴۴۵۴ - عن ابن شبرمة، عن الشعبي بنحو منه.

واته: له ئیبنو شو‌برومه‌وه، له شه‌عبیه‌شه‌وه، فرموده‌ی پیشو به هه‌مان شیوه هاتوه.

۴۴۵۵ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله قال: رَجَمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا مِنَ الْيَهُودِ وَأَمْرَأَةً زَنِيًّا.

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پینهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم ژن و پیاوێکی جوله‌که‌ی به‌ردباران کرد که پیکه‌وه زینایان کردبوو.

**سه بارهت به پیاوی زینا بکات له تهك یهکی لهو**  
**نافره تانهی که ههتا ههتایه حهرامه**  
**له سهری ماره ی بکات.**

۲۷ - باب فِي الرَّجُلِ يَزْنِي بِحَرِيمِهِ.

۴۴۵۶ - (صحیح) عن براء بن عازب قال: بَيْنَا أَنَا أَطُوفُ عَلَى إِبِلٍ لِي صَلَّتْ، إِذْ أَقْبَلَ رَكْبٌ أَوْ قَوَارِسٌ مَعَهُمْ لَوَاءٌ، فَجَعَلَ الْأَعْرَابُ يُطِيفُونَ بِي لِمَنْزِلَتِي مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ أَتَوْا قُبَّةً فَاسْتَخْرَجُوا مِنْهَا رَجُلًا فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَسَأَلْتُ عَنْهُ، فَذَكَرُوا أَنَّهُ أَعْرَسَ بِامْرَأَةِ أَبِيهِ.

واته: له بهرائی کوری عازبهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: جاری و شترنکم ون بوو بوو بۆی ده گهراپ، گهیشتم به کۆمهلی سواره ئالایهکیان پی بوو، عهده به دهشتهکیهکان په یوهندیان پیوه کردم و له دهوورم کۆبوونهوه له بهر نزیک پلهو پایهم له پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم، سوارهکان هاتن ههتا گهیشته لای قوبهیه بینایهکی بازنهیی پیاوئکیان تیا هینایه دهروهو دایان له ملی، پرسیارم لی کردن دهرباره ی کوشتنی نهو پیاوه، باسیان کرد که نهو پیاوه ژنی باوکی ماره کردووهو هیناویهتی که دهکاته زر دایکی خۆی.

۴۴۵۷ - (صحیح) عن یزید بن البراء، عن أبیه قال: لَقِيتُ عَمِّي وَمَعَهُ رَأِيَّةٌ، فَقُلْتُ لَهُ: أَيْنَ تُرِيدُ؟ قَالَ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى رَجُلٍ نَكَحَ امْرَأَةً أَبِيهِ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَضْرِبَ عُنُقَهُ، وَأَخَذَ مَالَهُ.

واته: له یهزیدی کوری بهرائهوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: گهیشتم به مامم ئالایهکی پی بوو، پیم وت: بۆ کوئ؟ وتی: پیغه مبهه ری خوا صلی الله



علیه وسلم منی ناردوو له ملی پیاوی بدهم و ماله‌که‌ی وەرگرم، که له‌دوای باوکی ژنه‌که‌ی باوکی ماره کردوو هیناویه‌تی که ده‌کاته زړ دایکی خوی.

## سه‌باره‌ت به پیاوی زینا بکات له‌گه‌ل

### که‌نیزه‌کی ژنه‌که‌ی خوی

۲۸ - باب فِي الرَّجُلِ يَرْزِي بِجَارِيَةِ امْرَأَتِهِ.

۴۴۵۸ - (ضعیف) عن حبيب بن سالم: أَنَّ رَجُلًا يُقَالُ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ حُتَيْنٍ وَقَعَ عَلَى جَارِيَةِ امْرَأَتِهِ، فَرَفَعَ إِلَى النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ وَهُوَ أَمِيرٌ عَلَى الْكُوفَةِ، فَقَالَ: لَأَقْضِيَنَّ فِيكَ بِقَضِيَّةِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. إِنْ كَانَتْ أَحَلَّتْهَا لَكَ جَلْدُكَ مِائَةً، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ أَحَلَّتْهَا لَكَ رَجْمُكَ بِالْحِجَارَةِ. فَوَجَدُوهُ قَدْ أَحَلَّتْهَا لَهُ، فَجَلَدَهُ مِائَةً. قَالَ قَتَادَةُ: كَتَبْتُ إِلَى حَبِيبِ بْنِ سَالِمٍ، فَكَتَبَ إِلَيَّ بِهَذَا.

واته: له‌حه‌یبی کوری سالمه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیاوی که ناوی (عبد الرحمن)ی کوری حونه‌ین بوو زینای له‌ته‌ک که‌نیزه‌کی ژنه‌که‌ی خوی کردبوو- که‌نیزه‌که‌ی شوی کردبوو -، نه‌و کاته نوعمانی کوری به‌شیر کاربه‌دهستی کوفه بوو کیشه‌که‌یان برده لای، نوعمان وتی: به‌حوکم و برپاری پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم برپارت بو دده‌م، نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ت بو‌تی حه‌لال کردبی و مؤله‌تی پی دابی نه‌وا سه‌د داری لی دده‌م، به‌لام نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ت بو‌تی حه‌لال نه‌کردبی و مؤله‌تی پی نه‌دابی نه‌وا به‌ردبارانت ده‌که‌م. جا که بو‌یان ده‌رکه‌وت که ژنه‌که‌ی بو‌ی حه‌لال کردوو مؤله‌تی پی داوه، سه‌د داری لی دا. قه‌تاده وتی: کاتی که راوی فەرموده‌که‌ی خالید نه‌م فەرموده‌ی بو‌ گیرامه‌وه نامه‌م نوسی بو‌ حه‌یبی کوری سالم نه‌ویش وه‌لامی نامه‌که‌ی دامه‌وه نه‌م فەرموده‌ی بو‌ نویسمه‌وه.

۴۴۵۹ - (ضعیف) عن النعمان بن بشير، عن النبي صلى الله عليه وسلم، في الرجل يأتي جارية امرأته، قال: (إن كانت أحلتها له جلد مائة، وإن لم تكن أحلتها له رجمته).

واتە: لە نوعمانی کۆری بەشیر، لە پیغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم، دەربارەی پیاوی زینا بکات لە گەڵ کەنیزەکی ژنەکی خۆیدا هاتو، کە فەرموویەتی: (ئەگەر ژنەکەت بۆتی حەلال کردبێ و مۆلەتی پێی دابی ئەوا سەد داری لێ دەدەم، بەلام ئەگەر ژنەکەت بۆتی حەلال نەکردبێ و مۆلەتی پێی نەدابی ئەوا بەردبارانت دەکەم).

۴۴۶۰ - (ضعیف) عن سلمة بن المحبق: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قضى في رجل وقع على جارية امرأته: إن كان استكرهها فهي حرة، وعليه لسيديتها مثلها، فإن كانت طاوعته فهي له، وعليه لسيديتها مثلها.

واتە: لە سەلمەیی کۆری موحەببەقەوێ دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەربارەی پیاوی زینا بکات لە گەڵ کەنیزەکی ژنەکی خۆیدا بەم شیوەیە حوکم و بڕیاری دا: ئەگەر بەزۆر سواری بویی ئەو کەنیزەکە نازادەو، دەبێ کەنیزەکیکی لەو جۆرە بۆ گەورە کەنیزەکە بکڕێ واتە بۆ ژنەکی خۆی، بەلام ئەگەر بە خوشی خۆی بوییت ئەو دەبیته مۆلکی خۆی و، دەبیته کەنیزەکیکی لەو جۆرە بکڕێ بۆ ژنەکی خۆی.

۴۴۶۱ - (ضعیف) عن سلمة بن المحبق، عن النبي صلى الله عليه وسلم، نحوه. إلا أنه قال: وإن كانت طاوعته فهي حرة، ومثلها من ماله لسيديتها.

واتە: لە سەلمەیی کۆری موحەببەقەوێ، لە پیغەمبەرەوێ صلی اللہ علیہ وسلم، فەرمودەیی پیشو بە هەمان شیوە هاتو، تەنھا ئەوەندە نەبێ وتی: ئەگەر بەزۆر سواری بویی ئەو کەنیزەکە نازادەو، دەبێ کەنیزەکیکی لەو جۆرە بە پارەیی خۆی بکڕێ بۆ ژنەکی خۆی.

## باسی ئہوانہی کاری گہلی (لوط) دہکن.

۲۹ - باب فِيمَنْ عَمِلَ قَوْمَ لُوطٍ.

۴۴۶۲ - (حسن صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ وَجَدَهُمْ يُعْمَلُ عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ فَأَقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ).

واتہ: لہ ئیبنو عہباسوہ رەزای خویان لی بی دہگیرنہو، کہ وتوبہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (نہ گہر دیتان کہ سیک کاری گہلی (لوط) دہکات واتہ بہ پاش سواری یہکی بووہ بکەر و بدەر ہەردوکیان بکوژن).

۴۴۶۳ - (صحیح الإسناد موقوف) عن ابن عباس، في الْبُكَرِ يُوجَدُ عَلَى الْلُوطِيَّةِ، قَالَ: يُرْجَمُ.

واتہ: لہ ئیبنو عہباسوہ رەزای خویان لی بی دہگیرنہو، پرسیار کرا ئیبنو عہباس سہبارت بہ کہسێ ژنی نہہینابی و کاری گہلی (لوط) بکات واتہ ہەتیوبازی حوکمی چیہ؟ وتی: حوکمہکە ی بەردبارانکردنہ.

## باسی کہ سیک بجیتہ لای ناژہ لی.

۳۰ - باب فیمن ائی بہیمہ.

۴۶۶۴ - عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ أَتَى بِبَهِيمَةٍ فَاقْتُلُوهُ وَاقْتُلُوها مَعَهُ). قَالَ: قُلْتُ لَهُ: مَا شَأْنُ الْبَهِيمَةِ؟ قَالَ: مَا أَرَاهُ إِلَّا قَالَ ذَلِكَ أَنَّهُ كَرِهَ أَنْ يُؤْكَلَ لَحْمُهَا وَقَدْ عَمِلَ بِهَا ذَلِكَ الْعَمَلُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَيْسَ هَذَا بِالْقَوِيِّ.

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہہرکہسیک بجیتہ لای ناژہ لیک، خوی بکوژن و ناژہ لہ کیش لہ گہلیا بکوژن). راوی وتی: بہ نیبنو عہباسم وت: کوشتنی ناژہ لہ کہ لہ بہرچی، وتی: وا نہزائم بویہ وای فہرموو چونکہ حہز ناکات گوشتی بخوری لہ بہر نہنجامدانی نہو کارہ ناشیرینہ لہ گہلیا، نہبو دوا دہ لیت: نہمہ بہہیز نیہ.

۴۶۶۵ - عن ابن عباس قال: لَيْسَ عَلَى الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ حَدٌّ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: كَذًا قَالَ عَطَاءٌ، وَقَالَ الْحَكَمُ: أَرَى أَنْ يُجْلَدَ وَلَا يَبْلُغَ بِهِ الْحَدُّ. وَقَالَ الْحَسَنُ: هُوَ مِنْزِلَةُ الرَّأْيِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: حَدِيثٌ عَاصِمٍ يُضَعَّفُ حَدِيثُ عَمْرِو بْنِ أَبِي عَمْرٍو.

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتویہ تی: حہد لہسہر کہسی نیہ ہرپواتہ لای ناژہ لی واتہ لہتہکی جوت بیت. وا نہزائم داری حہدی لی دہدری، حہسہن وتی: نہمہ وہک پلہی زینا وایہ.

**نه‌گهر پیاو دانی نا به‌وه‌دا که**  
**زینای کردوه به‌لام ئافره‌ته‌که دانی پیا نه‌نا.**  
**۳۱ - باب إِذَا أَقَرَّ الرَّجُلُ بِالزَّانَا وَلَمْ تُقَرَّ الْمَرْأَةُ.**

۴۴۶۶ - (صحیح) عن سهل بن سعد، عن النبي صلى الله عليه وسلم: أَنَّ رَجُلًا أَتَاهُ فَأَقَرَّ عِنْدَهُ أَنَّهُ زَنَى بِامْرَأَةٍ سَمَّاها لَهُ، فَبَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْمَرْأَةِ فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ، فَأَنْكَرَتْ أَنْ تَكُونَ زَنْتَ، فَجَلَدَهُ الْحَدَّ وَتَرَكَهَا.

واته: له سه‌هلی کو‌ری سه‌عه‌وه، له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هاتوه، که پیاوی هاتوه بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم دانی پیا نا که له گه‌ل ئافره‌تی زینای کردوه، ناوی ئافره‌ته‌که‌ی هینا بو‌ی، جا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که‌سیکی نارد بو لای ئافره‌ته‌که پرسیری لی بکات له‌وباره‌وه، ئافره‌ته‌که نکولی کردو نه‌چوه ژیری که زینای کردییت، داری حه‌دی دا له پیاوه‌که‌و، وازی له ژنه‌که هینا چونکه نکولی کردو دانی پیا نه‌نا.

۴۴۶۷ - (منکر) عن ابن عباس: أَنَّ رَجُلًا مِنْ بَكْرِ بْنِ لَيْثٍ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَقَرَّ أَنَّهُ زَنَى بِامْرَأَةٍ أَرْبَعَ مَرَّاتٍ فَجَلَدَهُ مِائَةً وَكَانَ بِكْرًا، ثُمَّ سَأَلَهُ الْبَيْتَةَ عَلَى الْمَرْأَةِ، فَقَالَتْ: كَذَبَ وَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَجَلَدَهُ حَدَّ الْفُرْيَةِ ثَمَانِينَ.

واته: له ئیبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پیاوی له هوزی به‌کری کو‌ری (لیث) هات بو خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم چوار جار دانی پیا نا که له گه‌ل ئافره‌تی زینای کردوه، سه‌د داری لی دا ژنی نه‌هینا بو، له‌پاشدا داوای به‌لگه‌ی لی کرد له‌سه‌ر ژنه‌که که زینای کردییت به‌لگه‌ی پی نه‌بو، ئافره‌ته‌که وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سو‌تند

بە (الله) درۆدەکات، جا هەشتا شەلاقی تری لێ دا لەباتی ئەوەی بوختانی  
بۆ کرد.

**دەرباری پیاوی لەتەك ئافرهتێك یاری و دەستبازی بکا  
بەلام زینای لەتەك نەكات، پیش ئەوەی بیهێنن بۆ لای  
پیشەوا تەوبە بکات.**

۳۲ - باب فِي الرَّجُلِ يُصِيبُ مِنَ الْمَرْأَةِ دُونَ الْجَمَاعِ،  
فَيَتُوبُ قَبْلَ أَنْ يَأْخُذَهُ الْإِمَامُ.

۴۴۶۸ - (حسن صحيح) عن عبد الله قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي عَالَجْتُ امْرَأَةً مِنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ، فَأَصَبْتُ مِنْهَا مَا دُونَ أَنْ أَمْسَهَا، فَأَنَا هَذَا فَأَقِمْ عَلَيَّ مَا شِئْتَ. فَقَالَ عُمَرُ: قَدْ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْكَ لَوْ سَتَرْتَ عَلَى نَفْسِكَ. فَلَمْ يَرُدْ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، فَاِنْطَلَقَ الرَّجُلُ، فَاتَّبَعَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا، فَدَعَا، فَتَلَا عَلَيْهِ: (وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنَ اللَّيْلِ) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَهُ خَاصَّةٌ أَمْ لِلنَّاسِ كَافَّةٌ؟ فَقَالَ: (بَلَى لِلنَّاسِ كَافَّةً).

واتە: لە (عبد الله) وه دهگیرنهوه، که پیاوی هات بۆ خزمەت پیغمبەری خوا  
صلی الله علیه وسلم، وتی: لەو پەڕی مەدینەو یاری و دەستبازی لەتەك  
ئافرهتێکدا کردوو بەلام لەگەڵی جوت نەبووم، فەرموو ئەوێ من نامادەم و  
ملکەچم بۆ حوکم و بڕیاری خواو پیغمبەر بەو یەستی خۆت حەدم بەسەردا  
جێبەجێ بکە، پیشەوا عومەر رەزای خوای لێ بێ وتی: خوای گەورە بۆی  
دەپۆشیت نەگەر خۆت ئەو نەینیت بیۆشیایە ئەوەش چاکتر بوو بۆت، پیغمبەر  
صلی الله علیه وسلم وەلامی نەدایەو، پیاوێکە روشت، پیغمبەر صلی الله

عليه وسلم پياوئکي نارد بهدوايا، بانگي کردو، ثم نايه تهی به سهردا خویندهوه:  
﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ أَلَيْلٍ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ  
ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّكْرِ﴾ سورة الهود: ۱۱۴.

واته: ههسته به ئهركي راگرتنی نوژ لههه دوو سهري روزهوه له به شيك  
له شهويشدا، بهراستی کردهه چاکه کان کرداره ناپه سنده کانتان لادهه و دهبه  
که فارهت و شوردهوهی گوناها کانتان، نهوه ناموژگاری و بیر خهروهيه بو  
نهوانه ی زیکرو یادی خوا دهکن.

پياوئ له نامادهبون وتی: نهی پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم، ثم  
نايه ته تايه ته به مهوه یان بو سه رجهم خه لکه؟ فهرمووی: (بو هه موو خه لکه  
به گشتی).

### دهرباره ی که نیزه کی

#### زینا بکات و شوی نه کردبی.

۳۳ - بَابُ فِي الْأُمَّةِ تَزْنِي وَلَمْ تُحْصَنَ.

۴۴۶۹ - (صحيح) عن أبو هريرة وزيد بن خالد الجهني: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى  
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سئلَ عَنِ الْأُمَّةِ إِذَا زَنَتْ وَلَمْ تُحْصَنَ؟ قَالَ: (إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا،  
ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَاجْلِدُوهَا، ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَابْعُوهَا وَلَوْ بِضَفِيرٍ).  
قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: لَا أَذْرِي فِي الثَّالِثَةِ أَوِ الرَّابِعَةِ، وَالضَّفِيرُ: الْحَبْلُ.

واته: له نهبو هورهيره و زهیدی کوری خالیدی جوهه نيهوه ده گیرنهوه، که  
پرسیار کرا له پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم، دهرباره ی که نیزه کی شوی  
نه کردبی و زینا بکات؟ فهرمووی: (نه گهر زینای کرد داری هدی لی بدن،  
له پاشدا نه گهر زینای کرد داری هدی لی بدن، له پاشدا نه گهر زینای کرد

داری هدی لی بدن، له پاشدا زینای کرد نه گهر فروشتویه تی به پهنی با بیفروشی). نیبو شیهاب وتی: جا نازانم له دوی سیهم جار یان چوارهم جار فمرمووی: داری لی بدن و بیفروشن با به پهنیکش بی، (الضفیر) واته: (حبل) پت.

۴۴۷۰ - (صحیح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا زَنَتْ أُمَّةٌ أَحَدَكُمْ فَلْيَحْذَهَا وَلَا يُعَيِّرْهَا، ثَلَاثَ مَرَارٍ، فَإِنْ عَادَتْ فِي الرَّابِعَةِ فَلْيَجْلِدْهَا وَلْيَبْعِهَا بِضَفِيرٍ، أَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرٍ).

واته: له نهبو هورهیرهوه، له پیغمبهیرهوه صلی الله علیه وسلم هاتوه، که فمرموویه تی: (نه گهر که نیزه کی یه کینکتان زینای کرد هدی شرعی خوی به سهردا جیه جی بکات و لومهو سهرزنشتی نه کات، سی جار نه مهی فمرموو، نه گهر بو چوارهم جار دووباره ی کردهوه داری هدی لی بدن و، نه گهر فروشتویه تی به پهنی یان به پهنیکی موو با بیفروشی).

۴۴۷۱ - (صحیح بما قبله) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بِهَذَا الْحَدِيثِ قَالَ فِي كُلِّ مَرَّةٍ: (فَلْيُضْرِبْهَا كِتَابُ اللَّهِ وَلَا يَتْرُبْ عَلَيْهَا). وَقَالَ فِي الرَّابِعَةِ: (فَإِنْ عَادَتْ فَلْيُضْرِبْهَا كِتَابُ اللَّهِ، ثُمَّ لْيَبْعِهَا وَلَوْ بِحَبْلٍ مِنْ شَعْرٍ).

واته: له نهبو هورهیرهوه، له پیغمبهیرهوه صلی الله علیه وسلم، فمرموده ی پشو هاتوه، هه موو جار دایفه رموو: (حوکم و بریاری قورثانه کی خوی گه وری به سهردا جیه جی بکات و لومهو سهرزنشتی نه کات). چوارهم جار فمرمووی: (نه گهر دووباره ی کردهوه حوکم و بریاری قورثانه کی خوی گه وری به سهردا جیه جی بکات، له پاشدا نه گهر فروشتویه تی به پهنیکی موو با بیفروشی).



## دەربارەی جێبه‌جێ کردنی حەد بەسەر نەخۆشدا.

### ۳۴ - باب فی إقامَةِ الْحَدِّ عَلَى الْمَرِيضِ.

۴۴۷۲ - (صحیح) عن أبو أمامة بن سهل بن حنيف، عن بعض أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم من الأنصار: أَنَّهُ اشْتَكَى رَجُلٌ مِنْهُمْ حَتَّى أُضِنِيَ فَعَادَ جِلْدَهُ عَلَى عَظْمٍ، فَدَخَلَتْ عَلَيْهِ جَارِيَةٌ لِبَعْضِهِمْ، فَهَشَّ لَهَا فَوَقَعَ عَلَيْهَا، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ رِجَالُ قَوْمِهِ يَعُودُونَهُ أَخْبَرَهُمْ بِذَلِكَ، وَقَالَ: اسْتَفْتُوا لِي رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِنِّي قَدْ وَقَعْتُ عَلَى جَارِيَةٍ دَخَلْتُ عَلَى. فَذَكَّرُوا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَقَالُوا: مَا رَأَيْنَا بِأَحَدٍ مِنَ النَّاسِ مِنَ الضَّرِّ مِثْلَ الَّذِي هُوَ بِهِ، لَوْ حَمَلْنَاهُ إِلَيْكَ لَتَفْسَخْتَ عِظَامَهُ مَا هُوَ إِلَّا جِلْدٌ عَلَى عَظْمٍ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْخُذُوا لَهُ مِائَةَ شِمْرَاحٍ فَيَضْرِبُوهُ بِهَا ضَرْبَةً وَاحِدَةً.

واته: له ئەبو ئومامە ی کورپی سەهلی کورپی حونەیفەو، له هەندێ له هاوێلانی پێغه‌مبەری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم له ئەنصار دە‌گیرنەو، کە پیاویکیان نەخۆشکەوت نەخۆشیە‌کە ی تینی بۆ هینا حالێ زۆر خراپ بوو گوشتی پێو نەما‌بوو پێستی لکابو بە ئێسکە‌کانیەو، کە‌نیزە‌کێ چوێژو‌رووہ بۆ لای، دلی پێی خۆش بوو گە‌شایەوہ زینای له‌ گە‌ل کرد، کۆمە‌لی له‌ خزمە‌کانی سەردانیان کرد بە‌سەر‌هاتە‌کە ی بۆ گێژانەو، وتی: له‌ پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێرسن بۆم کە‌ کە‌نیزە‌کێ هاتۆتە‌ژو‌رووہ بۆلام و زینام له‌تە‌ک کردو، ئەوانیش بە‌سەر‌هاتە‌کیان گێژایەوہ بۆ پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم، وتیان: پێ نازانین هیچ کە‌سێ تووشی نەخۆشی ئەو‌ندە خراپ بوویت، ئە‌گەر بیهێنین بۆ خزمە‌ت ئێسکە‌کانی دە‌شکیت، له‌ پێستی بە‌سەر ئێسکە‌وہ زیاتر هیچی تر نیە، پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی دا سەد لاسکی بە‌یە‌ک جار لی بدن.

۴۴۷۳ - (صحیح) عن علي رضي الله عنه قال: فَجَرْتُ جَارِيَةً لِّأَلِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (يَا عَلِيُّ، انْطَلِقْ فَأَقِمَّ عَلَيْهَا الْحَدَّ). فَأَنْطَلَقْتُ فَإِذَا بِهَا دَمٌ يَسِيلُ لَمْ يَنْقَطْ، فَأَتَيْتُهُ، فَقَالَ: (يَا عَلِيُّ أَفَرَعْتَ؟). قُلْتُ: أَتَيْتُهَا وَدَمُهَا يَسِيلُ.

فَقَالَ: (دَعَهَا حَتَّى يَنْقَطَعَ دَمُهَا، ثُمَّ أَقِمَّ عَلَيْهَا الْحَدَّ وَأَقِيمُوا الْحُدُودَ عَلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَلِكَ رَوَاهُ أَبُو الْأَحْوَصِ عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، وَرَوَاهُ شُعْبَةُ عَنْ عَبْدِ الْأَعْلَى، فَقَالَ فِيهِ: (لَا تَضْرِبُهَا حَتَّى تَضَعَ). وَالْأَوَّلُ أَصَحُّ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که که نیه کی یه کی له که سوکاری پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم زینای کرد، فرمودی: (نهی علی برؤ هدی به سردا جیه جی بکه). رۆشتم، ده بینم خونی له بهر ده پرات و ناگریسته وه، هینام، پیغمبری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (نهی علی لی بوته وه له حد جیه جی کردنه که؟). وتم: هیناومه به لام خونی زمیسانی له بهر ده پرات، فرمودی: (وازی لی بینه هتا خونه کی ده گریسته وهو نامینی، له باشدا هدی به سردا جیه جی بکه، حد جیه جی بکه نه به سر نهو که نیه کانی که بونه ته مولکتان). نه بو داود ده لیت: هروه ها نه بو نه حوص له (عبد الاعلی) وه ریوایه تی کردوه، وه شوعبه له (عبد الاعلی) وه ریوایه تی کردوه، له فرموده کهیدا وتی: (لبی مده هتا کوتایی دیت). یه کهم صحیح تره.

## سہبارہ بہ حمدی بوختان.

### ۳۵ - باب فی حَدِّ الْقَذْفِ.

۴۴۷۴ - (حسن) عن عائشة رضی اللہ عنہا قالت: لَمَّا نَزَلَ عُذْرِي قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَذَكَرَ ذَاكَ وَتَلَا - تَعْنِي الْقُرْآنَ - فَلَمَّا نَزَلَ مِنَ الْمِنْبَرِ أَمَرَ بِالرَّجُلَيْنِ وَالْمَرْأَةِ فَضَرَبُوا حَذَّهُمْ.

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: کاتی کہ بہہانہکم ہاتہخوارہوہ ٹہو ٹاہہتانہی باسی داوین پاکی منیان تیدایہ، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم ہستہا چوہ سہر دوانگہ (مینہر) باسی کردو ٹاہہتہکانی قورٹانی خویندہوہ، کاتی کہ لہسہر دوانگہ (مینہر) دابہزی فہرمانی دا دوو پیاو و ژنہکیان دارکاری کرد کہ بوختانیان بو کردبوو.

۴۴۷۵ - (حسن بما قبلہ) عن محمد بن إسحاق، بِهَذَا الْحَدِيثِ، لَمْ يَذْكُرْ عَائِشَةَ قَالَتْ: فَأَمَرَ بِرَجُلَيْنِ وَامْرَأَةٍ مِمَّنْ تَكَلَّمَ بِالْفَاحِشَةِ حَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ وَمِسْطَحِ بْنِ أُنَاثَةَ. قَالَ النَّفِيلِيُّ: وَيَقُولُونَ الْمَرْأَةُ حَمْنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ.

واتہ: لہ موحمہمدی کوری ئیسحاقوہ، فہرمودہی پیشو ہاتوہ، بہلام باسی عائشہی نہکرد، وتی: فہرمانی دا دوو پیاو و ژنہکیان دارکاری کرد کہ بوختانیان بو کردبوو نہوانیش: حسانی کوری (ثابت) و (مسطح)ی کوری (أناثہ)و حمہنہ بوون. نوفیلی دہلی: دہلین ژنہکہ حمہنہی کچی جہش بوو.

## دهربارهى هدى نارهق خواردنه وه.

### ۳۶ - باب الحَدِّ فِي الْخَمْرِ.

۴۴۷۶ - (ضعيف) عن ابن عباس: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَقْتِ فِي الْخَمْرِ حَدًّا. وَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: شَرِبَ رَجُلٌ فَسَكِرَ فَلَقِيَ يَمِيلٌ فِي الْفَجِّ، فَأَنْطَلَقَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا حَاذَى بِدَارِ الْعَبَّاسِ انْقَلَبَتْ فَدَخَلَ عَلَى الْعَبَّاسِ فَالْتَزَمَهُ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَضَحِكَ وَقَالَ: (أَفْعَلَهَا). وَلَمْ يَأْمُرْ فِيهِ بِشَيْءٍ.

واته: له نيبنو عه باسه وه ردزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هدی خواردنه وهی نارهقی دیاری نه کردبو، نيبنو عه باس وتی: پیاوی نارهقی خواردبو وهو سه رخوش بوو له ریگا که ده گه یشت به خه لک بهم لاو به لادا ده هات، بردیان بو خزمهت پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم، کاتیی که گه یشته بهرام بهر مالی عه باس خوی دهرباز کرد له ده ستیان و چوه مالی عه باسه وه، عه باسی گوشي به خویه وهو له وی خوی په نادا بو نه وهی تکای بو بکات هدی لی نه دریت، نه وهیان بو پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم باس کرد پیکه نی و فرموی: (نهو کارهی کرد؟) فرمانی به هیچ پی نه کرد.

۴۴۷۷ - (صحيح) عن أبو هريرة، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ، فَقَالَ: (اضْرِبُوهُ). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَمِنَّا الضَّارِبُ بِيَدِهِ، وَالضَّارِبُ بِنَعْلِهِ، وَالضَّارِبُ بِتَوْبِهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: أَخْرَاكَ اللَّهُ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَقُولُوا هَكَذَا، لَا تُعِينُوا عَلَيْهِ الشَّيْطَانُ).

واته: له نهو هورهیره وه، ده گیرنه وه، که پیاوی نارهقی خواردبو وه هیئان بو لای

پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (لئی بدن). ثہبو ہورہیرہ وتی: ہمان بوو بہ دەستی لئی دەدا، ہمان بوو بہ پیلاو و نعلہکە ی لئی دەدا، ہمان بوو بہ جہکە ی لئی دەدا، کاتی کہ روشت ہندی کەس وتیان: خوی گہورہ ریسواو شہرمہ زارت بکات، پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (وا مہلین). مہبنہ پشتیوانی شہیتان لہسەری - ئەگەر خوی گہورہ ریسواو شہرمہ زاری بکات شہیتان بەسەریا زال دەبیت - .

۴۴۷۸ - (صحیح) عن ابن الہاد، بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ، قَالَ فِيهِ بَعْدَ الضَّرْبِ: ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِأَصْحَابِهِ: (بَكُّوْهُ). فَأَقْبَلُوا عَلَيْهِ يَقُولُونَ: مَا اتَّقَيْتَ اللَّهَ، مَا حَشَيْتَ اللَّهَ، وَمَا اسْتَحْيَيْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ أَرْسَلُوهُ، وَقَالَ فِي آخِرِهِ: (وَلَكِنْ قُولُوا: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمْهُ). وَبَعْضُهُمْ يَزِيدُ الْكَلِمَةَ وَنَحْوَهَا.

واتہ: لہ ئیبنو ئەلہادوہ بہ ہمان ئیسنادو مانا فہرمودہی پیشو ہاتوہ، لہ فہرمودہکەیدا وتی لہدوائی لیدانی ئاردق خوړەکە: لہپاشدا پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ ہاوہلانی فہرموو: (سەرکوئە ی بکەن). ئەوانیش رویان تیکردو وتیان: ئەوہ بو پەرێزکار نیت سنورەکانی خوی گہورہ دەبەزئیت و سەریچگی دەکەیت، ئەوہ لہسزاو تۆلە ی خوی گہورہ ناترسی، شەرم ناکە ی لہ پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، لہپاشدا بەرەلایان کرد، لہ کوتایی دا فہرمووی: (بەلکو بلین: خودایە لئی خووش ببە، خودایە بەزەیت پییدا بیتەوہ). ہندی لہ راویەکان وتیہکی وەک: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ)یان بو زیاد کرد.

۴۴۷۹ - (صحیح) عن أنس بن مالک: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَدَ فِي الْخَمْرِ بِالْجَرِيدِ وَالنَّعَالِ، وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَرْبَعِينَ، فَلَمَّا وَلِيَ عُمَرُ دَعَا النَّاسَ، فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّ النَّاسَ قَدْ دَنَوْا مِنَ الرَّيْفِ - وَقَالَ مُسَدِّدٌ مِنَ الْقُرَى وَالرَّيْفِ - فَمَا تَرَوْنَ فِي حَدِّ الْخَمْرِ؟ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ: نَرَى أَنَّ

تَجَعَلَهُ كَأَخْفِ الْحُدُودِ. فَجَلَدَ فِيهِ ثَمَانِينَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ ابْنُ أَبِي عَرُوبَةَ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ جَلَدَ بِالْجَرِيدِ وَالنُّعَالِ أَرْبَعِينَ. وَرَوَاهُ شُعْبَةُ، عَنْ قَتَادَةَ، عَنْ أَنَسٍ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: ضَرَبَ بِجَرِيدَتَيْنِ نَحْوَ الْأَرْبَعِينَ.

واته: له نههسی کوری مالیکهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم فەرمانی دهدا ئارهق خۆریان به په لکه خورماو پیتلاو و نهعل دارکاری دهکرد. پيشهوا ئه بو به کر رهزای خوای لی بی له سهردهمی جیشینی خویدا چل داری دهدا له ئارهق خۆر، کاتی که پيشهوا عومهر رهزای خوای لی بی بو به خهليفه هاوه لانی پیغه مبهه صلی الله علیه وسلم کو کردهوه راوژی پی کردن و پی و تن: خه لک په یوه نديه کی زۆریان پهیدا کردبو له گه ل لادی دپهاته کاندو نزیك بونه تهوه لیان نهوانه ی که خاوهنی زهوی کشتوکالی و دارخورمان، ئارهق خواردن پهری سهندوه زۆر بو، جا ئیوه له باره ی هدی ئارهق خۆر راتان چۆنه؟ (عبد الرحمن) ی کوری عهوف پی و تن: من رام وایه به قهده که مترین سزای لی بکهیت - که سزای بوختانه - که ههشتا داره، بویه رایان هاته سه نهوه، جا پيشهوا عومهر رهزای خوای لی بی ههشتا داری بو ئارهق خۆر برپهوه، ئیبنو ئه بو عهرویه ریویه تی کرده، له قهتادهوه، له پیغه مبههوه صلی الله علیه وسلم، به په لکه خورماو پیتلاو و نهعل چل داری دهدا له ئارهق خۆر، وه شوعبه ریویه تی کرده، له قهتادهوه، له پیغه مبههوه ی خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: به دوو په لکه خورما نزیکه ی چل داری لی دهدا.

٤٤٨٠ - (صحيح) عن حُضَيْنِ بْنِ الْمُنْذِرِ الرِّقَاشِيِّ - هُوَ أَبُو سَاسَانَ - قَالَ: شَهِدْتُ عُثْمَانَ بْنَ عَفَّانَ وَأُتِيَ بِالْوَلِيدِ بْنِ عُقْبَةَ فَشَهِدَ عَلَيْهِ حُمْرَانُ وَرَجُلٌ آخَرُ، فَشَهِدَ أَحَدُهُمَا أَنَّهُ رَأَاهُ شَرِبَهَا - يَعْنِي الْخَمْرَ -، وَشَهِدَ الْآخَرُ أَنَّهُ رَأَاهُ يَتَقَيَّأُهَا، فَقَالَ عُثْمَانُ: إِنَّهُ لَمْ يَتَقَيَّأُهَا حَتَّى شَرِبَهَا. فَقَالَ لِعَلِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَقِمْ عَلَيْهِ الْحَدَّ. فَقَالَ عَلِيُّ لِلْحَسَنِ: أَقِمْ عَلَيْهِ الْحَدَّ. فَقَالَ الْحَسَنُ: وَلَّ حَارَهَا مَنْ تَوَلَّى قَارَهَا. فَقَالَ عَلِيُّ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ: أَقِمْ عَلَيْهِ الْحَدَّ. قَالَ: فَأَخَذَ السَّوْطَ فَجَلَدَهُ وَعَلِيٌّ

يَعْدُ فَلَمَّا بَلَغَ أَرْبَعِينَ قَالَ حَسْبُكَ، جَلَدَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَرْبَعِينَ - أَحْسِبُهُ قَالَ - وَجَلَدَ أَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ، وَعَمَرُ ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سَنَةٍ وَهَذَا أَحَبُّ إِلَيَّ.

واته: له (حُضَيْنِ) ی کوری (مُنْدِرِ) ی ره قاشیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ناماده ی کۆر و انیشتنی پیشه و (عثمان) ی کوری عه فان بووم ره زای خوی لی بی، کاتی که وه لیدی کوری عوقبه یان هینا بو دادگایی، حومران و که سیکی تر شایه تیان دا که ئاره قی خواردوته وه، یه کیکیان وتی: من دیم ئاره قی خواردوه، نه وی تریشیان وتی: منیش دیم که ده رشایه وه، پیشه و (عثمان) ره زای خوی لی بی وتی: هه تا نه یخواردایه ته وه نه ده رشایه وه، وتی به پیشه و عه لی ره زای خوی لی بی: ههسته دارکاری بکه، پیشه و عه لی به حه سه نی کوری وت: ههسته تو دارکاری بکه، حه سه ن وتی: کی خوشیه که ی دنوشی، با هه ر نه ویش تالیه که ی بچیژی، پیشه و عه لی ره زای خوی لی بی به (عبد الله) ی کوری جه عفه ری وت: ههسته تو دارکاری بکه، وتی: (عبد الله) ی کوری جه عفه ره قه مچییه کی هه لگرت و دارکاری کرد، پیشه و عه لیش قه مچییه کانی ده ژمارد، کاتی که گه یشته چل وتی: ئیتر به سه، پیغه مبه ره صلی الله علیه وسلم بو خوی چل داری ده دا له ئاره ق خۆر، پیم وایه وتی: پیشه و نه بو به کریش به هه مان شیوه هه ر چل داری لی ده دا، پیشه و عومه ره هه شتا داری لی ده دا، نه مانه هه ر هه مرویان سونه تن، به لام من به ش به حالی خۆم چل داره که م پی باشته ره.

٤٤٨١ - (صحيح) عن علي قال: جَلَدَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْخَمْرِ وَأَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ، وَكَمَلَهَا عُمَرُ ثَمَانِينَ، وَكُلُّ سَنَةٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَقَالَ الْأَصْمَعِيُّ: وَلَ حَارَهَا مَنْ تَوَلَّى قَارَهَا، وَلَ شَدِيدَهَا مَنْ تَوَلَّى هَيْئَهَا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا كَانَ سَيِّدَ قَوْمِهِ: حُضَيْنُ بْنُ الْمُنْدِرِ أَبُو سَاسَانَ.

واته: له پیشه و عه لیه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم و پیشه و نه بو به کر چل داریان ده دا له



ئارەق خۆر، پێشەوا عومەر کاملی کردو هەشتا داری لێ دەدا، هەر هەموویان سوننەتن. ئەبو داود دەلت: ئەصمەعی وتی: کێ خۆشیکە ی دهنۆشی، با هەر ئەویش تالیکە ی بچێژی، توندو تیژیەکی بۆ کێ یە، با ئاسانکاری و نەرم و نیانیەکیش بۆ ئەو بی. ئەبو داود دەلت: (حُصَيْن) ی کورپی (مُنْذِر) ئەبو ساسان گەورە ی هۆزەکی خۆی بوو.

### ئەگەر جار لەدوای جار ئارەقی خواردەوه.

#### ٣٧ - باب إِذَا تَتَابَعَ فِي شَرْبِ الْخَمْرِ.

٤٤٨٢ - (حسن صحيح) عن معاوية بن أبي سفيان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا شَرِبُوا الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُمْ، ثُمَّ إِنْ شَرِبُوا فَاجْلِدُوهُمْ، ثُمَّ إِنْ شَرِبُوا فَاقْتُلُوهُمْ).

واتە: لە موعاویە ی کورپی ئەبو سوفیانەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (ئەگەر ئارەقی خواردەوه دارکاری بکەن، لەپاشدا ئەگەر ئارەقی خواردەوه دارکاری بکەن، لەپاشدا ئەگەر ئارەقی خواردەوه دارکاری بکەن، لەپاشدا ئەگەر ئارەقی خواردەوه بیکۆژن).

٤٤٨٣ - (ضعيف الإسناد) عن ابن عمر: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: بِهَذَا الْمَعْنَى، قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ فِي الْخَامِسَةِ: (إِنْ شَرِبَهَا فَاقْتُلُوهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا فِي حَدِيثِ أَبِي غُطَيْفٍ فِي الْخَامِسَةِ.

واتە: لە ئیبنو عومەرەوه رەزای خویان لێ بی دەگیرنەوه، کە پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بە هەمان مانا فەرموویهتی. راوی وتی: وا ئەزانم لە پێنجەم جاردا فەرموی: (ئەگەر ئارەقی خواردەوه بیکۆژن)، ئەبو داود دەلت: لە



فەرمودەکی (أَبِي غُطَيْف) دا هاتووە لە پێنجەم جارددا فەرمووی: (ئەگەر ئارەقی خواردووە بیکۆژن).

٤٤٨٤ - (حسن صحيح) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا سَكِرَ فَاجْلِدُوهُ، ثُمَّ إِنَّ سَكِرَ فَاجْلِدُوهُ، ثُمَّ إِنَّ سَكِرَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ الرَّابِعَةَ فَاقْتُلُوهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا حَدِيثُ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ الرَّابِعَةَ فَاقْتُلُوهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَكَذَا حَدِيثُ سُهَيْلٍ، عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنْ شَرِبُوا الرَّابِعَةَ فَاقْتُلُوهُمْ). وَكَذَا حَدِيثُ ابْنِ أَبِي نُعْمٍ، عَنِ ابْنِ عُمَرَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَذَا حَدِيثُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَالشَّرِيدِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَفِي حَدِيثِ الْجَدَلِيِّ، عَنْ مُعَاوِيَةَ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (فَإِنْ عَادَ فِي الثَّالِثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ، فَاقْتُلُوهُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر ئارەقی خواردووە سەرخۆشی کرد دارکاری بکەن، لەپاشدا ئەگەر ئارەقی خواردووە سەرخۆشی کرد دارکاری بکەن، لەپاشدا ئەگەر ئارەقی خواردووە سەرخۆشی کرد دارکاری بکەن، بۆ چوارەم جار ئەگەر گەپرایەو سەری بیکۆژن). ئەبو داود دەلیت: بە ھەمان شیوە فەرمودەکی عومەری کۆری ئەبو سەلمە، لە باوکیەو، لە ئەبو ھورەیرەو، لە پێغەمبەروە صلی اللہ علیہ وسلم: (ئەگەر ئارەقی خواردووە دارکاری بکەن، ئەگەر بۆ چوارەم جار گەپرایەو سەری بیکۆژن). ئەبو داود دەلیت: بە ھەمان شیوە فەرمودەکی سۆھەیل، لە ئەبو صالحەو، لە ئەبو ھورەیرەو، لە پێغەمبەروە صلی اللہ علیہ وسلم: (ئەگەر بۆ چوارەم جار ئارەقی خواردووە بیکۆژن). بە ھەمان شیوە فەرمودەکی ئەبو نەعم، لە ئیبنو عومەرەو، لە پێغەمبەروە صلی اللہ علیہ وسلم، ھەرھەوا فەرمودەکی (عبد اللہ)ی کۆری عومەر، لە

پێغەمبەرەوێی صلی اللہ علیہ وسلم، وە شەرید، لە پێغەمبەرەوێی صلی اللہ علیہ وسلم، وە لە فەرمودەکەیی جەدەلی، لە موغایەوێی، لە پێغەمبەرەوێی صلی اللہ علیہ وسلم، کە فەرموویەتی: (ئەگەر بۆ سێیەم جار یان چوارەم جار ئارەقی خواردەوێی بیکۆژن).

٤٤٨٥ - (ضعیف مرسل) عن قبيصة بن ذؤيب: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ فَاجْلِدُوهُ، فَإِنْ عَادَ فِي الثَّلَاثَةِ أَوْ الرَّابِعَةِ، فَاقْتُلُوهُ). فَأَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ فَجَلَدَهُ، ثُمَّ أَتَى بِهِ فَجَلَدَهُ، ثُمَّ أَتَى بِهِ فَجَلَدَهُ، ثُمَّ أَتَى بِهِ فَجَلَدَهُ، وَرَفَعَ الْقَتْلَ، فَكَانَتْ رُخْصَةً. قَالَ سُفْيَانُ: حَدَّثَ الزُّهْرِيُّ بِهَذَا الْحَدِيثِ وَعِنْدَهُ مَنْصُورُ بْنُ الْمُعْتَمِرِ وَمُخَوَّلُ بْنُ رَاشِدٍ فَقَالَ لَهُمَا: كُونَا وَافِدَيَّ أَهْلَ الْعِرَاقِ بِهَذَا الْحَدِيثِ.

واتە: لە قەبیسەیی کۆری (ذؤیب)ەو، دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر کەسێ ئارەقی خواردەوێی دارکاری بکەن، ئەگەر گەراییەوێی سەری دارکاری بکەن، ئەگەر گەراییەوێی سەری دارکاری بکەن، ئەگەر بۆ سێیەم جار یان چوارەم جار گەراییەوێی سەری بیکۆژن). پیاوێکیان هێنا بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئارەقی خواردبۆوێی دارکاری کرد، لەپاشدا هێنایانەو بۆ لای ئارەقی خواردبۆوێی دارکاری کرد، لەپاشدا هێنایانەو بۆ لای ئارەقی خواردبۆوێی دارکاری کرد، لەپاشدا هێنایانەو بۆ لای ئارەقی خواردبۆوێی دارکاری کردو نەیکوشت، حوکمی کوشتنی هەلۆشانەووی جێبەجێ نەکرد، کە ئەمەش روخسەت بوو. سوڤیان وتی: زوهری مەنصورى كورى موعتەمير و موخەوێی کۆری راشیدی لەلا بوو باسی ئەم فەرمودەیی دەکرد، پێی وتن: بەم فەرمودەوێی بێنە نوێنەری خەڵکی عێراق. چونکە ئەوێی تێدایە کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەپاش چوار جار خواردنەوێی ئارەق خۆری نەکوشتەو.

٤٤٨٦ - (صحیح) عن علي رضي الله عنه قال: لَا أَدِي أَوْ مَا كُنْتُ لِأَدِي مَنْ أَقَمْتُ عَلَيْهِ حَدًّا إِلَّا شَارِبَ الْخَمْرِ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَسُنَّ فِيهِ شَيْئًا، إِنَّمَا هُوَ شَيْءٌ قُلْنَا نَحْنُ.

واته: له پێشهوا عه‌لیه‌وه ره‌زای خ‌وای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جگه له ئاره‌ق خ‌ۆر بۆ هیچ که‌سی له‌وانه‌ی که هه‌دیان به‌سه‌ردا جیهه‌ی ده‌کریت و ده‌مرن خ‌وێن باییمان دانه‌ناوه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم و هیچ هه‌دیکی دیاری کراوی دانه‌ناوه بۆی، به‌لکو ئه‌م دارکاریه ئیمه خ‌ۆمان بۆمان دیاریکردوه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌یفه‌رموه.

٤٤٨٧ - (حسن صحیح) عن عبد الرحمن بن أزهر قال: كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْآنَ وَهُوَ فِي الرَّحَالِ يَلْتَمِسُ رَحْلَ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ، فَبَيْنَمَا هُوَ كَذَلِكَ إِذْ أَتَى بِرَجُلٍ قَدْ شَرِبَ الْخَمْرَ، فَقَالَ لِلنَّاسِ: (اضْرِبُوهُ). فَمِنْهُمْ مَنْ ضَرَبَهُ بِالنَّعَالِ، وَمِنْهُمْ مَنْ ضَرَبَهُ بِالْعَصَا، وَمِنْهُمْ مَنْ ضَرَبَهُ بِالْمِيتَخَةِ - قَالَ ابْنُ وَهْبٍ الْجَرِيدَةُ الرُّطْبَةُ - ثُمَّ أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تُرَابًا مِنَ الْأَرْضِ فَرَمَى بِهِ فِي وَجْهِهِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی ک‌ۆری نه‌زه‌ره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: وه‌ک نه‌وه‌ی ئیستا بۆ خ‌ۆم چاوم له پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بی بۆ ل‌نیایی باسی نه‌و شوینه‌ی کرد که ل‌یی بوو، پیاوێکیان ه‌ینا بۆ خ‌زمه‌تی ئاره‌قی خ‌واردبووه، به‌ خه‌لکه‌که‌ی ف‌ه‌رموو: (ئاده‌ی ل‌یی ده‌ن و دارکاری بکه‌ن). هه‌یان بوو به‌ پ‌یلاو و نه‌عه‌که‌ی ل‌یی ده‌دا، هه‌یان بوو به‌ دارده‌سته‌که‌ی ل‌یی ده‌دا، هه‌یان بوو به‌ په‌لکه‌ خ‌ورمای ته‌ر ل‌یی ده‌دا، له‌پاشدا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ندی خ‌ۆلی هه‌لگرت و ک‌یشای به‌ ده‌م و چاویدا.

۴۴۸۸ - (صحيح) عن عبد الرحمن بن أزهر قال: أُنِيَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَارِبٍ وَهُوَ يَحْنِي فَحَتَّى فِي وَجْهِهِ التُّرَابُ، ثُمَّ أَمَرَ أَصْحَابَهُ فَضَرَبُوهُ بِنِعَالِهِمْ، وَمَا كَانَ فِي أَيْدِيهِمْ حَتَّى قَالَ لَهُمْ: (ارْقَعُوا). فَرَقَعُوا، فَتَوَقَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ جَلَدَ أَبُو بَكْرٍ فِي الْخَمْرِ أَرْبَعِينَ، ثُمَّ جَلَدَ عُمَرُ أَرْبَعِينَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَتِهِ، ثُمَّ جَلَدَ ثَمَانِينَ فِي آخِرِ خِلَافَتِهِ، ثُمَّ جَلَدَ عُثْمَانُ الْحَدِيثَيْنِ كِلَيْهِمَا ثَمَانِينَ وَأَرْبَعِينَ، ثُمَّ أَثْبَتَ مُعَاوِيَةُ الْحَدَّ ثَمَانِينَ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نهزه رهوه ده گیر نهوه، که وتویه تی: پیاوێک ئاره قی خوارد بووه هینایان بو خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له حونهین نهویش هه ندی خۆلی کیشا به دهم و چاویدا. له پاشدا فهرمانی دا به هاوه له کانی لئی بدن به پیتلاو و نهعله کانیان و نهوهی به دهستیانهوه بوو له داردهست و قه مچی و هه ر شتیکی تری لهو جوړه، نهوهندیان لی دا ههتا فهرمووی: (ئیتیر به سه دهست هه لگرن)، نهوانیش دهستیان لی هه لگرت، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وهفاتی فهرموو، پیشهوا نهبو به کر رهزای خوی لی بی له سه رده می جینشینی خۆیدا چل داری دهدا له ئاره ق خۆر، له پاشدا پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی له سه رده تای سه رده می جینشینی خۆیدا چل داری دهدا له ئاره ق خۆر، به لام له کو تایی جینشینی کهیدا هه شتا داری لی دهدا، له پاشدا پیشهوا (عثمان) رهزای خوی لی بی له سه رده می جینشینی خۆیدا جار چل دار و جار هه شتا داری لی دهدا، مو عاویه وش له سه رده می خۆیدا هه شتا داری بو بریه وهو به یه کجاری جیگیری کرد.

۴۴۸۹ - (حسن) عن عبد الرحمن بن أزهر قال: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَدَاةَ الْفَتْحِ وَأَنَا غُلَامٌ شَابٌ يَتَخَلَّلُ النَّاسَ يَسْأَلُ عَنْ مَنْزِلِ خَالِدِ بْنِ الْوَلِيدِ، فَأُنِيَ بِشَارِبٍ، فَأَمَرَهُمْ فَضَرَبُوهُ بِمَا فِي أَيْدِيهِمْ، فَمِنْهُمْ مَنْ ضَرَبَهُ بِالسَّوْطِ، وَمِنْهُمْ مَنْ ضَرَبَهُ بِعَصَا، وَمِنْهُمْ مَنْ ضَرَبَهُ بِنَعْلِهِ، وَحَتَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ التُّرَابَ، فَلَمَّا كَانَ أَبُو بَكْرٍ أُنِيَ بِشَارِبٍ فَسَأَلَهُمْ عَنْ ضَرْبِ النَّبِيِّ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الَّذِي ضَرَبَ، فَحَزَرُوهُ أَرْبَعِينَ، فَضَرَبَ أَبُو بَكْرٍ أَرْبَعِينَ، فَلَمَّا كَانَ عُمُرُ كَتَبَ إِلَيْهِ خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ أَنَّ النَّاسَ قَدْ انْهَمَكُوا فِي الشَّرْبِ وَتَحَاقَرُوا الْحَدَّ وَالْعُقُوبَةَ، قَالَ: هُمْ عِنْدَكَ فَسَلِّهِمْ، وَعِنْدَهُ الْمُهَاجِرُونَ الْأَوَّلُونَ، فَسَأَلَهُمْ، فَأَجْمَعُوا عَلَى أَنْ يَضْرِبَ ثَمَانِينَ. قَالَ: وَقَالَ عَلِيٌّ: إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا شَرِبَ افْتَرَى فَأَرَى أَنْ يَجْعَلَهُ كَحَدِّ الْفِرْيَةِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کورپی نه زههروه ده گيرنهوه، که وتویه تی: لاونکی تازه پینگه‌یشتهو بووم نهو به‌یانیهی که مه‌کهکه رزگار کرا پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌ناو خه‌لکه‌که‌دا هه‌والی مالی خالیدی کورپی وه‌لیدی ده‌پرسی، پیاویک ئاره‌قی خواردبووه هینایان بو خزمه‌ت پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا لئی بدن به‌وهی که به ده‌ستیانه‌وه‌یه، جا هه‌یان بوو به قامچی لئی ده‌دا، هه‌یان بوو به عه‌صاو دارده‌سته‌که‌ی و عه‌صا‌که‌ی لئی ده‌دا، هه‌یان بوو به پیل‌او و نه‌عه‌که‌ی لئی ده‌دا، خو‌شی هه‌ندی خۆلی کیشا به دهم و چاویدا. کاتی که پیشه‌وا نه‌بو به‌کر ره‌زای خوی لئی بی بوو به جینشین پیاویک ئاره‌قی. خواردبووه هینایان بو خزمه‌تی، نه‌ویش پرسیاری کرد ده‌رباره‌ی نه‌وهی که پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چهند داری ده‌دا له ئاره‌ق خۆر، نه‌وهی له‌به‌ریان‌کردبوو چل دار بوو، ئیتر پیشه‌وا نه‌بو به‌کر ره‌زای خوی لئی بی بوو چل داری ده‌دا له که‌سی ئاره‌قی بخواردایه‌ته‌وه، کاتی که پیشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوی لئی بی بوو به جینشین نامه‌ی نوسی بو خالیدی کورپی وه‌لید به‌م شی‌وه‌یه: له‌به‌ر نه‌وهی هه‌دی ئاره‌ق خۆر سوکه خه‌لک رویان کردۆته ئاره‌ق خواردنه‌وهو به‌لایانه‌وه ئاساییه‌و گۆئی ناده‌نی، خالیدیش وه‌لامی دایه‌وهو وتی: زانایان له هه‌وه‌لان له‌لای خۆتن پرس و رایان بی بکه، کۆچه‌رانی یه‌که‌مین له‌لا بوو، پرسیاری لئی کردن، نه‌وانیش به‌یه‌که‌هنگی هه‌شتا داریان په‌سهند کرد که بدریت له ئاره‌ق خۆر، پیشه‌وا عه‌لی ره‌زای خوی لئی بی وتی: که‌سی که خواردیه‌وه بوختان ده‌کات بۆیه من رام وایه به‌قه‌د هه‌دی بوختانی لئی بدریت - که هه‌شتا قامچی یه - .

## دهرباره‌ی جیبه‌جی کردنی هه له مزگه‌وتدا.

۳۸ - باب فِي إِقَامَةِ الْحَدِّ فِي الْمَسْجِدِ.

۴۴۹۰ - (حسن) عن حكيم بن حزام قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُسْتَقَادَ فِي الْمَسْجِدِ، وَأَنْ تُنْشَدَ فِيهِ الْأَشْعَارُ، وَأَنْ تُقَامَ فِيهِ الْحُدُودُ.

واته: له هه‌کیمی کوری حیزامه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پینغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم رینگه‌ی نه‌ده‌دا له مزگه‌وتدا: بکوژ بکوژرته‌وه‌و، شیع‌ر و هو‌نراوه‌ی تیدا بخو‌نرتته‌وه‌و، هه‌دی تیدا جیبه‌جی بکرت.

## دهرباره‌ی له روخساردان

له‌کاتی جیبه‌جی کردنی هه‌ده‌دا.

۳۹ - باب فِي ضَرْبِ الْوَجْهِ فِي الْحَدِّ.

۴۴۹۱ - (صحيح) عن أبي هريرة: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَّقِ الْوَجْهَ).

واته: واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پینغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فمرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر له که‌سیکتان دا له‌روخساری مه‌ده‌ن).

## سەبارەت بە تەمى کردن.

### ۳۹ - باب فى التَّغْزِيرِ.

۴۴۹۲ - (صحيح) عن أبو بردة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يُجْلَدُ فَوْقَ عَشْرِ جَلَدَاتٍ إِلَّا فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ).

واته: واته: لە ئەبو بوردەو دەگیرنەوه، کە پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم  
فەرموویەتى: (مەگەر بۆ هەدى شەرى ئەگینا لەسەر هیچ شتیکی تر لە  
دە دار زیاتر لە کەس نادری).

۴۴۹۳ - عن أبو بردة الأنصاري قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: فَذَكَرَ مَعْنَاهُ.

واته: واته: لە ئەبو بوردەى ئەنصارىو دەگیرنەوه، کە وتیەتى: بۆ خۆم گویم  
لە پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم بوو دەیفەرموو. جا راوی بە هەمان  
مانا فەرمودەکەى پێشوی گیرایەوه.

۴۴۹۳ - م (صحيح) عن أبي هريرة: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَّقِ الْوَجْهَ).

واته: واته: لە ئەبو هورەیرهو دەگیرنەوه، کە پێغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم  
فەرموویەتى: (ئەگەر لە کەسێکتان دا لەڕوخسارى مەدەن).

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سہرہ تہای پہرتوکی خوینبایی.

۴۰ - اول کتاب الدیات

باسی گیان بہ گیان

۱ - باب النَّفْسِ بِالنَّفْسِ.

۴۴۹۴ - (صحیح) عن ابن عباس قال: كَانَ قُرَيْظَةُ وَالنَّضِيرُ - وَكَانَ النَّضِيرُ أَشْرَفَ مِنْ قُرَيْظَةَ - فَكَانَ إِذَا قَتَلَ رَجُلٌ مِنْ قُرَيْظَةَ رَجُلًا مِنَ النَّضِيرِ قُتِلَ بِهِ، وَإِذَا قَتَلَ رَجُلٌ مِنَ النَّضِيرِ رَجُلًا مِنْ قُرَيْظَةَ قُودِيَ بِمِائَةِ وَسْقٍ مِنْ تَمْرٍ، فَلَمَّا بُعِثَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَتَلَ رَجُلٌ مِنَ النَّضِيرِ رَجُلًا مِنْ قُرَيْظَةَ، فَقَالُوا: اذْفَعُوهُ إِلَيْنَا نَقْتُلُهُ. فَقَالُوا: بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَتَوْهُ، فَتَرَكْتُ: (وَأِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ). وَالْقِسْطُ النَّفْسُ بِالنَّفْسِ، ثُمَّ تَرَكْتُ: (أَفْحَكُم الْجَاهِلِيَّةُ يَبْغُونَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قُرَيْظَةُ وَالنَّضِيرُ جَمِيعًا مِنْ وَلَدِ هَارُونَ النَّبِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتربہتی: بہنی (قُرَیظَہ) و بہنی (النَّضیر) دوو ہوزی جولہ کہ بوون لہ مہدینہ - لہنہوہی ہارون پیغہمبہر بوون سہلامی خوی لہسہر بی -، بہنی (النَّضیر) بہہیزتربوون لہ بہنی (قُرَیظَہ)، نہ گہر پیاونکی بہنی (قُرَیظَہ) پیاونکی بہنی (النَّضیر) بکوشتایہ دہیانکوشتہوہ، بہلام نہ گہر پیاونکی بہنی (قُرَیظَہ) پیاونکی بہنی (النَّضیر) ی



بکوشتایه سده ورسق خورمایان دهده له خوئیایی دا، کاتی که خواي گهوره پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم رهوانه کرد، پیاوئکی بهنی (النَّضِير) پیاوئکی بهنی (قُرَيْظَةُ) ی کوشت، بهنی (قُرَيْظَةُ) وتیان: بکوژده که بدن به دهستمانه وه با بیکوژین، بهنی (النَّضِير) ملیان نهده وتیان: با پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم له نیوانی نیمه و نیوهدها بریار بدات، ههردوو لایان هاتن بو خزمهت پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم: نهه نایهته دابهزی:

﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ﴾. سورة المائدة: ۴۲. واته: وه نه گهر بریار ت دا له نیوانیاندا نهوا به دادوهری بریار بده. (وَالْقِسْطُ) واته گیان به گیان، بهنی (النَّضِير) ملیان نهده، له پاشدا نهه نایهته دابهزی:

﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِ يَبْغُونَ﴾. سورة المائدة: ۵۰. واته: نایا نهوان داواي حوکمی نه فامی ده کهن؟

## پیاو ناکوژیت له سهر تاوانی براکهی و باوکی.

### ۲ - باب لَا يُؤْخَذُ الرَّجُلُ بِجُرِيرَةِ أَخِيهِ أَوْ أُبِيهِ.

۴۴۹۵ - (صحيح) عن أبي رمثة قال: انطلقت مع أبي نحو النبي صلى الله عليه وسلم، ثم إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لأبي: (ابنك هذا؟). قال: إني ورب الكعبة، قال: (حقاً؟). قال: أشهد به. قال: فتبسم رسول الله صلى الله عليه وسلم ضاحكاً من ثبوت شبهى في أبي ومن حلف أبي على. ثم قال: (أما إنه لا يجنى عليك ولا تجنى عليه). وقرأ رسول الله صلى الله عليه وسلم: (ولا تزر وازرة وزر أخرى).

واته: له نهبو (رمثة) وه ده گيرنهوه، که وتويه تی: له تهك باوكم رۆشتين بو خزمهت پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم، له پاشدا پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم به باوکی فهرموو: (نهمه کوپی تویه؟). وتی: به لی به په روهرد گاری

که‌عه، فەرمووی: (ئه‌وه به‌راسته؟). وتی: شایه‌تی ده‌ده‌م که کو‌رمه، ئه‌بو (رِمْثَة) وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێکه‌نی به‌وه‌ی که من زۆر له‌باو‌کم ده‌چوم و باو‌کیشم سو‌تندی ده‌خواردو پێدا‌گری ده‌کرد که کو‌ری ئه‌وم، له‌پاشدا فەرمووی: (به‌لام باو‌ک زامنی تاوانی کو‌ری ناکات و، کو‌ریش زامنی تاوانی باو‌کی ناکات هه‌رک‌س تاوانی خۆی له‌نه‌ستۆی خۆی و هه‌یچیان ناکو‌ژرین له‌سه‌ر تاوانی یه‌کتر). جا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌م ئایه‌ته‌ی خو‌ینده‌وه:

﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾. سورة الزمر: ۷. واته: وه هه‌یچ که‌سیکی گونا‌ه‌کار گونا‌هی که‌سیکی تر هه‌لنا‌گری.

### فه‌رمانه‌وا فه‌رمان ده‌دا به‌ لێ‌بوردن له‌بکو‌ژ.

#### ۳ - باب الإِمَامُ يَأْمُرُ بِالْعَفْوِ فِي الدِّمِّ.

۴۴۹۶ - (ضعیف) عن أبي شريح الخزاعي: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أُصِيبَ بِقَتْلٍ أَوْ حَبْلٍ فَإِنَّهُ يَخْتَارُ إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ يَقْتَصَّ، وَإِمَّا أَنْ يَغْفُو، وَإِمَّا أَنْ يَأْخُذَ الدِّيَّةَ، فَإِنْ أَرَادَ الرَّابِعَةَ فَخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ، وَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ).

واته: له ئه‌بو شو‌ره‌یحی خو‌زاعیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، فەرموویه‌تی: (که‌سێ که‌سیکی کو‌ژرا یان نه‌ندامی‌کی له‌کار خرا ئه‌وه خۆی سه‌ریشه‌که یه‌کێ له‌م سیانه هه‌ل‌بژێرت: یان تۆ‌له‌بستنی، یان تاوان‌بار‌ه‌که بیه‌خشی، یان خو‌نبایی وه‌رگیرت، به‌لام نه‌گه‌ر جگه له‌م سیانه داوای چواره‌می کرد ئه‌وه ده‌ستی بگرن، هه‌رک‌سێ له‌داوای ئه‌مه ناهه‌قی و ده‌ست‌درێژی بکات ئه‌وه سزایه‌کی سه‌خت و به‌سو‌ی بو‌ هه‌یه.

۴۴۹۷ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: مَا رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُفِعَ إِلَيْهِ شَيْءٌ فِيهِ قِصَاصٌ إِلَّا أَمَرَ فِيهِ بِالْعَفْوِ.

واته: له نههسی کوری مالیکه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم نه دیوه کیشهیه کیان بو بردبی کیشه که توله سه ندنه وهی تیدابی و، فرمانی به لیبوردن نه کردبی.

۴۴۹۸ - (صحیح) عن أبي هريرة قال: قُتِلَ رَجُلٌ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَفَعَ ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَدَفَعَهُ إِلَى وَلِيِّ الْمَقْتُولِ، فَقَالَ الْقَاتِلُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ قَتْلَهُ. قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْوَلِيِّ: (أَمَّا إِنَّهُ إِنْ كَانَ صَادِقًا، ثُمَّ قَتَلْتَهُ دَخَلْتَ النَّارَ). قَالَ: فَخَلَّى سَبِيلَهُ. قَالَ: وَكَانَ مَكْتُوفًا بِنَسْعَةٍ فَخَرَجَ يَجُرُّ نِسْعَتَهُ فَسُمِّيَ ذَا النُّسْعَةِ.

واته: له نهبو هورمهروه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له سهرده می پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم پیاوی کوژرا، کیشه کیان گه یانده خزمهت پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم، نهویش بکوژه که ی دایه دهستی خاوهن کوژرا وه که بیکوژیته وه، بکوژه که وتی: نهی پیغه مبهرمی خوا صلی الله علیه وسلم نه موسته بیکوژم، پیغه مبهرمی خوا صلی الله علیه وسلم به خاوهن کوژرا وه که ی فهرموو: (نه گهر نه پیاوه راست بکات و تو بیکوژیته وه نه وه نه چیته ناگری دوزه خه وه). نه نهس وتی: نیتر نهویش بهرله ای کرد. نه نهس وتی: پیاوکوژه که به قایشی دهستی به سترابوو کاتی که هاته دهره وه قایشه که ی بهدوای خویدا راده کیشا نیتر پیان دهوت: کابرای خاوهن قایش.

۴۴۹۹ - (صحیح) عن وائل بن حجر قال: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ جَاءَ بِرَجُلٍ قَاتِلٍ فِي عُنُقِهِ النُّسْعَةُ، قَالَ: فَدَعَا وَلِيَّ الْمَقْتُولِ، فَقَالَ: (أَتَعْفُو). قَالَ لَا. قَالَ (أَفَتَأْخُذُ الدِّيَةَ). قَالَ لَا. قَالَ (أَفَتَقْتُلُ). قَالَ نَعَمْ. قَالَ (أَذْهَبَ بِهِ).

فَلَمَّا وَلَّى قَالَ (أَتَعْفُو). قَالَ لَا. قَالَ (أَفَتَأْخُذُ الدِّيَّةَ). قَالَ لَا. قَالَ: (أَفَتَقْتُلُ). قَالَ نَعَمْ. قَالَ (أَذْهَبَ بِهِ). فَلَمَّا كَانَ فِي الرَّابِعَةِ قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ إِنْ عَفَوْتَ عَنْهُ يَبْوءُ بِإِثْمِهِ وَإِثْمِ صَاحِبِهِ). قَالَ فَعَفَا عَنْهُ. قَالَ: فَأَنَا رَأَيْتُهُ يَجْرُ النَّسْعَةَ.

واتە: لە وائیلی کورپی حوجەووە دەگیرنەووە، کە وتووەتی: لەخزمەت پیغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم بووم، پیاوکوژیکیان هینا قایشی لە ملیابوو، راوی وتی: خاوەن کوژراوەکە ی بانگ کردو فەرمووی: (لێی خوش دەبیت؟). وتی: نەخێر. فەرمووی: (خوێنباپی لێ وەرد گرت؟) وتی: نەخێر، فەرمووی: (دەیکوژیت؟). وتی: بەلێ. فەرمووی: (دە ی بۆی بەرن با بیکوژیت)، لە چوارەم جاردا فەرمووی: (ئەگەر تۆ لێی خوش بویتایە ئەووە گوناھی خۆی و ئەو کەسەش کە ئەو کوشتووەتی دەکەوتتە ئەستۆی، وائیل وتی: ئەویش لێی خوش بوو، منیش دیم قایشەکە ی بەدوای خۆیدا رادەکیشا.

٤٥٠٠ - عن علقمة بن وائل بإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ.

واتە: لە عدلقەمەدی کورپی وائیلەووە فەرمودە ی پیشو بە هەمان مانا هاتووە.

٤٥٠١ - (صحيح بما قبله) عن علقمة بن وائل، عن أبيه قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحَبَشِيٍّ، فَقَالَ: إِنَّ هَذَا قَتَلَ ابْنَ أَخِي. قَالَ: (كَيْفَ قَتَلْتَهُ؟). قَالَ: صَرَبْتُ رَأْسَهُ بِالْفَأْسِ وَلَمْ أُرِدْ قَتْلَهُ. قَالَ: (هَلْ لَكَ مَالٌ تُؤَدِّي دِيَّتَهُ؟). قَالَ لَا. قَالَ: (أَفَرَأَيْتَ إِنْ أَرْسَلْتُكَ تَسْأَلُ النَّاسَ تَجْمَعُ دِيَّتَهُ؟). قَالَ لَا. قَالَ: (فَمَوَالِيكَ يُعْطُونَكَ دِيَّتَهُ؟). قَالَ لَا. قَالَ لِلرَّجُلِ: (خُذْهُ). فَخَرَجَ بِهِ لِيَقْتُلَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا إِنَّهُ إِنْ قَتَلَهُ كَانَ مِثْلَهُ). فَبَلَغَ بِهِ الرَّجُلُ حَيْثُ يَسْمَعُ قَوْلَهُ، فَقَالَ: هُوَ ذَا قَمَرٍ فِيهِ مَا شِئْتُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَرْسَلَهُ - وَقَالَ مَرَّةً: دَعُهُ - يَبْوءُ بِإِثْمِ صَاحِبِهِ وَإِثْمِهِ فَيَكُونُ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ). قَالَ: فَأَرْسَلَهُ.

واته: له عهلقه مهی کوری وانیله وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له پیای بوندهیه کی حبه شی هینا بو خزمهت پیغمبر صلی الله علیه وسلم، وتی: نه مه برازایه کی کوشتوم، فرمووی: (چون کوشت؟)، وتی: به ته ورئ دام له سهری مهبهستم نه وه نه بوو بیکوژم به نه نقهست نه مکوشت، فرمووی: (مال و سامانت ههیه خوینبایی بدهیت؟) وتی: نه خیر، فرمووی: (نه گهر بهرت بدهم دهرووی داوا له خه لک بکهیت و خوینباییه که کوکیته وه؟). وتی: نه خیر، فرمووی: (گه وه کهت خوینباییه کهت بو ددهات؟). وتی: نه خیر، به پیاهه کی فرموو: (دهی بیبه بیکوژه)، بردیه دهروه له گه ل خوی بیکوژی، پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمووی: (نه گهر بیکوژیت نه وه نه ویش وه که نهو بکوژه وایه). جا که فرمایشته که ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم گه یشت به خاوهن کوژراوه که ههرکه بیستی گه پرایه وه وتی: نه ی پیغمبر صلی الله علیه وسلم نهو بکوژه که تو چی لی ده که ی ناره زووی خوته، فرمووی: (به ره لای بکه، یان فرمووی: وازی لی بینه، گوناھی خوی و نهو که سهش که نهو کوشتویه تی ده که ویتنه نه ستوی و ده بیتنه هاوه لی ناگری دوزهخ)، وائل وتی: نه ویش به ره لای کردو لی خوش بوو.

٤٥٠٢ - عن أبو أمامة بن سهل قال: كُنَّا مَعَ عُثْمَانَ وَهُوَ مَحْضُورٌ فِي الدَّارِ، وَكَانَ فِي الدَّارِ مَدْخَلٌ مِّنْ دَخَلِهِ سَمِعَ كَلَامَ مَنْ عَلَى الْبَلَاطِ، فَدَخَلَهُ عُثْمَانُ فَخَرَجَ إِلَيْنَا وَهُوَ مُتَغَيِّرٌ لَوْنُهُ، فَقَالَ: إِنَّهُمْ لَيَتَوَاعَدُونَنِي بِالْقَتْلِ أَنْفًا. قُلْنَا: يَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ. قَالَ: وَلِمَ يَقْتُلُونَنِي، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُّسْلِمٍ إِلَّا بِأَحَدٍ ثَلَاثٍ: كُفْرٌ بَعْدَ إِسْلَامٍ، أَوْ زِنَا بَعْدَ إِحْصَانٍ، أَوْ قَتْلُ نَفْسٍ بَغَيْرِ نَفْسٍ). قَوْلَ اللَّهِ مَا زَنَيْتُ فِي جَاهِلِيَّةٍ وَلَا إِسْلَامٍ قَطُّ، وَلَا أَحْبَبْتُ أَنْ لِي بِدِينِي بَدَلًا مِّنْهُ هَدَانِي اللَّهُ، وَلَا قَتَلْتُ نَفْسًا، فِيمَ يَقْتُلُونَنِي؟ قَالَ أَبُو دَاوُدَ: عُثْمَانُ وَأَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا تَرَكََا الْخَمْرَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ.

واته: له نه بو نومامه ی کوری سه هله وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ئیمه له

خرمەت پێشه‌وا (عثمان) دا بووین ره‌زای خوای لی بی له مالیکدا ده‌ست به‌سه‌ر بوو زیندانی کرا بوو، مال‌ه‌که مه‌دخه‌لیکی هه‌بوو نه‌وه‌ی له‌وتوه‌ بچوايه‌ ته‌ژوره‌وه گوری له‌ وته‌ی نه‌و که‌سانه‌ ده‌بوو که له (بلاط) قسه‌یان ده‌کرد - شوینیکی به‌ ناوبانگه‌ له مه‌دینه -، پێشه‌وا (عثمان) ره‌زای خوای لی بی چوه‌ ناو مه‌خه‌له‌که‌و له‌وتوه‌ هاته‌ ده‌ره‌وه‌ بو لاما‌ن ره‌نگی گۆرا بوو، وتی: هه‌ر ئیستا به‌لێیان پێ دواوم به‌ کوشتن، وتما‌ن: خوای گه‌وره‌ت به‌سه‌ نه‌ی فه‌رمان‌په‌وا و خه‌لیفه‌ی باوه‌ر دارا‌ن، پێشه‌وا (عثمان) وتی: بوچی ده‌مکوژن، بو خۆم گۆرم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌فه‌رموو: (خوین رشتنی مرو‌فی موسو‌لمان حه‌لّال نیه‌ ته‌نها له‌م سێ حا‌له‌ته‌دا نه‌ییت: کافر بیی پاش نه‌وه‌ی که موسو‌لمان بووه‌، زینا بکات پاش نه‌وه‌ی ژنی هێنا بی‌ت، موسو‌لمانیک بکوژیت به‌بی نه‌وه‌ی نه‌و موسو‌لما‌نه که‌سیکی به‌ نا‌هه‌ق کوشتی‌ت و شایسته‌ی کوشتن بی). سویند به (الله) له‌سه‌رده‌می نه‌فامی و له‌سه‌رده‌می ئیسلامدا هه‌رگیز زینام نه‌کردوه‌، له‌وته‌ی خوای گه‌وره‌ هیدایه‌تی داوم بو سه‌ر دینی ئیسلام هه‌رگیز حه‌زم نه‌کردوه‌ دینه‌که‌م بگۆرم، که‌سیشم نه‌کوشتوه‌ به‌ نا‌هه‌ق، ئیتر له‌به‌رچی ده‌یان‌ه‌و‌یت بمکوژن؟ نه‌بو داود ده‌لیت: هه‌ردوو پێشه‌وا‌یا‌ن نه‌بو به‌کر و (عثمان) ره‌زای خوا‌یا‌ن لی بی له‌سه‌رده‌می نه‌فامی دا وازیان له‌ ئاره‌ق خوارد‌نه‌وه‌ هێنا‌بوو.

٤٥٠٣ - (ضعیف) عن وهب، أَنَّ مُحَلِّمَ بْنَ جَنَامَةَ اللَّيْثِي قَتَلَ رَجُلًا مِنْ أَشْجَعٍ فِي الْإِسْلَامِ، وَذَلِكَ أَوَّلَ غَيْرِ قَضَى بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَكَلَّمَ عُيَيْنَةُ فِي قَتْلِ الْأَشْجَعِيِّ لِأَنَّهُ مِنْ غَطَفَانَ، وَتَكَلَّمَ الْأَفْرَعُ بْنُ حَابِسٍ دُونَ مُحَلِّمٍ لِأَنَّهُ مِنْ خَنْدِفٍ، فَارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ وَكَثُرَتِ الْخُصُومَةُ وَاللَّغَطُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا عُيَيْنَةُ أَلَا تَقْبَلُ الْغَيْرَ). فَقَالَ عُيَيْنَةُ: لَا وَاللَّهِ حَتَّى أَذْخَلَ عَلَى نِسَائِهِ مِنَ الْحَرْبِ وَالْحَزَنِ مَا أَذْخَلَ عَلَى نِسَائِي. قَالَ: ثُمَّ ارْتَفَعَتِ الْأَصْوَاتُ، وَكَثُرَتِ الْخُصُومَةُ وَاللَّغَطُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَا عُيَيْنَةُ أَلَا تَقْبَلُ الْغَيْرَ). فَقَالَ عُيَيْنَةُ: مِثْلَ ذَلِكَ أَيْضًا إِلَى أَنْ قَامَ رَجُلٌ مِنْ بَنِي

لَيْثٌ يَقَالُ لَهُ مُكْنِيْتُ عَلَيْهِ شَكَّةٌ وَفِي يَدِهِ دَرَقَةٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَجِدْ لِمَا فَعَلَ هَذَا فِي غُرَّةِ الْإِسْلَامِ مَثَلًا إِلَّا غَنَمًا وَرَدَّتْ فَرَمِي أَوْلَهَا فَفَنَرَ آخِرُهَا، اسْنُنِ الْيَوْمَ وَغَيْرَ غَدًا! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (خَمْسُونَ فِي قُورِنَا هَذَا، وَخَمْسُونَ إِذَا رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ). وَذَلِكَ فِي بَعْضِ أَصْفَارِهِ. وَمُحَلَّمٌ رَجُلٌ طَوِيلٌ آدَمٌ، وَهُوَ فِي طَرَفِ النَّاسِ فَلَمْ يَزَالُوا حَتَّى تَخْلَصَ فَجَلَسَ بَيْنَ يَدَيِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَيْنَاهُ تَدْمَعَانِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي قَدْ فَعَلْتُ الَّذِي بَلَغَكَ، وَإِنِّي أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، فَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لِي يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَقْتَلْتُهُ بِسِلَاحِكَ فِي غُرَّةِ الْإِسْلَامِ، اللَّهُمَّ لَا تَغْفِرْ لِمُحَلَّمٍ). بِصَوْتٍ عَالٍ، زَادَ أَبُو سَلَمَةَ: فَقَامَ وَإِنَّهُ لَيَتَلَقَّى دُمُوعَهُ بِطَرَفِ رِدَائِهِ. قَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ: فَرَزَعَمَ قَوْمُهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْتَغْفَرَ لَهُ بَعْدَ ذَلِكَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ النَّضْرُ بْنُ شَمِيلٍ الْغُبَرِيُّ: الدِّيَةُ.

واته: له وهه بهوه ده گیزنهوه، که موحه لیمی کوری (جنامه الليثی) ی له سه رده می نیسلامدا پیاوکی نه شجعه عی کوشت، نه مهش یه که مین دادوهری پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهربارهی خوینبایی، عویهینه قسهی کرد دهربارهی کوژراوه نه شجعه عیه که و داوای خویننه کهی کرد، چونکه له هۆزی (غطفان) بوو، نه قره عی کوری حابس بهرگری له موحه لیم کرد، چونکه له هۆزی (خیندیف) بوو، نیتر دهنگه کان بهرزبونه وهو بوو بههراو قاو و قیژ و ژاوه ژاو کهس له کهس حالئ نهدبوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه ی عویهینه ئایا خوینبایی قبول ناکه ی؟). عویهینه وتی: نا، سویند به (الله) به لکو له تۆله دا دهیکوژینه وه، بۆ نه وهی ژنه کانی وه ک ژنه کانی ئیمه توشی داخ و مهراق و دلگرانی و ماته مینی ببن، راوی وتی: له پاشدا دهنگه کان بهرزبونه وهو ههراو قاو و قیژ و ژاوه ژاو زۆرتتر بوو، بۆ جاری دووهم پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه ی عویهینه ئایا خوینبایی قبول ناکه ی؟). عویهینه به هه مان شیوه ی یه که مجار وه لایمی دایه وه، هه تا پیاوی له هۆزی (لیث) هه ستایه وه پیاان دهوت: موکه یتیل،

چەکیکی پێ بوو قەلغانیکی لە چەرم دروستکراوی بەدەستەوه بوو وتی: ئەو  
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەم کارە ی که موھلیم یە کەم کەس  
 کردووەتی لە سەردەمی ئیسلامدا هیچ نمونە یە لەو بارەو نازانم تەنھا ئەو  
 نەیت کە کۆمەڵی مەر دەچنە سەر ئاوی بۆ ئاوخواردنەو ئەگەر بەردی یان  
 تیرنکیان گرتە یە کە میان ئەوانی تر لە ترسان ھەڵدین، بەو شیوہ یە ئەمەش یە کەم  
 کەسە خوێنی رشتوہ بۆ یە پیم باشە تۆلە ی لی بکریتموہو بکوژریت بۆ ئەو ی  
 خەلک لە ئیسلام دورنە کە ونەوہو لە کوشتنە کە ی پەند وەر بگرن و کەس نەوێری  
 کاری لەو جۆرە بکات، ئەگەر ئەمەو تۆلە لە موھلیم نە کە ی تەوہو نە ی کوژی  
 سبەینی سونھتە کە ت جیگیر نابێ و لەدوای خۆت بپارە کانت جیہ جی ناکرین  
 و، سونھت و بپارە کانت دە گۆر دین. پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم  
 فرمووی: (ھەر ئیستا پەنجا و شترتان دەدەینی، کاتی کە گەراپنەوہ بۆ مەدینە  
 پەنجای تەرتان دەدەینی). ئەم بەسەرھاتە لە یە کێ لە سە ھەرەکانی دا رویدا.  
 موھلیم پیاوێکی درێژی کە لێ گەتی ئەسمەر بوو، لە لایەکی خەلکە کەوہ  
 بوو، یارمەتیان دا بۆ ئەو ی رزگاری بکەن و نە ی کوژن ھەتا بەردیانە خزمەت  
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، لە بەردە میدا دانیش ت فرمیسک بە  
 ھەدوو چاویدا دەھاتە خواروہ، وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ  
 وسلم، بەراستی ئەو ی کە پێیان راگە یاندوی من کردومە، من دە گە پیمەوہ  
 بۆ لای خوای گەورەو پەشیمانم، داوای لی خۆشبونم بۆ بکە، پێغەمبەری  
 خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە دەنگی بەرز فرمووی: (لە سەرەتای ئیسلامەوہ  
 بە چە کە کە ی خۆت پیاوێکت کوشت، خودایە لە موھلیم خۆش نەبی). ئەبو  
 سەلەمە ئەمە ی بۆ زیاد کرد: مەھلیم لە کوژی پێغەمبەری خوا صلی اللہ  
 علیہ وسلم ھەستا بە چمکیکی پۆشاکە کە ی فرمیسکەکانی دەسری. ئیبنو  
 ئیسحاق وتی: خزمەکانی موھلیم پێیان وابوو کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ  
 علیہ وسلم لەدوای دا داوای لی خۆشبونی بۆ کردوہ. ئەبو داود دەلیت: (نظری)  
 کوژی شومەیل وتی: (غیر) واتە: خوێنبا ی.



## خاوەن کوژراو خوینبایی وەرەگیریت.

### ۴ - باب وَلِی الْعَمْدِ یَأْخُذُ الدِّیَّةَ.

۴۵۰۴ - (صحیح) عن أبو شریح الکعبی قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَلَا إِنَّكُمْ يَا مَعْشَرَ خُرَاعَةَ قَتَلْتُمْ هَذَا الْقَتِيلَ مِنْ هَذِلٍ، وَإِنِّي عَاقِلُهُ، فَمَنْ قُتِلَ لَهُ بَعْدَ مَقَاتِلِي هَذِهِ قَتِيلٌ فَأَهْلُهُ بَيْنَ خَيْرَتَيْنِ: أَنْ يَأْخُذُوا الْعَقْلَ، أَوْ يَقْتُلُوا).

واتە: لە ئەبو شوریحی کەعبیەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیڤەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ئەو کۆمەڵی خوزاعە ئەم پیاوەتان کوشتووە لە ھۆزی (ھذیل)، من خۆینەکەم دەدەم، بەلام لەدوای ئەم فەرمایشتم لەویارووە ھەرکەسێ کە سێکی لە کوژرا ئەو بو کە سوکارەکەم دوو رینگا ھەیە: یان دەبی خوینبایی وەرگیریت، یا دەبی لەباتی کوژراوەکیاندا بیکوژن).

۴۵۰۵ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: لَمَّا فُتِحَتْ مَكَّةُ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ (مَنْ قُتِلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ: إِمَّا أَنْ يُوَدَّى، أَوْ يُقَادَ). فَقَامَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْيَمَنِ يُقَالُ لَهُ أَبُو شَاهٍ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اكْتُبْ لِي - قَالَ الْعَبَّاسُ اكْتُبُوا لِي - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اَكْتُبُوا لِأَبِي شَاهٍ). وَهَذَا لَفْظُ حَدِيثِ أَحْمَدَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ اكْتُبُوا لِي يَغْنِي خُطْبَةُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: کاتی مەککە رزگار کرا پیڤەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەستا فەرمووی: (ھەرکەسێ کە سێکی

لی کوڑا نہو بۆ نہو دوو رنگا ھمہ: یان دھبی خونبایی وەرگریت، یا لہباتی کوڑاوی خۆیدا بیکوژیت). پیاویکی یەمەنی کە پێیان دھوت: ئەبو (شاة) ھەستا وتی: ئەی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەم وتارەم بۆ بنوسە، عەباس لہ جیاتی (اکتب لی) وتی: (اکتبوا لی) ئەمەش گۆی فہرمودە کە ی پێشەوا ئەحمەدە. پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (بینوسن بۆ ئەبو (شاة)). ئەبو داود دەلیت: (اکتبوا لی) واتە وتارە کە ی پیغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم بۆ بنوسن.

۴۵۰۶ - (حسن صحیح) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بَكَّافٍ، وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا دُفِعَ إِلَى أَوْلِيَاءِ الْمَقْتُولِ: فَإِنْ شَاءُوا قَتَلُوهُ، وَإِنْ شَاءُوا أَخَذُوا الدِّيَّةَ).

واتە: لہ عەمری کوپی شوەبیەو، لہ باوکیەو، لہ باپیەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویەتی: (باوەردار لہباتی کافر ناکوژریتەو، ھەرکەسێ بە ئارەزوو باوەرداری بکوژی ئەو دەدریتە دەست کە سوکار و خواوەنی کوژراوە کە نیتەر ئارەزووی خۆیانە: ئەگەر ویستیان دیکوژنەو، ئەگەر ویستیان خونبایی وەرەگرن).

### ئەو کەسە ی لہدوای خونبایی بکوژ بکوژیتەو.

#### ۵ - باب مَن قَتَلَ بَعْدَ أَخْذِ الدِّيَّةِ.

۴۵۰۷ - (ضعیف) عن جابر بن عبد الله، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا أُعْفَى مَنْ قَتَلَ بَعْدَ أَخْذِهِ الدِّيَّةَ).

واتە: لہ جابری کوپی (عبد اللہ)و، دەگیرنەو، کە وتویتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویەتی: (ئەو کەسە ی لہدوای خونبایی بکوژ یان کەسیکی بکوژ لہباتی کوژراوە کە ی بکوژیتەو ئەو لہ خۆش بوونی بۆ نیە).

## ئەو کەسە زەر دەرخواردی کەسێ بدات و بەریت نایا تۆلە ی لئ دەسینریت یان نا؟

۶ - باب فیمین سقی رجلاً سماً أو أطعمه فمات أیقاد منه ؟

۴۵۰۸ - (صحیح) عن أنس بن مالك: أَنَّ امْرَأَةً يَهُودِيَّةً أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَاةٍ مَسْمُومَةٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا، فَجِئَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَتْ: أَرَدْتُ لِأَقْتُلَكَ. فَقَالَ: (مَا كَانَ اللَّهُ لِيُسَلِّطَكَ عَلَى ذَلِكَ). أَوْ قَالَ: (عَلَى). قَالَ: فَقَالُوا: أَلَا نَقْتُلُهَا؟ قَالَ: (لَا). فَمَا زِلْتُ أَعْرِفُهَا فِي لَهَوَاتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئەنەسی کۆری مالیکەوه، دەگیرنەوه، کە ژنیکی جولە کە مەریکی برژاوی ژهراوی هینا بۆ پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم، ئەویش هەندیکی لێ خوارد، جا ژنەکیان هینا بۆ لای پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم، لەو بارەوه لێی پرسی، کە بۆ ئەم کارەت کردووە؟ وتی: وستم بکۆژم، فەرمووی: (خوای گەورە کاری وا ناکا کە ئەو بە تۆ بکری) یان فەرمووی: (خوای گەورە کاری وا ناکا کە تۆ بەسەر مندا زالی بکات). ئەنەس وتی: وتیان: نەیکۆژین؟ فەرمووی: (نەخیر). ئەنەس وتی: هەتا کاتی مەرگی شونەواری ئەو زەرە مابوو بە زمانە بچکۆلەو مەلاشوی پیغمبەرهوه صلی الله علیه وسلم.

۴۵۰۹ - (ضعیف الإسناد) عن أبو هريرة قال: أَنَّ امْرَأَةً مِنَ الْيَهُودِ أَهْدَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَاةً مَسْمُومَةً - قَالَ - فَمَا عَرَضَ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذِهِ أُخْتُ مَرْحَبِ الْيَهُودِيَّةِ الَّتِي سَمَتِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتہ: لہ تہبو ہورہیرموہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: ژنیکہ جولہ کہ مہرپکی برژاوی ژہراوی بہ دیاری ہینا بو پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم نہیدایہوہ لہرووی و ہیچی پی نہوت - بہ لام کاتی کہ یہکک لہ ہاوہلان و ہفاتی کرد بہ ہوی زہرہکہوہ لہباتی تہو کوشتیانہوہ -، تہبو داود دہلیت: تہم ژنہ جولہکہیہ خوشکی مہرحہبی جولہکہ بوو کہ زہری دہرخواردی پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم دا.

۴۵۱۰ - (ضعیف) عن جابر بن عبد الله قال: أَنَّ يَهُودِيَّةً مِنْ أَهْلِ خَيْبَرَ سَمَتْ شَاةً مَضْلِيَّةً، ثُمَّ أَهْدَتْهَا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّرَاعَ فَأَكَلَ مِنْهَا، وَأَكَلَ رَهْطٌ مِنْ أَصْحَابِهِ مَعَهُ، ثُمَّ قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (ارْقَعُوا أَيْدِيَكُمْ). وَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْيَهُودِيَّةِ فَدَعَاَهَا فَقَالَ لَهَا: (أَسَمَمْتَ هَذِهِ الشَّاةَ). قَالَتِ الْيَهُودِيَّةُ مَنْ أَخْبَرَكَ؟ قَالَ: (أَخْبَرْتَنِي هَذِهِ فِي يَدِي). لِلدَّرَاعِ. قَالَتْ نَعَمْ. قَالَ (فَمَا أَرَدْتَ إِلَى ذَلِكَ). قَالَتْ: قُلْتُ: إِنْ كَانَ نَبِيًّا فَلَنْ يَضُرَّهُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ اسْتَرْحَنَا مِنْهُ. فَعَفَا عَنْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يُعَاقِبْهَا، وَتَوَفَّى بَعْضُ أَصْحَابِهِ الَّذِينَ أَكَلُوا مِنَ الشَّاةِ، وَاجْتَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى كَاهِلِهِ مِنْ أَجْلِ الَّذِي أَكَلَ مِنَ الشَّاةِ، حَجَمَهُ أَبُو هِنْدٍ بِالْقَرْنِ وَالشَّفْرَةِ وَهُوَ مَوْلى لِبَنِي بِيَاضَةَ مِنَ الْأَنْصَارِ.

واتہ: لہ جابیرہ کوری (عبد اللہ) وہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: ژنیکہ جولہکہی خہلکی خہیبہر مہرپکی برژاوی ژہراوی کرد، لہ پاشدا بہ دیاری ہینا بو پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم دہستیکہ مہرہکہی ہہلگرت و دہستی کرد بہ خواردنی، ہندی لہ ہاوہلانی لہتہکی دہستیان کرد بہ خواردنی، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پی فہرموون: (دہستان ہہلگرن لہ خواردنی). جا پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناردی بہدوای ژنہ جولہکہہدا لی پرسی فہرمووی: (تہم مہرہت

ژهراوی کرده؟). ژنه جوله که که وتی: کی پئی وتی؟ فرمودی: (نهمی که به دهستمه ویه مبهستی گوشته برژاوه که بوو). ژنه جوله که که وتی: به لئی ژهراویم کرده، فرمودی: (مبهست چي بوو له کاره بو وات کرد؟). وتی: وتم: نه گهر پیغه مبهر بیت نهوه زیانی پی ناگه نیئت، خو نه گهر پیغه مبهریش نه پی نهوه دهیکوژی و رزگارمان ده بیت له دهستی، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم لئی خوش بوو تولهی لی نه کردهوه. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ناو شانی که له شاخی گرت له بهر نهوه گوشته ژهراوی که خواردبوی، نهبو هیندی بهندهی نازادکراوی هوژی بهنی (بیاضه) له نه نصار که له شاخه کی بو کرد به چه قو و (قرن) که ناله تیکی که له شاخ گرتن بوو.

۴۵۱۱ - (حسن صحیح) عن أبو سلمة: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَهْدَتْ لَهُ يَهُودِيَّةٌ بَخِيرَ شَاةٍ مَضْلِيَّةً. نَحْوَ حَدِيثِ جَابِرٍ. قَالَ: فَمَاتَ بِشَرِّ بَنِ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُورٍ الْأَنْصَارِيِّ، فَأَرْسَلَ إِلَى الْيَهُودِيَّةِ: (مَا حَمَلَكَ عَلَى الَّذِي صَنَعْتَ). فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ جَابِرٍ. فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقُتِلَتْ، وَلَمْ يَذْكُرْ أَمْرَ الْحِجَامَةِ.

واته: له نهبو هورهیره وه ده گیرنه وه، که وتیه تی: ژنیکی جوله کی خه لکی خه بهر مه پنیکی برژاوی ژهراوی به دیاری هینا بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، جا راوی فرموده کی گیرایه وه وه فرموده کی جابیر نهمی بو زیاد کرد وتی: کاتی که بیشری کوری به رانی کوری مه عروری نه نصاری مرد به هوژی ژه ره که وه، جا پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ناردی به دواوی ژنه جوله که که دا لئی پرسى: (نهم کارهت بو کرد؟). جا راوی فرموده کی گیرایه وه وه فرموده کی جابیر به لام نهمی بو زیاد کرد. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرماني دا کوشتيان. به لام باسی که له شاخ گرتنی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم نه کرد.

۴۵۱۲ - (حسن صحیح) عن أبو سلمة قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْبَلُ الْهَدِيَّةَ وَلَا يَأْكُلُ الصَّدَقَةَ. فَأَهْدَتْ لَهُ يَهُودِيَّةٌ بِخَيْرٍ شَاةً مَضْلِيَّةً سَمَنَهَا، فَأَكَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْهَا، وَأَكَلَ الْقَوْمُ فَقَالَ: (ارْقِعُوا أَيْدِيَكُمْ فَإِنَّهَا أَخْبَرْتَنِي أَنَّهَا مَسْمُومَةٌ). فَمَاتَ بِشْرُ بْنُ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُورٍ الْأَنْصَارِيُّ، فَأَرْسَلَ إِلَى الْيَهُودِيَّةِ: (مَا حَمَلَكَ عَلَى الَّذِي صَنَعْتَ). قَالَتْ: إِنْ كُنْتُ نَبِيًّا لَمْ يَضُرَّكَ الَّذِي صَنَعْتُ، وَإِنْ كُنْتُ مَلِكًا أَرْحَضُ النَّاسَ مِنْكَ. فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُتِلَتْ، ثُمَّ قَالَ فِي وَجَعِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ (مَا زِلْتُ أَجِدُ مِنَ الْأَكْلَةِ الَّتِي أَكَلْتُ بِخَيْرٍ، فَهَذَا أَوَانُ قَطَعْتُ أَبْهَرِي).

واته: له نهبو سهله مهوه ده گيرنه وه، كه وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ديارى وهرده گرت و خير و زهكاتى نه ده خوارد، ژنيكى جوله كى خه لكى خه بيهر مهريكى برژاوى ژهراوى به ديارى هينا بو پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم هه نديكى لى خوارد، هاوه لانيشي هه نديكيان لى خوارد، فرموى: (دهستان هه لگرن چونكه نهم مهزه پي راگه ياندم كه ژهراوى كراوه). بيشري كورى بهرائى كورى مه عروري نه نصارى مرد به هوى ژه ره كه وه، جا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ناردى به دواى ژنه جوله كه كه دا لى پرسى فرموى: (نهم مه پرت ژهراوى كردوه؟). ژنه جوله كه كه وتى: كى پي وتى؟ فرموى: (نهم كاروت بو كرد؟). وتى: نه گهر پيغه مبهري بيت نه وه زيان ت پي ناگه يه ني، خو نه گهر پاشاش بيت نه وه نهم خه لكه رزگار ده كه له ده ست، جا پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمانى دا كوشتيان، له پاشدا به و نازار و نه خوشيه وه وه فاتى كرد فرموى: (هيشتا هه ست به نيش و نازار ده كه به هوى خواردنى گوشته ژهراويه كى خه بيه ره وه، هاكا شاخوئنبهري بچراندم).

۴۵۱۳ - (صحیح الإسناد) عن ابن كعب بن مالك، عن أبيه: أَنَّ أُمَّ مُبَشَّرٍ قَالَتْ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَرَضِهِ الَّذِي مَاتَ فِيهِ: مَا يُتَّهَمُ بِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَتْ لَا أَتَّهَمُ بِأَبْنِي شَيْئًا، إِلَّا الشَّاةَ الْمَسْمُومَةَ الَّتِي أَكَلَ مَعَكَ بِخَيْرٍ. وَقَالَ النَّبِيُّ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَأَنَا لَا أَتَهُمُ بِنَفْسِي إِلَّا ذَلِكَ، فَهَذَا أَوَانُ قَطَعْتُ أَبْهَرِي).

واتە: لە کەعبی کورپی مالیکەو، لە باوکیەو، دەگیرنەو، کە ئوممو موبەشیر بە پیغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم وت لەکاتی ئەو نەخۆشیەیدا کە بەهۆیەو وەفاتی کرد: ئەو پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چی نەخۆشیە شک دەبەو لە خۆتا، پێ نازانم کورەکەم هیچ نەخۆشیەکی تری ھەبوویت جگە لە شوێنەوای گوشتی ئەو مەرپە ژەھراویە لەتەک تۆدا خواردی لە خەیبەر، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (منیش جگە لە شوێنەوای ئەو ھیچ نەخۆشیەکی تر شک نابەم، ئەویش ھاکا شاخوێنبەری بچراندم).

٤٥١٤ - (صحيح الإسناد) عن أم مبشر قالت: دَخَلْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ مَخْلَدِ بْنِ خَالِدٍ نَحْوَ حَدِيثِ جَابِرٍ، قَالَ: فَمَاتَ بَشْرُ بْنُ الْبَرَاءِ بْنِ مَعْرُورٍ، فَأَرْسَلَ إِلَى الْيَهُودِيَّةِ، فَقَالَ: (مَا حَمَلَكِ عَلَى الَّذِي صَنَعْتَ). فَذَكَرَ نَحْوَ حَدِيثِ جَابِرٍ، فَأَمَرَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُتِلَتْ، وَلَمْ يَذْكُرِ الْحِجَامَةُ.

واتە: لە ئوممو موبەشیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: چومە ژورەو بۆ خزمەت پیغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم، جا راوی فەرمودەکەو گیرایەو بە ھەمان مانای فەرمودەکەو موخەلەدی کورپی خالید، وەک فەرمودەکەو جابیر، وتی: بیشری کورپی بەرائی کورپی مەعروری ئەنصاری بە ھۆی زەھرەکەو مرد، جا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناردی بەدوای ژنە جولەکەدا لێی پرسی: (ئەم کارەت بۆ کرد؟). جا راوی فەرمودەکەو گیرایەو وەک فەرمودەکەو جابیر بەلام ئەمەو بۆ زیاد کرد. پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی دا کوشتیان. بەلام باسی کەلەشاخ گرتنی پیغەمبەری صلی اللہ علیہ وسلم نەکرد.

**ئەگەر کەسێ بەندەکە ی بکوژێ یان پەلەکانی ببرێ وەک:  
لوت یان گوپی، ئایا تۆلە ی لێ دەکرێتەوہ یان نا؟**

**۷ - باب مَن قَتَلَ عَبْدَهُ أَوْ مَثْلَ بِهِ أُيْقَادُ مِنْهُ**

۴۵۱۵ - (ضعیف) عن سمرة: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ قَتَلَ عَبْدَهُ قَتَلْتَاهُ، وَمَنْ جَدَعَ عَبْدَهُ جَدَعْتَاهُ).

واتە: لہ سەمورەوہ دەگیرنەوہ، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویەتی:  
(ھەرکەسێ بەندە ی خۆی بکوژێ دەیکوژین، ھەرکەسێ لوتی بەندە ی خۆی  
ھەڵدەری لوتی ھەڵدەدرین).

۴۵۱۶ - (ضعیف) عن قتادة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ خَصَى عَبْدَهُ خَصَيْنَاهُ).

واتە: لہ قەتادەوہ دەگیرنەوہ، کە وتویەتی: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم  
فہرموویەتی: (ھەرکەسێ بەندە ی خۆی بخەسێ دەیخەسێن).

۴۵۱۷ - (صحيح مقطوع) عن قتادة بإسنادٍ شُعْبَةَ، مِثْلَهُ، زَادَ: ثُمَّ إِنَّ الْحَسَنَ نَسِيَ هَذَا الْحَدِيثَ فَكَانَ يَقُولُ: (لَا يُقْتَلُ حُرٌّ بِعَبْدٍ).

واتە: لہ قەتادەوہ فہرمودە ی پیشو بە ھەمان ئیسنادی شوعبە ھاتوہ. بەلام  
ئەمە ی بۆ زیاد کرد: لەپاشدا ھەسەنئەم فہرمودە ی لەیاد چو، دەیفەرموو:  
(کەسێ نازاد لەباتی بەندە ناکوژرێتەوہ).



٤٥١٨ - ((صحيح مقطوع) عن الحسن قال: لَا يُقَادُّ الْحُرُّ بِالْعَبْدِ.

واتە: لە ھەسەنەو دەگیرنەو، کە وتوینەتی: کەسی نازاد لەباتی بەندە تۆلەیی لێ ناکرێتەو.

٤٥١٩ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: جَاءَ رَجُلٌ مُسْتَضْرَحٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: جَارِيَةٌ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ: (وَيْحَاكَ مَا لَكَ). قَالَ: شَرًّا أَبْصَرَ لِسَيِّدِهِ جَارِيَةً لَهُ فَغَارَ فَجَبَّ مَذَاكِرَهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (عَلَى بِالرَّجُلِ). فَطَلِبَ فَلَمْ يُفْذَرْ عَلَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اذهَبْ فَأَنْتَ حُرٌّ). فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، عَلَى مَنْ نُصْرَتِي؟ قَالَ: (عَلَى كُلِّ مُؤْمِنٍ). أَوْ قَالَ: (كُلِّ مُسْلِمٍ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الَّذِي عُتِقَ كَانَ اسْمُهُ رَوْحُ بْنُ دِينَارٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الَّذِي جَبَّهُ زِنْبَاعٌ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا زِنْبَاعٌ أَبُو رَوْحٍ كَانَ مَوْلَى الْعَبْدِ.

واتە: لە عەمری کۆری شووعەییەو، لە باوکیەو، لە باپیریەو، لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھاتو، وتی: پیاوی بە ھات و ھاوار ھات بۆ خزمەت پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، وتی: ئەو پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، کەنیزەکی فلان کەس، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، فەرمووی: ((وېحاک)) ئەو چیتە؟. پیاو کە وتی: توشی شەڕ و خراپە بووم سەیری کەنیزەکی فلانە کەسم کرد پەلاماری دام و ھینەکانی بریم، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەو پیاو بۆ رابگر). چون بۆی دەستیان نەکەوت لە ترسان ھەلھاتبو، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەو پیاوێی کە ھینەکانی برێ بوو فەرمووی: (برۆ تۆ نازادی). وتی: ئەو پیغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم (پشتگیری کردن و دالەدانم لەسەر کێ یە؟). پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووینەتی: (لەسەر سەرچەم باوەردارانە) یان فەرمووی: (لەسەر ھەموو موسولمانانە). ئەبو داود دەلیت: ئەوێی کە نازاد کرا ناوی رەوھی کۆری دینار بوو. ئەوێی کە ھینەکانی بری ناوی زینباع بوو. زینباع ئەبو رەوھ گەورەیی بەندە نازاد کراو کە بوو.

## باسی (قه سامه) پاکانه

### ۸ - باب القسامة.

۴۵۲۰ - (صحيح) عن سهل بن أبي حثمة و رافع بن خديج: أَنَّ مُحْيِصَةَ بَنَ مَسْعُودٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بَنَ سَهْلٍ انْطَلَقَا قَبْلَ خَيْرٍ فَتَفَرَّقَا فِي النَّخْلِ فَقَتِلَ عَبْدُ اللَّهِ بَنُ سَهْلٍ، فَأَتَاهُمَا الْيَهُودُ، فَجَاءَ أَخُوهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بَنُ سَهْلٍ وَابْنَا عَمِّهِ حُوَيْصَةُ وَمُحْيِصَةُ فَأَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَكَلَّمَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فِي أَمْرِ أَخِيهِ وَهُوَ أَصْغَرُهُمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْكُبْرَى الْكُبْرَى). أَوْ قَالَ: (لِيَبْدَأِ الْأكْبَرُ). فَتَكَلَّمَا فِي أَمْرِ صَاحِبِهِمَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يُقْسِمُ خَمْسُونَ مِنْكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ فَيُدْفَعُ بِرُمْتِهِ). قَالُوا: أَمْرٌ لَمْ نَشْهَدْهُ كَيْفَ نَخْلِفُ؟ قَالَ: (فَتَبَرُّنَّكُمْ يَهُودُ بِأَيْمَانِ خَمْسِينَ مِنْهُمْ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَوْمٌ كُفَّارٌ. قَالَ: فَوَدَّاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ قَبْلِهِ. قَالَ: قَالَ سَهْلٌ: دَخَلْتُ مِرْبَدًا لَهُمْ يَوْمًا فَرَكَضْتَنِي نَاقَةً مِنْ تِلْكَ الْإِبِلِ رَكْضَةً بِرَجُلِهَا. قَالَ حَمَادٌ: هَذَا أَوْ نَحْوُهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ بَشْرُ بْنُ الْمُفَضَّلِ وَمَالِكٌ، عَنْ يَحْيَى بْنِ سَعِيدٍ قَالَ فِيهِ: (أَتَخْلِفُونَ خَمْسِينَ يَمِينًا وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ أَوْ قَاتِلِكُمْ) وَلَمْ يَذْكُرْ بِشْرٌ دَمًا. وَقَالَ عَبْدُهُ، عَنْ يَحْيَى، كَمَا قَالَ حَمَادٌ، وَرَوَاهُ ابْنُ عُيَيْنَةَ عَنْ يَحْيَى قَبْدًا بِقَوْلِهِ: (تَبَرُّنَّكُمْ يَهُودُ بِخَمْسِينَ يَمِينًا يَخْلِفُونَ). وَلَمْ يَذْكُرِ الْإِسْتِحْقَاقَ، قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا وَهُمْ مِنْ ابْنِ عُيَيْنَةَ.

واته: له سهلی کوری (حثمة) و رافعی عمری کوری خدیجه وه ده گیرنه وه، که موحه یصه ی کوری مه سعود و (عبد الله) ی کوری سههل ده چن بو خدیبه، لهوی بهناو باخه خورماکاندا بلاوده بنه وه، (عبد الله) ی کوری سههل ده کوژریت، جا جوله که کان تاوانبار ده کهن به کوشتنی، (عبد الرحمن) ی کوری

سەھلی بۆی و دوو ئامۆزای بە ناوە‌کانی حوہیصەو موہیصە هاتن بۆ خزمەت  
 پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، (عبد الرحمن) ی بۆی کہ لەوان بچوکتەر  
 بوو ویستی دەربارە ی کوشتنی براکە ی قسە بکات، پێغەمبەری خوا صلی اللہ  
 علیہ وسلم، فەرمووی: (با گەورە‌کە‌تان قسە بکات، با گەورە‌کە‌تان قسە بکات)،  
 یان فەرمووی: (با گەورە دەست پێ بکات)، جا حوہیصەو موہیصە باسی  
 بە‌سەرھاتی ئامۆزاکە‌یان کرد، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی:  
 (پەنجا کەس لە‌ئێو سوێند بخوات لە‌سەر پیاوی لە‌وان، ئەو پیاو پەت دە‌کری و  
 دە‌درێتە دە‌ستان لە‌جیاتی کوژراوێ‌کە‌تان بیکوژنە‌و). وتیان: شتی کہ نە‌مان دیبێ  
 چۆن سوێندی لە‌سەر بخوین؟ فەرمووی: (کەواتە پەنجا کەس لە‌جولە‌کە‌کان  
 سوێندتان بۆ دە‌خۆن بە‌و پە‌کە‌نە‌تان بۆ دە‌کە‌ن). وتیان: ئە ی پێغەمبەری خوا  
 صلی اللہ علیہ وسلم ئە‌وانە‌ ھۆزێکی کافرن سوێندیان لێ وەرناگیرێت، راوی  
 وتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خۆی خۆتە‌کە ی دا لە‌ وشتی  
 زە‌کات. راوی وتی: سە‌ھل وتی: رۆژی چومە ناو پە‌چە ی وشتەرکانە‌و یە‌کێ  
 لە‌ و وشتارنە لە‌قە‌یە‌کی لێ دام، ھە‌ماد ئە‌م فەرمودە ی گیراویە‌و یان وک ئە‌مە ی  
 گیراویە‌و. بێشری کۆری (مفضل) و مالیک لە‌ یە‌حیای کۆری سە‌عیدە‌و ئە‌م  
 فەرمودە‌یان رێوایە‌ت کردوہ لە‌ فەرمودە‌کە‌یدا وتی: (ئایا پە‌نجا سوێند دە‌خۆن  
 کہ ئە‌وان کوشتویانە‌ ھە‌تا ئە‌وان خوین کوژراوێ‌کە‌تان پێ بدن). بێشەر باسی  
 وشە ی (الدم) خوینی نە‌کرد، عە‌بدە لە‌ یە‌حیاو، ھە‌روە‌ک ھە‌ماد گیراویە‌و، وە  
 عویە‌ینە لە‌ یە‌حیاو رێوایە‌تی کردوہ، بە‌مە دە‌ستی پێ کرد: (کەواتە پە‌نجا  
 کەس لە‌جولە‌کە‌کان سوێندتان بۆ دە‌خۆن بە‌و پە‌کە‌نە‌تان بۆ دە‌کە‌ن). بە‌لام باسی  
 (ئستی‌حقاق) ی نە‌کرد، ئە‌بو داود دە‌لێت: ئە‌مە (وہم) لە‌ ئیبنو عویە‌ینە‌و.

٤٥٢١ - (صحیح) عن سهل بن أبي حثمة، عن رجال من کبراء قومه: أَنَّ عَبْدَ  
 اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةَ خَرَجَا إِلَى خَيْبَرَ مِنْ جَهْدٍ أَصَابَهُمْ، فَأَتَى مُحَيِّصَةُ فَأُخْبِرَ أَنَّ  
 عَبْدَ اللَّهِ بْنَ سَهْلٍ قَدْ قُتِلَ وَطَرِحَ فِي قَفِيرٍ أَوْ عَيْنٍ، فَأَتَى يَهُودَ فَقَالَ: أَنْتُمْ وَاللَّهِ  
 قَتَلْتُمُوهُ. قَالُوا: وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ. فَأَقْبَلَ حَتَّى قَدِمَ عَلَى قَوْمِهِ فَذَكَرَ لَهُمْ ذَلِكَ،  
 ثُمَّ أَقْبَلَ هُوَ وَأَخُوهُ حُوَيْصَةُ - وَهُوَ أَكْبَرُ مِنْهُ - وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ فَذَهَبَ

مُحَيِّصَةً لِّتَكْلَمَ - وَهُوَ الَّذِي كَانَ بِخَيْبَرَ - , فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كَبُرَ كَبْرُ). يُرِيدُ السَّنَ فَتَكَلَّمَ حُويصَه, ثُمَّ تَكَلَّمَ مُحَيِّصَهُ, فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِمَّا أَنْ يَدُوا صَاحِبَكُمْ وَإِمَّا أَنْ يُؤَدُّوا بِحَرْبٍ). فَكَتَبَ إِلَيْهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَلِكَ, فَكَتَبُوا إِنَّا وَاللَّهِ مَا قَتَلْنَاهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِحُويصَه وَمُحَيِّصَه وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ: (أَتَخْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ دَمَ صَاحِبِكُمْ؟). قَالُوا: لَا. قَالَ: (فَتَخْلِفُ لَكُمْ يَهُودُ). قَالُوا لَيْسُوا مُسْلِمِينَ, فَوَدَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عِنْدِهِ, فَبَعَثَ إِلَيْهِمْ مِائَةَ نَاقَةٍ حَتَّى أَذْخَلَتْ عَلَيْهِمُ الدَّارَ. قَالَ سَهْلٌ: لَقَدْ رَكَّضْتَنِي مِنْهَا نَاقَةٌ حَمْرَاءُ.

واته: سه‌لی کوری (حتمه) ده‌لیت: کومه‌لی له گه‌وره پیاوانی هۆزه‌که‌ی خۆم گێڕایانه‌وه بۆم: که (عبد الله) ی کوری سه‌هل و موحه‌یسه ده‌چن بۆ خه‌یبه‌ر له‌به‌ر هه‌ژاری و بارگرانی ژیان, موحه‌یسه هات و هه‌والی هینا که (عبد الله) ی کوری سه‌هل کوژراوه‌و فرێدراوه‌ته ناو (فقیر) یکه‌وه - (فقیر) بریتیه له بیرێک زۆر قول نیه‌و ده‌مه‌که‌ی فراوانه - یان کارێزێکه‌وه, چو بۆ لای جوله‌که‌کان وتی: سوێند به (الله) ئیوه کوشتوتانه, نه‌وانیش وتیان: سوێند به (الله) ئیمه نه‌مان کوشتوه, جا موحه‌یسه هاته‌وه به‌ره‌و مه‌دینه هه‌تا گه‌یشته ناو هۆزه‌که‌ی خۆی و هه‌واله‌که‌ی پێی راگه‌یاندن, له‌پاشدا خۆی و حوه‌یسه‌ی برای که له‌خۆی گه‌وره‌تر بوو له‌ته‌ک (عبد الرحمن) ی کوری سه‌هل چوون بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم, موحه‌یسه که نه‌و له‌خه‌یبه‌ر بوو ویستی له‌باره‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌وه قسه‌ بکات, پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فرموو: (با گه‌وره‌که‌تان قسه‌ بکات, با گه‌وره‌که‌تان قسه‌ بکات), جا حوه‌یسه قسه‌ی کرد, له‌پاشدا موحه‌یسه‌ش قسه‌ی خۆی کرد, پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (ئه‌گه‌ر جوله‌که‌کان نه‌و کاره‌یان کردبێ یان ده‌بێ خۆتبا‌یی بده‌ن, یان ده‌بێ جه‌نگ رابگه‌یه‌نن له‌نیوان ئیمه‌و نه‌واندا). جا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌وباره‌وه نامه‌ی نوسی بۆ جوله‌که‌کان, نه‌وانیش وه‌لامی نامه‌که‌یان دایه‌وه‌و نویسیویان: سوێند به (الله) ئیمه نه‌مان کوشتوه, پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ موحه‌یسه‌و حوه‌یسه‌و (عبد

الرحمن) ی کۆری سەهلی فەرموو: (ئایا ئیوە سویند دەخۆن کە ئەوان کوشتویانە هەتا ئەوان خوینتان پێی بدەن؟) وتیان: نەخێر، سویند ناخوین، فەرموی: (کەواتە جولهکەکان سویندتان بۆ دەخۆن و پاکانەتان بۆ دەکەن کە ئەوان نەیان کوشتووە). وتیان: ئەوانە موسولمان نین سویندیانی لێ وەرناگیریت، جا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خۆی خۆینی کوژراوەکە ی دا، سەد و شتری مێینە ی بۆ ناردن تا کرانە ژورەوہ بۆیان. سەهل وتی: روژی چومە ناو پەجە ی و شترێکی سوریان لەقەیەکی لێ دام.

٤٥٢٢ - (ضعیف معضل) عن عمرو بن شعيب: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، أَنَّهُ قَتَلَ بِالْقَسَامَةِ رَجُلًا مِنْ بَنِي نَصْرٍ بَيْنَ مَالِكٍ بِبَحْرَةِ الرُّغَاءِ عَلَى شَطِّ لِيَّةِ الْبَحْرَةِ، قَالَ: الْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ مِنْهُمْ. وَهَذَا لَفْظُ مُحَمَّدٍ. بِبَحْرَةِ: أَقَامَهُ مُحَمَّدٌ وَخَذَهُ. عَلَى شَطِّ لِيَّةِ الْبَحْرَةِ.

واتە: لە عەمری کۆری شووعەیبەو، لە پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وسلم هاتو، کە لە (بحرة الرغاء) لە رینگە ی (قەسامە) پاکانەوہ پیاوێکیان کوشتبوو لە بەنی نەصری کۆری مالیک لە لایە لەلاکانی (بحرة)، راوی وتی: بکوژ و کوژراو لە خۆیان بوون واتە لە بەنی نەصر.

## دەرباری وازەینان لە تۆلە بە پاکانە

### ٩ - باب فی تَرْكِ الْقَوْدِ بِالْقَسَامَةِ.

٤٥٢٣ - (صحیح) عن بشیر بن یسار زَعَمَ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ يُقَالُ لَهُ سَهْلُ بْنُ أَبِي حَثْمَةَ، أَخْبَرَهُ، أَنَّ نَفَرًا مِنْ قَوْمِهِ انْطَلَقُوا إِلَى خَيْبَرَ، فَتَفَرَّقُوا فِيهَا، فَوَجَدُوا أَحَدَهُمْ قَتِيلًا، فَقَالُوا لِلَّذِينَ وَجَدُوهُ عِنْدَهُمْ: قَتَلْتُمْ صَاحِبَنَا! فَقَالُوا: مَا قَتَلْنَاهُ، وَلَا عَلِمْنَا قَاتِلًا. فَانْطَلَقْنَا إِلَى نَبِيِّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَقَالَ لَهُمْ: (تَأْتُونِي بِالْبَيِّنَةِ عَلَى مَنْ قَتَلَ هَذَا). قَالُوا: مَا لَنَا بَيِّنَةٌ. قَالَ: (فَيُخْلِفُونَ لَكُمْ). قَالُوا: لَا نَرْضَى بِإِيمَانِ الْيَهُودِ. فَكَرِهَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُنْطَلَّ دَمُهُ فَوَدَّاهُ مِائَةً مِنْ إِبِلٍ الصَّدَقَةِ.

واتە: لە بەشیری کوری یەساروە هاتو، پێی وابوو کە پیاوی لە ئەنصار بەناوی سەهلی کوری (حشمە) ھوێ بوێ گێراوئەو، کە چەند کەسی لە ھۆزەکە ی دەچن بوێ خەیبەر، لەوێ بڵاودەبنەو، یەکیکیان دەکوژرێت، بە جولەکەکانیان وت: ئێو کوشتوتانە، وتیان: ئێمە نەمان کوشتوو ناشرانین کێ کوشتوئەتی ناگامان لێی نیە. روشتن بوێ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، سەھل وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموون: (بەلگەم بوێ دینن لەسەر ئەوێ کە کێ کوشتوئەتی؟) وتیان: نەخێر، بەلگەمان پێ نیە چونکە لەوێ نەبووین، فەرمووی: (کەواتە جولەکەکان سوێندتان بوێ دەخۆن و پاکانەتان بوێ دەکەن کە ئەوان نەیان کوشتو). وتیان: ئێمە رازی نابین بە سوێندی جولەکەکان، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی ناخۆش بوو خوێنەکە ی بە ھەدر بروات بوێە خوێ سەد و شتری زەکاتی دا لەجیاتی خوێنەکە ی.

۴۵۲۴ - (صحيح بما قبله) عن رافع بن خديج قال: أَصْبَحَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ مَقْتُولًا بِخَيْبَرَ، فَأَنْطَلَقَ أَوْلِيَاؤُهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَذَكَرُوا ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: (لَكُمْ شَاهِدَانِ يَشْهَدَانِ عَلَى قَتْلِ صَاحِبِكُمْ؟). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَمْ يَكُنْ ثُمَّ أَحَدٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّمَا هُمْ يَهُودٌ وَقَدْ يَجْتَرِئُونَ عَلَى أَعْظَمَ مِنْ هَذَا. قَالَ: (فَاخْتَارُوا مِنْهُمْ خَمْسِينَ فَاسْتَخْلِفُوهُمْ). فَأَبَوْا، فَوَدَّاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عِنْدِهِ.

واته: له رافعى كورى خه ديجه وه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: جارى پياوئكى نه نصارى له خه بيهر كوژرا، كه سوکاره كهى چون بو خزمهت پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، به سهرهاته كهيان بو گيپرايه وه، فرموى: (دوو شايه تتان ههيه كه شايه تى بدن له سهر نه وهى كه فلان كهس خزمه كهى نيوي كوشتوه؟). وتيان: نهى پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم، نهو شويته يه كهى له موسولمانانى لى نه بووه، به لكو نه وانه جوله كهن جورته تى له وه گه وره تر شيان ههيه، چونكه نه وانه دوژمنى نيمن، فرموى: (دهى په نجا كهس له خوژتان هه لبريزن سوئند بخون كه نه وان كوشتيانه)، نه وانيش نهو كارهيان نه كرد، جا پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم خوى خوئنه كهى دا.

۴۵۲۵ - (منكر) عن عبد الرحمن بن بجيد قال: إِنَّ سَهْلًا وَاللَّهِ أَوْهَمَ الْحَدِيثِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى يَهُودَ: (أَنَّهُ قَدْ وَجَدَ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ قَتِيلَ قَدُوهُ). فَكَتَبُوا يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ خَمْسِينَ يَمِينًا مَا قَتَلْنَاهُ وَلَا عَلِمْنَا قَاتِلًا. قَالَ: فَوَدَّاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ عِنْدِهِ مِائَةَ نَاقَةٍ.

واته: له (عبد الرحمن) كورى بوجه يده وه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: سوئند به (الله) سههل (وهم) كرده له فرموده كه دا، پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه وسلم نامهى نوسى بو جوله كه كان: (به راستى نهو پياوه له لاي نيوي كوژرا وه خوئنه كهى بدن). نه وانيش وه لامى نامه كهيان دايه وهو پاكانهيان كردبوو په نجا

که‌سیان سوێنیان خواردبوو به (الله) که ئێمه نه‌مان کوشتوهو ناگاشمان لی نه که کج کوشتویه‌تی. راوی وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆی خۆینی کوژراوه‌که‌ی دا که سه‌د و شتر بوو.

۴۵۲۶ - (شاذ) عن أبو سلمة بن عبد الرحمن وسليمان بن يسار، عن رجال من الأنصار: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِلْيَهُودِ وَبَدَأَ بِهِمْ: (يَخْلِفُ مِنْكُمْ خَمْسُونَ رَجُلًا). فَأَبَوْا. فَقَالَ لِلْأَنْصَارِ: (اسْتَحِقُّوا). فَقَالُوا: نَخْلِفُ عَلَى الْعُغَيْبِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟! فَجَعَلَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِيَّةً عَلَى يَهُودٍ، لَأَنَّهُ وَجَدَ بَيِّنًا أَظْهَرَهُمْ.

واته: له ئه‌بو سه‌له‌مه‌ی کوپی (عبد الرحمن) و سوله‌یمانی کوپی یه‌ساره‌وه، له پیاوانی له ئه‌نصاروه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم له جوله‌که‌کانه‌وه ده‌ستی پێ کردو پێی فەرموون: (با په‌نجا که‌س له‌ئێوه سوێند بخۆن). ئه‌وانیش رازی نه‌بوون، جا پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم به ئه‌نصاره‌کانی فەرموو: (ده‌ی ئێوه سوێند بخۆن؟! و تیان: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌سه‌ر شتی نادیار سوێند بخۆین؟! پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆینه‌که‌ی خسته ئه‌ستۆی جوله‌که‌کانه‌وه چونکه له‌لای ئه‌وان دۆزرايه‌وه که کوژرابوو.



## ده‌باره‌ی بکوژ تۆله‌ی لی ده‌کریت‌ه‌وه

### ۱۰ - باب یَقَادُ مِنَ الْقَاتِلِ .

۴۵۲۷ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ جَارِيَةً وَجِدَتْ قَدْ رَضَّ رَأْسَهَا بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَقِيلَ لَهَا: مَنْ فَعَلَ بِكَ هَذَا؟ أَفْلَانٌ؟ أَفْلَانٌ؟ حَتَّى سَمِيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوَمَّتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ، فَأَعْتَرَفَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَضَّ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ.

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیاویکی جوله‌که سه‌ری کچۆله‌یه‌کی شکاندبوو له‌نیوان دوو به‌رددا، به‌ نیوه‌ گیانی پێی وترا: کێ وای لی کردی: ئایا فلان که‌س بوو، ئایا فلان که‌س بوو، ناوی چه‌ند که‌سیکیان هێنا هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر ناوی جوله‌که‌که‌ سه‌ری له‌قاندو به‌سه‌ری ناماژێ کرد که‌ به‌لێ ئه‌و وای لی کردوم، کابرای جوله‌که‌یان گرت و هێنایان بۆ لای پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، جوله‌که‌که‌ دانی نا به‌ تاوانه‌که‌یدا، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمانی دا له‌نیوان دوو به‌رددا سه‌ری ئه‌ویشیان شکاند.

۴۵۲۸ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ يَهُودِيًّا قَتَلَ جَارِيَةً مِنَ الْأَنْصَارِ عَلَى حُلِيِّ لَهَا، ثُمَّ أَلْقَاهَا فِي قَلْبٍ، وَرَضَّخَ رَأْسَهَا بِالْحِجَارَةِ، فَأُخِذَ، فَأُتِيَ بِهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَ بِهِ أَنْ يُرْجَمَ حَتَّى يَمُوتَ، فَرُجِمَ حَتَّى مَاتَ.

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیاویکی جوله‌که له‌سه‌ر هه‌ندی خشل سه‌ری کچۆله‌یه‌کی ئه‌نصاری به‌ به‌رد شکاندبوو، به‌ نیوه‌ گیانی فرپێ دا‌بو‌ه‌ ناو بیر‌که‌وه، گرتیان و هێنایان بۆ لای پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، فهرمانی دا به‌ردبارانی بکه‌ن هه‌تا ده‌مریت، ئه‌وانیش بردیان به‌ردبارانیان کرد هه‌تا مرد.

۴۵۲۹ - (صحیح) عن انس: أَنَّ جَارِيَةً كَانَتْ عَلَيْهَا أَوْصَاحُ لَهَا فَرَضَخَ رَأْسَهَا يَهُودِيٌّ بِحَجَرٍ، فَدَخَلَ عَلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَبِهَا رَمَقٌ، فَقَالَ لَهَا: (مَنْ قَتَلَكَ فُلَانٌ قَتَلَكَ؟). فَقَالَتْ: لَا. بِرَأْسِهَا، قَالَ: (مَنْ قَتَلَكَ فُلَانٌ قَتَلَكَ؟). قَالَتْ: لَا. بِرَأْسِهَا، قَالَ: (فُلَانٌ قَتَلَكَ؟). قَالَتْ: نَعَمْ. بِرَأْسِهَا، فَأَمَرَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَتَلَ بَيْنَ حَجَرَيْنِ.

واتہ: لہ نہ نہ سہوہ دہ گیر نہ وہ، کہ کچو لہ یہ ک ہہ ندی خشی پیوہ بو، پیاوکی جولہ کہ بہ بہرد سہری شکاندبو، بہ نیوہ گیانی ہینایان بو خزمہت پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پی فہرمو: (کی وای لی کردی فلان کہس سہری شکاندی؟) بہ سہری ناماڑی کرد وتی: نہ خیر، فہرموی: (کی وای لی کردی فلان کہس بو؟) بہ سہری ناماڑی کرد وتی: نہ خیر، فہرموی: (فلان کہس وای لی کردی؟) بہ سہری ناماڑی کرد وتی: بہ لی، پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمانی دا لہ نیوان دوو بہرددا سہری نہویشیان شکاند.

## دہربارہی ثایا موسولمان

### لہ سہر کافر تۆلہی لی دہ کریتہوہ.

#### ۱۱ - باب أَيْقَادُ الْمُسْلِمِ بِالْكَافِرِ

۴۵۳۰ - (صحیح) عن قيس بن عباد قال: انْطَلَقْتُ أَنَا وَالْأَشْتَرُ إِلَى عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقُلْنَا: هَلْ عَهْدٌ إِلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، لَمْ يَعْهَدْهُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً؟ قَالَ: لَا، إِلَّا مَا فِي كِتَابِي هَذَا - قَالَ مُسَدِّدٌ: قَالَ: فَأَخْرَجَ كِتَابًا، وَقَالَ أَحْمَدُ: كِتَابًا مِنْ قِرَابِ سَيْفِهِ - فَإِذَا فِيهِ: (الْمُؤْمِنُونَ تَكَافَأُوا دِمَاؤُهُمْ، وَهُمْ يَدُّ عَلَى مَنْ سِوَاهُمْ، وَيَسْعَى بِذِمَّتِهِمْ أَذْنَاهُمْ، أَلَا لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ، وَلَا ذُو عَهْدٍ فِي عَهْدِهِ، مَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا فَعَلَى نَفْسِهِ، وَمَنْ أَحْدَثَ حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).

واتە: لە قەيسى كۆرى عەبادەوه دەگیرنەوه، كە وتویهتى: من ئەشتەر چوین بۆ لای پێشەوا عەلى رەزای خواى لى بى، وتمان: پێغهەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم هیچ وەسیەتێكى بۆ کردووی كە بۆ خەڵكى بە گشتى نەکردبى؟ وتى: نەخێر، جگە لەم نامەیه - موسەددەد وتى: وتى: نامەیهكى دەرھینا، ئەحمەد وتى: لە چەرمێكدا كە شمشیرۆ قامچى تی دەخرا نامەیهكى دەرھینا - ئەمەى تێدا نوسرابوو: (باوەرداران خۆنەكانیان یەكسانە - واتە: لە تۆلە لى سەندن و خۆن كەوتنەسەردا وەك یەك گەورەو بچوك و خاوەن پلەو پایەو بى پلەو پایە -، ئەكەوتنە گەردنى هەمویانەوه ئەوەى كە لە گەردنى كەمترین و خوارتریناندا بێت - واتە ئەگەر لە خوارترینى موسوڵمانان لە پلەو پایەدا پەناى كافرىكى دا ئەوا پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانان بپاریژن -، یەكەدەستن بەرامبەر بە جگە لە خۆیان و یارمەتى دەرى یەكترن، كەسى باوەردار بە كافر ناكۆژرێت، كافری كە لەناو بەلێن و پەیمانى موسوڵماناندا بێت بە كافرىكى دەرەوه بەلێن و پەیمانى موسوڵمانان ناكۆژرێتەوه، هەركەسى كارێكى (بیدعە) دابھێتى ئەوه تەوانەكەى لەئەستۆیەتى، وە هەر كەسى كارێكى (بیدعە) دابھێتى یان ئەهلى بیدعە پەنا بدات و سەرى بخت ئەوه نەفرینی خداو مەلائیکەكان و ئەو خەڵكە هەر هەمووى لەسەربى).

٤٥٣١ - (حسن صحيح) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، ذكر نحو حديث علي، زاد فيه: (وَيُجِيرُ عَلَيْهِمْ أَقْصَاهُمْ، وَيَرُدُّ مُشِدَّهُمْ عَلَى مُضْعِفِهِمْ، وَمُتَسَرِّهِمْ عَلَى قَاعِدِهِمْ).

واتە: لە عەمرى كۆرى شوەبەیهوه، لە باوكیهوه، لە باپیریوه دەگیرنەوه، كە پێغهەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى، جا راوی وەك فەرموودهكەى عەلى گیراىوه، بەلام ئەمەى بۆ زیاد كرد: واتە: لە عەمرى كۆرى شوەبەیهوه، لە باوكیهوه، لە باپیریوه دەگیرنەوه، كە وتویهتى: پێغهەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویهتى: (ئەگەر دورترینى موسوڵمانان پەناى كافرىكى دا ئەوا پێویستە لەسەر هەموو موسوڵمانان بپاریژن، - خاوەن پلەوپایەو لە خوارترینان



وهك يه كن بو به لئین و پهیمانندان به كافر -، به هیژ و بیج هیزیان وهك يهك به شدارن له دهستكهوتی جهنگیدا، نهووی له لهشكرهكه جیاپیتهوه و نهووی كه دهمیپیتتهود وهك يه كیان بهردهكهوئت).

## نهگهر كهسی یهكی بگریت

### بهسهر ژنهكهیهوه ئایا بیکوژیت یان نا؟

#### ۱۲ - باب فی من وجد مع أهله رجلاً أقتله

۴۵۳۲ - (صحیح) عن أبو هريرة: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ يَجِدُ مَعَ امْرَأَتِهِ رَجُلًا أَيْقَتْلُهُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا). قَالَ سَعْدٌ: بَلَى وَالَّذِي أَكْرَمَكَ بِالْحَقِّ. قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (اسْمَعُوا إِلَى مَا يَقُولُ سَيِّدُكُمْ). قَالَ عَبْدُ الْوَهَّابِ: (إِلَى مَا يَقُولُ سَعْدٌ).

واته: له نهبو هورهیرهوه دهگیرنهوه، كه سهعدی كوری عوباده وتویهتی: نهی پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهگهر پیاویك بهسهر ژنهكهیهوه پیاوی بگریت ئایا بیکوژیت؟ فهرمووی: (نهخیر). سهعد وتی: بهلێ، بیکوژیت بهو (الله)یهی كه ریزی لهتۆ ناوه بهههق، پیغهمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (گویی بگرن لهووی كه گهورهكهتان دهیلێت). عبد الوهاب وتی: پیغهمبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (گویی بگرن لهووی كه سهعد دهیلێت).

۴۵۳۳ - (صحیح) عن أبو هريرة: أَنَّ سَعْدَ بْنَ عُبَادَةَ قَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرَأَيْتَ لَوْ وَجَدْتُ مَعَ امْرَأَتِي رَجُلًا أُمْهِلُهُ حَتَّى آتِيَ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ؟ قَالَ: (نَعَمْ).

واته: له نه بو هوره يروه ده گيرنه وه، که سه عدي کوري عوباده به پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم وت: پيم بلې نه گهر پياوړک به سهر ژنه که يه وه پياوړ بگري ت ماوه ي پي بدات هه تا چوار شايت ده يني؟ فهرمووي: (به لې).

## سهاره ت به نه گهر سه رکار به هه له شتي کي له ده ست بقه ومي تولي لي ده کري ته وه يان نا؟

### ۱۳ - باب الْعَامِلُ يُصَابُ عَلَى يَدَيْهِ خَطَأً.

۴۵۳۴ - (صحيح) عن عائشة: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ أَبَا جَهْمٍ بَنَ حَذِيفَةَ مُصَدِّقًا، فَلَاجَهُ رَجُلٌ فِي صَدَقَتِهِ، فَضَرَبَهُ أَبُو جَهْمٍ، فَشَجَّهُ، فَأَتَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: الْقَوْدَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَكُمْ كَذَا وَكَذَا). فَلَمْ يَرْضَوْا، فَقَالَ: (لَكُمْ كَذَا وَكَذَا). فَلَمْ يَرْضَوْا، فَقَالَ: (لَكُمْ كَذَا وَكَذَا). فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي خَاطِبُ الْعَشِيَّةِ عَلَى النَّاسِ وَمُخْبِرُهُمْ بِرِضَاكُمْ). فَقَالُوا: نَعَمْ. فَخَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (إِنَّ هَؤُلَاءِ اللَّيْثِيَّيْنَ أَتَوْنِي يُرِيدُونَ الْقَوْدَ، فَعَرَضْتُ عَلَيْهِمْ كَذَا وَكَذَا فَرَضُوا أَرْضِيئُمْ). قَالُوا: لَا. فَهَمَّ الْمُهَاجِرُونَ بِهِمْ، فَأَمَرَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَكْفُوا عَنْهُمْ، فَكَفُّوا، ثُمَّ دَعَاهُمْ فَرَادَهُمْ، فَقَالَ: (أَرْضِيئُمْ). فَقَالُوا: نَعَمْ. قَالَ: (إِنِّي خَاطِبُ عَلَى النَّاسِ وَمُخْبِرُهُمْ بِرِضَاكُمْ). قَالُوا: نَعَمْ. فَخَطَبَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (أَرْضِيئُمْ). قَالُوا: نَعَمْ.

واته: له عائشه وه زاي خوي لي بي ده گيرنه وه، که وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم نه با جه مي کوري (حذيفه اي نارد بو زه کات کو کړنه وه، که سي له سهر زه کاته که ي دمه قاله ي له ته ک کرد، نه ویش سهری شکاند، کابرا هات بو خرمه ت پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم داوای

تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ی کرد، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرموو: (واز له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ بێنه‌ ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ مالت ده‌ده‌ینی). رازی نه‌بوو، بۆی زیاد کردو فەرمووی: (ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌ینی). هه‌ر رازی نه‌بوو، بۆی زیاد کردو فەرمووی: (ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ت ده‌ده‌ینی). رازی بوو، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (من ئهم ئیواره‌ وتار ده‌ده‌م بۆ خه‌لك و هه‌والیان ده‌ده‌می كه‌ ئیوه‌ رازی بوون) وتیان: به‌لێ باشه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بۆدان، فەرمووی: (ئه‌وانه‌ (لیث)یه‌كان هاتون و داوی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ ده‌كه‌ن، منیش ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ مالم بۆ پێش‌نیاز كردون ئایا ئیوه‌ رازین؟). وتیان: نه‌خێر رازی نین، كۆچه‌ران نیازیان بوو ئازاریان به‌ن و لییان به‌ن، چونكه‌ له‌ته‌ك پێغه‌مبه‌ردا صلی الله علیه وسلم درۆیان كرد، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی دا وازیان لی بێنن، له‌پاشدا بانگی كردنه‌وه‌و بۆی زیاد كردن فەرمووی: (ئایا ئیوه‌ به‌ ئه‌وه‌نده‌ مال رازین؟) وتیان: به‌لێ. فەرمووی: (وتار ده‌ده‌م بۆ خه‌لك و هه‌والیان ده‌ده‌می كه‌ ئیوه‌ رازی بوون) وتیان: به‌لێ باشه‌، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بۆدان و فەرمووی: (ئایا ئیوه‌ رازین؟) وتیان: به‌لێ رازین.

## باسی تۆله‌كردنه‌وه‌ به‌بێ به‌كاره‌ینای ئاسن.

### ۱۴ - باب الْقَوْدِ بِغَيْرِ حَدِيدٍ.

۴۵۳۵ - (صحيح) عن أنس: أَنَّ جَارِيَةً وَجَدَتْ قَدْ رُضَّ رَأْسُهَا بَيْنَ حَجَرَيْنِ، فَقِيلَ لَهَا مَنْ فَعَلَ بِكَ هَذَا؟ أَفْلَانٌ، أَفْلَانٌ، حَتَّى سُمِّيَ الْيَهُودِيُّ، فَأَوَمَّتْ بِرَأْسِهَا، فَأَخَذَ الْيَهُودِيُّ، فَأَعْتَرَفَ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُرَضَّ رَأْسُهُ بِالْحِجَارَةِ.

واته: له ئه‌نه‌سه‌وه‌ ده‌گێرنه‌وه‌، كه‌ پیاویکی جوله‌كه‌ سه‌ری كچۆله‌یه‌کی شكاندبوو له‌نیوان دوو به‌رددا، به‌ نیوه‌ گیانی پێی وترا: كی وای لی كردي: ئایا فلان كه‌س بوو، ئایا فلان كه‌س بوو، ناوی چه‌ند كه‌سیکیان هینا هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر



ناوی جوله که که سه ری له قاندو به سه ری ئا مازه ی کرد که به لای ئه وای لای کردوم، کابرای جوله که یان گرت و هینایان بو لای پیغه مبه ری صلی الله علیه وسلم، جوله که که دانی نا به تاوانه کهیدا، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمانی دا به بهرد سه ری ئه ویش بشکینن.

## باسی تۆله کردنه وه له لیدان.

### ته نانه ت له کار به ده ست خوشی.

#### ۱۵ - باب الْقَوْدِ مِنَ الصَّرْبَةِ وَقَصِّ الْأَمِيرِ مِنْ نَفْسِهِ.

۴۵۳۶ - (ضعیف) عن أبو سعيد الخدري قال: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ قَسْمًا أَقْبَلَ رَجُلٌ فَأَكَبَّ عَلَيْهِ، فَطَعَنَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعُرْجُونٍ كَانَ مَعَهُ فَجُرِحَ بِوَجْهِهِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (تَعَالَ فَاسْتَقْدْ). فَقَالَ: بَلْ عَقَوْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ.

واته: له ئه بو سه عیدی خودریه وه ده گیرنه وه، که جاری پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم مالیکی دابهش ده کرد پیاوی په لاماری دا، لقه دارخورمایه کی وشکی به دهسته وه بوو روخساری کابرای بریندار کرد، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو: (وه ره تۆله ی خۆتم لای بکه ره وه). وتی: نا ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به لکو لیت خوش بووم.

۴۵۳۷ - (ضعیف) عن أبو فراس قال: حَطَبْنَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ عُمَالِي لِيَضْرِبُوا أَبْشَارَكُمْ وَلَا لِيَأْخُذُوا أَمْوَالَكُمْ، فَمَنْ فَعَلَ بِهِ ذَلِكَ فَلْيَرْفَعْهُ إِلَى أَقْصَى مِنْهُ، قَالَ: عَمَرُو بْنُ الْعَاصِ لَوْ أَنَّ رَجُلًا آدَبَ بَعْضَ رَعِيَّتِهِ أَتَقْصُ مِنْهُ، قَالَ: إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ أَقْصَى، وَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَقْصَ مِنْ نَفْسِهِ.

واتە: لە ئەبو فیراسەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: جاری پێشەوا عومەری کۆری (خطاب) رەزای خۆی لێ بێ و تازی بۆ دەخوێندینەو فەرمووی: کاربەدەستان بۆ ئەو نانێرم لێتان بەدەن و مāl و سامانتان بەرن، هەرکەس کاری لەو جوۆری لە گەڵ کردن با بیّت شکات بکات و پێم بلێن ئەو خۆم تۆڵە لێ دەکەمەو بۆی، عەمری کۆری عاص و تی: ئەو ئەگەر یەکی تەمیی کەسێ لە ژێردەستەکانی خۆی بکات تۆڵە لێ دەکەیتەو، فەرمووی: بەلێ سوێند بە (الله) تۆڵە لێ دەکەمەو، چونکە بەراستی بۆ خۆم پێغەمبەری خوا م صلی الله علیه وسلم بێنیو تۆڵە لێ خۆی ئەسەند.

### لِخَوْشِبُونِ لَهُ خَوْنٍ لَهُ لَا يَهْنُ نَافَرَتَانَهُو.

#### ١٦ - بَابُ عَفْوِ النِّسَاءِ عَنِ الدِّمِ.

٤٥٣٨ - (ضعيف) عن عائشة رضي الله عنها: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (عَلَى الْمُقْتَلَيْنِ أَنْ يَنْحَجِرُوا الْأَوَّلَ فَلَاوَّلَ وَإِنْ كَانَتْ امْرَأَةً). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: بَلَغَنِي أَنَّ عَفْوَ النِّسَاءِ فِي الْقَتْلِ جَائِزٌ إِذَا كَانَتْ إِحْدَى الْأُولِيَاءِ، وَبَلَغَنِي عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ فِي قَوْلِهِ: (يَنْحَجِرُوا). يَكْفُوا عَنِ الْقَوْدِ.

واتە: لە عایشەو رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا م صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (خزم و کەسوکاری کوژراو کامەیان خزمایەتی نزیکتر بێ لە کوژراوەکەو ئەو لەپێشتەر بۆ لیخۆشبون، با ئافرەتیش بیّت). ئەبو داود دەلیت: پێم گەیشتو کە لیخۆشبون لەلایەن ئافرەتانەو دروستە ئەگەر یەکی بێ لە خزمانی کوژراوەکە. هەرەها لە ئەبو عوبەیدەو پێم گەیشتو کە: (يَنْحَجِرُوا) وازەینانە لە تۆڵەکردنەو.



## نهوهی کویرانه بکوژریت له نیوان خهک دا

۱۷ - باب مَنْ قُتِلَ فِي عَمِيَاءَ بَيْنَ قَوْمٍ.

۴۵۳۹ - (صحیح بما بعده) عن ابن عبید قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ قُتِلَ فِي عَمِيَاءَ فِي رَمِيٍّ يَكُونُ بَيْنَهُمْ بِحَجَارَةٍ أَوْ ضَرْبٍ بِالسَّيَاطِ أَوْ ضَرْبٍ بِعَصَا: فَهُوَ خَطَا، وَعَقْلُهُ عَقْلُ الْخَطَا، وَمَنْ قُتِلَ عَمْدًا فَهُوَ قَوْدٌ). وَقَالَ ابْنُ عُيَيْنٍ: (قَوْدٌ يَدٍ). ثُمَّ اتَّفَقَا: (وَمَنْ حَالَ دُونَهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَغَضَبُهُ لَا يُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ). وَحَدِيثُ سُفْيَانَ أَتَمُّ.

واته: له ئیبنو عوبهیدهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویهتی: (هه رکهس له شه ره بهرد و شه ره قه مچی و شه ره تیلادا کویرانه کوژرا له نیواندا کهس نهیده زانی کی کوشتویهتی نهوه داده نری به کوشتنی هه له، خوینبایی وه ک خوینبایی کوشتنی هه له یه، وه هه رکهس به قهستی بکوژری نهوه تۆ له له بکوژ ده کریتته وه له جیاتی کوژراوه که ده کوژریتته وه - مه گهر خاوه نه کهی لی خۆش بی - ). ئیبنو عوبهید ده لیئت: (قَوْدٌ يَدٍ). واته: وشه ی (یَدِ) بۆ زیاد کرد، له پاشدا ههردوو راوی هاوړان که فرمووی: (نهوهی سه ریچی له مه بکات و ریگه نه دات نهوه نه فرهتی خوی له سه ربی و غه زه بی خوی لی بی و فرز و سونهتی هه رگیز لی وهر نه گیرئ). به لام فرموده کهی سوفیان ته واورته.

۴۵۴۰ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: فَذَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ سُفْيَانَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویهتی:

پیغمبري خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی. جا راوی فرموده که ی  
گیرایه وه به هه مان مانای فرموده که ی سوفیان.

## باسی نرخی خوینبایی چه نه.

### ۱۸ - باب الدیة کم هی

۴۵۴۱ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى أَنَّ مَنْ قُتِلَ خَطَأً فِدْيَتُهُ مِائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ: ثَلَاثُونَ بَنَتْ مَخَاضٍ: وَثَلَاثُونَ بَنَتْ لَبُونٍ، وَثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَعَشْرَةُ بَنَى لَبُونٍ ذَكَرٍ.

واته: له عهمری کوری شوعه یبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ده گیرنه وه، که پیغمبري خوا صلی الله علیه وسلم برپاری دا نرخی خوینی کوشتنی هه له سه د وشته: سی وشتی میی ته مه ن یه ک ساله، سی وشتی میی دوو ساله، سی وشتی میی سی ساله، ده وشتی نیی دوو ساله).

۴۵۴۲ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده قال: كَانَتْ قِيَمَةُ الدِّيَةِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَمَانِمِائَةَ دِينَارٍ أَوْ ثَمَانِيَةَ آلَافٍ دِرْهَمٍ، وَدِيَةُ أَهْلِ الْكِتَابِ يَوْمَئِذٍ النُّصْفُ مِنْ دِيَةِ الْمُسْلِمِينَ. قَالَ: فَكَانَ ذَلِكَ كَذَلِكَ حَتَّى اسْتَخْلَفَ عُمَرُ رَحِمَهُ اللَّهُ فَقَامَ خَطِيبًا، فَقَالَ: أَلَا إِنَّ الْإِبِلَ قَدْ غَلَتْ. قَالَ: فَفَرَضَهَا عُمَرُ عَلَى أَهْلِ الذَّهَبِ أَلْفَ دِينَارٍ، وَعَلَى أَهْلِ الْوَرِقِ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا، وَعَلَى أَهْلِ الْبَقَرِ مِائَتَيْنِ بَقْرَةً، وَعَلَى أَهْلِ الشَّاءِ أَلْفَيْ شَاةٍ، وَعَلَى أَهْلِ الْحِلَلِ مِائَتَيْنِ حُلَّةً. قَالَ: وَتَرَكَ دِيَةَ أَهْلِ الدِّمَةِ لَمْ يَرْفَعْهَا فِيمَا رَفَعَ مِنَ الدِّيَةِ.

واته: له عهمری کوری شوعه یبه وه، له باوکیه وه، له باپیری وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له سه رده می پیغمبري خوا دا صلی الله علیه وسلم نرخی خوین

هه‌شت سەد دینار بوو، یان هه‌شت هزار دره‌م بوو. خوێنی خاوەن نامەکان نیوه‌ی خوێنی موسولمانان بوو، راوی وتی: ئیتر هەر به‌و شیوه‌یه‌ مایه‌وه هه‌تا پێشه‌وا عومهری کورپی (خطاب) ره‌زای خوای لی بی کرا به‌ جێنشین، هه‌ستا وتاریکی خوێنده‌وه‌و فەرمووی: ئاگادارین که‌ وشتەر گران بووه‌. راوی وتی: پێشه‌وا عومهر بریارێ دا ئه‌وه‌ی که‌ زێڕ ده‌دات له‌باتی خوێن ده‌بی هزار دینار بدات، ئه‌وه‌ی که‌ زیو ده‌دات ده‌بی دوانزه‌ هزار دره‌م بدات، ئه‌وه‌ی که‌ ره‌شه‌ولاخ ده‌دات ده‌بی دوو سەد سەر مانگا بدات، ئه‌وه‌ی که‌ مه‌ر و بزێن ده‌دات ده‌بی دوو هزار سەر بدات. ئه‌وه‌ی که‌ جل و به‌رگ ده‌دات ده‌بی دوو سەد قات جل بدات. راوی وتی: به‌لام خوێنایی خاوەن نامەکانی زیاد نه‌کردو وه‌ك خۆی هیشتیه‌وه‌.

٤٥٤٣ - (ضعیف) عن عطاء بن أبي رباح: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِي الدِّيَةِ عَلَى أَهْلِ الْإِبِلِ مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ، وَعَلَى أَهْلِ الْبَقَرِ مِائَتَيْنِ بَقَرَةً، وَعَلَى أَهْلِ الشَّاءِ أَلْفَيْ شَاةٍ، وَعَلَى أَهْلِ الْحُلَلِ مِائَتَيْنِ حُلَّةٍ، وَعَلَى أَهْلِ الْقَمَحِ شَيْئًا لَمْ يَحْفَظْهُ مُحَمَّدٌ.

واته: له (عطاء) عه‌مری کورپی ئه‌بو ره‌باحه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بریارێ دا ئه‌وه‌ی که‌ وشتەر ده‌دات له‌باتی خوێن ده‌بی سەد وشتەر بدات، ئه‌وه‌ی که‌ ره‌شه‌ولاخ ده‌دات ده‌بی دوو سەد سەر مانگا بدات، ئه‌وه‌ی که‌ مه‌ر و بزێن ده‌دات ده‌بی دوو هزار سەر بدات. ئه‌وه‌ی که‌ جل و به‌رگ زێڕ ده‌دات ده‌بی دوو سەد قات جل بدات. بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ گه‌نم ده‌ده‌ن شتیکی فەرموو راوی فەرموده‌که‌ موحه‌مه‌دی کورپی ئیسحاق له‌به‌ری نه‌کرد.

٤٥٤٤ - (ضعیف) عن جابر بن عبد الله قال: قَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ مِثْلَ حَدِيثِ مُوسَى. وَقَالَ: وَعَلَى أَهْلِ الطَّعَامِ شَيْئًا لَا أَحْفَظُهُ.

واته: له جابری کورپی (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرزی کرد، جا راوی فەرموده‌که‌ی گیرایه‌وه وه‌ك

فەرمودەکی موسا واتە فەرمودەی پیشو. وتی: بۆ ئەوانەی کە خواردن دەدەن شتێکی فەرموو بەلام من لەبەرم نەکرد.

٤٥٤٥ - (ضعیف) عن عبد الله بن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (فِي دِيَةِ الْخَطَا: عَشْرُونَ حِقَّةً، وَعَشْرُونَ جَذَعَةً، وَعَشْرُونَ بَنْتَ مَخَاضٍ، وَعَشْرُونَ بَنْتَ لَبُونٍ، وَعَشْرُونَ بَنِي مَخَاضٍ ذُكْرًا).

واتە: لە (عبد الله)ی کۆری مەسعودەووە دە گێرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: خۆنتی کوشتنی هەڵە دەکاتە: بیست سەر وشتی مێی سێ سألە، بیست سەر وشتی مێی سێ سألە، بیست سەر وشتی مێی چوار سألە، بیست سەر وشتی مێی یەک سألە، بیست سەر وشتی مێی دوو سألە، بیست سەر وشتی مێی یەک سألە.

٤٥٤٦ - (ضعیف) عن ابن عباس: أَنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي عَدِيٍّ قُتِلَ فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِيَّتَهُ اثْنَيْ عَشَرَ أَلْفًا.

واتە: لە ئیبنو عەباسەووە رهزای خوایان لی یی دە گێرنەو، کە پیاوی لە بەنی عەدی کۆژرا پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دوانزە هەزار درهه می دانا بە خۆنبایی بۆی.

## خوین بای کوشتنی نیمچہ بہ قہستی.

### ۱۹ - باب دِیۃِ الْخَطَا شِبْہِ الْعَمْدِ.

۴۵۴۷ - عن عبد الله بن عمرو: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ يَوْمَ الْفَتْحِ مَكَّةَ فَكَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، صَدَقَ وَعْدُهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ). إِلَى هَا هُنَا حَفِظْتُهُ عَنْ مُسَدِّدٍ، ثُمَّ اتَّفَقَا: (أَلَا إِنَّ كُلَّ مَأْثَرَةٍ كَانَتْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ تُذَكَّرُ وَتُدْعَى مِنْ دَمٍ أَوْ مَالٍ تَحْتَ قَدَمَيَّ إِلَّا مَا كَانَ مِنْ سِقَايَةِ الْحَاجِّ، وَسِدَانَةِ الْبَيْتِ). ثُمَّ قَالَ: (أَلَا إِنَّ دِيَّةَ الْخَطَا شِبْہِ الْعَمْدِ مَا كَانَ بِالسَّوِطِ وَالْعَصَا مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ مِنْهَا أَرْبَعُونَ فِي بَطُونِهَا أَوْلَادُهَا). وَحَدِيثُ مُسَدِّدٍ أَتَمُّ.

واتہ: لہ (عبد اللہ) کوری عہ مرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہ مبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہروژی رزگار کردنی شاری مکہ کدا وتاری دا سی (اللہ اکبر) کرد، لہ پاشدا فہرموی: (ہیچ پەرستراویک نیہ بہ ہق جگہ لہ (اللہ)، بہ لّین و پدیمانہ کہی بردہ سہر، بہندہ کہی سہر خست، حزبہ کانی شکاند). ہتا تیرہم لہ بہر کردوہ لہ موسہ ددہوہ، تینجا ہردوہ راوی ہاوپان کہ فہرموی: (ناگادارین ہموو داب و نہریت و دستورنکی خہلکانی نہ فامی کہ شانازی پیوہ بکن دہخہمہ ژیر پیمہوہ بیجگہ لہ ناودانی حاجیان و سہروکاری و خرمت کردنی مالی خوا). تینجا فہرموی: (ناگادارین خوینی کوشتنی نیمچہ قہستی بہ قہمچی بی یان بہ تیللا سہد وشرہ دہبی چلیان بہ چکہ لہ سکیاندا بی).

۴۵۴۸ - عن خالد، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، نَحْوَ مَعْنَاهُ.

۴۵۴۹ - عن ابن عمر، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بمعناه، قال: خَطَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ الْفَتْحِ أَوْ فَتَحَ مَكَّةَ عَلَى دَرَجَةِ الْبَيْتِ أَوْ الْكَعْبَةِ.

واتہ: لہ نیبنو عومہرودہ رزای خویان لی بیج دہ گیرنہوہ، لہ پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہی پیشو بہ ہمان مانا ہاتوہ۔ وتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہرؤزی رزگارکردنی شاری مہککہدا لہسہر پیلکانہی مالی خوا یان سہردہرگای کہعبہ وتاری دا۔

۴۵۵۰ - عن مجاهد قال: قَضَى عُمَرُ فِي شِبْهِ الْعَمْدِ: ثَلَاثِينَ حِقَّةً، وَثَلَاثِينَ جَذَعَةً، وَأَرْبَعِينَ خَلْفَةً مَا بَيْنَ ثَنِيَّةٍ إِلَى بَازِلٍ عَامِهَا.

واتہ: لہ مواہیدہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیشہوا عومہر ہریاری دا نرخی خونی کوشتنی نیمچہ قہستی سہد وشتہ: سی وشتی میی سی سآلہ، سی وشتی میی چوار سآلہ، لہ گہل چل وشتی تاوس کہ پییان نایتہ شہش سالیہوہ تا نو سالی۔

۴۵۵۱ - (ضعيف الإسناد) عن علي رضي الله عنه قال: فِي شِبْهِ الْعَمْدِ أَثَلَاثُ ثَلَاثٍ: وَثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُ وَثَلَاثُونَ جَذَعَةً، وَأَرْبَعُ وَثَلَاثُونَ ثَنِيَّةً إِلَى بَازِلٍ عَامِهَا كُلُّهَا خَلْفَةً.

واتہ: لہ پیشہوا علیہوہ رزای خوی لی بیج دہ گیرنہوہ، کہ دہبارہی کوشتنی نیمچہ قہستی وتوہتی: دہکریت بہ سی بہشہوہ: سی و سی وشتی میی سی سآلہ، سی و سی وشتی میی چوار سآلہ، سی و چوار وشت کہ پییان نایتہ شہش سالیہوہ ہتا نو سالی دہبی ہموویان تاوس بن۔

۴۵۰۲ - (ضعیف الإسناد) عن عبدالله في شبه عمد: خَمْسُ وَعِشْرُونَ حِقَّةً، وَخَمْسُ وَعِشْرُونَ جَذَعَةً، وَخَمْسُ وَعِشْرُونَ بَنَاتِ لَبُونٍ، وَخَمْسُ وَعِشْرُونَ بَنَاتِ مَخَاضٍ.

واته: له (عبد الله) ده گیرنه وه، که دهرباره ی نرخی کوشتنی نیمچه قهستی وتویه تی: ده کاته: بیست و پینج و شتری می سی ساله، بیست و پینج و شتری می چوار ساله، بیست و پینج و شتری می دوو ساله، بیست و پینج و شتری می یه ک ساله.

۴۵۰۳ - (ضعیف الإسناد) عن علي رضي الله عنه في الخطأ أَرْبَاعًا: خَمْسُ وَعِشْرُونَ حِقَّةً، وَخَمْسُ وَعِشْرُونَ جَذَعَةً، وَخَمْسُ وَعِشْرُونَ بَنَاتِ لَبُونٍ، وَخَمْسُ وَعِشْرُونَ بَنَاتِ مَخَاضٍ.

واته: له پیشهوا علیه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که دهرباره ی کوشتنی هه له وتویه تی: ده کربت به چوار به شه وه: بیست و پینج و شتری می سی ساله، بیست و پینج و شتری می چوار ساله، بیست و پینج و شتری می دوو ساله، بیست و پینج و شتری می یه ک ساله.

۴۵۰۴ - (صحیح) عن عثمان بن عفان وزید بن ثابت في المَعْلَظَةِ: أَرْبَعُونَ جَذَعَةً خَلْفَةً، وَثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُونَ بَنَاتِ لَبُونٍ، وَفِي الْخَطَا: ثَلَاثُونَ حِقَّةً، وَثَلَاثُونَ بَنَاتِ لَبُونٍ، وَعِشْرُونَ بُنُو لَبُونٍ دُكُورٍ، وَعِشْرُونَ بَنَاتِ مَخَاضٍ.

واته: له پیشهوا (عثمان) ی کوری عه فان و زهیدی کوری (ثابت) وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که دهرباره ی کوشتنی نیمچه قهستی وتویه تی: ده کاته چل و شتری ناوس، سی و شتری می سی ساله، سی و شتری می دوو ساله. ههروه ها دهرباره ی کوشتنی هه له وتویه تی: ده کاته سی و شتری می سی ساله، سی و شتری می دوو ساله، بیست و شتری نیری دوو ساله، بیست و شتری می یه ک ساله.

۴۰۰۰ - صحیح الإسناد) عن زید بن ثابت فی الدِّیَةِ الْمُغْلَظَةِ. فَذَكَرَ مِثْلَهُ سَوَاءً.

واته: له زهیدی کوری (ثابت) هوه دهر باره ی کوشتنی نیمچه قهستی هاتوه. جا راوی به ههمان شیوه فرموده ی پیشوی گیراوه.

## ۹۱- باب الأسنان الإبل

(صحیح الإسناد) قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ أَبُو عُبَيْدٍ: وَعَنْ غَيْرِ وَاحِدٍ إِذَا دَخَلَتِ النَّاقَةُ فِي السَّنَةِ الرَّابِعَةِ فَهُوَ حِقٌّ، وَالْأُنْثَى حِقَّةٌ، لِأَنَّهُ يَسْتَحِقُّ أَنْ يُحْمَلَ عَلَيْهِ وَيُرَكَّبَ، فَإِذَا دَخَلَ فِي الْخَامِسَةِ فَهُوَ جَذَعٌ وَجَذَعَةٌ، فَإِذَا دَخَلَ فِي السَّادِسَةِ وَالْقَى ثَنِيَّتَهُ فَهُوَ ثَنِيٌّ وَثَنِيَّةٌ، فَإِذَا دَخَلَ فِي السَّابِعَةِ فَهُوَ رَبَاعٌ وَرَبَاعِيَّةٌ، فَإِذَا دَخَلَ فِي الثَّامِنَةِ وَالْقَى السِّنَّ الَّذِي بَعْدَ الرَّبَاعِيَّةِ فَهُوَ سَدِيسٌ وَسَدَسٌ، فَإِذَا دَخَلَ فِي التَّاسِعَةِ وَقَطَرَ نَابُهُ وَطَلَعَ فَهُوَ بَازِلٌ، فَإِذَا دَخَلَ فِي الْعَاشِرَةِ فَهُوَ مُخْلِفٌ، ثُمَّ لَيْسَ لَهُ اسْمٌ وَلَكِنْ يُقَالُ: بَازِلٌ عَامٍ، وَبَازِلٌ عَامَيْنِ، وَمُخْلِفٌ عَامٍ، وَمُخْلِفٌ عَامَيْنِ إِلَى مَا زَادَ. وَقَالَ النَّضْرُ بْنُ شُمَيْلٍ: بِنْتُ مَخَاضٍ لِسَنَةِ، وَبِنْتُ لَبُونٍ لِسَنَتَيْنِ، وَحِقَّةٌ لِثَلَاثٍ، وَجَذَعَةٌ لِارْبَعٍ، وَالثَّنِيُّ لِخَمْسٍ، وَرَبَاعٌ لِسِتٍّ، وَسَدِيسٌ لِسَبْعٍ وَبَازِلٌ لِمِائَةٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ أَبُو حَاتِمٍ وَالْأَصْمَعِيُّ وَالْجَدْوَعَةُ وَفَتْ وَلَيْسَ بِسَنٍّ. قَالَ أَبُو حَاتِمٍ: قَالَ بَعْضُهُمْ: فَإِذَا أَلْقَى رَبَاعِيَّتَهُ فَهُوَ رَبَاعٌ، وَإِذَا أَلْقَى ثَنِيَّتَهُ فَهُوَ ثَنِيٌّ، وَقَالَ أَبُو عُبَيْدٍ: إِذَا أَلْقَحَتْ فِيهِ خَلِفَةً فَلَا تَزَالُ خَلِفَةً إِلَى عَشْرَةِ أَشْهُرٍ، فَإِذَا بَلَغَتْ عَشْرَةَ أَشْهُرٍ فِيهِ عَشْرَاءُ. قَالَ أَبُو حَاتِمٍ: إِذَا أَلْقَى ثَنِيَّتَهُ فَهُوَ ثَنِيٌّ، وَإِذَا أَلْقَى رَبَاعِيَّتَهُ فَهُوَ رَبَاعٌ.

نهبو داود ده لیت: نهبو عوبه ید له جگه له که سیکه وه ریوایه تی کردوه و تویه تی: کاتی که و شتر پیی نایه سالی چواره مه وه سالی ته و او کرد نه گهر نیر بوو





پێى دەوترىت: (حِق)، ئەگەر مێ بوو پێى دەوترىت: (حِقَّة)، هەتا چوار سالى، چونکە شایستەى ئەوەن کە بۆ سواری بەکارین، مێیهکەش شایستەى ئەوەیه کە کەل بگرت و ئاوس ببیت، کاتى کە پێى نایە تەمەنى پێنج سالیەوه ئەگەر نێر بوو پێى دەوترىت: (جَذَع)، ئەگەر مێ بوو پێى دەوترىت: (جَذَعَة) هەتا پێنج سالى تەواو دەکات، کاتى کە پێى نایە تەمەنى شەش سالیەوهو ددانەکانى پێشەوهى لەسەر و لەخوارهوه کە پێیان دەوترىت: (ثَنِيَّة) کەوتن، ئەگەر نێر بوو پێى دەوترىت: (ثَنِي)، ئەگەر مێ بوو پێى دەوترىت: (ثَنِيَّة)، کاتى کە پێى نایە تەمەنى حەوت سالیەوه ئەگەر نێر بوو پێى دەوترىت: (رَبَاعِي)، ئەگەر مێ بوو پێى دەوترىت: (رَبَاعِيَّة) هەتا حەوت سالى تەواو دەکات، کاتى کە پێى نایە تەمەنى هەشت سالیەوهو ددانە شەشەکانى کە لەدواى چواریهکانەوه دین کەوتن ئەوه پێیان دەوترىت: (سَدِيس) و (سَدَس)، کاتى کە پێى نایە تەمەنى نۆ سالیەوهو کەلبەکانى کەوتن پێى دەوترىت: (بَازِل)، واتە کەلبەکانى کەوتن، کاتى کە پێى نایە تەمەنى دە سالیەوه ئەوه (مُخْلِف)ه، لەپاشدا ناوی نیه: بەلام پێى دەوترىت: (بَازِل)ى يەك سالى، (بَازِل)ى دوو سالى، (مُخْلِف)ى يەك سالى، (مُخْلِف)ى دوو سالى، (مُخْلِف)ى سێ سالى، هەتا زیاتر بکات. (نضري) کۆرى شومەیل دەلیت: (بِنْتُ مَخَاض) و شترى تەمەن يەك سالى، (بِنْتُ لَبُون) و شترى تەمەن دوو سالى، (حِقَّة)، سێ سالى، (جَذَعَة) چوار سالى، (ثَنِيَّة) پێنج سالى، (رَبَاع) شەش سالى، (سَدِيس) حەوت سالى، (بَازِل) هەشت سالى، ئەبو داود دەلیت: (جَذَعَة) سالى نیه بەلکو کاتە. ئەبو حاتم دەلیت: هەندێکیان دەلین: ئەگەر ددانە چواریهکانى کەوتن ئەوه پێى دەوترىت: (رَبَاعِيَّة)، ئەگەر ددانە دووانیهکانى کەوتن ئەوه پێى دەوترىت: (ثَنِي)، ئەبو عوبەید دەلیت: ئەگەر ئاوس بوو ئەوه پێى دەوترىت: (خَلْفَة) بەردەوام پێى دەوترىت: (خَلْفَة) هەتا دە مانگ، کاتى کە گەشتە دە مانگ ئەوه پێى دەوترىت: (عُشْرَاء). وه ئەبو حاتم دەلیت: ئەگەر ددانە (ثَنِيَّة)کانى کەوتن ئەوه پێى دەوترىت: (ثَنِي)، بەلام ئەگەر ددانە چواریهکانى کەوتن ئەوه پێى دەوترىت: (رَبَاع).

## باسی خوئنبایی ئەندامہ کانی جہستہ

### ۲۰ - باب دِیَاتِ الْأَعْضَاءِ.

۴۵۵۶ - (صحیح) عن أبو موسى: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الْأَصَابُ سَوَاءٌ، عَشْرُ عَشْرٍ مِنَ الْإِيلِ).

واتہ: لہ ئەبو موساوہ دەگیرنەوہ، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم: دەربارە ی کوشتنی نیمچە قەستی فەرموویەتی: (خوئنبایی پەنجەکانی هەردوو دەست و هەردوو پێ وەک یەکن، دە و شتر بۆ هەر یەکی لہ دە پەنجەکە).

۴۵۵۷ - (صحیح) عن الأشعري: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الْأَصَابُ سَوَاءٌ). قُلْتُ: عَشْرُ عَشْرٍ؟ قَالَ: (نَعَمْ).

واتہ: لہ ئەشعەر یەوہ دەگیرنەوہ، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خوئنبایی پەنجەکانی هەردوو دەست و هەردوو پێ وەک یەکن). وتم: دە و شتر بۆ هەر یەکی لہ دە پەنجەکە؟ فەرمووی: (بەلێ).

۴۵۵۸ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ). قَالَ يَعْزِي الْإِبْهَامَ وَالْخِنْصَرَ.

واتہ: لہ ئیبنو عەباسەوہ رەزای خویان لی بی دەگیرنەوہ، کە وتویەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەمەو ئەمە یەکسانن خوئنیان وەک یەکە). راوی وتی: واتہ: پەنجە توتەو پەنجە کەلە وەک یەکن.



٤٥٥٩ - (صحیح) عن ابن عباس: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (الأصابعُ سَوَاءٌ، وَالْأَسْنَانُ سَوَاءٌ، الثَّنِيَّةُ وَالضُّرْسُ سَوَاءٌ، هَذِهِ وَهَذِهِ سَوَاءٌ).

واته: لہ ٹیبنو عہباسہ وہ رزای خویان لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (خوئنبایی پہنجہ کانی ہردوو دہست و ہردوو پی وک یہ کن، ہروہا خوئنبایی ددانہ کانیش وک یہ کن، دوانیہ کان و خری وک یہ کن، تہمہو تہمہ وک یہ کن). واتہ: پہنجہ توتہو پہنجہ کہلہ وک یہ کن.

٤٥٦٠ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الأسنانُ سَوَاءٌ، وَالْأَصَابِعُ سَوَاءٌ).

واتہ: لہ ٹیبنو عہباسہ وہ رزای خویان لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (خوئنبایی ددانہ کان وک یہ کن، ہروہا خوئنبایی پہنجہ کانیش وک یہ کن).

٤٥٦١ - (صحیح) عن ابن عباس قال: جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَصَابِعَ - الْيَدَيْنِ وَالرُّجُلَيْنِ - سَوَاءً.

واتہ: لہ ٹیبنو عہباسہ وہ رزای خویان لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خوئنبایی پہنجہ کانی ہردوو دہست و ہردوو پی وک یہ کن دانا.

٤٥٦٢ - (حسن صحیح) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فِي خُطْبَتِهِ وَهُوَ مُسْنِدٌ ظَهَرَهُ إِلَى الْكَعْبَةِ: (فِي الْأَصَابِعِ عَشْرٌ عَشْرًا).

واتہ: لہ عہمری کوری شوعہیبہوہ، لہ باوکیہوہ، لہ باپیریہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیئجہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم لہ وتارہ کہیدا کہ پالی دابوہ بہ کہ عہوہ: فہرمووی: (خوئنبایی پہنجہکان وہک یہ کن دہ وشر دہ وشر بو ہر پہنجہیہک).

۴۵۶۳ - (حسن صحیح) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (في الأُسنانِ خَمْسُ خَمْسٍ).

واتہ: لہ عہمری کوری شوعہیبہوہ، لہ باوکیہوہ، لہ باپیریہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیئجہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (لہ ددان پیئج ہئیہ واتہ پیئج وشر بو ہر ددانئ).

۴۵۶۴ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُومُ دِيَةَ الْخَطِيءِ عَلَى أَهْلِ الْقُرَى أَرْبَعِمِائَةِ دِينَارٍ أَوْ عَدْلَها مِنَ الْوَرِقِ، يَقُومُها عَلَى أَهْلِ الْإِبِلِ، فَإِذَا غَلَتْ رَفَعَ فِي قِيمَتِها، وَإِذَا هَاجَتْ رُخْصًا نَقَصَ مِنْ قِيمَتِها وَبَلَغَتْ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا بَيْنَ أَرْبَعِمِائَةِ دِينَارٍ إِلَى ثَمَانِمِائَةِ دِينَارٍ، أَوْ عَدْلُها مِنَ الْوَرِقِ ثَمَانِيَةَ آلَافٍ دِرْهَمٍ. وَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى أَهْلِ الْبَقَرِ مِائَتِي بَقْرَةٍ، وَمَنْ كَانَ دِيَةُ عَقْلِهِ فِي الشَّاءِ فَأَلْفَى شَاةً. قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الْعَقْلَ مِراثٌ بَيْنَ وَرَثَةِ الْعَقِيلِ عَلَى قَرَابَتِهِمْ، فَمَا فَضَلَ فَلِلْعَصْبَةِ). قَالَ: وَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْأَنْفِ إِذَا جُدَعَ الدِّيَةُ كَامِلَةً، وَإِنْ جُدِعَتْ تَنَدُّوتُهُ فَنِصْفُ الْعَقْلِ: خَمْسُونَ مِنَ الْإِبِلِ أَوْ عَدْلُها مِنَ الذَّهَبِ أَوْ الْوَرِقِ، أَوْ مِائَةُ بَقْرَةٍ أَوْ أَلْفُ شَاةٍ، وَفِي الْيَدِ إِذَا قُطِعَتْ نِصْفُ الْعَقْلِ، وَفِي الرَّجْلِ نِصْفُ الْعَقْلِ، وَفِي الْمَأْمُومَةِ ثُلُثُ الْعَقْلِ: ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ مِنَ الْإِبِلِ وَثُلُثٌ، أَوْ قِيمَتِها مِنَ الذَّهَبِ أَوْ الْوَرِقِ أَوْ الْبَقَرِ أَوْ الشَّاءِ، وَالْجَائِفَةُ مِثْلُ ذَلِكَ وَفِي الْأَصَابِعِ فِي كُلِّ أَصْبَعٍ عَشْرٌ مِنَ الْإِبِلِ، وَفِي الْأَسْنَانِ فِي كُلِّ سِنٍّ خَمْسٌ مِنَ الْإِبِلِ. وَقَضَى رَسُولُ

اللَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ عَقْلَ الْمَرْأَةِ بَيْنَ عَصَبَتِهَا مَنْ كَانُوا لَا يَرْتُونَ مِنْهَا شَيْئًا إِلَّا مَا فَضَّلَ عَنْ وَرَثَتِهَا، فَإِنْ قُتِلَتْ فَعَقْلُهَا بَيْنَ وَرَثَتِهَا، وَهُمْ يَقْتُلُونَ قَاتِلَهُمْ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَيْسَ لِلْقَاتِلِ شَيْءٌ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَارِثٌ فَوَارِثُهُ أَقْرَبُ النَّاسِ إِلَيْهِ، وَلَا يَرِثُ الْقَاتِلُ شَيْئًا).

واتە: له عەمری کۆری شووعەیبەوه، له باوکیهوه، له باپیریوه دەگیرنەوه، که پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نرخێ خۆینی هەڵە ی دانا بە چوار سەد دیناری زێڕ، یان بە قەد نرخێ ئەوه زیو، بە پێی گرانی و هەرزانی و شتر نرخێ خۆینی دادەنا، ئەگەر گران بوایه نرخێ خۆینی بە پاره زیاد دەکرد، خۆ ئەگەر هەرزانی بوایه نرخێ خۆینی بە پاره کەم دەکردەوه، لەسەر دەمی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خۆینبایی لە نیوان چوار سەد دینار بۆ هەشت سەد دینار بوو، یان بە قەد نرخێ ئەوه زیو که دەیکردە هەشت هەزار درهەم، وه پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بریاری دا ئەوه ی که رەشە و لاخ دەدات دەبیج دوو سەد سەر مانگا بدات، ئەوه ی که مەڕ و بزنی دەدات دەبیج دوو هەزار سەر بدات. راوی وتی: وه پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (خۆینبایی دادەنێ بە میرات و دابەش دەکەیت بەسەر میراتبەهانی کۆژراوه کەدا بە پێی دور و نزیکێ خزمایەتیەکیان، دەدرێت بە خزمی باوکی. راوی وتی: وه پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بریاری دا ئەگەر لوت لەبنا بێ ئەوه خۆینەکە ی دەکاتە خۆینێکی تەواوی خاوەنەکە ی، بەلام ئەگەر گوکە ی بێرا بوو دەکاتە نیو خۆینی خاوەنەکە ی، که دەکاتە پەنجایان بایی ئەوه له ئالتون و زیو، یان سەد مانگا یا هەزار مەڕ، دەستیش ئەگەر قرتا دەکاتە نیو خۆین، هەروەها ئەگەر قاچیش قرتا دەکاتە نیو خۆین، ئەو زامەش ئەگەر بگاتە پەردە ی میشتک خۆینەکە ی دەکاتە سێ یەکی خۆینبایی، سێ و سێ و شتر و سێ یەکی نرخێ و شتر، یان بایی نرخەکە ی له زێڕ و زیو و مانگا و مەڕ و بزنی، هەروەها هەر زامێ که بگاتە ناو بۆشایی سەر یان سینگی یا سک بە هەمان شیوه. وه بریای دا خۆینی هەموو پەنجەیه دەکاتە ده و شتر، وه خۆینی هەموو ددانێ دەکاتە پینج و شتر. وه پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بریاری دا خۆینی

ئافەرەت دابەش دەکەیت بەسەر خزمانی باوکی دا ئەوانە ی که له میراتی ئەو ئافەرەتەیان بەرناکەوێت مەگەر له میراتبەرە دانراوەکان بمیشتەوه، بەلام ئەگەر کوژراو میراتبەرە دانراوەکانی هەبوو ئەوە خوێنەکی دابەش دەکەیت بەسەریاندا. وە هەر ئەوانیش بکوژەکی دەکوژنەوه. پێغمەبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (بکوژ لە خوێن و میراتی کوژراو هیچی بۆ ناییت، ئەگەر کوژراو میراتبەری نەبێت جگە لە بکوژ، میراتبەری نزیکترین کەسە لێیەوه، بکوژ بە هیچ شێوێهە میراتی کوژراوی بۆ ناییت).

٤٥٦٥ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (عَقْلُ شِبْهِ الْعَمْدِ مُغْلَظٌ مِثْلُ عَقْلِ الْعَمْدِ وَلَا يُقْتَلُ صَاحِبُهُ). قَالَ: وَزَادَنَا خَلِيلٌ، عَنِ ابْنِ رَاشِدٍ: (وَذَلِكَ أَنَّ يَنْزُو الشَّيْطَانُ بَيْنَ النَّاسِ فَتَكُونُ دِمَاءٌ فِي عِمِّيَّا فِي غَيْرِ ضَغِينَةٍ وَلَا حَمَلٍ سِلَاحٍ).

واتە: لە عەمری کۆری شوەیبەوه، لە باوکیەوه، لە باپیریەوه دەگیرنەوه، کە پێغمەبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خوێنبایی نیمچە قەستی قورسە وەکو خوێنبایی کوشتنی قەستی وایە بەلام ئەوەندە هەیە کە بکوژ ناکوژیتەوه). راوی وتی: خەلیل لە ئیبنو راشیدەوه ئەمە ی بۆ زیاد کردین: (ئەویش لەبەر ئەوەیە کە شەیتان ئاژاوە دەخاتە نێوان خەڵکەوه و بە نەزانی و بەبێ رق و کینەو دوژمنایەتی و چەک بۆ یەک هەلگرتن کوشتن لەنیوانیاندا روودەدات).

٤٥٦٦ - (حسن صحيح) عن عبد الله بن عمرو: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (فِي الْمَوَاضِحِ خَمْسٌ).

واتە: لە (عبد اللہ) ی کۆری عەمرەوه دەگیرنەوه، کە پێغمەبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەو زامانە ی کە ئێسکیان دەردەکەوێت خوێنی هەر زامی دەکاتە پێنج و شتر).

٤٥٦٧ - (حسن احتمالاً) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده قال: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْعَيْنِ الْقَائِمَةِ السَّادَةِ لِمَكَانِهَا يَثْلُثُ الدِّيَّةَ.

واتە: لە عەمری کۆری شوعەبەو، لە باوکیەو، لە باپیریەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بریاری دا ئەگەر چاویەک کە لەجێی خۆیدا بێ بەلام نەبینی هەركاتی لایرا بە تەواوی سێ یەکی خۆینی هەیه - بینگومان ئەگەر چاوەکە لەجێی خۆیدا بێ جوانترە بۆ روخساری خاوەنەکە وەک لەوێ بشیونترت - .

## باسی خوینبایی کۆرپەلە.

٢١ - باباب دِيَةِ الْجَنِينِ.

٤٥٦٨ - (صحيح) عن المغيرة بن شعبة: أَنَّ امْرَأَتَيْنِ كَانَتَا تَحْتَ رَجُلٍ مِنْ هَذَيْلٍ فَضَرَبَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِعَمُودٍ فَقَتَلَتْهَا وَجَنَيْنَهَا، فَاخْتَصَمُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ أَحَدُ الرَّجُلَيْنِ: كَيْفَ نَدَى مَنْ لَا صَاحَ وَلَا أَكْلَ، وَلَا شَرِبَ وَلَا اسْتَهَلَ؟ فَقَالَ: (أَسْجُعُ كَسْجُعِ الْأَعْرَابِ). وَقَضَى فِيهِ بِغُرَّةٍ، وَجَعَلَهُ عَلَى عَاقِلَةِ الْمَرْأَةِ.

واتە: لە موغیری کۆری شوعەبەو، دەگیرنەو، کە پیاویکی ھۆزی ھوزەیل دوو ژنی ھەبوو یەکیکیان بە داری دای لەوی تریان کە سکی پر بوو خۆی و سەکەکە کوشت، کێشەکیان بردە لای پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، یەکی لە پیاوەکان وتی: ئەمە خۆینی ھەیه لەکاتیکیدا کە نە دەنگی لیو ھاتو و نە قسە کردو، وە نە نانی خواردو و نە ئاو؟ فەرمووی: (ئەمە بەم قسە کوتانە ی دا دژایەتی ھوکی شەرع دەکات). جا بریاری دا کە خۆینی کۆرپەلەکە ی دەکاتە سەری ئیتر ئەو سەرە بەندە بێ یان کەنیزەک بێ، وە بریاری دا خۆینی

ژنہ کہو کوڑبہ لہ کہی لہ سہر خزمانی ژنہ تاوانبارہ کہ بیٹ نہک لہ سہر ژنہ کہو خوی.

۴۵۶۹ - (صحیح) عن منصور بِإِسْنَادِهِ وَمَعْنَاهُ. وَزَادَ: فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِيَةَ الْمَقْتُولَةِ عَلَى عَصَبَةِ الْقَاتِلَةِ وَغُرَّةً لِمَا فِي بَطْنِهَا.

واتہ: لہ مہنصورہوہ فہرمودہی پیئشو بہ ہمان شیوہ ہاتوہ. بہ لام راوی نہمہی بو زیاد کرد: پیئغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خوینی ژنہ کوڑراوہ کہی لہ سہر کہ سوکاری بکوڑہ کہ دانا، وہ برپاری دا کہ خوینی کوڑبہ لہ کہی دہکاتہ سہری ئیتر تہو سہرہ بہندہ بی یان کہنیزہک بی.

۴۵۷۰ - (صحیح دون زیادة) عن المسور بن مخرمة: أَنَّ عُمَرَ اسْتَشَارَ النَّاسَ فِي إِمْلَاصِ الْمَرْأَةِ، فَقَالَ الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ: شَهِدْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَضَى فِيهَا بِغُرَّةٍ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ. فَقَالَ: اتَّيْنِي مِمَّنْ يَشْهَدُ مَعَكَ، فَأَتَاهُ مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ. زَادَ هَارُونُ: فَشَهِدَ لَهُ. يَعْنِي ضَرَبَ الرَّجُلَ بَطْنَ امْرَأَتِهِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: بَلَغَنِي عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ إِمَّا سُمِّيَ إِمْلَاصًا لِأَنَّ الْمَرْأَةَ تَزْلُقُهُ قَبْلَ وَقْتِ الْوِلَادَةِ، وَكَذَلِكَ كُلُّ مَا زَلَقَ مِنَ الْيَدِ وَغَيْرِهِ فَقَدْ مَلِصَ.

واتہ: لہ میسورہی کوڑی مہخرہمہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیئشوہو عومہری کوڑی (خطاب) رہزای خوی لی بی پرس و رای کرد بہ خہلک دہربارہی بہر خستنی ثافرت، موغیری کوڑی شوغہبہ وتی: من خوّم نامادہ بووم کہ برپاری دا کہ خوینہ کہی دہکاتہ سہری ئیتر تہو سہرہ بہندہ بی یان کہنیزہک بی، پیئشوہو عومہر وتی: تہوہی لہ گہل تو نامادہ بوو لہوئ بوّم بینہ با شایہتی بدات، تہویش موحمہمدی کوڑی مہسلہمہی ہیئا. راوی فہرمودہ کہ ہارون تہمہی بو زیاد کرد: موحمہمدی کوڑی مہسلہمہ شایہتی دا، واتہ پایوئ دای لہ سکی ژنہ کہی خوی. تہبو داود دہلیت: لہ تہبو عوبہیدہوہ پیم گہیشتوہ کہ بوّیہ پیی دہوترت بہری خست چونکہ پیئش کاتی لہ دایک بوون دہیخات، ہہروہا



هەرشتی له دهست بکهوی یان له غهیری دهست بکهوی نهوه کهوتنه - خستن و  
کهوتن هەر یه که - .

٤٥٧١ - عن عمر، مَعْنَاهُ.

واته: له پیشهوا عومهرهوه رهزای خوی لی بی فرموده ی پیشو به هه مان مانا  
هاتوه.

٤٥٧٢ - (صحيح) عن عمر: أَنَّهُ سَأَلَ عَنْ قَضِيَّةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي ذَلِكَ، فَقَامَ إِلَيْهِ حَمَلُ بَنِي مَالِكِ بْنِ النَّابِغَةِ فَقَالَ: كُنْتُ بَيْنَ امْرَأَتَيْنِ فَضَرَبْتُ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى مِمِّسْطَحٍ فَقَتَلْتُهَا وَجَنَيْنَهَا، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنِينِهَا بِغُرَّةٍ، وَأَنْ تُقْتَلَ .

واته: له پیشهوا عومهرهوه رهزای خوی لی بی دهگیرنهوه، که خه لک دهبراره ی  
نهو برپاره ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دای لهوبارهوه پرساریان کرد  
له پیشهوا عومهر رهزای خوی لی بی، حملی کوری مالیکی کوری نابیغه  
وتی: من لهنیوان دوو ژندا بووم یه کیکیان به دارای دای لهوی تریان خوی  
و کۆرپه له که ی کوشت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم برپاری دا که  
خوینی سکه له بارچوه که ی ده کاته سه ری ئیتر نهو سه ره بهنده بی یان که نیزه ک  
بی، وه برپاری دا ژنه تاوانباره که بکوژریت.

٤٥٧٣ - (ضعيف الإسناد) عن طاوس قال: قَامَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَلَى الْمِنْبَرِ، فَذَكَرَ مَعْنَاهُ، لَمْ يَذْكُرْ (وَأَنْ تُقْتَلَ). زَادَ: بِغُرَّةٍ عَبْدٍ أَوْ أَمَةٍ. قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ: اللَّهُ أَكْبَرُ لَوْ لَمْ أَسْمَعْ بِهَذَا لَقَضَيْنَا بِغَيْرِ هَذَا.

واته: له (طاوس) دهگیرنهوه، که وتویه تی: پیشهوا عومهر رهزای خوی لی  
بی له سه ر مینبه ر هه ستایه وه، جا راوی به هه مان مانا فرموده که ی گیرپایه وه،



بہ لام باسی (وَأَنَّ تُقْتَلَ)ی نہ کرد. ئەمە ی بۆ زیاد کرد: (بِغَرَّةٍ: عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ)، راوی وتی: پێشەوا عومەر رەزای خوای لێ بێ وتی: (اللہ اکبر) ئەگەر ئەمەمان نەبیستایە واتە: پرپارەکی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەوا بە غەیری ئەمە پرپارمان دەدا.

٤٥٧٤ - (ضعیف) عن ابن عباس في قصة حمل بن مالك قال: فَأَسْقَطْتُ غُلَامًا قَدْ نَبَتَ شَعْرُهُ مَيْتًا وَمَاتَتِ الْمَرْأَةُ فَقَضَى عَلَى الْعَاقِلَةِ الدِّيَةَ. فَقَالَ عَمُّهَا: إِنَّهَا قَدْ أَسْقَطَتْ يَا نَبِيَّ اللَّهِ غُلَامًا قَدْ نَبَتَ شَعْرُهُ. فَقَالَ أَبُو الْقَاتِلَةِ: إِنَّهُ كَاذِبٌ إِنَّهُ وَاللَّهِ مَا اسْتَهَلَ وَلَا شَرِبَ وَلَا أَكَلَ فَمِثْلُهُ يُطْلَى. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَسْجَعُ الْجَاهِلِيَّةِ وَكُهَانَتُهَا؟! أَدَّ فِي الصَّبِيِّ غُرَّةً). قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: كَانَ اسْمُ إِحْدَاهُمَا مُلَيْكَةً وَالْأُخْرَى أُمُّ غُطَيْفٍ.

واتە: لە ئێینو عەباسەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە دەربارە ی بەسەرھاتەکی حەمەلی کۆری مالیک وتیەتی: ژنی دای لە ژنیکی سک پر خوی و سکەکی کوشت کۆرپەلەکی ئەوەندە گەورە بوو سەری مووی لێ ھاتبو. پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پرپاری دا خزمانی باوکی ژنە بکوژە کە خوێنەکی بدن، مامی کۆزراوە کە وتی: ئە ی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەمە سکیکی لەبارچو سەری مووی لێ ھاتو، باوکی بکوژە کە وتی: بەراستی درۆژنە سویند بە (اللہ) نە دەنگی لیو ھاتو و نە قسە ی کردو، نە نانی خواردو و نە ئاو وینە ی ئەمە خوینی نیە. پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمو ی: (ئەمە لە کەسانی سەردەمی نەفامی و کولەنانی و کاهینانە دژایەتی حوکمی شەرع دەکات، لەبەرئەو ی لە سەروا (سج) دا قسەکی وەک قسە ی ئەوان وابوو. خوینی کۆرپەلەکی بدن کە دەکاتە سەری ئیتر ئەو سەرە بەندە ی یان کەنیزە ک ی). ئێینو عەباس وتی: یەکیکیان ناوی مولەیکە بوو، ئەوی تریان ناوی (أُمُّ غُطَيْفٍ) بوو.

٤٥٧٥ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله: أَنَّ امْرَأَتَيْنِ مِنْ هَذِيلٍ قَتَلَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى، وَلِكُلٍّ وَاحِدَةٌ مِنْهُمَا زَوْجٌ وَوَلَدٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ دِيَّةَ الْمَقْتُولَةِ عَلَى عَاقِلَةِ الْقَاتِلَةِ، وَبَرَّأَ زَوْجَهَا وَوَلَدَهَا. قَالَ: فَقَالَ عَاقِلَةُ الْمَقْتُولَةِ: مِيرَاثُهَا لَنَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا، مِيرَاثُهَا لَزَوْجِهَا وَوَلَدِهَا).

واتہ: لہ جابری کوری (عبد اللہ) وہ دہ گینہوہ، کہ وتوہ تی: واتہ: دوو ژنی ہوزی ہوزیل بوو بہ شہریان یہ کیکیان دای لہ نہوی تریان و کوشتی، ہہردوویان میردیان ہہبوو یہ کی کوریکیشیان ہہبوو، پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خوینی کورزاوہ کی خستہ نہستوی خزمان و کہ سوکاری بکوڑہ کہ، میردہ کہی و کورہ کہی بی تاوان دہرچون و خوینہ کہی نہ خستہ سہریان، راوی وتی: خزم و کہ سوکاری بکوڑہ کہ وتیان: میراتہ کہی بو ئیمہیہ، راوی وتی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (نہ خیر، میراتہ کہی بو میردہ کہی و کورہ کہیہ تی ئیوہ میراتتان ناکہوی).

٤٥٧٦ - (صحيح) عن أبي هريرة قال: اقْتَتَلَتِ امْرَأَتَانِ مِنْ هَذَيْلٍ، فَرَمَتْ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى بِحَجَرٍ فَقَتَلَتْهَا، فَاخْتَصَمُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِيَّةَ جَنِينِهَا غَرَّةً عَبْدًا أَوْ وَلِيدَةً، وَقَضَى بِدِيَةِ الْمَرْأَةِ عَلَى عَاقِلَتِهَا، وَوَرَّثَهَا وَلَدَهَا وَمَنْ مَعَهُمْ، فَقَالَ حَمَلُ بَنٍ مَالِكِ بْنِ النَّبِغَةِ الْهَذَلِيُّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَيْفَ أَغْرَمُ دِيَّةَ مَنْ لَا شَرِبَ وَلَا أَكَلَ وَلَا نَطَقَ وَلَا اسْتَهَلَ فَمِثْلُ ذَلِكَ يُطَلُّ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّمَا هَذَا مِنْ إِخْوَانِ الْكُفَّانِ). مِنْ أَجْلِ سَجْعِهِ الَّذِي سَجَعَ.

ماناکہی وہ ک دوو فہرمودہ کہی پیشترا وایہ.

٤٥٧٧ - (صحيح) عن أبي هريرة في هذه القصة قال: ثُمَّ إِنَّ الْمَرْأَةَ الَّتِي قَضَى عَلَيْهَا بِالْغَرَّةِ تُوفِّيَتْ، فَقَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَنَّ مِيرَاثَهَا لِبَنِيهَا، وَأَنَّ الْعَقْلَ عَلَى عَصْبَتِهَا.

واته: له نهو هورهیره وه هه مان به سه رهات هاتوه، که وتویه تی: له پاشدا نهو نافرته مرد که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا که خوینی کورپه له که ی ده کاته سه ری نیتر نهو سه ره بهنده بی یان که نیزه که بی، وه پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم بریاری دا میراته که ی بو کورپه کانی، خوینی ژنه کورژاوه که ش له سه ر خزمانی باوکی ژنه تاوانباره که بیت.

٤٥٧٨ - (ضعیف) عن عبد الله بن بريدة، عن أبيه: أَنَّ امْرَأَةً حَدَقَتْ امْرَأَةً فَأَسْقَطَتْ، فَرَفَعَ ذَلِكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ فِي وَلَدِهَا خَمْسِمِائَةَ شَاةٍ، وَنَهَى يَوْمَئِذٍ عَنِ الْحَدَفِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: كَذَا الْحَدِيثُ خَمْسِمِائَةَ شَاةٍ. وَالصَّوَابُ مِائَةُ شَاةٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَكَذَا قَالَ عَبَّاسٌ وَهُوَ وَهْمٌ.

واته: له (عبد الله) ی کوری بورهیده وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، که ژنی بهردیکی گرتنه ژنیکی سک پر سک که ی له بار برد، کیشه که یان بهر زکرده وه بو لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، نهویش خوینی سک که ی دانا به پینج سه د سه ر مه پ. هه ر نهو کاته ش نه ی کرد له بهرد گرتنه خه لک. نهو داود ده لیت: فرموده که به م شیویه راستیه که ی سه د سه ر مه پ نه که پینج سه د سه ر مه پ، ههروه ها نهو داود ده لیت: نیبنو عباس به م شیویه ی وت پینج سه د سه ر مه پ (وه م) ه.

٤٥٧٩ - (شاذ) عن أبي هريرة قال: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنَيْنِ بِغَرَّةٍ عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ، أَوْ فَرَسٌ أَوْ بَغْلٌ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَى هَذَا الْحَدِيثَ حَمَادُ بْنُ سَلَمَةَ وَخَالِدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو لَمْ يَذْكُرَا: أَوْ فَرَسٍ أَوْ بَغْلٍ.

واته: له نهو هورهیره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بریاری دا خوینی کورپه له یه ده کاته سه ری نیتر بهنده بیت یان که نیزه که یان نه سپی یا نیستری. نهو داود ده لیت: نه م فرموده هه مادی کوری سه له مه و



خالییدی کوری (عبد الله) له موحه مەدی کوری عەمرەو رەوایەتیان کردووە بەلام باسی یەك ئەسپ یان یەك ئیستریان نەکرد.

٤٥٨٠ - (ضعیف الإسناد مقطوع) عن الشعبي قال: الْغُرَّةُ خَمْسُمِائَةٍ دِرْهَمٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ رَبِيعَةُ: الْغُرَّةُ خَمْسُونَ دِينَارًا.

واتە: لە شەعبیەو دەگیرنەو، کە خۆینی کۆرپەلەیه پینج سەد درەهەم. ئەبو داود دەلیت: رەبیعە دەلیت: خۆینی کۆرپەلەیه پەنجا دینارە.

### سەبارەت بە خۆینی بەندهیه نامە پێدراو (١).

#### ٢٢ - باب فِي دِيَةِ الْمُكَاتَبِ.

٤٥٨١ - (صحيح) عن ابن عباس قال: قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دِيَةِ الْمُكَاتَبِ يُقْتَلُ: يُودَى مَا أَدَّى مِنْ مُكَاتَبَتِهِ دِيَةَ الْحُرِّ، وَمَا بَقِيَ: دِيَةُ الْمَمْلُوكِ.

واتە: لە ئیبنو عەباسەو رەزای خوایان لی بی دەگیرنەو، کە وتویتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەربارە خۆینی بەندهی نامە پێدراو ئەگەر کۆژرا بریاری دا خۆینەکە ی بەم شیوێ دەدرێت: چەندهی لە پارە نامە نوسیەکە ی دابوو ئەوێ دەوێ وەک ئازاد خۆینی دەدرێت، وە ئەوێ لەو مایەو وەک بەنده خۆینی دەدرێت.

(١) (المکاتب) واتە: ئەو بەندهی کە رێک دێکەوێ لە گەڵ گەورەکە ی لەسەر بری پارە هەولێدات بۆ پێدا بکات و ئەوێ ئازادی بکات.

۴۵۸۲ - (صحیح) عن ابن عباس: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا أَصَابَ الْمُكَاتِبُ حَدًّا أَوْ وَرِثَ مِيرَاثًا: يَرِثْ عَلَى قَدْرِ مَا عَتَقَ مِنْهُ).

واتہ: لہ ئیبنو عہباسہوہ رزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: تہ گہر بہندہی نامہ پیدراو خاوەن خوئنی کہسی بوو، یان میراتگری کہسی بوو تہوہ خوی چہندہ نازاد بوو بی بہ تہندازہی تہوہ خوئن وەرده گری یان میرات دہ گری.

### سہبارت بہ خوئنی خاوەن پەیمان.

۲۳ - باب فِي دِيَةِ الدِّمِيِّ.

۴۵۸۳ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (دِيَةُ الْمُعَاهِدِ نِصْفُ دِيَةِ الْحُرِّ).

واتہ: لہ عہمری کوری شوعدیہوہ، لہ باوکیہوہ، لہ باپیریہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (خوئنی خاوەن پەیمان نیوہی خوئنی کہسیکی موسولمانی نازادہ).

## دہربارہی پیاوئ لہ گہل

کھسی بہ شہرپن و بہرگری لہ خوئی بکات.

۲۴ - باب فی الرَّجُلِ یُقَاتِلُ الرَّجُلَ فِیْدَفْعُهُ عَنْ نَفْسِهِ.

۴۵۸۴ - (صحیح الإسناد) عن صفوان بن یعلی عن أبیه قال: قَاتَلَ أَجِيرٌ لِي رَجُلًا فَعَضَّ يَدَهُ، فَانْتَزَعَهَا، فَنَدَرْتُ ثَنِيَّتَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَهْدَرَهَا، وَقَالَ (أَتُرِيدُ أَنْ يَضَعَ يَدَهُ فِي فَيْكِ تَقْضُمُهَا كَالْفَحْلِ؟). قَالَ: وَأَخْبَرَنِي ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ، عَنْ جَدِّهِ، أَنَّ أَبَا بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَهْدَرَهَا، وَقَالَ: بَعُدَتْ سِنُّهُ.

واتہ: لہ صفوانی کوری یہ علاوہ، لہ باوکیہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ وتوہ تی: خزمہ تکارنکم ہہ بو بہ کری کار ی بو دہ کردم جاری لہ گہل پیاوئ بو بہ شہرپان دہستی دہ گزئ ٹویش لہ تاو نازار دہستی خوئی رادہ پسکینئ لہ دہمی دوو ددانی پیشہ وہی دہ کہون، جا خزمہ تکارہ کہ بو سکالا ہاتہ خزمہ ت پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم، ٹویش خوینی بو دانہ نا. فہرموی: (دہتہ وی دہست بخاتہ دہمتہ وہ وہ نیرہ وشر گازی لی بگری؟). راوی وتی: ٹینبو ٹہبو مولہ یکہ، لہ باپیریہ وہ پیی راگہ یاندم کہ ٹہبو بہ کریش رہزای خوی لی بی خوینی بو دانہ نا. وتی: ددانہ کانی نہ مینئ واتہ دوعای لی کرد.

۴۵۸۵ - (صحیح الإسناد) عن یعلی بن أمیہ بہذا، زَادَ: ثُمَّ قَالَ يَعْنِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْعَاضِّ: (إِنْ شِئْتَ أَنْ تُكْنِتَهُ مِنْ يَدِكَ فَيَعَضَّهَا، ثُمَّ تَنْزِعَهَا مِنْ فِيهِ). وَأَبْطَلَ دِيَةَ أَسْنَانِهِ.

واتہ: لہ یہ علای کوری ٹومہ یہ وہ فہرمودہ ی پیشو ہاتوہ، بہ لام ٹہمہ ی بو زیاد

کرد: لە پاشدا پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بە گەزراوەکەی فەرموو: (ئەگەر دەست بخەیتە دەمیەووە گازی لیج بگرێ دان بەخۆتا دەگریت، لە پاشدا تۆش دەستت راپسکیتی لە دەمی). جا خۆینی ددانەکانی پوچەل کردووە.

## کەسێ چارەسەری نەخۆش بکات بە نەشارەزایی زیان بە نەخۆش بگەیەنێ.

۲۵ - باب فِيمَنْ تَطَبَّ وَلَا يُعْلَمُ مِنْهُ طِبٌّ فَأَعْنَتَ.

۴۵۸۶ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ تَطَبَّ وَلَا يُعْلَمُ مِنْهُ طِبٌّ فَهُوَ ضَامِنٌ).

واتە: لە عەمری کۆری شوەبیەووە، لە باوکیەووە، لە باپیریەووە دەگیرنەووە، کە پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ خۆی بکات بە پزیشک و پیشتر بە پزیشک نەناسرايێت ئەو زامەن و دەستەبەرە بۆ هەر زیانی کە بیدات). واتە ئەگەر چارەسەری نەخۆشیکێ کردو بوو بە هۆی مردنی ئەو خۆینی دەکوێتە سەر دەبی خزانێ خۆینە کە بدەن.

۴۵۸۷ - (حسن) عن عمر بن عبد العزيز قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَيُّمَا طَبِيبٍ تَطَبَّبَ عَلَى قَوْمٍ لَا يُعْرِفُ لَهُ تَطَبُّبٌ قَبْلَ ذَلِكَ فَأَعْنَتَ فَهُوَ ضَامِنٌ).

واتە: لە عومەری کۆری (عبد العزیز)ووە دەگیرنەووە، کە وتویەتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ خۆی کردە پزیشکی خەڵک و پیشتر بە پزیشک نەناسرابو زیانی گەیاندا بە نەخۆشیک ئەو زامەن و دەستەبەرە). دەستەبەرە.



## دہربارہی خوینبایی کوشتنی ہلہی نیمچہ قہستی

۲۶ - باب فی دِیَةِ الْخَطَا شِبْهِ الْعَمْدِ.

۴۵۸۸ - (حسن) عن عبد الله بن عمرو: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (أَلَا إِنَّ كُلَّ مَأْثَرَةٍ كَانَتْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ مِنْ دَمٍ أَوْ مَالٍ تُذَكَّرُ وَتُدْعَى تَحْتَ قَدَمِي، إِلَّا مَا كَانَ مِنْ سِقَايَةِ الْحَاجِّ وَسِدَانَةِ الْبَيْتِ). ثُمَّ قَالَ: (أَلَا إِنَّ دِيَّةَ الْخَطَا شِبْهُ الْعَمْدِ مَا كَانَ بِالسَّوْطِ وَالْعَصَا مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ مِنْهَا أَرْبَعُونَ فِي بَطُونِهَا أَوْلَادُهَا).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوری عہمرہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (ناگاداربن ہموو داب و نہریت و دستوریکی خہلکانی نہ فامی کہ شانازی پیوہ بکہن دہیخہمہ ژیر پیئمہوہ بیجگہ لہ ناودانی حاجیان و سہرہوکاری و خزمہتکردنی مالی خوا)، لہ پاشدا فہرمووی: (ناگاداربن خوینی کوشتنی نیمچہ قہستی بہ قہمچی بی یان بہ تیلا سہد وشرہ دہبی چلیان بہ چکہ لہ سکیاندا بی).

۴۵۸۹ - عن خالد، بِهَذَا الْإِسْنَادِ، نَحْوَ مَعْنَاهُ.

واتہ: لہ خالیدہوہ فہرمودہی پیشو بہ ہہمان مانا ہاتوہ.

## دەربارەی تۆلەسەندنەوی ددان.

### ۲۷ - باب الْقِصَاصِ مِنَ السِّنِّ.

۴۵۹۰ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: كَسَرَتِ الرُّبَيْعُ أُخْتُ أَنَسِ بْنِ النَّضْرِ ثَنِيَّةَ امْرَأَةٍ، فَأَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَضَى بِكِتَابِ اللَّهِ الْقِصَاصَ، فَقَالَ أَنَسُ بْنُ النَّضْرِ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَا تُكْسِرُ ثَنِيَّتَهَا الْيَوْمَ. قَالَ: (يَا أَنَسُ! كِتَابُ اللَّهِ الْقِصَاصُ). فَرَضُوا بِأَرْشٍ أَخَذُوهُ، فَعَجِبَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: (إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَمِعْتُ أَحْمَدَ بْنَ حَنْبَلٍ قِيلَ لَهُ: كَيْفَ يُقْتَصُّ مِنَ السِّنِّ؟ قَالَ: تُبْرَدُ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەوه رەزای خویان لی بی دەگیرنەوه، که وتویهتی: روبه‌عی خوشکی ئەنەسی کۆری (نضر) ددانە دوانیه‌که‌ی ژنیکی شکاند، بۆ سکاڵا هاتنه خزمەت پیغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم داوای تۆلەیان دەکرد، به‌ قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره‌ ب‌ریاری بۆ دان که تۆله‌ی لی ب‌سه‌نریت، ئەنەسی کۆری (نضر) وتی: سویند به‌ (الله) که تۆی به‌ هەق ره‌وانه‌کردوه ئەم‌رۆ ددانە دوانیه‌که‌ی روبه‌ع ناشکیت، پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئە‌ی ئەنەس حوکمی تۆلەسەندنەوه‌ لە قورئانه‌که‌ی خوای گه‌وره‌دایه‌). واتە دەبی تۆله‌ی لی ب‌کریتەوه‌، جا رازی بوون به‌ خۆت‌بایی، پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم سه‌ری سو‌رما له‌ سوینده‌که‌ی ئەنەسی کۆری (نضر) که‌ راست ده‌رچوو، فەرمووی: (به‌راستی له‌ناو به‌نده‌کانی خوای گه‌وره‌دا که‌سانیک هەن ئە‌گەر سویند بخۆن له‌سه‌ر خوا ئە‌وه‌ خوای گه‌وره‌ سوینده‌کیان ناخات). ئە‌بو داود ده‌لیت: بۆ خۆم گویم له‌ پێشه‌وا ئە‌حمەد بوو پێی و‌ترا: چۆن تۆله‌ی ددان ده‌کریتەوه‌؟ وتی: به‌ ب‌رینه‌وه‌.

## ده‌بارهی وڵاخ له‌قه بدات له‌که‌سی.

### ۲۸ - باب فی الدَّابَّةِ تَنْفُخُ بِرِجْلِهَا.

۴۵۹۱ - (ضعیف) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الرَّجُلُ جُبَّارٌ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الدَّابَّةُ تَضْرِبُ بِرِجْلِهَا وَهِيَ رَاكِبٌ.

واته: له ئه‌بو هورهیرهوه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر وڵاخ له‌قه بدات له‌که‌سیک زبانی پی بگه‌یه‌نیّت خاوه‌نه‌که‌ی خوینی له‌سه‌ر نیه). ئه‌بو داود ده‌لیت: ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی سواری بوو له‌قه‌ی دا له‌که‌سی چونکه‌ له‌دواوه‌یه ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ریا نیه ئه‌وه خوینی نیه، به‌لام ئه‌گه‌ر له‌پیشه‌وه زیان بگه‌یه‌نیّت ئه‌وه خاوه‌نه‌که‌ی به‌رپرسه.

## باسی زیانی ئاژه‌لی به‌ره‌لاو کان و بیر.

### ۲۹ - باب الْعَجَمَاءُ وَالْمَعْدِنُ وَالْبُرُ جُبَّارٌ.

۴۵۹۲ - (صحيح) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْعَجَمَاءُ جَرَحُهَا جُبَّارٌ، وَالْمَعْدِنُ جُبَّارٌ، وَالْبُرُ جُبَّارٌ، وَفِي الرِّكَازِ الْخُمْسُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْعَجَمَاءُ الْمُنْقَلَبَةُ الَّتِي لَا يَكُونُ مَعَهَا أَحَدٌ وَتَكُونُ بِالنَّهَارِ وَلَا تَكُونُ بِاللَّيْلِ.

واته: له ئه‌بو هورهیرهوه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌گه‌ر ئاژه‌لی به‌ره‌لا بی و که‌سی بریندار بکات یان کارنکی خراب بکات ئه‌و که‌سه یان ئه‌و شته به‌ فیرو دهروات و خوینی نیه‌و

خاوهنه که ی نایته زامن و دهسته بهر، که سی کرێکاری به کری بگریت بو ئه وهی کان (معدن) یکی بو هه لکه نی ئه گهر کانه که روخا به سه ریا، یان روخا به سه ر که سیکی تر دا له وپوه تیپه پری ئه وه خاوه ن کانه که زامن و دهسته بهر نیه و خوینی به فیرو دهروات، ئه گهر که سی بیرئ هه لکه نی که سی به که ویتته ناویه وه و بخنکی یان زیانی پی بگات ئه وه خاوه ن بیره که زامن و دهسته بهر نیه و خوینه که ی به فیرو دهروات، ریکاز پینج یه ک زه کاتی لی ده که ویت. ئه بو داود ده لیت: ئاژه لی به ره لا ئه وه ی که که سی به لاوه نیه و له روژدا، نه ک له شه ودا، چونکه ئه گهر به شه و به ره لا بگریت خاوه نه که ی به رپرسه لی ئه گهر زیان بگه یه نی به خه لک.

### سه بارهت به زیانی ئاگر له دهست ده رچون.

۳۰ - باب فی النار تعدی.

۴۵۹۳ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (النَّارُ جُبَارٌ).

واته: له ئه بو هورهیره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئاگر له دهست ده رچون له مولکی خویه وه بو مولکی خه لک بژاردنی نیه و به فیرو دهروات).

## سه بارهت به تاواني بهندهی خيزانه هزاره کان.

۳۱ - باب فِي جَنَائَةِ الْعَبْدِ يَكُونُ لِلْفُقَرَاءِ .

۴۵۹۴ - (صحيح) عن عمران بن حصين: أَنَّ غُلَامًا لَأُنَاسٍ فَقَرَاءَ قَطَعَ أُذُنَ غُلَامٍ لَأُنَاسٍ أَغْنِيَاءَ، فَأَتَى أَهْلَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّا أَنْاسٌ فَقَرَاءُ. فَلَمْ يَجْعَلْ عَلَيْهِ شَيْئًا.

واته: له عيمراني کورې حوصه يښه وه ده گيرنه وه، که کورپکي خيزانیکي هزاره گويچکه کورې خيزانیکي دهوله مهندي بريبو، هاتنه خزمهت پيغه مبهري صلي الله عليه وسلم، وتيان: نهی پيغه مبهري خوا صلي الله عليه وسلم! تيمه خيزانیکي هزارين و کورپه که شمان منداله و بالغ نه بو، نيتري پيغه مبهري صلي الله عليه وسلم هيچي دانه نا له سهریان.

## دهربارهی نهوهی کویرانه له نيوان خه لکدا بکوژريت.

۳۲ - باب فِيمَنْ قُتِلَ فِي عَمِيٍّ بَيْنَ قَوْمٍ .

۴۵۹۵ - (صحيح) عن ابن عباس قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ قُتِلَ فِي عَمِيٍّ أَوْ رَمِيًّا يَكُونُ بَيْنَهُمْ بِحَجَرٍ أَوْ بِسَوْطٍ فَعَقَلُهُ عَقْلٌ خَطِئًا، وَمَنْ قُتِلَ عَمْدًا فَقَوْدُ يَدَيْهِ، فَمَنْ حَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهُ فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ).

واته: له ئيښو عه باسوه رهزای خوايان لي بي ده گيرنه وه، که وتويه تي:

پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەركەس كۆژرانه لە قەرەباڵغیدا كۆژرا یان لە نێواندا لەشەرە قەمچی و شەرە بەرددا كۆژرا كەس نەیدەزانی كێ كۆشتویەتی، ئەو دەنرێت بە كۆشتنی بە هەڵە و خۆنبایەكە وەك خۆنبایی كۆشتنی بە هەڵە وایە، هەركەس بە قەستی بكۆژرێت ئەو تۆلەی دەسەندری بكۆژ لەباتی ئەو دەكۆژرێتەو، ئەوێ سەرپیچی لەمە بکات نەهێڵی بكۆژ بكۆژرێتەو ئەو نەعلەتی خواو پیغمبەرەكە و سەرچەم خەڵکی لی ییت).

كۆتایی پەرتوکی خۆنبایی

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سہرہ تہای پہرتوکی سونہ.  
۴۱ - أول کتاب السنة .

باسی راہی سونہ.

۱ - باب شرح السنة.

۴۵۹۶ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (افترقت اليهود على إحدى أو ثنتين وسبعين فرقة، وتفرقت النصارى على إحدى أو ثنتين وسبعين فرقة، وتفرقت أمي على ثلاث وسبعين فرقة).

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (جولہ کہ بوون بہ حہ فتاو یہک یان حہ فتاو دوو دہستہو تاqm و پارچہوہ، گاورہکان بوون بہ حہ فتاو یہک یان حہ فتاو دوو دہستہو تاqm و پارچہوہ، ٹومہتہکی منیش دہبن بہ حہ فتاو سی دہستہو تاqm و پارچہوہ).

۴۵۹۷ - (حسن) عن معاوية بن أبي سفيان قال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: أَلَا إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ فِينَا فَقَالَ: (أَلَا إِنَّ مَنْ قَبْلَكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افْتَرَقُوا عَلَى ثِنْتَيْنِ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَإِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ، ثِنْتَانِ وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَوَاحِدَةٌ فِي الْجَنَّةِ وَهِيَ الْجَمَاعَةُ). زَادَ ابْنُ يَحْيَى وَعَمَرُو فِي حَدِيثَيْهِمَا (وَإِنَّهُ سَيَخْرُجُ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ

تَجَارَى بِهِمْ تِلْكَ الْأَهْوَاءُ كَمَا يَتَجَارَى الْكَلْبُ لِصَاحِبِهِ). وَقَالَ عَمْرُو: (الْكَلْبُ بِصَاحِبِهِ، لَا يَبْقَى مِنْهُ عِرْقٌ وَلَا مَفْصَلٌ إِلَّا دَخَلَهُ).

واتە: لە موعاویە ی کورێ ئەبو سوفیانەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هەستا وتاری بۆداین فەرمووی: (ناگادارین ئەوانە ی پیش ئیو لە خاوەن نامەکان پەرتەواژە بوون و بوون بە حەفتاو دوو دەستەو تاقمەو، ئەم ئوممەتەش دەبێت بە حەفتاو سێ دەستەو تاقمەو، حەفتاو دوویان دەچەنە ناگری دۆزەخەو، یەکیکیان دەچێتە بەهەشتەو، ئەویش بریتێ لە (جەماعە) واتە کۆمەڵی موسولمانان ئەهلی سوننەو جەماعە). ئیبنو یەحیاو عەمر لە فەرمودەکیاندا ئەمەیان بۆ زیاد کرد: (لەم ئوممەتە ی مندا خەڵکانێ لەو دەستەو تاقمانە پەیدا دەبن هەواو ئارەزوو بیدەکان لایەدەن و کاریکی پێ دەکەن وەک چۆن کە سەگێ توشی (داء الکلب) بوو کەسێ دەگەزێ و زیانی پێ دەگەیهێت و نازارەکی دەگاتە هەموو جەستە ی و ئارامی نامیێ بەو شیوێ) - رینگری ئاو خواردنەو ی لی دەکات هەتا دەمرێت - عەمر وتی: (هیچ رەگ و جومگە یە نامیێ ئیلا دەچێتە ناوێو).

## باسی رینگرتن لە موجدەلەو

### شوینکەوتنی هاوشیوێکانی قورئان.

۲ - باب النَّمْيِ عَنِ الْجِدَالِ وَاتِّبَاعِ مُتَشَابِهِ الْقُرْآنِ.

۴۵۹۸ - (صحيح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَذِهِ الْآيَةَ (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ إِلَى أُولِ الْأَلْبَابِ) قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَإِذَا رَأَيْتُمُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ سَمَى اللَّهُ فَاحْذَرُوهُمْ).



واتە: لە عایشەوێه رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەوه، کە وتیوەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەم ئایەتە ی خۆندەوه:

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾. سورة آل عمران : ۷.

واتە: ئەو خۆیە ناردوویەتی یە خواروێه بۆت قورئان هەندیکێ ئایاتی (کە مەبەستەکانیان) روشن ئەو ئایەتە بنەرەتی قورئان، وە ئەوانی تر (ئایەتانیکن کە مەبەستەکانیان) روشن نین، ئینجا ئەوانە ی کە لەدلیاندا لادان و چەوتی هەیه دوا ی ئەو ئایەتە دەکەون کە لە قورئاندا مۆتەشابهەن (هاوشیوەن) بۆ تیکدانی بیروباوەری موسلمانان، وە بۆ ڕافەکردنی بە ئارەزووی ناپاکی خۆیان، لە حالەتیکدا کەس ڕافەکردنی نازانی تەنیا خوا نەبێ، وە دامەزراوان لەزانین دا ئەلێن ئیمە برۆمان هێناو بە (مۆتەشابهە) هەمووی لەپەرۆردگارمانەوهن، بیر لەقورئان ناکەنەوه تەنیا خاوەنانی ژیری و بیر نەبێ.

عایشەوێه رەزای خۆی لێ بێ وتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (کەواتە هەرکاتێ ئەوانەتان بینی دوا ی ئەو ئایەتە کەوتن کە لە قورئاندا هاوشیوەن ئەوێه خۆی گەورە ناوی ناوێ ئەهلی (زیغ) واتە لەدلیاندا لادان و چەوتی هەیه، ئێوێه خۆتانیا لێ بپارژن و مەترسیان لێیان هەبێ).

## باسی دورکہ وتنہوہ لہ تہلی ہہواو ہہوہس و رق لی بونیان.

### ۳ - باب مُجَانِبَةِ أَهْلِ الْأَهْوَاءِ وَبُغْضِهِمْ.

۴۵۹۹ - (ضعیف) عن أبو ذر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ: الْحُبُّ فِي اللَّهِ، وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ).

واتہ: لہ تہبو (ذر) وہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (گہورہترین کردہوی چاک بریتہ لہ: خوشہویستی لہبہر خواو، رق لی بون لہبہر خوا).

۴۶۰۰ - (صحیح) عن كعب بن مالك قال: وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيُّهَا الثَّلَاثَةُ، حَتَّى إِذَا طَالَ عَلَى تَسَوُّرَتِ جِدَارِ حَائِطِ أَبِي قَتَادَةَ، وَهُوَ ابْنُ عَمِّي، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَوَاللَّهِ مَا رَدَّ عَلَيَّ السَّلَامَ. ثُمَّ سَأَلَ خَبَرَ تَنْزِيلِ تَوْبَتِهِ.

واتہ: لہ کہعبی کوری مالیکہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: تہو سی کہسہی کہ لہ غہزای تہبوک دواکہ وتبون پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ریگری کرد لہ موسولمانان کہ قسہمان لہ گہل بکن، ہہتا روژئی روشتہ بہ شورای باخہکی تہبو قہتادہی ناموزامدا سلام لی کرد، سوئند بہ (اللہ) وہلامی سلامہکی نہدامہوہ. لہپاشدا راوی فہرمودہی دابہزینی نایہتی تہویہکی گیرایہوہ.



## باسی سه لام نه کردن له خه لکانی شوینکه وتهی هه واو ئاره زوو.

٤ - باب تَزَكِ السَّلَام عَلَى أَهْلِ الْأَهْوَاءِ.

٤٦٠١ - (حسن) عن عمار بن ياسر قال: قَدِمْتُ عَلَى أَهْلِي وَقَدْ تَشَقَّقَتْ يَدَايَ، فَخَلَّقُونِي بِرَعْفَرَانٍ، فَغَدَوْتُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدُّ عَلَيَّ وَقَالَ: (اذهَبْ فَاغْسِلْ هَذَا عَنْكَ).

واته: له عه ماری کوری یاسره وه ده گیرنه وه، که وتیه تی: شه و گه یشتمه وه مال دهسته کانم قلیشیان بردبوو زه عفهرانیان دا له قلیشه کان بهیانی چوم بو خزمهت پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم سلاوم لی کرد، وه لامی نه دامه وه فهرمووی: (برو دهسته کانت بشو و ئه وهی لی بکه ره وه).

٤٦٠٢ - (ضعیف) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّهُ اعْتَلَّ بَعِيرٌ لِصَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَيٍّ وَعِنْدَ زَيْنَبَ فَضُلٌ ظَهَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَزَيْنَبَ: (أَعْطِيهَا بَعِيرًا). فَقَالَتْ: أَنَا أُعْطِيَ تِلْكَ الْيَهُودِيَّةَ! فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَهَجَرَهَا ذَا الْحِجَّةِ وَالْمُحَرَّمَ وَبَعْضَ صَفَرٍ.

واته: له عایشه وه ره زای خوی لی بی ده گیرنه وه، که له سه فهرنکا و شتره کی صه فیهی کچی حویهی نه خوش بوو، زهینه بیش و شتری زیادهی بی بوو، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به زهینه بی هاوسه ری فهرموو: (و شترکی بدی با سواری بی). زهینه ب وتی: و شتری خو م بدهم بهو جوله که، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم لی تو ره بوو، مانگی (ذی الحجة) و موحه ره م و هه ندیک له مانگی سه فهرش قسهی له گه ل نه کرد. واته دوو مانگ و ئه وهنده روژ دهنگی لی وه رگرت.

## باسی قہدہغہ کردنی موجدہلہ لہ سہر قورئان.

### ۵ - باب النہی عَنِ الْجِدَالِ فِي الْقُرْآنِ.

۴۶۰۳ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: ان النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الْمِرَاءُ فِي الْقُرْآنِ كُفْرٌ).

واتہ: لہ نبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: پیئغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (شہرہ قسہو مشت و مہ کردن لہ سہر قورئان کوفرہ).

## دہبارہی پابہندبوون بہ سونہتہوہ.

### ۶ - باب فِي لُزُومِ السُّنَّةِ.

۴۶۰۴ - (صحیح) عن المقدم بن معد يكرب: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوْشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانُ عَلَى أَرِيكَتِهِ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحِلُّوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ، أَلَا لَا يَحِلُّ لَكُمْ لَحْمُ الْحِمَارِ الْأَهْلِيِّ، وَلَا كُلُّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبْعِ، وَلَا لُقْطَةُ مُعَاهِدٍ إِلَّا أَنْ يَسْتَعْنِيَ عَنْهَا صَاحِبُهَا، وَمَنْ نَزَلَ بِقَوْمٍ فَعَلَيْهِمْ أَنْ يَقْرُوهُ، فَإِنْ لَمْ يَقْرُوهُ فَلَهُ أَنْ يُعَقِّبَهُمْ مِثْلَ قِرَاءِهِ).

واتہ: لہ میقدامی کوری مہعدی یہ کربہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیئغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (تاگادارین من نہم قورئانہو ویتہی نہم قورئانہم بو ہاتوہ، لہوانہیہ کاتیک بیت کہسیکی تیر و پر لہ سہر سہرینہکھی

پال بداتەووەو بلی: لەسەرتانە تەنھا شوێن قورئان بکەون، هەرچیتان بینی لە قورئاندا هەڵال کرابوو ئیوەش بە هەڵالی بزائن، هەرچیتان بینی لە قورئاندا حەرام کرابوو ئیوەش بە حەرامی بزائن، ئاگاداربێن گوشتی گوێدرێژی مائی و، هەموو درێندەیهکی کەڵبەدار و، هەموو دۆزراوێهێک کە خاوەنەکی هاوێهیمان (معاهد) بێت جگە لەوانە ی کە خاوەنی وازی لی هیناون حەرامن بۆتان، هەرکەس لای قەومێک دابەزی بۆ میوانی ئەو لەسەریانە رێژی بگرن و میوانداری بکەن، ئەگەر ئەوێان نەکرد بۆی هەیه بەزۆر بەشی پێوستی خۆی بستی.

٤٦٠٥ - (صحیح) عن عبید اللہ بن أبی رافع، عن أبیہ: عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم قال: (لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ، فَيَقُولُ: لَا نَذْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ اتَّبَعْنَاهُ).

واتە: لە (عبید اللہ) ی کۆری ئەبو رافیعەو، لە باوکیەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (نامەوی بگەم بە یەکیکتان لەسەر سەریانەکی پال بداتەووەو کاروباریکی گەنگی دین بین بۆ لای کە من فەرمانم پێ کردووە یان قەدەغەم کردووە بلی: هەرشتی لە قورئاندا بی شوینی دەکەوین و کاری پێ دەکەین). - هەر شتی لە قورئاندا نەبوو دەستی پێو ناگیرن، ئەمە پێچەوانە ی شەری خواوە - .

٤٦٠٦ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ فِيهِ فَهُوَ رَدٌّ). قَالَ ابْنُ عِيسَى: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ صَنَعَ أَمْرًا عَلَى غَيْرِ أَمْرِنَا فَهُوَ رَدٌّ).

واتە: لە عائیشەو رەزای خۆی لی بی دەگیرنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس شتیکی لەم دینە ی ئیمەدا هیناو لەدینی ئیمەدا نەبوو ئەو ئەدرتەو بەروێ خاوەنەکیداو لی وەرناگیرت)، ئیبنو

عیسا وتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (هه رکهس کارئ بکات له دینی ئیمه دا نه بوو شهوه شه درتتهوه بهروی خاوه نه کهیداو لیی وه رنا گیریت).

۶۷ - (صحیح) عن عبد الرحمن بن عمرو السلمي وحجر بن حجر قالاً: أَتَيْنَا الْعِرْبَاضَ بْنَ سَارِيَةَ وَهُوَ مِمَّنْ نَزَلَ فِيهِ: (وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ). فَسَلَّمْنَا، وَقُلْنَا: أَتَيْنَاكَ زَائِرِينَ وَعَائِدِينَ وَمُقْتَبِسِينَ. فَقَالَ الْعِرْبَاضُ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَوَعظَنَا مَوْعِظَةً بَلِيغَةً، ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَأَنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةٌ مُودِعٍ فَمَاذَا تَعْهَدُ إِلَيْنَا؟ فَقَالَ: (أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ عَبْدًا حَبَشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ بَعْدِي فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي، وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الْمَهْدِيِّينَ الرَّاشِدِينَ تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ).

واته: له (عبد الرحمن) ی کورپی عهمری سوله می و حوجری کورپی حوجرهوه ده گیرنهوه، که وتویانه: چوینه خزمهت (عرباض) ی کورپی ساریه که یه کی بوو له وانیه ئهه ئایه ته له باره یانهوه دابهزی:

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُفْقُونَ﴾. سورة التوبة: ۹۲.

واته: وه تاوان له سه ره شه که سانهش نی یه که هاتنه لات (تهی موحه ممه د صلی الله علیه وسلم بو شهوهی (وولاخیان بو دابین کهیت و) سواریان کهیت، ووتت: وولاخم دهست ناکهوهی سوارتان بکهه (بو جهاد)، شهوانیش گهراوهوه له کاتی کهدا چاویان فرمیسکی ده رشت له داخ و خه فهتدا که هیچیان نه بوو خه رجی بکهه (بو پیدایستی جهاد).

جا سلاومان کرد له (عریاض)، وتمان: هاتوین سەردانت بکەین و هەندی زانستی بەسودت لی وەرگیرین، (عریاض) وتی: روژی پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەرنوێژی بۆ کردین، لەپاشدا رووی تی کردین و نامۆژگاریەکی کاریگەر و گەرنگی کردین، چاوەکانی خستە گریان و دلەکانی خستە ترس و لەرزین، قسەکەرئ وتی: ئەو پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمایشتە کانت لەقسە یەکێ دەچی کە مال ئاواپی بکات، فەرمانت بە چی یە بۆمان؟ فەرمووی: (نامۆژگاریتان دەکەم لە خوای گەورە بترسن و تەقوای خوا بکەن گوێراپەڵ و فەرمانبەر بن لە فەرمانی فەرمانپەرەوای خۆتان دەرمانەچن، ئەگەرچی قۆلەرەشیکی حەبەشی بیت، چونکە ئەوێ لەئێوە بمیئێ ناکۆکیەکی زۆر دەبینی، ئاگاداری سوننەتەکانی من و، سوننەتەکانی خەلیفە راشیدیە رێنمایی کراوەکان بن، پێویستە بە توندی دەستیان پێوە بگرن، هەروەها وریای شتە تازەکان بن کە دەخرێنە سەر دین، بیگومان ئەو شتە تازانەش داھێنراو (بیدعە)ن، وە هەموو داھێنراو (بیدعە)ک ئەدیندا گومراپیە).

٤٦٠٨ - (صحیح) عن عبد الله بن مسعود: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (أَلَا هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ). ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

واتە: لە (عبد اللہ)ی کۆری مەسعودەو دەگیرنەو، کە پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم سێ جار لەسەر یەک فەرمووی: (ئاگادارین ئەوانە ی کە زێدەرپۆیی دەکەن و شت زۆر قۆل دەکەنەو ئەو بە هیلاکا دەچن).

## باسی ئەوانەى كە خەلك بانگ دەكەن بۆ سوننە.

### ۷ - بباب من دعا إلى السنة.

۴۶۰۹ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ھەركەس خەلك بانگ بکات بۆ سەر رینگەى راست و ھیدایەت خۆشى بەقەد ئەو کەسانە بە گۆیى دەكەن خیرى دەگات، بەبج ئەوێ لە خیرى ئەوان کەم بکاتەو، وە ھەركەس خەلك بانگ بکات بۆ سەر رینگەى خراپەو گومرایى خۆشى بەقەد ئەو کەسانە بە گۆیى دەكەن گوناھى دەگات، بەبج ئەوێ لە گوناھى ئەوان کەم بکاتەو).

۴۶۱۰ - (صحیح) عن عامر بن سعد، عن أبيه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا: مَنْ سَأَلَ عَنْ أَمْرٍ لَمْ يُحَرِّمْ فَحَرَّمَ عَلَى النَّاسِ مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ).

واتە: لە عامیری کۆری سەعدەو، لەباوکیەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (گەورەترین تاوان کە موسولمان لە ھەقی موسولماناندا ئەنجامی بدات بریتیە لەوێ: دەبارەى شتى کە زۆر پێویست نەبێ پرسیار بکات کە ھیشتا ئەو شتە حەرام نەکرای، بەلام بەھوێ پرسیارەکەى ئەوێ حەرام ببێ لەسەر خەلك و موسولمانان).



۶۱۱ - (صحیح الإسناد موقوف) عن ابن شہاب: أن أبا إدريس الخولاني عاثر الله أخبره أن يزيد بن عميرة - وكان من أصحاب معاذ بن جبل - أخبره قال: كَانَ لَا يَجْلِسُ مَجْلِسًا لِلذِّكْرِ حِينَ يَجْلِسُ إِلَّا قَالَ: اللَّهُ حَكَمَ قِسْطًا، هَلَكَ الْمُرْتَابُونَ، فَقَالَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ يَوْمًا إِنَّ مِنْ وَرَائِكُمْ فِتْنًا يَكْثُرُ فِيهَا الْمَالُ، وَيُفْتَحُ فِيهَا الْقُرْآنُ حَتَّى يَأْخُذَهُ الْمُؤْمِنُ وَالْمُنَافِقُ، وَالرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ، وَالصَّغِيرُ وَالْكَبِيرُ، وَالْعَبْدُ وَالْحُرُّ، فَيُوشِكُ قَائِلٌ أَنْ يَقُولَ: مَا لِلنَّاسِ لَا يَتَّبِعُونِي وَقَدْ قَرَأْتُ الْقُرْآنَ؟! مَا هُمْ بِمُتَّبِعِي حَتَّى أَتَبَدَّعَ لَهُمْ غَيْرَهُ! فَإِيَّاكُمْ وَمَا ابْتَدَعَ، فَإِنَّ مَا ابْتَدَعَ ضَلَالَةٌ، وَأُحَذِّرُكُمْ زَيْغَةَ الْحَكِيمِ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ يَقُولُ كَلِمَةَ الضَّلَالَةِ عَلَى لِسَانِ الْحَكِيمِ، وَقَدْ يَقُولُ الْمُنَافِقُ كَلِمَةَ الْحَقِّ. قَالَ: قُلْتُ لِمُعَاذٍ: مَا يُدْرِينِي رَحِمَكَ اللَّهُ أَنَّ الْحَكِيمَ قَدْ يَقُولُ كَلِمَةَ الضَّلَالَةِ، وَأَنَّ الْمُنَافِقَ قَدْ يَقُولُ كَلِمَةَ الْحَقِّ؟! قَالَ: بَلَى، اجْتَنِبْ مِنْ كَلَامِ الْحَكِيمِ الْمُشْتَهَرَاتِ الَّتِي يُقَالُ لَهَا: مَا هَذِهِ؟ وَلَا يُثْنِيَنَّكَ ذَلِكَ عَنْهُ، فَإِنَّهُ لَعَلَّهُ أَنْ يَرَاكَ، وَتَلْقَى الْحَقَّ إِذَا سَمِعْتَهُ فَإِنَّ عَلَى الْحَقِّ نُورًا. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ مَعْمَرٌ: عَنِ الزُّهْرِيِّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: وَلَا يُثْنِيَنَّكَ ذَلِكَ عَنْهُ، مَكَانَ: يُثْنِيَنَّكَ. وَقَالَ صَالِحُ بْنُ كَيْسَانَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ فِي هَذَا الْحَدِيثِ: الْمُشْتَهَرَاتِ، مَكَانَ: الْمُشْتَهَرَاتِ، وَقَالَ: لَا يُثْنِيَنَّكَ كَمَا قَالَ عَقِيلٌ. وَقَالَ ابْنُ إِسْحَاقَ، عَنِ الزُّهْرِيِّ قَالَ: بَلَى مَا تَشَابَهَ عَلَيْكَ مِنْ قَوْلِ الْحَكِيمِ حَتَّى تَقُولَ: مَا أَرَادَ بِهَذِهِ الْكَلِمَةَ.

واته: لہ ثینو شیہابہ وہ دہ گیزنہ وہ، کہ ثہبو ئیدریسی خہولانی (عاثر اللہ) پیی راگہ یاندوہ، یہ زیدی کوری عومہیرہ - کہ یہ کی بووہ لہ ہاوپر یکانی (معاذی) کوری جہہل - پیی راگہ یاندوہ، کہ یہ زید وتوہ تی: (معاذی) کوری جہہل لہ ہہر کور و کومہ لیکدا دابنیشٹایہ بو زیکر و یادی خواو ناموژ گاری کردنی خہلک نیلا لہ وکاتہ دا دیوت: خوا ی گہورہ حاکمیکی دادپہرورہ، ثہوانہ ی کہ شک و گومانیان ہدیہ تیادہ چن ثہمہ ی دوبارہ دہ کردوہ، روژی (معاذ) وتی: لہدوای ثیوہ فیتنہ و نازاوہیہ پیدایا دہبی تیایدا مال و سامان زور زور دہبی،

قورئان خوێندن بە دەنگەو زۆر دەبی و لەماناکەى ناگەن، بە شیوێە باوەردار و دوورپوو، پیاو و ژن، گەورە و بچوک، کەسى بەندەو کەسى ئازاد ئەمانە ھەر ھەموویان قورئان دەخوینن، نزیکە قسەکەریک لەدلى خویدا بلى: ئەو خەلکە چیانە کە شوینی من ناکەون لەکاتیکدا کە من قورئانیان بۆ دەخوینم و بۆیان بەیان دەکەم؟! ئەمانە شوینی من ناکەون ھەتا شتیکی تازەیان بۆ دانەھینم لەدیندا، بانگیان دەکات بۆ ئەوێ شوینی قورئان بکەون کە شوینی ناکەون کارێکی خراپ دەکات ھەلەسى بە ئەنجامدانى بیدعە بۆ ئەوێ شوینی بکەون و بانگیان دەکات بۆی، دەى ھۆشیارین لە بیدعەکەى، ئەو کەسەى شتیکی تازە دابھینی لە دیندا ئەو گومراییە، ئاگادارتان دەکەمەو لە لادانى زانای خاوەن حیکمەت و دانایی لە رێ راست، چونکە شەیتان مەرف گومرا دەکات ھەتا قسەى گومرایى و پرۆپوچ و ناھەق دەکات لەکاتیکدا کە پێشتر ناسراو بوە بە گوفتار شیرین و قسەى چاکى دەکرد، ھەرەھا کەسى دوورپوو قسەى ھەق دەکات، یەزید وتی: بە (معاذ)م وت: رەحمەتى خوات لى بچۆن کەسى زانای خاوەن حیکمەت قسەى گومرایى و ناھەق دەکات و کەسى دوورپووش قسەى ھەق دەکات؟! (معاذ) وتی: بەلى، دووربکەونەو لە وتەى زانا کە بەناوبانگن بە قسە پرۆ پوچەکان و خەلک سەریان لى سوڤ دەمینى و بەلایانەو نامۆیە پى دەلین: ئەم قسە پرۆ پوچانە چیە دەیکات بۆ خەلک؟ قسە پرۆپوچ و ھەلەکانى لى وەرەگر و لەبەر ئەو قسانەى لى دوور مەکەونەو قسەى خیری بۆ بکەن بەلکو بگەریتەو بۆ سەر ھەق و راستى، قسەى ھەق و راستى وەرەگر ئەگەر بیستت چونکە وتەى ھەق نور و روناکیە با دوورپووش بیکات. ئەبو داود دەلى: موعەممەر ئەم ھەرمودەى لە زوھریەو ریوایەت کردو بەلام لەجیاتى: (يُثْبِتُكَ) بە (يُثْبِتُكَ)، صالحى کورپى کەيسان ئەم ھەرمودەى لە زوھریەو ریوایەت کردو بەلام لەجیاتى: (الْمُشْتَهَرَاتِ) بە (الْمُشْتَهَرَاتِ) واتە: لىکچوکان ھەر ھەموویان راست و دروستن، ھەرەھا وتی: (لَا يُثْبِتُكَ) وەك چۆن عەقیل وتی، بەلام وەك مەعمەر نەبیوت: (يُثْبِتُكَ). ھەرەھا ئىبنو ئیسحاق وتی: لە زوھریەو دەگیرنەو کە وتیەتى: بەلى ئەوندە قسەى زانات لى تیکەل و پیکەل دەبی ھاتا دەلى: مەبەستى چیە لە قسانەدا.

٤٦١٢ - (صحيح مقطوع) عن أبي الصلت، وهذا لفظ حديث ابن كثير ومعناهم، قال: كَتَبَ رَجُلٌ إِلَى عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ يَسْأَلُهُ عَنِ الْقَدْرِ، فَكَتَبَ: أَمَّا بَعْدُ، أَوْصِيكَ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالْإِقْتِصَادِ فِي أَمْرِهِ، وَاتَّبَاعِ سُنَّةِ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتَرْكِ مَا أَحَدَثَ الْمُخْدِنُونَ بَعْدَ مَا جَرَتْ بِهِ سُنَّتُهُ، وَكُفُّوا مُؤَنَّتَهُ، فَعَلَيْكَ بِلُزُومِ السُّنَّةِ فَإِنَّهَا لَكَ - بِإِذْنِ اللَّهِ - عِصْمَةٌ، ثُمَّ أَعْلَمَ أَنَّهُ لَمْ يَبْتَدِعِ النَّاسُ بِدَعَا إِلَّا قَدْ مَضَى قَبْلَهَا مَا هُوَ دَلِيلٌ عَلَيْهَا أَوْ عِبْرَةٌ فِيهَا؛ فَإِنَّ السُّنَّةَ إِنَّمَا سَنَهَا مَنْ قَدْ عِلِمَ مَا فِي خِلَافِهَا - وَلَمْ يَقُلْ ابْنُ كَثِيرٍ (مَنْ قَدْ عِلِمَ) - . مِنَ الْخَطَا وَالزَّلَلِ وَالْخُمُقِ وَالتَّعَمُّقِ، فَارْضَ لِنَفْسِكَ مَا رَضِيَ بِهِ الْقَوْمُ لَأَنْفُسِهِمْ؛ فَإِنَّهُمْ عَلَى عِلْمٍ وَقَفُوا، وَبَيَّضُوا نَافِذَ كَفْوَا، وَلَهُمْ عَلَى كَشْفِ الْأُمُورِ كَانُوا أَقْوَى، وَبِفَضْلِ مَا كَانُوا فِيهِ أَوْلَى، فَإِنْ كَانَ الْهُدَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ لَقَدْ سَبَقْتُمُوهُمْ إِلَيْهِ وَلَئِنْ قُلْتُمْ: (إِنَّمَا حَدَثَ بَعْدَهُمْ). مَا أَحَدَثَهُ إِلَّا مَنْ اتَّبَعَ غَيْرَ سَبِيلِهِمْ وَرَغِبَ بِنَفْسِهِ عَنْهُمْ؛ فَإِنَّهُمْ هُمُ السَّابِقُونَ، فَقَدْ تَكَلَّمُوا فِيهِ بِمَا يَكْفِي، وَوَصَفُوا مِنْهُ مَا يَشْفِي، فَمَا دُونَهُمْ مِنْ مَقْصَرٍ، وَمَا فَوْقَهُمْ مِنْ مَحْصَرٍ، وَقَدْ قَصَرَ قَوْمٌ دُونَهُمْ فَجَفَوْا، وَطَمَحَ عَنْهُمْ أَقْوَامٌ فَفَعَلُوا، وَإِنَّهُمْ بَيْنَ ذَلِكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ، كَتَبْتَ تَسْأَلُ عَنِ الْإِقْرَارِ بِالْقَدْرِ فَعَلَى الْخَبِيرِ - بِإِذْنِ اللَّهِ - وَقَعْتَ، مَا أَعْلَمُ مَا أَحَدَثَ النَّاسُ مِنْ مُخَدَّثَةٍ، وَلَا ابْتَدَعُوا مِنْ بِدْعَةٍ هِيَ أَثْبَتُ أَثَرًا وَلَا أَثْبَتُ أَمْرًا مِنَ الْإِقْرَارِ بِالْقَدْرِ، لَقَدْ كَانَ ذِكْرُهُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ الْجُهْلَاءِ يَتَكَلَّمُونَ بِهِ فِي كَلَامِهِمْ وَفِي شِعْرِهِمْ، يُعَزُّونَ بِهِ أَنْفُسَهُمْ عَلَى مَا فَاتَهُمْ، ثُمَّ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ بَعْدَ إِلَّا شِدَّةً، وَلَقَدْ ذَكَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَيْرِ حَدِيثٍ وَلَا حَدِيثَيْنِ، وَقَدْ سَمِعَهُ مِنْهُ الْمُسْلِمُونَ فَتَكَلَّمُوا بِهِ فِي حَيَاتِهِ وَبَعْدَ وَفَاتِهِ، يَقِينًا وَتَسْلِيمًا لِرَبِّهِمْ، وَتَضَعِيفًا لَأَنْفُسِهِمْ، أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ لَمْ يُحِطْ بِهِ عِلْمُهُ، وَلَمْ يُحْصِ كِتَابُهُ، وَلَمْ يَمُضْ فِيهِ قَدْرُهُ، وَإِنَّهُ مَعَ ذَلِكَ لَفِي مُحْكَمِ كِتَابِهِ مِنْهُ اقْتَبَسُوهُ، وَمِنْهُ تَعَلَّمُوهُ، وَلَئِنْ قُلْتُمْ: (لَمْ أَنْزَلِ اللَّهُ آيَةً كَذَا وَلَمْ قَالَ كَذَا). لَقَدْ قَرَأُوا مِنْهُ مَا قَرَأْتُمْ، وَعَلِمُوا مِنْ تَأْوِيلِهِ مَا جَهِلْتُمْ، وَقَالُوا بَعْدَ ذَلِكَ كُلِّهِ بِكِتَابٍ وَقَدَرٍ، وَكُتِبَتِ الشَّقَاوَةُ، وَمَا يُقَدَّرُ يَكُنْ، وَمَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، وَلَا مَمْلُوكٌ لَأَنْفُسِنَا ضَرًّا وَلَا نَفْعًا، ثُمَّ رَغَبُوا بَعْدَ ذَلِكَ وَرَهَبُوا.

واته: له ئیبنو صه‌لته‌وه ده‌گیرنه‌وه، ئەمە گۆی فەرموده‌که‌ی ئیبنو (کثیر) و ماناکه‌یه‌تی، که وتویه‌تی: پیاوی نامه‌ی نوسی بۆ عومه‌ری کوری (عبد‌العزیز) ده‌بارهی قه‌زاو قه‌ده‌ر پرسیاری لێ کرد، ئەویش به‌م شیویه‌ وه‌لامی نامه‌که‌ی دایه‌وه: له‌دوایدا، وه‌سیه‌تت بۆ ده‌که‌م له‌خوا بترسه‌و پابه‌ندبه‌ به‌ ته‌قوای خواوه، به‌رامبه‌ر به‌ فەرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم مام ناوه‌ند به‌ نه‌ژده‌پۆیی بکه‌ نه‌ که‌مه‌ترخه‌م به‌، ئەوه‌ی سوننه‌ته‌ ده‌ستی پێوه‌ بگه‌رو وازیینه‌ له‌ بیدعه‌ی بیدعه‌کاران و دوربه‌ لێ، له‌دوای ئەوه‌ی که‌ شە‌رع به‌ سوننه‌تی داناوه‌ چه‌سپاوه، باری سه‌رشانی خۆتان قورس مه‌که‌ن به‌ بیدعه‌ی بیدعه‌کاران نه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ بۆتان که‌ خوای گه‌وره‌ و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم به‌یانیان کردوه‌ بۆتان پابه‌ندبن پێوه‌ی، ناگاداره‌ شوونی بیدعه‌ نه‌که‌وی، پێویسته‌ له‌سه‌رت پابه‌ندبی به‌ سوننه‌ته‌وه‌، چونکه‌ ئەوه‌ ده‌بیته‌ هۆی پاراستنت له‌ گومرایی و تاوان و تیاچون و سزاو تۆله‌ی خوای گه‌وره‌.

له‌پاشدا بزانه‌ که‌ بیدعه‌کاران هه‌ر بیدعه‌یه‌ دابه‌یئن پێشتر به‌لگه‌ی قورنان و سوننه‌ت هه‌بویه‌ له‌سه‌ری که‌ گومرایی و پوچ و به‌تاله‌، ئەوه‌ پوچ و به‌تاله‌ و گومرایی یه‌، سوننه‌ت ئەوه‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ سوننه‌تی داناوه‌ وه‌حی ناردوه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم، به‌راستی هه‌ر خۆشی ئەزانی که‌ پێچه‌وانه‌ی سوننه‌تیش بیدعه‌و هه‌له‌و تاوان و گوج و گێلی و بارگرانی و قولبونه‌ویه‌ - ئیبنو (کثیر) (مَنْ قَدْ عَلِمَ)ی نه‌هینا له‌ فەرموده‌که‌یدا - .

نه‌فسی خۆت رازی بکه‌ به‌و رێبازه‌ی که‌ سه‌له‌فی سالح له‌ هاوه‌لان و شوێنکه‌وتوانیان پێی رازی بوون و له‌سه‌ری بوون، چونکه‌ ئەوان له‌سه‌ر ئەو به‌رنامه‌و پرۆگرامه‌ بوون و به‌ زانسته‌وه‌ له‌سه‌ری وه‌ستان، به‌ به‌رچاو رونی و به‌ به‌لگه‌وه‌ وازیان له‌ بیدعه‌ هینا و لێی دورکه‌وتنه‌وه‌ و شوینی نه‌که‌وتن، ئەوانه‌ واته‌ سه‌له‌فی صالح به‌هێزتریبوون له‌ خه‌لکانی تر بۆ رونکردنه‌وه‌ی ئەو کاره‌ی که‌ پێویستی به‌ رونکردنه‌وه‌یه‌، ئەوانه‌ دورترین که‌س بوون له‌و شتانه‌ی که‌ زیانیان هه‌بوو بۆ خۆیان و دینه‌که‌یان، له‌ خه‌لکانی تر له‌پێشتر بوون به‌ فه‌زلی زانست و به‌رچاو رونی و ناسینی هه‌ق و رۆشتن له‌سه‌ری - به‌لام ئەوانه‌ی که‌ له‌ رێباز و به‌رنامه‌ی ئەوان ده‌رچوون که‌وته‌ ناو زه‌لکاوتکه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ هاوه‌لانی

لئ پاراست، شتانیکیان داهینا هیچ به لگهیه کیان له سهر دانه به زی بوو، بویه تاوانه که ی له تهستوی تهوانه ههروهها تاوانی تهوانهش که توش بوون -، ئه ی خه لکانی بیدعه چی و شوئکه وته ی ههواو نارهزوو ته گهر تهوه ی ئیوه له سهرینی هیدایهت و رینگای راست بی کهواته له دهستی هاوه لآن ده رچوو، په یان پی نه برد، به لکو ئیوه په یان پی برد، ته مهش ناگونجی و مه حاله چونکه هه ق و راستی ئوه بوو که هاوه لآن له سهری بوون.

ئه گهر بلین: ئهوه ی داهینراوه له دوا ی سه له فی صالح گو مپایی نیه به لکو رینگای راست و هیدایهت، با پینچهوانه ی ریبازی تهوانیش بی، ته مهش راست نیه و یوچ و بهتال، چونکه سه له فی صالح له هاوه لآن و شوئکه وتهوانی تهوان پیشکه وتوبوون بو سهر رینگای راست و هیدایهت و هه موو خیرک و سوربوون له سهری، ناگونجی و مه حاله که سی تر پیش تهوان بکه ویت، که سیش نایانگاتی، ته وهنده ی تهوان لی دواون و وه سفیان کردوه به سه ئیتر پیویست به وه ناکات خه لک شتی تازه دابهینیت له دیندا، له شتانی نه فسی خویان گرتوه و لی نه دواون و بی دهنگ بوون، هیچ کهس نیه بی دهنگ بی لیان وهك تهوان، هیچ کهس ناتوانی شتی که شف بکات که تهوان که سفیان نه کردبی، چونکه تهوان هه موو هه قنکیان بو خه لک رونکردوتهوه، پارێزراوبوون لهوه ی که بکه ونهوه ناو کاروباری پوچ و بهتال و بیدعه وه، خه لکانی لهوه ی که سه له ف له سهری بوون که مته رخمیان کرد نه گه یشتنه سنوری مام ناوهندی، خه لکانیکیش زنده رپویان کرد له سنوری شهرعی دا نه وهستان، بیگومان هه ردوولایان هه لهن، به لکو سه له فی صالح له سهر رینگای راست بوون.

نوسیوته ده رباره ی داننان به قه دهردا پرسیا رت کردوه که بیدعه یه یان سونهت؟ به ئیزنی خوی گه وه ره له یه کی پرسیا رت کردوه شاره زایه لهو باره وهو زانیاریم هه یه ده رباره ی، بیگومان ته م بیدعه رون و ئاشکرانه ی که خه لک دابهیناون داننان به قه دهردا هه قتر و رونتر و ئاشکرا تره لهوانه، گو مپراو نه زانه کانی سه رده می نه فامی له هۆنراوه وته کانیاندا باسیان کردوهو قسه یان له سهر کردوه، کردویانته هۆکاری دلدا نه وه و سه ره خو شی و ئارامگرتن له کاتی له ده ستدانی خو شه ویستان و تهوه ی له ده ستیان چوه، ئیسلام زیاتر سه لماندی و دانی پندا ناو رونی کردوه - به راستی هه موو شتی به قه زاو قه ده ری خواجه، له مو لکی خوی گه وهردا

هیچ شتی روونادات بەبی ویستی ئەو، هەرشتی رویدات پێشتر لە ئەزەلدا زانیاری ھەبۆ دەربارە، لە (لوح المحفوظ) دا نوسیویەتی، پێنج سەد سأل پێش ئەوەی زەوی و ئاسمانەکان دروست بکات وەك لە فەرمودە ی راست و دروستدا ھاتو -.

لەیهك و دوو لە فەرمودەکانی پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم ھاتو بەلکو زیاتریش، موسوڵمانان باسی قەدەریان لی بیستو، لە ژانی خۆیداو لەدوای مردنیشی قسەیان لەسەر کردو، باوەیان پێی ھێناو بە دنیایی و بە خۆبەدەستەوێدان و تەسلیم بوون بە پەروردگاری خۆیان، خۆیان بە کەم داناو، خۆی گەورەیان بە پاک راگرتو لەوەی کە شتی زانین و زانیاری ئەو پە یی نەبردیی، و لە قورئانەکیدە ھەژمار نەکرا بێت بەلکو خۆی گەورە زانین و زانیاری ھەبە بەسەر ھەموو شتی کدا، ھەر قەدەری کە روودەدات زانین و زانیاری خوا پێشی کەوتوو، لە (لوح المحفوظ) دا تۆماری کردو، رودانی شتی کە ویست و ئیرادە ی لی بی رویدات یان روونەدات.

لە گەل ئەوێشدا باسی قەدەر وەك چۆن لە سونەتدا ھاتو لە قورئانەکیدە خۆی گەورەشدا ھاتو - وەك:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ سورة القمر: ۴۹. -، لەوێ ھەلیان گۆستوو، لەوێ فیزیوون، ئە گەر بلین: خۆی گەورە بۆ ئەم ئایەتە دابەزاندو؟ - کە بە روالەت پێچەوانە ی قەدەرە - بۆچی وای فەرموو؟ ئەوەی ئێو دەبووننەو ئەوانیش خوێندیانەو، لە تەئویلەکیدە چاک تێگەشتن بەلام ئێو لێ تێناگەن، لەدوای ھەموو ئەمانە سەلف و تیان: ھەموو شتی ک بە قەزاو قەدەری خوا بە (لوح المحفوظ) دا تۆماری کردو، نەگبەت بۆی نوسراو کە نەگبەتە، خۆشەختیش بۆی نوسراو کە خۆشەختە، خۆی گەورە تەقدیری ھەر شتی ک کرد ئیلا ھەردەبی بییت، ئەوەی بیەوی بیی دەبی، ئەوەی نیەوی بیی ھەرگیز نابێ، ھەموو شتی بە دەستی خۆی گەورەبە و بە قەزاو قەدەری ئەو، سودو زیان نادەینە پال خۆمان، لەپاشدا لەدوای دانان بە قەدەردا کردوێ چاک دەکەن بە ھیوای پاداشتی دواپۆژ، لە کردوێ خراپە دوردەکەونەو لە ترسی سزاو تۆلە ی خۆی گەورە.

۶۱۳ - (حسن) عن نافع قال: كَانَ لِابْنِ عُمَرَ صَدِيقٌ مِنْ أَهْلِ الشَّامِ يُكَاتِبُهُ، فَكَتَبَ إِلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: إِنَّهُ بَلَغَنِي أَنَّكَ تَكَلَّمْتَ فِي شَيْءٍ مِنَ الْقَدَرِ فَإِيَّاكَ أَنْ تَكْتُبَ إِلَيَّ؛ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّهُ سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي أَقْوَامٌ يُكَذِّبُونَ بِالْقَدَرِ).

واته: له نافيعة ده گیرنه وه، که وتویه تی: ثینو عومر رهزای خویان لی بی هاورپیه کی خوشه ویستی هه بوو خه لکی شام بوو نامه ی بو دهنوسی، (عبد الله) ی کوری عومر رهزای خویان لی بی نامه یه کی بو نوسی بهم شیویه: پیم گه یشتوه که دهر باره ی قه دهر دهنوی ناگاداربه نیتر له مه ولا نامه م بو دهنوسی، بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفرموو: (لهم ثوممه ته ی مندا خه لکانی پهیدا دهن به ناوی قه دهر وه دروده کهن).

۶۱۴ - (حسن الإسناد مقطوع) عن خالد الحذاء قال: قلت للحسن: يَا أَبَا سَعِيدٍ أَخْبِرْنِي عَنْ آدَمَ، أَلِلسَّمَاءِ خُلِقَ أَمْ لِلْأَرْضِ؟ قَالَ: لَا بَلْ لِلْأَرْضِ. قُلْتُ: أَرَأَيْتَ لَوْ اعْتَصَمَ فَلَمْ يَأْكُلْ مِنَ الشَّجَرَةِ؟ قَالَ: لَمْ يَكُنْ لَهُ مِنْهُ بُدٌّ، قُلْتُ: أَخْبِرْنِي عَنْ قَوْلِهِ تَعَالَى: (مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ). قَالَ: إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَا يَفْتِنُونَ بِضَلَالَتِهِمْ إِلَّا مَنْ أَوْجَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَحِيمَ.

واته: له خالیدی کوری (حذاء) وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: وتم به حه سه نی به صری: نه ی نه با سه عید هه واهم بدهری دهر باره ی نادم، که ثایا بو نه وه دروستکرا له ناسمان واته له به هه شت بزی یان له سهر زهوی دا؟ وتی: نه خیر به لکو بو نه وه ی له سهر زهوی دا بزی، وتم: نه گهر تاوانی نه کردایه له بهری دهر خته که ی نه خواردایه چی؟ وتی: ههر دهبویه بیخواردایه، وتم: هه واهم بدهری دهر باره ی نه م ثایه ته:

﴿ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَاتِنِينَ ﴾ (۱۶۳) إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿ ۱۶۴ ﴾ سورة الصافات: ۱۶۲-۱۶۳. واته: نیوه ناتوان له بهرانبهری خوادا گومر اکهری (کهس) بن. بیجگه نهو که سه ی (خوا دهنانی) ده چیه دوزه خه وه.

حەسەن وتی: شەیاتینەکان ناتوانن بە گومراپی خۆیان کەس گومرا بکەن مەگەر کەسێ کە خوای گەورە خۆی تەقەدیری کردبێ دەچیتە ناگری دۆزەخەوه.

٤٦١٥ - (حسن الإسناد مقطوع) عن الحسن في قوله تعالى: (وَلَدَلِكْ خَلَقَهُمْ) قَالَ: خَلَقَ هَؤُلَاءِ لِهَذِهِ، وَهَؤُلَاءِ لِهَذِهِ.

واتە: لە حەسەنی بەصریەوه دەربارەی ئەم ئایەتە: ﴿لَدَلِكْ خَلَقَهُمْ﴾ سورة هود: ١١٩. واتە: هەر بۆ ئەوه دروستی کردوون. وتووەتی: خوای گەورە ئەوانەیی دروستکردووە بۆ بەهەشت و، ئەوانەشی دروستکردووە بۆ دۆزەخ.

٤٦١٦ - (حسن الإسناد مقطوع) عن خالد الحذاء قال: قلت للحسن: (مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِقَاتَيْنِ إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ). قَالَ: إِلَّا مَنْ أَوْجَبَ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ أَنَّهُ يَصْلَى الْجَحِيمِ.

واتە: لە خالیدی کوری (حذاء) یوه دەگێرنەوه، کە وتووەتی: وتم بە حەسەنی بەصری: ﴿مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِقَاتَيْنِ﴾ (١٦٢) إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ (١٦٣). سورة الصافات: ١٦٢-١٦٣.

واتە: ئێوه ناتوانن لەبەرانبەری خوادا گومراکەری (کەس) بن. بێجگە ئەو کەسە (خوا دەزانێ) دەچیتە دۆزەخەوه. حەسەن وتی: مەگەر کەسێ کە خوای گەورە خۆی تەقەدیری کردبێ دەچیتە ناگری دۆزەخەوه.

٤٦١٧ - (حسن الإسناد مقطوع) عن الحسن قال: لَأَنْ يُسْقَطَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَنْ يَقُولَ الْأَمْرُ بِيَدِي.



واته: له حهسه نې به صریه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له ئاسمانه وه بکه ویته سر زهوی پیم خوشره له وهی بلې: کاروکرده وه به ده ست خو مه - واته خوی گه وره ته قدیری نه کردوه نهو کاره بکه یان نه یکم، قه ده رت بکاته وه - .

٤٦١٨ - (صحيح مثله) عن حميد قال: قَدِمَ عَلَيْنَا الْحَسَنُ مَكَّةَ، فَكَلَّمَنِي فَقَهَّاءُ أَهْلِ مَكَّةَ أَنْ أَكَلِمَهُ فِي أَنْ يَجْلِسَ لَهُمْ يَوْمًا يَعِظُهُمْ فِيهِ. فَقَالَ: نَعَمْ. فَاجْتَمَعُوا فَخَطَبَهُمْ فَمَا رَأَيْتُ أَخْطَبَ مِنْهُ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا أَبَا سَعِيدٍ مَنْ خَلَقَ الشَّيْطَانَ؟ فَقَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ!! هَذَا مِنْ خَالِقِ غَيْرِ اللَّهِ؟ خَلَقَ اللَّهُ الشَّيْطَانَ، وَخَلَقَ الْخَيْرَ، وَخَلَقَ الشَّرَّ. قَالَ الرَّجُلُ: قَاتِلَهُمُ اللَّهُ كَيْفَ يَكْذِبُونَ عَلَى هَذَا الشَّيْخِ.

واته: له حومه یدوه ده گېږنه وه، که وتویه تی: له مه ککه حه سه نی به صری هات بو  
لامان، شه رعزانانی خه لکی مه ککه وتیان ده مانه وئ پئی بلیی روژی دانیشین  
وتارمان بو بدات و ناموژ گاریمان بکات، وتی: به لئ باشه، کو بونه وه وتاری  
بو دان هیچ که سینکم نه دیوه نه وهنده ی نهو به جوانی وتار بدات و ناموژ گاری  
خه لک بکات، پیاوئ وتی: ئه ی نه با سه عید کی شهیتانی دروستکرد؟ وتی:  
پاک و ینگه ردی بو خوی گه وره جگه له و کردگاری تر هه یه؟ شهیتانی  
دروستکردوه، خیر و چاکه و شهر و خراپه شی دروستکردوه، پیاوه که وتی: خوا  
بتان کوژی چون درو ده کهن به دهم حه سه نی به صریه وه.

٤٦١٩ - (صحيح مثله) عن الحسن: (كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ). قَالَ:  
الشُّرُكُ.

واته: له حهسه نې به صریه وه ده گیرنه وه، که دهرباره ی ئه م ثایه ته:

﴿كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ سورة الحجر: ١٢.

واته: ئا بىو جوړه نيمه نهو (قورئانه) دهخينه ناو دلى تاوانبارانه وه.  
 حهسهن وتوبه تې: هاوبهش يو خوا دانان.

۶۲۰ - (حسن الإسناد مقطوع) عن الحسن في قوله عز وجل: (وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ). قَالَ: بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْإِيمَانِ.

واتہ: لہ حسہنی بہ صریہ وہ دہ گیر نہ وہ، کہ دہ بارہی نہم نایہ تہ: ﴿وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ﴾. سورۃ سبأ: ۵۳. واتہ: بہ ربہ ست دہ خریتہ نیوان نہوان و نہوی ثارہ زووی دہ کمن (کہ بر و اہیتان و تہویہ کردنہ).  
حسہن و تہویہ تی: نیوان نہوان (کافران) و بر و اہیتان.

۶۲۱ - (صحیح مثله) عن ابن عون قال كُنْتُ أَسِيرُ بِالشَّامِ، فَتَدَانِي رَجُلٌ مِنْ خَلْفِي، فَالْتَمْتُ فَإِذَا رَجَاءُ بْنُ حَيَوَةَ، فَقَالَ: يَا أَبَا عَوْنٍ، مَا هَذَا الَّذِي يَذْكُرُونَ عَنِ الْحَسَنِ؟ قَالَ: قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَكْذِبُونَ عَلَى الْحَسَنِ كَثِيرًا.

واتہ: لہ ٹیبنو عدونہ وہ دہ گیر نہ وہ، کہ و تہویہ تی: کاتی لہ شام نہ سیر بووم پیای  
لہ دوامہ وہ بانگی کردم، لام کردہ وہ دہ بینم رہ جائی کوری حہویہ و تہ تی: نہی نہبا  
عہون نہوی چی یہ دہ بارہی حسہنی بہ صری دہیلین؟ و تی: وتم: نہوانہ دروی  
زوریان کردہ بہ دہم حسہنہ وہ.

۶۲۲ - ((صحیح مثله) عن أيوب قال: كَذَبَ عَلَى الْحَسَنِ ضَرْبَانِ مِنَ النَّاسِ: قَوْمٌ الْقَدَرُ رَأَيْهُمْ وَهُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يَنْقُفُوا بِذَلِكَ رَأْيَهُمْ، وَقَوْمٌ لَهُ فِي قُلُوبِهِمْ شَنَاءٌ وَبُغْضٌ، يَقُولُونَ: أَلَيْسَ مِنْ قَوْلِهِ كَذَا؟ أَلَيْسَ مِنْ قَوْلِهِ كَذَا؟

واتہ: لہ ٹہویہ وہ دہ گیر نہ وہ، کہ و تہویہ تی: دوو جور لہ خہلک درویان کردہ بہ دہم  
حسہنہ وہ: خہلکانی یہ کہم نہوانہ کہ راویو چون بیروباوہریان نہ فی قہ دہرہ واتہ  
قہ دہر رت دہ کہ نہ وہ کہ قہ دہریہ کانن رہواجی پی دہ دہن، جورہ کہی تریان: بوغز  
و کینہ لہ دلانداہ بہرامبہری، دہلین: نہوی نہی لہو و تہیہ دا ناوا دہلی؟ نہوی  
نہی لہو و تہیہ دا ناوا دہلی؟

۶۲۳ - (صحيح مثله) عن يحيى بن كثير العنبري قال: كَانَ قُرَّةُ بْنُ خَالِدٍ يَقُولُ لَنَا: يَا فِتْيَانُ، لَا تُغْلَبُوا عَلَى الْحَسَنِ؛ فَإِنَّهُ كَانَ رَأْيُهُ السُّنَّةَ وَالصَّوَابَ.

واته: له يه حياى كورې (كثير) عه نېره وه ده گېر نه وه، كه وتويه تې: قورې كورې خاليد پي وتين: نهى لا وه كان، قه دهره كان راى خويان نه سه پېتن به سهر تاندا بلين هسه ن له خو مانه قه دهره، بېگومان راوېوچونى هسه ن سونه يه و راست و دروسته.

۶۲۴ - (صحيح مثله) عن ابن عون قال: لَوْ عَلِمْنَا أَنَّ كَلِمَةَ الْحَسَنِ تَبْلُغُ مَا بَلَغَتْ لَكُنَّا بِرُجُوعِهِ كِتَابًا وَأَشْهَدْنَا عَلَيْهِ شُهُودًا، وَلَكِنَّا قُلْنَا: كَلِمَةُ خَرَجَتْ لَا تُحْمَلُ.

واته: له ئيبنو عه ونه وه ده گېر نه وه، كه وتويه تې: نه گهر بمانزانايه نه و ته يه ي كه هسه نى به صرى دهر باره ي قه دهر ده يلې پېچه وانې قورثان و سونه ته نه و نامه مان بو دنوسى كه بگه رېته وه له و تانه ي و شايه تيمان بو دده كه گه راوته وه، به لكو وته كاني ده قى قورثان و سونه ن، به لام ده لين: وته يه كه له زمانى هسه نه وه دهر ده چېت خه لكه كه به هه له لى حالى دهن - به و شيويه لى حالى نابن كه هسه ن ده يلې و مبه ستيتى - .

۶۲۵ - (صحيح مثله) عن ايوب قال: قَالَ لِي الْحَسَنُ: مَا أَنَا بِعَائِدٍ إِلَى شَيْءٍ مِنْهُ أَبَدًا.

واته: له نه يويه وه ده گېر نه وه، كه وتويه تې: هسه نى به صرى پي وتم: من هه رگيز په شيمان نيم له و تانه م و ناگه رېته وه كه خه لك پييان وايه نه قى قه دهر ده كه م، چونكه ده قى قورثان و سونه ن و نه قى قه دهر ناكه ن.

۶۲۶ - (صحیح مثله) عن عثمان البتي قال: مَا فَسَّرَ الْحَسَنُ آيَةً قَطُّ إِلَّا عَلَى الْإِثْبَاتِ.

واته: له (عثمان البتي) وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: حه سه نی به صری هه رگیز ته فیسری ثایه تیکی نه کردوه نیلا به سه لماندنه وه نه بیته.

### سه بارهت به فهزل و گه وره یی که سی

#### به سه ر که سیکی ترده.

#### ۸ - باب فی التَّفْضِيلِ.

۶۲۷ - (صحیح) عن ابن عمر قال: كُنَّا نَقُولُ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا نَعْدِلُ بِأَبِي بَكْرٍ أَحَدًا، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ، ثُمَّ نَتْرُكُ أَصْحَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا تَقَاضِلُ بَيْنَهُمْ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: ئیمه له سه رده می پیغه مبه ردا صلی الله علیه وسلم له دوا ی نه وه که سمان به هاوتای پی شه وه نه بو به کر دانه دنا، له پاشدا پی شه وه عومه ر، له پاشدا پی شه وه (عثمان) ره زای خویان لی بی، ئینجا وازمان ده هی نا له هاوه لانی پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم و فه زلی که سیانمان نه ده دا به سه ر که سی تراندا.

۶۲۸ - (صحیح) عن ابن عمر قال: كُنَّا نَقُولُ وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَيٌّ: أَفْضَلُ أُمَّةٍ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، بَعْدَهُ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ عُمَرُ، ثُمَّ عُثْمَانُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ.

واته: له ئیبنو عومه ره وه ره زای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ر

صلی الله علیه وسلم خوی له ژياندا بوو ده مانوت: چاکترینی نوممه تی پیغه مبه ر  
صلی الله علیه وسلم له دوی خوی پیښه و نه بو به کره، له پاشدا پیښه و عومه ر،  
له پاشدا پیښه و (عثمان) ه خوی گه وره له هر ه موویان رازی بی.

۶۲۹ - (صحیح) عن محمد بن الحنفية قال: قلت لأبي: أيُّ النَّاسِ خَيْرٌ بَعْدَ  
رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: أَبُو بَكْرٍ، قَالَ: قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: ثُمَّ  
عُمَرُ. قَالَ: ثُمَّ حَشِيْتُ أَنْ أَقُولَ ثُمَّ مَنْ؟ فَيَقُولُ: عُمَانُ، فَقُلْتُ: ثُمَّ أَنْتَ يَا أَبَتِي؟  
قَالَ: مَا أَنَا إِلَّا رَجُلٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.

واته: له موحه مده دی کوری ه نه فیه وه - واته کوری پیښه و عله کوری  
(أبو طالب) ره زای خوی لی بی - ده گیرنه وه، که وتیه تی: به باو کم وت:  
له پاش پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم چ که سی باشته؟ وتی: پیښه و  
نه بو به کر، وتم: هی له دوی نه و کی باشته ری که سه؟ وتی: پیښه و عومه ر،  
ترسام نه گهر له دوی نه و پرسیاری لی بکه مده بل: (عثمان) ره زای خویان  
لی بی، وتم: له پاشدا تو باو که گیان، وتی: من پیاو یم له موسولمانان.

۶۳۰ - (صحیح الإسناد مقطوع) عن سفيان قال: مَنْ زَعَمَ أَنَّ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ  
عَنْهُ كَانَ أَحَقَّ بِالْوِلَايَةِ مِنْهُمَا فَقَدْ خَطَأَ أَبَا بَكْرٍ وَعُمَرَ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارَ. وَمَا  
أَرَاهُ يَرْتَفِعُ لَهُ مَعَ هَذَا عَمَلٌ إِلَى السَّمَاءِ.

واته: له سوفیانی (ثوری) وه ده گیرنه وه، که وتیه تی: نه وه یی وایی پیښه و  
عله ره زای خوی لی بی شایه نتره به خلیفه ی موسولمانان نه وه پیښه وایان  
نه بو به کر و عومه ر ره زای خویان لی بی و کوچه ران و یاریده دهران هر  
هه موویان به هه له ده زانی چونکه نه وان یه ده نگ بوون له سه ری، کرده وه کانی لی  
وه رناگیرت چونکه بیرو باوه ری پیچه وانده ی بیرو باوه ری هاوه لانی پیغه مبه ری  
خوایه صلی الله علیه وسلم.

۶۳۱ - (ضعیف الإسناد مقطوع) عن سفیان لثوري قال: الْخُلَفَاءُ خَمْسَةٌ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَعُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ.

واتہ: لہ سوفیانی (ثوری) وہ دہ گیر نہ وہ، کہ وتوہ تی: خلیفہ کان پیئجن  
نہ وانیش بریتین لہ: نہ بو بہ کر و عومہر و (عثمان) و علی و عومہری کوری  
(عبد العزیز) رہزای خویان لی بی.

### سہارہت بہ خلیفہ کان.

#### ۹ - باب فی الخلفاء.

۶۳۲ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أَنَّ رَجُلًا أَتَى إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: إِنِّي أَرَى اللَّيْلَةَ ظُلَّةً يَنْطِفُ مِنْهَا السَّمْنُ وَالْعَسَلُ، فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ بِأَيْدِيهِمْ فَالْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ، وَأَرَى سَبَبًا وَاصِلًا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فَأَرَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ بِهِ، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا بِهِ، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَانْقَطَعَ، ثُمَّ وُصِلَ فَعَلَا بِهِ. قَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا أَبَايَ وَأُمِّي لَتَدْعَنِي فَلَاغَبْرَتَهَا. فَقَالَ: (اغْبُرْهَا). قَالَ: أَمَّا الظُّلَّةُ: فَظُلَّةُ الْإِسْلَامِ، وَأَمَّا مَا يَنْطِفُ مِنَ السَّمْنِ وَالْعَسَلِ فَهُوَ الْقُرْآنُ لِيْنُهُ وَحَلَاوَتُهُ، وَأَمَّا الْمُسْتَكْبِرُ وَالْمُسْتَقِيلُ فَهُوَ الْمُسْتَكْبِرُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِيلُ مِنْهُ، وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَهُوَ الْحَقُّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ بَعْدَكَ رَجُلٌ فَيَعْلُو بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ، ثُمَّ يُوَصَّلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ، أَيْ رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي أَصَبْتُ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ فَقَالَ: (أَصَبْتُ بَعْضًا وَأَخْطَأْتُ بَعْضًا). فَقَالَ: أَقْسَمْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي مَا الَّذِي أَخْطَأْتُ، فَقَالَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تُقْسِمُ).

واتە: له ئەبو هورەیرهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیاوی هات بو خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وتی: ئەمشەو له خەوما هەورێکم دی هەنگوین و روئی لی دەباری، خەلکم دەبینی مشتیان بو گرتبو هەیان بوو زۆری بەردەکەوت، هەشیان بوو کەمی بەردەکەوت، پەتیکیشم بینی له ئاسمانەوه شۆرکراپوهه بو زهوی، ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دیم تۆ دەستت پێوه گرت و سەرکەوتی، لەدوای تۆش کەسیکی تر دەستی پێوه گرت و سەرکەوت، لەپاشدا کەسیکی تریش دەستی پێوه گرت و سەرکەوت، ئینجا کەسیکی تریش دەستی پێوه گرت وستی سەرکەوی پەتەکە پچرا، پاشان دەستی پێوه گرتەوهو سەرکەوت، پێشەوا ئەبو بەکر وتی: باوکم دایکم بە فیدات بن وازم لی بێنە با تەعبیری ئەو خەوه بکەم واتە لیکی بدەمەوه، فەرمووی: (تەعبیری بکە)، وتی: هەورەکە: ئیسلامە، هەنگوین و روژنەکە هیمنی و نەرمی و شیرینی قورئانە، هەندیکی زۆری بەردەکەوت و هەندیکی کەم، پەتەکەش: ئەو رینگا راست و هەقەیه کە تۆ لەسەریتی، دەستت پێوه گرتەوه خوای گەورە سەرت دەخات، لەدوای تۆش کەسیکی تر دەستی پێوه دەگریت و سەردەکەوت، لەپاشدا کەسیکی تریش دەستی پێوه دەگریت و سەردەکەوت، ئینجا کەسیکی تریش دەستی پێوه دەگریت و دەپچریت، پاشان دەستی پێوه دەگریت و سەردەکەوت، ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێم بفرموو پێکام یان نا؟ فەرمووی: (هەندیکت پێکاو هەندیکت نەپێکا)، پێشەوا ئەبو بەکر وتی: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سوڤندت ددەم چیم هەلەبوو، فەرمووی: (سوڤند مەخۆ پێت نالیم).

۶۳۳ - (ضعیف الإسناد) عن ابن عباس، عن النبي صلی اللہ علیہ وسلم، بهذه القصة قال: فَأَبَى أَنْ يُخْبِرَهُ.

واتە: له ئیبنو عباسەوه رەزای خوایان لی بچ، له پێغەمبەری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم، هەمان بەسەرھات هاتو، راوی وتی: نەویست وەلامی بداتەوه کە چی هەلەبوو.

۶۳۴ - (صحیح) عن أبو بكرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال ذات يوم: (مَنْ رَأَى مِنْكُمْ رُؤْيَا؟). فَقَالَ رَجُلٌ: أَنَا رَأَيْتُ كَأَنَّ مِيزَانًا نَزَلَ مِنَ السَّمَاءِ فَوُزِنَتْ أَنْتَ وَأَبُو بَكْرٍ فَرُجِحْتَ أَنْتَ بِأبي بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَأَبُو بَكْرٍ فَرُجِحَ أَبُو بَكْرٍ، وَوُزِنَ عُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرُجِحَ عُمَرُ، ثُمَّ رُفِعَ الْمِيزَانُ فَرَأَيْنَا الْكَرَاهِيَةَ فِي وَجْهِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: لہ ئبو بہ کرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ روژی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (کی لہئیوہ خہوی دیوہ؟) پیاوئی وتی: من خہوئکم دیوہ، ترازویہ لہ ئاسمانہوہ دابہزی تو و پیشہوا ئہبویہ کری کیشانہ کرد تو لہو چاکتربوی، جا پیشہوایان ئہبویہ کر و عومہری کیشانہ کرد ئبو بہ کر چاکتر بوو لہ عومہر، ہروہا پیشہوایان عومہر و (عثمان)ی کیشانہ کرد عومہر چاکتر بوو لہ (عثمان)، لہ پاشدا ترازوہ کہ ہلکیشرایہوہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پی ناخوش بوو بہ روخساریدا بومان دہرکوت - لہ بہرئہوہی کہ پیشہوایان (عثمان) و عہلی کیشانہ نہ کرد - .

۶۳۵ - (صحیح) عن أبو بكرة: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ (أَيُّكُمْ رَأَى رُؤْيَا). فَذَكَرَ مَعْنَاهُ، وَلَمْ يَذْكُرِ الْكَرَاهِيَةَ. قَالَ: فَاسْتَأْذَنَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَعْنِي فَسَاءَ ذَلِكَ، فَقَالَ: (خِلَافَةُ نُبُوَّةٍ، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ).

واته: لہ ئبو بہ کرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ روژی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (کی لہئیوہ خہوی دیوہ؟) جا راوی فہرمودہ کی گیرایہوہ بہ ہمان مانا بہ لام باسی ئہوہی نہ کرد کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پی ناخوش بوو. راوی وتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دلگران بوو بہ خہوی کابرا، فہرموی: (خیلافہتی پیغہمبہرایہتی، لہ پاشدا خوی گہورہ پاشاہہتی دہدات بہ ہہرکسی کہ بیہوئت).



۶۳۶ - (ضعیف) عن جابر بن عبد الله أنه كان يحدث: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (أَرَى اللَّيْلَةَ رَجُلٌ صَالِحٌ أَبَا بَكْرٍ نَيْطَ بَرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَنَيْطَ عُمَرُ بِأَبِي بَكْرٍ، وَنَيْطَ عُثْمَانُ بِعُمَرَ). قَالَ جَابِرٌ: فَلَمَّا قُمْنَا مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُلْنَا: أَمَّا الرَّجُلُ الصَّالِحُ فَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَمَّا تَنْوُطُ بَعْضِهِمْ بِبَعْضٍ فَهَذَا هَذَا الْأَمْرُ الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ بِهِ نَبِيَّهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: جابری کوری (عبد الله) گێرایهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه مشه و پیاوئکی صالح خه وئکی دیوه: ئه بو به کر خوی هه لواسیوو به پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم، عومه ر خوی هه لواسیوو به ئه بو به کردا، (عثمان) خوی هه لواسیوو به عومه ردا). جابر وتی: کاتی که له لای پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هه ستاین، وتمان: پیاوه صالحه که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خوی بووه، به لام هه ندیکیان خویان هه لواسیوه به هه ندیکێ تریاندا ئه وه کاربه دهستانی کاروباری ئه م دینه ن که به دوا ی یه کتردا دین.

۶۳۷ - (ضعیف) عن سمرة بن جندب: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي رَأَيْتُ كَأَنَّ دَلْوًا دُلِّيَ مِنَ السَّمَاءِ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَشَرِبَ شُرْبًا ضَعِيفًا، ثُمَّ جَاءَ عُمَرُ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَشَرِبَ حَتَّى تَضَلَّعَ، ثُمَّ جَاءَ عُثْمَانُ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَشَرِبَ حَتَّى تَضَلَّعَ، ثُمَّ جَاءَ عَلِيٌّ فَأَخَذَ بِعَرَاقِيهَا فَأَنْتَشَطَتْ وَانْتَضَحَ عَلَيْهِ مِنْهَا شَيْءٌ.

واته: له سه موره ی کوری جوندوبه وه ده گێر نه وه، که پیاوی وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئه مشه و له خه وما له ئاسمانه وه دۆلچه یه کیان شوړ کرده وه پیشه و ئه بو به کر هات دهستی گرت به و ته خته وه که دۆلچه که ی پی توندوتوڵ ده کریت که میکی لی خواره وه، له پاشدا پیشه و عومه ر هات دهستی گرت به و

تہختہوہ کہ دۆلچہکە ی پێ توندوتۆڵ دەکریت ئەوەندە ی لێ خواردەوہ ہەتا سکی پر بوو تێر بوو، لە پاشدا پێشەوا (عثمان) ہات دەستی گرت بەو تہختہوہ کہ دۆلچہکە ی پێ توندوتۆڵ دەکریت ئەوەندە ی لێ خواردەوہ ہەتا سکی پر بوو تێر بوو، لە پاشدا پێشەوا عەلی ہات دەستی گرت بەو تہختہوہ کہ دۆلچہکە ی پێ توندوتۆڵ دەکریت تیک چوو ئاوەکە ی پێدا رزا.

۶۳۸ - (ضعیف الإسناد مقطوع) عن مکحول قال: لَتَمَخَّرَنَّ الرُّومُ الشَّامَ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا لَا يَمْتَنِعُ مِنْهَا إِلَّا دِمَشْقُ وَعَمَّانُ.

واتە: لە مەکحولەوہ دەگیرنەوہ، کہ وتوہتی: رۆمەکان چل رۆژ دەچنە شامەوہو داگیرى دەکەن جگە لە دیمەشق و عەمان نہییت.

۶۳۹ - (صحیح الإسناد مقطوع) عن عبد الرحمن بن سلمان قال: سَيَأْتِي مَلِكٌ مِنْ مُلُوكِ الْعَجَمِ يَظْهَرُ عَلَى الْمَدَائِنِ كُلِّهَا إِلَّا دِمَشْقَ.

واتە: لە (عبد الرحمن) ی کور ی سولەیمانەوہ دەگیرنەوہ، کہ وتوہتی: رۆژی دێ پاشایە لە پاشاکانی عەجەم دەست دەگرت بەسەر هەموو ولاتی مەدائین داو داگیرى دەکات جگە لە دیمەشق نہییت.

۶۴۰ - (صحیح) عن مکحول قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَوْضِعُ قُسْطَاطِ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمَلَا حِمِ أَرْضُ يُقَالُ لَهَا الْغُوطَةُ).

واتە: لە مەکحولەوہ دەگیرنەوہ، کہ وتوہتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لەرۆژی جەنگە گەورەکەدا شوێنی خیمە ی موسولمانان و سەربازەکانی خاکیکە لە شام پێی دەوتریت: (الْغُوطَةُ)).

۶۶۱ - ((ضعیف مقطوع) عن عوف قال: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ يَخْطُبُ وَهُوَ يَقُولُ: إِنَّ مَثَلَ عُثْمَانَ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ، ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ يَفْرُوهَا وَيَفْسُرُهَا: (إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْهَبْ إِلَى الْيَمَنِ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ وَإِلَيْنَا أُخْتَبِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا). يُشِيرُ إِلَيْنَا بِيَدِهِ وَإِلَى أَهْلِ الشَّامِ.

واتہ: لہ عدوفوہو دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: بؤ خوم گویم لہ حہ جاج بوو وتاری دہدا دہیوت: وینہی پیشہوا (عثمان) رہزای خوی لی بیج لہ لای خوی گہورہ وہک عیسیٰ کوری مہریم وایہ، لہ پاشدا تہم نایہ تہی خویندہوہ خویندیہوہو تہ فسریشی کرد:

﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اذْهَبْ إِلَى الْيَمَنِ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ اللَّهِ وَإِلَيْنَا أُخْتَبِرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ سورة آل عمران: ۵۵.  
واتہ: خوی گہورہ فہرموی: تہی عیسا من تو دہمریم و (روح) بہرزدہ کہ مہوہ بؤ لای خوم، وہ پاککەرہوہی تویم لہ (ہاودہمی) تہوانہی کہ بیج باوہربوون، پہرہوانی (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہ مہوہ بہسہر بیج ہر وایاندا تا روژی دواپی. جا حہ جاج بہ دہستی ناماژہی کرد بؤ ئیمہو بؤ خہلکی شامیش - کہ لہ پہرہوانی پیشہوا (عثمان) رہزای خوی لی بیج - .

۶۶۲ - (ضعیف الإسناد مقطوع) عن الربيع بن خالد الضبي قال: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ يَخْطُبُ فَقَالَ فِي خُطْبَتِهِ: رَسُولُ أَحَدِكُمْ فِي حَاجَتِهِ أَكْرَمَ عَلَيْهِ أَمْ خَلِيفَتُهُ فِي أَهْلِهِ؟ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: لِلَّهِ عَلَى الْأَاصْلِ خَلْفَكَ صَلَاةً أَبَدًا، وَإِنْ وَجَدْتُ قَوْمًا يُجَاهِدُونَكَ لِأَجَاهِدَنَّكَ مَعَهُمْ. زَادَ إِسْحَاقُ فِي حَدِيثِهِ: قَالَ: فَقَاتَلُ فِي الْجَمَاجِمِ حَتَّى قُتِلَ.

واتہ: لہ رہبعی کوری خالیدی (ضبی) ہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: بؤ خوم گویم لہ حہ جاج بوو وتاری دہدا لہ وتارہ کہیدا دہیوت: کہ سیک لہ ئیوہ فروستادیہ رہوانہ بکات بؤ پیوستیہ کی خوی چاکتر و بہر پزترہ یان جینشینہی کہ دایدہنی بہسہر

خانەوادە‌کە‌یە‌وه؟ - بێ‌گومان جێ‌نشینێ‌ که‌ دا‌یە‌نی‌ به‌‌سه‌ر خانە‌وادە‌کە‌یە‌وه چاک‌تر و به‌‌پێ‌تره‌ له‌‌لای -، له‌‌دلی‌ خۆ‌مدا و‌تم: سو‌ن‌د به‌‌ (الله) هه‌‌رگیز نو‌ی‌تر له‌‌دواته‌‌وه‌ ناکه‌‌م، ئە‌‌گه‌‌ر دیم قه‌‌ومی‌ک جه‌‌نگان به‌‌رامبه‌‌رت منیش له‌‌گه‌‌لیان به‌‌رامبه‌‌رت ده‌‌جه‌‌نگم - ره‌‌بیع وا حا‌لی بوو که‌ هه‌‌جاج مه‌‌به‌‌ستی ئە‌‌وه‌‌به‌‌ خه‌‌لیفه‌‌کانی به‌‌نی ئومه‌‌یه‌‌یه‌‌ له‌‌ پێ‌غه‌‌مبه‌‌ران چاک‌ترن - . ئیسحاق له‌‌ فەرموده‌‌کە‌یدا ئە‌‌مه‌‌ی بۆ زیاد کرد: وتی: ره‌‌بیع له‌‌ جه‌‌نگی جه‌‌ماجم دا جه‌‌نگی کرد هه‌‌تا کو‌ژرا.

٤٦٤٣ - (صحيح الإسناد إلى الحجاج، وهو الظالم المبير) عن عاصم قال: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ: اتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ لَيْسَ فِيهَا مَثْوِيَّةٌ، وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا لَيْسَ فِيهَا مَثْوِيَّةٌ، لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدِ الْمَلِكِ، وَاللَّهِ لَوْ أَمَرْتُ النَّاسَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنْ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ فَخَرَجُوا مِنْ بَابٍ آخَرَ لَحَلَّتْ لِي دِمَاؤُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ، وَاللَّهِ لَوْ أَخَذْتُ رِبْعَةَ مِضْرَ لَكَانَ ذَلِكَ لِي مِنَ اللَّهِ حَلَالًا، وَيَا عَذِيرِي مِنْ عَبْدٍ هَذَّلٍ يَزْعُمُ أَنَّ قِرَاءَتَهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، وَاللَّهِ مَا هِيَ إِلَّا رَجَزٌ مِنْ رَجَزِ الْأَعْرَابِ مَا أَنْزَلَهَا اللَّهُ عَلَى نَبِيِّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَعَذِيرِي مِنْ هَذِهِ الْحَمَرَاءِ، يَزْعُمُ أَحَدُهُمْ أَنَّهُ يَرْمِي بِالْحَجَرِ فَيَقُولُ: إِلَى أَنْ يَقَعَ الْحَجَرُ قَدْ حَدَثَ أَمْرٌ، فَوَاللَّهِ لَأَدْعِيَهُمْ كَالْأَمْسِ الدَّائِرِ. قَالَ: فَذَكَرْتُهُ لِلْأَعْمَشِ، فَقَالَ: أَنَا وَاللَّهِ سَمِعْتُهُ مِنْهُ.

واته: له عاصمه‌وه ده‌‌گیرنه‌وه، که‌ وتویه‌تی: بۆ خۆم گو‌یم له‌‌ هه‌‌جاج بوو - کاتی‌ که‌ والی بوو له‌‌لایه‌‌ن خه‌‌لیفه‌‌ (عبد الملك)‌ی کو‌ری مه‌‌روانه‌‌وه - له‌‌سه‌‌ر مینه‌‌به‌‌ر ده‌‌یوت: ئە‌‌وه‌‌نده‌‌ی له‌‌ توانا‌تاندا‌یه‌‌ له‌‌‌خوا‌ی گه‌‌وره‌‌ به‌‌ترسن، گو‌ی‌پێ‌ه‌ و فه‌‌رمانبه‌‌رداری هه‌‌موو فه‌‌رمانه‌‌کانی فه‌‌رمانه‌‌رو‌ای باوه‌‌ر‌داران (عبد الملك) بن به‌‌ ره‌‌هایی - ئە‌‌مه‌‌ش ناشه‌‌ریه‌‌ چونکه‌‌ گو‌ی‌پێ‌ایه‌‌لی و فه‌‌رمانبه‌‌رداری ته‌‌نها له‌‌ چاکه‌‌دا‌یه‌‌ -، سو‌ن‌د به‌‌ (الله) ئە‌‌گه‌‌ر فه‌‌رمان به‌‌که‌‌م به‌‌ خه‌‌لک له‌‌ ده‌‌رگایه‌‌کی مزگه‌‌وته‌‌وه ده‌‌رچن له‌‌ ده‌‌رگایه‌‌کی تره‌‌وه ده‌‌رچن ئە‌‌وه‌‌ خو‌ین و سه‌‌ر و مالیان حه‌‌ل‌اله‌‌ بۆم، سو‌ن‌د به‌‌ (الله) ئە‌‌گه‌‌ر هۆ‌زی ره‌‌بیعه‌‌ که‌‌سی‌ک به‌‌کو‌ژن له‌‌ هۆ‌زی (مضر)

تۆله بکه‌مه‌وه بۆم هه‌لآله، کچی پاساوم بۆ دینیتیه‌وه نه‌گهر به‌نده‌ی (هه‌ذیل) بکوژم یان سزای بده‌م - مه‌به‌ستی له‌هاوه‌لی به‌پێژ (عبد الله) ی کوری مه‌سعود بووه - که پیتی وایه نه‌و قورئانه‌ی له‌لایه‌تی و ده‌یخویتی له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه دابه‌زیوه، سویند به‌ (الله) هیچ نیه جگه له‌هه‌نراوه وه‌ک هه‌نراوه‌ی عه‌ربه‌ ده‌شته‌کیه‌کان، خوای گه‌وره‌وه دایه‌به‌زاندوه بۆ پیغه‌مه‌به‌ره‌که‌ی صلی الله علیه وسلم، مه‌به‌ستی له‌عه‌جه‌مه‌کانه که له‌ناو خویاندا ده‌یانوت: له‌سه‌رده‌می (عبد الملك) و هه‌جاجدا نه‌وه‌نده فیتنه‌و ئاژاوه زۆریوه نه‌گهر به‌ردی بکه‌ویته خواره‌وه ناکه‌ویته سه‌ر زه‌وی ئاژاوه‌یه رووده‌دات، جا هه‌جاج هه‌ره‌شه‌ی لی کردن وتی: سویند به‌ (الله) نه‌گهر له‌لایه‌ن عه‌جه‌مه‌کانه‌وه شتی رویدات له‌ناویان ده‌به‌م وه‌ک چۆن دوینی رابورد و رۆشت ئاوا نایانه‌یلم و له‌ناویان ده‌به‌م، نه‌مه‌م باسکرد بۆ نه‌عه‌مه‌ش وتی: سویند به‌ (الله) منیش بۆ خۆم نه‌م قسه‌م لی بیستوه.

٤٦٤٤ - (صحيح أيضا) عن الأعمش قال: سَمِعْتُ الْحَجَّاجَ يَقُولُ عَلَى الْمِنْبَرِ هَذِهِ الْحَمْرَاءُ هَبْرٌ هَبْرٌ، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ قَرَعْتُ عَصًا بِعَصَا لَأَذَرَنَّهُمْ كَالْأُمْسِ الذَّاهِبِ، يَعْني الْمَوَالِي.

واته: له‌ نه‌عه‌مه‌شه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بۆ خۆم گویم له‌ هه‌جاج بوو له‌سه‌ر مینه‌به‌ر ده‌یوت: نه‌م عه‌جه‌مانه شایسته‌ی لیدان و پارچه‌ چارچه‌کردن، سویند به‌ (الله) نه‌گهر دارده‌ستی به‌ر دارده‌ستی بکه‌ویت، مانای وایه نه‌گهر به‌ه‌وی له‌ناویان به‌رم و بیانکوژم وه‌ک چۆن دوینی رابردو رۆشت ئاوا نایانه‌یلم و له‌ناویان ده‌به‌م، واته عه‌جه‌مه‌کان. - هه‌جاج هه‌ره‌شه‌ی لی کردن وتی: نه‌گهر له‌لایه‌ن عه‌جه‌مه‌کانه‌وه شتی رویدات با که‌میش بیته‌ به‌دارێ بدریت له‌ دارێکی تر و بیته‌ هه‌وکاری هه‌لگیرسانی فیتنه‌و ئاژاوه نه‌وا سزای سه‌ختیان ده‌ده‌م و له‌ناویان ده‌به‌م -.

٤٦٤٥ - (صحيح إلى الحجاج الظالم) عن سليمان بن الأشعث قال: جَمَعْتُ مَعَ الْحَجَّاجِ فَخَطَبَ فَذَكَرَ حَدِيثَ أَبِي بَكْرٍ بْنِ عَيَّاشٍ قَالَ فِيهَا: فَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا

لِخَلِيفَةِ اللَّهِ وَصَفِيهِ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ مَرْوَانَ. وَسَاقَ الْحَدِيثَ، قَالَ: وَلَوْ أَخَذْتُ رَبِيعَةَ مُضَرَ وَلَمْ يَذْكُرْ قِصَّةَ الْحَمْرَاءِ.

واتە: لە سولهیمانی کورپی (أشعث) هه ده گێرنهوه، که وتویهتی: نوێژی ههینیم له دوای هه جاجهوه کرد وتای دا، جا فەرمودەکە ی ئەبو بەکری کورپی عهییاشی گێڕایهوه تییدا وتی: لە قسه کانیدا وتی: گورپه ل و فەرمانبەرداری خەلیفە ی خواو هه لێژێردراوه کە ی (عبد الملك) ی کورپی مهروان بن. جا راوی فەرمودە کە ی گێڕایهوه وتی: (وَلَوْ أَخَذْتُ رَبِيعَةَ مُضَرَ) به لام باسی به سه رهاتی (الْحَمْرَاءِ) ی نه کرد.

٤٦٤٦ - (حسن صحيح) عن سفينة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (خِلَافَةُ النَّبِيِّ ثَلَاثُونَ سَنَةً، ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ - أَوْ مُلْكُهُ - مَنْ يَشَاءُ).

واتە: لە سه فینه وه ده گێرنهوه، که وتویهتی: پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه تی: خیلافه ت له سه ر رێگه و رێبازی پێغه مبه رایه تی سی سأل به رده وام ده بی، له پاشدا خوای گه وه ره مانپه وایه تی و پاشایه تی - یان مو لکه کە ی - ده دات به هه رکه سی که خۆ ی بیه ویت).

(حسن) قَالَ سَعِيدٌ: قَالَ لِي سَفِينَةُ: أَمْسِكْ عَلَيْكَ أَبَا بَكْرٍ سَتَتَيْنِ، وَعُمَرُ عَشْرًا، وَعُثْمَانُ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ، وَعَلِيٌّ كَذَا. قَالَ سَعِيدٌ: قُلْتُ لِسَفِينَةَ: إِنَّ هَؤُلَاءِ يَزْعُمُونَ أَنَّ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ لَمْ يَكُنْ بِخَلِيفَةٍ. قَالَ: كَذَبْتَ أَسْتَأْهُ بَنِي الزَّرْقَاءِ يَعْنِي بَنِي مَرْوَانَ.

واتە: سه عید وتی: سه فینه پی و تم: ماوه ی خەلیفایه تی پێشهوا ئەبو بەکر رهزای خوای لی بی دوو سأل بوو، پێشهوا عومه ر ده سأل بوو، پێشهوا (عثمان) رهزای خوای لی بی دواتره سأل بوو، پێشهوا عه لیش رهزای خوای لی بی هه روه ها - شه ش سأل - . سه عید وتی: به سه فینه م وت: ئەوانه ده لێن پێشهوا عه لی رهزای خوای لی بی خەلیفه نه بوه، وتی: به نی (زرقاء) درۆده که ن قسه یه که له پاشیان ه وه ده رده چیت به نی (زرقاء) واته به نی مهروان.

۶۶۷ - (حسن صحیح) عن سفینۃ قال: قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم: (خِلَافَةُ النَّبُوَّةِ ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُلْكَ مَنْ يَشَاءُ، أَوْ مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ).

واتہ: لہ سہ فیئہوہ دہ گِرنہوہ، کہ وتوہتی: پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: خیلافہت لہ سہر ریئگو ریئبازی پیئجہمبہرایہتی سی سالی ہردہوام دہبی، لہ پاشدا خوای گہورہ فہرمانرہوایہتی و پاشایہتی دہدات بہ ہہرکہسی کہ خوئی بیہویتی، یان مولکہکہی دہدات بہ ہہرکہسی کہ خوئی بیہویتی).

۶۶۸ - (صحیح) عن سعید بن زید بن عمرو بن نفیل قال: لَمَّا قَدِمَ فَلَانُ الْكُوفَةَ، أَقَامَ فَلَانُ خَطِيبًا، فَأَخَذَ بِيَدِي سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فَقَالَ: أَلَا تَرَى إِلَى هَذَا الظَّالِمِ، فَأَشْهَدُ عَلَى التَّسْعَةِ إِنَّهُمْ فِي الْجَنَّةِ، وَلَوْ شَهِدْتُ عَلَى الْعَاشِرِ لَمْ إِيتُمْ - قَالَ ابْنُ إِدْرِيسَ: وَالْعَرَبُ تَقُولُ أَتُمْ - قُلْتُ: وَمَنِ التَّسْعَةُ؟ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى حِرَاءٍ: (اثْبُتْ حِرَاءُ إِنَّهُ لَيْسَ عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صَدِيقٌ أَوْ شَهِيدٌ). قُلْتُ: وَمَنِ التَّسْعَةُ؟ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَاصٍ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ. قُلْتُ: وَمَنِ الْعَاشِرُ؟ فَتَلَكَّأَ هُنَيْئَةً، ثُمَّ قَالَ: أَنَا.

واتہ: لہ سہ عیدی کوری زہیدی کوری عہمری کوری نوفیلہوہ دہ گِرنہوہ، کہ وتوہتی: کاتی کہ فلان کہس گہیشہ کوفہ - واتہ موعاویہ -، فلان کہس بویہ وتاریئز و ہستا وتاری خوئندہوہ - واتہ موغیرہی کوری شوعبہ -، سہ عیدی کوری زہید دہستی گرتہ وتی: نایا نابینی تہم ستہ مکارہ شایہتی دہدات کہ نو کہس بہہشتین - نامارہی کرد بو وتاریئز -، تہ گہر بو دہیہمیش شایہتی بدہم گوناہم ناگات - نیبنو ئیدریس وتی: عہرہب دہلین: (آثم) -، وتم: تہو نو کہسہ کین؟ وتی: پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ سہر کیوی (حِراء) بوو کیوہ کہ لہرزی فہرمووی: (تہی حِراء) دامہزری پیئجہمبہریک و

(صدیق) راستگوویهک و شهیدی بهسه رته وهن). وتم: نهی نو کهسه که کین؟ وتی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم و، نهبو بهکر و، عومهر و، (عثمان) و، عهلی و، (طلحه) و، زوییری کوری عهوام و، سهعدی کوری نهبی وه قاص و، (عبد الرحمن) ی کوری عهوف بوون. وتم: نهی دهیم کی بوو، سهعید کهمیک وهستا له پاشدا وتی: خوّم بووم.

٤٦٤٩ - (صحيح) عن عبد الرحمن بن الأخنس: أَنَّهُ كَانَ فِي الْمَسْجِدِ فَذَكَرَ رَجُلٌ عَلِيًّا عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَامَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ فَقَالَ: أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنِّي سَمِعْتُهُ وَهُوَ يَقُولُ: (عَشْرَةٌ فِي الْجَنَّةِ، النَّبِيُّ فِي الْجَنَّةِ، وَأَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ، وَعُثْمَانُ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلِيٌّ فِي الْجَنَّةِ، وَطَلْحَةُ فِي الْجَنَّةِ، وَالزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ فِي الْجَنَّةِ، وَسَعْدُ بْنُ مَالِكٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ فِي الْجَنَّةِ). وَلَوْ شِئْتَ لَسَمَّيْتُ الْعَاشِرَ. قَالَ: فَقَالُوا: مَنْ هُوَ؟ فَسَكَتَ، قَالَ: فَقَالُوا: مَنْ هُوَ؟ فَقَالَ: هُوَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری نهخنه سهوه ده گیرنه وه، که له مزگهوت بووه پیاوی به خراپه باسی پیشهوا عهلی کرد رهزای خوی لی بی، سهعیدی کوری زهید ههستا وتی: شایه تی ددهم بو پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم، من بو خوّم گویم لی بوو دهیفرموو: (ئهه ده کهسه بهههشتین: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم و، نهبو بهکر و، عومهر و، (عثمان) و، عهلی و، (طلحه) و، زوییری کوری عهوام و، سهعدی کوری مالیک و، (عبد الرحمن) ی کوری عهوف). نه گهر بههوی ناوی دهیه میش دههینم، (عبد الرحمن) وتی: وتیان: نهو کهسه کییه؟ بیدهنگ بوو، وتی: وتیان: نهو کهسه کییه؟ سهعید وتی: خوّم سهعیدی کوری زهید.

٤٦٥٠ - (صحيح) عن رياح بن الحارث قال: كُنْتُ قَاعِدًا عِنْدَ فُلَانٍ فِي مَسْجِدِ الْكُوفَةِ، وَعِنْدَهُ أَهْلُ الْكُوفَةِ، فَجَاءَ سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ بِنِ عَمْرِو بْنِ نُفَيْلٍ، فَرَحَّبَ



بِهِ وَحَيَّاهُ وَأَقْعَدَهُ عِنْدَ رِجْلِهِ عَلَى السَّرِيرِ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْكُوفَةِ يُقَالُ لَهُ قَيْسُ بْنُ عَلْقَمَةَ فَاسْتَقْبَلَهُ، فَسَبَّ وَسَبَّ، فَقَالَ سَعِيدٌ: مَنْ يَسُبُّ هَذَا الرَّجُلَ؟ قَالَ: يَسُبُّ عَلِيًّا. قَالَ: أَلَا أَرَى أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسُبُّونَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تُنْكِرُ وَلَا تُغَيِّرُ! أَنَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: وَإِنِّي لَغَنِيٌّ أَنْ أَقُولَ عَلَيْهِ مَا لَمْ يَقُلْ، فَيَسْأَلْنِي عَنْهُ غَدًا إِذَا لَقِيتُهُ: (أَبُو بَكْرٍ فِي الْجَنَّةِ، وَعُمَرُ فِي الْجَنَّةِ). وَسَاقَ مَعْنَاهُ، ثُمَّ قَالَ: لَمْ شَهَدْ رَجُلًا مِنْهُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْبِرُّ فِيهِ وَجْهَهُ، خَيْرٌ مِنْ عَمَلٍ أَحَدِكُمْ عُمْرَهُ وَلَوْ عُمَرَ عُمَرُ نُوحٍ.

واته: له ردياحی کورپی (حارث) هوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: له مزگهوتی کوفه له لای فلان کهس دانیشتبوم - واته له لای موغیره ی کورپی شوعبه -، خه لکی کوفه له لای موغیره بوون، سه عیدی کورپی زهیدی کورپی عه مری کورپی نوفیل هات موغیره زورخوشحال بوو به هاتنی و سلاوی لی کردو به خیرهاتنی گهرمی کرد و له لای خویره وه دایشاند، پیاویکی خه لکی کوفه به ناوی قهسی کورپی عهلقه مه وه هات، موغیره پیشوازی لی کرد یان به پیچه وانه وه، پیاوه که جنیو له دوا ی جنیوی ددها، سه عید وتی: نهو پیاوه نهو جنیوانه به کی ده دات؟ موغیره وتی: به پیشه واهلی، سه عیدی کورپی زهید وتی: له لای تودا جنیو ده دریت به هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم توش ریگری ناکهیت و توره نابیت و لی و بیدهنگی، بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو بیگومان من شتی نالیم که نهو نه یفه رموویت، چونکه سبهینی له قیامه تدا که پی گهیشتم پرسیاری نه مهم لی دهکات ده یفه رموو: (نهبو به کر به هه شتی وه، عومه ریش به هه شتی ...). جا به هه مان مانا فهرموده که ی گیرایه وه، له پاشدا وتی: ته نیا ناماده بو نیکیان له غه زادا له خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و توژی نیشتبی له روخساریان خیرتر و چاکتره لهو کارو کرده وانه ی که سیکتان که له هه موو ته مه نیدا نه نجامی ده دات نه گهرچی نه ونده ی نوح پیغه مبه ریش بزی.

۶۷۵۱ - (صحیح) عن أنس بن مالك: أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَعِدَ أَحَدًا فَتَبِعَهُ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ وَعُثْمَانُ فَرَجَفَ بِهِمْ فَضَرَبَهُ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِرِجْلِهِ وَقَالَ (اثْبُتْ أَحَدُ نَبِيِّ وَصِدِّيقٍ وَشَهِيدَانِ).

واتہ: لہ تہنہ سی کوری مالیک وہ دہ گیرنہ وہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سہرکہوتہ سہر کیوی ثوحود پیشہوایان تہبو بہ کر و عومہر (عثمان) رہزای خویان لی بیع بہ دوا تہودا سہرکہوتن، کیوی ثوحود لہ رزی، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ قاجی لی داو فہرموو: (تہی کیوی ثوحود دامہ زری پیغہمبہریک و (صدیق) راستگوئیہک و دوو شہید بہ سہرتہوہن).

۶۷۵۲ - (صحیح) عن جابر: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَدْخُلُ النَّارَ أَحَدٌ مِمَّنْ بَايَعَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ).

واتہ: لہ جابر وہ دہ گیرنہ وہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموئیہ تی: (ہرکہ سی) لہ زیر درختہ کہی (رضوان) دا بہ لین و پیمانی دایت ناچیتہ ناگری دوزہ خہوہ).

۶۷۵۳ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: قال موسى: (فَلَعَلَّ اللَّهُ). وَقَالَ ابْنُ سِنَانٍ: (اطَّلَعَ اللَّهُ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: اْعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ عَفَرْتُ لَكُمْ).

واتہ: لہ تہبو ہورہیرہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ وتوئیہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموئیہ تی: (خوی گہورہ بہوانی کہ بہ شداری جہنگی بہ دریان کرد فہرموو: چی دہکن بیکن بہ راستی من لیتان خوش بووم).

۶۷۵۴ - (ضعیف) عن المسور بن مخرمة قال: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زَمَنَ الْحُدَيْبِيَّةِ فَذَكَرَ الْحَدِيثَ. قَالَ فَأَتَاهُ - يَعْنِي عُرْوَةَ بْنَ مَسْعُودٍ - فَجَعَلَ

يُكَلِّمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَكَلَّمَا كَلَّمَهُ أَخَذَ بِلِحْيَتِهِ، وَالْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَمَعَهُ السَّيْفُ وَعَلَيْهِ الْمَغْفَرُ فَضَرَبَ يَدَهُ بِنَعْلِ السَّيْفِ، وَقَالَ آخَرُ يَدَكَ عَنْ لِحْيَتِهِ. فَرَفَعَ عُرْوَهُ رَأْسَهُ، فَقَالَ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: الْمُغِيرَةُ بْنُ شُعْبَةَ.

واتە: لە میسوەری کۆری مەخرەمەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: لە کاتی رێکەوتنی حودەیبیەدا پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - بە خۆی و هەزار و چوار سەد کەس لە هاوێلانێو لەمەدینە - دەرچو بەرەو مەککە بۆ عومرە، جا راوی فەرمودەکی گیرایەو.

راوی وتی: عوروێ کۆری مەسعود هات، لە گەڵ پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم گفتوگۆیان کرد، کاتی کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم قسەیهکی دەکرد عوروێ ریشی دەگرت، موغیرە کۆری شوعبە بەراسەری پێغەمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم راوەستا بوو، شمشیرێکی پێ بوو کلاو زرییەکی بەسەرەو بوو، بە بەشی خواروی کێلانی شمشیرەکی دای لە دەستی عوروێ، پێی وت: دەستت لابە، عوروێ سەری بەرز کردەو وتی: ئەو کییە؟ وتیان: موغیرە کۆری شوعبەیه. - بەسەر هاتەکی پیشتر بە تەواوی لە فەرمودە (۲۷۶۵) لە بەرگی سییەم دا هاتو - .

۶۱۵۵ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَتَانِي جَبْرِيلُ فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَرَانِي بَابَ الْجَنَّةِ الَّذِي تَدْخُلُ مِنْهُ أُمَّتِي). فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَدِدْتُ أَنِّي كُنْتُ مَعَكَ حَتَّى أَنْظَرَ إِلَيْهِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا إِنَّكَ يَا أَبَا بَكْرٍ أَوَّلُ مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْ أُمَّتِي).

واتە: لە ئەبو هورەیرەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (جبریل هات بۆلام دەستی گرتم و ئەو دەرگایە نیشان دام کە ئوممەتەکم لێیەو دەچنە ناو بەهەشت). پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خۆی لێ بێ وتی: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، خۆزگە لەتە کدا دەبووم

به‌لکو سه‌یرم به‌کردایه، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه‌ی ئه‌بو به‌کر توو یه‌که‌م که‌س ده‌بیت له ئومه‌تم که ده‌چیت به‌هه‌شت).

٤٦٥٦ - (ضعیف الإسناد) عن الأقرع مؤذن عمر بن الخطاب قال: بَعَثَنِي عُمَرُ إِلَى الْأُسْقُفِّ، فَدَعَوْتُهُ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: وَهَلْ تَجِدُنِي فِي الْكِتَابِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: كَيْفَ تَجِدُنِي؟ قَالَ: أَجِدُكَ قَرْنًا. فَرَفَعَ عَلَيْهِ الدَّرَّةَ، فَقَالَ: قَرْنُ مَه؟ فَقَالَ: قَرْنُ حَدِيدٍ أَمِينٌ شَدِيدٌ. قَالَ: كَيْفَ تَجِدُ الَّذِي يَجِيءُ مِنْ بَعْدِي؟ فَقَالَ: أَجِدُهُ خَلِيفَةً صَالِحًا غَيْرَ أَنَّهُ يُؤْثِرُ قَرَابَتَهُ، قَالَ عُمَرُ: يَرْحَمُ اللَّهُ عُثْمَانَ ثَلَاثًا، فَقَالَ: كَيْفَ تَجِدُ الَّذِي بَعْدَهُ؟ قَالَ: أَجِدُهُ صَدًّا حَدِيدًا، فَوَضَعَ عُمَرُ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ، فَقَالَ: يَا دَفْرَاهُ، يَا دَفْرَاهُ. فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ إِنَّهُ خَلِيفَةٌ صَالِحٌ وَلَكِنَّهُ يُسْتَخْلَفُ حِينَ يُسْتَخْلَفُ وَالسَّيْفُ مَسْلُورٌ وَالدَّمُّ مُهْرَاقٌ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الدَّفْرُ النَّتْنُ.

واته: له ئه‌قره‌عی بانگیبێژی پێشه‌وا عومه‌ری کوری (خطاب) وه‌ ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی ناردمی به‌شوی ئه‌سه‌روک قه‌شه‌ (ئه‌سقه‌ف) ی گاوه‌ره‌کاندا، که بۆم بانگ کرد پێی فهرموو: له نامه‌ی ئیوه‌دا ناوێشانی من هه‌یه یان نا؟ وتی: به‌لێ هه‌یه، پێشه‌وا عومه‌ر فهرمووی: چیه‌و چۆنه‌؟ وتی: به‌ شاخ له‌قه‌له‌م دراویت، پێشه‌وا عومه‌ر قامچی لی راست کرده‌وه وایزانی زهمی ده‌کات، فهرمووی: شاخی چیت مه‌به‌سته‌؟ وتی: شاخی ئاسنین، ده‌ستپاک و ئه‌مین و به‌تین، فهرمووی: ئه‌ی ئه‌وه‌ی له‌پاش من دی چۆنه‌؟ وتی: خۆی جێنشینیکی باشه، به‌لام خزمه‌کانی خۆی پێش ده‌خات، پێشه‌وا عومه‌ر سی جار فهرمووی: ره‌حه‌تی خوا له‌ پێشه‌وا (عثمان)، جا فهرمووی: ئه‌ی ئه‌وه‌ی له‌دوای ئه‌و دی چیه‌و چۆنه‌؟ وتی: وه‌ک ژه‌نگی ئاسن وایه، پێشه‌وا عومه‌ر ده‌ستی دانا له‌سه‌ر سه‌ری خۆی و فهرمووی: ئای له‌ بۆگه‌نی، ئای له‌ بۆگه‌نی، ئه‌ویش وتی: خۆی جێنشینیکی باشه، به‌لام له‌وکاته‌دا شمشیر له‌کالان ده‌رکێشراوه‌و خوێن له‌هه‌رلا رژاوه‌.

## سہبارت بہ فہزلی ہاوہ لانی

### پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم.

#### ۱۰ - باب فی فضلِ أَصْحَابِ رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْہِ وَسَلَّم

۶۶۵۷ - (صحیح) عن عمران بن حصین قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم (خَيْرُ أُمَّتِي الْقَرْنُ الَّذِينَ بُعِثْتُ فِيهِمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ). وَاللَّهُ أَعْلَمُ أَذْكَرَ الثَّالِثِ أَمْ لَا (ثُمَّ يَظْهَرُ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيَنْذِرُونَ وَلَا يُوقُونَ، وَيَخُونُونَ وَلَا يُؤْمَنُونَ، وَيَفْشُو فِيهِمُ السَّمَنُ).

واتہ: لہ عیمرانی کوری حوصہینہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (چاکترین خہ لکانی ثومہتی من ئەوانەن لہم سەدەییەدان کہ منی تیدا رەوانە کراوم بۆیان، پاشان چینی دواى ئەوان، پاشان چینی دواى ئەوان). عیمران وتی: خواى گەورە خوێ باش دەیزانی باسی چینی سییەمی کرد یان نا: (لەپاشدا خە لکانی پەیدا دەبن کەس داواى شایەتیدانیان لێ ناکات کەچی لەخوێانەوہ دەبن بە شایەت و شایەتی دەدەن، نەزردەکەن و جیبەجیبی ناکەن، ناپاکى و خیانت دەکەن و جیگەى متمانەو باوەر پێ کردن نین، قەلەویش لەناویاندا بڵاودەبیئەوہ).

## باسی نهی کردن له جنیودان به

### هاوه لانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

۱۱ - باب فی التَّهْمِ عَنْ سَبِّ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

۶۶۵۸ - (صحیح) عن أبو سعید قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنْفَقْتُ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا بَلَغَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ).

واته: له نهبو سه عیده وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (جنیو مهدهن به هاوه لانی سویند به (الله) که روحی منی به دهسته نه گهر که سخی له نیوه به قهه کیوی ثوحود نالتون ببه خشیت ناگاته مشتی به کیکیان بگره نیوهی مشتیشیان).

۶۶۵۹ - (صحیح) عن عمرو بن أبي قرة قال: كَانَ حُذَيْفَةُ بِالْمَدَائِنِ، فَكَانَ يَذْكُرُ أَشْيَاءَ قَالَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَأَنَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ فِي الْغَضَبِ، فَيَنْطَلِقُ نَاسٌ مِمَّنْ سَمِعَ ذَلِكَ مِنْ حُذَيْفَةَ فَيَأْتُونَ سَلْمَانَ فَيَذْكُرُونَ لَهُ قَوْلَ حُذَيْفَةَ، فَيَقُولُ سَلْمَانُ: حُذَيْفَةُ أَعْلَمَ بِمَا يَقُولُ، فَيَرْجِعُونَ إِلَى حُذَيْفَةَ فَيَقُولُونَ لَهُ: قَدْ ذَكَرْنَا قَوْلَكَ لِسَلْمَانَ فَمَا صَدَّقَكَ وَلَا كَذَّبَكَ. فَأَتَى حُذَيْفَةَ سَلْمَانُ وَهُوَ فِي مَبَقَلَةٍ فَقَالَ: يَا سَلْمَانُ مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تُصَدِّقَنِي بِمَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ سَلْمَانُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَغْضَبُ فَيَقُولُ فِي الْغَضَبِ لِنَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، وَيَرْضَى فَيَقُولُ فِي الرِّضَا لِنَاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، أَمَا تَنْتَهِي حَتَّى تُورِثَ رِجَالًا حُبَّ رِجَالٍ، وَرِجَالًا بُغْضَ رِجَالٍ، وَحَتَّى تُوقَعَ اخْتِلَافًا وَفُرْقَةً؟ وَلَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَ،

فَقَالَ: (أَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي سَبَبْتُهُ سَبَّةً أَوْ لَعَنْتُهُ لَعْنَةً فِي غَضَبِي، فَإِنَّمَا أَنَا مِنْ وَلَدِ آدَمَ، أَغْضَبُ كَمَا يَغْضَبُونَ، وَإِنَّمَا بَعَثَنِي رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، فَاجْعَلْهَا عَلَيْهِمْ صَلَاةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ). وَاللَّهِ لَتَنْتَهِيَنَّ أَوْ لَاكْتُبَنَّ إِلَى عُمَرَ.

واته: له عه‌مری کۆری ئه‌بو قۆره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی (حذیفه) له مه‌دائین بوو، باسی شتانیکی ده‌کرد که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌کاتی تو‌ره‌یدا فەرمووبوی به‌که‌سانی له‌هاوه‌لانی، هه‌ندێ له‌وانه‌ی که ئاماده‌بون چوون بو‌ لای سه‌لمانی فارسی وته‌کانی (حذیفه) یان پێ راگه‌یاند، سه‌لمان وتی: (حذیفه) خۆی ده‌زانی چی ده‌لی. گه‌رانه‌وه بو‌ لای (حذیفه) پێیان راگه‌یاند که قسه‌کانی تو‌مان باسکرد بو‌ سه‌لمان نه‌ به‌راستی زانیت و نه‌ به‌درۆی خستیه‌وه، (حذیفه) هه‌ستا چو بو‌ لای سه‌لمان له‌وکاته‌دا سه‌لمان له‌ناو زویه‌کی سه‌وزه‌واتدا بوو پێی وت: چۆن به‌راستم نازانی له‌کاتی‌کدا که من بو‌ خۆم ئه‌م فەرمايشتم له‌پێغه‌مبه‌ری خواوه صلی الله علیه وسلم بیهستوه؟ سه‌لمان وتی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هه‌ندێ جار له‌کاتی تو‌ره‌ییدا هه‌ندێ شتی فەرمووه به‌که‌سانی له‌هاوه‌لانی، هه‌روه‌ها له‌کاتی له‌سه‌رخۆیی و ره‌زامه‌ندیدا هه‌ندێ شتی فەرمووه به‌که‌سانی له‌هاوه‌لانی، نه‌گه‌ر وازه‌هێنی له‌م قسانه‌ ئه‌وا هه‌ندێ که‌س له‌ده‌له‌وه هه‌ندێ که‌سیان - له‌هاوه‌لان - خۆش ده‌وی و رقیان له‌هه‌ندێ که‌سی ده‌بی له‌هه‌ندێ که‌سی تر و، پارچه‌ چارچه‌ ده‌بن و ده‌بن به‌ چه‌ند تا‌قمیکه‌وه، به‌راستی تو‌ خۆت ده‌زانی که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری ده‌دا فەرمووی: (هه‌ر که‌س له‌ ئومه‌ته‌ی من قسه‌م پێ وتبێ یان نه‌فرینم له‌ی کردبێ له‌کاتی تو‌ره‌ییدا، بێگومان من له‌ نه‌وه‌ی ئاده‌م، تو‌ره‌ ده‌م وه‌ک چۆن هه‌ریه‌کی له‌ئیه‌ تو‌ره‌ ده‌ییت، به‌لام خۆی گه‌وره‌ منی به‌ ره‌حمه‌ت و سۆز و به‌زه‌بی ره‌وانه‌کردوه بو‌ سه‌رجه‌م جیهان، بۆیه ئه‌و قسه‌پۆتن و نه‌فرینه ده‌یته‌ ره‌حمه‌ت بۆیان له‌پۆژی قیامه‌تدا). سو‌تند به‌ (الله) یان ئه‌وه‌تا وازه‌هێنن یان له‌وباره‌وه نامه‌ ده‌نوسم بو‌ پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خۆی له‌ی پێ.

## سہ بارہت بہ جینشینى

### پیشہوا تہو بہکر رھزای خوای لی بی

۱۲ - باب فی استخلافِ اَبی بَکَرٍ رَضی اللہ عنہ.

۶۶۶۰ - (حسن صحیح) عن عبد الله بن زمعة قال: لَمَّا اسْتَعِزَّ رِسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا عِنْدَهُ فِي نَقْرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ دَعَاهُ بِلَالٌ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (مُرُوا مَنْ يُصَلِّي لِلنَّاسِ). فَخَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَمْعَةَ، فَإِذَا عُمَرُ فِي النَّاسِ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ غَائِبًا، فَقُلْتُ: يَا عُمَرُ، قُمْ فَصَلِّ بِالنَّاسِ، فَتَقَدَّمَ فَكَبَّرَ فَلَمَّا سَمِعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَوْتَهُ - وَكَانَ عُمَرُ رَجُلًا مُجَهِّرًا - قَالَ: (قَائِنَ أَبُو بَكْرٍ يَا بَنِي اللَّهِ ذَلِكَ وَالْمُسْلِمُونَ، يَا بَنِي اللَّهِ ذَلِكَ وَالْمُسْلِمُونَ). فَبَعَثَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ فَجَاءَ بَعْدَ أَنْ صَلَّى عُمَرُ تِلْكَ الصَّلَاةَ فَصَلَّى بِالنَّاسِ.

واتہ: (عبد اللہ) ی کوری زہمعه دلّیت: کاتی کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نہ خوشیہ کہی تینی بو ہینا من و چہند کہسی لہ خزمہ تیدا بووین، بیلالی بانگ کرد بو نوٹز، فہرموی: (برو بہ یہ کی بلی با پیشنوٹزی بکات بو خہلک). (عبد اللہ) ی کوری زہمعه دہرچوو، پیشہوا عومہر رھزای خوای لی بی لہناو خہلکہ کدا بوو، پیشہوا تہو بہکر رھزای خوای لی بی لہ نہو غائب بوو، وتم: تہی عومہر، ہستہ پیشنوٹزی بکہ بو تہو خہلکہ، عومہر پیشکہوت و (اللہ اکبر) ی کردو نوٹزی دابہست، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گوی لہدہنگی بو - بیگومان پیشہوا عومہر دہنگی گہورہ بوو- فہرموی: (تہو تہو بہکر لہ کوئیہ، خوای گہورہ تہمہی ناوی ہرودہا موسولمانانیش نایہنہوی جگہ لہ تہو بہکر کہسی تر پیشنوٹزی بکات بو خہلک، خوای گہورہ تہمہی ناوی ہرودہا موسولمانانیش نایہنہوی جگہ لہ تہو بہکر کہسی تر پیشنوٹزی بکات بو خہلک)، جا ناردی بہدوای تہو



بەكردا ئەویش هات و لەپاش ئەو نوێژە ئیتر ئەو پێشنوێژی خەلكى دەكرد - ئەم فەرموده فەزلى پێشەوا ئەبو بەكر رەزای خواى لى بى دەردەخات و، ناماژەشە بەوێى كە لەپاش پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئەو دەيێتە خەليفەو جێنشینى -.

٤٦٦١ - (صحيح) عن عبيد الله بن عبد الله بن عتبة أن عبد الله بن زمعة أخبره بهذا الخبر قال: لَمَّا سَمِعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَوْتَ عُمَرَ، قَالَ ابْنُ زَمْعَةَ: خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى أَطْلَعَ رَأْسَهُ مِنْ حُجْرَتِهِ، ثُمَّ قَالَ: (لَا لَا لِيَصِلَ لِلنَّاسِ ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ). يَقُولُ ذَلِكَ مُغَضَّبًا.

واتە: لە (عبید اللە)ى کۆپى (عبد اللە)ى کۆپى عوتبەو دەگیرنەو، کە (عبد اللە)ى کۆپى زەمعه ئەم بەسەرھاتەى پى راگەیاندووە - واتە فەرمودەى پێشو - وتوێتە: کاتى کە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم گوتى لەدەنگى پێشەوا عومەر بوو، ئیبنو زەمعه وتى: پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لەھۆدەكەى خۆى سەرى هینایەدەرەو، لەپاشدا فەرمووی: (نا نا نا - نابى عومەر و غەیری عومەر- پێشنوێژی بکەن بۆ خەلك، بەلكو دەبى ئیبنو ئەبى قوحافە واتە ئەبو بەكر پێشنوێژی بکات بۆ خەلك). بەتورەییەو ئەمەى فەرموو.

## ئهوێ که ده بیته به لگه بو وازهینان له قسه کردن له فیتنه دا. ۱۳ - باب مَا يَدُلُّ عَلَى تَرْكِ الْكَلَامِ فِي الْفِتْنَةِ.

۴۶۶۲ - (صحیح) عن أبي بكرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم للحسن بن علي: (إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَإِنِّي أَرْجُو أَنْ يُصْلِحَ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ مِنْ أُمَّتِي). وَقَالَ فِي حَدِيثٍ حَمَادٍ: (وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِتْنَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَظِيمَتَيْنِ).

واته: له ئه بی به کرهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئهم نهوێ منه سه ییده، داواده کهم بیته هوکاری ناشته وایی نیوانی دوو کۆمه ل له ئوممه ته که ی من) - که بریتی بوون له کۆمه لی حه سه ن و موعاویه - . له فهرموده که ی حه ماددا فهرمووی: (له وانه یه خوا ی گه ووره بیکاته هوکاری ناشته وایی نیوانی دوو کۆمه لی گه ووره له موسولمانان).

۴۶۶۳ - (صحیح) عن حذيفة: مَا أَحَدٌ مِنَ النَّاسِ تُدْرِكُهُ الْفِتْنَةُ إِلَّا أَنَا أَخَافُهَا عَلَيْهِ إِلَّا مُحَمَّدٌ بْنُ مَسْلَمَةَ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَا تَضُرُّكَ الْفِتْنَةُ).

واته: له (حذیفه) وه ده گیرنهوه، که وتویه تی: هه رکه سی بگه یشتایه به فیتنه و ئاژاوه وه ئیلا من ده ترسام توش ببی و زیانی پی بگه یه نیت جگه له موحه ممه دی کوری مه سه له مه نه بی، بو خۆم گوێ له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو پی فهرموو: (فیتنه و ئاژاوه زیانت پی ناگه یه نیت).

٤٦٦٤ - (صحیح بما قبله) عن أبو ثعلبة بن ضبيعة قال: دَخَلْنَا عَلَى حُدَيْفَةَ، فَقَالَ: إِنِّي لَأَعْرِفُ رَجُلًا لَا تَضُرُّهُ الْفِتْنُ شَيْئًا. قَالَ: فَخَرَجْنَا فَإِذَا فُسْطَاطٌ مَضْرُوبٌ، قَدْ خَلْنَا، فَإِذَا فِيهِ مُحَمَّدٌ بْنُ مَسْلَمَةَ، فَسَأَلْنَاهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: مَا أُرِيدُ أَنْ يَشْتَمَلَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ أُمُصَارِكُمْ حَتَّى تَنْجَلِيَ عَمَّا انْجَلَتْ.

واته: لە ئەبو (ثعلبة)ی کوری (ضبيعة)وه وه ده گیرنهوه، که وتویهتی: چوین بۆ خزمەت (حذیفه) وتی: من پیاوی دەناسم بەهیچ شیوێه فیتنه و ئازاوهوه زیانی پێ ناگهینیت. راوی وتی: ئێمەش دەرچوین خیمهیهکی هەڵدراومان دی چوینه ژوروه دهیین موحه ممه دی کوری مهسله مهی تێدایه، لهوبارهوه پرسیارمان لی کرد، وتی: نامهوی به هیچ شیوێه تیکه لی خهک بکه م و گۆشه گیر ده م ههتا ئەم فیتنه و ئازاوه نامینی.

٤٦٦٥ - عن أبو بردة، عن أبو ثعلبة بن ضبيعة قال: بِمَعْنَاهُ.

واته: لە ئەبو (بردة)وه، لە ئەبو (ثعلبة)ی کوری (ضبيعة)وه فەرمودە ی پێشو به هه مان مانا هاتوه.

٤٦٦٦ - (صحیح الإسناد) عن قيس بن عباد قال: قلت لعلي رضي الله عنه: أَخْبِرْنَا عَنْ مَسِيرِكَ هَذَا أَعَهْدُ عَهْدَهُ إِلَيْكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَمْ رَأَى رَأْيَتَهُ؟ فَقَالَ: مَا عَهْدَ إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِشَيْءٍ وَلَكِنَّهُ رَأَى رَأْيَتَهُ.

واته: لە قه یسی کوری عوبادهوه ده گیرنهوه، که وتویهتی: وتم به پێشهوا عه لی کوری (أبو طالب) رهزای خوای لی بچ ئەم رۆشتنت - بۆ به صره بۆ روه پروونهوی لهشکری عانیشه له جهنگی (جهمل) دا - به لێنیکه پیت دراوه له لایه ن پێغه مبه ری خواوه صلی الله علیه وسلم یان راوبو چون و ئیجتیهادی خۆته؟ وتی: پێغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ به لێنیکه ی پێ نه داوم به لام راوبو چون و ئیجتیهادی خۆمه.

٤٦٦٧ - (صحیح) عن أبو سعيد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَرَقُ مَارِقَةٍ عِنْدَ فُرْقَةٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَقْتُلُهَا أَوَّلَى الطَّائِفَتَيْنِ بِالْحَقِّ).

واتە: لە ئەبو سەعیدەو دەگیرنەو، کە وتوێت: پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لە کاتی پەرتەوازیی موسولماناندا کە سائیک لە دین دەردەچن کام پێر زیاتر پابەند بن بە هەقەو ئەو لە دین دەرچوانە لەناو دەبن).

### دەربارەى فەزلى هەندى له

#### پیغەمبەران بەسەر هەندیکی تریاندا.

١٤ - باب فی التَّخْيِيرِ بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ.

٤٦٦٨ - (صحیح) عن أبو سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تُخَيِّرُوا بَيْنَ الْأَنْبِيَاءِ).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریەو دەگیرنەو، کە وتوێت: پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لە خۆتانەو فەزلی هەندی لە پیغەمبەران مەدەن بەسەر هەندیکی تریاندا) - وەك ئەوێ لە خۆتانەو بڵێن فلان پیغەمبەر چاکترە لە فلان پیغەمبەر - .

٤٦٦٩ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رجل من اليهود: وَالَّذِي اضْطَقَّي مُوسَى. فَرَفَعَ الْمُسْلِمُ يَدَهُ فَلَطَمَ وَجْهَ الْيَهُودِيِّ، فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُخَيِّرُونِي عَلَى مُوسَى، فَإِنَّ النَّاسَ يُضَعِّفُونَ فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ يُفِيْقُ، فَإِذَا مُوسَى بَاطِشٌ فِي جَانِبِ الْعَرْشِ، فَلَا أَدْرِي أَكَانَ مِمَّنْ صَعِقَ فَأَفَاقَ قَبْلِي، أَوْ كَانَ مِمَّنْ اسْتَشْنَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ).

واته: له نهبو هورهيره ده گيرنه وه، كه وتويه تى: پياوئكى جوله كه وتى: سوتند به (الله) كه موساى هه لېژارد - به سهر هه موو جيهانياندا -، موسولمانى زلله يه كى لى دا، جوله كه كه چو بو لاي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، به سهرهاته كه ي پي راگه ياند، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووى: (فه زلى من مدهن به سهر موسادا، كاتى كه سهرجم خه لك له هوش خويان ده چن، يه كه م كهس من به هوش ديتمه وهو ديتمه وه سهرخوم، له وكاته دا ده بينم موسا به توندى ده ستى گرتوه به شتى له عهرشه وه، جا نازانم موسا پيش من هوشى هاتوته وه يان خواى گه وره نهوى رزگار كردوه سهره تا ههر له هوش خوى نه چوه).

٦٧٠ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أنا سيد ولد آدم، وأول من تنشق عنه الأرض، وأول شافع، وأول مشفع).

واته: له نهبو هورهيره ده گيرنه وه، كه وتويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (من سهيدى نهوى ئاده م، يه كه م كهسم كه زهويم بو شق ده كريت - واته زيندوده كرئمه وهو له گوڤره كه م ديتمه ده وه -، يه كه م كهسم كه تكا ده كه م، يه كه م كه سيشم كه تكام لى وهرده گيريت و قبول ده ييت).

٦٧١ - (صحيح) عن ابن عباس: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (ما ينبغي لعبد أن يقول: إني خير من يونس بن مثي).

واته: له ئيينو عه باسه وه ره زاي خويان لى بى ده گيرنه وه، كه وتويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تى: (بو هيچ به نديه نيه له خويه وه بلى: من له يونوسى كورى مه تا چا كترم).

٦٧٢ - (صحيح بما قبله) عن عبد الله بن جعفر قال: كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (ما ينبغي لنبي أن يقول: إني خير من يونس بن مثي).

واتە: لە (عبد الله) ی کۆری جەعفەرەوێ دەزای خایان لێ بێ دەگیرنەود. که وتیەتی: پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم ده‌یفه‌رموو: (بۆ هیچ پێغه مبه‌رێک نیه بلی: من له یونوسی کۆری مه‌تا چاکترم).

٤٦٧٣ - (صحيح) عن أنس قال: قال رجل لرسول الله صلى الله عليه وسلم: يَا خَيْرَ الْبَرِيَّةِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (ذَاكَ إِبْرَاهِيمُ).

واتە: لە ئەنەسەو دەگیرنەو، که وتیەتی: بیاوی وتی به پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم: (یا خیر البریة) ئەو چاکترین خەلق، پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموو: (ئەو ئیبراھیمە). - ئەو وەسفە بۆ ئیبراھیم سەلامی خۆی لەسەر بێ بەکار دەھێنرێت و ئەو (خیر البریة) یە - .

٤٦٧٤ - (صحيح) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا أَدْرِي أَتَبِعُ لَعَيْنٍ هُوَ أَمْ لَا؟ وَمَا أَدْرِي أَغَزِيرُ نَبِيٍّ هُوَ أَمْ لَا).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، که وتیەتی: پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموو: (نازانم قەومی توبەح نەفرین لێ کراون یان نا؟ ھەر ھەوا نازانم عوزەیر پێغه مبه‌رە یان نا؟). - ئەمە لە پێش ئەودا فەرموو: (ئەو کە دەربارە ی قەومی توبەح وەحی بۆ نەھاتبو، بەلام لەپاشدا که وەحی بۆ ھات موسولمان بوون ئیتەر بۆی دەرکەوت که نەفرین لێ کراو نین - .

٤٦٧٥ - (صحيح) عن أبي هريرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (أَنَا أَوَّلُ النَّاسِ بِابْنِ مَرْيَمَ، الْأَنْبِيَاءِ أَوْلَادُ عَلَاتٍ، وَلَيْسَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ نَبِيٌّ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، که وتیەتی: بۆ خۆم گویم لە پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم بوو دەیفەرموو: (من لە پێشترین کەسم بە عیسا ی کۆری مەریم، ھەموو پێغه مبه‌ران بۆ یە کترن دایکانیان جیا، لەنیوان من و ئەودا هیچ پێغه مبه‌رێک نیه).

## سہارہت بہ بہرپہرچدانہوہی (مورجینہ)کان۔

### ۱۵ - باب فی ردّ الإرجاء.

۶۷۶ - (صحیح) عن أبو هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (الإيمان بضع وسبعون أفضلها قول لا إله إلا الله، وأدناها إماطة العظم عن الطريق، والحياء شعبة من الإيمان).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (نیمان حہ فتاو ٹہوہندہ بہشہ، چاکترینی وشہی (لا إله إلا الله)یہ، لای خواروی لابرہنی ٹیسکی یان بہردی یان داری یا ہہرشتی کہ بیستہوئی نازار بو ریہواران لہسہر ریگادا، شہرم و شکوش بہشیکہ لہ نیمان).

۶۷۷ - (صحیح) عن ابن عباس: إنَّ وفَدَ عَبْدِ الْقَيْسِ لَمَّا قَدِمُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَمَرَهُمْ بِالْإِيمَانِ بِاللَّهِ، قَالَ: (أَتَذَرُونَ مَا الْإِيمَانُ بِاللَّهِ؟) قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: (شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُعْطُوا الْخُمْسَ مِنَ الْمَغْنَمِ).

واتہ: لہ ٹیبنو عہباسہوہ رہزای خوایان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: کاتح نوینہری (عبد القیس) ہاتنہ خزمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، فہرمانی پی کردن بہ باوہرہینان بہ خوی تاقانہ، فہرمووی: (نایا دہزانن باوہرہینان بہ خوی تاقانہ چونہ؟). وتیان: خواو پیغہمبہرہکی دہزانن، فہرمووی: شایہتیدانہ بہوہی کہ ہیچ پہرستراوٹک نیہ بہ ہق جگہ لہ (اللہ)، وہ موحہممہدیش پیغہمبہری خواہی لہ لایہن خواوہ رہوانہکراوہ، نوٹزکردن و، زہکات دہرکردن و، پینج یہ لہ دہستکہوتی جہنگی دہریکہن).

۴۶۷۸ - (صحیح) عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَبْنَ الْعَبْدُ وَيَبْنَ الْكُفْرُ تَرُكُ الصَّلَاةِ).

واتہ: لہ جابر وہ دہ گیزنہ وہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم. فہرموہ تی: (نیوانی بہندہ نیوانی کوفر و بی باوہ پی وازہینانہ لہ نویر).

### باسی بہلگہ لہ سہر ئوہی کہ ئیمان زیاد دہکات و کہم دہکات. ۱۶ - باب الدلیل علی زیادۃ الإیمان ونقصانہ.

۴۶۷۹ - (صحیح) عن ابن عباس قال: لَمَّا تَوَجَّهَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى الْكَعْبَةِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَكَيْفَ الَّذِينَ مَاتُوا وَهُمْ يُصَلُّونَ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: (وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوپی عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہ گیزنہ وہ، کہ وتوہ تی: کاتی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ نویر دا رووی وەرگیرا بہرہو کہ عہبہ وتیان: ئہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئہی ئہوانہ حالیان چۆنہ کہ مردن و لہ نویرہ کانیاندا روویان دہ کردہ (بیت المقدس)؟ خوی گہورہ لہ وبارہوہ ئہم نایہ تی دابہ زاند: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ﴾. سورۃ البقرہ: ۱۴۳. واتہ: خو خوی گہورہ پاداشتی ئہو نویر و بروای جارانتانہ بہ فیرو نادا.

۴۶۸۰ - (صحیح) عن أبو أمامة: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ، وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ، وَمَنَعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ).



واتە: له ئەبو ئومامەوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویهتی: (هەرکەسێ خۆشەویستی و رق و قینی و بەخشین و نەبەخشینی لەپێناوی خۆی گەورەدا بێت لەبەر رەزامەندی ئەو بێ ئەو کەسە نێمانی تەواوە).

٤٦٨١ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتٍ عَقْلٍ وَلَا دِينٍ أَغْلَبَ لِيذِي لُبٍّ مِنْكُمْ). قَالَتْ: وَمَا نُقْصَانُ الْعَقْلِ وَالْدِينِ؟ قَالَ: (أَمَّا نُقْصَانُ الْعَقْلِ فَشَهَادَةُ امْرَأَتَيْنِ شَهَادَةُ رَجُلٍ، وَأَمَّا نُقْصَانُ الدِّينِ فَإِنْ إِحْدَاكُنَّ تَفْطَرُ رَمَضَانَ وَتُقِيمُ أَيَّامًا لَا تَصَلِّي).

واتە: له (عبد الله)ی کۆری عومەرەوه رەزای خایان لێ بێ دەگیرنەوه، که پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویهتی: (کەسم نەدیوه وەک ئەوێ ئاوا کەم ئەقڵ و هۆش و کەم دین بێ لە گەڵ ئەوەشدا پیاو بەو زێرەکیهوه تەفرەدەدن و دەیخەلەتێنن). وتیان: کەم هۆش و کەم دینیە کەمان کامەیه؟ فەرموی: (کەم ئەقڵ و هۆشیە کەتان بریتیە لەوەی شایەتی دوو نافرەت بە شایەتی پیاوی دێتەهەرمار و حیساب دەکێت، کەم دینە کەشتان بریتیە لەوەی بەکیکتان لەکاتی بێ نوێژیدا رۆژووی رەمەزان ناگرت چەند شەو رۆژی دەمینیتەوه نوێژ ناکات).

٤٦٨٢ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا).

واتە: له ئەبو هورەیرەوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویهتی: (ئەواترینی نێمان هی ئەو کەسەتانه که ئاکار و رەوشتی جوانە).

۶۸۳ - (صحيح) عن سعد بن أبي وقاص قال: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَسَمَ بَيْنَ النَّاسِ قَسَمًا، فَقُلْتُ: أَعْطِ فَلَانًا فَإِنَّهُ مُؤْمِنٌ، قَالَ: (أَوْ مُسْلِمٌ، إِنِّي لأُعْطِي الرَّجُلَ الْعَطَاءَ وَغَيْرُهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ مَخَافَةً أَنْ يُكَبَّ عَلَى وَجْهِهِ).

واته: له ساعدی کوری نهبی وه قاصه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شتیکی دابه شکرد، وتم: به شی فلان که سیش بده له بهرته وهی باوه پرداره، فهرمووی: (موسولمانه، من دهبه خشم به که سی له کاتی کدا که که سانی ترم لهو خوشترده وی له ترسی نه وهی نه وه کا وهرگه ری له دین).

۶۸۴ - (صحيح) عن عامر بن سعد بن أبي وقاص، عن أبيه قال: أَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَجُلًا، وَلَمْ يُعْطِ رَجُلًا مِنْهُمْ شَيْئًا، فَقَالَ سَعْدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطَيْتَ فَلَانًا وَفَلَانًا وَلَمْ تُعْطِ فَلَانًا شَيْئًا وَهُوَ مُؤْمِنٌ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَوْ مُسْلِمٌ). حَتَّى أَعَادَهَا سَعْدُ ثَلَاثًا وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ (أَوْ مُسْلِمٌ). ثُمَّ قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (إِنِّي أُعْطِي رَجُلًا وَأَدْعُ مَنْ هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُمْ لَا أُعْطِيهِ شَيْئًا مَخَافَةً أَنْ يُكَبُّوا فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ).

واته: له عامری کوری ساعدی کوری نهبی وه قاصه وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم شتیکی دابه شکرد به شی چهند پیاوړکی دا، به لام هیچی نه دا به پیاوړی له وان، ساعد وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، به شی فلان و فلانت دا، به لام به شی فلان که ست نه دا له کاتی کدا که که سیکی باوه پرداره، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهو موسولمانه)، هتا ساعد سی جار دوپاتی کردوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (نهو موسولمانه)، له پاشدا فهرمووی: (من دهبه خشم به پیاوړی له کاتی کدا که پیاوړی کی ترم له وان خوشترده وی و پیشیان نابه خشم، له ترسی نه وهی نه وه کا به سهر روخساریاندا رایکیشن له ناگری دوزه خدا).

٤٦٨٥ - (صحيح الإسناد مقطوع) قال الزهري: (قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا) قَالَ: نَرَى أَنَّ الْإِسْلَامَ الْكَلِمَةُ، وَالْإِيمَانُ الْعَمَلُ.

واته: پێشه‌وا زوهری ده‌لیت: ﴿قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا﴾. سورة الحجرات: ١٤. واته: بلی باوه‌رتان نه‌هیناوه، به‌لام بلین: موسولمان و مل که‌چ بووین.

هه‌روه‌ها پێشه‌وا زوهری ده‌لیت: پیم وایه ئیسلام وتهیه، ئیمان کرداره.

٤٦٨٦ - (صحيح) عن ابن عمر: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَرْجِعُوا بَعْدِي كُفَّارًا يَضْرِبُ بَعْضُكُمْ رِقَابَ بَعْضٍ).

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (له‌دوای من مه‌گه‌رپێنه‌وه بۆ بی باوه‌ری و هه‌ندیکتان بده‌ن له گه‌ردنی هه‌ندیکتان).

٤٦٨٧ - (صحيح) عن ابن عمر: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (أَيُّمَا رَجُلٍ مُّسْلِمٍ أَكْفَرَ رَجُلًا مُّسْلِمًا: فَإِنْ كَانَ كَافِرًا، وَإِلَّا كَانَ هُوَ الْكَافِرُ).

واته: له ئیبنو عومه‌روه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌ر که‌سیکی موسولمان که‌سیکی موسولمان ته‌کفیر بکات و به‌ کافری دابنی ئە گه‌ر کافر بوو ئەوه هیچی له‌سه‌ر نیه، خو ئە گه‌ر کافر نه‌بوو ئەوا خۆی پێی کافر ده‌بی).

٤٦٨٨ - (صحيح) عن عبد الله بن عمرو قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (أَرْبَعٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُتَافِقٌ خَالِصٌ، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْهُنَّ كَانَ فِيهِ خَلَّةٌ مِنْ نِفَاقٍ حَتَّى يَدْعَهَا، إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ).

واته: له (عبد الله) ی کورې عه مروه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری  
خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (هر که سیک ثم چوار سیفه ته ی  
تیدا بیت نه وه دوورپویه کی ته ووه، هر که س یه کیکیانی تیدا بیت نه وه به شی  
له دوورپویی تیدایه هتا وازی لی دهی تی: کاتی که قسه ی کرد درو بکات  
به بی به هانه یه کی شهرعی، نه گهر به لاین و په یمانی دا نه بیاته سر و پیچه وانه ی  
بجو لیته وه، کاتی که توشی شهر و دهمه قالی بوو هه لچی و قسه ی ناشیرین  
بلی و جنو فروش بیت).

٤٦٨٩ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَزْنِي الزَّانِي حِينَ يَزْنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَسْرِقُ حِينَ يَسْرِقُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَلَا يَشْرِبُ الْخَمْرَ حِينَ يَشْرِبُهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَالتَّوْبَةُ مَعْرُوضَةٌ بَعْدُ).

واته: له ئه‌بو هوره‌يره‌وه ده‌گيرنه‌وه، كه وتويه‌تي: پيغه‌مبه‌ري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه‌تي: (زينكار ئيماني ته‌واوى نيه له‌كاتيكدان كه زينا ده‌كات، دز ئيماني ته‌واوى نيه له‌كاتيكدان كه دزى ده‌كات، مه‌شروب خوړ ئيماني ته‌واوى نيه له‌كاتيكدان كه عمره‌ق و مه‌ى ده‌خواته‌وه، له‌دواى ئه‌وه ده‌رگاي ته‌وبه‌و به‌شيماني كراويه‌و بو‌ى هميه ته‌وبه بكات).

٤٦٩٠ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا رَزَى الرَّجُلُ خَرَجَ مِنْهُ الْإِيمَانُ كَأَنَّهُ عَلَى كَالظُّلَّةِ فَإِذَا انْقَطَعَ رَجَعَ إِلَيْهِ الْإِيمَانُ).

واته: له ئه‌بو هوره‌يره ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (زیناکار له‌کاتی‌کدا که زینا ده‌کات ئیمان‌ه‌کی ده‌رده‌چیت وه‌ک سی‌به‌ری یان هه‌وری به‌سه‌ر سه‌ریه‌وه ده‌یت هه‌تا زیناکه‌ی ته‌واو ده‌کات، کاتی که لی بویه‌وه ئه‌وکاته ئیمان‌ه‌که ده‌گیرته‌وه بۆی).

## سه بارهت به (قهدهر) ئه اندازه گیری.

### ۱۷ - باب فی القَدَر.

۶۶۹۱ - (حسن) عن ابن عمر: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الْقَدَرِيَّةُ مَجْجُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ إِنْ مَرِضُوا فَلَا تَعُودُوا لَهُمْ، وَإِنْ مَاتُوا فَلَا تَشْهَدُوا لَهُمْ).

واته: له ئیبنو عومهرهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهه ره صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (قهدهریه کان (مهجوس) ئاگریه رستی ئه م ئوممهتن ئه گهر نه خوۆشکهوتن سهردانیان مهکن، ئه گهر مردن ئامادهی جهنازه به خاک سپاردنیان مهبن). — قهدهریه کان خهیریان دهدايه پال خوای گهوره شهپ و خراپهیان دهدايه پال غهیری خوا، وهك چۆن ئاگریه رستهکان خهیریان دهدايه پال نور و روناکی و شهپ و خراپهیان دهدايه پال تاریکی، بیگومان قهدهر به خیر و خراپهیهوه ههردوکیان له لایهن خوای گهوهرن و دهبی باوهرمان پیی ههییّت - .

۶۶۹۲ - (ضعیف بزیادة) (وَهُمْ شِيعَةُ الدَّجَالِ...) عن حذيفة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لِكُلِّ أُمَّةٍ مَجْجُوسٌ، وَمَجْجُوسُ هَذِهِ الْأُمَّةِ الَّذِينَ يَقُولُونَ: لَا قَدَرَ، مَنْ مَاتَ مِنْهُمْ فَلَا تَشْهَدُوا جَنَازَتَهُ، وَمَنْ مَرِضَ مِنْهُمْ فَلَا تَعُودُوا لَهُمْ وَهُمْ شِيعَةُ الدَّجَالِ، وَحَقُّ عَلَى اللَّهِ أَنْ يُلْحِقَهُمُ بِالْدَّجَالِ).

واته: له (حذيفة) وه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهه ره صلى الله عليه وسلم فهرموویهتی: (هه موو گهلی مهجوسی ههیه، مهجوسی ئه م ئوممهتن من ئهوانه که دهلین: قهدهر نیه واته باوهرپیان به قهدهر نیه، ههركهسی لهوانه مرد ئامادهی جهنازه به خاک سپاردنی مهبن، ههركهسی لهوانه نه خوۆشکهوت سهردانی مهکن، ئهوانه دۆست و لایهنگر و شوێنکهوتهی دهججالی درۆزنن،

خوای گہورہ بہ ہہقی داناوہ لہسہر خوٰی بیانگہیہنی بہ دہجالی دروزن و لہ گہلی بیانخاتہ دوزہخہوہ).

۶۶۹۳ - (صحیح) عن أبو موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ آدَمَ مِنْ قَبْضَةِ قَبْضِهَا مِنْ جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَجَاءَ بَنُو آدَمَ عَلَى قَدْرِ الْأَرْضِ: جَاءَ مِنْهُمْ الْأَحْمَرُ وَالْأَبْيَضُ وَالْأَسْوَدُ وَبَيْنَ ذَلِكَ، وَالسَّهْلُ وَالْحَزْنُ، وَالْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ). زَادَ فِي حَدِيثِ يَحْيَى: (وَبَيْنَ ذَلِكَ). وَالْإِخْبَارُ فِي حَدِيثِ يَزِيدَ.

واتہ: لہ ثبو موساوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (بیگومان خوای گہورہ ئادہمی دروستکرد لہ مشتہی خوٰل لہہموو بہش و پارچہکانی سہر زہوی ہہلیگرتوہ، بویہ نہوہکانی لہسہر شیوازی ہہموو زہوین، لہنیوانیاندا رہنگی سور و سپی و رہش و تیکہل ہاتوہ- تہم سیانہ تہسلی رہنگہکانن، رہنگی گلہکانی زہوی -، ہہروہا کہسانی لہسہرخو و رُوخ سوک و توند و رہق و خہموکی و، دہرون پیس و دہرون پاک و جیاواز لہمانہش بہ تیکہلی ہاتون).

۶۶۹۴ - (صحیح) عن علي قال: كُنَّا فِي جَنَازَةٍ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَقِيعِ الْغَرْقَدِ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَلَسَ وَمَعَهُ مِخْصَرَةٌ، فَجَعَلَ يَنْكُتُ بِالْمِخْصَرَةِ فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ، وَمَا مِنْ نَفْسٍ مَنفُوسَةٍ إِلَّا قَدْ كَتَبَ اللَّهُ مَكَانَهَا مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ، إِلَّا قَدْ كُتِبَتْ شَقِيَّةٌ أَوْ سَعِيدَةٌ). قَالَ: فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، أَفَلَا تَمُكُّثُ عَلَى كِتَابِنَا وَتَدْعُ الْعَمَلَ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ لِيَكُونَنَّ إِلَى السَّعَادَةِ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقْوَةِ لِيَكُونَنَّ إِلَى الشَّقْوَةِ؟ قَالَ: (اعْمَلُوا فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ): أَمَّا أَهْلُ السَّعَادَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِلْسَّعَادَةِ، وَأَمَّا أَهْلُ الشَّقْوَةِ فَيُيَسَّرُونَ لِلشَّقْوَةِ). ثُمَّ قَالَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَى وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى . فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْعُسْرَى).

واتە: له پێشهوا عەلى كورپى (أبو طالب) هه رهزای خۆى لى بى ده گێرنهوه، كه وتیه تی: له مه دینه له گۆرستانی به قیع له گهڵ تهرمیکدا بوین پێغه مبهرى خواش صلى الله عليه وسلم لهوئى ئاماده بوو، هات له لاما ن دانیش تدار ده ستیکى به دهسته وه بوو، به بى دهنگى كه م كه م دار دهسته كه ی ده خشان د له زهوى - وهك ئه وهى بى ره شتیکى گرن گ بکاته وه -، له پاشدا سه رى به رز کرده وه فەرمو ی: (یهك به یه كتان، یهك به یهكى رو حه دروست کرا وه کان، ئیلا خۆى گه وه جیگه ی ئه وى له به هشت دا یان له دۆزه خ دا نوسی وه، ئیلا نوسرا وه كه به ده بخته یان به خته وه ره). پێشهوا عەلى وتی: یهك ی له ئاماده یوان وتی: ئه ی پێغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم، جا كه وایه بۆ پشت نه به ستین به و نوسرا وه مان و پالى لى نه دینه وه واز له کار و کرده وى چا كه نه هی نین، ئه وه ی به خته وه ره بى ئه وه به خته وه ره وه، ئه وه شى به ده بخت بى ئه وه به ده بخته وه له ئه زه لدا بۆ یان نوسرا وه؟ فەرمو ی: (هه وڵ به دن و با کرده و تان هه ییت، هه موو كه سى بۆ چى دروست کرا وه به ره وه ئه و ئاراسته یه ده چی ت و بۆ ئاسا ن ده ییت، به ختیار رن گه ی چا كه و به خته وه رى ده گری و، به ده بختیش رن گه ی خرا په و به ده بخته ختیه ده گری). له پاشدا پێغه مبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمو ی:

﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَى ۝ فَسَنِيَرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ ﴾ . سورة الليل: ٥ - ١٠ .

واته: ئینجا ئه و كه سه ی (مال) بیه خشی و له خوا بترسی ت و پارێزکار بى . وه بر وای بى به وه ی زۆر چا كه (كه لا اله الا الله) یه یان به هه شته). ئه وه بى گومان یارمه تى ده دین بۆ رێ ئاسا ن. وه ئه و كه سه ی رز دى بکات خۆى بى نیاز بزانی ت. وه بر وای نه بى به چا كه (كه لا اله الا الله) یه یان به هه شته). ئه وه بى گومان رێ سه ختیه بۆ ئاسا ن ده كه ی ن.

٦٦٩٥ - (صحيح) عن يحيى بن يعمر قال: كَانَ أَوَّلُ مَنْ تَكَلَّمَ فِي الْقَدَرِ بِالْبَصْرَةِ مَعْبُدُ الْجَهَنِيِّ، فَأَنْطَلَقْتُ أَنَا وَحُمَيْدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحُمَيْرِيُّ حَاجِبِي، أَوْ مُعْتَمِرَيْنِ، فَقُلْنَا: لَوْ لَقِينَا أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْنَاهُ عَمَّا يَقُولُ هَؤُلَاءِ فِي الْقَدَرِ. فَوَفَّقَ اللَّهُ لَنَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عُمَرَ دَاخِلًا فِي

الْمَسْجِدِ، فَاسْتَنْفَتُهُ أَنَا وَصَاحِبِي، فَظَنَنْتُ أَنَّ صَاحِبِي سَيَكِلُ الْكَلَامَ إِلَيَّ، فَقُلْتُ: أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، إِنَّهُ قَدْ ظَهَرَ قَبْلَنَا نَاسٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، وَيَتَفَقَّرُونَ الْعِلْمَ، يَزْعُمُونَ أَنَّ لَا قَدَرَ، وَالْأَمْرُ أُنْفُ. فَقَالَ: إِذَا لَقِيتَ أَوْلَيْكَ فَأَخْبِرْهُمْ أَنِّي بَرِيءٌ مِنْهُمْ، وَهُمْ بُرَاءٌ مِنِّي، وَالَّذِي يَخْلُفُ بِهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ لَوْ أَنَّ لِأَحَدِهِمْ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا فَأَنْفَقَهُ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْهُ حَتَّى يُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، ثُمَّ قَالَ: حَدَّثَنِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ قَالَ: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا نَعْرِفُهُ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا). قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ). قَالَ: صَدَقْتَ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟ قَالَ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ). قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ: (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ). قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟ قَالَ: (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ). قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: (يَا عُمَرُ، هَلْ تَدْرِي مِنَ السَّائِلِ؟). قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: (فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ).

واته: له یه حیای کوری یه عمه ره وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: یه کهم که سی که نینکاری قه ده ری کردو ده باره ی قه ده ر دوا مه عبه دی جوهه نی بوو له به صره، من و حومهیدی کوری (عبد الرحمن) ی حیمیه ری بو حج یان بو عومره ده چوین، وتمان خوژگه توشی یه کن له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده بووین ده باره ی قه ده ره کان - مه عبه د و هاوړیکانی - پرسیارمان



لێ دەکرد کەچی دەلێن، خوای گەورە سەرکەوتوی کردین و بۆی رێکخستین لەوکاتەدا (عبد الله)ی کۆری عومەر رەزای خویان لێ بێ ئەیووست بچیتە ناو مزگەوتەوه، من و هاوڕێکەم ئەملاو لامان لێگرت، یەکیکمان لای راستەوهو ئەوی تریشمان لای چەپەوه، وام زانی هاوڕێکەم قسەکردن بەمن دەسپێرت، بۆیە وتم: ئەی باوکی (عبد الرحمن) لەلای ئێمە کۆمەلێک سەریان هەڵداوه قورئان دەخوێنن و عەودالێ خوێندن و هەولێ کۆکردنەوهی زانست ئەدەن، کەچی ئینکاری قەدەر دەکەن و دەلێن: قەدەر نیهو، کاروبار هەتا رونەدات کەس نایزانێ و کاتێ خوا بە کردەوهکان دەزانێ کە روودەدات، (عبد الله)ی کۆری عومەر وتی: ئەگەر گەشتی بەوانە پێیان رابگەیهێنە کە من لەوانە بەریم، ئەوانیش لە من بەرین، بەو (الله)یە کە (عبد الله)ی کۆری عومەر سوێندی پێ دەخوات، ئەگەر هەر یەکێ لەوانە بەقەد کۆی ئوحد زێڕ و تەلای هەبێت و بێبەخشی لەرپیی خوای گەورەدا خوا لێی وەرناگرێت، هەتا باوەڕ بە قەدەر نەهێت، لەپاشدا وتی: پێشەوا عومەری کۆری (خطاب) رەزای خوای لێ بێ بۆی باس کردم وتی: جاری لەخزمت پێغمەبەری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوین، کاتێ زانیمان پیاویک دەرکەوت پۆشاکێ سپی بلورین بوو، موو رەشی تۆخ بوو، ماندووتی رێگای پێوه نەدەبینرا، کەس لە ئێمە نەیدەناسی، هاتەپێشەوه هەتا لەبەرامبەر پێغمەبەری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشت و هەردوو ئەژنۆی نا بە هەردو ئەژنۆیەوهو، هەردوو دەستی نایە سەر هەردوو رانی پێغمەبەر صلی الله علیه وسلم و وتی: ئەی موحەممەد ئیسلام چیه؟ پێغمەبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئیسلام ئەوهیه کە شایەتی بەدیت هیچ پەرستراویک نیە بە هەق جگە لە (الله)، موحەممەدیش پێغمەبەری خوا، نوێژ بکەیت و، زەکات بەدیت و، رۆژووی مانگی رەمەزان بگریت و، ئەگەر توانای مادی و مەعنەویت هەبوو حەجی مألێ خوا بکەیت). وتی: راست دەکەیت، ئێمە لامان سەیر بوو کە پرسیاری لێ دەکردو دەیوت راست دەکەیت، وتی: ئەی ئیمان چیه؟ پێغمەبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (ئیمان ئەوهیه کە باوەڕ بەهێنی بە خوای گەورەو بە مەلایکەکانی و کتیبەکانی و پێغمەبەرەکانی و بە رۆژی قیامت و بە قەزاو قەدەر بە خێر و شەپیهوه). وتی: راست دەکەیت، وتی: ئەی (ئیحسان)چاکە چیه؟ پێغمەبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمووی:

(ئەوێه بەشیوێه خوای گەورە بپەرستی وەك ئەوێ لهبەرچاوتەو دەیبینی، خۆ ئەگەر تۆ ئەو نەبینی ئەو تۆ دەبینیت). وتی: راست دەکەیت، وتی: چ کاتی ئەم جیهانە کۆتایی دێت و قیامت بەرپادەبێ؟ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (پرسیارلێکراو زانتر نیە پێی لەپرسیارکەر). وتی: راست دەکەیت، وتی: ئەو نیشانەکانی چین؟ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەوێه کە منداڵ بە چاوی نۆکەر و کارەکەر تەماشای دایک و باوکی خۆیان بکەن، یان ئافرەتی کۆیلە وەك گەورەکە ی خۆی لێ بیت، پێی پەتی و رەش و روت و رەجالت و شوان و گاوێ ببن بە خاوەن مۆلک و کۆشک و تەلاری لێ رابکێشن و فیز و دەعیە ی پێو بکەن). پێشەوا عومەر وتی: لەپاشدا کابرا دەرچوو، منیش ماوێه مات و بێدەنگ بووم، ئینجا پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرمووم: (ئەو عومەر، دەزانی ئەو پرسیارکەر کێ بوو؟). وتم: نەخێر، خواو پێغەمبەرەکە ی دەزانن، فەرمووی: (ئەو جبریل بوو ھاتە ناوتان کاروباری دینەکەتان فێرکات).

٤٦٩٦ - (صحيح) عن يحيى بن يعمر وحاميد بن عبد الرحمن، قالوا: لَقِينَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍ، فَذَكَّرْنَا لَهُ الْقَدَرَ وَمَا يَقُولُونَ فِيهِ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ، زَادَ: قَالَ: وَسَأَلُهُ رَجُلٌ مِنْ مُزَيْنَةَ، أَوْ جُهَيْنَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِيمَا نَعْمَلُ؟ أَفِي شَيْءٍ قَدْ خَلَا أَوْ مَضَى، أَوْ شَيْءٍ يُسْتَأْنَفُ الْآنَ؟ قَالَ: (فِي شَيْءٍ قَدْ خَلَا وَمَضَى). فَقَالَ الرَّجُلُ أَوْ بَعْضُ الْقَوْمِ: فَفِيمَ الْعَمَلِ؟ قَالَ: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يُسَرُّونَ لِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنَّ أَهْلَ النَّارِ يُسَرُّونَ لِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ).

واتە: لە یەحیای کورپی یەعمر و حومەیدی کورپی (عبد الرحمن) ھوێ دەگێرنەو، کە وتوینە: گەشتین بە (عبد الله) کورپی عومەر رەزای خویان لێ بێ، باسی قەدەرمان بۆ کرد لە گەڵ ئەوێ کە قەدەرەکان دەلێن دەربارە ی قەدەر، جا راوی بە ھەمان شیوێ فەرمودە ی پێشوی گێراوێ، بەلام ئەمە ی بۆ زیاد کرد: وتی: پیاویکی ھۆزی موزەینە یان جوھەینە لێی پرس ی وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، کاروکردووە بۆ کامیان بکەین بۆ ئەو شتە ی لەو ھوێش

بۆمان نوسراوەو رابورد یان بۆ ئەو شتەى كە ئیستا دەست پێ دەكات؟ فەرمووی: (بۆ ئەو شتەى كە لەوەپێش نوسراوەو رابورد). پیاوێكە یان یەكێكى تر لە ئامادەبووان وتی: جا كەوايە ئەم خەلكە بۆ خۆیان ماندوو دەكەن، بۆچی كاروكردووە بكەن لەكاتێكدا بێكەن یان نەيكەن لەوەپێش بۆیان نوسراوەو جینگەیان بۆ دیاریكراوە كە بەهەشتین یان دۆزەخین؟ فەرمووی: (هەول بەدەن و با كردووەتان هەيیت، هەموو كەسێ بۆچی دروستكراوە بەرەو ئەو ئاراستەيە دەچیت، ئەهلى بەهەشت رینگەى بەهەشت دەگرێ و ئەهلى دۆزەخیش رینگەى دۆزەخ دەگرێ).

٤٦٩٧ - (صحيح) عن علقمة بن مرثد، عن سليمان بن بيدة، عن ابن يعمربهذه الحديث: يَزِيدُ وَيَنْقُصُ، قَالَ: فَمَا الْإِسْلَامُ قَالَ: (إِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَحَجُّ الْبَيْتِ، وَصَوْمُ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَالْإِعْتِسَالُ مِنَ الْجَنَابَةِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ عَلَقْمَةُ مُرْجِيٌّ.

واتە: لە عەلقەمەى كورپى (مرثد)وە، لە سولەيمانى كورپى (بەيدە)وە، لە ئىبنو يەعمەرەو فەرمودەى پيشو بە هەمان شىوێ هاتو، بەلام وتەكانى فەرمودەكە بۆى زياد كراوەو لى كەم كراوەتەو، كابرأ وتى: ئەى ئىسلام چى؟ پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (ئىسلام ئەوێە كە نوێژ بكەیت و، زەكات بەدەیت و، حەجى مالى خوا بكەیت و، رۆژووى مانگى رەمەزان بگريت و، لە لەشكرانى خۆت بشۆيت). ئەبو داود دەلييت: عەلقەمەى كورپى (مرثد) مورجىيە.

٤٦٩٨ - (صحيح) عن أبو ذر وأبو هريرة، قالاً: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْلِسُ بَيْنَ ظَهْرَيَّ أَصْحَابِهِ، فَيَجِيءُ الْغَرِيبُ فَلَا يَذَرِي أَيُّهُمْ هُوَ حَتَّى يَسْأَلَ، فَطَلَبْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نَجْعَلَ لَهُ مَجْلِسًا يَعْرِفُهُ الْغَرِيبُ إِذَا أَتَاهُ، قَالَ: فَبَيْنَمَا لَهُ دُكَّانًا مِنْ طِينٍ، فَجَلَسَ عَلَيْهِ، وَكُنَّا نَجْلِسُ بِجَنْبَيْهِ، وَذَكَرَ نَحْوَ هَذَا الْخَبَرِ، فَأَقْبَلَ رَجُلٌ - فَذَكَرَ هَيْئَتَهُ - حَتَّى سَلَّمَ مِنْ طَرَفِ السَّمَاطِ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ. قَالَ: فَرَدَّ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: لە ئەبو (ذر) و ئەبو هورەیرە دەگیرنەوه، کە وتیانە: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەناو کۆمەڵیکی زۆر لە هاوێلانیدا دانیشیبو، ئەگەر کەسیکی غەریب بەهاتیە نەیدەزانی کامیە هەتا پرسیاری نەکردایە، بۆیە داوامان لی کرد کە جیگە دانیشتیکت بۆ دروست بکەین ئەگەر کەسی غەریب هات پێوستی بە پرسیارکردن نەبێ، راوی وتی: جیگەیهکی بەرزمان لە گۆل بۆ دروست کرد، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەسەری دانیش، ئیمەش لەم لاو لایەوه دانیشتین، جا راوی هەمان بەسەرھاتی گیرایەوه، جا پیاوی هات - راوی باسی شەکل و شیوی پیاوێکی کرد - سلاوی کرد لەو کۆمەڵە خەڵکی لەدووری دانیشیبو، لەپاشدا وتی: سلاوی خوات لەسەری ئەو موخەمەد، راوی وتی: پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وەلامی سلاوێکی دایەوه.

٤٦٩٩ - (صحیح) عن ابن الدیلمی قال: أَتَيْتُ أَبِيَّ بْنَ كَعْبٍ فَقُلْتُ لَهُ: وَقَعَ فِي نَفْسِي شَيْءٌ مِنَ الْقَدَرِ، فَحَدَّثَنِي بِشَيْءٍ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُذْهِبَهُ مِنْ قَلْبِي. فَقَالَ: لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَابَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمْ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ أَنْفَقْتُ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ، وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَأَنَّ مَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، وَلَوْ مِتَّ عَلَى غَيْرِ هَذَا لَدَخَلْتَ النَّارَ. قَالَ: ثُمَّ أَتَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ، فَقَالَ: مِثْلَ ذَلِكَ، قَالَ: ثُمَّ أَتَيْتُ حُذَيْفَةَ بْنَ الْيَمَانِ، فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ، قَالَ: ثُمَّ أَتَيْتُ زَيْدَ بْنَ ثَابِتٍ، فَحَدَّثَنِي، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَ ذَلِكَ.

واتە: لە ئیبنو دەیلەمیەوه دەگیرنەوه، کە وتیەتی: چۆم بۆ خزمەت ئوبەى کۆری کەعب پێم وت: دەربارەى قەدەر شتێ لەدەلما دروست بوو، فەرمودەیهکم بۆ باس بکە بەلکو خۆی گەورە لەدەلم دەری بکات، ئوبەى وتی: ئەگەر خۆی گەورەى سزای سەرچەم خەڵکانی سەرزهوی بدات، ئەوه بەپراستی بهو سزایه ستهمیان لی ناکات، ئەگەر روحیان پێ بکات، ئەوه بەپراستی ئەو رەحمەته

بەهۆی کردووە چاکەکانیانەو نیه بەلکو ئەو سۆز و بەزەیی و رەحمەتە فەزلی خۆیت، ئەگەر بەقەد کۆی ئوحد زێڕ و تەلات هەبێ و ببەخشی لەپێی خواى گەورەدا خوا لێت وەرناگرێت، هەتا باوەڕ بە قەدەر نەهێت، ئەمە چاک بزانە: هەرچی توشت دەبێ نەدەبوو کە نەیتە رێت و، ئەوەشی کە توشت نابێ ناگونجێ کە بێتە رێت، ئەگەر لەسەر غەیری ئەم باوەڕە بمریت ئەو دەچیتە ناگری دۆزەخەو. ئێبنو دێلەمی وتی: چووم بۆ خزمەت (عبد الله) ی کورێ مەسعود هەر هەمان شتی پێ وەتم، لەپاشدا چووم بۆ خزمەت (حذيفة) ی کورێ یەمان هەر هەمان شتی پێ وەتم، وتی: لەپاشدا چووم بۆ خزمەت زەیدی کورێ (ثابت) لە پیغەمبەری خواوە صلی الله علیه وسلم فەرمودەیهکی بۆ گیرامەو.

٤٧٠٠ - (صحيح) عن أبي حفصة قال: قَالَ عَبْدَاهُ بْنُ الصَّامِتِ لِابْنِهِ: يَا بُنَيَّ إِنَّكَ لَنْ تَجِدَ طَعْمَ حَقِيقَةِ الْإِيمَانِ حَتَّى تَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئَكَ، وَمَا أَخْطَاكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمَ، فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ. قَالَ: رَبِّ وَمَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ). يَا بُنَيَّ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ مِنِّي).

واتە: لە ئەبو حەفصەو دەگیرنەو، کە وتوێت: عوبادە ی کورێ صامیت بە کورەکە ی خۆی وەت. ئە ی کورێ خۆم تامی شیرینی ئیمان ناچێژی هەتا چاک ئەمە نەزانی: هەرچی توشت دەبێ نەدەبوو کە نەیتە رێت و، ئەوەشی کە توشت نابێ ناگونجێ کە بێتە رێت، گوێم لە پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (یەکەم شتی کە خواى گەورە دروستی کرد قەلەم بوو، فەرموو: بنوسە، وتی پەرەردگارم چی بنوسم؟ فەرموو: قەدەر و ئەندازە گیرى هەموو شتی هەتا رۆژی قیامەت). ئە ی کورێ خۆم بۆ خۆم گوێم لە پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (هەرکەس لەسەر غەیری ئەم باوەڕە بمریت ئەو لەسەر سوننەت و رێبازی من نیه).

۴۷۰۱ - (صحیح) عن أبو هريرة: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (اِخْتَجَّ آدَمُ وَمُوسَى، فَقَالَ مُوسَى: يَا آدَمُ أَنْتَ أَبُونَا حَبِيبَتَنَا وَأَخْرَجْتَنَا مِنَ الْجَنَّةِ، فَقَالَ آدَمُ: أَنْتَ مُوسَى اصْطَفَاكَ اللَّهُ بِكَلَامِهِ وَخَطَّ لَكَ التَّوْرَةَ بِيَدِهِ، تَلُومُنِي عَلَى أَمْرٍ قَدَّرَهُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَنِي بِأَرْبَعِينَ سَنَةً، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى).

واتہ: لہ نبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (پیغمبران نادم و موسا سہلامی خویان لہ سہر بی لہ نیوانیاندا بو بہ راجیایی و بہ لگہ ہینانہوہ، موسا فہرمووی: نہی نادم تو باوکی ہہ موومانی - کہ چی بہ ہوئی گوناہیکہوہ - بی ہیواو ناومیدت کردین و لہ بہ ہشت دہرتہرانندین بو سہر زہوی، نادم فہرمووی: تو تہو موسایہی کہ خوی گہورہ ہلیبژاردی و پہسہندی کردی و کردیتی بہ پیغمبر و قسہی لہ گہل کردی و لہ چہند تہختہو لہوچیکدا تہوراتی بو ناردی، کہ چی لہ سہر کردنی کارئ سہرزہنشتم دہکہی کہ خوی گہورہ چل سال پیش تہوہی من دروست بکات لہ سہری نویوم کہ تہو کارہ بکہم، بہو بہ لگہ نادم موسای بوپرداو بہ زاندی).

۴۷۰۲ - (حسن) عن عمر بن الخطاب قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ مُوسَى قَالَ: يَا رَبِّ، أَرِنَا آدَمَ الَّذِي أَخْرَجَنَا وَنَفْسَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، فَأَرَاهُ اللَّهُ آدَمَ، فَقَالَ: أَنْتَ أَبُونَا آدَمُ؟ فَقَالَ لَهُ آدَمُ: نَعَمْ. قَالَ: أَنْتَ الَّذِي نَفَخَ اللَّهُ فِيكَ مِنْ رُوحِهِ، وَعَلَّمَكَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا، وَأَمَرَ الْمَلَائِكَةَ فَسَجَدُوا لَكَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَمَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ أَخْرَجْتَنَا وَنَفْسَكَ مِنَ الْجَنَّةِ؟ فَقَالَ لَهُ آدَمُ: وَمَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: أَنَا مُوسَى. قَالَ: أَنْتَ نَبِيُّ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِي كَلَّمَكَ اللَّهُ مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ لَمْ يَجْعَلْ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ رَسُولًا مِنْ خَلْقِهِ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: أَفَمَا وَجَدْتَ أَنَّ ذَلِكَ كَانَ فِي كِتَابِ اللَّهِ قَبْلَ أَنْ أُخْلَقَ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَفِيمَ تَلُومُنِي فِي شَيْءٍ سَبَقَ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى فِيهِ الْقَضَاءُ قَبْلِي). قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عِنْدَ ذَلِكَ: (فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى، فَحَجَّ آدَمُ مُوسَى).

واته: له پيشهوا عومهرى كورى (خطاب) وه رهزاي خواى لى بى ده گيرنهوه، كه وتويهتى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فەرموويهتى: (موسا سهلامى خواى له سهى بى فەرمووى: ئهى پهروهردگارم، داوات لى ده كم ئادهمم نيشان بهديت كه خوى و ئيمهشى له بهههشت وه درنا، خواى گهوره ئادهمى نيشاندا، فەرمووى: تو ئادهمى باوكمانى، ئادهم پيى فەرموو: بهلى، فەرمووى: تو نهو كه سهى كه خواى گهوره له روحى خوى گيانى به بهردا كردى و، سه رجهم ناوهكانى فيركردى و، فهرمانى كرد به مهلائيكهكان كه سهجدهت بو بهرن؟ فەرمووى: بهلى، موسا فەرمووى: كهواته چى واى له تو كرد كه خوت و ئيمهش له بهههشت وه درنپي؟ ئادهم پيى فەرموو: ئهى تو كييت؟ فەرمووى: من موسام، ئادهم فەرمووى: پيغه مبهري نهوى ئيسرائيليت، نهو كه سهى كه خواى گهوره له پشت پهردوه قسهى له گهل كرديت به بى دانانى مهلائيكهيه له نيوان تو و خويدا؟ فەرمووى: بهلى، ئادهم فەرمووى: ئايا نازانى نهوى من كردوومه له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه پيش نهوى من دروست بكرم؟ فەرمووى: بهلى، ئادهم فەرمووى: دهى كهواته بوچى سه رزنهشتم دهكهى له سهى كردنى كارى كه برپيارى پيشترى خواى گهورهى له سهى بووه پيش نهوى من دروست بكرم). پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له وكاتهدا فەرمووى: (ئادهم موساى بهزاند، ئادهم موساى بهزاند).

٤٧٠٣ - (صحيح) عن مسلم بن يسار الجهني: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ سُئِلَ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ). قَالَ: - قَرَأَ الْقَعْنَبِيُّ الْآيَةَ - فَقَالَ عُمَرُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سُئِلَ عَنْهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ خَلَقَ آدَمَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ بِيَمِينِهِ، فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً، فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلْجَنَّةِ، وَبِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ يَعْمَلُونَ، ثُمَّ مَسَحَ ظَهْرَهُ، فَاسْتَخْرَجَ مِنْهُ ذُرِّيَّةً، فَقَالَ: خَلَقْتُ هَؤُلَاءِ لِلنَّارِ، وَبِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ يَعْمَلُونَ). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَيَمِ الْعَمَلُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ

لِلْجَنَّةِ اسْتَغْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَمُوتَ عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ الْجَنَّةِ  
فَيَدْخُلُهُ بِهِ الْجَنَّةَ، وَإِذَا خَلَقَ الْعَبْدَ لِلنَّارِ اسْتَغْمَلَهُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى يَمُوتَ  
عَلَى عَمَلٍ مِنْ أَعْمَالِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهُ بِهِ النَّارَ).

واتە: له موسلىمى كورى يەسارى جوهەنيەوه دەگيرنەوه، كه وتوێهەتى: دەربارەى  
ئەم نايەتە پرسیاریان کرد له پێشەوا عومەر رەزای خواى لى بى:  
﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ  
بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾.  
سورة الأعراف: ١٧٢.

واتە: کاتێک پەروردگارت وەرگرت (دەری هینا) لەپشتی ئادەمى یەکان  
وەچە و نەوەکانیان وە کردنى بە شایەت بەسەر خۆیانەوه (پێى ووتن) ئایا من  
پەروردگارى ئێوە نییە؟ (لە وەلامدا) ووتیان: بەلى شایەتیمان دا تا نەئین لە  
پروژى دواى دا بەراستى ئێمە بى ناگا بووین لەمە (کەخوا پەروردگارمانە).  
پێشەوا عومەر رەزای خواى لى بى وتى: بۆ خۆم گوێم لە پیغەمبەرى خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەربارەى ئەم نايەتە پرسیاریان لى کرد فەرمووی:  
(خواى گەورە ئادەمى دروست کرد، دەستى راستى هینا بە پشتى ئادەمدا  
نەوێهەك دەرچوو، فەرمووی: ئەمانە بۆ بەهەشت، بە کردەوى ئەهلى بەهەشت  
کار دەکەن، لەپاشدا دەستى هینا بە پشتى ئادەمدا نەوێهەك دەرچوو، فەرمووی:  
ئەمانە بۆ دۆزەخ، بە کردەوى ئەهلى دۆزەخ کار دەکەن). پیاوی وتى: ئەى  
پیغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم، کەواتە بۆ کار بکەین لەکاتیگدا کە  
سەرەنجامان دیاریکراوە بۆ بەهەشت یان دۆزەخ؟ فەرمووی: (کاتێک خواى  
گەورە بەندەیهکى دروستکرد بۆ بەهەشت بەکارى دەهێنێ بۆ ئەنجامدانى  
کردەوى ئەهلى بەهەشت هەتا سەرەنجام لەسەر یەکێ لە کردەوهکانى ئەهلى  
بەهەشت دەمرێ و بەوێش دەچێتە بەهەشتهوه، کاتێک بەندەیهکى دروستکرد بۆ  
دۆزەخ بەکارى دەهێنێ بۆ ئەنجامدانى کردەوى ئەهلى دۆزەخ هەتا سەرەنجام  
لەسەر یەکێ لە کردەوهکانى ئەهلى دۆزەخ دەمرێ و بەوێش دەچێتە دۆزەخوه).



٤٧٠٤ - عن مسلم بن يسار، عن نعيم بن ربيعة قال: كُنْتُ عِنْدَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَحَدِيثُ مَالِكٍ أَتَمُّ.

٤٧٠٥ - (صحيح) عن أبي بن كعب قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْغُلَامُ الَّذِي قَتَلَهُ الْخَضِرُ طَبِيعَ كَافِرًا، وَلَوْ عَاشَ لَأَرْهَقَ أَبْوِيَهُ طُغْيَانًا وَكُفْرًا).

واته: لہ ئوبہی کوری کہ عبهوہ ده گيرنهوہ، کہ وتويه تي: پيغہمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فہرمويہ تي: (ئہو مندالہی کہ (خضر) کوشتي ئہو رپورہی کہ خوی گہورہ دروستی کردو مؤری پیدانا، بہ کافری دروستی کردو مؤری پیدانا، ئہ گہر بڑیا یا ئہوہندہ خراپہ کاری دہ کرد باوک و دایکیشی گومرا و کافر و بی باوہر دہ کرد).

٤٧٠٦ - (صحيح) عن أبي بن كعب قال: قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول في قوله: (وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ). (وَكَانَ طَبِيعَ يَوْمَ طَبِيعَ كَافِرًا).

واته: لہ ئوبہی کوری کہ عبهوہ ده گيرنهوہ، کہ وتويه تي: بؤ خوم گویم لہ پيغہمبهري خوا صلى الله عليه وسلم بوو دہرباری ئہم ئايہ تہ دہيفہرموو: ﴿وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ﴾ سورة الکہف: ٨٠. واتہ: لاوہکەش (کہ کوشتم) ئہوہ باوک و دایکی ئيماندار بوون. (ئہو مندالہ ئہو رپورہی کہ خوی گہورہ دروستی کردو مؤری پیدانا، بہ کافری دروستی کردو مؤری پیدانا).

٤٧٠٧ - (صحيح) عن أبي بن كعب: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَبْصَرَ الْخَضِرُ غُلَامًا يَلْعَبُ مَعَ الصَّبْيَانِ فَتَنَّاوَلَ رَأْسَهُ فَقَلَعَهُ، فَقَالَ مُوسَى: أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً)). الْآيَةُ.

واته: له توبه‌ی کوری که عبه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: ((خضر) مندالیکی بینی له‌ناو مندالاندا یاری ده‌کرد سه‌ری گرت و ملی به‌راند سه‌ری له جه‌سته‌ی کرده‌وه، موسا وتی: ﴿أَفَلَتَ نَفْسًا رَّكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا﴾. سورة الکهف: ۷۴. واته: که‌سی‌کی پاکی بی‌ گونا‌هت هه‌روا کوشت به‌بی نه‌وه‌ی که‌سی‌کی کوشت‌بی، سو‌ند به‌خوا به‌راستی کار‌یکی زور خراپ و ناره‌وات کرد.

۴۷۰۸ - (صحیح) عن عبد الله بن مسعود قال: حدثنا رسول الله صلى الله عليه و سلم وهو الصادق المصدوق: (إِنَّ خَلْقَ أَحَدِكُمْ يُجْمَعُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ عَاقِبَةُ مِثْلِ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَنْبَعَثُ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: فَيَكْتُبُ رِزْقَهُ وَأَجَلَهُ وَعَمَلُهُ ثُمَّ يَكْتُبُ شَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحُ، فَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ أَوْ قِيدٌ ذِرَاعٍ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخُلُهَا، وَإِنْ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ حَتَّى مَا يَكُونَ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ أَوْ قِيدٌ ذِرَاعٍ فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخُلُهَا).

واته: له (عبد الله) ی کوری مه‌سعوده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتوبه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم که راست‌گو‌یه‌و به راست زانراوه‌و فرمایشتی جی‌گه‌ی باوه‌ره فرموده‌تی: (هه‌ریه‌کی له‌نیوه که خوی گه‌وره دروستی ده‌کات چل روژ له‌سکی دایکیدا به (نوتفه) تو‌مه‌یی کو‌ده‌کر‌شته‌وه‌و ده‌مین‌یت‌ه‌وه، له‌پاشدا ده‌بی‌ت به پارچه خو‌نی‌کی مه‌یو چل روژیش به‌و شی‌ویه ده‌مین‌یت‌ه‌وه، له‌پاشدا ده‌بی‌ت به پارچه گوشتی چل روژیش به‌و شی‌ویه ده‌مین‌یت‌ه‌وه، ئینجا خوی گه‌وره فرما‌ن ده‌کات به‌و مه‌لانی‌که‌یه که روح ده‌کات به به‌ریا ئه‌م چوار وشه‌یه بنوسی‌ت: روژی و کاروکرده‌ویی و نه‌جه‌ل و ئاکامی له‌پاشدا بو‌ی ده‌نوسی‌ت کامه‌ران و به‌خته‌وه‌ره یان به‌دبه‌خت و به‌دکاره، له‌پاشدا روح ده‌کات به به‌ریا، که‌سی واتان هه‌یه کرده‌وی خه‌ل‌کی به‌هه‌شت ده‌کات تا له‌نیوانی ئه‌و و به‌هه‌شتدا

تەنھا بایک دەمی، جا نوسراوەکە ی پێشی دەکەوێت و کردەوی خەلکی ئاگر دەکات و دەچیتە ئاگرەو، وە کەسی وەهاشتان هەیە کردەوی خەلکی ئاگر دەکات تا لەنیوانی ئەو و ئاگردا تەنھا بایک دەمی، جا نوسراوەکە ی پێشی دەکەوێت و کردەوی خەلکی بەهەشت دەکات و دەچیتە بەهەشتەو.

۴۷۰۹ - (صحیح) عن عمران بن حصین قال: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْلِمَ أَهْلُ الْجَنَّةِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ؟ قَالَ: (نَعَمْ). قَالَ: فَفِيمَ يَعْمَلُ الْعَامِلُونَ؟ قَالَ: (كُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ).

واتە: لە عیمرانی کورپی حوصەینەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئایا ئەهلی بەهەشت ئەهلی دۆزەخ دزان کە نوسراوەکیان پێشیان کەوتو بەهەشتیان یان دۆزەخیان؟ فەرمووی: (بەڵێ). وتی: کەواتە بۆچی کارکەرەن کردەو بکەن؟ فەرمووی: (هەموو کەسێ بۆچی دروستکراوە بەرەو ئەو ئاراستەیه دەچیت، ئەهلی بەهەشت رێگە ی بەهەشت دەگرێ و ئەهلی دۆزەخیش رێگای دۆزەخ دەگرێ).

۴۷۱۰ - (ضعیف) عن عمر بن الخطاب: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تُجَالِسُوا أَهْلَ الْقَدَرِ وَلَا تُفَاتِحُوهُمْ).

واتە: لە پێشەوا عومەری کورپی (خطاب) هەو رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (لەگەڵ قەدەرەکان دامەنیشن و قسەوباسیان بۆ دامەمەزێتن).

## سەبارەت بە منداڵانی ھاوبەش بۆ خوا دانەران.

### ١٨ - باب فی ذَرَارِي الْمُشْرِكِينَ.

٤٧١١ - (صحیح) عن ابن عباس: أن النبي صلى الله عليه وسلم سئل عن أولاد المشركين قال: (اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ).

واتە: لە ئێبنو عەباسەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە سەبارەت بە منداڵانی ھاوبەش بۆ خوا دانەران ئەوانەى کە لەپێش بەلغ بووندا مردوون پرسیار کرا لە پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم کە بەهەشتین یان دۆزەخین، ئەویش فەرمووی: (خوای گەورە بۆ خۆی باش دەیزانی کاروکردەویان چی دەبوو). - پێشەوا ئەووی ددلی: رای دروست ئەوێه کە ئەهلی بەهەشتن - عون المعبود: ٧٣/٧.

٤٧١٢ - (صحیح الإسناد) عن عائشة قالت: قلت: يا رَسُولَ اللَّهِ ذَرَارِيُّ الْمُؤْمِنِينَ؟ فَقَالَ: (هُمْ مِنْ آبَائِهِمْ). فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بِلَا عَمَلٍ؟ قَالَ: (اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ). قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَذَرَارِيُّ الْمُشْرِكِينَ؟ قَالَ: (مِنْ آبَائِهِمْ). قُلْتُ: بِلَا عَمَلٍ؟ قَالَ: (اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ).

واتە: لە عایشەو رەزای خوی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: وتم: ئەى پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم، ئەى حوکمی منداڵانی باوەرداران چیە؟ فەرمووی: (هەمان حوکمی باوک و دایکیان بۆ هەیه)، وتم: ئەى پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم دەچنە بەهەشتەو بەبێ کردەو؟ فەرمووی: (خوای گەورە بۆ خۆی باش دەیزانی کاروکردەویان چی دەبوو). وتم: ئەى پیغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم، ئەى حوکمی منداڵانی ھاوبەش بۆ خوا دانەران

چیه؟ فەرمووی: (هه‌مان حوکی باوک و دایکیان بۆ هه‌یه)، وتم: ئەو یێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ی کرده‌وه؟ فەرمووی: (خوای گه‌وره بۆ خۆی باش ده‌یزانی کاروکرده‌ویان چی ده‌بوو).

٤٧١٣ - (صحیح) عن عائشة أم المؤمنين قالت: أَمَّا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَصْبِي مِنَ الْأَنْصَارِ يُصَلِّي عَلَيْهِ، قَالَتْ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ طُوبَى لِهَذَا لَمْ يَعْمَلْ شَرًّا وَلَمْ يَذْرِبْ بِهِ. فَقَالَ: (أَوْغَيْرَ ذَلِكَ يَا عَائِشَةُ، إِنَّ اللَّهَ خَلَقَ الْجَنَّةَ وَخَلَقَ لَهَا أَهْلًا، وَخَلَقَهَا لَهُمْ وَهُمْ فِي أَضْلَابِ آبَائِهِمْ، وَخَلَقَ النَّارَ وَخَلَقَ لَهَا أَهْلًا، وَخَلَقَهَا لَهُمْ وَهُمْ فِي أَضْلَابِ آبَائِهِمْ).

واته: له خاتو عائیشه‌ی دایکی باوه‌ر‌دارانه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جاری یێغه‌مبه‌ریان صلی الله علیه وسلم بانگ کرد بۆ سه‌ر ته‌رمی مندالیکی یاریده‌ده‌ران، وتی: وتم: ئەو یێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆشه‌تی بۆ ئەم منداله‌ کرده‌وه‌ی خرابی نه‌کرده‌وه فریای کاروکرده‌وه‌ی خراپه‌ نه‌که‌وت، فەرمووی: (ئەو عائیشه، ئەوه به‌و شیویه‌ نیه، خوای گه‌وره به‌هه‌شتی دروست کرده‌وه و که‌سانیک‌ی بۆ دروست کرده‌وه، هه‌ر له‌پشتی باوکیاندا بۆ به‌هه‌شت دروستیکردون، هه‌روه‌ها ئاگری دۆزه‌خی دروست کرده‌وه و که‌سانیک‌ی بۆ دروست کرده‌وه، هه‌ر له‌پشتی باوکیاندا بۆ ئاگری دۆزه‌خ دروستیکردون).

٤٧١٤ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (كُلُّ مَوْلُودٍ يُوَلَّدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ كَمَا تَتَأَخَّجُ الْإِبِلُ مِنْ بَهِيمَةِ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحِسُّ مِنْ جَدْعَاءَ؟). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَرَأَيْتَ مَنْ يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ؟ قَالَ: (اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ).

واته: له ئەبو هورهیره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: یێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌موو مندالی که له‌دایک ده‌بی له‌سه‌ر فیتیه‌تی پاک

و بە موسولمانی لەدایک دەبێ، لەپاشدا باوک و دایکی دیکەنە جولەکە یان گاور وەک چۆن بەچکە و شتر لەسەرەتاوە بەتێکرا بەتەواوی و بەبێ کەموکوری لەدایک دەبن، هەرگیز بینیتانە بە گۆی براری یان بە نوقسانی لەدایک بن؟) وتیان: ئەو پێغه مەبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەو ئەوانەی کە پیش بەلغ بوون و بە مندالی مردن؟ فەرمووی: (خوای گەورە بۆ خوێ باش دەیزانی کاروکردەیان چی دەبۆ).

٤٧١٥ - (صحيح الإسناد مقطوع) عن ابن وهب قال: سَمِعْتُ مَالِكًا قِيلَ لَهُ: إِنَّ أَهْلَ الْأَهْوَاءِ يَحْتَجُّونَ عَلَيْنَا بِهَذَا الْحَدِيثِ. قَالَ مَالِكٌ: احْتَجَّ عَلَيْهِمْ بِآخِرِهِ. قَالُوا: أَرَأَيْتَ مَنْ يَمُوتُ وَهُوَ صَغِيرٌ؟ قَالَ (اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ).

واتە: لە ئێینو وەهەبەو دەگیرنەو، کە وتوینەتی: بۆ خۆم گۆم لە پێشەوا مالیک بوو پێی وترا: ئەهلی هەواو هەوەس و قەدەرەکان ئەم فەرمودەیان کردووە بە بەلگە لەسەرمان و رەخنەمان لێ دەگرن پێی، پێشەوا مالیک وتی: ئێوەش بە رۆژی دوازی بەلگەیان بۆ بەیننەووەو گفتوگۆیان لەگەڵ بکەن. وتیان: رات چیه بەرامبەر بەو مندالانە کە پیش بەلغ بوون و بە بچوکی مردن؟ وتی: (خوای گەورە بۆ خوێ باش دەیزانی کاروکردەیان چی دەبۆ).

٤٧١٦ - (صحيح الإسناد مقطوع) عن حماد يفسر الحديث: (كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ). قَالَ: هَذَا عِنْدَنَا حَيْثُ أَخَذَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْعَهْدَ فِي أَصْلَابِ آبَائِهِمْ حَيْثُ قَالَ: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى).

واتە: لە هەمادەو دەگیرنەو، کە رافەتی ئەم فەرمودە کە: (هەموو مندالی کە لەدایک دەبێ لەسەر فیتەرەتی پاک و بە موسولمانی لەدایک دەبێ ...). وتی: ئەمە لەلای ئێمە بە پێی ئەو بەلێن و پەیمانەیه کە خوای گەورە لێی وەرگرتن لەکاتی کە ئەو مندالانە لەپشتی باوکانیاندا بوون پێی فەرموون: (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا). سورة الأعراف: ١٧٢. واتە: ئایا من پەروردگاری ئێوە نیمن؟ وتیان: بەلێ شایەتیماندا).

۴۷۱۷ - (صحیح) عن عامر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْوَائِدَةُ وَالْمَوْوَدَّةُ فِي النَّارِ).

واتہ: لہ عامیروہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: ( تہو دایکہی کہ کچہ کہی زیندہ بہ چال دہ کات لہ ناگری دوزہ خدایہ ہروہا زیندہ بہ چال کراوہ کہش). - تہ گہر بالغ بوو باوہری نہ ہینا بوو، بہ لام تہ گہر بالغ بوو تہوہ ٹیشکالی تیدایہ - .

۴۷۱۸ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَ أَبِي؟ قَالَ: (أَبُوكَ فِي النَّارِ). فَلَمَّا قَفَى، قَالَ (إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ).

واتہ: لہ تہنہ سہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیاوی وتی: تہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم باوکم لہ کوئی یہ؟ فہرمووی: (لہ ناگری دوزہ خدایہ). کاتی کہ ویستی ہروات، فہرمووی: (بیگومان باوکی من و باوکی تویش لہ ناگردان).

۴۷۱۹ - (صحیح) عن أنس بن مالك قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِّ).

واتہ: لہ تہنہ سی کوری مالیکہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (بیگومان شہیتان بہ ناو دہ مارہ کانی خوئی نادہ میزاد دا ہاتوچو دہ کات).

۴۷۲۰ - (ضعیف) عن عمر بن الخطاب: ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَجَالِسُوا أَهْلَ الْقَدْرِ، وَلَا تَقَاتِحُوهُمْ).

واتہ: لہ پیشہوا عومہری کوری (خطاب) ہوہ رہزای خوی لیج بیج دہ گیرنہوہ، کہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (لہ گہل قہدہریہ کان دامہ نیشن و قسہ وباسیان بو دامہ مزینن).

## سەبارەت بە جەھمیەکان.

### ١٩ - باب فی الجُھمیّة.

٤٧٢١ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَزَالُ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ حَتَّى يُقَالَ هَذَا: خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟ فَمَنْ وَجَدَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا فَلْيَقُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووەتی: (بەردەوام خەڵک پرسیار دەکەن هەتا ئەمە دەڵێن: خۆی گەورە ئەم دروستکراوانە ی دروستکردوو، ئەو کێ خۆی دروستکردووە؟ ھەركەس ئەوێ بوو دروست بوو بای بێ: (باوەرم هێتا بە خۆی گەورە).

٤٧٢٢ - (حسن) عن أبو هريرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول فذَكَرَ نَحْوَهُ، قَالَ: (فَإِذَا قَالُوا ذَلِكَ فَقُولُوا (اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفْوًا أَحَدٌ) ثُمَّ لِيَتَقُلْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلِيَسْتَعِذَّ مِنَ الشَّيْطَانِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: بوو خۆم گوێم لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو، جا راوی فەرمووەکە ی بەھەمان شیوێ گیراوە، فەرمووی: (ئەگەر ئەوێ وت بێ: (ئەو، خۆی تاک و تەنتا. ئەو خواوە ی بێ نیازو جێ ناز و ئومێد، کەسی لێ نەبوو لە کەس نەبوو، وە ھەرگیز ھیچ کەس ھاوشیو ھاوتای نیە). لەپاشدا سێ جار تف رۆبکات بەلای چەپیداو، پەنا بگریت بە خۆی گەورە لە شەیتانی نەفرەت لێ کراو).



۴۷۲۳ - (ضعیف) عن عباس بن عبد المطلب قال: كُنْتُ فِي الْبَطْحَاءِ فِي عِصَابَةٍ فِيهِمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَمَرَّتْ بِهِمْ سَحَابَةٌ، فَنَظَرَ إِلَيْهَا فَقَالَ: (مَا تُسْمُونَ هَذِهِ؟). قَالُوا: السَّحَابُ. قَالَ: (وَالْمُزْنُ). قَالُوا: وَالْمُزْنُ. قَالَ: (وَالْعَنَانُ). قَالُوا: وَالْعَنَانُ. - قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَمْ أَتَقِنِ الْعَنَانَ جَيِّدًا - قَالَ: (هَلْ تَدْرُونَ مَا بُعْدُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ؟). قَالُوا: لَا نَدْرِي. قَالَ: (إِنْ بُعْدَ مَا بَيْنَهُمَا إِمَّا وَاحِدَةٌ أَوْ اثْنَتَانِ أَوْ ثَلَاثٌ وَسَبْعُونَ سَنَةً، ثُمَّ السَّمَاءُ فَوْقَهَا كَذَلِكَ). حَتَّى عَدَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ (ثُمَّ فَوْقَ السَّابِعَةِ بَحْرٌ بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ، ثُمَّ فَوْقَ ذَلِكَ ثَمَانِيَّةٌ أَوْعَالٍ بَيْنَ أَظْلَافِهِمْ وَرُكْبِهِمْ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ، ثُمَّ عَلَى ظُهُورِهِمُ الْعَرْشُ بَيْنَ أَسْفَلِهِ وَأَعْلَاهُ مِثْلُ مَا بَيْنَ سَمَاءٍ إِلَى سَمَاءٍ، ثُمَّ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَوْقَ ذَلِكَ).

واته: له عهباسی کورپی (عبد المطلب) هوه ده گینهوه، که وتویه تی: له گهل کومه لیکدا بووم له (بطحاء) پیغه مبهری خواشیان صلی الله علیه وسلم له ناودا بوو، هه ورئ تییه پری پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (ئه مه چی پیی دهوتریت؟). وتیان: (السحاب) هه ور، فهرمووی: (الْمُزْنُ) یشی پیی دهوتریت، وتیان: به لئ (الْمُزْنُ) یشی پیی دهوتریت، فهرمووی: (الْعَنَانُ) یشی پیی دهوتریت، وتیان: به لئ (الْعَنَانُ) یشی پیی دهوتریت، فهرمووی: (ئایا ده زانن ماوهی دوری نیوانی ناسمان و زهوی چه نده؟). وتیان: نازانین، فهرمووی: (دوری نیوانیان چه فتاو یه ک یان چه فتاو دوو یا چه فتاو سیی سأل. له پاشدا ناسمانی دووم دیت ئه ویش ماوهی دوریه که ی به هه مان ئه ندازه یه). هه تا هه وت ناسمانی بهو جوړه ژمارد (له پاشدا له سه روی هه وت ناسمانه که وه ده ریایه که ماوهی دوری نیوانی سه رو خوارووی وه ک دوری نیوانی ناسمانی بو ناسمانیکی تر وایه، ئینجا له سه روی ئه وه وه هه شت ئاژله کتوی دیت نیوانی سمیان هه تا ئه ژنوکانیان به ئه ندازه ی دوری نیوانی ناسمانی بو ناسمانیکی تر، ئینجا له سه ر پشتی ئه وانه وه عه رشه دوری نیوانی سه رو خوارووی عه رش وه ک دوری نیوانی ناسمانی بو ناسمانیکی تر وایه، له پاشدا خوی گه وره له سه ر عه رشه).

٤٧٢٤ - عن سماك، بإسناده ومعهناه.

واته: له سه ماکه وه فرموده ی یشو به هه مان مانا هاتوه.

٤٧٢٥ - عن سماك، بإسناده ومَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ.

واته: له سه ماکه وه فهرموده ی پیشو به هه مان مانا هاتوه، ئه م فهرموده درێژه.

٤٧٣٦ - (ضعيف) عن جبير بن مطعم قال: أَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، جُهِدْتَ الْأَنْفُسَ، وَضَاعَتِ الْعِيَالُ، وَنُهَكَتِ الْأَمْوَالُ، وَهَلَكَتِ الْأَنْعَامُ، فَاسْتَسْقَى اللَّهَ لَنَا، فَإِنَّا نَسْتَشْفَعُ بِكَ عَلَى اللَّهِ، وَنَسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ عَلَيْكَ. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَيْحَكَ!! أَتَدْرِي مَا تَقُولُ؟) وَسَبَّحَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَا زَالَ يُسَبِّحُ حَتَّى عُرِفَ ذَلِكَ فِي وُجُوهِ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ قَالَ: (وَيْحَكَ!! إِنَّهُ لَا يُسْتَشْفَعُ بِاللَّهِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ، شَأْنُ اللَّهِ أَعْظَمُ مِنْ ذَلِكَ، وَيَحَكَ!! أَتَدْرِي مَا اللَّهُ إِنْ عَرَّشَهُ عَلَى سَمَوَاتِهِ لَهَكَذَا). وَقَالَ بِأَصَابِعِهِ مِثْلَ الْقُبَّةِ عَلَيْهِ: (وَإِنَّهُ لَيَنْطُ بِهَ أَطِيطُ الرَّحْلُ بِالرَّاكِبِ). قَالَ ابْنُ بَشَّارٍ فِي حَدِيثِهِ: (إِنَّ اللَّهَ فَوْقَ عَرْشِهِ، وَعَرْشُهُ فَوْقَ سَمَوَاتِهِ).

واته: له جوبه یری کورې (مطعم) هوه ده گیرنه وه، که وتویه تی: عه ربیځکی ده شته کی هاته خزمهت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خه لکه که که وتونه ته زه حمهت و نارپه حه تیه وه، خاوخیزان و مندالان فه وتان و تیاچون، مال و سامان که می کردو به ره و نه مان ده چیت، نازهل و مالآت فه وتان و له ناوچون، داوا بکه له خوی گه وره بارانمان بو ببارنن، ئیمه تو ده کهینه تکا کار لای خوی گه وره، خوی گه وره ده کهینه تکا کار له لای تو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (وهیل بو تو!! نه وه تو نه زانی ده لئی چی؟)، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه وهنده (سبحان

اللہ ای کرد ہوتا ہا وہ لان زانیان کہ تورہ بووہ لہ قسہی کابرای دہشتہ کی بویہ  
 تہوانیش ترسان بہروخساریاندا دہزانرا، لہ پاشدا فہرموی: (وہیل بو تو!! خوی  
 گہورہ زور زور لہوہ گہورہ ترہ پیوستی بہ یہ کی لہ دروستکراوہ کانی بیت، وہیل  
 بو تو!! تو تہ زانی خوی گہورہ عہرشہ کی لہ سہروی ناسمانہ کانہوہیہ تہویش  
 لہ سہر عہرشہ بہم شیوہیہ). بہدہستی نامارہی پیدا وہک قوبہیہ، عہرش دہنگی  
 لیوہ دیت، (رحل) تہو تہختہیہ بہ سہر ہشتی ولاخوہ سوار لہ سہری دادہنیشی  
 تہ گہر سوارہ کہ قورس بیت دہنگی کی لیوہ دیت)، - تہمہ ویکچواندہ بہ لام بو  
 تہوہی دہشتہ کیہ کہ تی بگات تہمہی فہرموہ، بیگومان فہرمودہ کہش لاوازہ  
 خوی گہورہ خوی باش دہیزانی - . ٹینو بہشار لہ فہرمودہ کہیدا وتی:  
 (خوی گہورہ لہ سہر عہرشہ، عہرشیش لہ سہروی ناسمانہ کانہوہیہ).

۴۷۲۷ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:  
 (أُذِنَ لِي أَنْ أُحَدِّثَ عَنْ مَلَكٍ مِنْ مَلَائِكَةِ اللَّهِ مِنْ حَمَلَةِ الْعَرْشِ: إِنَّ مَا بَيْنَ شَحْمَةِ  
 أُذُنِهِ إِلَى عَاتِقِهِ مَسِيرَةُ سَبْعِمِائَةٍ عَامٍ).

واتہ: لہ جابری کوری (عبد اللہ) وہ دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی  
 اللہ علیہ وسلم فہرموہیہ تی: (مولہ تم پیدرا لہ لایہن خوی گہورہوہ باسی  
 سیفہت شکلی مہ لانیکیہ لہ مہ لانیکیہ کانی ہہ لگری عہرش بکہم بو خہلک و  
 ہاوہ لانم: مہ سافہی نیوان نہرمایی گوی بو دہفہی شانی حموت سہد سآلہ).

۴۷۲۸ - (صحیح الإسناد) عن أبو هريرة , يَقْرَأُ هَذِهِ الْآيَةَ: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ  
 أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا) إِلَى قَوْلِهِ تَعَالَى: (سَمِيعًا بَصِيرًا). قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ  
 اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ إِبْهَامَهُ عَلَى أُذُنِهِ وَالَّتِي تَلِيهَا عَلَى عَيْنِهِ، قَالَ أَبُو  
 هُرَيْرَةَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْرُؤُهَا وَيَضَعُ إِبْصَعَهُ. قَالَ ابْنُ  
 يُونُسَ: قَالَ الْمُقْرِئُ يَعْنِي: (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) يَعْنِي أَنَّ لِلَّهِ سَمْعًا وَبَصَرًا.  
 قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا رَدُّ عَلَى الْجَهْمِيَّةِ.

واته: له ټیټو هورهره ده ګیرنه وه، که ټم ټایه ته ی خوینده وه:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾. سورة النساء: ۵۸.

واته: بهرپرستی خوا همرماتان پې ده کات به دانه وهی گشت سپارده کان بو خاونه کانیان، وه کاتیک دادوهرستان کرد له نیوان خه لکیدا به داد حوکم بکن، بهرپرستی خوا به چاکی ناموژگارستان ده کات، بهرپرستی خوا هه میسه بیسه ری بینایه.

ټیټو هورهره وتی: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم بینې په نجه ګه وردهی له سهر ګوڼی داناو په نجه ی دواى ټو واته په نجه ی شایه تومانی له سهر چاوی دانا - ټمه ش ویکچواندن نیه به لکو سه لماندنې سیفه تی بیستن و بینین و رونکرده وهی بووه - . ټیټو هورهره وتی: پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم بینې ټایه ته که ی خوینده وه په نجه ی له سهر دانا. ټیټو یونوس وتی: (مُفَرِّئٌ) وتی واته: (إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ) واته: خواى ګه وره چاو و ګوڼی هیه - به لام وه هی دروستکراوه کانی نیه - . ټیټو داود ده لی: ټمه ش رده بو جه هه میه کان.

## دهر باره ی بینینى خواى ګه وره.

### ۲۰ - باب فى الرؤیة.

۴۷۲۹ - (صحيح) عن جرير بن عبد الله قال: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جُلُوسًا، فَنَظَرَ إِلَى الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْلَةَ أَرْبَعِ عَشْرَةَ فَقَالَ: (إِنَّكُمْ سَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ هَذَا لَا تُضَامُونَ فِي رُؤْيَيْهِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ لَا تَغْلَبُوا عَلَى صَلَاةٍ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا فَافْعَلُوا). ثُمَّ قَرَأَ هَذِهِ الْآيَةَ: (فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا).

واته: له جهریری کورپی (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: ئیمه له‌خزمدت پیغه‌مبه‌ری خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشتبوین، ته‌ماشای مانگی چوارده‌ی کرد فەرمووی: (ئیستا ئیوه چۆن ئهم مانگی چوارده‌ی ده‌بینن، له قیامه‌تا ئاوا په‌روه‌ردگاری خۆتان ده‌بینن له‌بینینی دا توشی هیچ زه‌حمه‌تی نابن، ده‌ی به‌ هیوای شادبوون به‌و به‌هره‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌تا ده‌توانن ئاگاداری نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سر بن و مه‌یانفهمێنن). له‌پاشدا ئهم نایه‌ته‌ی خوێنده‌وه:

﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾. سورة طه: ١٣٠.

واته: په‌روه‌ردگارت به‌پاکێ رابگره‌و سوپاسی بکه‌ له‌پیش هه‌لهاتنی خۆر و له‌پیش ئاوابوونی دا.

٤٧٣٠ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال الناس: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَى رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ: (هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ فِي الظَّهِيرَةِ لَيْسَتْ فِي سَحَابَةٍ؟). قَالُوا: لَا. قَالَ: (هَلْ تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ لَيْسَ فِي سَحَابَةٍ؟). قَالُوا: لَا. قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَتِهِ، إِلَّا كَمَا تُضَارُونَ فِي رُؤْيَةِ أَحَدِهِمَا).

واته: له نهبو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: خه‌لك وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له قیامه‌تا په‌روه‌ردگارمان ده‌بینن؟ فەرمووی: (ئایا له‌کاتی نیوه‌رۆدا بۆ بینینی خۆر توشی هیچ زه‌حمه‌تی ده‌بن ته‌گه‌ر هه‌ور نه‌بێ؟) وتیان: نه‌خێر. فەرمووی: (ئایا له‌شه‌ودا بۆ بینینی مانگی چوارده‌ی توشی هیچ زه‌حمه‌تی ده‌بن ته‌گه‌ر هه‌ور نه‌بێ؟) وتیان: نه‌خێر. فەرمووی: (ده‌ی سوێند به‌ (الله) وه‌ك چۆن له‌بینینی دا ئه‌و دوانه‌دا توشی هیچ زه‌حمه‌تی نابن و بێ گومانن ئاوا له قیامه‌تا په‌روه‌ردگاری خۆتان ده‌بینن و له‌بینینی دا توشی هیچ زه‌حمه‌تی‌کیش نابن).

۴۷۳۱ - (حسن) عن أبو رزین - قال موسى: العقيلي - قال: قلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَكُنَّا يَرَى رَبَّهُ؟ قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: مُخْلِيًا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَا آيَةُ ذَلِكَ فِي خَلْقِهِ؟ قَالَ: (يَا أَبَا رَزِينِ أَلَيْسَ كُلُّكُمْ يَرَى الْقَمَرَ). - قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: (لَيْلَةُ الْبَدْرِ مُخْلِيًا بِهِ). ثُمَّ اتَّفَقَا - قُلْتُ: بَلَى. قَالَ: (قَالَ اللَّهُ أَعْظَمُ). قَالَ ابْنُ مُعَاذٍ: قَالَ: (فَإِمَّا هُوَ خَلَقَ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ، قَالَ اللَّهُ أَجَلٌ وَأَعْظَمُ).

واتہ: لہ ثبو رہزنہوہ دہ گیرنہوہ - موسا لہ ریوایہ تہ کیدا وتی: لہ ثبو رہزنی عوقہ یلیہوہ - کہ وتوہ تہ: وتم: نہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ہر یہ کن لہ ئیمہ پورہ ردگارمان دہینین؟ ئیبنو (معاذ) لہ ریوایہ تہ کیدا نہمہی بو زیاد کرد وتی: سہرہ خو دہیینی و توشی ہیچ زہمہ تی نابی، ثبو رہزین وتی: دہی بہ لگہی ثبو بینینہ چہ لہ دروستکراوہ کانیدا؟ فہرمووی: (نہی نہبا رہزین نایا ئیوہ ہمووتان سہرہ خو مانگ نابین؟) ئیبنو (معاذ) لہ ریوایہ تہ کیدا نہمہی بو زیاد کرد وتی: (شہوی چوارہ سہرہ خو دہیینی و توشی ہیچ زہمہ تی نابی). لہ پاشدا موسا و ئیبنو (معاذ) ریک و یہ کدہنگن - وتم: بہ لی، فہرمووی: (دہی خوی گہورہ گہورہ ترہ و لہ پیشتہ بہ بینین و نہوہش بہدی دیت)، ئیبنو (معاذ) وتی: فہرمووی: (دہی مانگ یہ کیکہ لہ دروستکراوہ کانی خوا، بیگومان خوی گہورہ گہورہ تر و لہ پیشتہ بہ بینین).

## سہ بارہت بہ رتدانہ وہی جہمہ کان.

### ۲۱ - باباب فی الرّدّ علی الجہمیّة.

۴۷۳۲ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَطْوِي اللَّهُ السَّمَوَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ بِيَدِهِ الْيُمْنَى، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ، أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ، ثُمَّ يَطْوِي الْأَرْضِينَ، ثُمَّ يَأْخُذُهُنَّ). قَالَ ابْنُ الْعَلَاءِ: (بِيَدِهِ الْأُخْرَى، ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَيْنَ الْجَبَّارُونَ، أَيْنَ الْمُتَكَبِّرُونَ).

واتہ: لہ (عبد اللہ)ی کوپی عومہرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (خوای گہورہ لہرؤژی قیامہتدا ناسمانہ کان دہ پیچیتہوہو بہدہستی راستی ہہ لیاندہ گریّت و دہ فہرموہتی: من پادشا و فہرمانپہواو خاوہن دہسہ لاتم، رّوحزل و لوتبہرز و ستہ مکار و خوّبہ گہورہ زانہ کان و خوّبہ زلزانہ کان لہ کوین، لہ پاشدا گوی زہوی دہ پیچیتہوہو ہہ لیاندہ گریّت). نیینو عہلا دہ لی: بہدہستہ کھی تری. نیینجا دہ فہرموہتی: (من پادشاو فہرمانپہواو خاوہن دہسہ لاتم، رّوحزل و لوتبہرز و ستہ مکار و خوّبہ گہورہ زانہ کان و خوّبہ زلزانہ کان لہ کوین).

۴۷۳۳ - (صحیح) عن أبو هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى سَمَاءِ الدُّنْيَا حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي فَأَسْتَجِيبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي فَأَغْفِرَ لَهُ).

واتہ: لہ تہبو ہورہیرہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (خوای گہورہو پەروردگار ہہموو شہوی لہ سیئہ کی دواپی

شەودا دیتە خوارەو<sup>(۱)</sup> بۆ ئاسمانی دنیا، دەفەرمویت: کێ لێم دەپاریتەو و هاناو  
هاوارم بۆ دینێ هەتا بێم بەهاواریەو نزاکانی گیرا بکەم، کێ داوام لێ دەکات  
هەتا پێی ببەخشم، کێ داوای لێخۆشبوونم لێ دەکات تا لێی خوش بێم.

## سەبارەت بە قورئان کە کەلامی خواوە.

### ۲۲ - باب فی القرآن.

۴۷۳۴ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ  
يَعْرِضُ نَفْسَهُ عَلَى النَّاسِ فِي الْمَوْقِفِ فَقَالَ: (أَلَا رَجُلٌ يَحْمِلُنِي إِلَى قَوْمِهِ، فَإِنْ  
قُرِئَ شَأْنٌ قَدْ مَنَعُونِي أَنْ أُبَلِّغَ كَلَامَ رَبِّي).

واتە: لە جابری کورپی (عبد الله) وە دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی الله  
عليه وسلم لە کاتی هەجدا خۆی نیشانی کۆمەڵی خەڵک داو فەرمووی: (ئایا  
پیاوی نیە بێمباتەو و بۆ ناو گەل و ھۆزە کە خۆی، لەبەرئەوێ قورەیش کەلامی  
خوای گەورەم لێ قەدەغەدە کەن).

۴۷۳۵ - (صحیح) عن عامر بن شهر قال: كُنْتُ عِنْدَ النَّجَاشِيِّ فَقَرَأَ ابْنُ لَهُ آيَةً  
مِنَ الْإِنْجِيلِ، فَضَحِكْتُ، فَقَالَ: أَتَضْحَكُ مِنْ كَلَامِ اللَّهِ؟

واتە: لە عامیری کورپی شەھەرەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: لەلای نەجاشی بووم،  
کورپکی ئایەتیکی لە ئینجیل خوێندەو، منیش پێکەنیم، وتی: ئەو بە کەلامی  
خوای گەورە پێدەکەنی؟

(۱) دابەزینی کە شایەنی گەورەیی شکۆمەندی و کەمالی ئەو بیت بەبێ ئەوێ بچۆنریت  
بە دروستکراوەکانی و، چۆنێتێکە نازانین خوا خۆی دەیزانی.



۴۷۳۶ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: وَلَشَأْنِي فِي نَفْسِي كَانَ أَحَقَرَ مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ فِيَّ بِأَمْرٍ يُتْلَى.

واتہ: لہ عائشہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ وتوہ تی: لہ دہرونی خو مدا دہ موت زور لہ وہ کہ مترم کہ دہربارہی نہ ستوپاکی من لہو بوختانہی کہ بویان ہلہہ ستم خوی گہورہ بدوی کہ لامی خوی دابہ زنی و بخوئرتہ وہ - ثامارہیہ بو دابہ زنی ثایہ تہ کانی (الإفک) کہ لہ سورہ تی (النور) دا ہاتون - .

۴۷۳۷ - (صحیح) عن ابن عباس قال: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ: (أُعِذُّكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَمَمَةٍ). ثُمَّ يَقُولُ: (كَانَ أَبُوكُمْ يُعَوِّذُ بِهِمَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: هَذَا دَلِيلٌ عَلَى أَنَّ الْقُرْآنَ لَيْسَ بِمَخْلُوقٍ.

واتہ: لہ نیبنو عہباسہ وہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دوعای پہناگرتنی بو حسہن و حوسہن دہ کردو دہ فہرموو: (پہناتان پی دہ گرم بہ وشہ تہواوہ کانی خوی گہورہ، لہ شہر و خراپہی شہیتان و جانہ وهران کہ ژہریان ہہ بی و، لہ ہہ موو چاویکی پیس). لہ پاشدا دہ فہرموو: (باوکتان نیبراہیم دوعای پہناگرتنی بو ئسماعیل و ئیسحاق دہ کردو تہ مہی دہ خوئند بہ سہر ئسماعیل و ئیسحاق دا). تہ مہش بہ لگہیہ لہ سہر تہ وہی کہ قورئان کہ لامی خواہو دروستکراو نیہ.

۴۷۳۸ - (صحیح) عن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا تَكَلَّمَ اللَّهُ بِالْوَخِيِّ سَمِعَ أَهْلُ السَّمَاءِ لِلْسَّمَاءِ صَلَٰلَةً كَجَرِّ السُّلْسِلَةِ عَلَى الصَّفَا، فَيُضَعَّفُونَ، فَلَا يَزَالُونَ كَذَلِكَ حَتَّى يَأْتِيَهُمْ جَبْرِيْلُ، حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ جَبْرِيْلُ فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ، فَيَقُولُونَ: يَا جَبْرِيْلُ مَاذَا قَالَ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: الْحَقُّ، فَيَقُولُونَ: الْحَقُّ، الْحَقُّ).

واتە: لە (عبد الله) وه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (کاتی که خوی گهوره وهی دادهبه زینت دانیشتوانی ئاسمان گوی بیستی دهنگیک دهبن وهک دهنگی زنجیره نهلقهی زری کاتی رابکیشرت له شوینیکی رهقا، یه کسه ره شوینی خویاندا بی هوش دهبن و دهکهون، بهردهوام بهو شیویهن ههتا نهوکاتهی جبریل دیتهلایان، کاتی که هات بهترس و لهزهوه دهلین: نهی جبریل پهروهردگارت چی فەرموو؟ جبریل دهلی: حهق و راستی فەرموو، نهوانیش دهلین: ههق و راسته، ههق و راسته).

### باسی زیندوبونهوی مردوان و فوکردن به کهرەنادا.

#### ۲۳ - باب فِي ذِكْرِ الْبَغْثِ وَالصُّورِ.

۴۷۳۹ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الصُّورُ قَرْنٌ يُتَفَخُّ فِيهِ).

واتە: لە (عبد الله) ی کوری عهمرهوه دهگیرنهوه، که پیغمبهر صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: ( (صور) شهپور یان کهرەنایه فووی پێدا دهکریت). - ئیسرافیل دوو جار فووی پێدا دهکات - .

۴۷۴۰ - (صحیح) عن أبو هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (كُلُّ ابْنِ آدَمَ تَأْكُلُ الْأَرْضَ إِلَّا عَجَبَ الدَّنَبِ، مِنْهُ خُلِقَ، وَفِيهِ يُرْكَبُ).

واتە: لە ئەبو هوریره دهگیرنهوه، که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (ههموو جهستهی ئادهمیزاد خاک و خۆل دهیخوات جگه له ئیسکه کلینچکه نهییت، که سهرتای دروستبونی لهوهوه دهستی پی کردوهو، زیندوبونهوهشی لهوهوه دهست پی دهکاتهوه).

## سه بارهت به تکا کردن.

### ۲۳ - باب فی الشَّفَاعَةِ.

۴۷۴۱ - (صحیح) عن أنس بن مالك: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (شَفَاعَتِي لِأَهْلِ الْكِبَائِرِ مِنْ أُمَّتِي).

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (تکاو شه فاعه تی من نه و که سانه ده بیّت که له ئوممه تی منن و خاوه نی تاوانه گه وره کان).

۴۷۴۲ - (صحیح) عمران بن حصین: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنَ النَّارِ بِشَفَاعَةِ مُحَمَّدٍ فَيَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَيُسَمَّوْنَ الْجَهَنَّمِيِّينَ).

واته: له عیمرانی کوری حوصه ینه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (قهومی به تکاو شه فاعه تی موحه ممه ده ناگر ده یترنه دهره وه و ده خرته به هه شته وه پینان ده وتریت جه هه نمیه کان).

۴۷۴۳ - (صحیح) عن جابر قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: (إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَأْكُلُونَ فِيهَا وَيَشْرَبُونَ).

واته: له جابری کوری (عبد الله) وه ده گیرنه وه، بو خۆم گویم له پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (خه لکی به هه شت له به هه شتدا ده خۆن و ده خۆنه وه).

## باسی بہہشت و دوزخ کہ دروستکراون.

### ۲۵ - باب فی خَلْقِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ.

۴۷۴۴ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْجَنَّةَ قَالَ لِجِبْرِيلَ: اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا. فَذَهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا، ثُمَّ حَقَّهَا بِالْمَكَارِهِ، ثُمَّ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا فَذَهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَدْخُلَهَا أَحَدٌ). قَالَ: (فَلَمَّا خَلَقَ اللَّهُ النَّارَ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا. فَذَهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا، ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَا يَسْمَعُ بِهَا أَحَدٌ فَيَدْخُلُهَا فَحَقَّهَا بِالشَّهَوَاتِ ثُمَّ قَالَ: يَا جِبْرِيلُ اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا. فَذَهَبَ فَانْظَرَ إِلَيْهَا ثُمَّ جَاءَ فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ وَعِزَّتِكَ لَقَدْ خَشِيتُ أَنْ لَا يَبْقَى أَحَدٌ إِلَّا دَخَلَهَا).

واته: لہ ثہبو ہورہیرہ دہگیرنہوہ، کہ پیئغمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہتی: (کاتی خوی گہورہ بہہشتی دروستکرد بہ جبریلی فہرموو: برؤ تہماشای بکہ، جبریل رؤشت تہماشای کرد، لہپاشدا ہاتہوہ وتی: نہی پەروردگارم بہ گہورہیی و شکومہندی تو ہہرکس بیہوی و ہہولی بو بدات ٹیللا دہچیٹہ ناویہوہ، لہپاشدا چواردہوری گرت بہ قورسی و نارہحتی - مہبہست لہو تہکالیفہ شہرعیانہیہ کہ نہفس پیی ناخوشہو قورسہ بہلایہوہو ہہول و رنج و ماندوبوونی زوری دہوی -، ٹینجا فہرموی: (نہی جبریل برؤ تہماشای بکہ، جبریل رؤشت تہماشای کرد، لہپاشدا ہاتہوہ وتی نہی پەروردگارم بہ گہورہیی و شکومہندی تو نہترسم کس نہچیٹہ ناویہوہ، فہرموی: (کاتی کہ خوی گہورہ ناگری دوزخی دروستکرد بہ جبریلی فہرموو: برؤ تہماشای بکہ، جبریل رؤشت تہماشای کرد، لہپاشدا ہاتہوہ وتی: نہی پەروردگارم بہ

گه ورهیی و شکۆمهندی تۆ هه رکهس بیهوی و ههولێ بۆ بدات ئیلا دهچیته ناویهوه، له پاشدا چواردهوری گرت به شههوت و ئارهزووبازی، ئینجا فهرمووی: (ئهی جبریل برۆ ته ماشای بکه، جبریل روشت و سهیری کرد، له پاشدا هاتهوه وتی ئهی پهروهرد گارم به گه ورهیی و شکۆمهندی تۆ ته ترسم کهس نه مینێ نهچیته ناویهوه کهس رزگاری بێ لێ). - بههوی مهیلی نه فس بۆ شههوت و ئارهزووبازی و ته مهلی له په رسته شهکان - (١).

### سهبارت به هوزی (الکوثرا).

#### ٢٦ - باب فی الخوض.

٤٧٤٥ - (صحیح) عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ أَمَامَكُمْ حَوْضًا مَا بَيْنَ نَاحِيَّتَيْهِ كَمَا بَيْنَ جَرْبَاءَ وَأَذْرَجَ).

واته: له ئینو عومرهوه رهزای خویان لێ بێ دهگیرنهوه، که وتیهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمویهتی: (له بهههشتدا هوزی له پشته نیوانی ههردوولای له جهریائهوه هتا (أَذْرَج) دهییت. - (جَرْبَاء) و (أَذْرَج) دوو ئاویین له شام ماوهی نیوانیان سێ شهو رینگیه - .

٤٧٤٦ - (صحیح) عن زيد بن أرقم قال: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَزَلْنَا مَنْزِلًا فَقَالَ: (مَا أَنْتُمْ جُزْءٌ مِنْ مِائَةِ أَلْفٍ جُزْءٍ مِمَّنْ يَرِدُ عَلَى الْحَوْضِ). قَالَ: قُلْتُ: كَمْ كُنْتُمْ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: سَبْعِمِائَةٍ أَوْ ثَمَانِمِائَةٍ.

واته: له زهیدی کوپی ئه رقه مهوه دهگیرنهوه، که وتیهتی: له سه فهریکدا

(١) ئهم فهرموده بهر په رچی ئهو کهس و لایه نانه دهاتهوه که ده لێن بهههشت و دوزه ههشتا دروست نه کراون، به لکو دروست کراون و ئاماده ن و هتا هتایی و هه میشه ییشن.

له خزمهت پټغه مبهري خوادا صلى الله عليه وسلم بووین له جيگه و مه نزلگايه کدا دابهزي فدرمووی: (ئيوه بيهك بهش له سده هزار بهشي ئهوانه نابن که ديتن بولام بوسه ر حهوزي (الکوثر) . راوی وتی: وتم: ئه و کاته ئيوه چه ند که س ده بوون؟ وتی: حهوت سده که س يان هه شت سده که س ده بووین.

٤٧٤٧ - (حسن) عن أنس بن مالك قال: أَعْفَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِغْفَاءَةً فَرَفَعَ رَأْسَهُ مُتَبَسِّمًا، فَإِمَّا قَالَ لَهُمْ، وَإِمَّا قَالُوا لَهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لِمَ ضَحِكْتَ؟ فَقَالَ: (إِنَّهُ أُنْزِلَتْ عَلَيَّ أَنْفًا سُورَةٌ). فَقَرَأَ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ) حَتَّى خَتَمَهَا فَلَمَّا قَرَأَهَا قَالَ: (هَلْ تَدْرُونَ مَا الْكَوْثَرُ؟). قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: (فَإِنَّهُ نَهْرٌ وَعَدْنِيهِ رَبِّي عَذْرٌ وَجَلَّ فِي الْجَنَّةِ، وَعَلَيْهِ خَيْرٌ كَثِيرٌ، عَلَيْهِ حَوْضٌ تَرْدُ عَلَيْهِ أُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، آيَتُهُ عَدَدُ الْكَوَاكِبِ).

واته: له ئه‌نه‌سی کورپی مالیکه‌وه ده‌گیر نه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا  
صلی الله علیه وسلم سه‌رخه‌وێکی شکاندو سه‌ری به‌رز کرده‌وه زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی  
کرد، یان خۆی فه‌رمووی به‌وان، یان ئه‌وان وتیان به‌و: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری  
خوا صلی الله علیه وسلم بۆچی پیکه‌نیت؟ فه‌رمووی: (به‌م نزیکانه‌ ئه‌م  
سوره‌ته‌م بۆ دابه‌زی). ده‌ستی کرد به‌ خوێندنێ: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اِنَّا  
اَعْطَيْنَاكَ الْکُوْثَرَ) .. هه‌تا کۆتایی سوره‌ته‌که‌). کاتی که‌ خوێندیه‌وه فه‌رمووی:  
(ئایا ده‌زانن (کۆثر) چیه‌؟). وتیان خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ده‌یزانن، فه‌رمووی:  
(بیگومان (کۆثر) ده‌ریایه‌که‌ له‌ به‌هه‌شتدا خوای گه‌وره‌ به‌لێنی پێ داوم که‌  
بۆ من ییت، خێر و یێری زۆری له‌سه‌ره‌، هه‌وزێکی له‌سه‌ره‌ له‌رۆژی قیامه‌تدا  
ئوممه‌ته‌که‌م ده‌چنه‌ سه‌ر ئه‌و هه‌وزه‌، ژماره‌ی په‌رداخ و جامه‌کانی ئه‌و هه‌وزه  
به‌قه‌د ژماره‌ی ئه‌ستێره‌کانی ئاسمان ده‌بن).

٤٧٤٨ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: لَمَّا عُرِجَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي الْجَنَّةِ - أَوْ كَمَا قَالَ - عُرِضَ لَهُ نَهْرٌ حَافَتَاهُ الْيَاقُوتُ الْمُجَبَّبُ - أَوْ قَالَ

الْمَجُوفُ - فَضَرَبَ الْمَلِكُ الَّذِي مَعَهُ يَدَهُ، فَاسْتَخْرَجَ مِسْكَ، فَقَالَ مُحَمَّدٌ صَلَّى  
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلْمَلِكِ الَّذِي مَعَهُ: (مَا هَذَا؟). قَالَ: هَذَا الْكَوْثَرُ الَّذِي أَعْطَاكَ  
اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

واته: له ئه‌نه‌سی کۆری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی پیغه‌مبه‌ری  
خوا صلی الله علیه وسلم به‌رزکرایه‌وه بو به‌هه‌شت، ده‌ریاه‌کیان نیشاندا لایه‌کانی  
یاقوتی نا‌بو‌ش بوون، ئه‌و مه‌لانیکه‌یه‌ی له‌گه‌لی بوو ده‌ستی کرد به‌ناو قولا‌یی  
ده‌ریاکه‌دا، میسکی ده‌ره‌ینا، موحه‌مه‌د صلی الله علیه وسلم به‌مه‌لانیکه‌که‌ی  
فه‌رموو: (ئه‌وه چییه؟) فه‌رموو: ئه‌وه ئه‌و (کوثر)یه که خوای گه‌وره  
به‌خشیویه‌تی به‌ تو.

٤٧٤٩ - (صحيح) عن عبد السلام بن أبو حازم أبو طالوت قال: شَهِدْتُ أَبَا بَرْزَةَ  
دَخَلَ عَلَى عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ فَحَدَّثَنِي فَلَانَ - بِاسْمِهِ سَمَاءُ مُسْلِمٌ - وَكَانَ فِي  
السَّمَاطِ، فَلَمَّا رَأَاهُ عُبَيْدُ اللَّهِ قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدِيَكُمْ هَذَا الدَّخَاخُ، فَقَهَمَهَا الشَّيْخُ،  
فَقَالَ: مَا كُنْتُ أَحْسِبُ أَنَّ أَبْقَى فِي قَوْمٍ يُعَيِّرُونِي بِصُحْبَةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ  
وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ عُبَيْدُ اللَّهِ: إِنَّ صُحْبَةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَكَ زَيْنٌ غَيْرُ  
شَيْنٍ، ثُمَّ قَالَ: إِنَّمَا بُعِثْتُ إِلَيْكَ لِأَسْأَلَكَ عَنِ الْخَوْضِ، سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ  
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَذْكُرُ فِيهِ شَيْئًا؟ فَقَالَ أَبُو بَرْزَةَ: نَعَمْ لَا مَرَّةً وَلَا ثِنْتَيْنِ وَلَا ثَلَاثًا وَلَا  
أَرْبَعًا وَلَا خَمْسًا، فَمَنْ كَذَبَ بِهِ فَلَا سَقَاهُ اللَّهُ مِنْهُ، ثُمَّ خَرَجَ مُعْضَبًا.

واته: له (عبد السلام)ی کۆری ئه‌بو حازیم (أبو طالوت)ه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که  
وتویه‌تی: ئه‌بو (بَرْزَة)م بی‌نی چووه‌ لای (عبید الله)ی کۆری زیاد - له‌وکاته‌دا  
(عبید الله) ئه‌میری کوفه‌ بوو له‌لایه‌ن یه‌زیدی کۆری مو‌عایه‌وه -، فلان که‌س  
بو‌ی گیرامه‌وه - ناوی که‌سه‌که‌ی برد، موسلیمی کۆری ئیبراهیم شیخی ئه‌بو  
داود ناوی که‌سه‌که‌ی برد - ئه‌و فلان که‌سه له‌ناو ئه‌و کو‌مه‌له‌ خه‌که‌دا بوو  
که له‌ده‌وری (عبید الله) بوون، وتی: کاتی که (عبید الله) ئه‌بو (بَرْزَة)ی

بینی وتی: ئەم ھاوڵەیی موحەممەدتان کورت و قەڵەو و گۆشتنە، ئەبو (بَرَزَة) تینگەشت وتی: پێم وانه‌بوو لەناو گەلیکدا بێنەمەو ھاوڵەیتی پێغەمبەری خوام صلی اللہ علیہ وسلم بە عەبیەو خراپە بۆ حساب بکەن، (عبید اللہ) پێی وت: ھاوڵەیتی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بۆ تۆ خێرەو شەر و خراپە نیە، لەپاشدا وتی: بۆ ئەو ناردومە بەدواتا تا دەرباری ھەوز پرسیارت لێ بکەم، کە ئایا ھیچ شتیکت گۆی لێ بوو لە پێغەمبەری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم کە دەرباری فەرموویتی؟ ئەبو (بَرَزَة) وتی: بەلێ نە جارێ نە دوو جار نە سێ جار نە چوار جار نە پێنج جار بەلکو زیاتریش بۆ خۆم گوتم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو بونی ئەو ھەوزی سەلمان، ئەوہی ئەو ھەوزە بەدرو بزانێ خۆی گەورە لە ئای ئەو ھەوزی نەداتی و لێی نەخواتەو، ئینجا بە تورپیەو ھاتەدەرەو.

## سەبارەت بە کاروباری گۆڕ و سزاو نەھامەتیەکانی.

### ٢٧ - باب فِي الْمَسْأَلَةِ فِي الْقَبْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ.

٤٧٥٠ - عن البراء بن عازب: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا سُئِلَ فِي الْقَبْرِ فَشَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ).

واتە: لە بەرائی کورپی عازبەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویتە: (کاتێ موسولمان لە گۆردا پرسیاری لێ دەکێت شایەتومان دینی و دەلی: ھیچ پەرستراویک نیە بە ھەق جگە لە (اللہ)، موحەممەدیش پێغەمبەری خواہی صلی اللہ علیہ وسلم، ئەو دەق ئەم فەرماشتە خۆی گەورە کە دەفەرمویت.

﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾. سورة ابراهيم: ٢٧.



واته: ئەوانەى ئيمانان هێناووه له قولايبى دلياندا جيگير بووه، ئەوه خوا لەسەر  
ئەو ئيمان و وته راستهيان له ژيانى دنياو قيامهتدا سهقامگيرو دامهزراويان  
دهكات، ستهمكارانيش گومرا دهكات، خودا هەرچي بۆت دهيكات.

٤٧٥١ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: إِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ نَحْلًا لِبَنِي النَّجَارِ، فَسَمِعَ صَوْتًا فَفَزِعَ! فَقَالَ: (مَنْ أَصْحَابُ هَذِهِ الْقُبُورِ؟). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَاسٌ مَاتُوا فِي الْجَاهِلِيَّةِ. فَقَالَ: (تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ). قَالُوا: وَمِمَّ ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ أَتَاهُ مَلَكٌ فَيَقُولُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَعْبُدُ؟ فَإِنْ اللَّهُ هَدَاهُ قَالَ: كُنْتُ أَعْبُدُ اللَّهَ، فَيُقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: هُوَ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَمَا يُسْأَلُ عَنْ شَيْءٍ غَيْرِهَا، فَيَنْطَلِقُ بِهِ إِلَى بَيْتٍ كَانَ لَهُ فِي النَّارِ فَيُقَالُ لَهُ: هَذَا بَيْتُكَ كَانَ لَكَ فِي النَّارِ، وَلَكِنَّ اللَّهَ عَصَمَكَ وَرَحِمَكَ فَأَبْدَلَكَ بِهِ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، فَيَقُولُ: دَعُونِي حَتَّى أَذْهَبَ فَأُبَشِّرَ أَهْلِي. فَيُقَالُ لَهُ: اسْكُنْ. وَإِنَّ الْكَافِرَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ أَتَاهُ مَلَكٌ فَيَنْتَهَرُهُ فَيَقُولُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَعْبُدُ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي. فَيُقَالُ لَهُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ. فَيُقَالُ لَهُ: فَمَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ فَيَقُولُ: كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ. فَيَضْرِبُهُ بِمِطْرَاقٍ مِنْ حَدِيدٍ بَيْنَ أُذُنَيْهِ فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا الْخَلْقُ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ).

واته: له ټه نښې كورې ماليك هه ده گيړنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم چوه ناو دارخورماكاني بهني نه جار، دهنگيكي بيست، ترسا، فرموي: (خاوماني ټم گورانه كين؟) وتيان: نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ټه وانه خه لكانيكن له سهردهمى نه فامى دا مردوون، فرموي: (په نابگرن به خواى گه وړه له سزاو نازارى ټاگر، وه له ټاژاوو فيته نه ده جالى دروزن) وتيان: له بهرچى نهى پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم، فرموي: (باوړدار كاتى كه ده خرته گور هوه دايدنه ين مه لانيكه يه ديته لاي و پي ده لى: ټو له ژباني دونيادا چيت ده بهرست؟ خواى گه وړه رنمووي دهكات و

دەلی: خۆی گەورەم دەپەرست، پێی دەلی: دەبارە ی ئەو پیاو - واتە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - چیت دەوت؟ دەلی: بەندەو پیغەمبەری خوا، نێتر پرسیاری هیچی تری لێ ناکریت، جا دەبریت بۆ مائیک لە ناگری دۆزەخ پێی دەوتریت: ئەو مائی تۆ بوو لە دۆزەخدا، بەلام خۆی گەورە پاراستیتی و سۆزو میهرەبانی نواند بەرامبەرت ئەو مائی بۆ گۆریت بە مائیک لەبەهەشتدا، دەلیت: وازم لێ بهینن تاکو برۆم موژدە بدم بە خانەوادەو کەسوکارەکەم، پێی دەوتریت: دامەزری بۆ خۆت و بمینەرەو، (کافر و بی باوەر کاتی کە دەخریتە گۆرەو دەیدەنن مەلانیکیە دیتە لای تیی دەخوړیت و پێی دەلی: تۆ لەژیانی دنیادا چیت دەپەرست؟ دەلی: نازانم، پێی دەوتریت: با هەر نەزانیت و هیچ نەلی - نەترانی کامە هەق و راستیەو، قورئانیشت نەخویندۆتەو، پێی دەوتریت: دەبارە ی ئەو پیاو - واتە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم - چیت دەوت؟ دەلی: ئەو خەلکە چیان دەوت منیش هەرئەو دەوت، چەکوشیکی ئاسن دەدات بە نیوان هەردوو گۆرچکە ی دا، هاوارێک دەکات هەموو بونەوەرێک دەبیستیت جگە لە مرووف و جنۆکە).

٤٧٥٢ - (صحيح) عن عبد الوهاب، يُمَثِّلُ هَذَا الْإِسْنَادَ نَحْوَهُ قَالَ: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ إِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرْعَ نِعَالِهِمْ، فَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيَقُولَانِ لَهُ). فَذَكَرَ قَرِيبًا مِنْ حَدِيثِ الْأَوَّلِ قَالَ فِيهِ: (وَأَمَّا الْكَافِرُ وَالْمُنَافِقُ فَيَقُولَانِ لَهُ). زَادَ: (الْمُنَافِقُ). وَقَالَ: (يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ).

واتە: لە (عبد الوهاب) ئەو فەرمودە ی پێشو بە هەمان شیوە هاتو، وتی: (کاتی کە بەندە دەخریتە گۆرەو دەیدەنن هاوڕێکانی و ئەوانە ی کە ناشووانە بلاوی لێ دەکەن و دەگەریتەو دەنگی پێلاو و نەعلەکانیان دەبیستیت، دوو مەلانیکیە دیتە لای پێی دەلێن...). جا راوی نزیک لە فەرمودە ی پێشوی گیرایەو تێیدا وتی: (کافر و بی باوەر و دووڕوو کاتی کە دەخریتە گۆرەو پێیان دەوتریت...). راوی وشە ی (دووڕوو ی) بۆ زیاد کردو، فەرمووی: (هەموو بونەوەرێک هاوارەکیان دەبیستیت جگە لە مرووف و جنۆکە).

۴۷۵۳ - (صحيح) عن البراء بن عازب: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي جَنَازَةِ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَأَنْتَهَيْنَا إِلَى الْقَبْرِ وَلَمَّا يُلْحَدُ، فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ كَأَنَّمَا عَلَى رُءُوسِنَا الطَّيْرُ، وَفِي يَدِهِ عُودٌ يَنْكُثُ بِهِ فِي الْأَرْضِ، فَرَفَعَ رَأْسَهُ فَقَالَ: (اسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ). مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا - زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ هَا هُنَا - وَقَالَ: (وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ حَقَقَ نِعَالِهِمْ إِذَا وَلَوْا مُدْبِرِينَ حِينَ يُقَالُ لَهُ: يَا هَذَا مَنْ رَبُّكَ؟ وَمَا دِينُكَ؟ وَمَنْ نَبِيُّكَ؟). قَالَ هُنَا: قَالَ: (وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: رَبِّي اللَّهُ. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: دِينِي الْإِسْلَامُ. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟ قَالَ: فَيَقُولُ: هُوَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَيَقُولَانِ: وَمَا يُدْرِيكَ؟ فَيَقُولُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ فَأَمَنْتُ بِهِ وَصَدَّقْتُ). زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ: (فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ (يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا)). الْآيَةُ. ثُمَّ اتَّفَقَا قَالَ: (فَيَتَنَادَى مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أُنْ قَدْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، وَالْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ). قَالَ: (فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِيبُهَا). قَالَ: (وَيُفْتَحُ لَهُ فِيهَا مَدَّ بَصَرِهِ). قَالَ: (وَإِنَّ الْكَافِرَ). فَذَكَرَ مَوْتَهُ، قَالَ: (وَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ، وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ فَيُجْلِسَانِهِ فَيَقُولَانِ: مَنْ رَبُّكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي. فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي. فَيَقُولَانِ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بُعِثَ فِيكُمْ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي. فَيَتَنَادَى مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أُنْ كَذَبَ، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ النَّارِ، وَالْبِسُوهُ مِنَ النَّارِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ). قَالَ: (فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُمُومِهَا). قَالَ: (وَيُضَيَّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَاعُهُ). زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ قَالَ: (ثُمَّ يُقَيِّضُ لَهُ أَعْمَى أَبْكَمَ مَعَهُ مِرْزَبَهُ مِنْ حَدِيدٍ لَوْ ضُرِبَ بِهَا جَبَلٌ لَصَارَ تَرَابًا). قَالَ: (فَيَضْرِبُهُ بِهَا ضَرْبَةً يَسْمَعُهَا مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ فَيَصِيرُ تَرَابًا). قَالَ: (ثُمَّ تُعَادُ فِيهِ الرُّوحُ).

واته: له بهرائی کوری عازبیه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له خزمهت پیغه مبهری  
خوادا صلی الله علیه وسلم له گهل جهنازی پاوریکی نه نصاریدا دهرچوین بو

گۆرستان بۆ ناشتی، کاتی گەشتین گۆرە که بەتەواوەتی هەڵنەکەنرا بوو. جا پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دانیش و ئیمەش لە دەوری دانیشین ئەوەندە بێ دەنگ بووین وەک بەلەندە بەسەر سەرمانەوێ بێ بەو شیوەیە، دارێکی بە دەستەوہوو بەھیواشی دەیخشان لە زەوی وەک ئەوێ بیر لەشتیکی گەرنگ بکاتەو، سەری بەرزکردەو دوو جار یان سێ جار فەرمووی: (پەنا بگەڕە بە خۆی گەورە لە سزاو نازاری گۆر)، لە فەرمودەکە جەریدا لێردا ئەمە بۆ زیاد کرد، فەرمووی: (کاتی که خەڵکە بەلەوێان لێ کردو گەڕانەو مردووە دەنگی پێلاو و نەعلەکانیان دەبیستیت، لەوکاتەدا پێی دەوتریت: ئەو، پەرورەدگاری تۆ کێ یە؟ دینی تۆ چی یە؟ پێغه‌مبەری تۆ کێ یە؟)، هەناو وتی: فەرمووی: (دوو مەلانیکی دینە لای داوەنیشین و پێی دەلێن: پەرورەدگاری تۆ کێ یە؟ دەلی: (اللہ) پەرورەدگارم، پێی دەلێن: دینی تۆ چی یە؟ دەلی: دینی من ئیسلامە، ئەو پیاوێ چ کارە بوو لەناوتاندا رەوانە کرابوو؟ دەلی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، پێی دەلێن: چۆن دەزانی؟ دەلی: قورئانم خوێندەو و باوەرم پێی هێناو بەراستم زانی). لە فەرمودەکە جەریدا ئەمە بۆ زیاد کرا: ئەو دەق ئەم فەرماشتە خۆی گەورە یە که دەفەرموێت:

يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ سورة ابراهيم: ٢٧.

واتە: ئەوانە ئیمانێان هێناو و لە قوولایی دڵیاندا جێگیر بوو، ئەو خوا لەسەر ئەو ئیمان و وێ راستەیان لەژیانی دنیا و قیامەتدا سەقامگیر و دامەزراویان دەکات، ستەمکارانیش گومرا دەکات، خودا هەرچی بوێت دەیکات.

لەپاشدا هەردوو راوی رێک و یەکدەنگن، فەرمووی: (جارچیە لەناسمان جار دەدات و دەلێت: بەراستی بەندەکم راست دەکات، لە راخەری بەهەشتی بۆ راخن، پۆشاک و جل و بەرگی بەهەشتی لەبەرکەن، دەرگایەکی بۆ بکەنەو روهو بەهەشت). فەرمووی: (با بۆن و بەرامە خۆش و نەسیمی بەهەشتی بۆ بێت). فەرمووی: (هەتا چاوپرێکات گۆرەکە بۆ فراوان بکەن). فەرمووی:

(ئەمما کافر و بیع باوەڕ) باسی حالی مردنەکی کرد، فەرمووی: (روحەکی دەکرێتەو بە بەریاو دەگەرێتەو بۆ جەستە، دوو مەلانیکیە دێنە لای دایدەنیشینن و پێی دەلێن: پەرورەدگاری تۆ کی یە؟ دەلێ: ها ها نازانم، پێی دەلێن: دینی تۆ چی یە؟ دەلێ: ها ها نازانم، پێی دەلێن: ئەو پیاوێ چ کارە بوو لەناوتاندا رەوانە کرابوو؟ دەلێ: ها ها نازانم، جا چارچیە لەئاسمان چار دەدات و دەلێت: بەراستی بەندەکەم راست دەکات، لە راخەری دۆزەخی بۆ راخەن، پۆشاک و جل و بەرگی دۆزەخی لەبەرکەن، دەرگایەکی بۆ بکەنەو رەو دۆزەخ). فەرمووی: (با گرەو گەرماي دۆزەخی بۆ بێت). فەرمووی: (گۆرەکی لی تەنگ بێ هەتا پەراسووەکانی دەچن بەناو یە کدا). لە فەرمودەکی جەریدا ئەمە ی بۆ زیاد کرد، فەرمووی: (جا کەر و کوێر رادەسپێرن چە کوشیکی ئاسنی پێ یە ئە گەر بیدات لە کیو دەیکات بە خاک و خۆل)، فەرمووی: (کە لی دەدات نیوانی رۆژەهلات و رۆژئاوا گوییان لی دەبی و دەبێستن جگە لە ئادەمیزاد جنۆکە، دەیکات بە خاک و خۆل، فەرمووی: ئینجا روح دەکرێتەو بە بەریا).

٤٧٥٤ - عن أبة عمر زاذان، قال: سمعت البراء، عن النبي صلى الله عليه وسلم، فذَكَرَ نَحْوَهُ.

## باسی تەرازوی کێشانی کردەوهکان.

### ۲۸ - باب فی ذکر المیزان.

۴۷۵۵ - (ضعیف) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّهَا ذَكَرَتْ النَّارَ فَبَكَتْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا يُبْكِيكِ؟). قَالَتْ: ذَكَرْتُ النَّارَ فَبَكَيتُ، فَهَلْ تَذْكُرُونَ أَهْلِيكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا فِي ثَلَاثَةِ مَوَاطِنَ فَلَا يَذْكُرُ أَحَدٌ أَحَدًا: عِنْدَ الْمِيزَانِ حَتَّى يَعْلَمَ أَيُّخِفُ مِيزَانُهُ أَوْ يَنْثَقِلُ، وَعِنْدَ الْكِتَابِ حِينَ يُقَالُ: (هَآؤُمْ اقْرَءُوا كِتَابِيَه) حَتَّى يَعْلَمَ أَيْنَ يَقَعُ كِتَابُهُ: أَفِي يَمِينِهِ، أَمْ فِي شِمَالِهِ، أَمْ مِنْ وَرَاءِ ظَهْرِهِ، وَعِنْدَ الصَّرَاطِ إِذَا وُضِعَ بَيْنَ ظَهْرِي جَهَنَّمَ).

واتە: عائیشە رەزای خۆی لێ بێ جاری بیر لە ناگری دۆزەخ دەکاتەوه دەست دەکات بە گریان، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەفەرمووێت: (ئەو بۆچی دەگریت؟). دەڵێ: بیرم لە ناگری دۆزەخ کردەوه گریام، نایا ئێوە لە روژی قیامەتدا بیرى کەسوکاری خۆتان دەبێ؟ پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێ: (لەم سێ جێگەدا کەس بیرى کەسی نیە: لە کاتی تەرازوی کێشانی کردەوهکاندا تا بۆی روون دەبێتەوه کە کێشەکەى سوکە یان قورسە، لە کاتی وەرگرتنی نامەى کردەوهکاندا، لەوکاتەدا کە موسوڵمان نامەى کردەوهکانى بە دەستی راست وەرده گری و لە خۆشى و شادیدا دەڵێ: (هَآؤُمْ اقْرَءُوا كِتَابِيَه). لەپیش وەرگرتنی ئەو نامەیدا کەس بیرى کەسی نیە هەتا بۆی وەرده کەوێت کە بە دەستی راستى یان بە دەستی چەپی یا لە پشتیەوه نامەکە دەدەنە دەستی).

## باسی ده‌جبال.

### ٢٩ - باب فی الدّجال.

٤٧٥٦ - (ضعیف) عن أبو عبيدة بن الجراح قال: سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول: (إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيٌّ بَعْدَ نُوحٍ إِلَّا وَقَدْ أُنْذِرَ الدَّجَالُ قَوْمَهُ، وَإِنِّي أُنْذِرُكُمْوهُ). فَوَصَفَهُ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ: (لَعَلَّهُ سَيُذِرُكَ مَنْ قَدْ رَأَى وَسَمِعَ كَلَامِي). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ قُلُوبُنَا يَوْمَئِذٍ؟ أَمِثْلُهَا الْيَوْمَ؟ قَالَ: (أَوْ خَيْرٌ).

واته: له نهبو عوبه‌یده‌ی کوری جه‌پراحه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (له‌دوای نوح سه‌رحه‌م پیغه‌مبه‌ران گه‌له‌کانیان ناگادار کردۆته‌وه له مه‌ترسی ده‌جبال، منیش ئیوه‌ی لی ناگادار ده‌که‌مه‌وه ده‌تانه‌ترسینم). جا پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وه‌سفی ده‌جبال‌ی بۆ کردین و فه‌رمووی: (له‌وانه‌یه هه‌ندی کس که من ده‌بینن یان قسه‌کانی من ده‌بیستن له‌ناینه‌دا بگه‌ن به ده‌جبال)، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌وکاته‌دا دلّه‌کانه‌مان چۆن ده‌بی؟ وه‌ک ئه‌مڕۆ دامه‌زراو ده‌بی؟ فه‌رمووی: (ئومید ده‌که‌م له ئیستا گه‌لی باشتر بی).

٤٧٥٧ - (صحیح) عن سالم عن أبيه قال: قَامَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي النَّاسِ فَأَتَنِي عَلَى اللَّهِ يَمًا هُوَ أَهْلُهُ فَذَكَرَ الدَّجَالَ فَقَالَ: (إِنِّي لَأُنْذِرُكُمْوهُ، وَمَا مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا قَدْ أُنْذِرَهُ قَوْمَهُ، لَقَدْ أُنْذِرَهُ نُوحٌ قَوْمَهُ، وَلَكِنِّي سَأَقُولُ لَكُمْ فِيهِ قَوْلًا لَمْ يَقُلْهُ نَبِيٌّ لِقَوْمِهِ: إِنَّهُ أَعُورٌ، وَإِنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِأَعُورٍ).

واته: له سالمه‌وه، له باوکیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر صلی الله



علیه وسلم هه‌ستایه‌وه و تارێکی بۆ خه‌ڵکه‌که‌ خۆنده‌وه، سوپاسی که شایسته‌ی خودا بێ کردی؛ باسی ده‌ججالی کردو فەرمووی: (من هۆشیارتان ده‌که‌مه‌ود. سه‌رجه‌م پێغه‌مبه‌ران گه‌له‌کانیان ئاگادار کردۆته‌وه له مه‌ترسی ده‌ججال، نوح گه‌له‌که‌ی خۆی ئاگادار کردۆته‌وه له مه‌ترسی ده‌ججال، به‌لام من قسه‌یه‌کتان له‌باره‌یه‌وه بۆ ده‌که‌م هه‌یچ پێغه‌مبه‌ری ئه‌م قسه‌یه‌ی بۆ گه‌له‌که‌ی خۆی نه‌کردو. ئه‌وه‌یه که ده‌ججال چاویکی کوژره، خوای گه‌وره به‌و شیوه‌یه نه‌ه).

## سه‌باره‌ت به‌ دژایه‌تی کردنی خه‌واریجه‌کان.

### ٣٠ - باب فی قَتْلِ الْخَوَارِج.

٤٧٥٨ - (صحیح) عن أبو ذر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ فَارَقَ الْجَمَاعَةَ شِرًّا فَقَدْ خَلَعَ رِبْقَةَ الْإِسْلَامِ مِنْ عُنُقِهِ).

واته: له ته‌بو (ذر) هه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌رکس به‌ نه‌دازه‌ی بستی له‌ کۆمه‌لی موسوڵمانان جیا یه‌ته‌وه ئه‌وه (ره‌شه‌) په‌یمانێ ئیسلامی له‌ گه‌ردنی خۆی دا‌که‌نده‌وه).

٤٧٥٩ - (ضعیف) عن أبو ذر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (كَيْفَ أَنْتُمْ وَأُمَّةٌ مِنْ بَعْدِي يَسْتَأْذِنُونَ بِهَذَا الْقَوْلِ؟). قُلْتُ: إِذَا وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ أَضْعُ سِنْفِي عَلَى عَاتِقِي ثُمَّ أَضْرِبُ بِهِ حَتَّى أَلْقَاكَ أَوْ أَلْحَقَّكَ. قَالَ: (أَوَّلًا أَدُلُّكَ عَلَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ تَصْبِرُ حَتَّى تَلْقَانِي).

واته: له ته‌بو (ذر) هه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (ده‌بی ئیوه هه‌لۆیست و حال‌تان چۆن بێ له‌دوای من هه‌ندی کاربه‌ده‌ست و پێشه‌وا په‌یدا ده‌بن مالی ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی و گه‌نجینه‌ی



موسولمانان ده‌بن بۆ خۆیان و به‌شی ئه‌وانه‌ی لێ ناده‌ن که شایسته‌ی ئه‌وه‌ن به‌شیان پێی بدریت؟). وتم: سویند به (الله) که به هه‌ق تۆی ره‌وانه‌کردوه شمشیره‌که‌م ده‌خه‌مه سه‌رشانم و له‌سه‌ر ئه‌و ماله ده‌جه‌نگم هه‌تا ده‌کوژریم و ده‌گه‌مه‌وه به‌ تۆ؟ فهرمووی: (با رنگه‌یه‌کت پێی نیشان بده‌م له‌وه باشر بێ که تۆ ده‌ییلیت دان به‌خۆتدا بگره و نارم به هه‌تا ده‌گه‌یه‌وه به خۆم).

٤٧٦٠ - (صحیح) عن أم سلمة زوج النبي صلى الله عليه وسلم قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (سَتَكُونُ عَلَيْكُمْ أُمَّةٌ تَعْرِفُونَ مِنْهُمْ وَتُنْكِرُونَ، فَمَنْ أَنْكَرَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ هِشَامُ: (بِلِسَانِهِ فَقَدْ بَرِيَّ، وَمَنْ كَرِهَ بِقَلْبِهِ فَقَدْ سَلِمَ، وَلَكِنْ مَنْ رَضِيَ وَتَابَعَ). فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا نَقْتُلُهُمْ؟ قَالَ ابْنُ دَاوُدَ: (أَفَلَا نُقَاتِلُهُمْ). قَالَ: (لَا مَا صَلَّوْا).

واته: له ئوممو سه‌له‌مه‌ی ژنی پێغه‌مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وسلم ده‌گێر نه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فهرموویه‌تی: (له‌دواى من هه‌ندێ کاربه‌ده‌ست و پێشه‌وا په‌یدا ده‌بن کارى چاک ده‌که‌ن و کارى خراپیش ده‌که‌ن، ئه‌وه‌ی به‌ره‌هه‌لستی کاره خراپه‌کانیان بکات) ئه‌بو داود ده‌لیت: هیشام ده‌لیت: (به زمانی ئه‌وه به‌رییه له‌تاوان، ئه‌و که‌سه‌ی به‌ دل پێی ناخۆش بێ و به‌شداریان نه‌کات ئه‌وه سه‌لامه‌ته، ئه‌و که‌سه‌ی رازی بێ و شوێنیان بکه‌وی ئه‌وه تاوانباره‌و شه‌ریکی ئه‌وانه، وترا: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم جه‌نگیان له‌دژ نه‌که‌ین؟ فهرمووی: نا ماده‌م نوێژ ده‌که‌ن نه‌جه‌نگن له‌گه‌لیان).

٤٧٦١ - (صحیح) عن أم سلمة، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بمعناه، قال: (فَمَنْ كَرِهَ فَقَدْ بَرِيَّ وَمَنْ أَنْكَرَ فَقَدْ سَلِمَ). قَالَ قَتَادَةُ: يَعْنِي مَنْ أَنْكَرَ بِقَلْبِهِ وَمَنْ كَرِهَ بِقَلْبِهِ.

واته: له ئوممو سه‌له‌مه‌وه، له پێغه‌مبه‌ره‌وه صلى الله عليه وسلم فهرموده‌ی پێشو به‌هه‌مان مانا هاتوه، که وتویه‌تی: فهرمووی: (ئه‌و که‌سه‌ی به‌ دل پێی

ناخوش بی نه وه بهر ییبه له تاوانه کانیان، نهو که سه ی ټینکاریان بکات نه وه سه لامه ته). قه تاده ده لی: واته به دل ټینکاری بکات و به دل پی ناخوش بی.

٤٧٦٢ - (صحیح) عن عرفجة قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (سَتَكُونُ فِي أُمْتِي هَنَاتٌ وَهَنَاتٌ وَهَنَاتٌ، فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُقَ أَمْرَ الْمُسْلِمِينَ وَهُمْ جَمِيعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسَّيْفِ كَانَتْ أَمْرًا مَن كَانَ).

واته: له عهرفه جه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (لهم نوممه ته ی مندا فیتنه و نازا وه خراپه کاری په یدا ده بیټ، نه گهر موسولمانان کو بوون و قسه یان یه ک بوو هه رکه س بیه وئ جیا یان بکاته وه به شمشیر لی بدن هه رکه سی بی و له هه ر پله و پایه یه کدا بی).

٤٧٦٣ - (صحیح) عن عبدة: أَنَّ عَلِيًّا ذَكَرَ أَهْلَ النَّهْرَوَانِ، فَقَالَ: فِيهِمْ رَجُلٌ مُودِنٌ الْيَدِ أَوْ مُخَدِّجُ الْيَدِ أَوْ مَثْدُونُ الْيَدِ لَوْلَا أَنْ تَبْطُرُوا لَنَبَأْتُكُمْ مَا وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ يَقْتُلُونَهُمْ عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ. قَالَ: قُلْتُ: أَنْتَ سَمِعْتَ هَذَا مِنْهُ؟ قَالَ: إِي وَرَبِّ الْكَعْبَةِ.

واته: له (عبیده) وه ده گیرنه وه، که پیشه واهه علی ره زای خوی لی بی باسی خه لکی نه هره وانی کرد وتی: پیاو ټکیان له ناودایه ده ستی بچوک و نو قسانه وه کوی مه مک وایه نه گهر له بهر نه وایه که سه رسام بن به خوتان و توشی عوجب ببن و زیاده ره و ی بکه ن له کوشتنیان و که سیان نه هیلن نه و له سه ر زمانی موحه ممه د صلی الله علیه وسلم به لینی نه و خیر و پاداشتم پی راده گه یان دن که ده ستان ده که ویت له لایه ن خوی گه و ره وه بهرام بهر به و جهنگه ی که ده یکه ن له دژیان، که داویه تی (عبیده) وتی: وتم: تو خوت نه مه ت له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بیستوه و وتی: به لی به په روه رد گاری که عبه.

٤٧٦٤ - (صحیح) عن أبي سعيد الخدري قال: بَعَثَ عَلِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِذَهَبِيَّةٍ فِي ثُرْبَتِهَا، فَقَسَمَهَا بَيْنَ أَرْبَعَةٍ: بَيْنَ الْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسِ الْحَنْظَلِيِّ، ثُمَّ الْمُجَاشِعِيِّ، وَبَيْنَ عُيَيْنَةَ بْنِ بَدْرِ الْفَزَارِيِّ، وَبَيْنَ زَيْدِ الْخَيْلِ الطَّائِيِّ، ثُمَّ أَحَدِ بَنِي نَبْهَانَ، وَبَيْنَ عَلْقَمَةَ بْنِ عَلَاثَةَ الْعَامِرِيِّ، ثُمَّ أَحَدِ بَنِي كِلَابٍ، قَالَ: فَغَضِبَتْ قُرَيْشٌ وَالْأَنْصَارُ وَقَالَتْ: يُعْطَى صَنَادِيدَ أَهْلِ نَجْدٍ وَيَدْعُنَا. فَقَالَ: (إِنَّمَا أَتَأَلَّفُهُمْ). قَالَ: فَأَقْبَلَ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ، مُشْرِفُ الْوَجْتَيْنِ، نَاتِي الْجَبِينِ، كَثُ اللَّحْيَةِ مَحْلُوقٌ، قَالَ: اتَّقِ اللَّهَ يَا مُحَمَّدُ. فَقَالَ: (مَنْ يُطِيعَ اللَّهَ إِذَا عَصَيْتُهُ؟ أَيَأْمِنُنِي اللَّهُ عَلَى أَهْلِ الْأَرْضِ وَلَا تَأْمُنُونِي؟!). قَالَ: فَسَأَلَ رَجُلٌ قَتْلَهُ - أَحْسِبُهُ خَالِدَ بْنَ الْوَلِيدِ - قَالَ: فَمَنْعَهُ. قَالَ: فَلَمَّا وَلَّى، قَالَ: (إِنَّ مِنْ ضِئْضِ هَذَا أَوْ فِي عَقِبِ هَذَا قَوْمًا يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَمُرُّونَ مِنَ الْإِسْلَامِ مُرُوقَ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَةِ، يَقْتُلُونَ أَهْلَ الْإِسْلَامِ، وَيَدْعُونَ أَهْلَ الْأَوْتَانِ، لَيْتَ أَنَا أَدْرَكْتُهُمْ قَتَلْتُهُمْ قَتْلَ عَادٍ).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریەو دەگیرنەو، کە وتویهتی: پێشەوا عەلی رەزای خوای لێ بێ پارچەیه ئالتونی خۆلای پوخته نەکراوی نارد بۆ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەویش دابەشی کرد بەسەر ئەم چوار کەسەدا: ئەقرەعی کوری حابسی (حنظلی) لەپاشدا موجاشیعی، عویەیینەیی کوری بەدری فەزاری، زیدی (خیل الطائی)، حنظلی) لەپاشدا یەکی لە بەنی نەبھان، عەلقەمەیی کوری (علاثة) عامری، لەپاشدا یەکی لە بەنی کیلاب، وتی: قورەیش و ئەنصارەکان تورەبوون وتیان: بەشی گەورە گەورەکانی نەجد دەدات، کەچی بەشی نیە نادات، فەرمووی: (بۆ ئەوەی دلیان ھۆگری ئیسلام بکەم)، وتی: پیاویکی چاو بەقولاچی، سەرکۆلم دەریەریوی، ناوچاوان قۆقزی، ریش پری سەرتاشراو، وتی: ئەی موحەممەد لەخوا بترسە! ناھەقی مەکە، لە دابەشکردندا، فەرمووی: ئەگەر من بەگویی خوا نەکەم ئەی کێ بەگویی دەکات؟ من خوای گەورە کردومی بە ئەمیندار لەسەر دانیشتوانی سەر زەوی، کەچی ئیو متمانەم پێ ناکەن؟ وتی: یەکی داوای کرد رینگەیی پێ بدات

هەتا بیکوژیت، رینگە ی نەدا، کاتێ کە روشت، فەرمووی: لە ئەوێ ئەمە  
 وەچەیه دەکەونەووە قورئان دەخوێنن بەلام لە گەرویان ناچیتە خوارووە، ئەوێ سەر  
 بە ئیسلامە دەیکوژن ئەوێ بت پەرستە وازی لێ دەهێنن، وەك چۆن تیری  
 خیرا نیچیری بسمی و لێی دەرهپری ئەوانیش ئاوا لە دین دەردەچن، ئەگەر  
 من فریایان بکەم دەیانکوژم و لەناویان دەبەم وەك چۆن خوای گەورە هۆزی  
 عادی لەناوێرد.

٤٧٦٥ - (صحیح) عن أبو سعيد الخدري وأنس بن مالك: عن رسول الله صلى  
 الله عليه وسلم قال: (سَيَكُونُ فِي أُمَّتِي اخْتِلَافٌ وَفُرْقَةٌ، قَوْمٌ يُحْسِنُونَ الْقِيلَ،  
 وَيُسَيِّئُونَ الْفِعْلَ، وَيَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيهِمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ مُرُوقٌ  
 السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَةِ لَا يَرْجِعُونَ حَتَّى يَرْتَدَّ عَلَى فَوْقِهِ، هُمْ شُرُ الْخَلْقِ وَالْخَلِيقَةِ،  
 طُوبَى لِمَنْ قَتَلَهُمْ وَقَتْلُوهُ، يَدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ وَلَيْسُوا مِنْهُ فِي شَيْءٍ، مَنْ قَاتَلَهُمْ  
 كَانَ أَوَّلَى بِاللَّهِ مِنْهُمْ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا سَيَمَاهُمْ؟ قَالَ: (التَّحْلِيْقُ).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودری و ئەنەسی کۆری مالیکەووە دەگیرنەووە، کە  
 پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (لەناو ئوممەتە ی مندا  
 دووبەرەکی و ناکۆکی رودەدات کۆمەلێ پەیدا دەبن قسە ی جوان دەکەن و  
 کردەوێ خراپ، قورئان دەخوێنن بەلام لە گەرویان تیپەر ناکات، وەك چۆن تیری  
 خیرا نیچیری بسمی و لێی دەرهپری ئەوانیش ئاوا لە دین دەردەچن، ناگەرێنەووە  
 بۆ دین هەتا ئەو تیرە نەگەرێتەووە ئەو شوێنە ی کە لێی دەردەچیت ئەو شەش شتیکی  
 مەحالە و هەرگیز ناگونجی، ئەوانە بەدترین و خراپترین دروستکراوانی خوای  
 گەورەن لەناو خەلک و ئازەرەلان دا، خۆشەختی بۆ ئەو کەسانە ی کە دەیانکوژی  
 یان ئەوان ئەو دەکوژن، خەلک بانگ دەکەن بۆ لای قورئان کەچی فریایان بە  
 قورئانەووە نیە و پەڕەوێ ناکەن، هەرکەس لە ئوممەتی من جەنگیان لە گەڵ بکات  
 ئەو ئەو لە پێشترە لەلای خوا هەتا ئەوانە ی کە لە گەڵیان ناجەنگن). وتیان:  
 ئە ی پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم نیشانیان پێی یە؟ فەرمووی:  
 (سەریان دەتاشن).

٤٧٦٦ - (صحیح) عن أنس، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، نحوه، قال: (سِمَاهُمْ التَّحْلِيْقُ وَالتَّسْيِيْدُ فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمْ فَأَيُّمُوهُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: التَّسْيِيْدُ اسْتِئْصَالُ الشَّعْرِ.

واتە: لە ئەنەسەوه دەگیرنەوه، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە ھەمان شیوە فەرموویەتی: (نیشانەیان ئەوویە سەریان دەتاشن و مووی جەستەیان ھەڵدەکەن و لەبن دەری دەھێنن ئەگەر پێیان گەشتن بیانکوژن). ئەبو داود دەلیت: (التَّسْيِيْدُ) واتە: مووی جەستەیان ھەڵدەکەن و لەبن دەری دەھێنن.

٤٧٦٧ - (صحیح) عن سويد بن غفلة قال: قال علي رضي الله عنه: إِذَا حَدَّثْتُكُمْ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَدِيثًا فَلَا تَأْخِرْ مِنَ السَّمَاءِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَكْذِبَ عَلَيْهِ وَإِذَا حَدَّثْتُكُمْ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، فَإِنَّمَا الْحَرْبُ خُدْعَةٌ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَأْتِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ حَدَثَاءُ الْأَسْنَانِ، سُفْهَاءُ الْأَخْلَامِ، يَقُولُونَ مِنْ قَوْلِ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ، يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ، لَا يَجَاوِزُ إِيْمَانُهُمْ حَنَاجِرَهُمْ، فَأَيُّنَمَا لَقِيتُمُوهُمْ فَاقْتُلُوهُمْ، فَإِنَّ قَتْلَهُمْ أَجْرٌ لِمَنْ قَتَلَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واتە: لە سویدی کوری غەفەلەوه دەگیرنەوه، کە وتویەتی: پێشەوا علی رەزای خوای لی بی وتی: کە فەرموویەکتان بۆ دەگیرمەوه لە پیغەمبەری خواوه صلی اللہ علیہ وسلم ئەگەر لە ئاسمانەوه بەربەمەوه پێم خۆشتەرە وەک لەوێ بە ناوی ئەووه درۆ بکەم، ئەگەر فەرمایشتیەک بۆ باسکردن لەنیوان خۆم و ئێودا ئەوه بەراستی جەنگ فیلە، بۆ خۆم گوێم لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (لەکووتایی زەماندا کۆمەڵی پەیدا دەبن ھەرزو نەفام و کەم ئەقلن، قسە ی چاک دەکەن قورئان و فەرموودە باس دەکەن بۆ خەڵک، وەک چۆن تیری خیرا نیچیری بسمی و لێی دەریەری ئەوانیش ناوا لە ئیسلام دەرەچن، ئیمان و باوەڕەکیان لە گەرویان تیپەر ناکات، لەھەرشوێنی پێیان گەشتن بیانکوژن، بەراستی بۆ بکوژانی ئەوانە لەپوژی قیامەتدا خیر و پاداشت ھەیە).

۴۷۶۸ - (صحیح) عن زید بن وہب الجهني: أَنَّهُ كَانَ فِي الْجَيْشِ الَّذِينَ كَانُوا مَعَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ الَّذِينَ سَارُوا إِلَى الْخَوَارِجِ، فَقَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَخْرُجُ قَوْمٌ مِنْ أُمَّتِي يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ لَيْسَتْ قِرَاءَتُهُمْ شَيْئًا، وَلَا صَلَاتُهُمْ شَيْئًا، وَلَا صِيَامُهُمْ شَيْئًا، يَقْرَءُونَ الْقُرْآنَ يَحْسَبُونَ أَنَّهُ لَهُمْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ، لَا تَجَاوِزُ صَلَاتُهُمْ تَرَاقِيَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الْإِسْلَامِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرِّمِيَّةِ، لَوْ يَعْلَمُ الْجَيْشُ الَّذِينَ يُصِيبُونَهُمْ مَا قُضِيَ لَهُمْ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَنَكَلُوا عَلَى الْعَمَلِ، وَآيَةُ ذَلِكَ أَنَّ فِيهِمْ رَجُلًا لَهُ عَضْدٌ وَلَيْسَتْ لَهُ ذِرَاعٌ، عَلَى عَضْدِهِ مِثْلُ حَلْمَةِ الثَّدي عَلَيْهِ شَعْرَاتٌ بِيضٌ). أَفْتَذْهَبُونَ إِلَى مُعَاوِيَةَ وَأَهْلِ الشَّامِ وَتَتَرَكُونَ هَؤُلَاءِ يَخْلِفُونَكُمْ فِي ذَرَارِيِّكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ؟! وَاللَّهِ إِنِّي لَأَرْجُو أَنَّ يَكُونُوا هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ سَفَكُوا الدَّمَ الْحَرَامَ وَأَغَارُوا فِي سَرْحِ النَّاسِ، فَسِيرُوا عَلَى اسْمِ اللَّهِ. قَالَ سَلَمَةُ بْنُ كَهِيلٍ: فَتَزَلَنِي زَيْدُ بْنُ وَهْبٍ مَنَزِلًا، حَتَّى مَرَّ بِنَا عَلَى قَنْطَرَةٍ، قَالَ: فَلَمَّا التَقَيْنَا وَعَلَى الْخَوَارِجِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ الرَّاسِبِيُّ فَقَالَ لَهُمْ: أَلْقُوا الرِّمَاحَ وَسَلُّوا السُّيُوفَ مِنْ جُفُونِهَا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ يَنَاشِدُوكُمْ كَمَا نَاشَدُوكُمْ يَوْمَ حَرُورَاءَ، قَالَ: فَوَحَّشُوا بِرِمَاحِهِمْ وَاسْتَلُّوا السُّيُوفَ وَشَجَرَهُمُ النَّاسُ بِرِمَاحِهِمْ، قَالَ: وَقَتَلُوا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضِهِمْ. وَمَا أُصِيبَ مِنَ النَّاسِ يَوْمَئِذٍ إِلَّا رَجُلَانِ، فَقَالَ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ: التَّمِسُوا فِيهِمُ الْمُخَدَجَ فَلَمْ يَجِدُوا، قَالَ: فَقَامَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ بِنَفْسِهِ حَتَّى أَتَى نَاسًا قَدْ قُتِلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ، فَقَالَ: أَخْرِجُوهُمْ فَوَجَدُوهُ مِمَّا يَلِي الْأَرْضَ، فَكَبَّرَ، وَقَالَ: صَدَقَ اللَّهُ، وَبَلَغَ رَسُولُهُ. فَقَامَ إِلَيْهِ عُبَيْدَةُ السَّلْمَانِيُّ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَقَدْ سَمِعْتَ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ؟ فَقَالَ: إِي وَاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، حَتَّى اسْتَحْلَفَهُ ثَلَاثًا وَهُوَ يَخْلِفُ.

واته: لہ زیدی کوری وہہبی جوہہ نییہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ خوی یہ کی بوو  
لہو لہ شکرہی پیشہوا علی رہزای خوی لی بی کہ دہرچوون و چوون بووسہر

خەوارىجەكان، پېشەوا عەلى رەزاي خۋاي لى بى وتى: ئەى خەلكىنە، بۆ خۆم گوتم لە پېغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم بوو دەيفەرموو: (كۆمەلى) لە ئوممەتم پەيدا دەبن بە شىۋىيە قورئان خوئندن و نوژن كردن و رۆژوو گرتنى ئىۋە لەچاو ھى ئەواندا ھىچ نىيە، قورئان دەخوئىنن بە خەيالى خۆيان قورئان لەپشتيانە، كەچى قورئان لە دژيانە، نوژنەكانيان لە گەرويان تىپەر ناكات، وەك چۆن تىرى خىرا نىچىرى بسمى و لى دەريەرى ئەوانىش ئاوا لە ئىسلام دەردەچن، ئەو لەشكرەى كە جەنگيان لەگەل دەكەن ئەگەر بزائن خۋاي گەورە لەسەر زمانى پېغەمبەرەكەيان صلى الله عليه وسلم چەندە خىر و پاداشتى بۆ داناون ئەوا پالىيان لى دەدايەوو چىتر ھەولى كەدەوى چاكيان نەدەدا تەنھا ئەوھيان بەس بوو، نىشانەيان واتە ھى خەوارىجەكان ئەوھىيە پياويكيان تىدایە قۆلىكى كۆلە ھەتا ئانىشكىتى و بازووى نىيە، وەك گۆى مەمك وا بەسەر قۆلە كۆلەكەيەو، مووى سىي لەسەرە).

ئىتر چۆن ئەم خەوارىجانە لەناو مال و مندالى خۆتاندا بەجىدەهيئن وازيان لى دەهيئن و دەچن بۆ سەر موعاويەو خەلکى شام؟! سوئند بە (الله) بەش بە حالى خۆم ئوميد دەکم ئەمانە ئەوانە بن - کە پىغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ئامارەى پى کردوون لە ئىسلام دەر دەچن .. - ئەوەتا ئەوانە خوئى نارەوا دەرپژن، ئارەلى خەلک دەفرىئن، کەواتە بەناوى خواوە بە بەرەکەتى خوا بکەونەرى بۆ کوشتاريان.

سەلەمەتى كۆپى كۆھەيل وتى: جا زەيدى كۆپى وھەب لەدواى وتارەكەى  
 پېشەوا عەلى رەزاي خواى لى بى قۇناغ بە قۇناغ باسى رۇيشتنى لەشكرەكەى  
 كرد، جا كەوتىنەپى ھەتا لە ھەوارى لاماندا، لەپاشدا لە پردى دەبەر جان  
 پەرىنەو، كاتى كە ھەردوو لەشكرەكە بەرامبەر بەك راوستان بۇ جەنگ،  
 سەر كەردەى خەوارىجەكان (عبد اللەى) كۆپى وھەبى (الراسبى) بوو، پېشەوا  
 عەلى رەزاي خواى لى بى ئەم وتارەى بۇ لەشكرەكەى خۆى خۆندىنەو و پى  
 وتن: ئادەى رەمەكانتان بەاوپژن و شمشىرەكانتان لە كالان دەر كىشن و بە شمشىرى  
 روتو و پەلامارىان بەدن و لەناويان بەرن، چونكە دەرسم دىسانەو وەك رۆژەكەى  
 ھەرەورا داواتان لى بىكەن لەبەر خاترى خواى گەورە لە گەلىان رىك بىكەون بەم  
 بەھانەى تەفرەتان بەدەنەو، وتى: ئىتەر ئەوانىش تىر بارانىان كردن و، بە شمشىرىان

هەلکیشاو بە رمەوێ هەلیان کوتایە سەریان و بووبە شەپری دەستەو یەخە کە لاکیان بەسەر یەکدا خستن و هەموویان کوشتن و لەناویان بردن، وتی: لەو رۆژەدا لە لەشکرەکە ی ئیمە تەنھا دوو کەس بریندار بوون، پێشەوا عەلی رەزای خۆی لێ بێ وتی: ئادە ی بگەرێن بۆ پیاوێ بێ بالەکە ی ناویان، ئەوانیش گەپان نەیان دۆزیووە، خۆی هەستا گەپا بەدوایا سەیردەکات چەند کە لاکێ کە وتون بەسەر یەکدا، وتی: ئادە ی ئەمانە جیا بکەنەوێ کاتی کە جیا یان کردنەوێ لەبەنی بنەوێ دۆزیانەوێ، پێشەوا عەلی رەزای خۆی لێ بێ (اللە اکبری) کردو وتی: فەرموودە ی خۆی گەورە هەق و راستەو، پێغەمبەرە کە ی صلی اللہ علیہ وسلم رایگە یانەوێ بە ئیمە. عەبیدە ی سەلمانی هەستایەوێ وتی: ئە ی فەرمان پەرە ی باوەر داران، تو ئەو خوا یە ی کە هەر خۆی خودایە بە راستی تو خۆت ئەمەت بیست لە پێغەمبەر ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم؟ وتی: بە لێ بەو خوا یە ی کە هەر خۆی خودایە بە راستی، هەتا سێ جار بەو شیوێ سۆند ی دا، ئەویش سۆند ی بۆ خوارد.

٤٧٦٩ - (صحيح الإسناد) عن أبو الوضيء قال: قال علي رضي الله عنه: اطلبُوا الْمُخْدَجَ. فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، فَاسْتَخْرَجُوهُ مِنْ تَحْتِ الْقَتْلِ فِي طِينٍ، قَالَ أَبُو الْوَضِيءِ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَيْهِ: حَبَشِيٌّ عَلَيْهِ قُرَيْطُقٌ لَهُ إِحْدَى يَدَيْنِ مِثْلُ تَدْيِ الْمَرْأَةِ عَلَيْهَا شُعَيْرَاتٌ مِثْلُ شُعَيْرَاتِ الْتِي تَكُونُ عَلَى ذَنْبِ الْيَرْبُوعِ.

واتە: لە ئەبو (الوضیء) هەوێ دەگیرنەوێ، کە پێشەوا عەلی رەزای خۆی لێ بێ وتی: برۆن بگەرێن بەدوای پیاوێ قۆڵ نوقسانە کەدا، جا راوی فەرموودە کە ی گیرایەوێ، لەژێر کوژراوێ کاندە دەریان هێنا لە قوردا، ئەبو (الوضیء) وتی: وە ک ئەوێ کە ئیستا چاوم لێ بێ: جۆرە جل و بەرگێکی لەبەردا بوو قۆڵێکی قۆڵ بوو هەتا ئانیشتی و بازووی نەبوو وە ک گۆی مەمک بەسەر قۆڵێ کۆڵە کە یەوێ موو هەبوو وە ک ئەو مووێ کە بە کلکی (الیربوع) هەوێ کە گیاندارێکە لە دەشت و دەردا دەژی لە شیوێ جێجێ.



۴۷۷۰ - (ضعیف الإسناد) عن أبو مریم قال: إِنْ كَانَ ذَلِكَ الْمُخْدَجَ لَمَعَنَا يَوْمَئِذٍ فِي الْمَسْجِدِ، نُجَالِسُهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَكَانَ فَقِيرًا، وَرَأَيْتُهُ مَعَ الْمَسَاكِينِ يَشْهَدُ طَعَامَ عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعَ النَّاسِ، وَقَدْ كَسَوْتُهُ بُرْنَسًا لِي. قَالَ أَبُو مَرِيَمَ: وَكَانَ الْمُخْدَجُ يُسَمَّى نَافِعًا ذَا الثُّدَيَّةِ، وَكَانَ فِي يَدِهِ مِثْلُ ثُدَيِ الْمَرْأَةِ، عَلَى رَأْسِهِ حَلَمَةٌ مِثْلُ حَلَمَةِ الثُّدَيِ، عَلَيْهِ شُعَيْرَاتٌ مِثْلُ سِبَالَةِ السَّنُورِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهُوَ عِنْدَ النَّاسِ اسْمُهُ حَرْقُوسٌ.

واتہ: لہ ثہبو مہریہ مہوہ دہ گینہوہ، کہ وتوہ تی: تہ گہر تہو پیاوہ قول نوqsانہ لہ مزگڑگہوت لہ گہلماں بواہ شہو و روژ لہ گہلی دادہنیشٹین، پیاویکی ہزار بو، لہ گہل ہزاراندا دہمبینی، نامادہی خوانی پیشہوا علی رہزای خوی لی بی دہبو لہ گہل خہلک و نانی دہخوارد، پوشاکیکم ہہبو کلاوی پیوہ بو کردمہ بہری، تہبو مہریہم وتی: قول نوqsانہ کہ نافیع ناوی خاوہن گوی مہمکہ کہ، سہری قولی وک گوی مہمکی پیوہ بو، بہسہر قولہ کولہ کہیہوہ موو ہہبو وک سمیللی پشیلہ. تہبو داود دلایت: خہلک پیان دہوت: (حرقوس).

### سہبارہت بہ کوشتنی تہو کہسانہی کہ دز و جہردہن.

#### ۳۲ - باب فِي قِتَالِ اللُّصُوصِ.

۴۷۷۱ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أَرِيدَ مَالُهُ بِغَيْرِ حَقٍّ فَقَاتَلَ فَقَتِلَ فَهُوَ شَهِيدٌ).

واتہ: لہ (عبد اللہ)ی کوری عومہرہوہ رہزای خویان لی بی دہ گینہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہ تی: (تہو کہسہی مال و سامانہ کہی بیہن بہ ناہق با جہنگ بکات و نہی لیت بیہن تہ گہر کوژرا تہوہ شہیدہ).

٤٧٧٢ - (صحيح) عن سعيد بن زيد: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ، وَمَنْ قُتِلَ دُونَ أَهْلِهِ أَوْ دُونَ دَمِهِ أَوْ دُونَ دِينِهِ فَهُوَ شَهِيدٌ).

واته: له سه عیدی کورې زهیده وه ده گیرنه وه، که پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرمووېته: (ئو که سه ی له سه سهر و مال و سامان و دین و پاراستنی شهره ف و که رامتې که سوکاری بکوژریت نه وه شهیده - یان پاداشتی شهیدی بو هیه - ).

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سه ره تایی په رتوکی نه ده ب و ئا کاری جوان.

۴۲ - أول کتاب الأدب

سه باره ت به میهره بانی و له سه رخویی و لیبور دن و ئا کار  
و رهوشتی جوانی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم

۱ - باب فی الحلم وأخلاق النبی صلی الله علیه وسلم.

۴۷۷۳ - (حسن) عن أنس قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، فَأَرْسَلَنِي يَوْمًا لِحَاجَةٍ، فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَذْهَبُ. وَفِي نَفْسِي أَنْ أَذْهَبَ لِمَا أَمَرَنِي بِهِ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: فَخَرَجْتُ حَتَّى أَمُرَّ عَلَى صَبْيَانٍ وَهُمْ يَلْعَبُونَ فِي السُّوقِ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَائِضٌ بِقَفَايَ مِنْ وَرَائِي فَتَنَظَرْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقَالَ: (يَا أَتَيْتُكَ حِينَئِذٍ أَمَرْتُكَ). قُلْتُ: نَعَمْ أَنَا أَذْهَبُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ أَنَسُ: وَاللَّهِ لَقَدْ خَدَمْتُهُ سَبْعَ سِنِينَ أَوْ تِسْعَ سِنِينَ مَا عَلِمْتُ قَالًا لَشَيْءٍ صَنَعْتُ لِمَ فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا. وَلَا لَشَيْءٍ تَرَكْتُ هَلَّا فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا.

واته: له نه نه سه وه ده گيرنه وه، كه وتويه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له هه موو كهس ئا کار و رهوشتی جوانتر بوو، روژی ناردمی بو کاری، وتم: سوئند به (الله) نارپوم، به لام له دلوه نیازم هه بوو برپوم و فرمانه که ی پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم جیبه جی بکه م، وتی: منیش درچووم روشتم هه تا

بەلای هەندێ مندالدا تێبەڕیم لەبازار یاریان دەکرد، چوووە ناویان، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەدوامەوێ پشتمەلی گرت، کە سەیرم کرد پێدەکەنی، فەرمووی: (ئەو ئونەیس برۆ ئەوێ فەرمانم پێکردی جێبەجێ بکە). وتم: بەلێ، دەپۆم ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، جا چووم، ئەنەس وتی: سوێند بە (اللہ) ھەوت یان نوو سالی خزمەتم کردووە، لەبیرم نایە کە شتیکم کردبێ یان شتیکم نەکردبێ پێمی فەرموویی بوو ئەمەت واکردووە، بوو ئەوەت وانی کردووە).

٤٧٧٤ - (صحیح) عن أنس قال: خَدَمْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَشْرَ سِنِينَ بِالْمَدِينَةِ وَأَنَا غُلَامٌ لَيْسَ كُلُّ أَمْرِي كَمَا يَشْتَهِي صَاحِبِي أَنْ أَكُونَ عَلَيْهِ مَا قَالَ لِي فِيهَا: أَفْ قَطُّ، وَمَا قَالَ لِي لِمَ فَعَلْتَ هَذَا، أَوْ أَلَا فَعَلْتَ هَذَا.

واتە: لە ئەنەسەوێ دەگیرنەوێ، کە وتوێتی: مندال بوو دەسالی خزمەتی پێغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم کردووە لەمەدینە هەموو کاریکم بەدڵ ئەو نەکردووە بەلام هەرگیز پێی نەفەرمووم: ئۆف لەدەستی توو، وە هەرگیز پێی نەفەرمووم: بوو ئەو کارەت واکردووە، بوو ئەو کارەت وانی کردووە).

٤٧٧٥ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَجْلِسُ مَعَنَا فِي الْمَجْلِسِ يُحَدِّثُنَا، فَإِذَا قَامَ قُمْنَا قِيَامًا حَتَّى نَرَاهُ قَدْ دَخَلَ بَعْضُ بُيُوتِ أَزْوَاجِهِ، فَحَدَّثَنَا يَوْمًا، فَقُمْنَا حِينَ قَامَ، فَنَظَرْنَا إِلَى أَعْرَابِيٍّ قَدْ أَدْرَكَهُ فَجَبَدَهُ بِرِدَائِهِ فَحَمَّرَ رَقَبَتَهُ، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَكَانَ رِدَاءٌ خَشِنًا، فَالْتَفَتَ، فَقَالَ لَهُ الْأَعْرَابِيُّ: احْمِلْ لِي عَلَى بَعِيرِي هَذَيْنِ فَإِنَّكَ لَا تَحْمِلُ لِي مِنْ مَالِكَ وَلَا مِنْ مَالِ أَبِيكَ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، لَا وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ، لَا أَحْمِلُ لَكَ حَتَّى تُقِيدَنِي مِنْ جَبَدَتِكَ الَّتِي جَبَدْتَنِي). فَكُلُّ ذَلِكَ يَقُولُ لَهُ الْأَعْرَابِيُّ: وَاللَّهِ لَا أَقِيدُكَهَا. فَذَكَرَ الْحَدِيثَ، قَالَ: ثُمَّ دَعَا رَجُلًا فَقَالَ لَهُ: (احْمِلْ لَهُ عَلَى بَعِيرِي هَذَيْنِ: عَلَى بَعِيرٍ شَعِيرًا، وَعَلَى الْآخَرِ قَمْرًا). ثُمَّ الْتَفَتَ إِلَيْنَا فَقَالَ: (انْصَرِفُوا عَلَى بَرَكََةِ اللَّهِ تَعَالَى).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیوەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە مزگەوت لەناو مانددا دادەنیش و قسەی بۆ دەکردین، کاتێ کە ھەڵئەسا ئێمەش ھەڵساین ھەتا دەمانبینی خۆی دەکرد بە مائی یەکی لە ھاوسەرەکانیدا، جارێ قسەی بۆ دەکردین، لە کاتی کدا کە ئەو ھەستا ئێمەش ھەستاین، سەیرمان کرد عەرەبێکی دەشتەکی پێ گەیششت یەخە توند گرت و جەراندی و رایکیشا بۆ خۆی ئەوێندە توند رایکیشا لاملی سورکردووە، ئەبو ھورەیرە وتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پۆشاکەکی زیر بوو، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئاوپری دایەو سەیری کرد، کابراکە وتی: دەمەوێ ئەو دوو و شترەم بۆ باربکە لە شمەک، خۆ لە مال و سامانی خۆت یان لە مائی باوکت بۆم بارناکە، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سێ جار فەرمووی: نا، (استغفر اللہ)، نا، (استغفر اللہ)، نا، (استغفر اللہ) داوای لێ بردن لە خوای گەورە دەکەم ئەگەر ئەم کارە وا نەبێ، ئەو دوو و شترەت بۆ بارناکەم ھەتا نەھێلی تۆلەي ئەم کیش کردنەت لێ بستیئم، کابراش ھەموو جارێ دەیوت: سوێند بە (اللہ) نایەلم تۆلەي ئەوێ لێ بکەیتەو، جا راوی فەرموودەکی گیرایەو. وتی: لە پاشدا پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پیاویکی بانگ کرد پێی فەرموو: (پرۆ باری جۆ و باری خورمای بۆ بار بکە). لە پاشدا لای کردووە بە لای ئێمەدا فەرمووی: (ئادەي بە ھیوای بەرەکەتی خوای گەورە برۆن بە لای کاری خۆتانەو).

## سەبارەت بە ریز و شکۆداری و ویقار

### ٢ - باب فی الوَقَارِ.

٤٧٧٦ - (حسن) عن عبد الله بن عباس، أن نبي الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ الْهَدْيَ الصَّالِحَ وَالسَّمْتَ الصَّالِحَ وَالْإِقْتِصَادَ: جُزْءٌ مِنْ خَمْسَةٍ وَعِشْرِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ).

واتە: لە (عبد الله)ی کۆری عەباسەووە رەزای خویان لی بی دەگیرنەووە، کە وتووەتی: پیغەمبەر صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (ری پی نیشانەکانی خەڵک بە جوانی و شکل و شیوەی جوان و ریکویتی و میانەرەوی لە هەلسوکەوت و رەفتارداو بەردەوامبوون لەسەری: بەشیکن لە بیست و پینج بەشی پیغەمبەرایەتی). - واتە ئەمان خوی گەورە بەخشیونی بە پیغەمبەران نیوەش شوونیان بکەون و بیانکەنە پیشەنگی خۆتان -.

## باسی ئەو کەسە رقی خۆی دەخواتەووەو خۆراگرە.

### ٣ - باب مَنْ كَظَمَ غَيْظًا.

٤٧٧٧ - (حسن) عن سهل بن معاذ عن أبيه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ كَظَمَ غَيْظًا وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْفِذَهُ دَعَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُخَيَّرَهُ اللَّهُ مِنَ الْحُورِ مَا شَاءَ).

واتە: لە سەهلی کۆری موغازەووە، لە باوکیەووە دەگیرنەووە، کە وتووەتی:

پێغه مەبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەو کەسە ی بتوانی رقی خۆی بە یەکی برێژی بەلام لەبەر رەزامەندی خۆی گەورە رقعەکی بخواتەو، ئەو لەرۆژی قیامەتدا خۆی پەرورەدگار لەناو ئاپۆرای خەڵدا بە بەرچاوی سەرچەم دروستکراوەکانیەو بانگی دەکات و خۆی سەر پشک دەکات بە ئارەزووی خۆی لە حۆریەکانی بەهەشت ھەلییترێت).

٤٧٧٨ - (ضعیف) عن سويد بن وهب, عن رجل من أبناء أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم, عن أبيه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم نحوه, قال: (مَلَأَ اللَّهُ أُمَّنًا وَإِيمَانًا). لَمْ يَذْكُرْ قِصَّةَ (دَعَاهُ اللَّهُ). زَادَ (وَمَنْ تَرَكَ لُبْسَ ثَوْبٍ جَمَالٍ وَهُوَ يَقْدِرُ عَلَيْهِ). قَالَ بِشْرٌ أَحْسِبُهُ قَالَ (تَوَاضَعَا كَسَاهُ اللَّهُ حُلَّةَ الْكِرَامَةِ, وَمَنْ زَوَّجَ لِلَّهِ تَعَالَى تَوَجَّهَ اللَّهُ تَاجَ الْمُلْكِ).

واتە: لە سویدی کۆری وەهەبەو، لە پیاوی لە نەوێ هاوێلانی پێغه مەبەری خواوێ صلی اللہ علیہ وسلم، لە باوکیەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: لە پێغه مەبەری خواوێ صلی اللہ علیہ وسلم بە ھەمان شیوێ فەرمودە ی پیشو ھاتو، دەفەرموێت: ( - ئەو کەسە ی رقی بخواتەو لە کاتی کدا دەسەلاتی ھەبی بیرێژی ئەوێ - خۆی گەورە دلی پر دەکات لە باوێ و ئاشتی و ئارامی). باسی بە سەرھاتەکی نەکرد (خۆی پەرورەدگار لەناو ئاپۆرای خەڵکداو بە بەرچاوی سەرچەم دروستکراوەکانیەو بانگی دەکات) راوی ئەمە ی بۆ زیاد کرد: (ھەرکەس توانای لەبەرکردنی جلی ناویانگ و شۆرەت و جوان و کەشخەو گرانبەھای ھەبێت بەلام لەبەر بی فیزی و بی ھوایی لەبەری نەکات) بیشر وتی: وا ئەزانم راوی وتی: فەرمووی: (خۆی گەورە جل و بەرگی رێژ و کەرامەتی لەبەردەکات، وە ھەرکەس لەبەر رەزامەندی خۆی گەورە ھاوسەرگیری بکات لە گەل موسولمانیکی خاوەن تەقوادا ئەوێ خۆی گەورە لە قیامەتدا پاداشتی دەداتەو تاجی پاشایەتی لەسەر دەکات) - واتە بە ئەندازی مەملەکەتی پاشایە مۆلکی لەبەھەشت دەدات - .

٤٧٧٩ - (صحيح) عن الحارث بن سويد عن عبد الله أنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا تَعْدُونَ الصُّرْعَةَ فِيكُمْ؟). قَالُوا الَّذِي لَا يَصْرَعُهُ الرَّجَالُ. قَالَ: (لَا وَلَكِنَّهُ الَّذِي يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْغَضَبِ).

واته: لہ (حارث) ی کوری سویدی کوری (عبد الله) وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فہرمودیہ تی: (ئیوه کی به پالہ وان و نازا ده زانن؟) وتیان: نهو که سهی هیچ پیاوی ناتوانی پستی بدات له زهوی دهره قه تی نهیہ، فہرمودی: (نا نهو که سه نیہ، به لکو نهو که سهی پالہ وان و نازا دلیرہ که له کاتی هه لچون و تورپی دا رقی خوی بخواته وه).

## له کاتی هه لچون و تورپی دا چی بوتریٹ باشه.

### ٤ - باب مَا يُقَالُ عِنْدَ الْغَضَبِ.

٤٧٨٠ - (ضعيف) عن معاذ بن جبل قال: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَغَضِبَ أَحَدُهُمَا غَضَبًا شَدِيدًا حَتَّى خِيلَ إِلَيَّ أَنَّ أَنْفَهُ يَتَمَرَّعُ مِنْ شِدَّةِ غَضَبِهِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَأَعْلَمُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا لَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُهُ مِنَ الْغَضَبِ). فَقَالَ: مَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). قَالَ: فَجَعَلَ مُعَاذٌ يَأْمُرُهُ، فَأَبَى وَمَحَكَ، وَجَعَلَ يَزِدَادُ غَضَبًا.

واته: لہ (معاذ) ی کوری جہبہ لہ وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: لہ خزمهت پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم دوو پیاو بوو به شہرہ جنیوان، یه کیکیان شهونده تورہ بوو خه ریک بوو لوتی شہق به ریت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فہرمودی: (من وشہیہ ده زانم نه گهر نهو پیاوه بیلی رقه کی دہنیشیتہ وه نامینن) وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نهو وشہ کامیہ؟



فەرمووی: بێ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). واتە: خودایە پەنا دەگرم بە تۆ لە شەیتانی رەجم کراو و دوور لە رەحمەتى خودا. راوی وتی: (معاذ) فەرمانی پێ دەکرد کە بێ بەلام ئەو نەیدەویست بێ و زیاتر توورە بوو.

٤٧٨١ - (صحیح) عن سليمان بن صرد قال: اسْتَبَّ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ أَحَدُهُمَا تَحْمَرُّ عَيْنَاهُ وَتَتَفَيَّحُ أَوْدَاجُهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنِّي لَأَعْرِفُ كَلِمَةً لَوْ قَالَهَا هَذَا لَذَهَبَ عَنْهُ الَّذِي يَجِدُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). فَقَالَ الرَّجُلُ: هَلْ تَرَى بِي مِنْ جُنُونٍ.

واتە: لە سولهیمانی کورێ صورەدەو دەگیرنەو، کە وتوێتە: لە خزمەت پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم دوو پیاو بوو بە شەرە جێنویان، یەکیکیان چاوی سور بوو رەگی لاملی هەستا، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (من وشهيه دهرانم نه گهر نهو پیاو بێ رەکەى دەنیشیتەو نامینێ ئەویش: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). واتە: پەنادەگرم بە خوا لە شەیتانی رەجم کراو و دوور لە رەحمەتى خوا. پیاو کە وتی: بۆ لەتۆ وایە من شیت بووم.

٤٧٨٢ - (صحیح) عن أبي ذر قال: إن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لنا: (إِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ وَهُوَ قَائِمٌ فَلْيَجْلِسْ فَإِنْ ذَهَبَ عَنْهُ الْغَضَبُ وَإِلَّا فَلْيُضْطَجِعْ).

واتە: لە ئەبو (ذر) دەو دەگیرنەو، کە وتوێتە: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێ فەرمووی: (ئەگەر یەکیکتان رقی هەلساوتورەبوو بەپێو بوو با دانیشیت، ئەگەر رەکەى نیشتهو باشە ئەگینا با راکشیت).

٤٧٨٣ - (صحیح بما قبله) عن بكر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعَثَ أَبَا ذَرٍّ بِهَذَا الْحَدِيثِ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَهَذَا أَصْحُ الْحَدِيثَيْنِ.

واته: له به کړهوه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم نهبو (ذری نارد بو کارکی پیوست، جا راوی فرموده ی پیشوی گیرایه وه. نهبو داود ده لیت: نه فرموده یه له فرموده ی پیشو صه حیج تره.

٤٧٨٤ - (صحیح) عن أبو وائل القاص قال: دَخَلْنَا عَلَى عُرْوَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ السَّعْدِيِّ فَكَلَّمَهُ رَجُلٌ فَأَغْضَبَهُ، فَقَامَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ رَجَعَ وَقَدْ تَوَضَّأَ، فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي، عَنْ جَدِّي عَطِيَّةٍ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ).

واته: له نهبو وائیلی نه لقاصه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: چوین بو خزمه ت موحه ممه دی کورې سه عدی پیاوئ قسه ی له گه ل کرد توپه ی کرد هه ستا چوو ده سنوئری گرت، له پاشدا گه رایه وه ده سنوئری گرت، وتی: باوکم، له باپیرم (عطیه) وه بو ی گیرامه وه، که پیغمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (هه لچون و توورپه ی له شهیتانه وه یه و، شهیتانیش له ناگر دروستکراوه، ناگریش به ناو ده کوژیته وه، کاتی که یه کیکتان رقی هه ستا با ده سنوئری بگریت).

٤٧٨٤ - (ضعیف) عن أبو وائل القاص قال: دَخَلْنَا عَلَى عُرْوَةَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ السَّعْدِيِّ فَكَلَّمَهُ رَجُلٌ فَأَغْضَبَهُ، فَقَامَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ رَجَعَ وَقَدْ تَوَضَّأَ فَقَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي عَطِيَّةٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الْغَضَبَ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَإِنَّ الشَّيْطَانَ خُلِقَ مِنَ النَّارِ، وَإِنَّمَا تُطْفَأُ النَّارُ بِالْمَاءِ، فَإِذَا غَضِبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَتَوَضَّأْ).

واته: له نهبو وائیلی نه لقاصه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: چوین بو لای موحه ممه دی کورې سه عدی پیاوئ قسه ی له گه ل ده کرد توپه ی کرد، عوره

هه‌ستا چوو ده‌سنوێژی گرت و هاته‌وه‌ وتی: باوكم له باپیرمه‌وه (عطیه) بۆی گێڕامه‌وه، وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌لچون و توورپیی له شه‌یتانه‌وه‌یه‌وه، شه‌یتانی‌ش له‌ناگر دروستکراوه‌وه، ناگریش به‌ ناو ده‌کوژیته‌وه، کاتی که یه‌کیکتان رقی هه‌ستا با ده‌سنوێژ بگرت).

### سه‌بارته‌ به‌ ده‌ستگرتن به‌ کاری ئاسانه‌وه.

٥ - باب فی التجاوز (فی الأمر).

٤٧٨٥ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي أَمْرَيْنِ إِلَّا اخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِنَفْسِهِ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى فَيَنْتَقِمَ لِلَّهِ بِهَا.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: هه‌رکاتی که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆی بکرایه‌ته سه‌رپشک له‌نیوان دوو کاردا ئیلا کامه‌یان ئاسانه‌تر بویه‌ ئه‌وه‌یانی هه‌لده‌بژارد به‌ مه‌رجی ئه‌و کاره گوناوه‌ تاوان نه‌بویه، به‌لام نه‌گه‌ر گوناوه‌ تاوان بویه له هه‌موو که‌س زیاته‌ر لیی دورده‌که‌وته‌وه، هه‌رگیز هه‌ق و تۆله‌ی له‌که‌س نه‌ده‌سه‌ند بۆ نه‌فسی خۆی به‌لکو که‌سه‌که‌ی ده‌به‌خشی، مه‌گه‌ر که‌سی که‌ قه‌در و رێژی شه‌ریعه‌تی خوای گه‌وره‌ی بشکاندایه، ئه‌وه‌ تۆله‌ی ئه‌وه‌ی لی ده‌سه‌ند.

٤٧٨٦ - (صحیح) عن عائشة قالت: مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَادِمًا وَلَا امْرَأَةً قَطُّ.

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری

خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەرگیز نەیدەدا لە خزمەتکار و لە ئافەرت.

٤٧٨٧ - (صحیح) عن عبد الله يعني: ابن الزبير في قوله: (خُذِ الْعَفْوَ). قَالَ أَمَرَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَأْخُذَ الْعَفْوَ مِنْ أَخْلَاقِ النَّاسِ.

واتە: لە (عبد اللہ) ی کۆری زوێرەو دەگیرنەو، کە دەربارە ی ئەم ئایەتە: (خُذِ الْعَفْوَ). واتە: ھەموو کات بۆ جێبەجێکردنی کارەکانی رێگە ی ئاسان بگرە بەر و، عەفوو لێبوردنیش با رەوشتت بێ.

(عبد اللہ) وتی: پێغەمبەر ی خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەلایەن خۆی گەورەو فەرمانی پێ کراو بەرامبەر بە کاروکردەو ی خەڵک ئەگەر چاک بوو لێیان وەرگری، ئەگەر خراپیش بوو رێگە ی ئاسان بگرێتە بەر و، لێبوردنیشی ھەبێ.

## دەربارە ی مامەلە و

## ھەلسوگەوتی چاک بەرامبەر بە خەڵک.

### ٦ - باب فِي حُسْنِ الْعِشْرَةِ.

٤٧٨٨ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَلَغَهُ عَنِ الرَّجُلِ الشَّيْءُ لَمْ يَقُلْ: مَا بَالَ فُلَانٍ يَقُولُ؟ وَلَكِنْ يَقُولُ: (مَا بَالَ أَقْوَامٍ يَقُولُونَ: كَذَا وَكَذَا).

واتە: لە عائشەو رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتوێت: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم عادی وێ وابوو ئەگەر شتێکی لەبارە ی پیاویکەو ی بگەیشتایەتەو نەیدەفەرموو: ئەو پیاو بۆ ئاواو ئاوا دەڵێ، بەڵکو دەیفەرموو: ئەو بۆچی ھەندێ کەس ئاواو ئاوا دەڵێن).

۴۷۸۹ - (ضعیف) عن أنس: أَنَّ رَجُلًا دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلَيْهِ أَثَرُ صُفْرَةٍ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَلَمًا يُوَاجِهَ رَجُلًا فِي وَجْهِهِ بَشْيٌ يَكْرَهُهُ، فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ: (لَوْ أَمَرْتُمْ هَذَا أَنْ يَغْسِلَ ذَا عَنْهُ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: سَلِمَ لَيْسَ هُوَ عَلَوِيًّا، كَانَ يُبْصِرُ فِي النُّجُومِ، وَشَهِدَ عِنْدَ عَدِيِّ بْنِ أَرْطَاةَ عَلَى رُؤْيَاةِ الْهَلَالِ فَلَمْ يُجِزْ شَهَادَتَهُ.

واتہ: لہ نہنہ سی کوری مالیکہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیایو چوہرورہوہ بو لای پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم شوینہواری زہعفرانی پیوہ بو، پیغہمبہری صلی اللہ علیہ وسلم زور کہم پیشوازی لہ کہ سیك دہ کرد کہ شتی بہ روخساریہوہ بواہہ پیی ناخوش بواہہ، کاتی کہ چوہدہرہوہ فہرموی: (فہرمانتان بکردایہ بہم پیاوہ بیشوردایہو زہعفرانہ کہی لی بکردایہ تہوہ).

۴۷۹۰ - (حسن) عن أبي هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْمُؤْمِنُ غِرٌّ كَرِيمٌ، وَالْفَاجِرُ خَبٌّ لَيْئِمٌ).

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (باوہردار دل ساف و سادہو بہرپر و بہخشنہیہ، خراپہ کاریش نازاوہ گیر و فیلباز و خویری و نارہسہنہ).

۴۷۹۱ - (صحيح) عن عائشة قالت: اسْتَأْذَنَ رَجُلٌ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (يُنْسَ ابْنُ الْعَشِيرَةِ). أَوْ (يُنْسَ رَجُلُ الْعَشِيرَةِ). ثُمَّ قَالَ: (اإِذْنُوا لَهُ). فَلَمَّا دَخَلَ أَلَانَ لَهُ الْقَوْلَ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَلَنْتَ لَهُ الْقَوْلَ وَقَدْ قُلْتَ لَهُ مَا قُلْتَ؟ قَالَ: (إِنَّ شَرَّ النَّاسِ عِنْدَ اللَّهِ مَنْزِلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ وَدَّعَهُ - أَوْ تَرَكَهُ - النَّاسُ لِاتِّقَاءِ فُحْشِهِ).

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیایو داوای

مۆلەتی کرد بۆ ئەوەی بچیتە خزمەت پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، فەرمووی: (رینگەیی بدن با بیتەژورەو بەراستی کابرایەکی خراپە لەناو قەومە کەیدا). کاتێ کە ھاتەژورەو بۆ خزمەتی رووی خوش بوو بەرامبەری، عایشە وتی: ئەی پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، تۆ پیشتەر قسەیەکی ئاوات دەکرد دەربارەکی کە کابرایەکی خراپە کەچی ئیستا بە ھیمنی و نەرمونیانی لە گەلی دەدوینی؟ فەرمووی: (خراپترین پایە لەرپۆزی قیامەتدا لەلای خوای گەورە پایەیی ئەو کەسەیی کە خەڵک لەترسی ھەرزەگۆی و زمان پیسی وازی لی بەینن و خۆیانی لی پاریژن).

۴۷۹۲ - (حسن صحیح) عن عائشة رضي الله عنها: أَنَّ رَجُلًا اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ). فَلَمَّا دَخَلَ انْبَسَطَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَكَلَّمَهُ، فَلَمَّا خَرَجَ قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَا اسْتَأْذَنَ قُلْتُ: (بِئْسَ أَخُو الْعَشِيرَةِ). فَلَمَّا دَخَلَ انْبَسَطَ إِلَيْهِ! فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاحِشَ الْمُتَفَحِّشَ).

واتە: لە عایشەو ھەزای خوای لی بچ دەگیرنەو، کە وتویتی: پیاوی داوای مۆلەتی کرد بۆ ئەوەی بچیتە خزمەت پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (رینگەیی بدن با بیتەژورەو بەراستی براپەکی خراپە لەناو قەومە کەیدا). کاتێ کە ھاتەژورەو بۆ خزمەتی بە زەردەخەنەو رووی خوشەو ھەوێ، کاتێ کە روشتەدەرەو و تەم: ئەی پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، کاتێ کە رینگەت دا بیتەژورەو فەرمووت: (رینگەیی بدن با بیتەژورەو بەراستی براپەکی خراپە لەناو قەومە کەیدا). کەچی کە ھاتەژورەو تۆ بە زەردەخەنەو رووی خوشەو ھەوێ! فەرمووی: (ئەی عایشە بەراستی خوای گەورە کەسی ھەرزەگۆ و بەدگۆ و بەد فەق و خراپەکاری خوش ناوێت).

۴۷۹۳ - (ضعیف الإسناد) عن عائشة رضي الله عنها، بهذه القصة، قالت: فقال: - تعني النبي صلى الله عليه وسلم - : (يَا عَائِشَةُ، إِنَّ مِنْ شَرِّ النَّاسِ الَّذِينَ يُكْرَمُونَ اتِّقَاءَ أَلْسِنَتِهِمْ).

واته: له عائیشه وه رهزای خوی لی بیج هه مان به سه رهات هاتوه، عائیشه وتی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فم موی: (تهی عائیشه، به راستی خراپترین کهس نهو که سانهن که خه لک ریژیان لی ده گرن له ترسی زمانیان واته له بهر نهوهی سه لامهت بن له زمانیان نه وهنده به دگۆ و زمان پیسن).

۴۷۹۴ - (حسن) عن أنس قال: مَا رَأَيْتُ رَجُلًا اتَّقَمَ أُذُنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْتَحِي رَأْسَهُ، حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يُنْحَى رَأْسُهُ، وَمَا رَأَيْتُ رَجُلًا أَخَذَ بِيَدِهِ فَتَرَكَ يَدَهُ، حَتَّى يَكُونَ الرَّجُلُ هُوَ الَّذِي يَدْعُ يَدَهُ.

واته: له نه نه سه وه ده گیر نه وه، که وتیه تی: هه رگیز نه مدیه پیاوی ده می به ری بو لای گوپی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم بو نهوهی به نه ینی قسه ی له گه ل بکات سه ری لابه ری هه تا نهو که سه قسه که ی ته واو نه کردایه وه ده می خوی دور نه خستایه ته وه، وه هه ر کهس ته وه قه ی له گه ل بکردایه هه تا خوی دهستی به رنه دایه پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم دهستی نهوی به رنه ده دا.

## سه بارهت به حه یاو شهرم و شکۆ.

### ۷ - باب فی الحیاء

۴۷۹۵ - (صحیح) عن ابن عمر قال: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ عَلَى رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَهُوَ يَعِظُ أَخَاهُ فِي الْحَيَاءِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (دَعُهُ فَإِنَّ الْحَيَاءَ مِنَ الْإِيمَانِ).

واته: له ئیبنو عومه ره وه رهزای خویان لی بیج ده گیر نه وه، که وتیه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم دای به لای پیاویکی نه نصاریدا له سه ر حه یاو شهرم گله یی ده کرد له برایه کی موسولمانی و نامۆزگاری ده کرد،

پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (وازی لی بێنە چونکە ھەیاو شەرم بەشیکە لە ئیمان و باوەڕ).

٤٧٩٦ - (صحیح) عن عمران بن حصین قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْحَيَاءُ خَيْرٌ كُلُّهُ). أَوْ قَالَ: (الْحَيَاءُ كُلُّهُ خَيْرٌ). فَقَالَ بُشَيْرُ بْنُ كَعْبٍ: إِنَّا نَجِدُ فِي بَعْضِ الْكُتُبِ أَنَّ مِنْهُ سَكِينَةٌ وَوَقَارٌ وَمِنْهُ ضَعْفٌ. فَأَعَادَ عِمْرَانُ الْحَدِيثَ، وَأَعَادَ بُشَيْرٌ الْكَلَامَ، قَالَ: فَغَضِبَ عِمْرَانُ حَتَّى احْمَرَّتْ عَيْنَاهُ وَقَالَ: أَلَا أَرَانِي أُحَدِّثُكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَتَحَدَّثُنِي عَنْ كُتُبِكَ!! قَالَ: قُلْنَا: يَا أَبَا نُجَيْدٍ! إِيه، إِيه.

واتە: لە عیمەرانی کۆری حوسەینەو دەگیرنەو، کە وتوینەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموونەتی: (ھەیاو شەرم و شکۆ خێر و بێرە ھەمووی) یان فەرمووی: (ھەیاو شەرم و شکۆ ھەمووی خێر و بێرە). بوشەیری کۆری کەعب وتی: ئێمە لە ھەندێ پەرتوکدا دیومانە ھەیاو شەرم و شکۆ ھەندیکێ مایە و یقار و ئارامی و شکۆمەندیە، ھەشیەتی مایە زەبوونی و لاوازیە بۆ ئادەمیزاد، عیمەرانی فەرموودە کە دوپات کردووە، بوشەیریش قسە کە خۆی دوپات کردووە، راوی وتی: عیمەرانی ئەوەندە تورە بوو چاوەکانی سور ھەلگەران وتی: من پێت دەڵێم: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئاوا دەفەرموین، کەچی تۆ دەڵێی: لە فلان پەرتوکدا وا ھاتو، راوی وتی: وتمان: ئەی باوکی نوجەید! ھیواش، ھیواش. - تورە مەبە بوشەیر پیاویکی راستگۆیەو لە خۆمانە - .

٤٧٩٧ - (صحیح) عن أبو مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى: إِذَا لَمْ تَسْتَخِرْ فَافْعَلْ مَا شِئْتَ).

واتە: لە ئەبو مەسعودو دەگیرنەو، کە وتوینەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموونەتی: (ئەوێ لە پێغەمبەرە پێشینەکانەو دەماو دەم گەشتۆتەو بەم خەڵکەو بۆمان ماوەتەو ئەمە: ئەگەر شەرم ناکە چی دەکە بیکە).



## سه‌بارت به خوره‌وشت و ئاکاری جوان.

### ٨ - باب فی حُسْنِ الْخُلُقِ.

٤٧٩٨ - (حسن صحیح) عن عائشة رحمها الله قالت: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيُذْرِكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ).

واته: له عائشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (به‌راستی خاوه‌ن باوه‌ر به‌هوی خوره‌وشت و ئاکاری جوانه‌وه پله‌و پایه‌ی ده‌گاته پله‌و پایه‌ی رۆژوه‌وانی شه‌ونوێژکه‌ر).

٤٧٩٩ - (صحیح) عن أبو الدرداء، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ).

واته: له ئه‌بو ده‌ردائه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (به‌راستی هیچ شتی له خوره‌وشت و ئاکاری جوان قورس تر نیه له‌سه‌ر ته‌رازووی کرده‌وه‌کان). - نه‌وه‌نده‌ خیر و پاداشتی زۆر و گه‌وره‌یه له‌لای خوای په‌روه‌ردگار - .

٤٨٠٠ - (حسن) عن أبو أمامة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَنَا زَعِيمٌ بِبَيْتٍ فِي رِبْضِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْمِرَاءَ وَإِنْ كَانَ مُحِقًّا، وَبَيْتٍ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ لِمَنْ تَرَكَ الْكَذِبَ وَإِنْ كَانَ مَارِحًا، وَبَيْتٍ فِي أَعْلَى الْجَنَّةِ لِمَنْ حَسَّنَ خُلُقَهُ).

واته: له ئه‌بو ئومامه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله

عليه وسلم فهرمودیه تی: (من دهیم به که فیل و دهسته بهری کۆشک و ته لاری له دهورو بهری بههشتدا بۆ که سی که واز بهیتی له چهقه و ده مه ده می با له سه ههق بی، وه دهیم به که فیل و دهسته بهری خانیه که له ناوه راستی بههشتدا بۆ که سی که واز بهیتی له درۆ با به گالته شه وه بی، ههروه ها دهیم به که فیل و دهسته بهری خانیه له لای ژورووی بههشته وه بۆ که سی که خوره وشت و ئاکاری جوان بی).

٤٨٠١ - (صحیح) عن حارثة بن وهب قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ الْجَوَّاظُ، وَلَا الْجَعْظَرِيُّ). قَالَ: وَالْجَوَّاظُ: الْغَلِيظُ الْقَفْظُ.

واته: له (حارثه) ی کوری وهه به وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمودیه تی: (که سی به دره وشت و رۆح زل و دل رهق و بای ههوا ناچیه بههشته وه).

## سه بارهت به شت گه وره کردن که کاریکی باش نیه.

### ٩ - باب فی کراهیه الرّفعة فی الأمور.

٤٨٠٢ - (صحیح) عن أنس قال: كَانَتْ الْعَضْبَاءُ لَا تُسَبِّقُ، فَجَاءَ أَعْرَابِيٌّ عَلَى قَعُودٍ لَهُ فَسَابَقَهَا فَسَبَقَهَا الْأَعْرَابِيُّ، فَكَانَ ذَلِكَ شَقًّا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (حَقٌّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ لَا يَرْفَعَ شَيْئًا مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ).

واته: له نه نه سه وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وشتره میینه کی هه بوو ناوی (عضباء) بوو، نه وه نه خیرا ده رۆشت ههچ وشتری پیشی نه ده دایه وه، جاری عه ره بیکی ده شته کی هات نۆبه نه وشتریکی

پێی بوو پیش (عصباء) کەوت، ئەمەش زۆر قورس و گران بوو لەسەر هاوێڵانی  
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، فەرمووی: (بوو بە هەق لەسەر خوا  
گەورە کە هەرچی لەم دونیایەدا سەر بەرزبکاتەوێ ئیلا سەری پێی دادەنەوێتێتەو).

۴۸۰۳ - (صحیح) عن أنس، بهذه القصة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال:  
(إِنَّ حَقًّا عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ لَا يَرْتَفِعَ شَيْءٌ مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَضَعَهُ).

واتە: لە ئەنەسەو، هەمان بەسەرھات هاتو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم  
فەرموویەتی: (بوو بە هەق لەسەر خوا گەورە کە هەرچی لەم دونیایەدا  
سەر بەرزبکاتەوێ ئیلا سەری پێی دادەنەوێتێتەو).

## سەبارەت بە تارێفکردن کە کاریکی باش نیە.

### ۱۰ - باب فِي كَرَاهِيَةِ التَّمَادُحِ.

۴۸۰۴ - (صحیح) عن همام قال: جَاءَ رَجُلٌ فَأَثْنَى عَلَى عُثْمَانَ فِي وَجْهِهِ فَأَخَذَ  
الْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ ثُرَابًا فَحَثَا فِي وَجْهِهِ، وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ  
وَسَلَّمَ: (إِذَا لَقِيتُمُ الْمَدَّاحِينَ فَاحْثُوا فِي وُجُوهِهِمُ الثُّرَابَ).

واتە: لە هەممەموو دەگیرنەو، کە وتوێتی: پیاوی هات دەستی کرد بە ستایش  
و تارێفکردنی پیشەوا (عثمان) رەزای خوا لێ بێ، مێقدادی کۆری ئەسوود  
هەندێ خۆلی هەلگرت و وەشاندی بە رووی پیاوێکەدا وتی: پێغەمبەری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (کاتی گەشتن بەو کەسانە ستایش و  
تارێفی خەڵک دەکەن خۆل بکەن بە دەم و چاویاندا).

٤٨٠٥ - (صحیح) عن أبو بكرة: أَنَّ رَجُلًا أَتَنِي عَلَى رَجُلٍ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ: (قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ). ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قَالَ: (إِذَا مَدَحَ أَحَدُكُمْ صَاحِبَهُ لَا مَحَالَهَ فَلْيَقُلْ: إِنِّي أَحْسِبُهُ كَمَا يُرِيدُ أَنْ يَقُولَ، وَلَا أَزْكِيهِ عَلَى اللَّهِ).

واته: له ئەبو بەکرەو دەگیرنەو، کە پیاوی له خزمەت پێغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم وەسفی چاکەى پیاویکی کردو تاریفی کرد، پێغه مبهر صلی الله علیه وسلم سێ جار پێی فەرموو: (ملى هاوړیکه ت شکاندو به هیلاکتا برد)، له پاشدا فەرموو: (ئه گەر که سیکتان ناچار بوو تاریفی که سێ بکات با بلێ: من وا ئەزانم ئەو پیاو ئاواو ئاوايه، به مەرچی بهو شیوێه ش بیّت، به هیچ شیوێه نابێ بریار بدات و بلێ فلان کهس لای خوا پاکه چونکه ئەو ده خوا خۆی دەیزانی).

٤٨٠٦ - (صحیح) عن مطرف قال: قال أبي: انْطَلَقْتُ فِي وَفْدِ بَنِي عَامِرٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْنَا: أَنْتَ سَيِّدُنَا. فَقَالَ: (السَّيِّدُ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى). قُلْنَا: وَأَفْضَلُنَا فَضْلًا وَأَعْظَمُنَا طَوْلًا. فَقَالَ: (قُولُوا بِقَوْلِكُمْ أَوْ بَعْضَ قَوْلِكُمْ وَلَا يَسْتَجِرِبَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ).

واته: له (مُطَرِّف) هوه دەگیرنەو، کە وتویه تی: باوکم وتی: له گەل نوێنەری بهنی عامردا چووم بۆ خزمەت پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتمان: تۆ گەورەو سەیدی نێمەیت، فەرموو: (گەورەو سەید هەر خۆی بەرز و شکۆمەندە). - بهو سیفەتەى که هەموو خەڵک بەندەى ئەون هەر خوايه - وتمان: تۆ گەورەو سەرورەمانی بۆ چاکى و فەزڵ و بەخشندهی و سەخواهت، فەرموو: (قسهی گونجاو بلێن و هەندى لەم قسانە تان بلێن قەیدى نیه بەلام وریابن شەیتان کارێکتان پێ نەکات پێی لێ هەڵبێن لەپراده دەری بکەن وه شەیتان نەتانکاته وه کیلى خۆی).

## سه بارهت به نهرم و نیانی.

### ١١ - باب فی الرِّفْقِ.

٤٨٠٧ - (صحیح) عبد الله بن المغفل، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ، وَيُعْطَى عَلَيْهِ مَا لَا يُعْطَى عَلَى الْعُنْفِ).

واته: له (عبد الله)ی کورپی عوغه فه له وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهه ر صلى الله عليه وسلم فهرموویه تی: (خوای گه وه ره خوئی نهرم و نیانه وه له هه موو شتی کدا نهرم و نیانی پئی خو شه، نه و پاداشت و به خششه ی که خوا دهیدات به بهنده ی خوئی له سه ر نهرم و نیانی له سه ر هیچ شتی کی تر پاداشتی ناداته وه به و شیویه).

٤٨٠٨ - (صحیح) عن المقدم بن شريح، عن أبيه قال: سَأَلْتُ عَائِشَةَ عَنِ الْبَدَاوَةِ، فَقَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَبْدُو إِلَى هَذِهِ التَّلَاعِ وَإِنَّهُ أَرَادَ الْبَدَاوَةَ مَرَّةً فَأَرْسَلَ إِلَيَّ نَاقَةً مُحَرَّمَةً مِنْ إِبِلِ الصَّدَقَةِ فَقَالَ لِي: (يَا عَائِشَةُ، ارْزُقِي فَإِنَّ الرِّفْقَ لَمْ يَكُنْ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا زَانَهُ، وَلَا نُزِعَ مِنْ شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا شَانَهُ).

واته: له میقدامی کورپی شوره یحه وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: سه بارهت به روشتن بو بیابان له عایشه م رهزای خوای لی بی پرسی؟ وتی: جارئ پیغه مبهه ری خوا صلى الله عليه وسلم چوو بو شونئی له بیابان ناوئی کی لی بوو له سه ره وه دهاته خواره وه وه تافگه، جا وشرتی کی زه کاتی بو ناردم که کهس سواری نه بوو بوو وه باری لی نه ترا بوو، پئی فهرمووم: (ئه ی عایشه نهرم و نیان و له سه ره خو به، چونکه نهرم و نیانی و له سه ره خوئی له هه ر شتی کدا بوو نه وه بیگومان جوانی ده کات، له هه ر شتی کیشدا نه میئیت ناشییرین و نارپکی ده کات).

٤٨٠٩ - (صحیح) عن جریر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ يُحَرِّمَ الرَّفْقَ يُحَرِّمَ الْخَيْرَ كُلَّهُ).

واتە: لە جەریرەوە دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (هه‌رکەس بێ بەش بێ لە نهرم و نیانی ئەوه به‌راستی بێ بەش له‌و هه‌موو خێر و چاکه‌یه‌).

٤٨١٠ - (صحیح) عن مصعب بن سعد، عن أبيه، قال الأعمش: ولا أعلمه إلا عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (التَّوَدُّةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا فِي عَمَلِ الْآخِرَةِ).

واتە: لە موصعه‌بی کو‌ری سه‌عه‌وه، له‌ باوکیه‌وه، ئەعمش وتی: پێ نازانم ئیلا ئەوه نه‌بی کە ئەم فەرموده‌ له‌ پێغه مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم ریاوایه‌ت کراوه فەرمویه‌تی: (نهرم و نیانی و له‌سه‌رخو‌یی له‌هه‌موو شتی‌کدا باشه‌، مه‌گه‌ر له‌ئیش و کاری قیامه‌تدا له‌وه‌دا ده‌ست وێردو په‌له‌ی لی بکری‌ت باشه‌).

## سه‌باره‌ت به‌ سوپاسگوزاری چاکه‌کار.

### ١٢ - باب فِي شُكْرِ الْمَعْرُوفِ.

٤٨١١ - (صحیح) عن أبي هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَشْكُرُ اللَّهَ مَنْ لَا يَشْكُرُ النَّاسَ).

واتە: له‌ ئەبو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویه‌تی: (سوپاسی خوای گه‌وره‌ ناکات که‌ سیک که‌ سوپاسی خه‌لک نه‌کات له‌سه‌ر چاکه‌).

٤٨١٢ - (صحیح) عن أنس، أَنَّ الْمُهَاجِرِينَ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَتِ الْأَنْصَارُ بِالْأَجْرِ كُلِّهِ. قَالَ: (لَا مَا دَعَوْتُمُ اللَّهَ لَهُمْ وَأَتَيْتُمُ عَلَيْهِمْ).

واتە: لە ئەنەسەوه دەگیرنەوه، کە (مهاجرین) کوچ کەرەکان وتیان: ئەی پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ھەموو پاداشت و خێرو بیرێ بۆ ئەنصارەکانە، فەرمووی: (نا، مادەم ئێوەش بپاریتەوه بۆیان و ستایشیان بکەن).

٤٨١٣ - (حسن) عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ أُعْطِيَ عَطَاءً فَوَجَدَ فَلْيَجْزِ بِهِ، فَإِنْ لَمْ يَجِدْ فَلْيُتْنِ بِهِ، فَمَنْ أَتْنَى بِهِ فَقَدْ شَكَرَهُ، وَمَنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ).

واتە: لە جابری کورپی (عبد اللہ) وه دەگیرنەوه، کە وتوێتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (کاتی کەسێ بەخششیکی دێدەنی ئەگەر ھەببو با تۆلە بۆ بکاتەوه بە چاکە پاداشتی بداتەوه، ئەگەر نەیبو ئەوه با بۆی بپاریتەوه ستایشی بکات و پێ بزانی، ئەگەر بۆی پارایەوهو دوای خیری بۆ کرد بێگومان ئەوه سوپاسی کردووه، ئەوهی بشارتەوهو پێ نەزانی ئەوه کوفری نیعمەتەکە ی کردووه کەسیکی سێلەو پێ نەزانە).

٤٨١٤ - (صحیح) عن جابر، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال (مَنْ أَبْلَى بَلَاءً فَذَكَرَهُ فَقَدْ شَكَرَهُ، وَإِنْ كَتَمَهُ فَقَدْ كَفَرَهُ).

واتە: لە جابری کورپی (عبد اللہ) وه دەگیرنەوه، کە وتوێتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (کاتی کەسێ بەخششیکی دێدەنی ئەگەر باسی کردو بۆی پارایەوهو پێ بزانی ئەوه سوپاسی کردووه، ئەوهی بشارتەوهو پێ نەزانی ئەوه کوفری نیعمەتەکە ی کردووه کەسیکی سێلەیه).

## سہارہت بہ دانیشن لہ سہرہ ریگاکاندا

### ۱۳ - باب فی الجُلُوسِ فی الطُّرُقَاتِ.

۴۸۱۵ - (صحیح) عن أبو سعید الخدری: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ بِالطُّرُقَاتِ). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا بُدُّ لَنَا مِنْ مَجَالِسِنَا نَتَحَدَّثُ فِيهَا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنْ أَبَيْتُمْ فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ؟). قَالُوا: وَمَا حَقُّ الطَّرِيقِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (غَضُّ الْبَصَرِ، وَكُفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ، وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ).

واتہ: لہ تہو سہ عیدی خودریہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (ہوشیار بن نہکن لہ سہر ریگہو باندا دانیشن). وتیان: تہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چارمان نیہو زہورہ شورنی نیہ دہ مہ تہ قی لی بکہین تہوی تہبی، فہرموی: (تہ گہر ناچار بیون تہوہ مافی ریگہویان بدن؟) وتیان: تہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم مافی ریگہویان چییہ؟) فہرموی: (چاوی خوتان بگرن لہ نامہ حرم، نازاری کس مہدن، وہ لامی سلاو بدنہوہ، فرمان بکن بہ چاکہو، ریگری بکن لہ خراپہ).

۴۸۱۶ - (حسن صحیح) عن أبي هريرة: عن النبي صلى الله عليه وسلم في هذه القصة، قال (وَإِشَادُ السَّيْلِ).

واتہ: لہ تہو ہورہیرہوہ، لہ پیغہ مہرہوہ صلی اللہ علیہ وسلم ہمان بہ سہرہات ہاتوہ، تہو ہورہیرہوہ وتی: (ریگہی چاک نیشانی خہلک بدن).



٤٨١٧ - (صحیح) عن ابن حجر العدوي قال سمعت عمر بن الخطاب، عن النبي صلى الله عليه وسلم، في هذه القصة، قال: (وَتُعَيِّثُوا الْمَلْهُوفَ، وَتَهْدُوا الضَّالَّ).

واته: له ئیبنو حوجەیری عەدەویەو دەگیرنەو، کە وتویتی: بۆ خۆم گویم له پێشەوا عومەری کۆری (خطاب) بوو رەزای خۆی لێ بێ، له پێغەمبەرەوە صلی اللہ علیہ وسلم هەمان بەسەرھات هاتو، راوی وتی: (بە هاناوہ چون و یارمەتیدانی لێ قەوماوان و ستەم لێ کراو، رینگ نیشانی خەڵک).

٤٨١٨ - (صحیح) عن أنس قال: جَاءَتِ امْرَأَةٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً. فَقَالَ لَهَا: (يَا أُمَّ فُلَانٍ اجْلِسِي فِي أَى نَوَاحِي السَّكِّ شِئْتِ حَتَّى أَجْلِسَ إِلَيْكَ). قَالَ: فَجَلَسْتُ، فَجَلَسَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَيْهَا حَتَّى قَضَتْ حَاجَتَهَا. وَلَمْ يَذْكُرِ ابْنُ عِيسَى (حَتَّى قَضَتْ حَاجَتَهَا).

واته: له ئەنەسەو دەگیرنەو، کە وتویتی: ئافەرەتی هاتە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کارێکی پێوستم پێتە، پێی فەرموو: (ئەو دایکی فڵان برۆ له چ لایەکی رینگادا دادەنیشی لەلات دادەنیشم). راوی وتی: ئافەرەتە کە دانیشت و، پێغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم دانیشت هەتا پێوستیە کە ی بۆ جیبەجێ کرد. ئیبنو عیسا باسی (هەتا پێوستیە کە ی بۆ جیبەجێ کرد) ی نەکرد.

٤٨١٩ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ فِي عَقْلِهَا شَيْءٌ، مِمَّا عَنَاهُ.

واته: له ئەنەسەو دەگیرنەو، کە ئافەرەتی تۆزێ ھۆشی تەواو نەبوو، جا راوی فەرمودە کە ی گیرایەو بە هەمان مانای فەرمودە ی پێشوو.

## سەبارەت بە فراوانی کۆر و دانیشتنەکان

### ١٤ - باب فی سَعَةِ الْمَجْلِسِ.

٤٨٢٠ - (صحیح) عن أبي سعيد الخدري قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول (خَيْرُ الْمَجَالِسِ أَوْسَعُهَا).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خودریەو دەگێرنەو، کە وتیەتی: بۆ خۆم گوێم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (چاکترین کۆر و دانیشتنەکان فراوانترینانە).

## سەبارەت بە دانیشتن لەنیوان و خۆرو سیبەردا

### ١٥ - باب فی الْجُلُوسِ بَيْنَ الظِّلِّ وَالشَّمْسِ.

٤٨٢١ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال أبو القاسم صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ فِي الشَّمْسِ). وَقَالَ مَخْلَدٌ (فِي الْفَيْءِ). (فَقَلَصَ عَنْهُ الظِّلُّ وَصَارَ بَعْضُهُ فِي الشَّمْسِ وَبَعْضُهُ فِي الظِّلِّ فَلْيَقُمْ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتیەتی: ئەبو قاسیم صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ئەگەر کەسیکتان لەبەر خۆر دایشتبوو سیبەرەکی لەسەر لاچوو بەشیوێیە ھەندێ لە جەستەیی لەبەر خۆردا بوو ھەندیکێ تری لەبەر سیبەردا بوو با ھەستی یان بچیتە بەر سیبەرەکە یا بچیتە بەرخۆرەکە).

٤٨٢٢ - (صحیح) عن قیس، عن أبیه، أَنَّهُ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ، فَقَامَ فِي الشَّمْسِ، فَأَمَرَ بِهِ فَحُوِّلَ إِلَى الظِّلِّ.

واتە: لە قەیسەو، لە باوکیەو، دەگیرنەو، کە وتیەتی: کاتی باوکم هات پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وتاری دەدا، باوکم لەبەر هەتاو دانیش، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی پێ کرد بچیتە بەر سیبەر.

**سەبارەت بە دانیشنی هەلقە هەلقە بو قورئان خویندن  
و فیربوونی زانستی شەری و زیکر و یادی خوا.**  
١٦ - باب فِي التَّحَلُّقِ.

٤٨٢٣ - (صحیح) عن جابر بن سمرة قال: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَسْجِدَ وَهُمْ حِلَقٌ فَقَالَ (مَا لِي أَرَاكُمْ عِزِينَ).

واتە: لە جابری کوری سەمورەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چووێ مەزگەوتەو، خەڵکە کە هەلقە هەلقە دانیشبوون، فەرمووی: (ئەو بو دەتانینم بازنە بازنە و کۆمەڵ کۆمەڵ پەرت و بلاو دانیشتوون). - بو ریز نابن بو نوێژکردن -.

٤٨٢٦ - (صحیح) عن الأعمش، بهذا، قال: كَانَهُ يُحِبُّ الْجَمَاعَةَ.

واتە: لە ئەعمەشەو هەمان فەرموودە هاتو، وتی: وەك بلی حەزی دەکرد پەرت و بلاو نەبن و کۆمەڵ بن).

٤٨٢٧ - عن جابر بن سمرة قال: كُنَّا إِذَا أَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ أَحَدُنَا حَيْثُ يَنْتَهِي.

واته: له جابری کوری سه موروه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ئیمه که ده چوینه خزمهت پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ریزی کۆره که تا کوی گه یشتبو له ویا داده نیشیتین.

### سه بارهت به دانیشنی له ناوه پراستی ههلقه ی کۆر و دانیشتندا ١٧ - باب الجُلُوسِ وَسَطَ الْحَلَقَةِ.

٤٨٢٦ - (ضعيف) عن حذيفة، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ مَنْ جَلَسَ وَسَطَ الْحَلَقَةِ.

واته: له (حذيفة) وه ده گیرنه وه، که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم نه فره تی کردوه له و که سه ی له ناوه پراستی ههلقه ی کۆر و دانیشتندا داده نیشیت.

### سه بارهت به که سن له جیی خوی ههستی بو که سیکی تر. ١٨ - باب فِي الرَّجُلِ يَقُومُ لِلرَّجُلِ مِنْ مَجْلِسِهِ.

٤٨٢٧ - (ضعيف) عن سعيد بن أبو الحسن قال: جَاءَنَا أَبُو بَكْرَةَ فِي شَهَادَةٍ، فَقَامَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ مَجْلِسِهِ، فَأَبَى أَنْ يَجْلِسَ فِيهِ وَقَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ ذَا، وَنَهَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَمْسَحَ الرَّجُلُ يَدَهُ بِثَوْبٍ مَنْ لَمْ يَكْسُهُ.

واته: له سه‌عیدی کوری ئەبو حەسەنەو دەگیرنەو، که وتویه‌تی: ئەبو بەکرە هات بۆ شایه‌تی دان، پیاوی له‌شوینه‌که‌ی خۆی هه‌ستا بۆئەو‌ی ئەبو بەکرە دانیشتی، بەلام دانه‌نیشت وتی: پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم ئەو کارە‌ی قەدەغە‌کردو، هه‌روه‌ها رنگری کردو له‌و‌ی که‌سی ده‌ستی بسپری به‌ پۆشاک‌ی که‌سیکی تر‌دا له‌کاتی‌کدا له‌به‌ری نه‌کردی.

۴۸۲۸ - (حسن) عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ لَهُ رَجُلٌ مِنْ مَجْلِسِهِ، فَذَهَبَ لِيَجْلِسَ فِيهِ، فَتَهَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له سه‌عیدی کوری ئەبو حەسەنەو دەگیرنەو، که وتویه‌تی: پیاوی هات بۆ خزمەت پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم، پیاوی له‌شوینه‌که‌ی خۆی هه‌ستا بۆئەو‌ی ئەو پیاوه‌ دانیشتی، پیاوه‌که‌ وستی بروات له‌ شوینه‌که‌ی ئەو دانیشتی پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم رنگری لی کردو نه‌یهیشت دانیشتی.

## باسی ک‌ی شایسته‌یه بۆ هاو‌ده‌م و هاو‌ریه‌تی.

۱۹ - باب مَنْ يُؤْمَرُ أَنْ يُجَالَسَ.

۴۸۲۹ - (صحيح) عن أنس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ طَعْمُهَا طَيِّبٌ وَلَا رِيحَ لَهَا، وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الرِّيحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ، وَمَثَلُ الْفَاجِرِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ طَعْمُهَا مُرٌّ وَلَا رِيحَ لَهَا، وَمَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْمِسْكِ إِنْ لَمْ يُصْبَكَ مِنْهُ شَيْءٌ أَصَابَكَ مِنْ رِيحِهِ، وَمَثَلُ جَلِيسِ الشُّوِّ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْكِبْرِ إِنْ لَمْ يُصْبَكَ مِنْ سَوَادِهِ أَصَابَكَ مِنْ دُخَانِهِ).

واتە: لە ئەنەسەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (نمونەى ئەو موسلمانەى قورئان دەخوینیت وەك تورنج (پرتەقال و مزرەمەنیەكان) وایە بۆنى خۆشە، چونکە دەخوینیت، تامیشی خۆشە، چونکە کاری پێدەكات، نمونەى ئەو موسلمانەى قورئان ناخوینیت وەك خورما وایە، تامی خۆشە بەلام بۆنى نیە، نمونەى ئەو دووروو مونا فیکەى قورئان دەخوینیت وەك رەیحانە وایە بۆنى خۆشە بەلام تامی تالە، ئەو دووروو قورئان ناخوینیت ئەو وەك گوژالکە وایە بۆنى نیە و تامیشی زۆر تالە، نمونەى ھاودەمى چاک وەك میسک فروشە ئەگەر هیچت لێ دەست نەکەوتت بۆنە خۆشەکەیت بۆ دیت، نمونەى ھاودەمى خراپیش وەك ئاسنگەرە ئەگەر گر و رەشیەکەیت بەرنەکەوتت دوکەلەکەى دیت بەسەرتدا).

۴۸۳۰ - (صحیح) عن أنس، عن أبو موسى، عن النبي صلى الله عليه وسلم بهذا الكلام الأول إلى قوله: (وَطَعْمُهَا مُرٌّ). وَزَادَ ابْنُ مُعَاذٍ قَالَ: قَالَ أَنَسٌ: وَكُنَّا نَتَحَدَّثُ: أَنَّ مَثَلَ جَلِيسِ الصَّالِحِ. وَسَاقَ بَقِيَّةَ الْحَدِيثِ.

واتە: لە ئەنەسەو، لە ئەبو موساو، لە پیغمبەرەو صلی اللہ علیہ وسلم، فەرمودەى پێشوو هەتا (وَطَعْمُهَا مُرٌّ) هاتو، ئیبنو (معاذ) بەلام ئەمەى بۆ زیاد کرد: وتی: ئەنەس وتی: ئیمە باسی ئەویمان دەکرد کە: (نمونەى ھاودەمى چاک وەك میسک فروشە ...) جا راوی فەرمودەکەى گیرایەو.

۴۸۳۱ - (صحیح بما قبله) عن أنس بن مالك، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ). فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واتە: لە ئەنەسى کورپی مالیکەو دەگیرنەو، کە پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (نمونەى ھاودەمى چاک وەك میسک فروشە ...) جا راوی فەرمودەکەى بە هەمان شیوێ گیرایەو.

٤٨٣٢ - (حسن) عن أبو سعيد، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤِمِّنًا، وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا).

واتە: لە ئەبو سەعیدەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (هاوڕێیەتی کەس مەکە جگە لە باوەردار، با جگە لە خاوەن تەقواو خواناس کەس نانیشت نەخوات). - مەبەست لەوێه موسوڵمان تێکەڵی غەیری باوەردار و خاوەن تەقوا نەکات - .

٤٨٣٣ - (حسن) عن أبي هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (پیاو لەسەر رێباز و دینی هاوڕێ و برادەرەکیەتی، با ھەر یەکێ لە ئێوە سەیر بکات و سەرنج بدات بزانێ کێ برداریەتی). - ئەگەر لەدین و ڕوشتی رازی بوو ئەو بە هاوڕێیەتی بکات، ئەگەر ئەوێش نەبوو و ڕووە لێی دوور بکەوێتەو تێکەڵاوی نەکات - .

٤٨٣٤ - (صحيح) عن أبو هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (الْأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجَنَّدَةٌ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اتَّخَلَفَ، وَمَا تَنَافَرَ مِنْهَا اخْتَلَفَ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (رووحەکان وەک چەند کۆمەڵێ سەربازی مەشق پێکراو وان، کە ھەر لەسەرەتاو خۆی گەورە لەپیش دروستکردنی جەستەدا دروستی کردون، لە عالەمی رووحدا جوۆرە مەشقیکی پێ کردوون جا ئەوانەیان کە ناشنابوون بە یە کتر و ھۆگری یە کتربوون لەژێانی دنیا شدا ھۆگری یە کتردەبن و پیکەو دەگونجین، و ئەوانەشیان کە لەیە ک جودابوون لەژێانی دنیا شدا لەیە ک جیادەبن و پیکەو ناگونجین).

## سہبارت بہ چہقہو دہمہقالہ کہ شتیکی خراپہ. ۲۰ - باب فی کزایہ المراء.

۴۸۳۵ - (صحیح) عن أبو موسى قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا بَعَثَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ فِي بَعْضِ أَمْرِهِ قَالَ: (بَشِّرُوا وَلَا تَنْفَرُوا، وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا).

واتہ: لہ نبو موساوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: کاتی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم یہ کی لہ ہاوہلانی دہنارد بو کاری دہیفہرموو: (موژدہ بدن و دوورخہروہ مہبن نہوندہ خہلک مہترسینن ناٹومید بین لہرہحمہتی خوا بہہوی تاوانہکانیانہوہ، ناسانکاری بکہن و کار قرس و گران مہکہن لہسہر خہلک).

۴۸۳۶ - (صحیح) عن السائب قال: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلُوا يُنْثَنُونَ عَلَيَّ وَيَذْكُرُونِي فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَنَا أَعْلَمُكُمْ). يَعْنِي بِهِ. قُلْتُ: صَدَقْتَ يَا أَبَا أُمِّ! كُنْتُ شَرِيكِي فَنِعْمَ الشَّرِيكُ كُنْتُ: لَا تُدَارِي وَلَا تُمَارِي.

واتہ: لہ سائبہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: چووم بو خزمہت پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم ہاوپیکانم دہستیان کرد بہ وہسف کردنی من و باسکردن بہ چاکہ، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (من لہٹیوہ چاکتر دہیناسم)، وتم: راست دہفہرمووی دایک و باوکم بہ قوریانت بن، تو کاتی شہریکی من بووی بہراستی شہرکیکی چاک بوویت و مامہلہت خوش بو نہ گہر و گیچہل و تہشقہلہت دہکرد نہ لامنجی و نہ دہمہقالہت دہکرد.



## باسی ریباز و ریگە چاک لە چۆنیەتی قسەکردندا. ۲۱ - باب الھدی فی الکلام.

۴۸۳۷ - (ضعیف) عن عبد الله بن سلام، قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ يَتَحَدَّثُ يُكْثِرُ أَنْ يَرْفَعَ طَرْفَهُ إِلَى السَّمَاءِ.

واتە: لە (عبد الله) ی کورپی سەلامەوێ رەزای خوایان لێ بێ دەگیرنەو، کە وتوێتی: کاتی پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتیایە و فەرماشتی بفرمواوە زۆرتەین کات سەری بەرز دەکەوێ بۆ ئاسمان.

۴۸۳۸ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله قال: كَانَ فِي كَلَامِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَرْتِيلٌ أَوْ تَرْسِيلٌ.

واتە: لە جابری کورپی (عبد الله) وە دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بە شێنەیی و لەسەر خو و بەشیکراوێی قسە دەکرد - واتە گۆنگر دەیتوانی قسەکانی بژمێرت - .

۴۸۳۹ - (حسن) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ كَلَامُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَلَامًا فَضْلًا يَفْهَمُهُ كُلُّ مَنْ سَمِعَهُ.

واتە: لە عایشەوێ رەزای خوی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم گەت و گۆی رۆن و ئاشکراو کۆتایی پێنەبوو، هەرکەسێ گۆی لێ بواوە لێی حالی دەبوو.

٤٨٤٠ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِحَمْدِ اللَّهِ فَهُوَ أَجْذَمٌ).

واته: له نهبو هورهیرهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (هر قسه یه به (الحمد لله) دهست پیج نه کات ناتواوه).

### سه بارهت به وتاردان.

#### ٢٢ - باب فی الخطبة.

٤٨٤١ - ((صحیح)) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (كُلُّ خُطْبَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَشْهَدُ فَهِيَ كَالْيَدِ الْجَذْمَاءِ).

واته: له نهبو هورهیرهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه تی: (هر وتاری شایه تومان) أشهد ان لا اله الا الله، وأشهد ان محمدا رسول الله) یتدا نه وتریت نهو وتاره ناتواوه وهک دهستی بر او وایه سودی نیه).

## سه‌باره‌ت به هه‌موو که‌س

### به‌پێی پله‌و پایه‌ی خۆی ریزی لی ده‌گیری.

٢٣ - باب فی تزییل الناس منازله‌م.

٤٨٤٢ - (ضعیف) عن میمون بن أبو شیب: أَنَّ عَائِشَةَ عَلَیْهَا السَّلَامُ مَرَّ بِهَا سَائِلٌ فَأَعْطَتْهُ كِسْرَةً، وَمَرَّ بِهَا رَجُلٌ عَلَیْهِ ثِيَابٌ وَهَيْئَةٌ فَأَقْعَدَتْهُ فَأَكَلَ، فَقِيلَ لَهَا فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ: (أَنْزِلُوا النَّاسَ مَنَازِلَهُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ وَحَدِيثُ یَحْیَى مُخْتَصَرٌ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ مِیْمُونٌ لَمْ یَذْرُکْ عَائِشَةَ.

واته: له مه‌یمنی کوری ئه‌بو شه‌بییه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که سوال‌که‌ری هات بو لای عایشه ره‌زای خوی لی بی له‌تی نانی دایه، له‌پاش ئه‌و پیاویکی پوخته‌و په‌رداخ هات داینیشانده‌تا نانی خوارد، بو ئه‌مه لییان پرسی؟ وتی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌موو که‌سی به‌پێی پله‌و پایه‌ی خۆی قه‌در و ریزی بگرن).

٤٨٤٣ - (حسن) عن أبو موسى الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ).

واته: له ئه‌بو موسای ئه‌شعهریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (هه‌ر که‌س قه‌در و ریزی پیاوی پیری موسولمان و قورئان خوێن و کاربه‌ده‌ستی داد‌گه‌ر بگرت ئه‌وه قه‌در و ریزی خوی گرتوه‌و به‌ به‌رز رای‌گرتوه، به‌ مه‌رجی قورئان خوێنه‌که زۆر قوڵی نه‌کاته‌وه له‌سنور ده‌رنه‌چی و پیته‌کانی زیادو که‌م نه‌کات و ئه‌حکامه‌کانی قورئان خوێندن له‌به‌رچاو بگرت).

## دەربارەی پیاوی لە نیوان دوو پیاودا دانیشی بەبی رەزامەندی ئەوان. ٢٤ - باب فی الرَّجُلِ یَجْلِسُ بَيْنَ الرَّجُلَيْنِ بَغَيْرِ إِذْنِهِمَا.

٤٨٤٤ - (حسن) عن عمرو بن شعيب، عن أبيه، عن جده: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يُجْلِسُ بَيْنَ رَجُلَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا).

واتە: لە عەمری کۆری شووعەیبەو، لە باوکیەو، لە باپیریەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (با پیاوی لەنیوان دوو پیاودا دانەنیشی ئیلا بە رەزامەندی ئەوان نەیت).

٤٨٤٥ - (حسن صحيح) عن عبد الله بن عمرو، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَجْلُ لِرَجُلٍ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنَ اثْنَيْنِ إِلَّا بِإِذْنِهِمَا).

واتە: لە (عبد اللہ)ی کۆری عەمرەو دەگیرنەو، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (رەوا نیە بۆ هیچ کەسێ کە دوو کەس لەتەنیشت یەکەو دانیشتون جیا یان بکاتەو لە نیوانیاندا دانیشی ئیلا بە رەزامەندی ئەوان نەیت).

## سه بارهت به دانیشتنی پیاو.

### ۲۵ - باب فی جلوس الرجل.

۴۸۴۶ - (صحیح) عن أبو سعید الخدری: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا جَلَسَ اخْتَبَى بِيَدِهِ.

واته: له نهبو سه عیدی خودریه وه ده گیرنه وه، کاتی که پیغمبهری خوا صلی الله علیه وسلم داده نیشت نه ژنو کانی دهنه به سنگیه وه ههردوو دهستی تیده پهراند به بهرته ژنویدا.

۴۸۴۷ - (حسن) عن قیلة بنت مخزومة: أَنَّهَا رَأَتْ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ قَاعِدٌ الْقُرْفُصَاءَ، فَلَمَّا رَأَتْهُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَشِعَ - وَقَالَ مُوسَى: الْمُتَخَشِعَ فِي الْجِلْسَةِ - أُرْعِدَتْ مِنَ الْفَرْقِ.

واته: (قیلة) ی کچی (مخزومة) ده لیت، پیغمبهرم صلی الله علیه وسلم دی به چیچکانه وه دانیشتبوو، (قیلة) وتی: کاتی که پیغمبهری خواص صلی الله علیه وسلم دی به ملکه چی و گهردنکه چی دانیشتوو، له ترساندا ترس و لهرز دایگرت.

## سەبارەت بە دانیشتنی خراپ.

### ۲۶ - باب فی الجُلُوسَةِ الْمَكْرُوهَةِ.

۴۸۴۸ - (صحیح) عن الشرید بن سويد قال: مَرَّ بِی رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا جَالِسٌ هَكَذَا وَقَدْ وَضَعْتُ يَدَيَّ الْيُسْرَى خَلْفَ ظَهْرِي وَاتَّكَأْتُ عَلَى أَلْيَةِ يَدِي، فَقَالَ: (اتَّقَعْدُ قَعْدَةَ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ).

واتە: شەریدی کۆری سویدیەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: جاری پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دای بە لامدا بەم شیوێ دەنیشتبووم دەستی چەپم لەپشتەمەو دانابوو خۆم دابوو بەسەر ئەو گۆشتە نەرمەیی بە پەنجە گەورەیی دەستی راستیەو دەتی، فەرمووی: (ئەو چۆن ئاوا دادەنیشیت وەک دانیشتنی ئەو کەسانەیی کە بەر توپەیی و قار و غەزەبی خوا کەوتون - کە جوله کەکانن -).

## سەبارەت بە قەدەغەکردنی

### قەسەکردن لەدوای نوێژی عیشا.

### ۲۷ - باب النَّهْيُ عَنِ السَّمْرِ بَعْدَ الْعِشَاءِ.

۴۸۴۹ - (صحیح) عن أبو برزة قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْهَى عَنِ النَّوْمِ قَبْلَهَا وَالْحَدِيثِ بَعْدَهَا.

واتە: لە ئەبو بەرزەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم رێگری کردووە لە خەوتنی پێش نوێژی عیشا - لەترسی فەوتاندنی جەماعەتی نوێژی عیشا-، هەروەها قەسەکردنی لەدوای نوێژی عیشا - چونکە زۆرجار ئەویش دەبێتەهۆی فەوتاندنی شەونۆژ و نوێژی بەیانی -.

## ده‌باره‌ی كه‌سی به‌ چوارمشقی دانیشت.

### ٢٨ - باب فی الرَّجُلِ یَجْلِسُ مُتَرَبِّعًا.

٤٨٥٠ - (صحیح) عن جابر بن سمرة قال: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا صَلَّى الْفَجْرَ تَرَبَّعَ فِي مَجْلِسِهِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ حَسَنَاءً.

واته: شه‌ریدی کوری سو‌هیده‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که له‌نوێژی به‌یانی ده‌به‌وه له‌جیگاکی خۆی چوارمشقی لێی داده‌نیشت هه‌تا خۆر به‌ جوانی هه‌لده‌ات.

## سه‌باره‌ت به‌ چیه‌کردن.

### ٢٩ - باب فی التَّنَاجِي.

٤٨٥١ - (صحیح) عن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَنْتَجِي اِثْنَانِ دُونَ الثَّالِثِ فَإِنَّ ذَلِكَ يُحْزَنُ).

واته: له (عبد الله) وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (کاتی که سی کهس پێکه‌وه بوون با دوانیان به‌ په‌نامه‌کی و به‌چه‌ قسه‌نه‌که‌ن پێکه‌وه چونکه ئه‌وه ده‌بیته‌ هو‌ی دل‌گرانی ئه‌وی تریان).

٤٨٥٢ - (صحیح) عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، مِثْلُهُ. قَالَ أَبُو صَالِحٍ: فَقُلْتُ لِابْنِ عُمَرَ: فَأَرْبَعَةٌ؟ قَالَ: لَا يَضُرُّكَ.

واته: له ئیبنو عومره‌وه ره‌زای خویان لی بی، ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی، جا راوی به‌همان شیوه فهرموده‌ی پیشووی گیرایه‌وه. نه‌بو صالح وتی: وتم به ئیبنو عومره نه‌ی نه‌گهر چوار کهس بوون دوانیان پیکه‌وه به چه قسه‌بکه‌ن؟ وتی: نه‌وه زیانی نیه‌و دروسته.

### ده‌بارهی نه‌گهر که‌سیک له کوڤ و دانیشتنیکدا هه‌ستا روشت و له‌پاشدا گه‌رایه‌وه.

٣٠ - باب إِذَا قَامَ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ.

٤٨٥٣ - (صحیح) عن سهيل بن أبو صالح, قال: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي جَالِسًا وَعِنْدَهُ غُلَامٌ، فَقَامَ ثُمَّ رَجَعَ، فَحَدَّثَ أَبِي، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (إِذَا قَامَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسٍ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ).

واته: له سو‌ه‌یلی کوڤی نه‌بو صالحه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له‌لای باوکم دانیشتبووم له‌وکاته‌دا غولامیکی له‌لا بوو، غولامه‌که هه‌ستا له‌پاشدا گه‌رایه‌وه، باوکم نه‌م فهرموده‌ی گیرایه‌وه، له نه‌بو هوریره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (نه‌گهر که‌سی له کوڤ و دانیشتنیکدا هه‌ستا له‌پاشدا گه‌رایه‌وه نه‌وه نه‌و شایسته‌تره به شوینه‌که‌ی خوی هه‌تا که‌سیکی تر).

٤٨٥٤ - (ضعیف) عن أبو الدرداء قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا جَلَسَ وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ، فَقَامَ، فَأَرَادَ الرُّجُوعَ نَزَعَ نَعْلَيْهِ أَوْ بَعْضَ مَا يَكُونُ عَلَيْهِ، فَيَعْرِفُ ذَلِكَ أَصْحَابُهُ، فَيُبْثَنُونَ.



واتە: له ئەبو دەردائەوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: کاتی پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم دادەنیشتی ئیمەش لە دەورووبەری دادەنیشتین، که هەستایە و بیوستایە بگەرێتەوه نەعلەکانی لەپێ داکەند، یان شتیکی بەجی دەهێشت ئیتر بەویدا هەوالەکانی دەیانزانای دەگەرێتەوه، لەشونیی خۆیان نەدەجولان و چاوەڕێیان دەکرد.

### باسی که راهەتی هەیه که سێک لە کۆر و دانیشتنیکدا

هەستێ بەبێ ئەوهی زیکر و یادی خوا بکات.

٣١ - باب کَرَاهِيَةِ أَنْ يَقُومَ الرَّجُلُ مِنْ مَجْلِسِهِ وَلَا يَذْكُرَ اللَّهَ.

٤٨٥٥ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلِسٍ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ: إِلَّا قَامُوا عَنْ مِثْلِ حَيْفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةٌ).

واتە: له ئەبو هورەیرهوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەر کۆمەڵێ لە کۆرێکدا دابنیشن هەتا بلأوهی لی دەکەن زیکر و یادی خوا لەو کۆرەدا نەکەن: وەک ئەوه وایە لەسەر کەلاکی بۆگەنی کەری تۆپیو هەستن، لەپۆژی قیامەتدا دەبی بە داخ و حەسەرت بۆی).

٤٨٥٦ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ فِيهِ كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً).

واتە: له ئەبو هورەیرهوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (هەر کەسێ لەهەر شوێنێ دابنیشێ زیکر و یادی خوی

تیدا نه کات نهوه له پرۆژی قیامه تدا خوای گه وره دهیکات به داخ و خه فته بۆی، ههروهها هه ر که سی له هه ر جیگاهه کدا رابکشی و زیکر و یادی خوای تیدا نه کات نهوه له پرۆژی قیامه تدا خوای گه وره دهیکات به داخ و خه فته بۆی).

## دهرباره ی کهفاره تی کوپ و دانیه تن.

٣٢ - باب فی کفارة المجلس.

٤٨٥٧ - (صحيح دون قوله: (ثلاث مرات) ) عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال: كَلِمَاتٌ لَا يَتَكَلَّمُ بِهِنَّ أَحَدٌ فِي مَجْلِسِهِ عِنْدَ قِيَامِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ إِلَّا كُفِّرَ بِهِنَّ عَنْهُ، وَلَا يَقُولُهُنَّ فِي مَجْلِسٍ خَيْرٍ وَمَجْلِسٍ ذِكْرٍ إِلَّا خُتِمَ لَهُ بِهِنَّ عَلَيْهِ، كَمَا يُخْتَمُ بِالْخَاتَمِ عَلَى الصَّحِيفَةِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

واته: له (عبد الله) ی کوپی عه مر ی کوپی عاصوه ده گیر نهوه، که وتویه تی: هه ر که سی له کوپیکدا وستی ههستی چه ند وشهیه ک ههیه سی جار بیانلی نیلا ده نه که فاره ت و سرینه وه ی گونا هه کانی نه و کوپه ی، له هه ر کوپیک ی خیر و زیکر و یادی خوای په روه رد گاردا بخوێنرێن ده بیته خیتام و کو تای ی کوپه که، وه ک چون له کو تای ی نامه مو ر ده ک ریت نه مه ش نه و وشانه ن: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ).

٤٨٥٨ - (صحيح) عن أبو هريرة، عن النبي الله صلى الله عليه وسلم، مثله.

واته: له نه بو هوره بیره وه، له پیغه مبه ری خوا وه صلی الله علیه وسلم فرموده ی پی شو به هه مان شی وه هاته وه.

٤٨٥٩ - (حسن صحیح) عن أبو برزة الأسلمي قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ بِأَخْرَةٍ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ مِنَ الْمَجْلِسِ: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ). فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَتَقُولُ قَوْلًا مَا كُنْتَ تَقُولُهُ فِيمَا مَضَى؟ قَالَ: (كَفَّارَةٌ لِمَا يَكُونُ فِي الْمَجْلِسِ).

واته: له نهبو بهرزی نهسله میهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له کوتایی ته مه نیدا نه گهر بیویستایه له کۆرێکدا ههستی دهیفرموو: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ). پیاوی وتی: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم نه مه رمایشهی که ئیستا دهیفرمووی له مه وپیش نه تده فهرموو؟ فهرمووی: (نهو وتیه ده بیته که فارهت و سرینه وهی نهو گونا هانهی له کۆره که دا رووده ات).

### گواستنه وهی قسه له کۆرێکه وه بو که سانی تر.

#### ٣٣ - باب فِي رَفْعِ الْحَدِيثِ مِنَ الْمَجْلِسِ.

٤٨٦٠ - (ضعيف) عن عبد الله بن مسعود قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يُلْغَنِي أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِي عَنْ أَحَدٍ شَيْئًا فَإِنِّي أُحِبُّ أَنْ أَخْرَجَ إِلَيْكُمْ وَأَنَا سَلِيمُ الصَّدْرِ).

واته: له (عبد الله) ی کۆری مه سعوده وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (با هیچ که سی له ئیوه هه والی یان قسه یه کم بو نه هیتی له یه کئی له هاوه له کانه وه که پیم ناخوش بی و لئی توره بم، چونکه من پیم خۆشه به دلکی ساف و بیگهرده وه پیم بو ناوتان). - واته جاسوسی و سیخوری به سه ریه که وه مه که ن - .

## دهرباره ی پاریز و ترس له خه لك.

### ٣٤ - باب فی الحذر من الناس.

٤٨٦١ - (ضعیف) عن عبد الله بن عمرو بن الفغواء الخزاعي، عن أبيه قال: دَعَانِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَقَدْ أَرَادَ أَنْ يَبْعَثَنِي مَالٍ إِلَى أَبِي سُفْيَانَ يَقْسِمُهُ فِي فُرَيْشٍ مَكَّةَ بَعْدَ الْفَتْحِ - فَقَالَ: (الْتِمِسْ صَاحِبًا). قَالَ: فَجَاءَنِي عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيُّ، فَقَالَ: بَلِّغْنِي أَنَّكَ تُرِيدُ الْخُرُوجَ وَتَلْتِمِسُ صَاحِبًا. قَالَ: قُلْتُ: أَجَلٌ. قَالَ: فَإِنَّا لَكَ صَاحِبٌ. قَالَ: فَجِئْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُلْتُ: قَدْ وَجَدْتُ صَاحِبًا. قَالَ: فَقَالَ: (مَنْ؟). قُلْتُ: عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيُّ. قَالَ: (إِذَا هَبَطْتَ بِلَادَ قَوْمِهِ فَاحْذَرُهُ، فَإِنَّهُ قَدْ قَالَ الْقَائِلُ: أَخُوكَ الْبِكْرِيُّ وَلَا تَأْمَنَّهُ). فَخَرَجْنَا حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِالْأَبْوَاءِ قَالَ: إِنِّي أُرِيدُ حَاجَةً إِلَى قَوْمِي بِوَدَّانَ، فَتَلَبَّثْ لِي، قُلْتُ: رَاشِدًا، فَلَمَّا وَلَّى ذَكَرْتُ قَوْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَشَدَدْتُ عَلَى بَعِيرِي حَتَّى خَرَجْتُ أَوْضَعُهُ، حَتَّى إِذَا كُنْتُ بِالْأَصَافِرِ، إِذَا هُوَ يُعَارِضُنِي فِي رَهْطٍ، قَالَ: وَأَوْضَعْتُ فَسَبَقْتُهُ، فَلَمَّا رَأَيْتُ قَدْ فَتُّهُ انْصَرَفُوا، وَجَاءَنِي فَقَالَ كَأَنَّكَ لِي إِلَى قَوْمِي حَاجَةٌ. قَالَ: قُلْتُ: أَجَلٌ، وَمَضَيْنَا حَتَّى قَدِمْنَا مَكَّةَ فَدَفَعْتُ الْمَالَ إِلَى أَبِي سُفْيَانَ.

واته: له (عبد الله) ی کوری عه مری کورپی فه غوائی خوزاعیه وه، له باوکیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له پاش رزگار کردنی شاری مه کهکه ویستی هه ندی مال و سامان بنیوی بو نهبو سوفیان دابه شی بکات به سهر قورهیش دا، منی بانگ کردو فرمودی: (که سی پهیدا بکه بو هاوسه فهرت)، وتی: عه مری کوری ئومه ییه ی (الضمري) هات بولام وتی: پیم گه یشته تو دته ویت بچی بو سه فهر و هاوسه فهرتکت دهوی، وتی: وتم:

بەلێ، وتی: من دەبمە هاوسەفەرت، وتی: چومەووە بۆ خزمەت پێغەمبەری  
خوا صلی اللہ علیہ وسلم، وتم: ھاورپام دەستکەوت، وتی: فەرمووی: (کییە؟)  
وتم: عەمری کۆری ئومەییە (الضمری)، فەرمووی: (باشە، بەلام کە لە  
ولاتەکی دابەزیت ناگات لەخۆت بێ و مەترسی لێ بکە، لەبرای باوک و  
دایکی خۆت ئەمەین مەبە). جا پێکەووە دەرچوین و رویشتین ھەتا گەیشتینە  
(أَبَوَاء) وتی: من کەمێ ئیشم ھەیە بە خزمەکانم لە وەددا چاوەڕێم بکە  
ھەتا دەگەرێمەو، وتم: بڕۆ بە خوشی بڕۆیت و بییتەو، جا کە رویشت  
فەرمایشتەکی پێغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم بێرکەوتەو، لەبەرئەو نەوہستام  
وشرەکەمم توند کردەو خیرا لێم خۆری ھەتا لە (أَبَوَاء) دەرچووم، کە گەیشتمە  
ئەصافیر لەوێ لە گەڵ چەند کەسێکدا بەرەنگارم بوونەو، منیش خیرا لێم  
خۆری و پیشیان کەوتم، جا کە زانی رزگارم بوو ھات بۆلام وتی: کەمێ کارم  
بە خزمەکانم ھەبوو بۆیە چووم، وتی: وتم: بەلێ، جا رویشتین ھەتا گەیشتینە  
مەککە لەوێ مال و سامانەکم دا بە ئەبو سوفیان.

٤٨٦٢ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يُلْدَغُ الْمُؤْمِنُ مِنْ جُحْرِ وَاحِدٍ مَرَّتَيْنِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ  
علیہ وسلم فەرموویەتی: (موسولمانی ناقل و ھۆشیار لە کونیەکەو دووجار  
ناگەزرێت).

## سەبارەت بە رێبازی رۆشتنی پیاو.

٣٥ - باب فِي هَذِي الرَّجُلِ.

٤٨٦٣ - (صحیح) عَنْ أَنَسٍ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا مَشَى كَأَنَّهُ يَتَوَكَّأُ.

واتە: لە ئەنەسەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتیک ریی ده‌کرد ده‌توت پال ده‌داته‌وه.

٤٨٦٤ - (صحیح) عَنْ أَبِي الطَّيْلِ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قُلْتُ: كَيْفَ رَأَيْتَهُ؟ قَالَ: كَانَ أَبْيَضَ مَلِيحًا إِذَا مَشَى كَأَنَّمَا يَهْوِي فِي صَبُوبٍ.

واتە: لە ئەبو (طیفیل)هوه ده‌گیرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوام صلی الله علیه وسلم دیوه، وتم: کە دیوته رهن‌گ و روو شیوهی چۆن بوو؟ وتی: سور و سپیه‌کی جوان بوو، کاتی کە ریی ده‌کرد ده‌توت له‌ شوێنیکێ نزمه‌وه داده‌به‌زیبت.

## سەبارەت بە پیاوی لنگ بختە سەر لنگ.

٣٦ - باب فِي الرَّجُلِ يَضَعُ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى.

٤٨٦٥ - (صحیح) عَنْ جَابِرٍ قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يَضَعَ [الرَّجُلَ] - وَقَالَ قُتَيْبَةُ: يَرْفَعُ الرَّجُلُ إِحْدَى - رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى - زَادَ قُتَيْبَةُ - وَهُوَ مُسْتَلْقٍ عَلَى ظَهْرِهِ.

واته: له جابر هه‌ ده‌گیر نه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ پیاو‌ لنگی‌ بخاته‌ سه‌ر لنگی - قوته‌یبه‌ نه‌مه‌ی بو‌ زیاد‌ کرد: له‌ سه‌ر پشت‌ راکش‌ابوو. - نه‌ گه‌ر شه‌روالی‌ فراوانی‌ له‌ پێدا‌ بوو‌ نه‌وه‌ دروسته‌، وه‌ نه‌ گه‌ر قاجیکی‌ راکیشی‌ و قاجه‌که‌ی‌ تری‌ بخاته‌ سه‌ر نه‌وه‌ش‌ هه‌ر دروسته‌ نه‌وکاته‌ شه‌رمگه‌ی‌ نابینریت - .

٤٨٦٦ - (صحيح) عن عبد الله بن زيد بن عاصم الأنصاري، أَنَّهُ رَأَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُسْتَلْقِيًا - قَالَ الْقَعْنَبِيُّ: فِي الْمَسْجِدِ - وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى.

واته: (عبد الله) ی کورپی زهیدی کورپی عاصیمی نه‌نصاری ده‌لی به‌ چاوی خۆم‌ دیم‌ پیغه‌مبه‌ری‌ خوی‌ صلی الله علیه وسلم‌ له‌ مزگه‌وتدا‌ له‌ سه‌ر پشت‌ راکش‌ابوو‌ قه‌ده‌غه‌ی‌ کردوه‌ پیاو‌ لنگی‌ بخاته‌ سه‌ر لنگی‌.

٤٨٦٧ - (صحيح الإسناد عن عثمان) عن سعيد بن مسيب: أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ وَعُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ كَانَا يَفْعَلَانِ ذَلِكَ.

واته: له‌ سه‌عیدی کورپی موسه‌ییبه‌وه‌ ده‌گیر نه‌وه، که هه‌ردوو‌ پێشه‌وایان‌ عومه‌ری‌ کورپی (خطاب) و (عثمان) ی کورپی عه‌فان‌ ره‌زای‌ خویان‌ لی‌ یی‌ نه‌و‌ کاره‌یان‌ کردوه‌وه‌.

## سه باره ت به قسه گيړانه وه.

### ۳۷ - باب فِي ثَقُلِ الْحَدِيثِ.

۴۸۶۸ - (حسن) عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ بِالْحَدِيثِ ثُمَّ التَفَتَ فَهِيَ أَمَانَةٌ).

واته: له جابري کورې (عبد الله) وه ده گيړنه وه، که وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم هه مويه تي: (نه گهر که سې له کاتي قسه کردندا ناوړې دايه وه به ملاو بهو لادا هه تا بزاني که س گويي له قسه که يه تي يان نا نه وه قسه که ي نه مانه ت و سپارده يه). - بويه دروست نيه گونگر به يې ره زامه ندي خاونه که ي بو که سي تري بگيړي ته وه - .

۴۸۶۹ - (ضعيف) عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْمَجَالِسُ بِالْأَمَانَةِ إِلَّا ثَلَاثَةً مَجَالِسَ: سَفْكُ دَمٍ حَرَامٌ، أَوْ قَرْجُ حَرَامٌ، أَوْ اقْتِطَاعُ مَالٍ بِغَيْرِ حَقٍّ).

واته: له جابري کورې (عبد الله) وه ده گيړنه وه، که وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم هه مويه تي: (هه موو قسه يه کي ناو کوړ و دانې شتن نه مانه ت و سپارده يه گيړانه وه يان به مبهستي دوو زماني دروست نيه ته نيا نه م سې جوړه نه ييت: باسي خوښر شتنې نارې وه، باسي داوین پيسي و زينا کردن، باسي زهوت کردنې مالي خه لک به نارې وه. - بو نمونه نه گهر که سي وتي: ده مه وي فلان که س بکوړم، يان زينا بکه م له گه ل فلانه ثافره ت، يا مال ساماني فلان که س زهوت بکه م، نه وه گيړانه وه يان به مبهستي نه وه ي نه و تاوانانه روونه دن دروسته - .



۴۸۷۰ - (ضعیف) عن أبو سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ مِنْ أَعْظَمِ الْأَمَانَةِ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الرَّجُلَ يُفْضَى إِلَى امْرَأَتِهِ وَتُفْضَى إِلَيْهِ، ثُمَّ يَنْشُرُ سِرَّهَا).

واته: له ئه‌بو سه‌عی‌دی خودریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (گه‌وره‌ترین ئه‌مانه‌ت و سپارده له قیامه‌تدا له‌لای خوای گه‌وره و په‌روه‌ردگار ئه‌ویه ژن و پیاو له جینگای خه‌وتندا پیکه‌وه باسی کاری سه‌رجیی ده‌که‌ن، له‌پاشدا پیاوه‌که ده‌چی ئه‌و باس و خواسه بو خه‌لک ده‌گیریته‌وه و رازو نه‌ینی ژنه‌کی بلاو ده‌کاته‌وه).

### سه‌باره‌ت به دووزمانی.

#### ۳۸ - باب فی الْقَتَات.

۴۸۷۱ - (صحیح) عن حذيفة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ).

واته: له (حذیفه) هوه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (دووزمان ناچیت به‌هه‌شته‌وه).

## سەبارەت بە دووروو.

### ۳۹ - باب فی ذی الوجْهَین.

۴۸۷۲ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مِنْ شَرِّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ الَّذِي يَأْتِي هَوْلًا بِوَجْهِ وَهَوْلًا بِوَجْهِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (خراپترین کەس ئەو کەسانەن کە دووروون: ئەچیت بۆ لای ئەوانە بەروویەکەو بەروویەکی ترەو دەچیت بۆ لای ئەوانە تر). - بۆ نمونە دەچی بۆ لای موسوڵمانان خۆی بە موسوڵمان نیشان دەدات و دەچیت بۆ لای غەیری موسوڵمانانیش بە ناموسوڵمان خۆی لەقەڵەم دەدات - .

۴۸۷۳ - (صحیح) عن عمار قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: عَنْ عَمَارٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَنْ كَانَ لَهُ وَجْهَانِ فِي الدُّنْيَا، كَانَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِسَانَانِ مِنْ نَارٍ).

واتە: لە عەمارو دەگێرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ئەو کەسەو لە دنیا دا دووڕووی لە قیامەتدا دوو زمانی ناگرینی دەبێ).

## سەبارەت بە غەیبەتکردن.

### ٤٠ - باب فی الغیبة.

٤٨٧٤ - (صحیح) عن أبو هريرة، أَنَّهُ قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْغَيْبَةُ؟ قَالَ (ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ). قِيلَ: أَفَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ فِي أَخِي مَا أَقُولُ؟ قَالَ: (إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبَتْهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ بَهَتَتْهُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وترا: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم غەیبەت چییە؟ فەرمووی: (ئەوێیە لە پاش ملە باسی برا موسوڵمانە کەت بکە ی پێی ناخۆش بێت). وترا: ئەی ئەگەر ئەوێ دەلییم لە براکەمدا ھەبوو ھەر غەیبەتە؟ فەرمووی: (ئەگەر ئەوێ تێدا بوو ئەو غەیبەتی دەکە ی خۆ ئەگەر تێیدا نەبوو ئەو درۆ و بوختانی بو دەکە ی).

٤٨٧٥ - (صحیح) عن عائشة قالت: قُلْتُ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: حَسْبُكَ مِنْ صَفِيَّةَ كَذَا وَكَذَا - قَالَ غَيْرُ مُسَدِّدٍ - تَعْنِي قَصِيرَةً. فَقَالَ: (لَقَدْ قُلْتَ كَلِمَةً لَوْ مُزِجْتَ مَاءَ الْبَحْرِ لَمَزَجَتْهُ). قَالَتْ: وَحَكَيْتُ لَهُ إِنْسَانًا، فَقَالَ: (مَا أَحِبُّ أُنًى حَكَيْتُ إِنْسَانًا وَأَنْ لِي كَذَا وَكَذَا).

واتە: لە عایشەو ڕەزای خوای لی بی دەگێرنەو، کە وتیەتی: وتم بە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە صفیە ئەوەت بەسە کە ئاوا ئاویە - جگە لە موسەددە دەلێن - واتە کورتە بالایە، فەرمووی: (بەراستی ئەو قەسە ی کە تۆ کردت ئەوەندە تاوانیکی گەورە ئەگەر تێکەلی ناوی دەریا بکری ھەمووی بۆگەن دەکات). عایشە وتی: جاری لاسایی مەرفئیکم کردووە بۆی، فەرمووی: (ئەگەر بە ئەوەندو ئەوەندە واتە لەمال و سامانیکی زۆریش بوو ھەز ناکەم لاسایی کەس بکەمەو).

۴۸۷۶ - (صحیح) عن سعید بن زید: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ مِنْ أَرْبَى الرَّبَا الْإِسْطَالَهَ فِي عَرِضِ الْمُسْلِمِ بِغَيْرِ حَقٍّ).

واتہ: لہ سہ عیدی کوری زہیدوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (گہورہ ترین و حہرامترین سود (ربا) تہمہیہ پیاو زمان درڑی بکات بہرامبہر بہ شہرف و ناموسی برا موسولمانہ کھی بہ نارہواو نابرووی بہریت).

۴۸۷۷ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ اسْتِطَالَهَ الْمَرْءُ فِي عَرِضِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَمِنْ الْكَبَائِرِ السَّبْتَانِ بِالسَّبَّةِ).

واتہ: لہ تہو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (گہورہ ترین تاونہ ہرہ گہورہ کان تہمہیہ پیاو زمان درڑی بکات بہرامبہر بہ شہرف و ناموسی برا موسولمانہ کھی بہ نارہواو نابرووی بہریت، دوو جنیو لہ باتی یہ ک جنیو تہویش یہ کیکہ لہ تاونہ ہرہ گہورہ کان).

۴۸۷۸ - (صحیح) عن أنس رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَمَّا عُرِجَ بِي مَرَرْتُ بِقَوْمٍ لَهُمْ أَظْفَارٌ مِنْ نُحَاسٍ يَخْمِشُونَ وُجُوهَهُمْ وَصُدُورَهُمْ، فَقُلْتُ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ قَالَ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ لُحُومَ النَّاسِ وَيَقْعُونَ فِي أَعْرَاضِهِمْ).

واتہ: لہ تہو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (شہوی میعراج کاتی کہ بہر زیان کردمہوہ دام بہ لای کومہ لیکندا نینوکی مسیان ہہبوو روخسار و سینگگی خوئیانیان پی دہروشانہ، وتم: تہی جبریل تہوانہ کین، وتی: تہوانہ تہو کہسانہ کہ غہیبہ تی خہلیان دہکردو باسی شہرف و ناموسیان دہکردن و نابروویان دہبردن).

٤٨٧٩ - عَنْ أَبِي الْمُغِيرَةِ، كَمَا قَالَ ابْنُ الْمُصَفَّى.

٤٨٨٠ - (حسن صحيح) عن أبي برزة الأسلمي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يَا مَعْشَرَ مَنْ آمَنَ بِلِسَانِهِ وَلَمْ يَدْخُلِ الْإِيمَانُ قَلْبَهُ: لَا تَغْتَابُوا الْمُسْلِمِينَ وَلَا تَتَّبِعُوا عَوْرَاتِهِمْ، فَإِنَّهُ مَنِ اتَّبَعَ عَوْرَاتِهِمْ، يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ، وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهُ عَوْرَتَهُ يَفْضَحْهُ فِي بَيْتِهِ).

واته: له ئەبو بەرزەیی ئەسلەمیەوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ئەی ئەو کۆمەڵە خەڵکانەیی که بە زمان موسولمانن و ئیمان نەچۆتە دلتانەوه: غەیبەتی موسولمانان مەکن و شوێن غەیبەیان مەکەون واتە جاسوسی بەسەر غەیبەیانەوه مەکن، چونکە ئەوێ شوێن غەیبەیان بکەوی خۆی گەورە شوێن غەیبەیی دەکەویت، ئەو کەسەش که خۆی گەورە شوێن غەیبەیی بکەویت، لەناو مالهەکی خۆیدا ئابرووی دهبات و سوک ریسوای دەکات).

٤٨٨١ - (صحيح) عن المستورد، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ أَكَلَ بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ أَكَلَهُ فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُ مِثْلَهَا مِنْ جَهَنَّمَ، وَمَنْ كَسَى ثَوْبًا بِرَجُلٍ مُسْلِمٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَكْسُوهُ مِثْلَهُ مِنْ جَهَنَّمَ، وَمَنْ قَامَ بِرَجُلٍ مَقَامَ سُمْعَةٍ وَرِيَاءٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَقُومُ بِهِ مَقَامَ سُمْعَةٍ وَرِيَاءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واته: له موسته وریدەوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (هەرکەس بەهۆی تێچاندنەوه بۆ پیاویکی موسولمان پارویه بخوات خۆی گەورە له دۆزەخدا پارویهکی وهک ئەوێ دەرخوارد دەداتەوه، هەرکەس بەهۆی تێچاندنەوه بۆ پیاویکی موسولمان جل و بەرگی لەبەر بکات خۆی گەورە له دۆزەخدا جل و بەرگیکی وهک ئەوێ لەبەر دەکات، هەرکەس بۆ ناوبانگ و شۆرت خۆی بکات بە پیاوی باش و خۆی لە پیاوی بباتە پیشەوه بۆ تەماعی مالی دنیا خۆی گەورە له رۆژی قیامەتدا ناوبانگ و شۆرتەتی دەزپێتی و بەدرۆی دەخاتەوهو سزای دەدات و سوک و ریسوای دەکات).

٤٨٨٢ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: مَالُهُ، وَعِرْضُهُ، وَدَمُهُ، حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەرێ خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەموو شتیکی موسوڵمان بە موسوڵمانیکی تر ھەرامە: خۆن و مāl و سامانی و، شەرف و ناموس و ئابرووی، ئەوەندە بەسە بۆ خراپی موسوڵمان بە چاوی سوک تەماشای برا موسوڵمانەکە ی بکات).

### باسی ھەرکەسی

### موسوڵمانی لە غەیبەتی پیاڕیزی

٤١ - باب مَن رَدَّ عَنْ مُسْلِمٍ غِيْبَةً.

٤٨٨٣ - (حسن) عن سهل بن معاذ بن أنس الجهني، عن أبيه: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ حَمَى مُؤْمِنًا مِنْ مُنَافِقٍ). أَرَاهُ قَالَ: (بَعَثَ اللَّهُ مَلَكًا يَحْمِي لَحْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، وَمَنْ رَمَى مُسْلِمًا بِشَيْءٍ يُرِيدُ شَيْنَهُ بِهِ حَبَسَهُ اللَّهُ عَلَى جِسْرِ جَهَنَّمَ حَتَّى يَخْرُجَ مِمَّا قَالَ).

واتە: لە سەھلی کورپی (معاذی کورپی جوھەنیو، لە باوکیو دەگێرنەو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەرکەسی موسوڵمانی لەزمانی دوورپوویە پیاڕیزی خوا ی گەورە لەپوژی قیامەتدا مەلانیکیە دەنێژی جەستە ی لە ئاگری دۆزەخ دەپاڕیزی، ھەرکەسی درۆیە بۆ موسوڵمانی ھەلبەستی بۆ ئەو ی لەکەدار و عەبیداری بکات خوا ی گەورە لەسەر پردی دۆزەخ رایدەگری ھەتا رزگاری دەبێت لەو قسەیی کە کردوویەتی).

۴۸۸۴ - (ضعیف) عن جابر بن عبد الله وأبا طلحة بن سهل الأنصاري يقولان: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا مِنْ أَمْرٍ يَخْذُلُ أَمْرًا مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ تُنْتَهَكُ فِيهِ حُرْمَتُهُ وَيُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ إِلَّا خَذَلَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ فِيهِ نُصْرَتَهُ، وَمَا مِنْ أَمْرٍ يَنْصُرُ مُسْلِمًا فِي مَوْضِعٍ يُنْتَقَصُ فِيهِ مِنْ عَرْضِهِ وَيُنْتَهَكُ فِيهِ مِنْ حُرْمَتِهِ إِلَّا نَصَرَهُ اللَّهُ فِي مَوْطِنٍ يُحِبُّ نُصْرَتَهُ).

واتہ: لہ جابری کوری (عبد اللہ) و تہبو (طلحہ) ی کوری سہلی تہنصارہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوانہ: پیغمبرہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (تہ گہر موسولمانی بینی کہ سی دہیوی موسولمانی سوک بکات و نابرووی بیات و بی ریژی بہرامبر بکات دہی لہسہری بکاتہوہو پستی بگری و بہرگری لی بکات تہ گینا خوی گہورہ پستی ناگری و یارمہ تی نادات بہ تایبہ تی لہوکاتانہدا کہ زور پیوستی بہ پستگیری و یارمہ تیہ، بہ لام تہ گہر لہسہری بکاتہوہو پستی بگری تہوہ خوی گہورہ لہکاتی تہنگانہدا پستی دہ گری و یارمہ تی دہدات لہ دونیاو لہ قیامہ تدا).

### باسی تہو کہسہی کہ غیبہ تی دروستہ

۴۲ - باب مَنْ لَيْسَتْ لَهُ غَيْبَةٌ.

۴۸۸۵ - (ضعیف بزیادة) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ... وهو صحيح بدونها، بزیادة الأخری) عن جندوب قال: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَأَنَاحَ رَاحِلَتَهُ، ثُمَّ عَقَلَهَا، ثُمَّ دَخَلَ الْمَسْجِدَ، فَصَلَّى خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا سَلَّمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَتَى رَاحِلَتَهُ فَأَطْلَقَهَا، ثُمَّ رَكِبَ، ثُمَّ نَادَى اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي وَمَحَمَّدًا وَلَا تَشْرِكْ فِي رَحْمَتِنَا أَحَدًا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَتَقُولُونَ هُوَ أَضَلُّ أَمْ بَعِيرُهُ أَلَمْ تَسْمَعُوا إِلَى مَا قَالَ). قَالُوا بَلَى.

واتہ: لہ جوندوبہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: عہرہ بیکی دہ شتہ کی ہات وشرہ کی یخ دا، لہ پاشدا بہ ستیہوہ، ئینجا چوہ مزگہ وتہوہ لہ دوا ی پیغہ مہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم نورژی کرد، کاتی کہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سہلامی دایہوہ، چوہ پہ تی وشرہ کی کردہوہ سواری بوو، لہ پاشدا بہ دہنگی بہرز ہاواری کرد وتی: خودایہ بہزہیت بیٹہوہ بہ من و بہ موحمہ مد دا، کہس نہ کی بہ ہاوبہ شمان و لہ گہل ئیمہ دا بہزہیت بہ ہیچ کہ سیکی تر دا نہیہ تہوہ۔ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (ئیوہ پیتان وایہ نہو کابرایہ نہزانہ یان وشرہ کی گویتان لی بوو چی وت - رہمہ تی فراوانی خوا ی پەرورد گاری تہنگ کردہوہ - )۔ وتیان: بہ لی۔

### ئہوہی ہاتوہ دہرباری

### پیائو گہردنی ئہوہ نازاد بکات غہیبہ تی دہکات

### ۴۳ - باب مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يُحِلُّ الرَّجُلَ قَدْ اغْتَابَهُ.

۴۸۸۶ - (صحیح مقطوع) عن قتادة قال: أَيْعَجَزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ مِثْلَ أَبِي ضَيْغَمٍ، أَوْ ضَمْضَمٍ، شَكَّ ابْنُ عُبَيْدٍ، كَانَ إِذَا أَصْبَحَ قَالَ: اللَّهُمَّ إِنِّي قَدْ تَصَدَّقْتُ بِعَرَضِي عَلَى عِبَادِكَ.

واتہ: لہ قہ تادہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: کہستان دہتوانن وک ئہبو (ضیغم)، یان ئہبو (ضمضم) بکن، ئیننو عوبہید گومانی ہہبوو، ہہموو سہر لہ بہیانہ دہبوت: خودایہ تو بہ شایہت بہ ہہرکس دہرباری شہرف و ناموسی من شتیکی خراب دہ لی گہردنی نازاد بی۔

۴۸۸۷ - (ضعیف مرسل) عن عبد الرحمن بن عجلان قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَيْعَجَزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ مِثْلَ أَبِي ضَمْضَمٍ). قَالُوا: وَمَنْ أَبُو



صَمَضِم؟ قَالَ: (رَجُلٌ فِيمَنْ كَانَ مِنْ قَبْلِكُمْ). مَعْنَاهُ قَالَ: (عِرْضِي لِمَنْ شَتَمَنِي).

واته: له (عبد الرحمن) ی کورپی عه‌جلانه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (که‌ستان ده‌توانن وه‌ک نه‌بو (صَمَضِم) بکه‌ن؟ وتیان: نه‌بو (صَمَضِم) کییه؟ فهرمووی: (پیاوی بوو له‌نه‌وه‌کانی پیش ئیوه‌هه‌موو سه‌ر له‌به‌یانیه‌ ده‌یوت: خودایه‌ تو به‌ شایه‌ت به‌هه‌رکه‌س جینیو به‌من ده‌دات گه‌ردنی ئازاد بی).

### سه‌باره‌ت به‌قه‌ده‌غه‌کردنی سیخوری کردن

۴۴ - باب فِي النَّهْيِ عَنِ التَّجَسُّسِ.

۴۸۸۸ - (صحيح) عن معاوية قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (إِنَّكَ إِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ أَفْسَدَتْهُمْ أَوْ كِدَتْ أَنْ تُفْسِدَهُمْ). فَقَالَ أَبُو الدَّرْدَاءِ: كَلِمَةٌ سَمِعَهَا مُعَاوِيَةُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَفَعَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِهَا.

واته: له موعاویه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: بۆ خۆم گویم له پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (یئگومان نه‌گه‌ر تو شوین عه‌یبه‌ی خه‌لک بکه‌وی ده‌بی به‌هۆی خراپ بوونیان، یان نزیکه‌ بیی به‌هۆی خراپ بوونیان). نه‌بو ده‌رداء وتی: وشه‌یه‌کی پیروژ بوو موعاویه‌ له پیغه‌مبه‌ری خوی صلی الله علیه وسلم بیستبوو له سایه‌ی خوی گه‌وره‌ سودیکی باشی لی وه‌رگرتبوو.

۴۸۸۹ - (صحيح بما قبله) عن أبو أمامة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ الْأَمِيرَ إِذَا ابْتَغَى الرِّيْبَةَ فِي النَّاسِ أَفْسَدَهُمْ).

واتہ: لہ تہو ٹوماموہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہ تی: (یئگومان تہ گہر فہرمانہواو کاربہدہست دل لہ خہلک پیس بکات و گومانی خراپیان پی ببات تہوہ خراپیان دہ کات).

۴۸۹۰ - (صحیح الإسناد) عن ابن مسعود: أَنَّهُ أُتِيَ بِرَجُلٍ فَقِيلَ لَهُ : هَذَا فَلَانٌ تَقْطُرُ لِحَيْتَهُ خَمْرًا ، فَقَالَ : إِنَّا قَدْ نُهِينَا عَنِ التَّجَسُّسِ ، وَلَكِنْ إِنْ يَظْهَرُ لَنَا شَيْءٌ ، نَأْخُذُ بِهِ.

واتہ: لہ ٹیبنو مہسعودوہ دہ گیرنہوہ، کہ کابرایہ کیان ہیئنا بو لای بو مہ حکمہ مہ وتیان: تہمہ فلان کہسہ ئارہق لہریشی دہ تکی، تہویش وتی: تہمہ - لہ لایہن پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم - رینگیمان لی کر اوہ سیخوری و جاسوسی بکہین بہسہر خہلکہوہ، بہ لام ہہرکاتی شتییمان بہ بہ لگہوہ بو ساغ بوہوہ تہو کاتہ دہستی پیوہ دہ گرین و بہ پیی شہر ع حوکمی دہدہین.

## سہ بارہت بہ پویشینی عہیبہو نہیننی موسولمان

۴۵ - باب فِي السَّيْرِ عَنِ الْمُسْلِمِ.

۴۸۹۱ - (ضعيف) عن عقبه بن عامر، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ رَأَى عَوْرَةً فَسَتَرَهَا كَانَ كَمَنْ أَحْيَا مَوْتًا مَوْءُودَةً).

واتہ: لہ عوقبہی کوری عامیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہ تی: (تہو کہسہی عہیب و عہورہت و نہیننی کہسہی پویشی بہ تہندازہی تہو کہسہ خیری دہ گات کہ کچی کہسوکارہ کہی دہیانہوی زیندہ بہ چالی بکہن تہو نہیللی و لہ مردن رزگاری بکات).

٤٨٩٢ - (ضعیف) عن كعب بن علقمة أنه سمع أبا الهيثم يذكر أنه سمع دحينا كاتب عقبة بن عامر قال: كَانَ لَنَا حِيرَانٌ يَشْرَبُونَ الْخَمْرَ فَهَيَّيْتُهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُوْا، فَقُلْتُ لِعُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ: إِنَّ حِيرَانَنَا هَؤُلَاءِ يَشْرَبُونَ الْخَمْرَ، وَإِنِّي نَهَيْتُهُمْ فَلَمْ يَنْتَهُوْا، فَأَنَا دَاعٍ لَهُمُ الشَّرْطَ. فَقَالَ: دَعُهُمْ. ثُمَّ رَجَعْتُ إِلَى عُقْبَةَ مَرَّةً أُخْرَى فَقُلْتُ: إِنَّ حِيرَانَنَا قَدْ أَبَوْا أَنْ يَنْتَهُوْا عَنْ شَرْبِ الْخَمْرِ، وَأَنَا دَاعٍ لَهُمُ الشَّرْطَ. قَالَ: وَيَحَكَ دَعُهُمْ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ مُسْلِمٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ هَاشِمُ بْنُ الْقَاسِمِ، عَنْ لَيْثٍ، فِي هَذَا الْحَدِيثِ، قَالَ: لَا تَفْعَلْ وَلَكِنْ عِظْهُمْ وَتَهَذِّدْهُمْ.

واته: كه‌عبی كۆری عه‌لقمه‌، له (أَبَا الْهَيْثَم) ی بیستوه گێڕاویه‌وه، له دوخه‌ینی نوسه‌ری عوقبه‌ی كۆری عامیری بیستوه وتویه‌تی: هه‌ندی له دراوسی‌كانمان ئاره‌قیان ده‌خواردوه ری‌گرم لی‌ کردن به‌لام ئەوان وازیان لی‌ نه‌هیناو هه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری، بۆیه‌ منیش به‌ عوقبه‌ی كۆری عامیرم وت: هه‌ندی له دراوسی‌ه‌كانمان ئاره‌ق ده‌خۆنه‌وه منیش ری‌گرم لی‌ کردن به‌لام ئەوان وازی لی‌ ناهینن، پۆلیسیان بۆ بانگ نه‌که‌م، عوقبه‌ وتی: وازیان لی‌ بینه‌، له‌پاشدا جارێکی تر چومه‌وه بۆ لای عوقبه‌ی كۆری عامیر پیم وت: هه‌ندی له دراوسی‌ه‌كانمان ئاره‌ق ده‌خۆنه‌وه منیش ری‌گرم لی‌ کردن به‌لام ئەوان واز له ئاره‌ق خواردنه‌وه ناهینن، منیش پۆلیسیان بۆ بانگ ده‌که‌م، عوقبه‌ وتی: هاوار بۆ تۆ وازیان لی‌ بینه‌، بۆ خۆم گویم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو. جا راوی به‌ هه‌مان مانا فەرموده‌که‌ی موسلیمی گێڕاویه‌وه واته‌ فەرموده‌ی پێشو، نبوی داود ده‌لیت: هاشیمی كۆری قاسیم له‌ (لیث) وه‌ ریوایه‌تی کردوه له‌م فەرموده‌دا، وتویه‌تی: ئەو کاره‌ مه‌که‌ پۆلیسیان بۆ بانگ مه‌که‌ ئامۆژگاریان بکه‌ به‌ سزاو تۆله‌ی خوا بیانترسینه‌.

## باسی کہسی موسولمانی بکات بہ برای خوی لہ بہر خوا. ۴۶ - باب المؤمنات.

۴۸۹۳ - (صحیح) عن سالم، عن أبيه: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (المُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُسْلَمُهُ. مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ، كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً، فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ بِهَا كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واتہ: لہ سالموہ، لہ باوکیوہ، کہ پیغمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (موسولمانی برای موسولمانہ، زولم و ستہمی لی ناکات، رادہستی دوژمنی ناکات، ہہرکس ناخوشی و خہم و پہژاریہ کی دنیا لہ سہر موسولمانی سوک بکات و لہ تہنگانہیہ رزگاری بکات، خوی گہورہ لہ پوژی قیامہ تدا ناخوشی و خہم و پہژاریہ کی لہ سہر سوک دہکات و لہ تہنگانہیہ رزگاری دہکات، وہ ہہرکس نہیٹی و عہیب و عاری موسولمانی پیوشی خوی گہورہ لہ پوژی قیامہ تدا نہیٹی و عہیب و عاری تہو دہوشیت).

## باسى جنيو به يهك دان.

### ۴۷ - باب المُسْتَبَّانِ.

۴۸۹۴ - (صحيح) عن أبو هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (المُسْتَبَّانِ: مَا قَالَا: فَعَلَى الْبَادِي مِنْهُمَا، مَا لَمْ يَعْتَدِ الْمَظْلُومُ).

واته: له نه بو هورهيره وه ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرموده تى: (نهو دوو كه سهى جنيو به يه كتر ددهن گوناھى نهو جنيوانه له نه ستوى نهو يانه له پيشدا جنيو ددهات، به مخرجى ستم لى كراوه كه يان نهوى تريان ده سترى نه كات).

## باسى بن فيزي و خو به كه مگرتن.

### ۴۸ - باب فِي التَّوَاضُّعِ.

۴۸۹۵ - (صحيح) عن عياض بن حمار قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ أَوْحَى إِلَيَّ أَنْ تَوَاضَعُوا حَتَّى لَا يَبْغَى أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ، وَلَا يَفْخَرَ أَحَدٌ عَلَى أَحَدٍ).

واته: له (عياض) كورى حيماره وه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرموده تى: (خواى گه وره وه حى بو من كردوه: كه بى فيز بن و خوتان به كه م بگرن به جوړى كه س زولم و ستم له كه س نه كات و، كه س به سهر كه سدا فخر و شانازى نه كات و كه س خوئى له كه سى تر به گه وره تر نه زانى).

## باسی تۆلہ کردنہ وہ.

### ۴۹ - باب فی الإنتصار.

۴۸۹۶ - (حسن بما بعده) عن سعيد بن مصيب قال: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ وَمَعَهُ أَصْحَابُهُ، وَقَعَ رَجُلٌ بِأَبِي بَكْرٍ فَأَذَاهُ، فَصَمَتَ عَنْهُ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ أَذَاهُ الثَّانِيَةَ فَصَمَتَ عَنْهُ أَبُو بَكْرٍ، ثُمَّ أَذَاهُ الثَّلَاثَةَ فَانْتَصَرَ مِنْهُ أَبُو بَكْرٍ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ انْتَصَرَ أَبُو بَكْرٍ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَوْجَدْتُ عَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (نَزَلَ مَلَكٌ مِنَ السَّمَاءِ يُكَذِّبُهُ بِمَا قَالَ لَكَ، فَلَمَّا انْتَصَرْتَ وَقَعَ الشَّيْطَانُ، فَلَمْ أَكُنْ لِأَجْلِسَ إِذْ وَقَعَ الشَّيْطَانُ).

واتہ: لہ سہ عیدی کوری موسہ ییہ بہ وہ دہ گیر نہ وہ، کہ وتوہ تی: جاری پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ ناوہا وہ لانیڈا دانیشتبوو، پیایوی جنیوی دا بہ پیئشہوا ثہبو بہ کر رہزای خوی لی بی، بہ لام ثہو وہ لامی نہ دایہ وہ، بو جاری دووہم جنیوی پی دایہ وہ ہر وہ لامی نہ دایہ وہ، بو جاری سیہم جنیوی پی دایہ وہ پیئشہوا ثہبو بہ کر رہزای خوی لی بی وہ لامی دایہ وہ، پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہستا پروات، پیئشہوا ثہبو بہ کر وتی: نہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم خو لہ من زویر نہ بووی وہ لام دایہ وہ؟ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (مہ لاتیکیہ لہ ناسمانہ وہ ہاتہ خوارہ وہ ثہو قسانہی کہ پی دہوتی بہ دروی دہ خستہ وہ، کاتی وہ لامت دایہ وہ مہ لاتیکیہ کہ

رویش و شەیتان هاتە نێوانەوه، بۆیە منیش لەجیگایە کدا دانانیشم شەیتانی لێ بێ).

٤٨٩٧ - (حسن) عن أبو هريرة: أَنَّ رَجُلًا كَانَ يَسُبُّ أَبَا بَكْرٍ، وَسَاقَ نَحْوَهُ.

واتە: لە ئەبو هورەیرەوه دەگیرنەوه، کە پیاوی جێوی دا بە پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خوای لێ بێ. جا راوی بە هەمان شیوه فەرمودهکە ی گیرایەوه.

٤٨٩٨ - (ضعيف الإسناد) عن ابن عون قال: كُنْتُ أَسْأَلُ عَنِ الْإِنْتِصَارِ: (وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ) فَحَدَّثَنِي عَلِيُّ بْنُ زَيْدِ بْنِ جُدْعَانَ، عَنْ أُمِّ مُحَمَّدٍ امْرَأَةِ أَبِيهِ - قَالَ ابْنُ عَوْنٍ: وَزَعَمُوا أَنَّهَا كَانَتْ تَدْخُلُ عَلَى أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ - قَالَ: قَالَتْ أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدَنَا زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ، فَجَعَلَ يَصْنَعُ شَيْئًا بِيَدِهِ، فَقُلْتُ: بِيَدِهِ، حَتَّى فَطَنْتُهَا لَهَا، فَأَمْسَكَ، وَأَقْبَلَتْ زَيْنَبُ تَفْحَمُ لِعَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَنَهَاها، فَأَبَتْ أَنْ تَنْتَهِيَ، فَقَالَ لِعَائِشَةَ: (سُبِّهَا) فَسَبَّهَا، فَغَلَبَتْهَا، فَأَنْطَلَقَتْ زَيْنَبُ إِلَى عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَتْ: إِنَّ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا وَقَعَتْ بِكُمْ، وَفَعَلَتْ. فَجَاءَتْ فَاطِمَةُ فَقَالَ لَهَا: (إِنَّهَا حِبَّةُ أَبِيكَ وَرَبُّ الْكَعْبَةِ). فَأَنْصَرَفَتْ، فَقَالَتْ لَهُمْ: إِنِّي قُلْتُ لَهُ كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ لِي كَذَا وَكَذَا. قَالَ: وَجَاءَ عَلِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَكَلَّمَهُ فِي ذَلِكَ.

واتە: لە ئێبنو عەونەوه دەگیرنەوه، کە وتویهتی: دەربارە ی (الانتصار) پرسیارم کرد:

﴿وَلَمَنْ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾. سورة الشورى: ٤١.

واتە: وه هەركەس تۆ له بێهەنی له پاش ئەوهی ستهمی لێکراوه ئا ئەوانه هیچ خهتایهکیان له سهه نهیه.

عهلی کوری زهیدی کوری جودعان، له دایکی موحهممدهوه که زنی باوکی بوو، بۆی گیرامهوه - ئێبنو عهون وتی: پێی وابوو وتیان: دایکی موحهممده چوهته خزمهت عایشه ی دایکی باوهرداران - موحهممده وتی: عایشه ی

دایکی باوه‌پاران وتی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆلام له وکاته‌دا زینه‌بی کچی جه‌حشی هاوسه‌ری پیغمبه‌رمان صلی الله علیه وسلم له‌لابوو، به‌ده‌ستی شتیکی کرد وه‌ک نه‌وه‌ی له‌نیوان ژن و می‌رددا رووده‌دات. به‌ده‌ستم ئاماژه‌م بۆ کرد که ئایا ده‌زانیت زینه‌ب لی‌زه‌یه، نیت پیغمبه‌ر صلی الله علیه وسلم ده‌ستی لابر دو وازی هینا، زینه‌ب قسه‌ی وت به‌ عائیشه، پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری لی کرد که قسه‌ بلی به‌ عائیشه، به‌لام نه‌وه‌ر وازی نه‌هینا، پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ عائیشه‌ی فرموو: (تۆش قسه‌ی پی بلی، نه‌ویش قسه‌ی پی وت و سه‌رکه‌وت به‌ سه‌ریاو به‌زاندی، زینه‌ب رۆشت بۆ لای پی‌شه‌وا عه‌لی کوری ره‌زای خوی لی پی وتی: عائیشه قسه‌ی پی وتون - واته قسه‌ی وتوه به‌ به‌نی هاشم چونکه زینه‌ب دایکی کچی (عبد المطلب) بوو پوری پیغمبه‌ر صلی الله علیه وسلم بوو -، (فاطمه) هات بۆ خزمه‌ت باوکی شکاتی له‌ عائیشه کرد، پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پی فرموو: (سو‌ند به‌ په‌روه‌ردگاری که‌عه عائیشه خو‌شه‌ویستی باوکه‌). - قسه‌ی پی نه‌لی - (فاطمه) هه‌ستا هاته‌وه پی وتن: رۆشم ئاواو ئاوام وت به‌ پیغمبه‌ر صلی الله علیه وسلم، نه‌ویش ئاواو ئاوی پی فرمووم. راوی وتی: پی‌شه‌وا عه‌لی ره‌زای خوی لی پی هات بۆ خزمه‌ت پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌ریاره‌ی کیشه‌که قسه‌ی له‌گه‌ل کرد.

### سه‌باره‌ت به‌ قه‌ده‌غه‌کردنی جنیودان به‌ مردوان.

#### ۵۰ - باب فی التَّهْمِ عَنْ سَبِّ الْمُؤْتَى.

۴۸۹۹ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها، قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا مَاتَ صَاحِبُكُمْ فَدَعُوهُ لَا تَقْعُوا فِيهِ).

واته: له عائیشه‌وه ره‌زای خوی لی پی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (ئه‌و موسو‌لمانه‌ی که هاو‌رپی‌ه‌تیتان



کردوہ نیتر بہ ہوی خرمایہ تی و ژن و ژنخوازی و دراوسیہ تہوہ بیت یان بہ ہمر  
ہویہ کہوہ بیت، کاتی کہ مرد وازی لی بیئن باسی شہرف و ناموسی مہکن  
بہ خراپہ و قسہی ناشیرینی پی مہلین چونکہ نہو رووبہ پرووی کردہی خوی  
بوٹہوہ چ چاک چ خراپ).

۴۹۰۰- (ضعیف) عن ابن عمر رضي الله عنه، قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (ادْكُرُوا مَحَاسِنَ مَوْتَاكُمْ وَكُفُّوا عَنْ مَسَاوِيهِمْ).

واتہ: لہ نینو عومہرہوہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی:  
پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (باسی چاکہی مردوہ کانتان  
بکن، باسی خراپہ کانیان مہکن).

### سہبارت بہ قہدہ غہ کردنی

### جہور و ستم و زیناکردن و لادان لہ ہق.

### ۵۱ - باب فی التَّهْيِ عَنِ الْبُغْيِ.

۴۹۰۱ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (كَانَ رَجُلَانِ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مُتَوَاحِشَيْنِ، فَكَانَ أَحَدُهُمَا يُذْنِبُ، وَالْآخَرُ مُجْتَهِدٌ فِي الْعِبَادَةِ، فَكَانَ لَا يَزَالُ الْمُجْتَهِدُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى الذَّنْبِ، فَيَقُولُ أَقْصِرْ. فَوَجَدَهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ، فَقَالَ لَهُ: أَقْصِرْ. فَقَالَ: خَلْنِي وَرَبِّي أَبْعَثْتَ عَلَيَّ رَقِيبًا، فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ أَوْ لَا يَدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ! فَقَبِضَ أَرْوَاحُهُمَا، فَاجْتَمَعَا عِنْدَ رَبِّ الْعَالَمِينَ، فَقَالَ لِهَذَا الْمُجْتَهِدُ: أَكُنْتَ بِي عَالِمًا أَوْ كُنْتَ عَلَيَّ مَا فِي يَدِي قَادِرًا؟ وَقَالَ لِلْمُذْنِبِ: اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي، وَقَالَ لِلْآخَرِ: اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ). قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ أَوْ بَقِثْتُ دُنْيَاهُ وَآخِرَتَهُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو رەزای خۆی لێ بێ ھاتو، کە وتوێتی: بیستم لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: (دوو پیاو لە ئەوێ ئیسرائیل دۆست و ھاوڕێی یەک بوون، یەکیکیان خەریکی پەرستش بوو، ئەوێ تریشیان خەریکی گوناھو تاوان کردن بوو، ئەوێ خەریکی پەرستش بوو بەردەوام نامۆزگاری ھاوڕێکە دەکرد کە دەست لە گوناھو تاوان ھەلگرت، روژی بینی تاوانیکی ئەنجام دەدا پێی وت: واز لە تاوان بێنە، ئەویش وتی: وازم لێ بێنەو برۆ بەرۆکم بەریدە خۆم و پەرورەدگاری خۆم، تۆ چاودێری بەسەر منەو، ئەویش توپە بوو وتی: سوێند بە (اللہ) خۆی گەورە لێت خۆش نابێ و ناتخاتە بەھەشتەو! پەرورەدگاری کاربەجێ رۆحی ھەردووکیانی کیشا، کۆبوونەو لەلای خۆی پەرورەدگاری جیھانیاندا، خۆی گەورە بەوێیان کە پەرستشی دەکرد فەرموو: تۆ زانای بە من، یان تۆ دەسلالت ھەیە بەسەر ئەوێ لەدەستی مندا؟ لەپاشدا بە تاوانبارەکە فەرموو: تۆ بە بەبەزەیی و رەحمەتی خۆم بچۆرە بەھەشتەو، بەوێ تریشیان فەرموو: بێبەن بۆ ناو ناگر). ئەبو ھورەیرەو رەزای خۆی لێ بێ وتی: سوێند بە (اللہ) کە گیانی منی بەدەستە! بە وتە یە دنیاو دواڕۆژی لەدەست چوو.

۴۹۰۲ - (صحیح) عن أبو بكرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا مِنْ ذَنْبٍ أَجْدَرُ أَنْ يُعَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى لِصَاحِبِهِ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا مَعَ مَا يَدْخُرُ لَهُ فِي الْآخِرَةِ: مِثْلُ الْبَغْيِ، وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ).

واتە: لە ئەبو بەکرەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێتی: (ھیچ تاوانێ جەور و ستم و برینی سیلە رەحم و پشت ھەلکردن لە خزم و کەس و کار شایەنی ئەو نێ خۆی گەورە لە دنیاو بە زوویی تۆلە لە خاوەنەکە بستی، چ جایی ئەو ھەموو سزاو نازارەش کە لە دواڕۆژیشدا بۆی دانراو).

## سه بارهت به چه سودی.

### ۵۲ - باب فی الحسد.

۴۹۰۳ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِيَّاكُمْ وَالْحَسَدَ، فَإِنَّ الْحَسَدَ يَأْكُلُ الْحَسَنَاتِ كَمَا تَأْكُلُ النَّارُ الْحَطَبَ). أَوْ قَالَ: (الْعُشْبَ).

واته: له نه بو هورموره ده گيرنه وه، كه وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموده تي: (هوشيار و ناگاداري چه سودی بن، چونكه بهراستی چه سودی كرده وه چاكه كان له ناو دهبات وهك چوَن ناگر داری وشك و پوش و په لاش ده سوتینی).

۴۹۰۴ - (ضعیف عدا ما بين المعقوفتين) عن سهل بن أبي أمامة: أَنَّهُ دَخَلَ هُوَ وَأَبُوهُ عَلَى أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ بِالْمَدِينَةِ، فِي زَمَانِ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَهُوَ أَمِيرُ الْمَدِينَةِ، فَإِذَا هُوَ يُصَلِّي صَلَاةً خَفِيفَةً دَقِيقَةً كَأَنَّهَا صَلَاةُ مُسَافِرٍ أَوْ قَرِيبًا مِنْهَا، فَلَمَّا سَلَّمَ، قَالَ أَبِي: يَرْحَمُكَ اللَّهُ أَرَأَيْتَ هَذِهِ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ أَوْ شَيْءٌ تَنَفَّلْتُه؟ قَالَ: إِنَّهَا الْمَكْتُوبَةُ، وَإِنَّهَا لَصَلَاةُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَخْطَأْتُ إِلَّا شَيْئًا سَهَوْتُ عَنْهُ، فَقَالَ (أنس): إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ: (لَا تُشَدِّدُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَيُشَدِّدَ عَلَيْكُمْ، فَإِنَّ قَوْمًا شَدَّدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ فَشَدَّدَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ فَتَلَكَ بِقَايَاهُمْ فِي الصَّوَامِعِ وَالْدِّيَارِ (رَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ)). ثُمَّ غَدَا مِنَ الْعَدِ فَقَالَ: أَلَا تَرْكَبُ لِنَنْظُرَ وَلِتَعْبَرَ قَالَ: نَعَمْ، فَارْكَبُوا جَمِيعًا فَإِذَا هُمْ بِدِيَارٍ بَادٍ أَهْلِهَا وَانْقَضُوا وَفَنُوا خَاوِيَةً عَلَى عُرُوشِهَا، فَقَالَ: (أَتَعْرِفُ هَذِهِ الدِّيَارَ؟). فَقُلْتُ مَا أَعْرِفُنِي بِهَا وَبِأَهْلِهَا، هَذِهِ دِيَارُ قَوْمٍ أَهْلَكَهُمُ الْبَغْيُ وَالْحَسَدُ إِنَّ الْحَسَدَ يُطْفِئُ نُورَ الْحَسَنَاتِ، وَالْبَغْيُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ، وَالْعَيْنُ تَزْنِي وَالْكَفُّ وَالْقَدَمُ وَالْجَسَدُ وَاللِّسَانُ وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ.

واته: له سههلی کورپی ئه بو ئومامه وه هاتوه، که خۆی و باوکی له مه دینه چونه ته خزمهت ئه نه سی کورپی مالیک، ئه نه س کاربه دهستی مه دینه بوو له لایه ن عومه ری کورپی (عبد العزیز) وه، ئه نه س نوێژیکی سوکه له ی کورت و پوختی کرد به جوانی ئه توت نوێژی موسافیره یان نزیک له، کاتی که سلاوی دایه وه، باوکم وتی: خوا روحم پێ بکات پیم بلێ ئه وه نوێژی فهرز بوو یان نوێژی سونهت؟ وتی: نوێژی فهرز بوو، ئه مه وه نوێژی پیغه مبه ری خوایه صلی الله علیه وسلم هه له م نه کردوه مه گهر له شتی کدا سه هوم کردبێ و له بیرم چوبی. ئه نه س وتی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (قورسی مه که ن له سه ر خۆتان، فهرز ده یی له سه رتان و ده که ونه نا ره حه تی ه وه به رگه ی نا گرن و بی هیژ و لاواز ده بن و هه ندی له و فهرزانه تان له کیس ده چیت، چونکه به راستی قه ومی په رستش و عیبا ده ته کانیان له سه ر خۆیان قورس و گران کرد، خوی گه وره ش قورس و گرانی کرد له سه ریان، له ناو په رستگا و دێر و شوینی خوا په رستی دا ده مانه وه: ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوها مَا كُتِبَ لَهَا عَلَيْهِمْ﴾. سورة الحديد: ۲۷. واته: گو شه گیریان دا هینا و کردیانه پیشه یان ئیمه ش پیو یستمان نه کردبوو له سه ریان که ته رکی دنیا بکه ن.

له پاشدا بو به یانی ئه بو ئومامه ده رچوو، ئه نه س وتی: ئه وه بو سه رنا که وی و سواری و لاخه که ت نابی برۆی سه رنج به دیت و په ند و عیبه رت وه رگرت، وتی: به لێ باشه، هه موویان سه رکه وتن و دایان به لای ئاوا ییه کی وێرانه و کاو ل بوودا خه لکه که ی له ناو چوبوون و دارو به ردی که وتبو به سه ر یه کدا ﴿خَاوِيَةً عَلَىٰ عُرْوِشَهَا﴾. سورة البقره: ۲۵۹. واته: دارو به ردی هه موو به سه ر یه کدا که وتوه و چۆل وێرانه یه و دیواره کانی به سه قفه که یه وه ته پیوه.

وتی: ئه زانی ئه م ئاوا ییه کو ییه؟ وتم: نازانم، خه لکه که یشی ناناسم، ئه مه ئاوا ییه که جه ور و سته م و به در په وشتی و به دکاری و حه سودی بوو به هۆی له ناو چونیان، حه سودی نور و روناکی چاکه کان ئه کو ژینیت ه وه جه ور و سته م و به در په وشتی و به دکاری به راستی ده خاته وه یان به درۆی ده خاته وه، چاو و ده ست و قاچ و جه سته و زمان و زینا ده که ن، جا شه رمگه به راستی ده خاته وه یان به درۆی ده خاته وه.

## سه‌بارت به نه‌فره‌تکردن.

### ۵۳ - باب فی اللّٰغِن.

۴۹۰۵ - (حسن) عن أبو الدرداء قال: قال رسول الله صلى الله عليه و سلم: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا لَعَنَ شَيْئًا صَعِدَتِ اللَّعْنَةُ إِلَى السَّمَاءِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ دُونَهَا، ثُمَّ تَهْبِطُ إِلَى الْأَرْضِ فَتُغْلَقُ أَبْوَابُهَا دُونَهَا، ثُمَّ تَأْخُذُ مِيمِنًا وَشِمَالًا، فَإِذَا لَمْ تَجِدْ مَسَاحًا رَجَعَتْ إِلَى الَّذِي لُعِنَ، فَإِنْ كَانَ لِدَلِكْ أَهْلًا وَإِلَّا رَجَعَتْ إِلَى قَائِلِهَا).

واته: له ئه‌بو دهردائه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغهمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (به‌نده‌ی خوا کاتی که نه‌فرته له‌شتی ده‌کات، ئه‌و نه‌فرته به‌رزده‌بیته‌وه بۆ ئاسمان به‌لام دهرگا‌کانی ئاسمانی لی داده‌خریت، له‌پاشدا دیته‌وه خواره‌وه بۆ زه‌وی دهرگا‌کانی زه‌وی لی داده‌خریت، ئینجا به‌لای راست و چه‌پدا دهرپوات، ئه‌گه‌ر ریگه‌ی دهرچوونی ده‌ست نه‌که‌وت به‌ره‌و لای نه‌فرته لی کراوه‌که دهرپوات، جا ئه‌گه‌ر نه‌فرته لی‌کراوه‌که شایه‌نی ئه‌و نه‌فرته بیته‌وه به‌ری ده‌که‌ویت، ئه‌گه‌ر شایه‌نیشی نه‌بوو ده‌گه‌ریته‌وه بۆ خاوه‌نه‌که‌ی).

۴۹۰۶ - (حسن) عن سمرة بن جندب: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَلَاعَنُوا بِاللَّهِ وَلَا بِالْعَنَةِ اللَّهِ، وَلَا بِالنَّارِ).

واته: له سه‌موره‌ی کو‌ری جوندوبه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغهمبه‌ر صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (به‌یه‌کتر مه‌لین به‌ر نه‌فرته‌ی خوا که‌وی یان نه‌فرته‌ی خوات لی بی، یان به‌ر خشم و قین و تو‌په‌یی خوا بکه‌وی، یا خوی گه‌وره بتخاته ناگری دۆزه‌خه‌وه).

۴۹۰۷ - (صحیح) عن أبو الدرداء قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَكُونُ اللَّعَّانُونَ شَفَعَاءَ وَلَا شُهَدَاءَ).

واتہ: لہ نبو دہردائوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (نہ فرین کاران لہرؤزی قیامہ تدا پلہو پایہی شہیدی و پلہو پایہی تکا کاریان پی نادریت).

۴۹۰۸ - (صحیح) عن ابن عباس: أَنَّ رَجُلًا لَعَنَ الرِّيحَ - وَقَالَ مُسْلِمٌ: إِنَّ رَجُلًا نَازَعَتْهُ الرِّيحُ رِدَاءَهُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَعَنَهَا - فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَلْعَنَهَا فَإِنَّهَا مَأْمُورَةٌ، وَإِنَّهُ مَنْ لَعَنَ شَيْئًا لَيْسَ لَهُ بِأَهْلٍ رَجَعَتِ اللَّعْنَةُ عَلَيْهِ)..

واتہ: لہ نیبنو عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ پیای نہ فرہتی لہ با کرد - موسلیم وتی: پیای لہ سہردہ می پیغہ مبہر دا صلی اللہ علیہ وسلم با پو شاکہ کہی ہلہ دہادیہوہو بہم لاو لادا دہیرد، ٹویش نہ فرہتی لی کرد، پیغہ مبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (نہ فرہتی لی مہ کہ چونکہ ٹہو پایہ لہ لایم خواوہ فہرمانی پیکراوہ، ہہرکس نہ فرہت لہشتی بکات ٹہو شتہ شایہنی ٹہو نہ فرہتہ نہ بیٹ ٹہو دہ گہریتہوہ بو سہر خوی).

**ٹہوی دوعا دہکات لہو کہسہی ستہمی لی کردوہ.**

۵۴ - باب فِيمَنْ دَعَا عَلَى مَنْ ظَلَمَ.

۴۹۰۹ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: سُرِقَ لَهَا شَيْءٌ فَجَعَلَتْ تَدْعُو عَلَيْهِ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (لَا تُسَبِّحِي عَنْهُ).

واته: له عائشه وه ره زای خوی لیج بچ ده گیرنه وه، که داپوشه ریکي هه بوو دزیان، دوعای ده کرد له وهی که دزیویه تی پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (نهو سزایه ی که دزه که شایسته یه تی به دوعا کردن لی له سهری سوک مه که). (پیشتر به ژماره: ۱۴۸۷ هاتووه).

### سه باره ت به که سی

### دهنگ له برا موسولمانه کی دابری

#### ۵۵ - باب في هجرة الرجل أخاه المسلم.

۴۹۱۰ - (صحيح) عن أنس بن مالك، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَبَاغُضُوا، وَلَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا، وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ).

واته: له ټنه سی کورې مالیکه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم فرموویه تی: (با رقتان له یه کتر نه بچ و یه کتر مه بوخرنن، هسودی به یه کتر مبهن - ټاواته خواز مهن نیعمه ته کانی برا موسولمانه که تان له ناوېچي -، پشت له یه کتر مه کهن، بنده ی خوا و برای یه کتر بن، بو هیچ موسولمانی رهوا نیه دهنگ له برای موسولمانی خوی دابری و قسه ی له گهل نه کات له سی شهو و روژ زیاتر).

۴۹۱۱ - (صحيح) عن أبو أيوب الأنصاري، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ، يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ).

واته: له ټېبو ټيويي ټنصاریه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم

وسلم فہرمویہ تی: (بو ہیچ موسولمانی رہوا نیہ دہنگ لہ برای موسولمانی خوی داپری و قسہی لہ گہل نہ کات لہ سی شہو و روژ زیاتر، بہ شیوہ کاتی کہ بگہن بہ یہک ہرہیہ کہیان روو بکات بہ لایہ کداو پشت لہ یہ کتر ہلکہن، چاکترینیان ثہو کہ سہیانہ لہ پیئشہوہ سہلام لہوی تریان دہ کات).

۶۹۱۲ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَحِلُّ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَهْجَرَ مُؤْمِنًا فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَإِنْ مَرَّتْ بِهِ ثَلَاثٌ فَلْيَلْقَهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ فَإِنْ رَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ فَقَدْ اشْتَرَكَ فِي الْأَجْرِ، وَإِنْ لَمْ يَرُدَّ عَلَيْهِ فَقَدْ بَاءَ بِالْإِثْمِ). زَادَ أَحْمَدُ (وَخَرَجَ الْمُسْلِمُ مِنَ الْهَجْرَةِ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیئغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (بو ہیچ موسولمانی رہوا نیہ دہنگ لہ برای موسولمانی خوی داپری و قسہی لہ گہل نہ کات لہ سی شہو و روژ زیاتر، لہ پاش ثہو سی شہو و روژہ ثہ گہر پیی گہیشٹ با سلاوی لی بکات، ثہ گہر وہلامی سلاوہ کہی دایہوہ ثہوہ لہ خیر و چاکہدا ہاوبہشن، بہ لام ثہ گہر وہلامی سلاوہ کہی نہ دایہوہ ثہوہ گوناہو تاوانہ کہ دہ گہریتہوہ بو و لہئہستوی ثہوہ). پیئشہوا ثہ حمہدی کوری حہنہل ثہمہی بو زیاد کرد: (ثہو کہ سہی کہ سلاوہ کہ دہ کات گوناہو تاوانہ کہی لہئہستو دہردہ چیت).

۶۹۱۳ - (حسن) عن عائشة رضي الله عنها قالت: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَكُونُ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجَرَ مُسْلِمًا فَوْقَ ثَلَاثَةٍ، فَإِذَا لَقِيَهِ سَلَّمَ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كُلُّ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ عَلَيْهِ فَقَدْ بَاءَ بِإِثْمِهِ).

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیئغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (بو ہیچ موسولمانی دروست نیہ دہنگ لہ برای موسولمانی خوی داپری و قسہی لہ گہل نہ کات لہ سی شہو و روژ زیاتر، لہ پاش ثہو سی شہو و روژہ ثہ گہر پیی گہیشٹ با سی جار سلاوی لی



بکات، نه گهر له ههر سێ جاره که دا وه لامي سلاوه که ی نه دایه وه نه وه گوناھو  
تاوانه که ده گهر پیتته وه بو ی و له نه ستوی نه دایه).

۴۹۱۴ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:  
(لَا يَجِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجَرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ، فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ  
النَّارَ).

واته: له نه بو هورهیره وه ده گهر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبهه ر صلی الله علیه وسلم  
فه رمویه تی: (بو هیچ موسولمانی رهوا نیه دهنگ له برای موسولمانی خوی  
دابړی و قسه ی له گهل نه کات له سې شهو و روژ زیاتر، نه گهر له وه زیاتر  
قسه ی له گهل نه کات و له سهه نهو حاله بمری ده چیتته ناگری دوزه خه وه).

۴۹۱۵ - (صحیح) عن أبو خراش السلمي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:  
(مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً فَهُوَ كَسَفِكَ دَمِهِ).

واته: له نه بو خیراشی سوله میه وه ده گهر نه وه، که وتویه تی بو خوم گویم له  
پیغه مبهه ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (هه رکهس بو ماوه ی  
سالی دهنگ له برایه کی موسولمانی خوی دابړی و قسه ی له گهل نه کات وه  
نه وه وایه خوینی رشتبی واته نه وند ده گوناھی ده گات).

۴۹۱۶ - (صحیح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (تُفْتَحُ  
أَبْوَابُ الْجَنَّةِ كُلَّ يَوْمٍ اثْنَيْنِ وَخَمِيسٍ، فَيُغْفَرُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمَيْنِ لِكُلِّ عَبْدٍ لَا يُشْرِكُ  
بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا مَنْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحَاءٌ، فَيُقَالُ: أَنْظِرُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَصْطَلِحَا).  
قَالَ أَبُو دَاوُدَ: النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَجَرَ بَعْضَ نِسَائِهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا. وَابْنُ  
عُمَرَ هَجَرَ ابْنًا لَهُ إِلَى أَنْ مَاتَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: إِذَا كَانَتِ الْهَجْرَةُ لِلَّهِ فَلَيْسَ مِنْ  
هَذَا بِشَيْءٍ، وَإِنَّ عُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ غَطَّى وَجْهَهُ عَنْ رَجُلٍ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ھەموو رۆژانیکی دوو شەممان و پێنج شەممان دەرگاکی بەھەشت دەکرنەو، لەو دووژەدا خوای گەورە لە ھەموو بەندەییە خوش دەبێت بەمەرجی ئەو بەندەییە هیچ ھاوبەشی بۆ خوا دانەنابێ، وە لەو دوو کەسەش خوش نابێ کە ناکۆکن لەناوخوانداو رقیان لە یەکتەرەو قسە لە گەڵ یەک ناکەن، دەوتری: وازبھێنن لەو دوو کەسە ھەتا ناست دەبنەو ئەو کاتە قەلەمی عەفو یێن بەسەر تاوانەکانیاندا). ئەبو داود دەلیت: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم چل رۆژ قسە لە گەڵ یەکی لە ھاوسەرەکانی نەکردووە. ئیبنو عومەر کورپکی ھەبوو ھەتا مرد قسە لە گەڵ نەکرد. ئەبو داود دەلیت: ئەگەر دەنگ دا برین لەبەر خوای گەورە بێت هیچی تێدا نیە، عومەری کورپی (عبد العزیز) رووخساری خۆی داپۆشی لە پیاوی.

## سەبارەت بە گومان

### ۵۶ - باب فی الظَّنِّ.

۴۹۱۷ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ، وَلَا تَحَسَّسُوا، وَلَا تَجَسَّسُوا).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ھۆشیارین و دورین لە گومان، چونکە گومانی خراب درۆی رووتە، داوای شت مەکەن بە ھەستەکان و بەدوای عەیب و عاری خەڵدا مەگەرین و سیخوپی و جاسوسی مەکەن بەسەر یەکەو).

## سہارہت بہ ناموژگاری کردن و پاراستنی موسولمان. ۵۷ - باب فی النصیحة والحیاطہ.

۴۹۱۸ - (حسن) عن أبو هريرة، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (الْمُؤْمِنُ مِرَّةً الْمُؤْمِنِ، وَالْمُؤْمِنُ أَخُو الْمُؤْمِنِ، يَكْفُ عَلَيْهِ ضَيْعَتُهُ، وَيَحْوَطُهُ مِنْ وَرَائِهِ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہتی: (بروادار ناوینہی بروادارہ، بروادار برای بروادارہ، دہبی بہ پی توانا لہروو لہپاش ملہ سہر و مالی بیارتری و نہیہ لی لہناوبچی و زانی پی بگات و لہسہری بکاتہوہ).

## سہارہت بہ چاکسازی نیوان خہلک. ۵۸ - باب فی إصلاح ذات البین.

۴۹۱۹ - (صحيح) عن أبو الدرداء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟). قَالُوا: بَلَى. قَالَ: (إِصْلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ؛ وَفَسَادُ ذَاتِ الْبَيْنِ: الْحَالِقَةُ).

واتہ: لہ ثہبو دہردائہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہتی: (ہہوالتان بدہمی بہ چاکتر لہ پلہو پایہی روژوو نویر)

و خیر و خیرات؟). وتیان: بهلئ: فهرمووی: (چاکسازی نیوان خه لک - واته ناشتکردنه وهی نهو که سانهی قسه له گهل یهک ناکهن و نا کوکن و نیوانیان تیک چووه - تیکدانی نیوان خه لک تاشه ری دینه واته وهک چوون گوئزان موو ده تاشی نهویش ناوا دین ده تاشی).

۴۹۲۰ - (صحیح) عن حمید بن عبد الرحمن عن أمه: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَمْ يَكْذِبْ مَنْ مَيَّ بَيْنَ اثْنَيْنِ لِيُصْلِحَ). وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُسَدَّدٌ (لَيْسَ بِالْكَاذِبِ مَنْ أَصْلَحَ بَيْنَ النَّاسِ فَقَالَ خَيْرًا أَوْ مَيَّ خَيْرًا).

واته: له حومهیدی کوری (عبد الرحمن) وه، له دایکیه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (نهو که سه دروژن نیه له نیوان دوو که سدا قسه ده هیئی و ده بیات بوئه وهی ریکیان بخاته وه و ناشتیان بکاته وه). نه حمه دی کوری موحه ممه دو موسه دده ده لیئ: (نهو که سه دروژن نیه له نیوان خه لکدا قسهی خیر ده کات یان قسه ده هیئی و ده بیات بوئه وهی ریکیان بخاته وه و ناشتیان بکاته وه).

۴۹۲۱ - (صحیح) عن حمید بن عبد الرحمن عن أمه أم كلثوم بنت عقبة قالت: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرَخِّصُ فِي شَيْءٍ مِنَ الْكَذِبِ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ (لَا أَعُدُّهُ كَاذِبًا الرَّجُلُ يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ يَقُولُ الْقَوْلَ وَلَا يُرِيدُ بِهِ إِلَّا الْإِصْلَاحَ، وَالرَّجُلُ يَقُولُ فِي الْحَرْبِ، وَالرَّجُلُ يُحَدِّثُ امْرَأَتَهُ وَالْمَرْأَةُ تُحَدِّثُ زَوْجَهَا).

واته: له حومهیدی کوری (عبد الرحمن) وه، له دایکی (أم کلثوم) ی کچی عوقبه وه ده گیرنه وه، که وتیه تی: هه رگیز نه مدیه پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم روخسه تی درو کردنی داییت له سی حاله تدا نه بیئت، پیغه مبه ری

خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: (ئەو پیاوێ بە درۆزن لەقەڵەم نادرێت چاکسازی بکات لەنێوان خەڵکدا قسەییە بکات تەنھا مەبەستی خێر و چاکەو ناشتەوایی بێت، لە جەنگدا - وەک ئەوێ بلی لەشکری موسوڵمانان ژمارەیان زۆر زۆرە -، ژن و پیاوێ بۆ رازیکردنی یەکترا).

۴۹۲۱ - (صحیح) عن حمید بن عبد الرحمن عن أمه أم كلثوم بنت عقبة قالت: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُرَخِّصُ فِي شَيْءٍ مِنَ الْكَذِبِ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ (لَا أَعْذُهُ كَاذِبًا الرَّجُلُ يُصْلِحُ بَيْنَ النَّاسِ يَقُولُ الْقَوْلَ وَلَا يُرِيدُ بِهِ إِلَّا الْإِصْلَاحَ، وَالرَّجُلُ يَقُولُ فِي الْحَرْبِ، وَالرَّجُلُ يُحَدِّثُ أَمْرًا تَهُ وَالْمَرْأَةُ تُحَدِّثُ زَوْجَهَا).

واتە: لە حومەیدی کورێ (عبد الرحمن)و، لە دایکی (أم كلثوم)ی کچی عوقبەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: هەرگیز نەمدیو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم روخستێ درۆکردنی داییت لە سێ حالەدا نەبێت، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەیفەرموو: (ئەو پیاوێ بە درۆزن لەقەڵەم نادرێت چاکسازی بکات لەنێوان خەڵکدا قسەییە بکات تەنھا مەبەستی خێر و چاکەو ناشتەوایی بێت، لە جەنگدا - وەک ئەوێ بلی لەشکری موسوڵمانان ژمارەیان زۆر زۆرە واش نەبێت -، ژن و میژد بۆ رازیکردنی یەکترا و خۆشەویستی زیاترا).

## سەبارەت بە قەدەغەکردنی گۆرانی.

### ۵۹ - باب فی التَّهْنِی عَنِ الْغَنَاءِ.

۴۹۲۲ - (صحیح) عن الربیع بنت معوذ بن عفراء قالت: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ عَلَى صَبِيحَةَ بِنْتِ أَبِي فَجَلَسَ عَلَى فِرَاشِي كَمَا جَلَسْتُ مَنِي، فَجَعَلَتْ جُؤَيْرِيَّاتٍ يَضْرِبْنَ بِدُفٍّ لَهَنَّ، وَيَنْدُبْنَ مَنْ قُتِلَ مِنْ آبَائِي يَوْمَ بَدْرٍ إِلَى أَنْ قَالَتْ إِحْدَاهُنَّ: وَفِينَا نَبِيُّ يَعْلَمُ مَا فِي عَدِي. فَقَالَ (دَعِيَ هَذِهِ وَقُولِي الَّذِي كُنْتَ تَقُولِينَ).

واتە: لە رەبەیی کچی (مَعُوذ)ی کۆری عەفرانەووە دەگیرنەووە، کە وتیوەتی: کە شووم کردو گۆڕنەرامەووە یە کەم شەوی بوکینیم بۆ بەیانیکە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هات بۆ لام لەسەر جینگاکەم دانیشتی کچانی ئەنصار دەفیان لێ دەداو گۆرانیان دەوت لە گۆرانیکەکانیاندا باسی چاکەو نازایەتی باوکم و باپیرانی منیان دەکرد کە لەجەنگی بەدردا کوژرابوون - ییگومان باوکی و براوەکی کوژرابوون -، یەکیکیان دەوت: لەناوماندا پێغەمبەرێک هەیە دەزانێ سەینێ چی روودەدات، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەووە مەلێ واز لەو قەسە یە بێنە - چونکە بەس خۆی پەرۆردگار غەیب دەزانێ - ئەوانە ی پێشو بلی).

۴۹۲۳ - (صحیح الإسناد) عن أنس قال: لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمَدِينَةَ لَعِبَتِ الْحَبَشَةُ لِقُدُومِهِ فَرَحًا بِذَلِكَ لَعِبُوا بِحِرَابِهِمْ.

واتە: لە ئەنەسەووە دەگیرنەووە، کە وتیوەتی: کاتی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کوچی کرد لە مەککەووە بۆ شاری مەدینە ی مەووە بە گەشتنی

خه لکى مه دینه خو شى و شاديان دهربرى و حه به شيه کان به رمه کانيان ياريان ده کردو گورانيان دهوت.

## دهربارهى که راهيه تى گورانى و نهو ناميرهى له گه لى لى ددهن

۶۰ - باب كَرَاهِيَةِ الْغِنَاءِ وَالزَّمْرِ.

۴۹۲۴ - (صحيح) عن نافع قال: سَمِعَ ابْنُ عُمَرَ مِرْمَارًا، قَالَ: فَوَضَعَ أَصْبُعَيْهِ عَلَى أُذُنَيْهِ، وَنَأَى عَنِ الطَّرِيقِ وَقَالَ لِي: يَا نَافِعُ هَلْ تَسْمَعُ شَيْئًا؟ قَالَ: فَقُلْتُ: لَا. قَالَ: فَرَفَعَ أَصْبُعَيْهِ مِنْ أُذُنَيْهِ، وَقَالَ: كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ مِثْلَ هَذَا فَصَنَعَ مِثْلَ هَذَا. قَالَ أَبُو عَلِيٍّ اللُّؤْلُؤِيُّ: سَمِعْتُ أَبَا دَاوُدَ يَقُولُ: هَذَا حَدِيثٌ مُنْكَرٌ.

واته: له نافيعة وه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: ئيبنو عومره گويى له دهنكى ناي يان بلور بوو، په نجهى خسته كوني گويكانيه وه بو نه وهى نه ييستي، له رنگه لايداو دوركه وته وه پي وتي: نهى نافع دهنكى هيچ شتى دهبيستي؟ وتي: وتي: نا، وتي: په نجه كاني دهرهينا وتي: جاري له خرمة پيغه مبهردا صلى الله عليه وسلم بوو گويى له شتيكى لهو جوړه بوو بهم شيويهى كرد.

۴۹۲۵ - (حسن صحيح الإسناد) عن نافع قال: كُنْتُ رِدْفَ ابْنِ عُمَرَ إِذْ مَرَّ بِرَاعٍ يَزْمُرُ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نافيعة وه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: له پشكوى ئيبنو عومره وه سوار بوو

بووم کاتی که دای به لای شوانه که دا بلویری لی ددها، جا راوی فرموده که ی گیرایه وه وه فرموده ی پیشو.

۴۹۲۶ - (صحيح الإسناد) عن نافع قال: كُنَّا مَعَ ابْنِ عُمَرَ فَسَمِعَ صَوْتَ زَامِرٍ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واته: له نافع وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ئیمه له خزمهت ئیبنو عومره دا بووین گوئی له دهنگی بلویر بو، جا راوی فرموده که ی گیرایه وه وه فرموده ی پیشو.

۴۹۲۷ - (ضعيف) عن سلام بن مسكين عن شيخ: شَهِدَ أَبَا وَائِلٍ فِي وَلِيمَةٍ فَجَعَلُوا يَلْعَبُونَ يَتَلَعَّبُونَ يُعْنُونَ فَحَلَّ أَبُو وَائِلٍ حَبَوْتَهُ وَقَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْغِنَاءُ يُنْبِتُ النِّفَاقَ فِي الْقُلُوبِ).

واته: له سهلامی کوری میسکینه وه، له شیخ وه ده گیرنه وه، که نه بو وائیل ناماده ی وه لیمه یه بو یاری و گالته و گه بیان ده کردو گورانیاں دهوت نه بو وائیل به شیویه دانیشته وه دهردو نه ژنوی نابوو به سنگیه وه به پوشاکه که ی توندی کردبو به پشتیه وه شیوه دانیشته که ی خوی تیکداو وتی: بو خوم گویم له (عبد الله) بو دهیوت: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بو دهیفرموو: (گورانی دهیته هو ی دروستبونی دوو پرووی و نیفاق له دلداو گه شه ی پی دهکات).



## حوکم و بریار له‌باره‌ی پیاوی سهر ژنانیه‌وه.

### ۶۱ - باب فی الحُکْمِ فی الْمُخَنَّثِینَ.

۴۹۲۸ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى مُخَنَّثٌ قَدْ خَضَبَ يَدَيْهِ وَرَجَلَيْهِ بِالْحِنَاءِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَا بَالَ هَذَا). فَقِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَتَشَبَّهُ بِالنِّسَاءِ. فَأَمَرَ بِهِ فَنُفِيَ إِلَى النَّفِيعِ. فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَلَا نَقْتُلُهُ؟ فَقَالَ (إِنِّي نَهَيْتُ عَنْ قَتْلِ الْمُصَلِّينَ).

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیاوینکی سهر ژنانیان هینا بو لای پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم، هه‌ردوو ده‌ستی و هه‌ردوو قاچی خو‌ی گرتیه‌وه خه‌نه، فه‌رمو‌وی: (ئه‌مه‌ بو وای له‌خو‌ی کردووه؟). پینی وترا: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه‌مه‌ سهر ژنانیه‌وه خو‌ی چواندووه به‌ ژنان و لاسایی نه‌وان ده‌کاته‌وه، فه‌رمانی دا شاربه‌ده‌ری بکه‌ن و نه‌فی بکه‌ن بو نه‌قیع - له‌ ده‌ورو به‌ری مه‌دینه‌یه‌، وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بو نه‌یکوژین؟ فه‌رمو‌وی: (کوشتنی نو‌یژکه‌رانم لی قه‌ده‌غه‌کراوه).

۴۹۲۹ - (صحیح) عن أم سلمة: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا مُخَنَّثٌ وَهُوَ يَقُولُ لِعَبْدِ اللَّهِ أَخِيهَا: إِنَّ يَفْتَحَ اللَّهُ الطَّائِفَ غَدًا دَلَّيْتُكَ عَلَى امْرَأَةٍ تُقْبَلُ بِأَرْبَعٍ وَتُدْبِرُ بِثَمَانٍ. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْمَرْأَةُ كَانَ لَهَا أَرْبَعُ عُكْنٍ فِي بَطْنِهَا.

واته: له‌ ئوممو سه‌له‌مه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که جارێ پیغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم چووه بو لای له‌وکاته‌دا پیاوینکی سهر ژنانی له‌لا بوو، به‌ (عبد الله) ی برای ده‌وت: نه‌گه‌ر سبه‌ینی خو‌ای گه‌وره‌ له‌سه‌ر ده‌ستی موسو‌لمانان قه‌لای (طائف) ی زرگار کرد،

ژنیکت نیشان دہدم لہ پیشہوہ نہرم و نۆلہو چوار لۆیہ، لہ دواوہ خپ و خہ پانہو  
 ہشت لۆیہ. پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کہ گوی لہو قسانہی بوو  
 فہرمووی: (لہ مالہ کانتان دہریان بکہن و مہیلن ئەمانہ ہاتوچوتان بکہن).  
 ئەبو داود دەلیت: ژنہ کہ چوار لۆچ لہ سکیدا ہہبوو.

۴۹۳۰ - (صحیح) عن ابن عباس: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَعَنَ الْمُخَنَّثِينَ  
 مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ، وَقَالَ (أَخْرِجُوهُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ وَأَخْرِجُوا  
 فُلَانًا وَفُلَانًا). يَعْنِي الْمُخَنَّثِينَ.

واتہ: لہ ئیبنو عباسہوہ رەزای خویان لی بی دەگیرنہوہ، کہ پیئجہمبہری خوا  
 صلی اللہ علیہ وسلم نہ فرہتی کردوہ لہ پیوانی سەر ژنانی و لہو ئافرەتانہی  
 کہ خویان دچوئین بہ پیوان و لاسایی ئەوان دەکەنہوہ، وہ دەفہرموویت: (لہ  
 مالہ کانتان دہریان بکہن، فلان و فلان دہربکہن) واتہ: پیاوہ سەر ژنانیہ کان.

## دەربارە ی بوکلەو یاری منالان.

۶۲ - باب فِي اللَّعِبِ بِالْبَنَاتِ.

۴۹۳۱ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كُنْتُ أَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ، فَرُبَّمَا  
 دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعِنْدِي الْجَوَارِي، فَإِذَا دَخَلَ خَرَجَنَ،  
 وَإِذَا خَرَجَ دَخَلَنَ.

واتہ: لہ عائشہوہ رەزای خوی لی بی دەگیرنہوہ، کہ وتوہتی: لہ گەل  
 کۆمەلێ کیزۆلەدا کہ ہاتبوون بۆلام یاریم دەکرد بہ یاری منالانہ، کاتی  
 پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەہاتہوہ ئەوان ئەچوونہ دەرہوہ، کاتی کہ  
 ئەو ئەچوہ دەرہوہ ئەوان ئەہاتنہوہ ژوورہوہ.

۴۹۳۲ - (صحيح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ، أَوْ خَيْبَرَ، وَفِي سَهْوَتِهَا سِتْرٌ، فَهَبْتُ رِيحٌ فَكَشَفْتُ نَاحِيَةَ السِّتْرِ عَنْ بَنَاتٍ لِعَائِشَةَ لُعِبَ، فَقَالَ: (مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ؟). قَالَتْ: بَنَاتِي. وَرَأَى بَيْنَهُنَّ فَرَسًا لَهُ جَنَاحَانِ مِنْ رِقَاعٍ، فَقَالَ: (مَا هَذَا الَّذِي أَرَى وَسَطَهُنَّ؟). قَالَتْ فَرَسٌ. قَالَ: (وَمَا هَذَا الَّذِي عَلَيْهِ؟). قَالَتْ: جَنَاحَانِ. قَالَ (فَرَسٌ لَهُ جَنَاحَانِ؟). قَالَتْ: أَمَا سَمِعْتَ أَنَّ لِسُلَيْمَانَ خَيْلًا لَهَا أَجْنَحَةٌ؟! قَالَتْ: فَضَحِكَ حَتَّى رَأَيْتُ نَوَاجِدَهُ.

واته: له عائشه وه رهزای خواى لى بى ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم له غهزای ته بوك يان خه بهر گه پايه وه، به سهر ره فكه يانه وه په رديه كه ده بى، با همل ده كات په رده كه لاده دات و بوكه كانى عائشه دهرده كه ون، ده فرمووئت: (ئه وانه چين ئه ي عائشه؟) ده لى: بوكه كانمه، له نيوانياندا ئه سپيكي دوو بال ده بينى به پارچه په رۆ دروستكراوه، ده فرمووئت: (ئه وه چييه له ناوه راستياندا؟). ده لى: ئه سپه، ده فرمووئت: (ئه وه چييه به سهر پشتيه وه؟) ده لى: بالن، ده فرمووئت: (ئه سپ و بالى هه بى؟) ده لى: ئه ي نه تييستوه سوله يمان ئه سپى بالدارى هه بووه، عائشه ده لى: نه وهنده پيكه نى هه تا ددانه كانى دهركه وتن.

## سه بارهت به جۆلانه

### ۶۳ - باب فی الأرجوحة.

۴۹۳۳ - (صحيح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَزَوَّجَنِي وَأَنَا بِنْتُ سَبْعٍ أَوْ سِتِّ سِنِينَ، فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ أَتَنِي نِسْوَةٌ، وَقَالَ بَشْرٌ: فَأَتَتْنِي أُمُّ رُومَانَ، وَأَنَا عَلَى أَرْجُوْحَةٍ، فَذَهَبَنِي فِي، وَهَيَّأَنِي، وَصَنَعَنِي فَأَتَى فِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَتِي فِي، وَأَنَا ابْنَةُ تِسْعٍ، فَوَقَفْتُ فِي عَلَى الْبَابِ، فَقُلْتُ: هَيْه هَيْه. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَيُّ: تَنَفَّسْتُ، فَأَدْخِلْتُ بَيْتًا فَإِذَا فِيهِ نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَقُلْنَ: عَلَى الْخَيْرِ وَالْبَرَكََةِ.

واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: ته مه نم شهش یان ههوت سالان بوو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ماره ی کردم، کاتی که کۆچمان کردو گه یشتینه مه دینه، ژنان هاتن، بیشر وتی: نوممو رومانی دایکم هات بۆلام، له وکاته دا من له ناو جۆلانه دا بووم، بردمیان، سه ریان شوژردم و ریکیان خستم و رازاند میانه وهو گواست میانه وه بۆ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم و بوو به زاوا، ته و کاته من نو سالان بووم، دایکم له بهر دهر گای مال رایوه ستاندم، ته وهنده ماندوو بووم هه ناسهم سوار بوو بوو وتم: (هیه هیه). ته بو داود ده لیت: واته: عائشه هه ناسه ی سوار بوو بوو، چومه مالیکه وه ژنانی نه نصاری لی بوو ده یان وت: له سه ر خیر و بهر ده کهت به خو شی.

۴۹۳۴ - (صحيح) عن أبو أسامة، مثله، قال: عَلَى خَيْرِ طَائِرٍ، فَسَلَّمْتَنِي إِلَيْهِنَّ، فَعَسَلَنَ رَأْسِي، وَأَصْلَحَتْنِي، فَلَمْ يَرْعُنِي إِلَّا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ضَحَى، فَأَسَلَمْتَنِي إِلَيْهِ.

واته: له ئه‌بو ئوسامه‌وه فەرموده‌ی پێشو به هه‌مان مانا هاتوه، به‌ختی‌کی زۆر زۆر باش، هه‌یج شتی رای نه‌چله‌کاندم ئه‌وه نه‌بی له‌ناکاوه له‌کاتی چێشته‌نگاوه‌دا پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆی کرد به‌ژوردا، ئیتر ژنه‌کان راده‌ستی ئه‌ویان کردم.

۴۹۳۵ - (صحیح الإسناد) عن عائشة رضي الله عنها قالت: فَلَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ جَاءَنِي نِسْوَةٌ وَأَنَا أَلْعَبُ عَلَى أَرْجُوْحَةٍ، وَأَنَا مُجَمَّمَةٌ، فَذَهَبَنِي، فَهَيَّأَنِي، وَصَنَعَنِي، ثُمَّ أَتَيْنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَنَى بِي وَأَنَا ابْنَةُ تِسْعِ سِنِينَ.

واته: له عایشه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی که کوچمان کردو گه‌یشینه مه‌دینه، ژنان هاتن بو لامان، له‌وکاته‌دا من له‌ناو جو‌لانه‌دا یاریم ده‌کرد، قه‌ه‌کانم شو‌ر بوو بوونه‌وه به‌سه‌ر شاندا، برده‌یان، سه‌ریان شو‌ردم و ریکیان خستم و رازانده‌یان، له‌پاشدا گواستیه‌یه‌وه بو پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو به‌زاوا، ئه‌و کاته نو سالان بووم.

۴۹۳۶ - (صحیح الإسناد) عن هشام بن عروة باسناده في هذا الحديث، قالت: وَأَنَا عَلَى الْأَرْجُوْحَةِ وَمَعِيَ صَوَاحِبَاتِي، فَأَدْخَلَنِي بَيْتًا، فَإِذَا نِسْوَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ فَقُلْنَ: عَلَى الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ.

واته: له هه‌شامی کو‌ری عورووه به سه‌نه‌دی خۆی هه‌مان فەرموده‌ی گیرایه‌وه، عایشه وتی: من له‌ناو جو‌لانه‌دا بوو له‌گه‌ل هاورێ کیرۆله‌کاندا یاریم ده‌کرد، ژنان هاتن برده‌یانه مایه‌که‌وه، هه‌ندێ له ئافه‌هتانی ئه‌نصارێ له‌وی بوون وتیان: له‌سه‌ر خه‌یر و به‌ره‌که‌ت و به‌خۆشی.

۴۹۳۷ - (حسن صحيح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: فَقَدِمْنَا الْمَدِينَةَ، فَزَلْنَا فِي بَنِي الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، قَالَتْ: قَوْلَ اللَّهِ إِنِّي لَعَلَى أَرْجُوْحَةٍ بَيْنَ عَذَقَيْنِ، فَجَاءَتْنِي أُمِّي فَأَنْزَلَتْنِي، وَلِي جُمَيْمَةٌ.

واتە: لە عایشەوێه رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: کاتی کە کۆچمان کردو گەشتینە مەدینە، لەلای بەنی (حارث)ی خەزرجی لاماندا، لەوکاتەدا لەنێوان دوو دار خورمادا لەناو جۆلانەیه کدا یاریم دەکرد، دایکم هات دای بەزاندم، قژەکانم شوێ بوو بوونەو بەسەر شانمدا.

### سەبارەت بە قەدەغەکردنی یاری نرد.

۶۴ - باب فِي النَّهْيِ عَنِ اللَّعِبِ بِالزُّرْدِ.

۴۹۳۸ - (حسن) عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَنْ لَعِبَ بِالزُّرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ).

واتە: لە ئەبو موسای ئەشعەرێوێه دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس یاری بە (نرد)زار بکات ئەو لەخواو پێغەمبەرەکە یاخێ بوو).

۴۹۳۹ - (صحيح) عن سليمان بن بريدة، عن أبيه، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ لَعِبَ بِالزُّرْدِ شَرٌّ فَكَاثِمًا غَمَسَ يَدَهُ فِي لَحْمٍ خِنْزِيرٍ وَدَمِهِ).

واتە: لە سولەیمانی کورپی بورەیدەو، لە باوکیەو، دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس یاری بە نەردەشیر بکات وەک ئەو وایە دەستی خۆی بە گوشتی بەرازو خۆنەکی رەنگ کردبێ).

## سەبارەت بە یاریکردن بە کۆتر.

### ٦٥ - باب فِي اللَّعِبِ بِالْحُمَامِ.

٤٩٤٠ - (حسن صحيح) عن أبو هريرة: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رَأَى رَجُلًا يَتَّبِعُ حَمَامَةً، فَقَالَ: (شَيْطَانٌ يَتَّبِعُ شَيْطَانَةً).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتووەتی: پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیاویکی بینی کەوتبوە شوێن کۆترێک یاری لە گەڵ دەکرد، فەرمووی: (شەیتانی کەوتۆتە شوێن شەیتانی).

## سەبارەت بە سۆز و بەزەیی.

### ٦٦ - باب فِي الرَّحْمَةِ.

٤٩٤١ - (صحيح) عن عبد الله بن عمرو يبلغ به النبي صلى الله عليه وسلم: عَنْ (الرَّاحِمُونَ يَرْحَمُهُمُ الرَّحْمَنُ، ارْحَمُوا أَهْلَ الْأَرْضِ يَرْحَمَكُم مَّنْ فِي السَّمَاءِ).

واتە: لە (عبد اللہ) ی کورێ عەمرەو دەگێرنەو، فەرمودەکە ی بەرزکردووە ھەتا گەیانیدیوە بە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کە فەرموویەتی: (ئەوانە ی خاوەن سۆز و بەزەیین خوای میھربان سۆز و بەزەیی و میھربانی دەنوێنێ بەرامبەریان، سۆز و بەزەیی بنوێنن بەرامبەر بە خەڵکانی سەر زەوی و گیانلەبەران تاکو ئەوێ لە ئاسمانە سۆز و بەزەیی و میھربانی بنوێنێ بەرامبەرتان کە خوای میھربانە).

٤٩٤٢ - (حسن) عن أبو هريرة قال: سَمِعْتُ أَبَا الْقَاسِمِ الصَّادِقَ الْمَضْدُوقَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَاحِبَ هَذِهِ الْحُجْرَةِ، يَقُولُ: (لَا تُنَزَّغُ الرَّحْمَةُ إِلَّا مَنْ شَقِيٌّ).

واته: له ئەبو هورەیرەو دەگیرنەوه، که وتویهتی: بۆ خۆم گویم له باوکی قاسیم پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم راستگۆ و بەراست زانراو خاوەنی ئەم حوجرە دەیفەرموو: (ئەو کەسە ی نەگبەت و بەدبەخت نەبێ سۆز و بەزەبی لەدایدا دانانێ).

٤٩٤٣ - (صحيح) عن عبد الله بن عمرو يرويه، قال ابن السرح: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال (مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا فَلَيْسَ مِنَّا).

واته: له (عبد الله) ی کوری عەمرەو روایەت کراوە، ئیبنو سرح وتی: له پیغمبەرهو صلی الله علیه وسلم هاتوو، که فەرموویهتی: (ئەو کەسە ی بەزەبی نەیتەو بە بچوکماندا و ریزی گەورەمان نەگرت ئەو لەسەر سوننەت و رێبازی نیە نیه).



## سه‌بارت به ئامۆزگاری کردن.

### ۶۷ - باب فی النَّصِيحَةِ.

۴۹۴۴ - (صحیح) عن تمیم الداری قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ، إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ، إِنَّ الدِّينَ النَّصِيحَةُ). قَالُوا: لِمَنْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (لِلَّهِ وَكَتَابِهِ وَرَسُولِهِ وَأُمَّةٍ الْمُؤْمِنِينَ وَعَامَّتِهِمْ) أَوْ (وَأُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ).

واته: له ته‌میمی داریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (دین ئامۆزگاریه، دین ئامۆزگاریه، دین ئامۆزگاریه). و‌تیان: بۆ کێ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم؟ فەرمووی: (بۆ خوا و بۆ قورئانه‌که‌ی و بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و بۆ پێشه‌وا و کاربه‌ده‌ستانی موسوڵمانان و خه‌لک به‌ گشتی).

- ئامۆزگاری بۆ خوا هه‌ستانه به‌جیبه‌جێکردنی نه‌و نه‌رکانه‌ی که پێوستی کردوه له‌سه‌رتان به‌ ته‌واوترین شیوه، ئامۆزگاری بۆ قورئانه‌که‌ی باوه‌رپه‌بونه پێی و به‌گه‌وره دانانیه‌تی و شوێنکه‌وتنیه‌تی، ئامۆزگاری بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی باوه‌رپه‌بونه پێی و شوێنکه‌وتنی سوننه‌ته‌کانیه‌تی، ئامۆزگاری بۆ پێشه‌وا و کاربه‌ده‌ستانی موسوڵمانان گوێڕایه‌لی کردنیانه له‌سه‌ر هه‌ق و یارمه‌تی دانیانه به‌هیمنی له‌سه‌رخۆیی بیرخستنه‌وه‌یانه، ئامۆزگاری بۆ خه‌لک به‌ گشتی بانگ کردنیانه بۆ سه‌ر رێبازی ئیسلام و پاراستنی به‌رژه‌وه‌ندیه شه‌ریعه‌کانیانه نه‌وه‌ی بۆ خۆی پێی خۆشه بۆ نه‌وانیش پێی خۆش بێت -.

۴۹۴۵ - (صحیح الإسناد) عن جریر قال: بَايَعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَأَنْ أَنْصَحَ لِكُلِّ مُسْلِمٍ. قَالَ: وَكَانَ إِذَا بَاعَ الشَّيْءَ أَوْ اشْتَرَاهُ قَالَ: أَمَا إِنَّ الَّذِي أَخَذْنَا مِنْكَ أَحَبُّ إِلَيْنَا مِمَّا آعْطَيْنَاكَ، فَاخْتَرْ.

واتہ: لہ جہریرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: بہ لین و پیمانم دا بہ پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہ سہر گوپرایہ لی و فہرمانبہرداری، ہرہوہا ناموژگاری سہرچہم موسلمانان بکہم. راوی وتی: جہریر کاتی کہ شتیکی دہ فروشت یان دہیکری بہ فروشیارہ کی دہوت: ثہوی لیمان وەرگرتوی یان لیمان کریوی خو شہ وسترہ لہ لامان لہو نرخہی کہ داومانہ پیت، توش ہلبریزہ واتہ تہ گہر پہ شیمانی فہرموو ثہوہ مالہ کہت.

### سہارہت بہ هاوکاری و کوّمہ کی کردنی موسولمان.

#### ۶۸ - باب فی المَعُونَةِ لِلْمُسْلِمِ.

۴۹۴۶ - (صحیح) عن أبو هريرة، عن أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمَنْ سَتَرَ عَلَى مُسْلِمٍ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ لَمْ يَذْكُرْ عُثْمَانُ عَنْ أَبِي مُعَاوِيَةَ: (وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ).

واتہ: لہ ثبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہرکس ناخوشی و خہم و پہزارہیہ کی دنیا لہ سہر موسولمانی سوك بکات و لہ تہنگانہیہ رزگاری بکات، خوی گہورہ لہ روژی قیامہ تدا ناخوشی و خہم و پہزارہیہ کی لہ سہر سوك دہکات و لہ تہنگانہیہ رزگاری دہکات، ہرکس باری شانی موسولمانی سوك بکات خوی گہورہ لہ دنیاو دواپوژدا باری شانی سوك دہکات، وہ ہرکس عیب و عاری موسولمانی پووشی خوی گہورہ لہ دنیاو دواپوژدا عیب و عاری ثہو دپوشیت، بہردہوام خوی گہورہ یارمہ تی دہری بہندہکانیہ تی مادہم ثہوان یارمہ تی دہری برا موسولمانہکانیان بن).

۴۹۴۷ - (صحیح) عن حذیفۃ قال: قال نبیکم صلی اللہ علیہ و سلم: (کُلْ مَعْرُوفٍ صَدَقَہُ).

لہ (حذیفہ) وہ دہ گینرہوہ، کہ وتوہ تی: پیئجہمبہرہ کہتان صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہ تی: (ہوو کاریکی چاک خیر و سہدہ قہیہ).

### سہارہت بہ گورینی ناوہکان.

۶۹ - باب فی تَغْیِیرِ الْأَسْمَاءِ.

۴۹۴۸ - (ضعیف) عن أبو الدرداء قال: قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم: (إِنَّكُمْ تَدْعُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَسْمَائِكُمْ، وَأَسْمَاءِ آبَائِكُمْ، فَأَحْسِنُوا أَسْمَاءَكُمْ).

واتہ: نہبو دہر دائہوہ رہزای خوی لی بی گینراویہ تیہوہ کہ پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہ تی: (نیوہ لہ روژی قیامہ تدا بہناوی خوٹان و باوکتانہوہ بانگ دہ کرین، کہواتہ با ناوہ کانتان چاک و خوش بی).

۴۹۴۹ - (صحیح) عن ابن عمر قال: قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم: (أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ).

واتہ: لہ نیبنو عومہرہوہ رہزای خویان لی بی دہ گینرہوہ کہ وتوہ تی: پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموہ تی: (خوشہویستریں ناو بہلای خواوہ ناوی (عبد اللہ) و (عبدالرحمن)د).

۴۹۵۰ - (صحیح دون قولہ: تسمو بأسماء الأنبياء) عن أبو وهب الجشمي وكانت له صحبة قال: قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ و سلم: عَنْ أَبِي وَهْبٍ

الْجُشَمِيُّ وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (تَسَمَّوْا بِأَسْمَاءِ الْأَنْبِيَاءِ، وَأَحْبِبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ، وَأَصْدَقُهَا حَارِثٌ وَهَمَامٌ، وَأَقْبَحُهَا حَرْبٌ وَمُرَّةٌ).

واتہ: لہ ثہبو وہہبی جوشہ مییہوہ - کہ ہاودہ لیتی پیغہ مہبری صلی اللہ علیہ وسلم کردوہ - دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ناوی پیغہ مہبران بگرنہوہ، خو شہ ویستریں ناو بہ لای خوی گہورہوہ ناوی (عبد اللہ) و (عبد الرحمن)، راستریں ناویش حارس و ہومامہ، ناشیرینتریں ناویش ناوی (حرب) و (مرّة).

۴۹۵۱ - (صحیح) عن أنس قال: ذَهَبْتُ بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ وُلِدَ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي عِبَاءَةٍ يَهْنَأُ بَعِيرًا لَهُ قَالَ: (هَلْ مَعَكَ مَرٌّ؟). قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَنَاولْتُهُ مَرَاتٍ فَأَلْقَاهُنَّ فِي فِيهِ فَلَاكِهُنَّ، ثُمَّ فَعَرَ فَاهُ، فَأَوْجَرَهُنَّ إِيَّاهُ، فَجَعَلَ الصَّبِيُّ يَتَلَمَّظُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (حِبُّ الْأَنْصَارِ التَّمَرُّ). وَسَمَّاهُ: عَبْدَ اللَّهِ.

واتہ: لہ ثہنہسہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: کاتی (عبد اللہ) کوری ثہبو (طلحہ) ی ثہنصاری لہ دایک بوو بردم بو خزمہت پیغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم، لہوکاتہدا پیغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم لہ عہبایہ کدا خو پیچابوویہوہ چارہسہری وشتریکی خو دی دہ کرد، فہرمووی: (ہیچ خورمایہ کت پی یہ؟) وتم: بہ لی: وتی: چہند دہنکہ خورمایہ کم دایہ خستیہ ناودہ می مڑی، لہ پاشدا دہمی مندالہ کھی کردہوہو خستیہ ناو دہمی مندالہ کھو ٹہویش مڑی، پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (خورما خو شہ ویستی ثہنصارہ کانہو حہزیان لہ خورمایہ). جا ناوی نا: (عبد اللہ).

## سہارہت بہ گورینی ناوی خراپ

### ۷۰ - باب فی تَغْيِيرِ الْإِسْمِ الْقَبِيحِ.

۴۹۵۲ - (صحیح) عن ابن عمر: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ غَيَّرَ اسْمَ عَاصِيَةَ وَقَالَ: (أَنْتِ جَمِيلَةٌ).

واتہ: لہ ٹینو عومہرہوہ رہزای خوایان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ناوی عاصیہی گوری بہ جہمیلہو فہرموی: (تو جہمیلہی).

۴۹۵۳ - (حسن صحیح) عن محمد بن عمرو بن عطاء: أَنَّ زَيْنَبَ بِنْتَ أَبِي سَلَمَةَ سَأَلَتْهُ: مَا سَمَّيْتَ ابْنَتَكَ؟ قَالَ: سَمَّيْتُهَا بَرَّةً، فَقَالَتْ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ هَذَا الْإِسْمِ، سَمَّيْتُ بَرَّةً، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تَزْكُوا أَنْفُسَكُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبِرِّ مِنْكُمْ). فَقَالَ: مَا نُسَمِّيْهَا؟ قَالَ: (سَمُّوْهَا زَيْنَبَ).

واتہ: لہ موحمہدی کوری عہمری کوری (عطاء) ہوہ دہ گیرنہوہ، کہ زینہبی کچی ثہبو سہلمہ لی پرسی: کچہکت ناو ناوہ چی، وتی: ناوم ناوہ (برہ). زینہب وتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ثہم ناوہی قہدہغہ کردوہ، منیش کاتی خوی ناوم (برہ) بوو. پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (خوتان بہ پاک دامہنن و تہزکیہی خوتان مہکن خوی پہروردگار بو خوی دہیزانی کی چاکہو کی خراپہ لہٹیوہ). وتی: ثہی ناوی بنیم چی؟ فہرموی: ناوی بنی زینہب). - ٹیتر ناویان نام زینہب - .

٤٩٥٤ - (صحیح) عن أسامة بن أخطري: أَنَّ رَجُلًا يُقَالُ لَهُ أَضْرَمُ كَانَ فِي النَّفْرِ الَّذِينَ أَتَوْا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (مَا اسْمُكَ؟). قَالَ: أَنَا أَضْرَمُ. قَالَ: (بَلْ أَنْتَ زُرْعَةُ).

واته: له ئوسامە ی کۆری ئەخدریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که یه‌کی له‌وانه‌ی به‌ نوینه‌ری هاتنه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ناوی ئەصرەم بوو واته‌ برین، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرموو: (ناوت چییه؟) وتی: من ناوم ئەصرەمه، فەرمووی: (نا تو ناوت زورعه‌یه). له‌ ناوی کشتوکال (الزرع) وه‌رگیراوه‌.

٤٩٥٥ - (صحیح) عن هانيء: أَنَّهُ لَمَّا وَقَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَعَ قَوْمِهِ سَمِعَهُمْ يَكُونُهُ بِأَبِي الْحَكَمِ، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَكَمُ، وَإِلَيْهِ الْحُكْمُ، فَلِمَ تُكْنَى أَبَا الْحَكَمِ). فَقَالَ: إِنَّ قَوْمِي إِذَا اخْتَلَفُوا فِي شَيْءٍ أَتَوْنِي فَحَكَمْتُ بَيْنَهُمْ فَرَضِي كِلَا الْفَرِيقَيْنِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا أَحْسَنَ هَذَا فَمَا لَكَ مِنَ الْوَلَدِ). قَالَ: لِي شَرِيحٌ وَمُسْلِمٌ وَعَبْدُ اللَّهِ. قَالَ: (فَمَنْ أَكْبَرُهُمْ). قُلْتُ: شَرِيحٌ، قَالَ: (فَأَنْتَ أَبُو شَرِيحٍ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: شَرِيحٌ هَذَا هُوَ الَّذِي كَسَرَ السُّلْسِلَةَ وَهُوَ مِمَّنْ دَخَلَ تُسْتَرٌ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَبَلَّغَنِي أَنَّ شَرِيحًا كَسَرَ بَابَ تُسْتَرٍ وَذَلِكَ أَنَّهُ دَخَلَ مِنْ سِرْبٍ.

واته: له‌ هانیئه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که له‌ گه‌ل هۆزه‌که‌ی به‌ نوینه‌ری چووه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم گوێی لی بوو خه‌لکه‌که‌ به‌ ئەبو حه‌که‌م ناویان ده‌برد، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بانگی کردو فەرمووی: (خوای گه‌وره‌ ته‌نها خۆی دادوه‌ره‌و، حوکم و بریار ته‌نها هه‌ر بۆ لای ئەو ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، بۆچی ئەو نازناوه‌ت هه‌لێژاردوه‌و بۆ خۆت؟) ئەویش وتی: هۆزو قه‌ومه‌که‌م هه‌رکاتێ ناکۆکی و کێشه‌یان ببوایه‌ ده‌هاتنه‌ لای من منیش دادوه‌رم ده‌کرد له‌ نیوانیاندا ئەوانیش رازی ده‌بون،

پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەو شتیکی چاکە، نایا تۆ کۆرت ھەیە؟) وتی: بەڵێ، سێ کۆرم ھەیە بە ناوەکانی شوریح و موسلیم و (عَبْدُ اللَّهِ). پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (کامیان گەورەکەیانە؟) وتی: شوریح، پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (کەواتە تۆ ئەبو شوریحی).

٤٩٥٦ - (صحیح) عن سعید بن المسيب, عن أبيه, عن جده: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ: (مَا اسْمُكَ؟). قَالَ: حَزْنٌ. قَالَ: (أَنْتَ سَهْلٌ). قَالَ: لَا السَّهْلُ يُوطَأُ وَيَمْتَهَنُ. قَالَ سَعِيدٌ: فَظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُصِيبُنَا بَعْدَهُ حُزُونُهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: وَغَيَّرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اسْمَ الْعَاصِ وَعَزِيزٍ وَعَتَلَةَ وَشَيْطَانٍ وَالْحَكَمِ وَغُرَابٍ وَحُبَابٍ، وَشَهَابٍ فَسَمَاهُ هِشَامًا، وَسَمَى حَرْبًا سَلْمًا، وَسَمَى الْمُضْطَجِعَ: الْمُتْبِعَ، وَأَرْضًا تُسَمَّى عَفْرَةَ سَمَاهَا خَضِرَةٌ، وَشِعْبَ الصَّلَاةِ سَمَاهُ شِعْبَ الْهُدَى، وَبَنُو الزَّيْتَةِ سَمَاهُمْ بَنِي الرَّشْدَةِ، وَسَمَى بَنِي مُغْوِيَةَ بَنِي رِشْدَةٍ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: تَرَكْتُ أَسَانِيدَهَا لِلِاخْتِصَارِ.

واتە: لە سەعیدی کۆری موسەیبەو، لە باوکیەو، لە باپیریەو دەگێڕنەو، کە وتیەتی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرمووم: (ناوت چییە؟) منیش وتم: (حزن) خەمبارە، پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (نەخێر باناوت سەهل بێ) منیش وتم: ئەو ناوەی باوكم لێی ناوم نایگۆرم. ئێین موسەیب فەرمووی: ئەو نەگۆڕینە ی ناوی باپیرەم بوو بەهۆی مانەوی توندو تیژی لەناو ئەوکانی باپیرەمدا.

ئەبو داود دەلیت: پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەم ناوانە ی گۆڕیو: (الْعَاصِ وَعَزِيزٍ وَعَتَلَةَ وَشَيْطَانٍ وَالْحَكَمِ وَغُرَابٍ وَحُبَابٍ، وَشَهَابٍ)، گۆری ناگر (شهاب) ی گۆری بۆ هیشام، ناوی ھەری گۆری و کردی بە (سَلَم) ئاشتی، ناوی (الْمُضْطَجِعَ) ی گۆری بە (الْمُتْبِعَ)، زوێهك ناوی (عَفْرَةَ) بوو پێغه‌مبەر صلی اللہ علیہ وسلم گۆری و کردی بە (خَضِرَةَ) واتە سەوزایی، ھەروا ناوی

(شُعْبُ الضَّلَالَةِ) شیوی گومرایی گۆری و کردی بە (شُعْبُ الْهُدَى) شیوی هیدایەت و رێنمووی، هۆزی زیناکەر (بَنُو الرُّثِيَةِ) ی گۆری و کردی بە (بَنِي الرُّشْدَةِ). (بَنِي مُغْوِيَةٍ) گۆری و کردی بە (بَنِي رِشْدَةٍ). ئەبو داود دەلیت: لەبەر درێژی فەرموودە کە سەنەدەکانم واز لێ هێناوە کورتەم کردۆتەوه.

٤٩٥٧ - (ضعيف) عن مسروق قال: لَقِيتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَقَالَ: مَنْ أَنْتَ؟ قُلْتُ: مَسْرُوقُ بْنُ الْأَجْدَعِ. فَقَالَ عُمَرُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (الْأَجْدَعُ شَيْطَانٌ).

واتە: لە مەسروقەوه دەگیرنەوه، کە وتووەتی: گەیشتم بە پێشەوا عومەری کۆری (خطاب) رەزای خوای لێ بێ وتی: تۆ کییت؟ وتم: مەسروقی کۆری ئەجدە، پێشەوا عومەر وتی: بۆ خۆم گوێم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرمووی: (ئەجدە ناوی شەیتانیەکە لە شەیتانیەکان).

٤٩٥٨ - (صحيح) عن سمرة بن جندب قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تُسَمِّينَ غُلَامَكَ يَسَارًا وَلَا رَبَاحًا وَلَا نَجِيحًا وَلَا أَفْلَحَ، فَإِنَّكَ تَقُولُ: أَنْتُمْ هُوَ، فَيَقُولُ: لَا، إِمَّا هُنَّ أَرْبَعٌ فَلَا تَزِيدَنَّ عَلَيَّ).

واتە: لە سەمورە ی کۆری جوندوبەوه دەگیرنەوه، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەم ناوانە لە منداڵە کەت مەنێ: یەسار، رەباح واتە قازانج، نەجیح و ئەفلاح سەرکەوتو سەرفراز، چونکە جاری وا دەبێ تۆ دەپرسیت و دەلییت: ئەری هین لەوی یە؟ ئەگەر لەوی نەبوو دەلێن: ئەو لیژە نیە). سەمورە وتی: ئەم ناوانە کە قەدەغەیکردن چوارن بە ناوی منەوه زیادیان مەکن.

٤٩٥٩ - (صحيح) عن سمرة قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ نُسَمِّيَ رَقِيقَنَا أَرْبَعَةَ أَسمَاءٍ أَفْلَحَ وَيَسَارًا وَنَافِعًا وَرَبَاحًا.



واتہ: لہ سہمورہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ریگہی نہدہداین کویلہ کانمان ناو بنیین: ثہ فلہ ح و یہ سار و نافع و رہباح.

۴۹۶۰ - (صحیح) عن جابر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنْ عِشْتُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَنْهَى أُمَّتِي أَنْ يُسَمُّوا نَافِعًا وَأَفْلَحَ وَبَرَكَهَ). قَالَ الْأَعْمَشُ: وَلَا أَذْرِي ذَكَرَ نَافِعًا أَمْ لَا (فَإِنَّ الرَّجُلَ يَقُولُ إِذَا جَاءَ أَثَمَّ بَرَكَهَ، فَيَقُولُونَ: لَا). قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَى أَبُو الزُّبَيْرِ عَنْ جَابِرٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوَهُ لَمْ يَذْكُرْ بَرَكَهَ.

واتہ: لہ جابیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (بہویستی خوا ثہ گہر لہ ژیاندا مای ریگری بکہ لہ ٹومہتہ کہم ثہم ناوانہ لہ مندالہ کانیان نہنن: نافع و ثہ فلہ ح و بہرہ کہ). ثہ عمہش وتی: نازانم باسی نافیعی کرد یان نا، (چونکہ جاری وا دہبی پیاو دہپرست و دہلپیت: بہرہ کہ لہوی یہ؟ ثہ گہر لہوی نہبو دہلین: نا). ثہبو داود دہلپیت: ثہبو زوییر، لہ جابیرہوہ، لہ سہمورہوہ، پیغہمبہری خواوہ صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودہی پیشوی گیراوتہوہ بہ لام باسی بہرہ کہی نہ کرد.

۴۹۶۱ - (صحیح) عن أبو هريرة، يبلغ به النبي صلى الله عليه وسلم قال: (أَخْنَعُ اسْمٍ عِنْدَ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ تَسَمَّى مَلِكِ الْأَمْلَاقِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: رَوَاهُ شُعَيْبُ بْنُ أَبِي حَمْزَةَ، عَنْ أَبِي الزِّنَادِ بِإِسْنَادِهِ، قَالَ: (أَخْنَى اسْمٍ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، فہرمودہ کہی بہر زکردہوہ ہہتا گہیانندیہوہ بہ پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم کہ فہرموویہ تی: (خراپترین و ناشیرینترین ناو بہلای خوی گہورہوہ لہ روژی قیامہتدا پیاوئکہ ناوی شای شایان یان شاہہ نشا بیت).

## سه بارهت به ناو ناتوره

### ٧١ - باب فی الألقاب.

٤٩٦٢ - (صحيح) عن أبو جيرة بن الضحاك قال: فِينَا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ فِي بَنِي سَلَمَةَ: (وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ) قَالَ قَدِمَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَيْسَ مِنَّا رَجُلٌ إِلَّا وَلَهُ اسْمَانِ أَوْ ثَلَاثَةٌ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَا فَلَانُ). فَيَقُولُونَ: مَهْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّهُ يَعْصِبُ مِنْ هَذَا الْإِسْمِ، فَأَنْزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ).

واته: له نهبو جوبهیره کوری (ضحاك) هوه ده گیر نهوه، که وتویه تی: نهه نایه ته له باره ی هۆزه که ی ئیمه وه دابه زی هۆزی نهبو سه له مه:

﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ﴾ سورة الحجرات: ١١.

واته: تانهو ته شهر له یه کتری مه ده ن، ناو ناتوره له یه کتر مه نین، ده رچوون له شهرع به دناو زراویه دوا ی باوه ره نینان، واته: نهو جو ره کارانه ده بیته مایه ی فاسق بوون و دوور که وتنه وه له ئیمان.

نهبو جوبهیر وتی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کوچی کردو هات بو مه دینه بو ناومان هه ریه کی له ئیمه دوو ناو یان سی ناوی هه بوو، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده یفه رموو: (نه ی فلان). ده یانوت: (مه) نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم واته بهو ناوه بانگی مه که چونکه پی ناخوشه و توپه ده بی، ئیتر بهو هۆیه وه نهه نایه ته دابه زی: (وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ...).

## دهرباره ئهوانه نازناویان باوکی عیسیه.

### ۷۲ - باب فیمن یتگئی بآی عیسی.

۴۹۶۳ - (حسن صحیح) عن زید بن أسلم، عن أبيه، أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ضَرَبَ ابْنًا لَهُ تَكْنَى أَبَا عِيسَى، وَأَنَّ الْمُغِيرَةَ بْنَ شُعْبَةَ تَكْنَى بِأَبِي عِيسَى، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: أَمَا يَكْفِيكَ أَنْ تُكْنَى بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كُنَّي، فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، وَإِنَّا فِي جَلْجَلَتِنَا، فَلَمْ يَزَلْ يُكْنَى بِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ حَتَّى هَلَكَ.

واته: له زهیدی کۆری ئهسله مهوه، له باوکیه وه دهگیرنه وه، که پیشهوا عومه ری کۆری (خطاب) وه رهزای خوی لی بی - پی ناخوش بوو به ناوی باوکی عیساوه بانگی بکه، چونکه عیسا سهلامی خوی له سه ر بی باوکی نه بووه - موغیره ی کۆری شوعبه ش نازناوی باوکی عیسا بوو، پیشهوا عومه ر پی وت: ئه وهنده بهس نیه که نازناوت ئه بو (عبد الله) بیت؟ وتی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه و نازناوی لی ناوم، پیشهوا عومه ر وتی: بیگومان خوی پهروه دگار له گوناھی رابردوو داهاتووی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم خۆش بووه، ئیمه ومانان کهس نازانی حالمان چۆن دهییت - ئه و نازناوه دروسته مادم پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم لی ناوی - ئیتر موغیره ی کۆری شوعبه ههتا مرد نازناوی باوکی (عبد الله) بوو - وهك وه لامدانه وهیه بو فهرمایشته که ی پیشهوا عومه ر - .

**دەربارەی پیاوی بە کورێ بلی**  
**کورێ خۆم لە کاتی کدا کورێ خۆی نەبی.**  
 ۷۳ - باب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِابْنِ غَيْرِهِ يَا بُنَيَّ.

۴۹۶۴ - (صحیح) عن أنس بن مالك: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال له: (يَا بُنَيَّ).

واتە: لە ئەنەسی کورێ مالیکەو دەگێرنەو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموو: کورێ خۆم.

**دەربارەی ئەوانە**  
**نازناویان (ئەبو قاسم) باوکی قاسیم.**  
 ۷۴ - باب فِي الرَّجُلِ يَتَكَلَّى بِأبي الْقَاسِمِ.

۴۹۶۵ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (تَسَمَّوْا بِأَسْمِي، وَلَا تَكْتَنُوا بِكُنْيَتِي).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتویەتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (بەناوی منەو مندال ناوین، بەلام کونیهو نازناوی من دامەنین).

**ده‌رباره‌ی ئه‌وانه‌ی پێیان وایه نابێ**  
**ناو و نازناوه‌که‌ی وه‌ک ناو و نازناوی**  
**پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بێ.**  
**۷۵ - باب مَن رَأَى أَنَّ لَا يُجْمَعُ بَيْنَهُمَا.**

۴۹۶۶ - (منکر) عن جابر: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَنْ تَسَمَّى بِاسْمِي، فَلَا يَكُنِّي بِكُنْيَتِي، وَمَنْ تَكُنِّي بِكُنْيَتِي، فَلَا يَتَسَمَّى بِاسْمِي).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (ئه‌وه‌ی به‌ناوی منه‌وه منداڵ ناوینی، با نازناوه‌که‌ی من له‌خۆی نه‌نی، ئه‌وه‌ی نازناوی من له‌خۆی بینی، با ناوی من له‌خۆی نه‌نی).

**ده‌رباره‌ی روخسه‌ت دراوه‌ ناو و**  
**نازناوه‌که‌ی له‌که‌سی‌کدا کو‌بێته‌وه.**

**۷۶ - باب فِي الرُّخْصَةِ فِي الْجُمُعِ بَيْنَهُمَا.**

۴۹۶۷ - (صحيح) عن علي رضي الله عنه قال: قلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ وُلِدَ لِي مِنْ بَعْدِكَ وَلَدٌ أَسَمِيهِ بِاسْمِكَ وَأَكْنِيهِ بِكُنْيَتِكَ؟ قَالَ: (نَعَمْ).

واته: له پێشه‌وا عه‌لی کو‌ری (أبو طالب) وه‌ ره‌زای خوای لی بچ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: وتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم نه‌گه‌ر له‌دوای تۆ کو‌ری‌کم بوو به‌ ناوی تۆوه‌ ناوی بنیم و نازناوه‌که‌ی تۆش له‌خۆم بنیم؟ فەرمووی: (به‌لێ).

۴۹۶۸ - (ضعیف) عن عائشة رضي الله عنها قالت: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي قَدْ وَلَدْتُ غُلَامًا فَسَمَّيْتُهُ مُحَمَّدًا وَكُنَّيْتُهَ أَبَا الْقَاسِمِ، فَذَكَرَ لِي أَنَّكَ تَكْرَهُ ذَلِكَ؟ فَقَالَ: (مَا الَّذِي أَحَلَّ اسْمِي، وَحَرَّمَ كُنِّيَّتِي؟). أَوْ (مَا الَّذِي حَرَّمَ كُنِّيَّتِي، وَأَحَلَّ اسْمِي؟).

واته: له عائشه وه زای خوی لی بی ده گیرنه وه که وتویه تی: ئافره تی هات بو خزمهت پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم، وتی: ئهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم! من مندالیکم بووه ناوم ناوه موحه ممه د، کونیه و نازناوی نه با قاسیم بو داناوه که چی پیم گه یشتووه که تو پیت ناخوشه، فهرمووی: (نه وه کئییه ناوه کهم حه لال ده کاو، نازناوه کهم حه رام ده کا له سه ر خه لک؟). یان (نه وه کئییه نازناوه کهم حه رام ده کاو، ناوه کهم حه لال ده کا له سه ر خه لک؟).

### ئوهی هاتوه ده ربارهی

### پیاوی نازناوی هه بی و مندالی نه بی.

۷۷ - باب مَا جَاءَ فِي الرَّجُلِ يَتَكَنَّى وَلَيْسَ لَهُ وَلَدٌ.

۴۹۶۹ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْخُلُ عَلَيْنَا وَلِي أَخٌ صَغِيرٌ يُكْنَى أَبَا عُمَيْرٍ وَكَانَ لَهُ نَعْرٌ يَلْعَبُ بِهِ فَمَاتَ فَدَخَلَ عَلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ فَرَأَاهُ حَزِينًا، فَقَالَ: (مَا شَأْنُهُ). قَالُوا: مَاتَ نَعْرُهُ فَقَالَ (يَا أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النُّعَيْرُ).

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ده هات بو مالمان و تیکه لی ده کردین برایه کی بچوکم هه بو ناوی نه بو عومهیر بوو، بالندهیه کی بچوکی وه ک چۆله که ی هه بوو به لام نه و ده نوکی سوره یاری پی ده کرد، جاری هات بو مالمان نه بو عومهیری بینی

خہ مبار بوو چونکہ بالندہ کھی مرد بوو، فہرموی: (تھی تہبو عومہیر بالندہ بچو کہ چی بہسہرہات؟).

## دہبارہی نازناوی ئافرہتی مندالی نہبی.

### ۷۸ - باب فی المَراة تُکَنی.

۴۹۷۰ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها أنها قالت: يَا رَسُولَ اللَّهِ كُلُّ صَوَاحِبِي لَهُنَّ كُنًى، قَالَ: (فَاكْتَنَى بِإِثْنِكِ عَبْدُ اللَّهِ). يَعْنِي ابْنَ أُخْتِهَا. قَالَ مُسَدَّدٌ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ، قَالَ: فَكَانَتْ تُكْنَى بِأُمِّ عَبْدِ اللَّهِ.

واته: لہ عائشہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گیر نہ وہ، کہ وتوہ تی: تھی پیغہ مبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہم موو ہاوپر کانم نازناویان ہہیہ، فہرموی: (دہی توش نازناوی کورہ کھی خوت دایکی (عبد اللہ) بو خوت دابنی). واتہ: بہناوی خوشکہزاکہی خویہ وہ. موسہ ددد وتی: (عبد اللہ) کوری زویئر - خوشکی دایک لہ جی دایکہ دایکی تہویش تہسمای کچی پیشہوا تہبو بہکر خوشکی عائشہ بوو- راوی وتی: نیتر نازناوہ کھی دایکی (عبد اللہ) بوو.

## سهبارته به کهسی درۆ بکات بهرامبه ره کهی به راستی بزانی. ۷۹ - باب فی المَعَارِضِ.

۴۹۷۱ - (ضعیف) عن سفیان بن أسید الحضرمي قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول (كَبُرَتْ خِيَانَةٌ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا هُوَ لَكَ بِهِ مُصَدِّقٌ وَأَنْتَ لَهُ بِهِ كَاذِبٌ).

واته: له سوفیانی کوری ئه سیدی (حضرمی) وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیغه رموو: (گه وره ترین خیانهت و ناپاکی ئه وهیه به درۆ قسه بۆ براكهت بکهیت و ئه و باوه پری به تو هه بی و به راستی بزانی).

## سهبارته به وتی وتی بن بنج و بنهما. ۸۰ - باب فی زعموا.

۴۹۷۲ - (صحیح) عن أبي قلابة قال: قال أبو مسعود لأبي عبد الله أو قال أبو عبد الله لأبي مسعود: ما سمعت النبي صلى الله عليه وسلم يقول في: زعموا؟ قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (يُنْسَ مَطِيَّةُ الرَّجُلِ زَعَمُوا). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: أَبُو عَبْدِ اللَّهِ هَذَا: حَدَّثَهُ.

واته: له ئه بو قیلابه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: ئه بو مه سعود به ئه بو (عبد الله) وت



یان ثہبو (عبد اللہ) بہ ثہبو مہسعودی وت: دہربارہی (زعموا) چیت بیستوہ لہ پیئغمبہر صلی اللہ علیہ وسلم کہ فہرموو بیٹی، وتی: بؤ خوُم گوئم لہ پیئغمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دہیفہرموو: (خراپترین قسہی پیاو وتی وتی یہ لہسر شک و گومان و قسہ کہ بی بنج و بنہما بیٹ).

### سہبارہت بہ پیاو لہ وتارہکیدا بلّی: (لہ دواپی دا).

۸۱ - باب فی الرَّجُلِ یَقُولُ فی خُطْبَتِهِ: (أَمَّا بَعْدُ).

۴۹۷۳ - (صحیح) عن زید بن أرقم: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَطَبَهُمْ، فَقَالَ: (أَمَّا بَعْدُ).

واتہ: لہ زہیدی کوری ثہرقہمہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیئغمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وتاری بؤ داون فہرموویہتی: (لہ دواپی دا).

### سہبارہت بہ (کرم) و پاراستنی قسہو ئاخاوتن.

۸۲ - باب فی الْكَرْمِ وَحِفْظِ الْمَنْطِقِ.

۴۹۷۴ - (صحیح) عن أبو هريرة، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ الْكَرْمَ، فَإِنَّ الْكَرْمَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ، وَلَكِنْ قُولُوا حَدَائِقَ الْأَعْنَابِ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیئغمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (با ہیچ کہسی لہئیوہ بہ میو نہلی: بہخشنہ (کرم) چونکہ (کرم) پیای موسولمانہ، بہلکو با بلّی: باخ و باخاتی تری).

## باسی با کۆیله به گهوره کهی نه لئ: پهروهردگارم.

۸۳ - باب لَا يَقُولُ الْمَمْلُوكُ: (رَبِّي وَرَبَّتِي).

۴۹۷۵ - (صحيح) عن أبو هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ عَبْدِي وَأَمَتِي، وَلَا يَقُولَنَّ الْمَمْلُوكُ رَبِّي وَرَبَّتِي، وَلْيَقُلِ الْمَالِكُ: فَتَايَ وَفَتَاتِي، وَلْيَقُلِ الْمَمْلُوكُ: سَيِّدِي وَسَيِّدَتِي، فَإِنَّكُمْ الْمَمْلُوكُونَ وَالرَّبُّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ).

واته: له ئه بو هورهيره ده گيرنهوه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمويه تي: (با هيچ كه سي له ئيه به كۆيله كه ي نه لئ: (عَبْدِي وَأَمَتِي) بهنده كه م كۆيله كه م، وه با هيچ كۆيله يه كيش به گهوره كه ي نه لئ: (رَبِّي وَرَبَّتِي) پهروهردگارم به لكو با گهوره كه به كۆيله كه ي بلئ: (فَتَايَ وَفَتَاتِي) كوپه كه م كچه كه م، كۆيله كه ش بلئ: (سَيِّدِي وَسَيِّدَتِي)، چونكه ئيه هه ره مووتان بهنده ن و (رب) پهروهردگار ته نها (الله) يه.

۴۹۷۶ - (صحيح) عن أبو هريرة في هذا الخبر، ولم يذكر النبي صلى الله عليه وسلم قال: (وَلْيَقُلِ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ).

واته: له ئه بو هورهيره ده ئه م هه واله هاتهوه، به لام باسی ئه وه ي نه كرد كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمويه تي: (با كۆيله كه بلئ: (سَيِّدِي وَمَوْلَايَ)).

۴۹۷۷ - (صحيح) عن عبد الله بن بريدة عن أبيه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَقُولُوا لِلْمَنَافِقِ سَيِّدٌ فَإِنَّهُ إِنْ يَكُ سَيِّدًا فَقَدْ أَسْخَطْتُمْ رَبَّكُمْ عَزَّ وَجَلَّ).

واتە: لە (عبد الله)ی کۆری بۆرهیدەوه، لە باوکیهوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (بە مەرۆفی دووڕوو مونا فیتق مەلئ: ئاغا و سەید، چونکە ئەگەر ئیوه ئەو بە ئاغا و سەید دابنێن بەوه خوای پەرورەدگار تان لەخۆتان دەرەنجین).

### با هیچ کەسێ لە ئیوه نەلئ: دلم تیکەل دئ.

۸۴ - باب لا یقال: حَبِثْتُ نَفْسِي.

۴۹۷۸ - (صحیح) عن أبي أمامة بن سهل بن حنيف، عن أبيه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: حَبِثْتُ نَفْسِي، وَلِيَقُلْ: لَقِسْتُ نَفْسِي).

واتە: لە ئەبو ئومامە ی کۆری سەهلی کۆری حونەیفەوه، لە باوکیهوه دەگیرنەوه، که پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (با هیچ کەسێ لە ئیوه نەلئ: (حَبِثْتُ نَفْسِي) دلم تیکەل دئ، گەدەم گەنیوه، بەلکو با بلئ: (لَقِسْتُ نَفْسِي) دلم تیک دەچی، دلم دئ بە یە کدا). - (حَبِثْتُ نَفْسِي) و (لَقِسْتُ نَفْسِي) هەر یەک مانایان هەیە بەلام پیغەمبەر صلی الله علیه وسلم فیرمان دەکات قسە ی جوان بکەین - .

۴۹۷۹ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: جَاشَتْ نَفْسِي، وَلَكِنْ لِيَقُلْ: لَقِسْتُ نَفْسِي).

واتە: لە عایشەوه رەزای خوای لی بی دەگیرنەوه، که پیغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (با هیچ کەسێ لە ئیوه نەلئ: (جَاشَتْ نَفْسِي)، بەلکو با بلئ: دلم تیک دەچی، دلم دئ بە یە کدا). - (جَاشَتْ نَفْسِي) و (لَقِسْتُ نَفْسِي) هەر یەک مانایان هەیە وەک فەرمودە ی پێشو - .

## ۸۵ - باب

۴۹۸۰ - (صحیح) عن حذیفة: عن النبی صلی اللہ علیہ وسلم قال: (لَا تَقُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ وَشَاءَ فَلَانٌ وَلَكِنْ قُولُوا مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شَاءَ فَلَانٌ).

واتە: لە (حذیفة) وە دەگیرنەو، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (مەلێن: بەوێستی خوا و وێستی فلان، بەلکو بلێن: بەوێستی خوا، ئینجا بە وێستی فلان).

## ۸۶ - باب

۴۹۸۱ - (صحیح) عن عدي بن حاتم: أَنَّ خَطِيبًا خَطَبَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ وَمَنْ يَعْصِهِمَا فَقَالَ: (قُمْ). أَوْ قَالَ: (اذهَبْ، فَبُئْسَ الْخَطِيبُ أَنْتَ).

واتە: عەدی کۆری حاتیم دەلێت: بە ئامادەبوونی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم و تاربیژی و تاری دەدا و تی: هەرکەس گۆڕایەلی خوا و پیغەمبەرەکی بکات ئەو بە راستی ریی راستی دۆزیوەتەو، وە هەرکەس سەڕیچیان بکات، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (هەستە) - یان فەرمووی: (برۆ، تۆ تاربیژیکی خراپی). - ئەم فەرمودە پیشتر بە ژمارە: (۱۰۹۹) هاتووە.

۴۹۸۲ - (صحيح) عن أبي المليلح عن رجل قال: كُنْتُ رَدِيفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَعَثَرْتُ دَابَّتُهُ فَقُلْتُ تَعَسَ الشَّيْطَانُ . فَقَالَ (لَا تَقُلْ تَعَسَ الشَّيْطَانُ فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ تَعَظَمَ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ الْبَيْتِ، وَيَقُولَ: بِقُوَّتِي وَلَكِنْ قُلْ: بِسْمِ اللَّهِ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ تَصَاغَرَ حَتَّى يَكُونَ مِثْلَ الذُّبَابِ).

واته: له نهبو مهليحه وه، له پياوئكه وه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: له پشكوى پيغه مبهردا صلى الله عليه وسلم سوار بوو بووم ولاخه كه سهرسميكي دا خهريك بوو بكه ويټ، وتم: شهيتان له ناوچي، فرموى: (مهلي: شهيتان له ناوچي، چونكه بهو قسه يه نه وهنده زل ده يټ تاكو وهك ماليكي لى ديت، دهلي: به هيږى خوځم نهو كاره رويدا، به لكو بلي: (بسم الله) به ناوى خوا، چونكه به وتنى: (بسم الله) نه وهنده بچوك ده يټه وه تاكو ده يټه نه وهنده مى شيك).

۴۹۸۳ - (صحيح) عن أبو هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا سَمِعْتَ). وَقَالَ مُوسَى: (إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ: فَهُوَ أَهْلُكُهُمْ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: قَالَ مَالِكٌ: إِذَا قَالَ ذَلِكَ تَحَزَّنَا لِمَا يَرَى فِي النَّاسِ - يَعْنِي فِي أَمْرِ دِينِهِمْ - فَلَا أَرَى بِهِ بَأْسًا، وَإِذَا قَالَ ذَلِكَ عَجَبًا بِنَفْسِهِ وَتَصَاغَرًا لِلنَّاسِ فَهُوَ الْمَكْرُوهُ الَّذِي نُهَى عَنْهُ.

له نهبو هورهيره وه ده گيرنه وه، كه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فرمويه تى: (نه گهر بيستت). موسا وتى: (نه گهر پياوى وتى: خه لك خراب بوون و تياچون، نهو خوئ له هه موو كهس خراپترو خوئ تياچوه). نهبو داود دهلي: پيشهوا ماليك دهلي: نه گهر خه مبار بوو بو حالى خه لك و دلى سوتا بويان له باره ي كاروبارى دينيانه وه نهو هيچى تيدا نيه، به لام نه گهر توشى عوجب بوو خوئ به گه وره زانى و خه لك به كه م نهو خراپه و قه دهغه كراوه.

## سەبارەت بە نوێژی عیша.

### ۸۷ - باب فی صَلَاةِ الْعَتَمَةِ.

۴۹۸۴ - (صحیح) عن أبو سلمة قال: سمعت ابن عمر، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (لَا تَغْلِبَنَّكُمُ الْأَعْرَابُ عَلَى اسْمِ صَلَاتِكُمْ أَلَّا وَإِنَّهَا الْعِشَاءُ وَلَكِنَّهُمْ يُعْتَمُونَ بِالْإِيلِ).

واتە: ئەبو سەلەمە دەلیت: بۆ خۆم گویم لە ئێبنو عومەر بوو، لە پیغه مبه‌ری خواوە صلی الله علیه وسلم ئەم فەرمودە گێڕایەو، کە فەرموویەتی: (عەرەبە دەشتەکیەکان کارتانی تی ئەکەن ناوی نوێژی عیشاتان پێ بگۆرن بە: نوێژی (عتمە) ئاگادارین لە قورئاندا بە نوێژی عیسا ناوی هاتو - وهك لهم ئایەتەدا هاتو: ﴿وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ﴾ سورة النور: ۵۸. - کەواتە ئێوەش پێی بلین: نوێژی عیسا، عەرەبە دەشتەکیەکان لە کاتی نوێژی عیشادا سەرقال دەبوون بە وشترەکانیانەو تاکو دەیانکردنە پەچەو تاریکی شەو دادەهات بەو هۆیەو دواوەکەوتن لە نوێژی عیساو بە نوێژی عیشایان دەوت: (العتمة) .

۴۹۸۵ - (صحیح) عن سالم بن أبي الجعد قال: قَالَ رَجُلٌ - قَالَ مِسْعَرٌ: أَرَاهُ مِنْ خُرَاعَةٍ - لِيَتَنِي صَلَّيْتُ فَاسْتَرَحْتُ، فَكَأَنَّهُمْ عَابُوا عَلَيْهِ ذَلِكَ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (يَا بَلَّالُ أَقِمِ الصَّلَاةَ، أَرِحْنَا بِهَا).

واتە: لە سالمی کورپی ئەبو جەعدەو دەگێڕنەو، کە وتیوەتی: پیاوی وتی: - ميسعر وتی: وائەزانم ئەو پیاو لە هۆزی خوزاعە بوو - ئای خۆزگە نوێژی عیشام بکردایەو بە ئەنجامدانی و سەرقال بوون پێیەو ئیسراحتەم بکردایە چونکە حەوانەم لە نوێژدا، وهك بللی ئینکاری قسەکیان کرد، ئەویش وتی:

بۇ خۇم گۆم له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بوو دهيفه رموو: (تهى بيلال ههسته قامهت بکه، با به نوژ کردن به ويينه وهو ئيسراحت بکهين).

۴۹۸۶ - (صحيح) عن عبد الله بن محمد ابن الحنفية قال: انطلقت أنا وأبي إلى صهر لنا من الأنصار نعوذُ فحَضَرَتِ الصَّلَاةُ، فَقَالَ لِبَعْضِ أَهْلِهِ: يَا جَارِيَةُ اثْنُونِي بِوُضُوءٍ لَعَلِّي أُصَلِّي فَأَسْتَرِيحَ، قَالَ: فَأَنْكَرْنَا ذَلِكَ عَلَيْهِ، فَقَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (قُمْ يَا بِلَالُ أَقِمْ فَأَرْحَنَّا بِالصَّلَاةِ).

واته: له (عبد الله) كورى موحه مبهدى حه نه فييه وه ده گیرنه وه، كه وتويه تى: من و باوكم رۇشتين بۇ سەردانى زاوايه كى نه نصاريمان، كاتى نوژ هاته پيشه وه به كه نيزه كيكي وت: ناوم بۇ بينه با دهستنوژ بگرم و نوژ بکه به لكو به ويينه وهو ئيسراحت بکه م، وتى: ئيمه ش ئينكارى قسه كه يمان كرد، ته ویش وتى: بۇ خۇم گۆم له پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم بوو دهيفه رموو: (تهى بيلال ههسته قامهت بکه، با به نوژ کردن به ويينه وهو ئيسراحت بکهين).

۴۹۸۷ - (ضعيف الإسناد) عن عائشة قالت: مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَنْسُبُ أَحَدًا إِلَّا إِلَى الدِّينِ.

واته: له عائشه وه رهزاي خواى لى بى ده گیرنه وه، كه وتويه تى: هه رگيز نه مبيستوه پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نيسبه تى غهبرى دين بداته پال كه س. - بۇ نمونه دهيفه رموو: ته مه نه نصاريه، ته مه كوچه رى يه ناو نازناوى دينى ده دانه پال -.

## نہوی ریوایہت کراوہ دہربارہی ریگہ پیئدانی.

۸۸ - باب ما روي من الرخصة في ذال.

۴۹۸۸ - (صحیح) عن أنس قال: كَانَ فَزَعُ بِالْمَدِينَةِ فَرَكَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَرَسًا لِأَبِي طَلْحَةَ فَقَالَ: (مَا رَأَيْنَا شَيْئًا، أَوْ مَا رَأَيْنَا مِنْ فَزَعٍ وَإِنْ وَجَدْنَاهُ لَبَحْرًا).

واتہ: لہ نہنہسہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: لہ مہدینہ ہاوار و نالہیہ کی ترسناک ہات - وہک بلئی دوژمن ہیرش بکاتہ سہر شاری مہدینہ -، پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ پہلہ سواری نہسپہکہی نہبو (طَلْحَةَ) بوو - بیج نہوی جلی بکات، پیئش خہلکہکەش کەوت و- ئازایانہ بہ تہنہا بہرہو پیری ہاوار و نالہکە روشت بزانی چی یہ، کاتی کہ ہاتہوہ فہرمووی: (ہیچمان نہدی، یان ہاوار و نالہی ترسناکمان نہدی، بہلکو وہک ہاژہی دہریا بوو).

## سہبارہت بہ ہہرہشہی توند بہرامبہر بہ دروکردن.

۸۹ - باب فِي التَّشْدِيدِ فِي الْكُذْبِ.

۴۹۸۹ - (صحیح) عن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِيَّاكُمْ وَالْكُذْبَ، فَإِنَّ الْكُذْبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكُذْبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا؛ وَعَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَصْذُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا).



واتە: لە (عبد الله)ی کورپی مەسعودەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویەتی: (ئێو ناگادرین و خۆتان بپاریزن لە درۆکردن، چونکە بەراستی درۆکردن مەرۆف دەبات بەرەو خراپە و تاوان، خراپە و تاوانیش دەیبەن بەرەو ناگری دۆزەخ، پیاو بەردەوام ئەوەندە درۆدەکات تا لای خوای گەورە بەدرۆزن دێتە هەژمار و ناوی لەریزی درۆزان دەنوسێ، راستگۆین، چونکە بەراستی راستگۆیی مەرۆف دەبات بەرەو خێر و چاکە، خێر و چاکەش دەیبەن بەرەو بەهەشت، پیاو بەردەوام ئەوەندە راستی دەڵێ تا لای خوای گەورە بە راستگۆ دێتە هەژمار و ناوی لەریزی راستگۆیان دەنوسێ).

۴۹۹۰ - (حسن) عن بهز بن حکیم قال: حدثني أبي، عن أبيه قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (وَيْلٌ لِلَّذِي يُحَدِّثُ فَيَكْذِبُ لِيُضْحِكَ بِهِ الْقَوْمَ، وَيْلٌ لَهُ، وَيْلٌ لَهُ).

واتە: لە بەهزی کورپی حەکیمەو، دەگیرنەو، کە وتیەتی: باوکم ئەویش لە باوکیەو بۆی گیرامەو کە وتیەتی: بۆ خۆم گویم لە پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (هاوارو واویلا بۆ کەسێ درۆ بکات بۆ ئەوێ خەڵک بێتیتە پێکەنین، هاوارو واویلا بۆ ئەو کەسە، هاوارو واویلا بۆ ئەو کەسە).

۴۹۹۱ - (حسن) عن عبد الله بن عامر قال: دَعَتْنِي أُمِّي يَوْمًا وَرَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَاعِدٌ فِي بَيْتِنَا، فَقَالَتْ: هَا تَعَالَ أُعْطِيكَ. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَمَا أَرَدْتَ أَنْ تُعْطِيَهُ؟). قَالَتْ: أُعْطِيهِ ثَمْرًا. فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَمَّا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تُعْطِيهِ شَيْئًا كَتَبْتُ عَلَيْكَ كَذِبَةً).

واتە: لە (عبد الله)ی کورپی عامیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: رۆژیکیان دایکم بانگی کردم وتی: ها وەرە بتەم، لەو کاتەدا پێغەمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لە ماڵمان دانیشیبوو پێی فەرموو: (ئەتەوێ چی بدەیت؟). وتی:

ئهمه وی خورمای بدهمی. پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فهرموو:  
(نه گهر شتیکی نه دهیتهی نهوه درویه کت له سهر تو مار ده کرت).

۴۹۹۲ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال:  
(كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يُحَدِّثَ بِكُلِّ مَا سَمِعَ).

له نهبو هورمهروه ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم  
فهرموویه تی: (نهوهنده به سه بو گونا هباری پیوا، که هه رچییه کی بیست بیگی پتهوه).

### سه بارهت به گومانی باش بردن.

#### ۹۰- باب فِي حُسْنِ الظَّنِّ.

۴۹۹۳ - (ضعيف) عن أبو هريرة - قال نصر: عن النبي صلى الله عليه وسلم -  
قال: (حُسْنُ الظَّنِّ مِنْ حُسْنِ الْعِبَادَةِ).

له نهبو هورمهروه - نه صر وتی: له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم -  
هاتوه، که فهرموویه تی: (گومانی باش بردن - به خواو به موسولمانان - له  
باش خوا ناسی و باشی په رسته وهیه).

۴۹۹۴ - (صحیح) عن صفية قالت: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ  
مُعْتَكِفًا فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلًا، فَحَدَّثْتُهُ وَقُمْتُ، فَأَنْقَلَبْتُ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي -  
وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ - فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ  
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (عَلَى رِسْلِكُمَا  
إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيْثٍ). قَالَ سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: (إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي  
مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِ، فَخَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَيْئًا). أَوْ قَالَ (شَرًّا).

واته: له سه فیهی هاوسهری پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له ئیعتیکافدا بوو، شهوی چووم بو سهردانی، گفتوگۆم له گهڵ کرد، له پاشدا کاتی که ههستام بیهمهوه بو مالهوه نهویش ههستا بو ئهوهی رهوانهم بکاتهوه، سه فیهی لهو ماله دا ده ژیا که دواتر بوو به مالی ئوسامه ی کوری زهید، دوو پیاو له ئه نصار تیپه رین، کاتی که پیغه مبهریان صلی الله علیه وسلم دی پیاان هه لگرت و به په له روشتن، پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (هیاوش بن و په له مه کهن، ئه مه سه فیهی کچی حویه ییه که هاوسهری خۆمه). وتیان: (سبحان الله) ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم!! - ئیمه چۆن گومان ده کهین له تو - فهرمووی: (شهیتان له ناو جهسته ی مروفا وهک خوین هاتوچو دهکات، بویه ترسام گومانن بخاته دلّانه وهو بیته هوی تیاچونتان). یان فهرمووی: (شه ر خراپه یه بخاته دلّانه وه). - ئه م فهرموده پیشت به ژماره: (۲۴۷۰) هاتوه -.

## سه بارهت به جیه جی کردنی به لّین له کاتی خۆیدا.

### ۹۱ - باب فی العِدّة.

۴۹۹۵ - (ضعیف) عن زید بن أرقم، عن النبی صلی الله علیه وسلم قال: (إِذَا وَعَدَ الرَّجُلُ أَخَاهُ وَمِنْ نِيَّتِهِ أَنْ يَفِيَ لَهُ فَلَمْ يَفِ، وَلَمْ يَجِئْ لِلْمِيعَادِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ).

واته: له زهیدی کوری ئه رقه مه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه گهر که سی به لّینیکی دا به برابه کی موسولمانی خوی له دلّه وه نیاز و مه بهستی ئه وه بی جیه جی بکات، به لام له کاتی خۆیدا بوی نه کرا جیه جی بکات به هانه یه کی رهوای هه بوو ئه وه گوناھی ناگات).

۴۹۹۶ - (ضعیف الإسناد) عن عبد الله بن أبي الحمساء قال: بَايَعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبَيْعٍ قَبْلَ أَنْ يُبْعَثَ، وَبَقِيَتْ لَهُ بَقِيَّةٌ، فَوَعَدْتُهُ أَنْ آتِيَهُ بِهَا فِي مَكَانِهِ، فَنَسِيتُ، ثُمَّ ذَكَرْتُ بَعْدَ ثَلَاثٍ، فَجِئْتُ فَإِذَا هُوَ فِي مَكَانِهِ، فَقَالَ: (يَا فَتَى لَقَدْ شَقَقْتَ عَلَيَّ أَنَا هَا هُنَا مُنْذُ ثَلَاثٍ أَنْتَظِرُكَ).

واته: له (عبد الله) ی کوری نهبو چه مسائه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: له پیش نه وهی که پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم بیئت به پیغمبر، شتیکم لی کری، هندی له به هاکی مابو له سهرم که بیده می بویه به لئن و په یمانم دا به پیغمبر صلی الله علیه وسلم بوی بهم بو نهو شوینه به لام له یادم چوو، له پاش سی شهو بیرم کهوته وه، که چووم ده بینم له شوینی خوی راو ه ستاوه چاوه پروانی ده کات، فرمودی: نهی کوری خوم به راستی توشی سه غله تی و زه حمتت کردم نه وه سی شهو من لی ره چاوه پروانیت ده که م).

## سه بارهت به که سی خوی وه ها نیشان بدات

### که شتیکی هیه به لام نه یی.

۹۲ - باب فِي الْمُتَشَبِّعِ بِمَا لَمْ يُعْطَ.

۴۹۹۷ - (صحیح) عن أسماء بنت أبي بكر: أَنَّ الْمَرْأَةَ قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ لِي جَارَةً - تَعْنِي صَرَّةً - هَلْ عَلَيَّ جُنَاحٌ إِنْ تَشَبَّعْتُ لَهَا بِمَا لَمْ يُعْطِ زَوْجِي؟ قَالَ: (الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَابِيسَ ثَوْبِي زَوْرٍ).

واته: له نه سمائی کچی پیشهوا نهبو به کره وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که نافرته تی وتی: نهی پیغمبر ی خوا صلی الله علیه وسلم من هوه یه هیه نایا گونا هم ناگا بلیم می رده که م فلان شتی داوه یم به لام له راستی دا نه یدابی یم؟ فرمودی: (نه وهی بهو شیویه بیئت قسه که ی و کرده وه که ی درویه وه که نهو

کەسە وایە کە خوێ خراپکارو بہرگی پیاوچاکان دەپۆشی و فیل لہ خەلک دەکات).

### باسی ئەوہی ہاتوہ سہبارہت بہ سوعبہت.

#### ۹۳ - باب ما جاء فی المزاح.

۴۹۹۸ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، احْمِلْنِي، قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّا حَامِلُوكَ عَلَى وَلَدِ نَاقَةٍ). قَالَ: وَمَا أَصْنَعُ بِوَلَدِ النَّاقَةِ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (وَهَلْ تَلِدُ الْإِبِلَ إِلَّا النُّوقَ).

واتە: ئەنەسی کورپی مالیکەوہ دەگیرنەوہ، کە پیاوێک ہاتە خزەمەتی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم داوای وشتێکی لێ کرد بو سوارێ، پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (من بەچکە وشتێکی مینەت دەدەم)، وتی: جا چی لہ بەچکە وشت بەکم بەکەلکی سوارێ نایەت؟ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (ئەو نایا گەورەو بچوکیان بەچکە وشتی مێ نین).

۴۹۹۹ - (ضعیف الإسناد) عن النعمان بن بشير قال: اسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَمِعَ صَوْتَ عَائِشَةَ عَالِيًا، فَلَمَّا دَخَلَ تَنَاوَلَهَا لِيَلْطِمَهَا، وَقَالَ: لَا أَرَاكَ تَرْفَعِينَ صَوْتَكَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَعَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْجُزُهُ، وَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ مُغَضَّبًا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حِينَ خَرَجَ أَبُو بَكْرٍ: (كَيْفَ رَأَيْتَنِي أَنْقَذْتُكَ مِنَ الرَّجُلِ؟). قَالَ: فَمَكَثَ أَبُو بَكْرٍ أَيَّامًا، ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَوَجَدَهُمَا قَدْ اصْطَلَحَا، فَقَالَ لَهُمَا: أَدْخِلَانِي فِي سِلْمِكُمَا كَمَا أَدْخَلْتُمَانِي فِي حَرْبِكُمَا. فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (قَدْ فَعَلْنَا قَدْ فَعَلْنَا).

واتە: لە نوعمانی کۆری بەشیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خوای لیج بی داوای مۆلەتی کرد بۆ ئەوێ بڕواتە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گوتی لە عائیشە کچی بوو دەنگی بەرزکردبوو بەسەر پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم، کاتی کە چوێ ژوورەو پەلاماری دا ویستی بە زللە لیج بدات، وتی: ئەو بۆ دەبینم دەنگی بەرزکردبوو بەسەر پێغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەیهشت لیج بدات، جا پێشەوا ئەبو بەکر بە تورپیەو چوێ دەرەو، کاتی کە چوێ دەرەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموی: (منت بینی چون رزگارم کردی لە دەست ئەو پیاو؟) راوی وتی: پێشەوا ئەبو بەکر چەند رۆژی مایەو، لە پاشدا هاتەو پێغەمبەری مۆلەتی کرد بۆ ئەوێ بڕواتە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کە چوێ ژوورەو سەیر دەکات ئەوان ریکەوتون، پێی وتن: ریکەتان دام لە کاتی خۆشی و ریکەوتنتاندا بێمە ژوورەو وە کە چون ریکەتان دام لە کاتی ناکۆکیاندا بێمە ژوورەو). پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموی: (ئەو کارەمان کرد، ئەو کارەمان کرد).

۵۰۰۰ - (صحيح) عن عوف بن مالك الأشجعي قال: أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ فَسَلَّمْتُ قَرَدًا، وَقَالَ: (ادْخُلْ). فَقُلْتُ: أَكُلِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (كُلْكِ). فَدَخَلْتُ.

واتە: لە عەوفی کۆری مالیکی ئەشجەعیەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: لە جەنگی تەبوکدا چوومە خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە خیمەییکی بچوکی لە چەرم دروستکراو بوو، سلاوم لیکرد، پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم وەلامی سەلامەکی دامەوو فەرموی: (وەرە ژوورەو بۆ ناو دەوارەکم)، گوتم: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللە علیہ وسلم هەموو جەستەم بێنمە ژوورەو، فەرموی: (بەلێ بە هەموو جەستەتەو وەرە ژوورەو)، منیش چوومە ژوورەو. بێگومان عەوفی کۆری مالیک لەبەر بچوکی دەوارەو وای وت.

۵۰۰۱ - (ضعیف الإسناد مقطوع) عن عثمان بن العاتکہ قال: إِنَّمَا قَالَ أَدْخُلُ كَلِّي. مِنْ صَغَرِ الْقُبَّةِ.

واتہ: لہ (عثمان) ی کوری عاتیکہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: بیگومان عہوف لہ بہر بچوکی دہوارہ کہ وتی: نہی پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ہموو جہستہم بینہ ژورہوہ.

۵۰۰۲ - (صحیح) عن أنس قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم (يَا ذَا الْأُذُنَيْنِ).

واتہ: لہ نہنہسموہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیی فہرمووم: (نہی خاوهنی دوو گوئی).

**باسی کہسی بہ گالتہوہ شت و مہکی کہسی بہری.**

۹۴ - باب مَنْ يَأْخُذُ الشَّيْءَ عَلَى الْمِزَاحِ.

۵۰۰۳ - (حسن) عن عبد الله بن السائب بن يزيد، عن أبيه، عن جده: أنه سمع رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (لَا يَأْخُذَنَّ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ أَخِيهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًا). وَقَالَ سُلَيْمَانُ: (لَعِبًا وَلَا جَدًّا). (وَمَنْ أَخَذَ عَصَا أَخِيهِ فَلْيُرْدهَا).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوری سائبی کوری یہزیدہوہ، لہ باوکیہوہ، لہ باپیہوہ دہ گیرنہوہ، کہ گوئی لہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بووہ دہیفہرموو: (با ہیچ کہسی لہئیوہ نہ بہ گالتہو نہ بہراست شت و مہکی برا موسولمانہ کہی نہبات). سولہیمان وتی: (نہ بہ گالتہو نہ بہراست)، (نہ گہر یہکیکتان دار دہستی برا موسولمانہ کہی برد با بیگیریتہوہ بوئی).

۵۰۰۴ - (صحیح) عن عبد الرحمن بن أبي ليلا قال: حَدَّثَنَا أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُمْ كَانُوا يَسِيرُونَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَامَ رَجُلٌ مِنْهُمْ، فَانْطَلَقَ بَعْضُهُمْ إِلَى حَبْلٍ مَعَهُ فَأَخَذَهُ، فَقَزَعَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَرُوَّعَ مُسْلِمًا).

واتە: لە (عبد الرحمن)ی کۆری ئەبو لەیلادە گێرنەو، کە وتووەتی: هاوێ بەرێژەکانی موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم بۆیان گێراينەو کە لە خزمەتیدا دەرچوون بۆ شوێنی، لە رینگادا پیاوانکیان خەوی لیکەوت، پەتیکی پێ بوو تیایان ئالاندوو رایانکیشا، ئەویش خەبەری بووێوە زۆر ترسا، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (بۆ هیچ موسڵمانیک رەوا نیە برا موسڵمانەکە ی بترسێتی با بە گالتەشەو بیست).

**باسی ئەوەی هاتووە دەربارە ی ئەو کەسە ی لەکاتی قسەکردندا زمانی بەکون و قوژبەنی دەمیدا دەگێڕی.**

۹۵ - باب مَا جَاءَ فِي الْمُتَشَدِّقِ فِي الْكَلَامِ.

۵۰۰۵ - (صحیح) عن بشر بن عاصم، عن أبيه، عن عبد الله - قال أبو داود: هو ابن عمرو - قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يُبْغِضُ الْبَلِيعَ مِنَ الرِّجَالِ الَّذِي يَتَخَلَّلُ بِلِسَانِهِ تَخَلَّلَ الْبَاقِرَةَ بِلِسَانِهَا).

واتە: لە بەشیری کۆری عاصیمەو، لە باوکیەو، لە (عبد الله)و - ئەبو داود دەلیت: ئەو (عبد الله)یە ئیبنو عەمرە - دەگێرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خوای گەورە رقی لەو پیاو دەم ھەراشە یە کە لەکاتی قسەکردندا زمانی بەکون و قوژبەنی دەمیدا دەگێڕی بۆ قسە ی زل، وەك چۆن مانگا لەکاتی لەوێردا ئالف و شت دەماشیتەو).



۵۰۰۶ - (ضعیف) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ تَعَلَّمَ صَرْفَ الْكَلَامِ لِيَسْبِيَ بِهِ قُلُوبَ الرِّجَالِ أَوْ النَّاسِ لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا).

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه‌تی: (ئه‌و که‌سه‌ی فیری قسه‌ی ره‌وان ببی و ته‌کانی برازنیته‌وه‌و زیاده‌یان پیوه‌ بنی بۆ نه‌وه‌ی سه‌رنجی دلی پیاوان یان خه‌لک راکیشی، نه‌وه‌ خوای گه‌وره‌ له‌پۆژی قیامه‌دا نوژی فهرز و سونه‌تی لی قبول ناکات).

۵۰۰۷ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر قال: قَدِمَ رَجُلَانِ مِنَ الْمَشْرِقِ، فَخَطَبَا، فَعَجِبَ النَّاسُ - يَعْنِي لِبَيَانِهِمَا - فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ لِسِحْرًا) أَوْ (إِنَّ بَعْضَ الْبَيَانِ لَسِحْرٌ).

واته: له (عبد الله)ی کۆری عومه‌ره‌وه ره‌زای خویان لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: دوو پیاو له‌ رووی رۆژه‌ه‌لاته‌وه‌ هاتن وتاریان دا خه‌لکه‌که‌ زۆر به‌ لایانه‌وه‌ سه‌یر بوو - واته‌ به‌ ده‌رپینی جوان و ره‌وانبیژیان -، پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (به‌پاستی قسه‌ی ره‌وان و رونکردنه‌وه‌ی جوان سیحری تیدایه‌). یان: (به‌پاستی هه‌ندی قسه‌ی ره‌وان و رونکردنه‌وه‌ی جوان سیحری تیدایه‌).

۵۰۰۸ - (حسن الإسناد) عن عمرو بن عاص قال: أَنَّ رَجُلًا قَامَ يَوْمًا، فَأَكْثَرَ الْقَوْلَ، فَقَالَ عَمْرُو: لَوْ قَصَدَ فِي قَوْلِهِ، لَكَانَ خَيْرًا لَهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (لَقَدْ رَأَيْتُ، أَوْ أَمَرْتُ، أَنْ أَتَجَوَّزَ فِي الْقَوْلِ، فَإِنَّ الْجَوَّازَ هُوَ خَيْرٌ).

واته: له‌ عه‌مری کۆری عاصه‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جاری پیاوی هه‌ستایه‌وه‌ قسه‌ی زۆری کرد، عه‌مر وتی: نه‌گه‌ر قسه‌کانی ناوه‌ند به‌وايه‌ واته‌ قسه‌ی که‌می بکردایه‌، نه‌وه‌ چاکتر بوو بۆی، بۆ خۆم گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده‌یفه‌رموو: (فه‌رمانم پیی کراوه‌ قسه‌کانم کورت بیت، چونکه‌ نه‌وه‌ خیره‌).

## باسی نهوهی هاتوه دهربارهی شیعو هونراوه

### ۹۶ - باب ما جاء في الشعر

۵۰۰۹ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَأَنْ يَمْتَلِي جَوْفُ أَحَدِكُمْ فَيْحًا خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمْتَلِي شِعْرًا). قَالَ أَبُو عَلِيٍّ: بَلَّغَنِي عَنْ أَبِي عُبَيْدٍ أَنَّهُ قَالَ: وَجْهُهُ: أَنْ يَمْتَلِي قَلْبُهُ حَتَّى يَشْغَلَهُ عَنِ الْقُرْآنِ وَذِكْرِ اللَّهِ، فَإِذَا كَانَ الْقُرْآنُ وَالْعِلْمُ الْغَالِبَ فَلَيْسَ جَوْفُ هَذَا عِنْدَنَا مُمْتَلِئًا مِنَ الشَّعْرِ، وَإِنْ مِنَ الْبَيَانِ لَسِحْرًا. قَالَ: كَانَ الْمَعْنَى أَنْ يَبْلُغَ مِنْ بَيَانِهِ أَنْ يَدَّخِ الْإِنْسَانَ فَيَصْدُقَ فِيهِ حَتَّى يَصْرِفَ الْقُلُوبَ إِلَى قَوْلِهِ، ثُمَّ يَذُمَّهُ فَيَصْدُقَ فِيهِ حَتَّى يَصْرِفَ الْقُلُوبَ إِلَى قَوْلِهِ الْآخِرِ، فَكَأَنَّهُ سَحَرَ السَّامِعِينَ بِذَلِكَ.

واته: له نهبو هورهيرهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغهمبری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویهتی: (نه گهر ناوسکی که سیکتان پرپی له کیم و زوخا نهوه زور چاکتره بوی لهوهی که پرپی له شیعو و هونراوه). نهبو عهلی دهلی: پیم گهیشته که نهبو عوبهید وتویهتی: مانای فهرمووده که: دلی پر بیی له شیعو و هونراوه نهویه سهرقالی بکات و دووری بخاتهوه له قورئان خویندن و یادی خوا، بهلام بهلای ئیمهوه نه گهر دلی قورئان و زانستی شهرعی زیاتر تیدا بوو نهوه پر نیه له شیعو و هونراوه، (بهراستی هندی قسهی رهوان و رونکردنهوهی جوان سیحری تیدایه). راوی وتی: وهك بلینی ماناکهی بهم شیوهیهیه: دهبرپین و رونکردنهوه جوانه کهی بگاته رادهیه مهدح و ستایشی کهسی بکات باوهپی پی بکهن ههتا دلهکان راکیشی بو لای قسه کهی، یان به پیچهوانهوه سهرزهنشتی کهسی بکات باوهپی پی بکهن ههتا دلهکان راکیشی بو لای قسه کهی، وهك نهوهی بهو قسانهی سیحر بکات له گونگران.

۵۰۱۰ - (صحیح) عن أبي بن كعب، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمَةً).

واته: له نوبه ی کوری که عبه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (بهراستی شاعر و هونراوه دانایی و حکمه تی تیدایه).

۵۰۱۱ - (صحیح) عن ابن عباس قال: جَاءَ أَعرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَعَلَ يَتَكَلَّمُ بِكَلَامٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا، وَإِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا).

واته: له ئینو عهباس وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: عه ره بیکی ده شته کی هات بو خزمه ت پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، دهستی کرد به قسه کردن نه ونده قسه ی نهسته قی کرد و ده برپین و رونکردنه وی جوان بو، پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (بهراستی قسه ی رهوان و رونکردنه وی جوان سحر ی تیدایه، وه بهراستی شاعر و هونراوه دانایی و حکمه تی تیدایه).

۵۰۱۲ - (ضعیف) صخر بن عبد الله بن بريدة، عن أبيه، عن جده قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا، وَإِنَّ مِنَ الْعِلْمِ جَهْلًا، وَإِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا، وَإِنَّ مِنَ الْقَوْلِ عِيَالًا). فَقَالَ صَعَصَعَةُ بْنُ صُوحَانَ صَدَقَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَمَّا قَوْلُهُ: (إِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا). فَالرَّجُلُ يَكُونُ عَلَيْهِ الْحَقُّ وَهُوَ الْخَنُّ بِالْحُجَجِ مِنْ صَاحِبِ الْحَقِّ فَيَسْحَرُ الْقَوْمَ بَيَانِهِ فَيَذْهَبُ بِالْحَقِّ وَأَمَّا قَوْلُهُ (إِنَّ مِنَ الْعِلْمِ جَهْلًا). فَيَتَكَلَّفُ الْعَالِمُ إِلَى عِلْمِهِ مَا لَا يَعْلَمُ فَيَجْهَلُهُ ذَلِكَ، وَأَمَّا قَوْلُهُ: (إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حُكْمًا). فَهِيَ هَذِهِ الْمَوَاعِظُ وَالْأَمْثَالُ الَّتِي يَتَعَطَّى بِهَا النَّاسُ، وَأَمَّا قَوْلُهُ: (إِنَّ مِنَ الْقَوْلِ عِيَالًا). فَعَرَضُكَ كَلَامَكَ وَحَدِيثَكَ عَلَى مَنْ لَيْسَ مِنْ شَأْنِهِ وَلَا يُرِيدُهُ.

واتە: لە سەخری کۆری (عبد الله)ی کۆری بورهیدەوه، لە باوکیهوه، لە باپیریهوه دەگیرنەوه، که وتیەتی: بۆ خۆم گوێم لە پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دەیفەرموو: (بەرپاستی قسەى رهوان و رونکردنەوهی جوان سێحری تێدایە، هەندێ زانست نەزانینە، هەندێ شیعەر و ھۆنراوە دانایی و حیکمەتی تێدایە، هەندێ قسە ھەیه نەکردنی باشتەرە تۆ قسە بۆ کەسێ بکەى شایستە نەبێ و قسەکەى نەوێ). سەعصەعەى کۆری صوحان وتی: بەرپاستی فەرماشتەکەى پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم راست و دروستە، ئەوێ که دەفەرموێت: (بەرپاستی قسەى رهوان و رونکردنەوهی جوان سێحری تێدایە) پیاوی وا ھەیه ھەقی کەسێکی تری لەسەرە، بەلام ئەم لە خاوەن ھەقەکە قسەزان ترە، بە قسەى رهوان و دەرپرینی جوان چاوبەست و سێحەر لە خەڵکەکە دەکات و ھەقەکە بە ناپەرەوا بۆ خۆی دەبات. ئەوێ که دەفەرموێت: (ھەندێ زانست نەزانینە) - وەك ئەو ھەندێ لە زانایان بەزۆرەملێ زانستەکیان تێکەڵ و پێکەڵ دەکەن بە ھەندێ شتی تر که نایانزانن، ئەمەش دەبێتە ھۆی ئەوێ لە پایەى زانایان دا بەزن و بچنە ریزی نەزانانەوه. ئەوێ که دەفەرموێت: (ھەندێ شیعەر و ھۆنراوە دانایی و حیکمەتی تێدایە) وەك ئەو پەندو ئامۆژگاریانەى که خەڵک دەرس و پەند و عیبەرەتیان لێ وەرەگرن. ئەوێ که دەفەرموێت: (ھەندێ قسە ھەیه نەکردنی باشتەرە) وەك ئەو قسەیه بۆ یەکی بکەى ئەو کەسە ھەزی لەو باسە نەبێ و سەری لێ دەرەکات).

۵۰۱۳ - (صحیح) عن سعید قال: مَرَّ عُمَرُ بِحَسَّانَ وَهُوَ يُنْشِدُ فِي الْمَسْجِدِ فَلَحَظَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: قَدْ كُنْتُ أَنْشِدُ وَفِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ.

واتە: لە سەعیدەوه دەگیرنەوه، که وتیەتی: پێشەوا عومەر رەزای خۆی لێ بێ دای بەلای ھەساندا لەمزگەوت شیعەر و ھۆنراوەی دەخوێندەوه بە چاوی ئێنکارێهوه سەیری کرد، وتی: ھەر لەم مزگەوتەدا شیعەر و ھۆنراوەم خوێندۆتەوه لەوکاتەدا لەتۆ چاکتریش لەوێ بوو - که پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم بوو - .

۵۰۱۴ - (صحیح) عن أبو هريرة , مَعْتَاهُ , زَادَ: فَخَشِيَ أَنْ يَرْمِيَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ , فَأَجَازَهُ.

واته: له ئەبو هورەیرەوه فەرمودەى پێشو بە هەمان مانا هاتوو، بەلام راوی ئەمەى بۆ زیاد کرد: پێشەوا عومەر بە رنگەپێدانى پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم ترسا، بۆیه ئەویش رنگەى پێدا.

۵۰۱۵ - (حسن) عن عائشة رضي الله عنها قالت: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَضَعُ لِحْسَانَ مِنْبَرًا فِي الْمَسْجِدِ فَيَقُومُ عَلَيْهِ يَهْجُو مَنْ قَالَ فِي رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنْ رُوحَ الْقُدُسِ مَعَ حَسَّانٍ مَا نَافَعَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

واته: له عایشەوه رەزای خۆى لى بى دەگیرنەوه، که وتوێتى: پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم لە مزگەوت مینبەرێکى دانا بۆ حەسان ئەویش لەسەر ئەو مینبەرە بەرپەرچى ئەوانەى دەدایەوه که هەجریان دەکرد بە شیعەر و هۆنراوه، پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (جبریل لە گەڵ حەساندا یە لە کاتی کدا که بەرپەرچى هەجوى هاوێش بۆ خوا دانەران دەداتەوه).

۵۰۱۶ - (حسن الإسناد) عن ابن عباس قال: (وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ) فَنَسَخَ مِنْ ذَلِكَ وَاسْتَنْتَى فَقَالَ: (إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا).

واته: له ئیبنو عومەرەوه ئیبنو عەباسەوه رەزای خۆیان لى بى دەگیرنەوه، که وتوێتى: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ سورة الشعراء: ۲۲۴. واته: ئایا نابینی که ئەوانە (شاعیرەکان) بەهەموو دۆل و شیونکدا بەسەر لێشیواوی دەروڤ (شیعەر دەلێن). ئەم ئایەتە نەسخ بوێتەوه بەم ئایەتە: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾. سورة الشعراء: ۲۲۷. واته: جگە لەوانەیان برۆیان هێناوهو کردەوه چاکەکانیان کردوو، وه یادو زیکری خۆیان زۆر کردوو.

## نهوهی هاتوه ده ربارهی خهوبینین.

### ۹۷ - باب ما جاء في الرؤيا.

۵۰۱۷ - (صحيح الإسناد) عن أبو هريرة: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا انْصَرَفَ مِنْ صَلَاةِ الْعَدَاةِ يَقُولُ: (هَلْ رَأَى أَحَدٌ مِنْكُمْ اللَّيْلَةَ رُؤْيَا؟) وَيَقُولُ: (إِنَّهُ لَيْسَ يَبْقَى بَعْدِي مِنَ النَّبُوَّةِ إِلَّا الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ).

له نهبو هورمیرهوه ده گیرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که له نوژی بهیانی دبهروه دیغه رموو: (تایا هیچ کهسی له نیتوه نه شهو خهوبیکی دیوه؟). وه دیغه رموو: (له دواي من موزده درانی پیغه مبهرایه تی نه ماون بیجگه له خهوی راست و چاک - که موسلمان خوی دیبینی، یان خه لکی تر پیوهی دیبین -).

۵۰۱۸ - (صحيح) عن عبادة بن صامت، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوَّةِ).

له عوبادهی کوری صامیته وه ده گیرنهوه، که پیغه مبهری صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (خهونی موسولمان به شیکه له چل و شەش به شی پیغه مبهرایه تی).

۵۰۱۹ - (صحيح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا افْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكَدْ رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ أَنْ تَكْذِبَ، وَأَصْدَقُهُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُهُمْ حَدِيثًا، وَالرُّؤْيَا ثَلَاثٌ: فَالرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَالرُّؤْيَا تَحْزِينٌ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَرُؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ بِهِ الْمَرْءُ نَفْسَهُ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ فَلْيَصَلْ وَلَا يُحَدِّثْ بِهَا النَّاسَ). قَالَ (وَأُحِبُّ الْقَيْدَ وَأَكْرَهُ الْعُلَّ، وَالْقَيْدُ ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: (إِذَا افْتَرَبَ الزَّمَانُ). يَعْنِي إِذَا افْتَرَبَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ يَعْنِي يَسْتَوِيَانِ.

واته: له ئه‌بو هورهیرهوه ده‌گیرنهوه، که پێغه‌مبهر صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (کاتی زه‌مانه نزیك بێته‌وه - واته کاتی قیامهت نزیك بوویه‌وه یان شه‌و و رۆژ به‌راهر بوون -، زۆر نزیکه‌ خه‌وی موسوڵمان راست ده‌رچی کهم جار درۆ ده‌رده‌چیت، ئه‌و که‌سه‌شتان خه‌ونی راسته که خۆی راست‌گۆیه، خه‌ون سی جۆره: خه‌وی راست و چاک موژده‌دانه به‌ به‌نده له‌لایه‌ن خواوه، هه‌ندێ خه‌ویش خه‌م و خه‌فه‌ته‌و له‌ شه‌یتانه‌وه‌یه، هه‌ندێ خه‌وی تریش دا‌ل‌غه‌و خه‌یالی ده‌روونه - که‌سی خه‌یالی له‌لای شتی بی خه‌وی پێوه ده‌بینی -، جا ئه‌گه‌ر که‌سیکتان خه‌وێکی دی پێی ناخۆش بوو با هه‌ستی نوێز بکات و لای که‌س باسی نه‌کات). فەرمووی: (پێوه‌ندم له‌ خه‌ودا پێی ناخۆشه، چونکه‌ نیشانه‌ی دامه‌زراویه له‌سه‌ر دین، به‌لام زنجیری مله‌م له‌ خه‌ودا پێی ناخۆشه). ئه‌بو داود ده‌لیت: (إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ). واته: کاتی شه‌و و رۆژ یه‌کسان و به‌راهر بوون واته ئه‌وه‌نده‌ی یه‌ک ماوه‌یان بوو.

۵۰۲۰ - (صحيح) عن أبو رزین قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الرُّؤْيَا عَلَى رَجُلٍ طَائِرٌ مَا لَمْ تُعَبَّرْ، فَإِذَا عُبِّرَتْ وَقَعَتْ). قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: (وَلَا يَفْضُهَا إِلَّا عَلَى وَادٍ أَوْ ذِي رَأْيٍ).

واته: له ئه‌بو ره‌زینه‌وه ده‌گیرنهوه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (خه‌ون قه‌رار ناگرێ ئه‌گه‌ر پیاو باسی نه‌کات و لێکدانه‌وه‌ی بۆ نه‌کان نایه‌ته‌دی، به‌لام ئه‌گه‌ر باسی بکات و لێکدانه‌وه‌ی بۆ بکات دێته‌دی).

۵۰۲۱ - (صحيح) عن أبو قتادة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ شَيْئًا يَكْرَهُهُ فَلْيَنْفُتْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ لِيَتَعَوَّذْ مِنْ شَرِّهَا فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ).

واته: له ئه‌بو قه‌تاده‌وه ده‌گیرنهوه، که وتویه‌تی: بۆ خۆم گویم له‌ پێغه‌مبهری خوا

صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (خەوی لە خواوەیە، خەوی ناخۆش و خراپیش لە شەیتانەویە، جا ئەگەر کەسیکتان خەویکی دی پێی ناخۆش بوو با لەلای چەپیەوه سێ جار تف رۆبکات، لەپاشدا پەنا بگرن بە خوا لە شەر و خراپەیی ئەو خەو و - لە شەیتان و لەلای کەس باسی نەکات - نێتر زیانی نابێ بۆی).

۵۰۲۲ - (صحیح) عن جابر، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا، وَيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ).

واتە: لە جابەرەوە دەگیرنەوه، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەگەر کەسیکتان خەویکی دی پێی ناخۆش بوو با لەلای چەپیەوه سێ جار تف رۆبکات، لەپاشدا سێ جار پەنا بگرن بە خوا لە شەیتان، لەسەر ئەو لایەیی کە خەوتووە وەرچەرخێ بۆ لاکەیی تری). - واتە ئەگەر لەسەر لای راست راکشابوو با وەرچەرخێ و لەسەر لای چەپ راکشێ - .

۵۰۲۳ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسِيرَانِي فِي الْيَقَظَةِ). أَوْ (لَكَأَمَّا رَأَى فِي الْيَقَظَةِ وَلَا يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ ي).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەوه، کە وتویەتی: بۆ خۆم گویم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (ھەرکەسێ لە خەوێ من ببینێ، وەک ئەو وایە کاتی کە بیدارە و بەخەبەرە من ببینێ، شەیتان ناتوانێ خۆی بباتە سەر شێوەی شەکی من و لەخەوای خۆی نیشانەتان بدات).

۵۰۲۴ - (صحیح) عن أن عباس، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ صَوَّرَ صُورَةً عَذَّبَهُ اللَّهُ بِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَنْفَخَ فِيهَا وَلَيْسَ بِنَافِخٍ، وَمَنْ تَحَلَّمَ كُلَّ أَنْ يَعْقِدَ شَعِيرَةً، وَمَنْ اسْتَمَعَ إِلَى حَدِيثِ قَوْمٍ يَفْرُونَ بِهِ مِنْهُ صَبَّ فِي أُذُنِهِ الْأَنْكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).



واتە: لە ئێبنو عەباسەو رەزای خویان لى بى دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (هەركەسى لەدونیادا وێنەیه بکێشی کە خاوەن روح بى، لەپۆزى قیامەتدا داواى لى دەکړی روح بکات بە بەر ئەو وێنەدا، هەرگیز ناستوانى روح بکات بەبەریا، هەركەسى لەدونیادا خەونى بەدرۆو هەلبەستى لەپۆزى قیامەتدا زۆرى لى دەکړی دوو دەنکە جو پیکەو گړى بدات، هەرگیز ناستوانى ئەو کاره بکات، هەركەسى گوى بگړى بو چەى کۆمەلێ لەکاتیکیدا کە ئەوان نەیانەوئ و پێیان ناخۆش بى لەپۆزى قیامەتدا قورقوشمى سورۆکراوى تیاو دەکړتە ناو کړکراگەى هەردوو گونچکەیهو).

٥٠٢٥ - عن أنس بن مالك، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (رَأَيْتُ اللَّيْلَةَ كَأَنَّا فِي دَارِ عُقْبَةَ بْنِ رَافِعٍ، وَأُتِينَا بِرُطَبٍ مِنْ رُطَبِ ابْنِ طَابٍ، فَأَوَّلْتُ أَنَّ الرُّفْعَةَ لَنَا فِي الدُّنْيَا، وَالْعَاقِبَةَ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنَّ دِينَنَا قَدْ طَابَ).

واتە: لە ئەنەسى کورێ مالىکەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتی: (شەوئ لەخەوما وەك لە مالى عوقبەى کورێ رافیعدا بین وابوو، خورمای تەرى تازەیان بو هیناین کە پێی دەلین: خورمای (ابن طاب)، منیش خەونەکم بەم شیوەیە لیکدایهو رافیع بە سەربەرزى دنیاىمان، عوقبەش بە سەرهنجامى باشى دواپۆژمان، خورمای (ابن طاب)یش بەوێ کە دینەکەمان باشەو دامەزراوو جیگیر بوو).

## نہوی ہاتوہ دہرباری باویشکدان.

### ۹۸ - باب مَا جَاءَ فِي التَّنَاوُبِ.

۵۰۲۶ - (صحیح) عن أبو سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُمْسِكْ عَلَىٰ فِيهِ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ).

واتہ: لہ نہبو سہعیدی خودریہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (کاتی یہکیک لہ نیوہ باویشکی ہات با دہست بگری بہ دہمیہوہ، چونکہ شہیتان دہیہوی لہناو دہمیہوہ بچیہ ژوورہوہ).

۵۰۲۷ - (صحیح) عن سهيل, نحوه, قال: (فِي الصَّلَاةِ فَلْيَكْظِمُ مَا اسْتَطَاعَ).

واتہ: لہ سوہیلہوہ فہرموودہی پیشو بہ ہہمان شیوہ ہاتوہ، فہرمووی: (نہ گہر یہکیک لہ نیوہ لہ نوژدا باویشکی ہات با نہوندہی دہتوانی دہست بگری بہ دہمیہوہ بونیہوہی شہیتان نہچیہ ژوورہوہ).

۵۰۲۸ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْعُطَّاسَ, وَيَكْرَهُ التَّنَاوُبَ, فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيُرِدْهُ مَا اسْتَطَاعَ وَلَا يَقُلْ: هَاهُ هَاهُ, فَإِنَّمَا ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَضْحَكُ مِنْهُ).

واتہ: لہ نہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (خوای گہورہ پڑمہی پی خوشہو، باویشکی پی ناخوشہ، نہ گہر یہکیک لہ نیوہ باویشکی ہات با نہوندہی دہتوانی دہست بگری بہ دہمیہوہ نہلی: ہاہ ہاہ، چونکہ نہو باویشک لہ شہیتانہوہیہو پی دہکہنی).

## سہارہت بہ پڑمہ.

### ۱۹۹- بیاب فی العطاس.

۵۰۲۹ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا عَطَسَ وَضَعَ يَدَهُ أَوْ ثَوْبَهُ عَلَى فِيهِ وَخَفَضَ أَوْ غَضَّ بِهَا صَوْتَهُ.

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ رہزای خوی لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتوبہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دہستوری وابو کہ دہپڑمی دہم و لوتی خوی بہدہستی یان بہ جلہکھی دادہپوشی و دہنگی خوی کپ دہکرد.

۵۰۳۰ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (خَمْسٌ تَجِبُ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ: رَدُّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَازَةِ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوبہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (پیج شت واجبن لہسہر موسولمان بہرامبہر بہ برا موسولمانہکھی: ولہامدانہوہی سلاو، پارانہوہ بو پڑمہ - واتہ نہگہر پڑمی و وتی: (الحمد لله) سوپاس بو خوا، پیی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) خوا روحت پی بکات -، چوون بو دہعوہت، سہردانی نہخوش و، شوینکہوتنی جہنازہ).



۵۰۳۲ - عَنْ خَالِدِ بْنِ عَرْفَجَةَ، عَنْ سَالِمِ بْنِ عَبْدِ الْأَشْجَعِيِّ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

۵۰۳۳ - (صحيح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَلْيَقُلْ أَخُوهُ أَوْ صَاحِبُهُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ، وَيَقُولُ هُوَ: يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ).

واته: له ئه بو هورهره ده گيرنهوه، كه پينجه مبر صلى الله عليه وسلم فرموده تي: (ئه گهر يه كيك له ئيوه پزمى با بلى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ) سوپاس بو خوى گه وره له هه موو حاله تيكدا، براكه ي يان هاوړيكه ي پيى بلى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) واته: خوا روحت پيى بكات، ئه ويش پييان بلى: (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ) خوا رينمايتان بكات و حالتان بو چاك بكات.

### تا چهند جار پيى بلى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ).

۱۰۱ - باب كَمْ مَرَّةٍ يُشَمَّتُ الْعَاطِسُ.

۵۰۳۴ - (حسن موقوف ومرفوع) عن أبو هريرة قال: شَمَّتْ أَخَاكَ ثَلَاثًا، فَمَا زَادَ فَهُوَ زُكَّامٌ.

واته: له ئه بو هورهره ده گيرنهوه، كه وتويه تي: ئه گهر براكه ت پزمى تا سى جار پيى بلى: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). ئيتر له وه زياتر هه لامه ته.

۵۰۳۵ - (حسن) عن أبو هريرة قال: لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا أَنَّهُ رَفَعَ الْحَدِيثَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِمَّنَّاهُ.

۵۰۳۶ - ((ضعیف)) عن عبيد بن رفعة الزوقي، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (تَشَمَّتُ الْعَاطِسَ ثَلَاثًا، فَإِنْ شِئْتُ أَنْ تُشَمَّتَهُ فَشَمَّتَهُ، وَإِنْ شِئْتُ فَكُفَّ).

واتە: لە عوبەیدی کۆری ریفاعەیی زورەقیەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (وتنی): (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) خۆی تا سێ جارە، ئێتر لەو زیاتر بەدەست خۆتە ئەتوانی لەو زیاتر پێی بلێ، و ئەشتوانی لەو زیاتر نەیلێ و ئەوەندە بەسە.

۵۰۳۷ - (صحیح) عن سلمة بن الأكوع: أَنَّ رَجُلًا عَطَسَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). ثُمَّ عَطَسَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (الرَّجُلُ مَزْكُومٌ).

واتە: لە سەلەمەیی کۆری ئەکوئەو دەگیرنەو، کە پیاوی لە خزمەت پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم پڑمی، پێی فەرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) لەپاشدا پڑمیو، فەرمووی: (ئەم پیاوێ توشی هەلامەت بوو).

## ئەگەر (ذمی)<sup>(۱)</sup> یە پڑمی چی پێ بوتری.

### ۱۰۰ - باب کَيْفَ يُشَمَّتُ الذِّمِّيُّ.

۵۰۳۸ - (صحیح) عن أبو بردة، عن أبيه قال: كَانَتْ الْيَهُودُ تَعَاطِسُ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، رَجَاءً أَنْ يَقُولَ لَهَا: يَرْحَمُكُمُ اللَّهُ، فَكَانَ يَقُولُ (يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ).

(۱) ئەو کەسانەیی کە خاوەن نامەی ئاسمانین و لەژێر سایەی دەوڵەتی ئیسلامدا دەژین پێیان دەوتری: (الذمی).

واتہ: لہ ثہبو بوردہوہ، لہ باوکیہوہ دہ گیر نہوہ، کہ وتویہ تی: جوہ کان لہ خزمہت پیغہ مہبری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم دہ پڑمین، بہ ہیوای ثہوہی پییان بفہرمویت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) خوا رہمتان پی بکات، بہ لام ثہو دہیفہرموو: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ، وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ) خوا رنمایتان بکات و حالتان بو چاک بکات.

### سہبارہت بہ کہسی بیژمی و سوپاسی خوا نہکات.

#### ۱۰۱ - باب فِيمَنْ يَغْطُسُ وَلَا يَحْمَدُ اللَّهَ.

۵۰۳۹ - (صحیح) عن أنس قال: عَطَسَ رَجُلَانِ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَمَّتْ أَحَدَهُمَا وَتَرَكَ الْآخَرَ، قَالَ: فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، رَجُلَانِ عَطَسَا فَشَمَّتْ أَحَدَهُمَا - قَالَ أَحْمَدُ أَوْ فَشَمَّتْ أَحَدَهُمَا - وَتَرَكَتِ الْآخَرَ. فَقَالَ: (إِنَّ هَذَا حَمِدَ اللَّهَ، وَإِنَّ هَذَا لَمْ يَحْمَدِ اللَّهَ).

واتہ: لہ ثہنہسہوہ دہ گیر نہوہ، کہ وتویہ تی: دوو پیاو لہ خزمہت پیغہ مہبردا صلی اللہ علیہ وسلم پڑمین، بہ یہ کیکیانی فہرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، بہ لام بہوی تریانی نہ فہرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ). وتی: وترا: ثہی پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، بو یہ کیکیانت فہرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، بہ لام بہوی تریانت نہ فہرموو: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ)، فہرموو: ثہمہیان سوپاسی خوای کرد، بہ لام ثہمہیان سوپاسی خوای نہ کرد.

## بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

باسه کانی خهوتن.  
أبواب النوم

سهبارته به پیاوئ لهسهه سکی راکشیت.

۱۰۲ - باب فِي الرَّجُلِ يَنْبَطِحُ عَلَى بَطْنِهِ.

۵۰۴۰ - (ضعيف مضطرب غير أن الأضطجاع على البطن صحيح) عن يعيش بن طخفة بن قيس الغفاري قال: كَانَ أَبِي مِنْ أَصْحَابِ الصُّفَّةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (انْطَلِقُوا بِنَا إِلَى بَيْتِ عَائِشَةَ). فَأَنْطَلَقْنَا، فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ أَطْعِمِينَا). فَجَاءَتْ بِحَشِيشَةٍ فَأَكَلْنَا ثُمَّ قَالَ (يَا عَائِشَةُ أَطْعِمِينَا). فَجَاءَتْ بِحَيْسَةٍ مِثْلِ الْقَطَاةِ فَأَكَلْنَا، ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ اسْقِينَا). فَجَاءَتْ بِعُسٍّ مِنْ لَبَنٍ فَشَرَبْنَا، ثُمَّ قَالَ: (يَا عَائِشَةُ اسْقِينَا). فَجَاءَتْ بِقَدَحٍ صَغِيرٍ فَشَرَبْنَا ثُمَّ قَالَ (إِنْ شِئْتُمْ بِئْتُمْ وَإِنْ شِئْتُمْ انْطَلِقْتُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ). قَالَ: فَبَيْنَمَا أَنَا مُضْطَجِعٌ فِي الْمَسْجِدِ مِنَ السَّحَرِ عَلَى بَطْنِي إِذَا رَجُلٌ يُحَرِّكُنِي بِرِجْلِهِ، فَقَالَ: (إِنَّ هَذِهِ ضُجْعَةٌ يُبْغِضُهَا اللَّهُ). قَالَ: فَتَنَظَرْتُ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له يه شيعه كورپ (طخفة) كورپ قهيسي نه نصاريه وه ده گير نه وه، كه وتويه تي: باوكم له هاورپياني (صفة) بوو - واته يه كج بوو له وه هه ژارانده له مزگه وتي مه دينه دا ده ژيان -، پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرمووي: (وهه له كه لمان بو مالى خاتو عايشه). له كه لى رويشتين، فهرمووي: (تهى عايشه خواردنمان بدهري). نه ويش (حشيشه) ي بو هي ناين خواردمان - وهك



گەنمە کوتراوی خۆمانە بەلام ئەوان گوشتیان خورمایان تی دەکرد -، لەپاشدا فەرمووی: (ئەی عائیشە خواردنمان بدەرئ). ئەویش (حَیْسَة)ی بۆ هیناین وەک قەتی وا بوو خواردمان - (حَیْسَة) لە خورماو روون و کەشک دروست دەکریت - لەپاشدا فەرمووی: (ئەی عائیشە خواردنەوهمان بدەرئ). ئەویش لە جامیکی گەورەدا شیریی بۆ هیناین خواردمانەوه، لەپاشدا فەرمووی: (ئەی عائیشە خواردنەوهمان بدەرئ). ئەویش لە جامیکی بچوکدا هینای خواردمانەوه، لەپاشدا فەرمووی: (ئەگەر دەتانهوی شو لیڕ بمیننەوه، ئەگەر دەستانەوی برۆنەوه بۆ مزگەوت)، وتی: لەبەر ژانی لە سنگمدا، لەمزگەوت لەسەر سک راکشایبوم پیاوی بە قاچی جولاندمی، فەرمووی: (خوای گەورە رقی لەم جوړە پالکەوتنەیه). سەیرم کرد پیغمبەری خوایه صلی اللہ علیہ وسلم.

### سەبارەت بە خەوتن لەسەر

### قەراغی سەربانی ساتر(موحاجەرە)ی ئەبی.

### ۱۰۳ - باب فی التَّوْمِ عَلَى سَطْحٍ غَيْرِ مُحَجَّرٍ.

۵۰۶۱ - (صحیح) عن عبد الرحمن بن علي - يعني ابن شيبان - ، عن أبيه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ بَاتَ عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ لَيْسَ لَهُ حِجَارٌ فَقَدْ بَرَّئْتُ مِنْهُ الذَّمَّةُ).

واتە: لە (عبد الرحمن)ی کۆری عەلیەوه - واتە ئیبنو شەیبان - لە باوکیەوه دەگیرنەوه، کە پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەس لەسەر بانی بخەوی سەتر (ساتر، موحاجەرە)ی نەبیّت ئەوه بەراستی ئۆبالی بە ئەستۆی خۆیەتی و لە پەناو ئەمانی خوای گەورە دەردەچیت). - ئەگەر کەوتەخوارەوه ئەوه سوچی خۆیەتی -.

## سه بارهت به خهوتن له سه ر پاکی.

۱۰۴ - باب فی التَّوْمَ عَلَى طَهَارَةٍ.

۵۰۴۲ - (صحیح) عن معاذ بن جبل، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَبِيتُ عَلَى ذِكْرِ طَاهِرٍ فَيَتَعَارُ مِنَ اللَّيْلِ فَيَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ).

واته: له (معاذی) کوری جه به له وه ده گیرنه وه، که پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم فرموده تی: (هه رکه س له سه ر پاکی به یادی خواوه بخه وی، شه و خه به ری بیته وه داوای خیری دونیاو قیامت بکات له خوا ی گه وه نیلا خوا دهیاتی).

۵۰۴۳ - (صحیح) عن ابن عباس، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَامَ مِنَ اللَّيْلِ فَقَضَى حَاجَتَهُ، فَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ، ثُمَّ نَامَ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: يَعْنِي: بَالَ.

واته: له ئیبنو عه باسه وه ره زای خوا یان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبه ری خوا صلى الله عليه وسلم له شه ودا هه له سا دهستی به ئاو ده گه یاند، له پاشدا دهسته کانی و دم و چاوی دهشت، ئینجا ده خه وته وه. نه بو داود ده ئیت: واته: میزی ده کرد.

## باسی له کاتی خهوتندا روو بکریته کوئ.

### ۱۰۵ - باب کَیْفَ یَتَوَجَّهْ؟

۵۰۴۴ - (ضعیف) عن أبو قلابه، عن بعض آل أم سلمة قال: كَانَ فِرَاشُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَحْوًا مِمَّا يُوضَعُ الْإِنْسَانُ فِي قَبْرِهِ وَكَانَ الْمَسْجِدُ عِنْدَ رَأْسِهِ.

واته: له ئه بو قیلابه وه، له یه کئی له خزمانی ئه بو سه له مه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه ر لای راستی راده کشا روو به ره و قیبله وه ک چۆن مروفت ده خریته گۆر وه له سه ر ئه و شیویه، هۆده که ی له رۆژه لات ی مزگه وته وه بوو ده رگایه کی بو ناو مزگه وتی هه بوو له گه ل ده رگایه بو ده ره وه، کاتی که له هۆده که ی خۆیدا سه ری له پرووی مزگه وته وه بوو. - ئه مه ش ئاماژیه بو چاکی روو کردنه قیبله له کاتی خهوتندا - .

## باسی کاتی خهوتن چی دهوتریت.

### ۱۰۶ - باب مَا يُقَالُ عِنْدَ التَّوْمِ

۵۰۴۵ - (صحيح دون قوله: (ثلاث مرار) ) عن حفصة زوج النبي صلى الله عليه وسلم قال: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْقُدَ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى تَحْتَ خَدِّهِ، ثُمَّ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ). ثَلَاثَ مَرَارٍ.

واته: له هه فسه ی خیزانی پیغه مبه ره وه صلی الله علیه وسلم ده گیرنه وه، که

وتوبہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کاتی دہیویست راکشی دہستی راستی دہخستہ ژیر کولمی، لہ پاشدا دہیفہرموو: (خودایہ ہم پاریزہ لہ سزاکت تہو روژہی کہ بہندہکانت زیندوو دہکہیتہوہ کہ روژی قیامہتہ). سی جار.

۵۰۶ - (صحیح) عن البراء بن عازب قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: (إِذَا أَتَيْتَ مَضْجَعَكَ فَتَوَضَّأْ وُضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ وَقُلِ اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). قَالَ: (فَإِنْ مِتَّ مِتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَقُولُ).

واتہ: لہ بہرائی کوپی عازیبہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوبہ تی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیی فہرموو: (کاتی کہ دہتہوی بجیتہ سہر جیگای خہوتنہکەت وەك چۆن دہستوژ دہگرت بۆ نوژر بہو شیوہیہ دہستوژیکئی جوان بگرہ، لہ پاشدا لہ سہر لای راست راکشی و بلی: (اللَّهُمَّ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ إِلَيْكَ، وَقَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ). واتہ: خودایہ خوّم تہسلیمی تو کرد و کاروبارم بۆ لای تو گہراندهوہ و سپاردم بہ تو، ہشتم بہستوہ بہ تو، ٹومیدہوار و خوٰشحالم بہ پاداشتہکانت و دہترسم لہ سزکانت، ہیچ حہشارگہیہک نیہ ہہتا خوّم حہشار بدہم و ہیچ رزگارہونیکیش نیہ لہ سزاکانت، جگہ لہوہ نہیبت کہ بگہریمہوہ بۆ لای تو، باوہرم ہیئاوہ بہ قورناتہکەت کہ داتبہزاندوتہ خواریوہ، ہہروہا باوہرپیشم ہیئاوہ بہ پیغہمبہرہکەت کہ موحمہمہدہ صلی اللہ علیہ وسلم خوٰت رہوانت کردووہ بۆ سہر خەلک و جنوکەکان. فہرموو: (جا تہ گہر لہ پاش خویندنی تہم دوغایہ لہو شہوہدا ہمریت تہوہ لہ سہر دینی پاکی ئیسلامہ تی دہمریت، تہم دوغایہ بکہ بہ دواہہمین قسہت).

٥٠٤٧ - (صحیح) عن البراء بن عازب قال: قال لي النبي صلى الله عليه وسلم: (إِذَا أُوْتِيَ إِلَىٰ فِرَاشِكَ وَأَنْتَ طَاهِرٌ فَتَوَسَّدَ مِمينَكَ).

واته: له بهرائی کۆری عازیبه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پێی فەرمووم: (کاتی که چوینه سەر جێگای خه‌وته‌که‌ت و پاک بویت واته ده‌ست‌نوێژت هه‌بوو یان له‌ش‌گران نه‌بویت له‌سەر لای راست راکشی و ده‌ستی راست بخه‌ره ژێر سه‌رته‌وه).

٥٠٤٨ - (صحیح) عن البراء بن عازب، عن النبي صلى الله عليه وسلم، بهذا. قَالَ سُفْيَانُ: قَالَ أَحَدُهُمَا: (إِذَا أَتَيْتَ فِرَاشَكَ طَاهِرًا). وَقَالَ الْآخَرُ: (تَوَضَّأُ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ).

واته: له بهرائی کۆری عازیبه‌وه، له پێغه‌مبه‌ره‌وه صلی الله علیه وسلم فەرمووده‌ی پێشو‌هاتوه، سو‌فی‌ان راوی فەرمووده‌که‌ وتی: یه‌کی‌ک له‌ راویه‌کان وتی: (کاتی که چوینه سەر جێگای خه‌وته‌که‌ت و پاک بویت واته ده‌ست‌نوێژت هه‌بوو یان له‌ش‌گران نه‌بویت، له‌پاشدا له‌سەر لای راست راکشی ...). ئه‌وی تریان وتی: (کاتی که ده‌ته‌وێ بچینه سەر جێگای خه‌وته‌که‌ت وه‌ک چۆن ده‌ست‌نوێژ ده‌گری‌ت بۆ نوێژ به‌و شی‌ویه‌ ده‌ست‌نوێژی‌کی جوان ب‌گره‌، له‌پاشدا له‌سەر لای راست راکشی ..).

٥٠٤٩ - (صحیح) عن حذيفة قال: كان النبي صلى الله عليه وسلم إذا نام قال: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ). وَإِذَا اسْتَيْقَظَ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ).

واته: له (حذیفه) وه‌ ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی که ده‌خه‌وت ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا وَأَمُوتُ). واته: خودایه به‌ ناوی تۆ ده‌مرم و ده‌ژیم.

کاتی که لەخەو هەستایە دەیفەرموو: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ). واتە: سوپاس بۆ ئەو خواوەی که ژيانى به بهرهيڤناينهوهو دواى نهوهى که مراندينى زينديوڤونهوهش هەر بۆ لای ئەوه.

۵۰۰ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْفُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيَضْطَجِعْ عَلَى شِقِّهِ الْأَيْمَنِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتَ جَنْبِي وَبِكَ أَرْقَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلَتْهَا فَأَحْفَظْهَا مِمَّا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ).

واتە: لە ئەبو هورەیرهوه دەگیرنەوه، که وتویهتی: پیغهمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویهتی: (کاتی که یه کێ له ئیوه دهیهوی بجیتە سەر جیگای خەوتنەکهیهوه با جیگه کهی بته کینێ چونکه ئیوه نازانن له پاش ئیوه نوێنه که چی تری تی دهچی - لهوانه یه ماری یان دوشکی یا هەرشتی زیان بگهیهنی تی چویی - له پاشدا له سەر لای راست راکشی، ئینجا بلی: (بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتَ جَنْبِي وَبِكَ أَرْقَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلَتْهَا فَأَحْفَظْهَا مِمَّا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ). واتە: پهروەردگارم به ناوی تو ته نیشتی خۆم له سەر ئەم نوێنه دانا، به پشتیوانی تۆش بهرزی ده که مهوهو لهخهوه هه لهسم، خودایه خو ئە گەر لهم خهوه دا روحه که مت گرتەوهو روحت کیشام رهحمی پی بکه، خو ئە گەر گه پان دیشتهوهو لهم خهوه خه بهرم ده که یتهوه ئەوا بیپارێزه له تاوان و له زیانی شهیتان و ئاگات لی پی، بهوهی که بهنده چاکهکانی خۆتی پی ده پارێزیت).

۵۰۱ - (صحيح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه كان يقول: إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ: (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، قَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنَزَّلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي شَرٍّ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ

شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ). زَادَ وَهَبٌ فِي حَدِيثِهِ (اقْضِ عَنِّي الدِّينَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ).

واته: له نهبو هورهیره ده گیرنهوه، کاتې که پیغه مبهړ صلی الله علیه وسلم دهچوه سهر جیگای خهوتنه کهی دهیفرموو: (خودایه ئه ی په روهردگاری ناسمانه کان و زهوی، ئه ی په روهردگاری هه موو شتیک، ته قینه ره ی دانه ویلله و ناوک و سهوزکردنی، دابه زینه ری ته ورات و ئینجیل و قورئان، پهنات پیخ ده گرم له شهر و زیانی هه موو نه و دروستکراوانه ی خوټ که جلّه ویان به ده ست تویه، خودایه هیچ شتیک ته پیښه وه نه بووه و ده مینیت له دوا ی له ناوچوونی هه موو دروستکراوه کان و به هیژ و به توانیت، هیچ شتیکش له سهرووی توه نیه، هه موو دروستکراوه کان پیروستیان به تویه و که سیش نیه هاوشپوهی تو بیخ). ئیبنو وهه ب له فرموده کهیدا ئه مده ی بو زیاد کرد: (سا خودایه قهرزاریمان له سهر لابه ره و دهوله مه ندیشمان بکه له هه ژاری).

۵۰۵۲ - (ضعیف) عن علي رضي الله عنه، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه كان يقول: يَقُولُ عِنْدَ مَضَجِهِ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَةِ مِنْ شَرِّ مَا أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْتَمَ، اللَّهُمَّ لَا يَهْزُمُ جُنْدُكَ، وَلَا يُخْلِفُ وَعْدُكَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ، سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ).

واته: له پیښه واهه له ی رهزای خوا ی لی بیخ ده گیرنهوه، که پیغه مبهړی خوا صلی الله علیه وسلم له سهر جیگای خهوتنه کهی دهیفرموو: (خودایه په نا ده گرم به زاتی پیروزی تو، به وشه ته واهه کانت له شهر ی نه وه ی جلّه وی به ده ستی خوټه، خودایه خوټ ده توانی له ژیر باری قهرزاری و گونا بهاری رزگارمان بکه ی، خودایه سوپای تو قهت ناشکی و به لینی تو پاشگه زبوونه وه ی بو نیه، مال و سامانی دهوله مه ند که لک و سودی بیخ ناگه یه نی، نه وه ی به که لکی دی ته نیا کرده وه ی چاکه، تو پاک و بی نه نگیت، من هه میشه سوپاس و ستایشی تو ده که م).

۵۰۵۳ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ قَالَ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُتَوَى).

واته: له ئەنەسەو دەگیرنەو، کاتى که پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم دەچوو سەر جێگای خەوتنەکەى دەیفەرموو: (سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواىەى نان و ئاومان دەداتى و تێر خواردن و تێر ئاوى کردوین، بێ پێوستى کردوین له دروستکراوەکانى و رەحمى پێ کردوین و جێگەو رێگەى حەوانەو پێ داوین، لەکاتێکدا که سانیك هەن نەشوننیا ن هەیه تێیدا بژین و نەکەشیش دەیانگرتەخۆ).

۵۰۵۴ - (صحیح) عن أبو الأزر الأمارى: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ مِنَ اللَّيْلِ قَالَ: (بِسْمِ اللَّهِ وَضَعْتُ جَنْبِي، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَخْسِئْ شَيْطَانِي، وَفُكْ رَهَائِي، وَاجْعَلْنِي فِي النَّدَى الْأَعْلَى).

واته: له ئەبو ئەزەهرى ئەنماریهو دەگیرنەو، کاتى که پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم الله عليه وسلم دەچوو سەر جێگای خەوتنەکەى دەیفەرموو: (بە ناوى خوا تەنیشتى خۆم لەسەر ئەم نوێنە دانا، خودایە لە گوناھەکانم خۆشبە، شەیتانم لێ دووربخەرەو و دەرى بکە بۆم، گەردن ئازادیم بۆ فەراھەم بھێنە لەو هەق و مافانەى که لەسەرم، شادم بکە بە یارانى هەرە بالا).

۵۰۵۵ - (صحیح) عن فروة بن نوفل، عن أبيه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لِنُوفَلٍ: (اقْرَأْ: قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ) ثُمَّ نَمَّ عَلَى خَامَتِهَا، فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشَّرِّ).

واته: له فەرەوێ کورێ نەوفەلەو، لە باوکیەو دەگیرنەو، که پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم به نەوفەلى فەرموو: (سورەتى (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ). بە تەواوێ بخوێنە، لەپاشد بخەو، چونکە ئەم سورەتە بەرى بوونە لە شیرك و هاوبەش بۆ خوا دانان).



۵۰۵۶ - (صحیح) عن عائشة رضی اللہ عنہا قالت: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا: وَقَرَأَ فِيهِمَا: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ.

واتہ: لہ عائشہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: کاتی کہ پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم دہ چوہ سہرجیگای خہوتنہ کہی ہہموو شہوی ہہردو لہ پی خوی دانا بہیہ کہوہو فوی پیدا دہ کردن، ئینجا تہم سی سورہ تہی پیدا دہ خوئندن: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) وَ (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ). لہ پاشدا دہیہنن بہ جہستہی خویدا تہوہندہی کہ دستہی پی بگہیشتایہ، لہ پیئشدا دہیہنن بہ سہر و روخساریدا ئینجا بہ بہری جہستہیدا، پاشان بہودیوی جہستہیدا، سی جار تہو کارہی دہ کرد.

۵۰۵۷ - (ضعیف) عن عرباض بن سارية: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقْرَأُ الْمُسَبِّحَاتِ قَبْلَ أَنْ يَرْقُدَ، وَقَالَ: (إِنَّ فِيهِنَّ آيَةً أَفْضَلُ مِنْ أَلْفِ آيَةٍ).

واتہ: لہ (عرباض) ی کوری ساریہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیئش تہوہی بخہوی تہو سورہ تانہی دہ خوئند کہ تہ سبیحاتیان تیدایہ. وہ فہرموی: (تایہ تی وایان تیدایہ لہ ہہزار تایہت گہورہ ترہ). - تہو سورہ تانہش ژمارہ یان حہوت سورہ تہ: بہ (ماضی) لہ رابوردودا (سبح) لہ سی سورہ تدا: (سورة الحديد) و (سورة الحشر) و (سورة الصف)، بہ (مضارع) لہ رابوردودا (یسبح) لہ دوو سورہ تدا: (الجمعة) و (التغابن)، بہ (أمر) فہرمان پی کردن (سبح) لہ (سورة أَعْلَاء) دا. (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى). وہ (سبحان) لہ (سورة الإسراء) دا -.

۵۰۵۸ - (صحيح الإسناد) عن ابن عمر أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُولُ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانِي وَأَوَانِي، وَأَطْعَمَنِي وَسَقَانِي، وَالَّذِي مَنَّ عَلَيَّ فَأَفْضَلَ، وَالَّذِي أَعْطَانِي فَأَجْزَلَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ، اللَّهُمَّ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، وَإِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ، أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ).

واتە: لە ئێبنو عومەرەو دەریزای خویان لی بی دەگیرنەو، کە وتیەتی: کاتی کە پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەچوو سەرجیگای خەوتنەکە ی دەیفەرموو: (سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواوەی بی پێوستی کردووم لە دروستکراوەکانی و رەحمی پی کردووم و جیگەو ریگەو حەوانەو ی پی داوم، نان و ئاوی داومەتی و تیر خواردن و تیر ئاوی کردووم، سوپاس و ستایش بۆ ئەو خواوەی کە ئەوپەری گەورەیی و چاکە ی لە گەل کردووم، بەش و بەهرە ی گەورە ی پی بەخشیوم، سوپاس و ستایش بۆ خوا لە هەموو حالت و بارو دۆخی کدا، خۆدایە ئە ی پادشاو پەرەردگاری هەموو شتێک، پەنات پی دەگرم لە سزای ناگری دۆزەخ).

۵۰۵۹ - (حسن) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِ تَرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِ تَرَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمویەتی: (ھەرکەسێک دا بنیشی لە کۆر و کۆمەلێکدا زیکر و یادی خوا ی تیدا نەکرایت ئەو بەراستی لە روژی قیامەتدا پەشیمانی بۆ دەمیشتەو، ھەرەھا ھەرکەسێک پالکەوتبی و زیکر و یادی خوا ی نەکردبی ئەو بەراستی لە روژی قیامەتدا پەشیمانی بۆ دەمیشتەو).

## باسی ئہ گہر کہ سی شہو خہوی لی زرا چی بلی.

۱۰۷ - باب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ.

۵۰۶۰ - (صحیح) عن عبادة بن صامت قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ تَعَارَّ مِنَ اللَّيْلِ فَقَالَ حِينَ يَسْتَيْقِظُ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ دَعَا رَبَّ اغْفِرْ لِي). قَالَ الْوَلِيدُ أَوْ قَالَ: (دَعَا اسْتَجِيبَ لَهُ، فَإِنْ قَامَ فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ صَلَّى قُبِلَتْ صَلَاتُهُ).

واتہ: لہ عوبادہی کوپی صامیتہوہ دہ گینہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (ہہرکہسیک خہوی زرا کاتی کہ خہبہری بویہوہ بلی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ دَعَا رَبَّ اغْفِرْ لِي). واتہ: نہی پەرورد گارم لیم خوشبہ). ولید وتی: یان فہرمووی: ئہ گہر پارایہوہ ئہوہ پارانہوہکھی قبول دہبی، ئہ گہر ہہستا دہسنوژی گرت و نوژی کرد ئہوہ نوژیہکھی قبول دہبی).

۵۰۶۱ - (ضعیف) عن عائشة رضي الله عنها قالت: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا اسْتَيْقَظَ مِنَ اللَّيْلِ قَالَ: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ اسْتَغْفِرْكَ لِدُنْيِي، وَأَسْأَلُكَ رَحْمَتَكَ، اللَّهُمَّ زِدْنِي عِلْمًا، وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ).

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خوای لی بی دہ گینہوہ، کہ وتوہتی: ئہ گہر پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لہشودا ہہستایہ لہخہو دہیفہرموو:

(لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ اسْتَغْفِرُكَ لِذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ رَحْمَتَكَ، اللَّهُمَّ زِدْنِي عِلْمًا، وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ). واته: نهی خودای پاک و بی‌گهرده هیچ په‌راوینک نیه به هه‌ق جگه له تو، داوای لی بوردنت لی ده‌که‌م و له گونا‌هه‌کانم خو‌شبه، داوای سو‌ز و به‌زه‌یی و می‌هه‌ربانیت لی ده‌که‌م، خودایه زانستم زیاد بکه، دلم له‌پیی راست لامه‌ده دوا‌ی نه‌وه‌ی رینماییت کردم، خودایه سو‌ز و به‌زه‌یی خو‌تم پی ببه‌خشه، چونکه هه‌رتوی خاوه‌نی به‌خشنده‌یی زور و بی هه‌ژمار).

## ده‌رباره‌ی زی‌کر و ته‌سبیحات کردن له‌کاتی خه‌وتندا.

### ۱۰۸ - باب فِي التَّسْبِيحِ عِنْدَ النَّوْمِ.

۵۰۶۲ - (صحيح) عن علي رضي الله عنه قال: شَكَتْ فَاطِمَةُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا تَلَقَى فِي يَدَيْهَا مِنَ الرَّحَى، فَأَتَى بِسَبِيٍّ، فَأَتَتْهُ تَسْأَلُهُ فَلَمْ تَرَهُ، فَأَخْبَرَتْ بِذَلِكَ عَائِشَةَ، فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهُ، فَأَتَانَا وَقَدْ أَخَذْنَا مَضَاجِعَنَا، فَذَهَبْنَا لِنَقُومَ، فَقَالَ: (عَلَى مَكَانِكُمَا). فَجَاءَ فَقَعَدَ بَيْنَنَا حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمَيْهِ عَلَى صَدْرِي، فَقَالَ: (أَلَا أَدُلُّكُمَا عَلَى خَيْرٍ مِمَّا سَأَلْتُمَا؟ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا فَسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَاحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبِّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمَا مِنْ خَادِمٍ).

واته: له پيشه‌وا عه‌ليه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: (فاطمة) ده‌سته‌پاری به‌کارده‌هینا ده‌ستی ماندو شه‌که‌ت ده‌بوو، له‌لای پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم سکا‌لای کرد، بو نه‌وه‌ی خادمی‌کی بداتی خزمه‌تی بکات، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم خادمی بو‌هات، (فاطمة) چوو مالی باوکی داوای یه‌کی له‌وانه‌ی لی بکات، به‌لام باوکی له‌مال نه‌بوو نه‌یدی، هه‌واله‌که‌ی به‌عائیشه راگه‌یاند، کاتی که پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم

هاتهوه عایشه ههواله که ی (فاطمه) ی پێ راگه یاند، جا پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هات بۆلامان ئیمهش چو بووینه سه ر جیگای خهوتنه که مان بۆ ئه وه ی بخه وین، هه ستاین بۆ ئه وه ی پیشوازی لی بکه یین، فهرمووی: (له شوینی خو تاندا بمیننه وه)، ئه ویش هات له نیوان هه ردوو کماندا دانیشت، هه تا هه ستم کرد به ساردی قاچه کانی له سه ر سنگم، فهرمووی: (شتیکتان نیشان بدهم له وه خیر تر و چاکتر بێ بۆتان؟ کاتی که چوونه سه ر جیگای خهوتنه که تان بۆ خهوتن: سی و سی جار بلین: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی و سی جار بلین: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی و چوار جار بلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، ئه وه ده کاته سه د له نو که ر زۆر چاکتره بۆتان).

۵۰۶۳ - (ضعیف) عن علي قال لابن أعبد: أَلَا أُحَدِّثُكَ عَنِّي وَعَنْ فَاطِمَةَ بِنْتِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكَأَنْتَ أَحَبُّ أَهْلِهِ إِلَيَّ، وَكَأَنْتَ عِنْدِي فَجَرَّتْ بِالرَّحَى، حَتَّى أَثَرْتُ بِيَدِهَا، وَاسْتَقَفْتُ بِالْقُرْبَةِ حَتَّى أَثَرْتُ فِي نَحْرِهَا، وَقَمَّتِ الْبَيْتَ حَتَّى اغْبَرَّتْ ثِيَابُهَا، وَأَوْقَدَتِ الْقِدْرَ حَتَّى دَكِنَتْ ثِيَابُهَا، وَأَصَابَهَا مِنْ ذَلِكَ ضَرْ، فَسَمِعْنَا أَنَّ رَقِيقًا أَتَى بِهِمْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: لَوْ أَتَيْتَ أَبَاكَ فَسَأَلْتِيهِ خَادِمًا يَكْفِيكَ. فَأَتَتْهُ، فَوَجَدَتْ عِنْدَهُ خُدَّائًا، فَاسْتَحْيَتْ، فَجَرَعَتْ، فَعَدَا عَلَيْنَا وَنَحْنُ فِي لِقَاعِنَا، فَجَلَسَ عِنْدَ رَأْسِهَا، فَأَدْخَلَتْ رَأْسَهَا فِي اللَّفَافِ حَيَاءً مِنْ أَبِيهَا، فَقَالَ: (مَا كَانَ حَاجَتُكَ أُمِّسَ إِلَى آلِ مُحَمَّدٍ؟). فَسَكَتَتْ، مَرَّتَيْنِ، فَقُلْتُ: أَنَا وَاللَّهِ أُحَدِّثُكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ هَذِهِ جَرَّتْ عِنْدِي بِالرَّحَى حَتَّى أَثَرْتُ فِي يَدِهَا، وَاسْتَقَفْتُ بِالْقُرْبَةِ حَتَّى أَثَرْتُ فِي نَحْرِهَا، وَكَسَحَتِ الْبَيْتَ حَتَّى اغْبَرَّتْ ثِيَابُهَا: سَلِيهِ خَادِمًا. فَذَكَرَ مَعْنَى حَدِيثِ الْحَكَمِ وَأَتَمَّ.

واته: پێشهوا عه لی رهزای خوای لی بێ به ئیبنو ئه عبودی فهرموو: ئایا به سه رهاتیکت بۆ نه گیرمه وه ده باره ی خو م و (فاطمه) ی کچی پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، بێگومان (فاطمه) خو شه ویست ترین که س بوو له لای، وتم: به لی بۆم باس بکه، وتی: (فاطمه) ده ستهاری به کار ده یینا ده ستی ماندو شه که ت ده بوو، ناوی ده کیشا و کاریگه ری کرد بوه سه ر سنگی، مالی گسگ

دەداو پۆشاکەکانی تۆزاوی دەبوو، پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نۆکەری بۆ هات، وتم: ئەگەر بێی بۆ لای باوکت داوای نۆکەر بکەیت دەتدات، هات بۆ لای باوکی لەوکاتەدا خەڵکانیکی لی بوو قسەیان دەکرد، شەرمی کردو، گەپایەو بۆ مالهەکی خۆی، بۆ بەیانیکە پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هات بۆلامان ئیمە لەناو جینگەدا بووین، (فاطمە) خۆشەویست ترین کەس بوو لەلای، وتم: بەلێ بۆم باس بکە، وتی: (فاطمە) شەرمی لە باوکی کردو سەری خۆی کرد بەژێر لیفەکەو، فەرمووی: (ئەی فاطمە) دوینی هاتیت ئیشت چی بوو بە ئالی موحمەد؟)، (فاطمە) لەشەرماندا بیدەنگ بوو، دوو جار، پیشەوا عەلی وتی: وتم: ئەی پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من بۆت باس دەکەم کە ئیشی چی بوو، چی دەوێت، دەستھاری بەکارھیناوە دەستی ماندو شەکەت بو، ئاو دەکێشی و کاریگەری کردۆتە سەر سنگی، کە تۆ نۆکەرت بۆ هات منیش فەرمانم پیکرد بیت بۆ خزمەت داوای نۆکەریکت لی بکات بۆ ئەوێ لە تینی گەرما بیپاریزی و لە ماندیستی بیحەسینیتهووە خزمەتی مالهەکی بۆ بکات..

- ئەم فەرموودە پیشتەر بە ژمارد: (۲۹۸۸) هاتو -

۵۰۶۴ - (ضعیف) عن علي رضي الله عنه، بهذا الخبر، قَالَ فِيهِ: قَالَ عَلِيٌّ: فَمَا تَرَكْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَّا لَيْلَةً صَفِينًا فَإِنِّي دَكَّرْتُهَا مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ فَقُلْتُهَا.

واتە: لە پیشەوا عەلیەو رەزای خۆی لی بی هەمان هەوآل هاتو، راوی لە فەرموودەکەیدا وتی: پیشەوا عەلی وتی: ئیتر لەو کاتەو بیستومە لە پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم وازم لی نەهینان لەپیش خەوتندا ئەم سیانەم خۆتندوووە سی و سێ جار: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی و سێ جار: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی و چوار جار: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، تەنیا شەوی جەنگی (صفین) نەبی ئەویش لەکۆتایی شەووە یادەم کەوتەووەو خۆتندەم.

۵۰۶۵ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (خَصَلَتَانِ - أَوْ خَلَّتَانِ - لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، هُمَا يَسِيرٌ، وَمَنْ يَعْمَلْ بِهِمَا قَلِيلٌ: يُسَبِّحُ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيَحْمَدُ عَشْرًا، وَيَكْبُرُ عَشْرًا فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِائَةٌ بِاللِّسَانِ، وَالْأَلْفُ وَخَمْسُمِائَةٍ فِي الْمِيزَانِ، وَيَكْبُرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَحَذَ مَضْجَعَهُ، وَيَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَذَلِكَ مِائَةٌ بِاللِّسَانِ وَالْأَلْفُ فِي الْمِيزَانِ). فَلَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَعْقِدُهَا بِيَدَيْهِ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ هُمَا يَسِيرٌ وَمَنْ يَعْمَلْ بِهِمَا قَلِيلٌ؟ قَالَ: (يَأْتِي أَحَدُكُمْ - يَعْنِي الشَّيْطَانُ فِي مَنَامِهِ - (فَيَنْوُمُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ، وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ فَيَذْكُرُهُ حَاجَةً قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا).

واته: لہ (عبد اللہ) کوری عہرودہ رہزای خویان لی بی دہ گبرنہوہ، کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (دوو شت ہمن ہر بہندہ کی موسولمان پارترگاریان لی بکات و بہردہوام بی لہسہریان ٹیللا دہچیٹہ بہہشتہوہ، تہو دوانہش ٹاسان، بہلام تہوانہی کاریان پی دہکمن کہمن، تہوہیہ لہدوای ہموو نوٹریکی فہرزہوہ دہ جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، دہ جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، دہ جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، تہوہ لہ شہو و روژیکدا بہ زمان دہکاتہ سہدو پہنجا، بہلام بہکیشانی تہرازووی کردہوہکان دہکاتہ ہزار و پینج سہد، دووہمیش تہمہیہ لہکاتی خہوتندا سی و سی جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، سی و سی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، سی و چوار جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)، تہوہ بہ زمان دہکاتہ سہد، بہلام بہکیشانی تہرازووی کردہوہکان دہکاتہ ہزار). (عبد اللہ) وتی: بہراستی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بینی بہ پہنچہکانی دہستی راستی تہم ویردانہی دہژمارد، وتیان: تہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم چوٹ تہو دوانہ خویان ٹاسان، بہلام تہوانہی کاریان پی دہکمن کہمن؟ فہرمووی: (کاتی یہ کی لہئیوہ دہیوہت بخہوی شہیتان دہیخہویتی پیش تہوہی بیانخویتی، لہکاتی نوٹریشدا نیش و کارکی خوئی بیردہخاتہوہ پیش تہوہی بیانخویتی).

٥٠٦٦ - (صحيح) عن الفضل بن حسن الضمري: أَنَّ ابْنَ أُمِّ الْحَكَمِ أَوْ ضَبَاعَةَ ابْنَتِي الزُّبَيْرِ حَدَّثَتْهُ، عَنْ إِحْدَاهُمَا، أَنَّهَا قَالَتْ: أَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبِيًّا، فَذَهَبْتُ أَنَا وَأُخْتِي وَفَاطِمَةُ بِنْتُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَشَكُونَا إِلَيْهِ مَا نَحْنُ فِيهِ، وَسَأَلْنَاهُ أَنْ يَأْمُرَ لَنَا بِشَيْءٍ مِنَ السَّبْيِ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (سَبَقَكُنَّ يَتَامَى بَذْرٍ). ثُمَّ ذَكَرَ قِصَّةَ التَّسْبِيحِ، قَالَ عَلَى أَثَرِ كُلِّ صَلَاةٍ، لَمْ يَذْكُرِ النَّوْمَ. قَالَ عِيَّاشُ: وَهُمَا ابْنَتَا عَمِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له (فضل) ی کوپی حهسه نی (ضمري) وه ده گیرنه وه، که ئیبنو ئومی حه کم - یان (ضَبَاعَةَ) ی کچی زوبیر - بوی گیرا وه ته وه، له یه کیکیانه وه هاتوه که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم خزمه تکاری بهرکه وتبو، من و خوشکه کم و (فاطمة) ی کچی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چوین بو خزمه تی سکا لای خو مان کرد له ده ست قورسی ئیشوکاری ناو مال و بی خزمه تکاری، داوامان لی کرد فرمان بدات بوئه وهی خزمه تکارمان بداتی بو خزمه تکردنی مال ه کانمان، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فرمووی: (هه تیوه کانی جهنگی به در پیشتان که وتن دانمان به وان). جا راوی فرموده ی پیشووی گیرایه وه، باسی له دوا هه موو نوژیکی کرد، به لام باسی خه وتنی نه کرد. عه ییاش ده ئیت: هه ردوکیان واته: ئیبنو ئومی حه کم و (ضَبَاعَةَ) ی کچی زوبیر کچی مامی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوون.

- نهم فرموده پیشت به ژماره: (٢٩٨٧) هاتوه -.



## باسی زیکر و ویرده‌کانی به‌یانیان.

### ١٠٩ - باب ما یقول إذا أصبح.

٥٠٦٧ - (صحیح) عن أبو هريرة: أن أبا بكر الصديق رضي الله عنه قال: يَا رَسُولَ اللَّهِ مُرْنِي بِكَلِمَاتٍ أَقُولُهُنَّ إِذَا أَصْبَحْتُ وَإِذَا أَمْسَيْتُ، قَالَ: (قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهِ). قَالَ: (قُلْهَا إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أَمْسَيْتُ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئه‌بو به‌کری صدیق ره‌زای خوای لی بیج وتویه‌تی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم چهند وشه‌یه‌کم فیر بکه هه‌تا به‌یانیان و ئیواران بیانخوینم، فه‌رمووی: (بلی: خودایه ئه‌ی به‌دییه‌نه‌ری ناسمانه‌کان و زه‌وی، ئه‌ی زانا به‌هه‌موو نه‌ینی و ناشکرایه، ئه‌ی په‌روه‌ردگار و پادشای هه‌موو شتێک، شایه‌تی ده‌ده‌م که هیچ په‌رستراوی‌ک نیه به‌هه‌ق جگه له تو، په‌نا ده‌گرم به تو له خراپه‌ی نه‌فس و ده‌روونم، هه‌روه‌ها له شه‌ر و خراپه‌ی شه‌یتان و هاوتا دانانی).

٥٠٦٨ - (صحیح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم أنه كان يقول إذا أصبح: (اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ مَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ). وَإِذَا أَمْسَى قَالَ: (اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ مَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ).

واته: له ئه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌یانیان ده‌یفه‌رموو: (خودایه به‌بخشش و نيعمه‌تی تووه به‌یانی و شه‌ومان

به سردا هات و به بخشش و نیعمه تی تۆوه ده ژین و ده مرین، زیندوو یونه و ده ش هه ر بۆ لای تۆ ده گه ریته وه). ههروه ها نیواران ده یه فرموده: (خودایه به به بخشش و نیعمه تی تۆوه نیواره مان به سردا هات و، به به بخشش و نیعمه تی تۆوه ده ژین و ده مرین، کاتی زیندوو ده بینوه ده گه ریینه وه بۆ لای تۆ).

۵۰۶۹ - (ضعیف) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ أَوْ يُمَسِّي: اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، أَعْتَقَ اللَّهُ رُبْعَهُ مِنَ النَّارِ، فَمَنْ قَالَهَا مَرَّتَيْنِ أَعْتَقَ اللَّهُ نِصْفَهُ، وَمَنْ قَالَهَا ثَلَاثًا أَعْتَقَ اللَّهُ ثَلَاثَةَ أَرْبَاعِهِ، فَإِنْ قَالَهَا أَرْبَعًا أَعْتَقَهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ).

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیرنه وه، که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به یانیان فرموده تی: (هه رکه سی نیواران یان به یانیان بلی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ)). واته: خودایه به یانی به سردا هات و شایه تیت بۆ ده ده م و نه وانه ش که عه رشه که ی تویان هه لگرتوه و مه لایکه کان و هه موو دروستکراوانت شایه تیت بۆ ده ده ن، که هیه چ په رستراویک نیه به هه ق جگه له تۆ، تاك و ته نیایت و هیه چ هاوهل و شه ریکیکت نیه، ههروه ها شایه تیش ده ده ن که موحه ممه د صلی الله علیه وسلم به نده و نیروای تویه.

هه رکه سی جار بیخوینی خوی گه وه چاره کیکی جهسته ی له ناگری دۆزه رخ رزگار ده کات، هه رکه سی دوو جار بیخوینی خوی گه وه نیوه ی جهسته ی له ناگری دۆزه رخ رزگار ده کات، هه رکه سی س جار بیخوینی خوی گه وه سی له سه ر چواری له ناگری دۆزه رخ رزگار ده کات، نه گه ر چوار جار بیخوینی نه وه خوی گه وه سه رجه م جهسته ی له ناگری دۆزه رخ رزگار ده کات).

۵۰۷۰ - (صحیح) عَنْ بَرِيدَةَ، عَنْ أَبِيهِ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ أَوْ حِينَ يُمَسِّي: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا

عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ  
بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ  
أَوْ مِنْ لَيْلَتِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ).

واته: له بورهیدوه، له باوکیهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبهبر صلی الله علیه وسلم  
به بیانان فرموده تی: (هه رکه سی ئیواران یان به بیانان بلی: (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا  
إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ  
شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ).  
واته: خودایه تو په روه دگاری منی، تو دروستت کردووم، منیش بهندهی تو،  
خودایه من له سهر به لئ و په یمانه که ی خو م که به تو م داوه نه وهندهی له  
توانامدا هه بی، خودایه په نات پی ده گرم له شهر و خراپه ی نه وهی نه نجامم  
داوه، خودایه دان به وده دا ده نیم که تو به خشش و نیعمه تت به سهر دا رشتووم، دانیش  
به تاوانه کانمدا ده نیم و داوای لی خوشبوونت لی ده کم، هیچ که سی کیشله له  
تاوانه کان خوش نابی جگه له تو.

هه رکه سی ئیواره ی لی هات بیخو نیئت نه و شه وه بمریت ده چیت به هه شته وه، هه رکه سی  
که وته به یانی بیخو نیئت نه و روژه بمریت ده چیت به هه شته وه.

٥٠٧١ - (صحيح) عن عبد الله: أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يقول إذا  
أَمْسَى: (أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ  
لَهُ). زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ وَأَمَّا زُبَيْدٌ كَانَ يَقُولُ كَانَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سُوَيْدٍ يَقُولُ (لَا  
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ،  
رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ  
اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَمِنْ سُوءِ الْكِبَرِ، أَوْ الْكُفْرِ،  
رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ، وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ). وَإِذَا أَصْبَحَ قَالَ: ذَلِكَ أَيْضًا  
(أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ ...). قَالَ أَبُو دَاوُدَ رَوَاهُ شُعْبَةُ عَنْ سَلَمَةَ بْنِ كَهَيْلٍ  
عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سُوَيْدٍ قَالَ (مِنْ سُوءِ الْكِبَرِ). وَلَمْ يَذْكُرْ سُوءَ الْكُفْرِ.

واته: له (عبد الله) وه ده گيرنه وه، كه وتويه تي: پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم نه گهر ئيوارهي لي بهاتايه دهيفه رموو: (أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ). زَادَ فِي حَدِيثِ جَرِيرٍ وَأَمَّا زُبَيْدٌ كَانَ يَقُولُ كَانَ إِبْرَاهِيمُ بْنُ سُوَيْدٍ يَقُولُ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَمِنْ سُوءِ الْكِبَرِ، أَوْ الْكُفْرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ، وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ).

واته: كهوتينه ئيواره هه خوا خاوهني مولكه، سوياس و ستايش بو خوا، هيچ په رستراوينك نيه به ههق جگه له (الله) تاكي بي هاويه شه، مولك و ستايش بو نه وه به سهر هه موو شتيكدا به توانايه، په روهرد گارم داواي نه و خيهرت لي ده كه م كه له م شه ودا ههيه، داواي خيري دواي نه ودهشت لي ده كه م، په نا ده گرم به تو له و شپ و خراپهيه له م شه ودا ههيه، په نا ده گرم به تو له شپ و خراپهيه دواي نه ودهشت، په روهرد گارم په نا ده گرم به تو له ته مه لي و سهره نجامي خرب، په روهرد گارم په نا ده گرم به تو له سزاي ناو گوږ و سزاي ناو ناگري دوزه خ. كاتي كه ئيوارهي لي دههات دهيفه رموو: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ). واته: كهوتينه به ياني و هه خوا خاوهني مولكه....

٥٠٧٢ - (ضعيف) عن أبو سلام، أَنَّهُ كَانَ فِي مَسْجِدِ حِمَصٍ قَمَرٌ بِهِ رَجُلٌ، فَقَالُوا: هَذَا خَدَمَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ إِلَيْهِ فَقَالَ: حَدَّثَنِي بِحَدِيثٍ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، لَمْ يَتَدَاوُلْهُ بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ الرَّجَالُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَمُحَمَّدٍ رَسُولًا، إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُرْضِيَهُ).

واته: له ئه بو سه لامه وه ده گيرنه وه، كه له مزگه وتي (حيمص) دا بوو پياوي به لايدا تيه پري، وتيان: نه م پياوه خزمه تي پيغه مبهري صلى الله عليه وسلم

کردوه، نهو سهلام ههستا چو بو لای وتی: فرموده که بؤ باس بکه کهس واسیته نه بی له نیوان تو و پیغه مبهردا صلی الله علیه وسلم واته خوت لیت بیستی، وتی: بؤ خوم گوتم له پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم بوو دیغه رموو: (هه رکه سی) نیوان و به بیانان بلې: (رَضِينَا بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَّسُولًا). واته: رازین بهودی (الله) په رورد گارمان بی و نیسلام دینمان بی و موحه ممد صلی الله علیه وسلم پیغه مبهردمان بی. نهو ده بی به هق له سهر خوی گه وره که رازی بکات.

۵۰۷۳ - ((ضعیف)) عن عبد الله بن غنم البياضي: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: اَللّٰهُمَّ مَا أَصْبَحَ فِيْ مِنْ نِّعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ. فَقَدْ أَدَّى شُكْرَ يَوْمِهِ، وَمَنْ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ حِينَ يُمَسِي فَقَدْ أَدَّى شُكْرَ لَيْلَتِهِ).

واته: له (عبد الله) کوری غنامی (بیاضی) ده ده گیر نهو، که پیغه مبهردی خوا صلی الله علیه وسلم فرموده تی: (هه رکه سی) به بیانان بلې: (اَللّٰهُمَّ مَا أَصْبَحَ فِيْ مِنْ نِّعْمَةٍ فَمِنْكَ وَحَدَّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، فَلكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ). واته: (خودایه هیچ به خشش و نیعمه تیک نیه پیمه وهو روژی له ته کما کردیته وه، نهو به خششه له لایه ن توئی تاك و ته نیاو بی هاو له وهیه، سوپاس و ستایش هه ر بو تویه. نهو سوپاسگوزاری نهو روژی به جی هیناوه، هه رکه س نیوان بیلی نهو سوپاسگوزاری نهو شهودی به جی هیناوه.

۵۰۷۴ - (صحیح) عن ابن عمر قال: لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُ هَؤُلَاءِ الدَّعَوَاتِ حِينَ يُمَسِي وَحِينَ يُصْبِحُ (اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِيْ وَدُنْيَايَ وَأَهْلِيْ وَمَالِي اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِيْ). وَقَالَ عُمَانُ: (عَوْرَاتِيْ، وَأَمِنْ رَوْعَاتِيْ، اَللّٰهُمَّ احْفَظْنِيْ مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَمِنْ خَلْفِيْ، وَعَنْ يَمِينِيْ وَعَنْ شِمَالِيْ، وَمِنْ فَوْقِيْ، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِيْ).

واته: له ئیبنو عومهروهوه رهزای خویان لی بی دهگیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم هیچ ئیواره به یانیه وازی لهه پارانه وانه نه هیناوه: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَتِي). وَقَالَ عُمَرَانُ: (عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي).

واته: خودایه داوای لیخو شبوون و پارێزگاریت لی ده کهم له دنیاو له دواړوژدا، خودایه داوای لیخو شبوون و پارێزگاریت لی ده کهم له دین و دنیاو خانه وادهو مال و سامانم دا، خودایه عهیب و ناته وای و کهم و کورتیه کانم داپو شه، خودایه ترسه کانم هیور بکهروهوه دله راوکیم مه هیله، خودایه له پیش و له دواوه و لای راست و لای چهپ و لای سهروومهوه پارێزگاریت لی بکه - واته له هه موو روویه کهوه بم پارێزه له دهر دو به لای خراپ -، خودایه په نا ده گرم به تو له ژیرمهوه سزا بدریم به رۆچوون به زه ویدا له ناو بهجم.

٥٠٧٥ - (ضعیف) عبد الحمید مولی بنی هاشم، أن أمه حدثته وكانت تخدم بعض بنات النبي صلى الله عليه وسلم: أن ابنة النبي صلى الله عليه وسلم حدثتها، أن النبي صلى الله عليه وسلم كان يعلمها فيقول: (قُولِي حِينَ تُصْبِحِينَ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، فَإِنَّهُ مَنْ قَالَ هُنَّ حِينَ يُصْبِحُ حُفِظَ حَتَّى يُمْسَى، وَمَنْ قَالَ هُنَّ حِينَ يُمْسَى حُفِظَ حَتَّى يُصْبِحَ).

واته: له (عبد الحمید) بهندهی نازادکراوی بهنی هاشمهوه، دهگیرنهوه، که دایکی خزمهتی یه کبی له کهچه کانی پیغه مبهری خوی صلی الله علیه وسلم ده کرد، نهو کهچهی بوی گیراوه تهوه، که باوکی فیری کردووه به یانیان بلێ: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا). واته: پاک

و بیگەردی و سوپاس و ستایش بۆ خوای گەوره، هیچ هێز و توانایە بە دەست کەس نیه جگە لەو هێزە کە لە لای خواوە، ئەوەی خوا ویستوویەتی بوو، ئەوەی نەویستوو نەبوو، بزانە خوای گەوره بە سەر هەموو شتێکدا بە توانایە، زانستی خوا دەوری هەموو شتێکی داو.

هەرکەس بە یانیان بیلێ ئەو خوای گەوره هەتا ئیوارە دەپارێژی، هەرکەس ئیوارە بیلێ ئەو خوای گەوره هەتا بە یانی دەپارێژی.

۵۰۷۶ - (ضعیف جدا) عن ابن عباس: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: (فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ) إِلَى (وَكَذَلِكَ تُخْرِجُونَ) أَذْرَكَ مَا فَاتَهُ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ، وَمَنْ قَالَهُنَّ حِينَ يُمَسِّي أَذْرَكَ مَا فَاتَهُ فِي لَيْلَتِهِ).

واتە: لە ئێبنو عەباسەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ بە یانیان ئەم ئایەتانە بخوێنێ: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ ۱۷ ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾ ۱۸ ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرِجُونَ﴾ ۱۹. سورة الروم: ۱۷ - ۱۹.

واتە: ئا ئەوانە لە سزا (ی دۆزەخ) دا ئامادە دەکری. کاتی ئیوارەتان لێ دیت و کاتی بە یانیان لێ دیت. وە سوپاس هەر بۆ خواوە لە ئاسمانەکان و زەویدا، وە (پاکێ و بیگەردی خوا بلێن) لە شەودا و کاتی نیو رۆتان لێ دیت، وە سوپاس هەر بۆ خواوە لە ئاسمانەکان و زەویدا، وە (پاکێ و بیگەردی خوا بلێن) لە شەودا و کاتی نیو رۆتان لێ دیت، (خوا) زیندوو لە مردوو دەردیئێ و مردوو لە زیندوو دەردیئێ، وە زەوی زیندوو دەکاتەو لە پاش مردن و وشک بوونی، وە هەر بەو جۆرە ئیوەش دەردەهێنرێ (لە گۆرەکانتان).

خێر و پاداشتی ئەو کارە چاکانە ی پێ دەگات کە لەو رۆژەیدا لە دەستی دەردەچیت، هەرکەس ئیواران ئەم ئایەتانە بخوێنێ خێر و پاداشتی ئەو کارە چاکانە ی پێ دەگات کە لەو شەویدا دا لە دەستی دەردەچیت.

٥٠٧٧ - (صحیح) عن أبو عیاش قال: أن رسول الله صلى الله علیه وسلم قال: (مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، كَانَ لَهُ عِدْلُ رَقَبَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَكُتِبَ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَحُطَّ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ، وَكَانَ فِي حِرْزٍ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ قَالَهَا إِذَا أَمْسَى كَانَ لَهُ مِثْلُ ذَلِكَ حَتَّى يُصْبِحَ).

واته: له ئه بو عهياشهوه ده گيرنهوه، كه وتويه تي: پينجهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (ههركهس بهيانيان بلي: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: ههچ بهرستراوئك نيه بههق جگه له (الله) تاكي بي هاويه شه، مولك و ستايش بو ئه وهو بهسهر هه موو شتيكدا به توانايه.

وهك ئه وه وايه كويلهيه كي له نه وهى ئيسماعيل رزگار كردي، ده چاكهى بو دهنوسرى، ده خراپهى بو دهرپرته وه، له شهيتان دهرپرترت تاكو ئيواره، نه گهر ئيوارهش بيلي ههروهك ئه وهى بو هديه تاكو بهيانى).

٥٠٧٨ - (ضعيف) عن أنس بن مالك قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ؛ إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا أَصَابَ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ مِنْ ذَنْبٍ، وَإِنْ قَالَهَا حِينَ يُمْسِي غُفِرَ لَهُ مَا أَصَابَ تِلْكَ اللَّيْلَةَ).

واته: له ئه نه سى كورى ماليكه وه ده گيرنه وه، كه وتويه تي: پينجهمبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويه تي: (ههركهس بهيانيان بلي: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ). واته: خودايه بهيانى بهسهرمدا هات و شايه تيت بو ددهم و نه وانهش كه عدرشه كهى تويان هه لگرتوه



و مەلانیکیەکان و هەموو دروستکراوانت شایەتیت بۆ دەدەن، کە هیچ پەرستراویەک نیە بەهەق جگە لە تۆ، تاک و تەنیایت و هیچ هاوێل و شەریکیکت نیە، هەروەها شایەتیش دەدەن کە موحمەد صلی اللہ علیہ وسلم بەندەو نیراوی تۆیە. ئەوە خۆی گەورە لە تاوانەکانی ئەو رۆژەدی خۆش دەبێت، ئەگەر ئیواران بیلێ خۆی گەورە لە تاوانەکانی ئەو شەوێی خۆش دەبێت.

٥٠٧٩ - (ضعیف) عن مسلم بن الحارث التميمي، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه أسر إليه فقال: (إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقُلِ: اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ. سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ، ثُمَّ مِتَّ فِي لَيْلَتِكَ كُتِبَ لَكَ جَوَارٌ مِنْهَا، وَإِذَا صَلَّيْتَ الصُّبْحَ فَقُلْ كَذَلِكَ فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ فِي يَوْمِكَ كُتِبَ لَكَ جَوَارٌ مِنْهَا). أَخْبَرَنِي أَبُو سَعِيدٍ عَنِ الْحَارِثِ أَنَّهُ قَالَ أَسْرَهَا إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَحْنُ نَخْصُ بِهَا إِخْوَانَنَا.

واتە: لە موسلیمی کوری (حارث)ی تەمیمیەو هاتوو، کە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بە نەینی پیی فەرموو: (کاتی کە لەنوێژی شیوان بوویتەو هەوت جار بلی: (اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ). واتە: خودایە پەنام بدە لە ناگری دۆزەخ.

چونکە ئەگەر ئەو تەوت و ت لەپاشدا ئەو شەو بەمریت ئەو خۆی گەورە پەنات لە ناگر بۆ دەنوسیت. ئەگەر نوێژی بەیانیش ت کردو و ت ئەو رۆژ بەمریت ئەو خۆی گەورە پەنات لە ناگر بۆ دەنوسیت.

٥٠٧٩ - (ضعیف) عن مسلم بن الحارث التميمي، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه أسر إليه فقال: (إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ فَقُلِ: اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ. سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ، ثُمَّ مِتَّ فِي لَيْلَتِكَ كُتِبَ لَكَ جَوَارٌ مِنْهَا، وَإِذَا صَلَّيْتَ الصُّبْحَ فَقُلْ كَذَلِكَ فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ فِي يَوْمِكَ كُتِبَ لَكَ جَوَارٌ مِنْهَا).

واته: له موسلیمی کوری (حارث)ی ته‌میمیه‌وه هاتووه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به نه‌ینی پی‌ی فرموده: (کاتی که له‌نویرتی شیوان بووینه‌وه حه‌وت جار بلعی: (اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ). واته: خودایه په‌نام بده له ناگری دوزخ.

چونکه نه‌گه‌ر نه‌ه‌وت وت له‌پاشدا نه‌و شه‌وه بمریت نه‌وه خوی گه‌وره په‌نات له ناگر بو دهنوسیت. نه‌گه‌ر نویرتی به‌یانیش‌ت کردو وتت نه‌و روزه بمریت نه‌وه خوی گه‌وره په‌نات له ناگر بو دهنوسیت.

۵۰۸۰ - (ضعیف) عن مسلم بن الحارث بن مسلم التميمي، عن أبيه: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال، نحوه إلى قوله: (جَوَّارٌ مِنْهَا). إِلَّا أَنَّهُ قَالَ فِيهِمَا: (قَبْلَ أَنْ تُكَلِّمَ أَحَدًا). قَالَ عَلِيُّ بْنُ سَهْلٍ فِيهِ إِنَّ أَبَاهُ حَدَّثَهُ وَقَالَ عَلِيُّ وَابْنُ الْمُصَفَّى بَعَثْنَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَرِيَّةٍ فَلَمَّا بَلَّغْنَا الْمُغَارَ اسْتَحْتِثْتُ فَرَسِي فَسَبَقْتُ أَصْحَابِي وَتَلَقَّيْنِي الْحَيُّ بِالرَّيْنِ فَقُلْتُ لَهُمْ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تُحَرِّزُوا فَقَالُواهَا فَلَا مَنِي أَصْحَابِي وَقَالُوا حَرَمْتَنَا الْغَنِيمَةَ فَلَمَّا قَدِمْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرُوهُ بِالَّذِي صَنَعْتُ فَدَعَانِي فَحَسَّنَ لِي مَا صَنَعْتُ وَقَالَ (أَمَّا إِنَّ اللَّهَ قَدْ كَتَبَ لَكَ مِنْ كُلِّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ كَذَا وَكَذَا). قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ فَأَنَا نَسِيتُ الثَّوَابَ ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَمَّا إِنِّي سَأَكْتُبُ لَكَ بِالْوَصَاةِ بَعْدِي). قَالَ فَفَعَلْتُ وَحَتَمْتُ عَلَيْهِ فَدَفَعَهُ إِلَيَّ وَقَالَ لِي ثُمَّ ذَكَرَ مَعْنَاهُمْ وَقَالَ ابْنُ الْمُصَفَّى قَالَ سَمِعْتُ الْحَارِثَ بْنَ مُسْلِمٍ بْنَ الْحَارِثِ التَّمِيمِيَّ يُحَدِّثُ عَنْ أَبِيهِ.

واته: له موسلیمی کوری (حارث)ی کوری موسلیمی ته‌میمیه‌وه، له باوکیه‌وه هاتووه، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به هه‌مان شیوه فرموده‌ی پیشووی فرموده‌ه‌تا گه‌یشته: (جَوَّارٌ مِنْهَا). به‌لام راوی نه‌مه‌ی بو زیاد کرد فرمودی: (پیش نه‌وه‌ی قسه له‌گه‌ل که‌س بکات)، عه‌لی کوری سه‌هل له فرموده‌که‌یدا وتی: باوکم بو‌ی باس کردم، عه‌لی کوری سه‌هل وتی: ئیبنو

موصه‌فا وتی: پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە گەڵ لەشکرێکدا ناردینی بۆ غەزایە کاتی که نزیك بووینەوه له جیگای هێرش بردنە سەریان ئەسپەکه‌م خێرا بوو پێش هاوڵەکانم که‌وتم، دەنگی هات و هاواری خەڵکەکه‌ هات پێم وتن: بَلِّیْ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واتە: هیچ پەرستراویک نیه به‌ هەق جگه‌ له (اللہ). ئیتر سەر و مال و سامانتان پارێزراو ده‌بی، ئەوانیش وتیان: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، هاوڕێکانم سەرزەنشیان کردم لەسەر ئەوه‌و وتیان: تۆ بێ بەشت کردین له‌ غەنیمەت و دەسکه‌وتی جەنگی، کاتی که ئەندامانی لەشکرەکه‌ گەیشته‌وه به‌ پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هەوایی ئەو کارەیان پێ راگەیان‌د که من کردم، ئەویش بانگی کردم و دەس‌خۆشی لی کردم - واتە: فەرمووی: (کارێکی زۆر زۆر چاکت کرد که بانگت کردن بۆ سەر دینی ئیسلام) -، پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (سویند به‌ (اللہ) بۆ هەر کەسێ له‌وانه‌ ئەوه‌نده‌و ئەوه‌نده‌ خێر و چاکه‌و پاداشتت بۆ دهنوسرێت). (عبد الرحمن) وتی: پاداشته‌که‌م له‌یاد چوو که‌ چه‌نده‌، له‌پاشدا پێغه‌مبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (به‌لام من وه‌سیه‌تیکت بۆ دهنوسم بۆ دوا‌ی مردنم). وتی: بۆی نوسیم و مۆری کردو دایه‌ ده‌ستم و پێی فەرمووم، له‌پاشدا فەرموده‌که‌ی گیرایه‌وه - واتە: فەرموده‌ی: (اللَّهُمَّ أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ). واتە: خودایه‌ پەنام بده‌ له‌ ناگری دۆزه‌خ) -.

٥٠٨١ - (موضوع) عن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ وَإِذَا أَمْسَى: حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، سَبَعَ مَرَّاتٍ كَفَّاهُ اللَّهُ مَا أَهَمُّهُ صَادِقًا كَانَ بِهَا أَوْ كَاذِبًا.

واتە: له‌ ئەبو دەر‌دائه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتویه‌تی: هەرکەس به‌یانیان و ئیواران هەوت جار بلی: (حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ). واتە: تەنیا خودام به‌سه‌ له‌هه‌موو کارو بارێک‌مداو هیچ پەرستراویک نیه به‌هەق جگه‌ له‌ ئەو نه‌بیئت، پشتم به‌و به‌ستوه، هەر ئەویش په‌روه‌ردگاری عەرشی گه‌وره‌یه‌. هەرکەس به‌یانیان و ئیواران هەوت جار بلی ئەوه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌ خەم و خەفه‌تی دنیاو دوا‌پۆژ ده‌پارێژی ئیتر به‌پراستی بلی یان نا.

۵۰۸۲ - (حسن) عن عبد الله بن خبيب قال: خَرَجْنَا فِي لَيْلَةٍ مَطَرٍ وَظُلْمَةٍ شَدِيدَةٍ نَطْلُبُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِيُصَلِّيَ لَنَا، فَأَذَرَكُنَا، فَقَالَ: (أَصَلَيْتُمْ؟). فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، فَقَالَ: (قُلْ). فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: (قُلْ). فَلَمْ أَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قَالَ: (قُلْ). فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَقُولُ؟ قَالَ: ((قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ حِينَ تُمَسِّي وَحِينَ تُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ تَكْفِيكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ)).

واته: له (عبد الله) ی کوری خوبه بیهوه ده گیرنهوه، که وتیه تی: له شهوه زه نیکدا ده چووین باران ده باری داوامان کرد له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهر نوژیما بۆ بکات، دیتمانه وه لهو شهوه زهنگه دا، فرمووی: (ئایا نوژیتمان کرد؟) هیچی تری نه فرموو، فرمووی: (بلێ) هیچی تری نه فرموو، له پاشدا فرمووی: (بلێ) هیچی تری نه فرموو، ئینجا فرمووی: (بلێ) هیچی تری نه فرموو، له پاشدا فرمووی: (بلێ). وتم: ئەی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، چی بلییم؟ فرمووی بلێ: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ). به یانیان و ئیواران ئەم سێ سورته بخوێنه ئەوهندهت به سهو له شهپ و خراپه ی هه موو شتی ئە پارێزری).

۵۰۸۳ - (ضعیف) عن أبو مالك قال: قَالَوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ حَدِّثْنَا بِكَلِمَةٍ نَقُولُهَا إِذَا أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا وَاضْطَجَعْنَا، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَقُولُوا: اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ أَنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، فَإِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ نَقْتَرِفَ سُوءًا عَلَى أَنْفُسِنَا، أَوْ نَجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ.

واته: له ئەبو مالیکه وه ده گیرنهوه، که وتیه تی: وتیان: ئەی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم چهند وشهیه کم فیر بکه هه تا به یانیان و ئیواران و کاتی خهوتن بیان خوێنین، ئەویش فرمانی پێی کردن بلیین: خدایه ئەی به دیهێنهری ئاسمانه کان و زهوی، ئەی زانا به هه موو نهیانی و ئاشکریه، تۆ پهروه دگاری

ہمموو شتیکی، مہلانیکہ کان شایہ تیت بو ددہن، کہ ہیچ پەرستراوٹک نیہ بہہق جگہ لہ تو، پەنا دە گرین بہ تو لہ خراپە ی نہ فس و دەر وونمان، ہەر وہا لہ شەر و خراپە ی شەیتان و ہاوتا دانانی، پەنا دە گرین بہ تو کہ کار یکی خراپہ بکہین بہرامبەر بہ خو مان، یان خراپە یہ بدہین بہسەر موسولمانیکدا.

۵۰۸۴ - (ضعیف) قال أبو داود: عن أبو مالك قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا أَصْبَحَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ: أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ؛ فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهَدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، ثُمَّ إِذَا أَمْسَى فَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ).

واتہ: ثہبو داود وتی: لہ ثہبو مالیکوہ دە گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (کاتی یہ کی لہ ئیوہ کہوتہ بہ یانیہوہ با بلی: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ؛ فَتَحَهُ وَنَصَرَهُ وَنُورَهُ وَبَرَكَتَهُ وَهَدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ).

واتہ: بہ یانیم بہسەردا ہات و ہەر خوا ی پەرورد گاری جیہانیان خواہنی مولک، خودایہ من داوا ی ئەر خیرت لی دەکەم کہ لہم روژدەا ہہیہ، داوا ی خیری داوا ی ئەوہشت لی دەکەم وەک: گەشتن بہ ئامانج و سەرکەوتن بہسەر دوژمنداو نور و رووناکی و زانست و کردہوہ پی کردنی و روژی پاک و خیر و بہرہکەت و رینمووی، وە پەنا دە گرم بہ تو لہو شەر و خراپە یہ لہم روژدەا ہہیہ، پەنا دە گرم بہ تو لہ شەر و خراپە ی داوا ی ئەوہش).

ئینجا ئیوارەش بہ ہەمان شیوہ بلی، بہ لام لہ جیاتی: (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ... بلی: (أَمْسَيْنَا وَ أَمْسَى...).

۵۰۸۵ - (حسن صحيح) عن شريق الهوزني قال دخلت على عائشة رضي الله عنها فسألتها بم كان رسول الله صلى الله عليه وسلم يفتتح إذا هب من الليل؟ فقالت: لقد سألتني عن شيء ما سألتني عنه أحد قبلك، كان إذا هب من الليل كبر عشرين، وحمد عشرين، وقال: (سبحان الله وبحمده). عشرين، وقال:

(سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ). عَشْرًا، وَاسْتَغْفَرَ عَشْرًا، وَهَلَّلَ عَشْرًا، ثُمَّ قَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَيْقِ الدُّنْيَا وَضَيْقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ). عَشْرًا، ثُمَّ يَفْتَتِحُ الصَّلَاةَ.

واتە: لە شەرقی ھەوزەنیووە دەگیرنەو، کە وتوێتی: چوومە خزمەت عایشە رەزای خوای لی بێ لیم پرسی: کاتی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم شەو لەخەو ھەستایە بەچی وێردی دەستی پێ دەکرد؟ عایشە وتی: تا نێستا کەسی تر پێش تۆ ئەم پرسیارە لی نەکردووم، دە جار دەیفەرموو: (اللہ اکبر)، دە جار دەیفەرموو: (الحمد لله)، دە جار دەیفەرموو: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، دە جار دەیفەرموو: (سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ) دە جار دەیفەرموو: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ)، دە جار دەیفەرموو: (لا اله إلا الله)، لەپاشدا دە جار دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَيْقِ الدُّنْيَا وَضَيْقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ). واتە: خدایە پەنا دەگرم بە تۆ لە تەنگی و ناخۆشی و بێ دەرتانی دویاو دواپۆژ. ئینجا دەستی دەکرد بە نوێژ کردن.

٥٠٨٦ - (صحيح دون لفظه (نعمة) فهي شاذة) عن أبو هريرة قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ فِي سَفَرٍ فَأَسْحَرَ يَقُولُ: (سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَنِعْمَتِهِ وَحُسْنِ بَلَائِهِ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ صَاحِبُنَا فَأَفْضَلْ عَلَيْنَا، عَائِدًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: ئەگەر پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لەسەفەردا بووایە کاتی دەمەو بەیان دەیفەرموو: (با ئەوێ گۆی لە منە دەربارە سۆپاس و ستایش نزاو پارانەو بە موسوڵمانانی تری رابگەینێ لەم بەرەبەیانەدا بپارینەووە بڵێن: خدایە بەھرو ناز و نێعمەتی خۆت برژێنە بەسەرمانداو، بمانپاریژە و ئاگادارمان بە، پەنا دەگرم بە تۆ ئاگری دۆزەخ).

٥٠٨٧ - (ضعیف الإسناد مقطوع) عن أبو ذر قال: مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: اللَّهُمَّ مَا حَلَفْتُ مِنْ حَلِفٍ، أَوْ قُلْتُ مِنْ قَوْلٍ، أَوْ نَذَرْتُ مِنْ نَذْرٍ، فَمَشِيتُكَ بَيْنَ يَدَيَّ ذَلِكَ كُلُّهُ مَا شِئْتَ كَانَ، وَمَا لَمْ تَشَأْ لَمْ يَكُنْ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَتَجَاوَزْ لِي عَنْهُ، اللَّهُمَّ فَمَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ فَعَلَيْهِ صَلَاتِي، وَمَنْ لَعَنْتَ فَعَلَيْهِ لَعْنَتِي، كَانَ فِي اسْتِثْنَاءِ يَوْمِهِ ذَلِكَ، أَوْ قَالَ ذَلِكَ الْيَوْمَ.

واته: له ئه‌بو (ذر) هه‌ ده‌گێرنه‌وه، که وتویه‌تی: هه‌ر که‌س به‌یانیان بلی: خودایه‌ ئه‌وه‌ی سوێندم له‌سه‌ر خواردیی، ئه‌وه‌ی وتومه‌، هه‌ر نه‌زریکم کردیی به‌ ویستی تویه‌، ویستی تۆش جیه‌جیکراوه‌، ئه‌گه‌ر به‌تووی ده‌یی، ئه‌گه‌ر نه‌تووی نابیی، خودایه‌ داوای لی بوردنت لی ده‌که‌م و لیم خو‌شبه‌، خودایه‌ ئه‌وه‌ی تۆ مه‌دحی ده‌که‌یت مه‌دحی منیشی له‌سه‌ر بی، ئه‌و که‌سه‌ی تۆ نه‌فره‌تی لی ده‌که‌ی و سه‌ره‌نشتی ده‌که‌ی نه‌فره‌تی منیشی لی بی. ئه‌و روژه‌ له‌شه‌ر و خراپه‌ی زمانی سه‌لامه‌ت ده‌بی.

٥٠٨٨ - (صحیح) عن أبو مودود، عمن سمع أبا بن عثمان يقول: سمعت عثمان يعني ابن عفان يقول: سمعت رسول الله صلى الله عليه و سلم يقول: (مَنْ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءَةٌ بَلَاءٌ حَتَّى يُصْبِحَ، وَمَنْ قَالَهَا حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءَةٌ بَلَاءٌ حَتَّى يُمْسِيَ). قَالَ: فَأَصَابَ أَبَانَ بْنُ عُثْمَانَ الْفَالَجُ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ الَّذِي سَمِعَ مِنْهُ الْحَدِيثَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ، فَقَالَ لَهُ مَا لَكَ تَنْظُرُ إِلَيَّ؟ فَوَاللَّهِ مَا كَذَبْتُ عَلَى عُثْمَانَ، وَلَا كَذَبَ عُثْمَانُ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَلَكِنَّ الْيَوْمَ الَّذِي أَصَابَنِي فِيهِ مَا أَصَابَنِي غَضِبْتُ فَنَسِيتُ أَنْ أَقُولَهَا.

واته: له ئه‌بو مه‌ودوده‌وه، له‌ که‌سێ که‌ گویێ له‌ نه‌بانی کورێ پێشه‌وا (عثمان) ره‌زای خوای لی بی بووه‌ وتویه‌تی: بۆ خۆم گویم له‌ پێشه‌وا (عثمان) ی کورێ

عه فان بوو دهیوت: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو  
دهیفه رموو: (ههر کهس سی جار بلێ: (بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي  
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ). واتە: به ناوی ئەو خواهی کی له گهڵ  
ناوی ئەودا هیچ شتی زەرەر و زیان ناگهیهنی نه لهزهوی و نه له ئاسماندا، ئەو  
خودایه که بیسهڕ و بینابه.

ههركهس ئىواران سى جار بىلې ھەتا بەيانى لەناكاو تووشى بەلا نابى،  
 ھەركەس شىش بەيانىان سى جار بىلې ھەتا ئىوارە لەناكاو تووشى بەلا نابى).  
 راوى وتى: ئەبانى كۆرى پېشەوا (عثمان) ئىفلىج بوو لايەكى شەلەل لىي دا،  
 ئەو پياۋەي فەرمودەكەي لى بىست سەيرى كرد - وەك ئەۋەي بلى خۇ تۆ  
 ئەو ويردەت خوئندوۋە ئەي بۆچى ئىفلىج بووى - ئەبان پىي وت: ئەۋە بۆچى  
 بەۋ شىۋەيە سەيرم دەكەي سوئند بە (اللە) نە من بەناۋى باۋكەۋە درۆ دەكەم،  
 نە باۋكىشم بەناۋى پېغەمبەرى خواۋە صلى الله عليه وسلم درۆ دەكات. بەلام  
 ئەو رۆژەي كە ئىفلىج بووم تورە بووم لەيادم چوۋ بىلېم.

٥٠٨٩ - عَنْ أَبِي بَرٍّ بْنِ عُمَانَ، عَنْ عُثْمَانَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ، لَمْ يَذْكُرْ قِصَّةَ الْفَالَجِ.

٥٠٩٠ - (حسن الإسناد) عن عبد الرحمن بن أبي بكرة أنه قال لأبيه: يَا أَبَتِ إِنِّي أَسْمَعُكَ تَدْعُو كُلَّ غَدَاةٍ: اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. تُعِيدُهَا ثَلَاثًا حِينَ تَصْبِحُ وَثَلَاثًا حِينَ تُمَسِّي. فَقَالَ إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدْعُو بِهِنَّ فَأَنَا أَحِبُّ أَنْ أَسْتَنِّي بِسُنَّتِهِ. قَالَ عَبَّاسٌ فِيهِ وَتَقُولُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تُعِيدُهَا ثَلَاثًا حِينَ تَصْبِحُ وَثَلَاثًا حِينَ تُمَسِّي فَتَدْعُو بِهِنَّ فَأَحِبُّ أَنْ أَسْتَنِّي بِسُنَّتِهِ.

واته: له (عبد الرحمن) ی کوری ئه‌بو به‌کره‌وه ده‌گیرنه‌وه که به باوکی وتوه:





باوکه گیان من گویم لیته هه موو به یانی و ئیواریه سی جار ده پارێتیه وه ده لێی: (اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ). واته: خودایه ساغ و سه لامه تيم پی ببه خشه له جهسته و بیستن و بینین دا، هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له تو، خودایه په نات پی ده گرم له بی باوه پی و له هه زاری، هه روها په نات پی ده گرم له سزای ناو گوپ، هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له تو.

باوکی وتی: بۆ خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو هه موو به یانی و ئیواریه سی جار ده بخویندن بۆیه منیش هه ز ده کم شوین سوننه ت و ریبازی نهو بکهوم و بیکه مه سه رمه شقی خۆم.

(حسن) قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (دَعَوَاتُ الْمَكْرُوبِ: اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ). راوی وتی: وه پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرمووی: (پارانه وه کانی لی قه وماوان: (اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ). واته: خودایه ئومیدم به رهحمه ت و به زهیی تویه، نه وهنده ی چاوتروکانی به خۆم مه سپیره، خودایه سه رجه م کارو باره کانم بۆ ساز بکه، هیچ په رستراویک نیه به هه ق جگه له تو.

٥٠٩١ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ، مِائَةً مَرَّةً، وَإِذَا أَمْسَى كَذَلِكَ لَمْ يُوَافِ أَحَدًا مِنَ الْخَلَائِقِ مِثْلَ مَا وَافَى).

واته: له نهبو هه رهیره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هه رکه س به یانیان و ئیواران سه د جار بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَيَحْمَدُهُ). نه وه له پوژی قیامه تدا هیچ که سی وته ی وه ها نایاب ناهیتێ مه گهر که سی نهو کاره ی کردبی یان زیاتر.

## باسی ویردی بینینی مانگی یهك شهوه.

### ۱۱۰ - باب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا رَأَى الْهَلَالَ.

۵۰۹۲ - (ضعیف الإسناد) عن قتادة: أنه بلغه أن نبي الله صلى الله عليه و سلم كان إذا رأى الهلال قال: (هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، هَلَالٌ خَيْرٌ وَرُشْدٌ، آمَنْتُ بِالَّذِي خَلَقَكَ). ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. ثُمَّ يَقُولُ (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَهَبَ بِشَهْرِ كَذَا، وَجَاءَ بِشَهْرِ كَذَا).

واته: له قهتادهوه ده گیرنهوه، که پی گیشتهو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم کاتی یهك شهوهی ده بیننی سی جار دهیفرموو: (مانگی نوئی خیر و رینمووی، مانگی نوئی خیر و رینمووی، مانگی نوئی خیر و رینمووی، باوهرم هیناوه بهو خوایهی که توئی دروستکردوه)، له پاشدا دهیفرموو: (سوپاس و ستایش بو ئه و خوایهی فلانه مانگی راوانه کردوو، فلانه مانگی هینا).

۵۰۹۳ - (ضعیف الإسناد) عن قتادة: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى الْهَلَالَ صَرَفَ وَجْهَهُ عَنْهُ. قَالَ أَبُو دَاوُدَ: لَيْسَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي هَذَا الْبَابِ حَدِيثٌ مُسْنَدٌ صَحِيحٌ.

واته: له قهتادهوه ده گیرنهوه، کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم مانگی یهك شهوهی ده بیننی رووی لی وهرده گیرا، نه بو داود ده لیت: له م باسه دا هیچ فهرمودیه کی صحیح نه هاتهوه.

## باسی ویردی چوونه‌ده‌روهه له‌مال.

۱۱۳ - باب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ.

۵۰۹۴ - (صحیح) عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ قَالَتْ: مَا خَرَجَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ بَيْتِي قَطُّ إِلَّا رَفَعَ طَرَفَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ).

واته: له ئوممو سه‌له‌مه‌وه ره‌زای خوای لی بی ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: هه‌رگیز پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مال من ده‌رنه‌ده‌چوو ئیلا سهری به‌رز ده‌کرده‌وه بۆ ناسمان و ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أَضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزِلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ). واته: به‌ناوی خوا، به‌پشتیوانی خوا، ئه‌ی خودایه‌ په‌نا ده‌گرم به‌ تو له‌وه‌ی له‌پری ده‌ربچم، یان که‌سی له‌پری ده‌ربکه‌م، یا تووشی هه‌له‌یه‌ بم و بخلیسکیم، یا که‌سی تووشی هه‌له‌و هه‌لخیسکان بکه‌م، یا زولم و سته‌م بکه‌م له‌ که‌سی، یا که‌سی زولم و سته‌م لی بکات، یا نه‌فامی و ناپیاوی له‌گه‌ل که‌سی بکه‌م، یا که‌سی نه‌فامی و ناپیاوی له‌گه‌ل بکات.

۵۰۹۵ - (صحیح) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (إِذَا خَرَجَ الرَّجُلُ مِنْ بَيْتِهِ فَقَالَ: بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). قَالَ: (يُقَالُ حِينَئِذٍ هُدَيْتَ وَكُفِّيتَ وَوُقِيتَ فَتَتَنَحَّى لَهُ الشَّيَاطِينُ، فَيَقُولُ لَهُ شَيْطَانٌ آخَرُ: كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هُدِيَ وَكُفِيَ وَوُقِيَ).

واته: له‌ ئه‌نه‌سی کوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پی‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم فه‌رمویه‌تی: (هه‌ر که‌سی کاتی که له‌مال ده‌رده‌چی بلی: (بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ

عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ). واتہ: بہناوی پیروزی خوا، بہشتیوانی خوا  
لہمال دہردہچم، ہیرو توانایی ہر بہدہستی خوا خویہتی و بہس.  
راوی وتی: (تہو کاتہ - مہلائیکہیہ بانگی دہکات - پیی دہلئت: ہیدایہت  
درایت و کیفایہت کرایت و پاریراویت، نیتر شہیتان لیی دوور دہکویتہوہ،  
شہیتانی تر پیی دہلی: نیتر چوں دہتوانی کہسی گومرا کہیت کہ بہراستی  
ہیدایہت درایی و کیفایہت کرای و پاریراوی بی).

### باسی ویردی کہسی چوہ مالہوہ

#### ۱۱۴ - باب مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ.

۵۰۹۶ - (ضعیف) عن أبو مالك الأشعري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا وَلَجَ الرَّجُلُ فِي بَيْتِهِ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلِجِ، وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ، بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا، ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ).

واتہ: لہ تہو مالیکی تہشعہریہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہتی: (تہگہر کہسی چوہ مالہوہ با بلی:  
خودایہ خیر و چاکہی تہو شوئنہی دہچمہ ناویہوہ لہتو داوادہکم، ہروہا خیر  
و چاکہی تہو شوئنہش کہ لیی دہچمہ دہروہ، بہ ناوی خوا دہچینہ ژوورہوہ،  
بہ ناوی خوا دیینہ دہروہ، پشت بہ پەرہردگارمان دہبہستین، لہپاشدا سلاو  
بکات لہ کہس و کاری).



## باسی ویردی هه لکردنی با

### ۱۱۵ - باب مَا يَقُولُ إِذَا هَاجَتِ الرِّيحُ.

۵۰۹۷ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (الرِّيحُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ). - قَالَ سَلَمَةُ: فَرَوْحُ اللَّهِ - تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ، وَتَأْتِي بِالْعَذَابِ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا فَلَا تَسُبُّوهَا، وَسَلُّوا اللَّهَ خَيْرَهَا، وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا).

واته: له نه بو هورهیرهوه ده گیرنهوه، که وتویهتی: بو خۆم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (با له رحمة ته کانی خوی گه ورهیه). سه له مه وتی: رحمة ته کانی خوی گه ورهش: رحمة دهیته و، سزاش دهیته، جا کاتی با هه ل ده کات جیوی مه دهنی، داوی نهو خیر و چاکهیه بکهن که پیویه تی، په ناش بگرن به خوا له شهر و خراپه کهی).

۵۰۹۸ - (صحیح) عن عائشة زوج النبي صلى الله عليه وسلم قالت: مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَطُّ مُسْتَجْمِعًا ضَاحِكًا حَتَّى أَرَى مِنْهُ لَهَوَاتِهِ، إِمَّا كَانَ يَتَبَسَّمُ، وَكَانَ إِذَا رَأَى غَيْمًا أَوْ رِيحًا عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! النَّاسُ إِذَا رَأَوْا الْغَيْمَ فَرِحُوا رَجَاءً أَنْ يَكُونَ فِيهِ الْمَطَرُ، وَأَرَاكَ إِذَا رَأَيْتَهُ عُرِفَتْ فِي وَجْهِكَ الْكَرَاهِيَةُ، فَقَالَ: (يَا عَائِشَةُ، مَا يُؤْمِنُنِي أَنْ يَكُونَ فِيهِ عَذَابٌ؟! قَدْ عَذَّبَ قَوْمٌ بِالرِّيحِ، وَقَدْ رَأَى قَوْمٌ الْعَذَابَ فَقَالُوا: (هَذَا عَارِضٌ مُمِطِرُنَا)).

واته: له عائشه ی هاوسهری پیغه مبهروه صلی الله علیه وسلم ده گیرنهوه، که وتویه تی: هه رگیز پیغه مبهری خوام صلی الله علیه وسلم نه دیوه زیاده پرۆیی بکات له پیکه نین داو نه وهنده پی بکه نی هه تا قولایی ناو ده می ده که ویت، به لکو زه ده خه نی ده کردو بهس، نه گه ره ورکی بدیایه یان بایه هه لکردایه

ئەوا ترسی لێ دەنیشیت و بە سەر و سیمای ووخساریدا دەزانرا کە پێی بچ تاقەتە، وتم: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ئەگەر خەڵک ھەورێک ببینن خۆشحال دەبن بە ھیوای ئەوێ بارانی تێدا بێت، کە چى تۆ دەبینم لەوکاتەدا بیزاری بە روخسار تەو دەردەکەوێت، فەرمووی: (ئەو عایشە، کى لەو دنیام دەکاتەو کە ئەو ھەورە سزای تێدا نیە، خوای گەورە قەومێکی بە با سزادا، کاتى کە پێش وەخت بینی بوویان وتیان: (ئەمە ھەورێکە بارانمان بۆ دەبارێنێ). بەلام سزا بوو بۆیان.

٥٠٩٩ - (صحیح) عن عائشة قالت: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا رَأَى نَاشِئًا فِي أَفْقِ السَّمَاءِ تَرَكَ الْعَمَلَ وَإِنْ كَانَ فِي صَلَاةٍ، ثُمَّ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا). فَإِنْ مُطِرَ قَالَ: (اللَّهُمَّ صَيِّبًا هَنِيئًا).

واتە: لە عایشەو ھەزای خوای لێ بچ دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەگەر بە کەناری ئاسمانەو ھەورێکی بدیایە بە تەواوی کۆنەبواوەتەو وازی لە کار دەھێنا ئەگەر لە نوێژیش دا بواوە - دەترسا لەوێ کە سزای تێدا بێت -، لەپاشدا دیفەرموو: (خودایە پەنا دەگرم بە تۆ لە شەر و خراپە). ئەگەر باران بباریایە دیفەرموو: (خودایە بارانیکی بە پیت و بەرەکەت و پر رەحمەت بێ).

## باسی نه‌وی دهرباره‌ی باران هاتوه.

۱۱۶ - باب مَا جَاءَ فِي الْمَطَرِ.

۵۱۰۰ - (صحیح) عن أنس قال: أَصَابَنَا وَنَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَطَرٌ فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَحَسَرَ ثَوْبَهُ عَنْهُ حَتَّى أَصَابَهُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، لِمَ صَنَعْتَ هَذَا؟ قَالَ: (لَأَنَّهُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِرَبِّهِ).

واته: له نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: جاری له‌خزمت پیغمبه‌ری خوا‌دا صلی الله علیه وسلم بووین باران باری، پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم جله‌کانی خوی هه‌لمالی و هه‌ندی له‌جه‌سته‌ی دهرخست بو نه‌وی باران لیبی بدات، وتمان: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه‌وه بو وا ده‌که‌ی؟ فرمودی: (چونکه نه‌م بارانه ره‌حمه‌ته تازه‌ خوی په‌روهردگاری باراندویه‌تی).

## باسی نه‌وی دهرباره‌ی که‌له‌شیر و ئاژه‌لان هاتوه.

۱۱۷ - باب مَا جَاءَ فِي الدِّيكِ وَالْبَهَائِمِ.

۵۱۰۱ - (صحیح) عن زيد بن خالد قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا تَسْبُوا الدِّيكَ فَإِنَّهُ يُوقِظُ لِلصَّلَاةِ).

واته: له نه‌سه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغمبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیه‌تی: (جنیو مه‌ده‌ن به که‌له‌شیر چونکه خه‌به‌رتان ده‌کاته‌وه بو نوێژ).

- بیگومان بو شه‌و نوێژ و نوێژی به‌یانی - .

۵۱۰۲ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْلُوا اللَّهَ تَعَالَى مِنْ فَضْلِهِ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكًا، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهْيَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهَا رَأَتْ شَيْطَانًا).

واته: لہ نبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیئغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ئہ گہر گویتان لہ دہنگی کہ لہ شیر بوو داوای فہزل و چاکہ بکن لہ خوای گہورہ، چونکہ ئہوہ مہ لانیکیہی بینوہ، وہ ئہ گہر گویتان لہ زہرہی کہر بوو پہنا بگرن بہ خوای گہورہ لہ شہر و خراپہی شہیتان - بلین: (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) - چونکہ ئہوہ شہیتانی بینوہ).

۵۱۰۳ - (صحیح) عن جابر بن عبد الله قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَّاحَ الْكِلَابِ وَنَهْيَ الْحُمْرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ، فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لَا تَرَوْنَ).

واته: لہ جابیری کوری (عبد اللہ) وہ دہ گیرنہوہ، کہ پیئغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ئہ گہر لہ شہودا گویتان و ہرینی سہ گ و زہرہی کہر بوو پہنا بگرن بہ خوای گہورہ، چونکہ ئہمانہ شتیک دہینن کہ ئیہ نایبینن).

۵۱۰۴ - (صحیح) عن علي بن عمر بن الحسين بن علي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَقْلُوا الْخُرُوجَ بَعْدَ هَذِهِ الرَّجُلِ فَإِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى دَوَابَّ يَبْتَئُهُنَّ فِي الْأَرْضِ). قَالَ ابْنُ مَرْوَانَ: (فِي تِلْكَ السَّاعَةِ). وَقَالَ: (فَإِنَّ لِلَّهِ خَلْقًا). ثُمَّ ذَكَرَ نُبَّاحَ الْكَلْبِ وَالْحَمِيرِ، نَحْوَهُ.

واته: لہ علی کوری عومہری کوری حوسہینی کوری پیئشہوا علیہوہ رہزای خوای لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیئغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (بہ شہوا لہ مال دہرچوون کہم بکنہوہ ئہو کاتہی کہ خہلک بہ گشتی ری ناکن چونکہ خوای گہورہ زیندہ و رانی یان دروستکراواییکی



همیه لهو کاته دا بلاوه یان ده کاته وه). جا راوی وه پینی سه گ و زه پهی که ری  
باس کرد، به هه مان شیوهی فهرمودهی پیشو.

## سه بارهت به بانگدان به

### گوینی مندالی تازه له دایک بوودا.

#### ۱۱۸ - باب فِي الصَّبِيِّ يُولَدُ فَيُؤَدَّنُ فِي أُذُنِهِ.

۵۱۰۵ - (ضعیف) عن أبو رافع قال: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَدَّنَ  
فِي أُذُنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ - حِينَ وَلَدَتْهُ فَاطِمَةُ - بِالصَّلَاةِ.

واته: له ئه بو رافعه وه ده گێرنه وه که وتویه تی: کاتی که (فاطمه) هه سه نی کور ی  
عه لی بوو پیغه مبه ری خوا م صلی الله علیه وسلم بینی بانگی دا به گوینی راستی دا.

۵۱۰۶ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ  
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُؤْتِي الصَّبِيَّانِ فَيَدْعُو لَهُمَا بِالْبَرَكَةِ. زَادَ يُوسُفُ: وَيَحْنُكُهُمْ وَلَمْ يَذْكُرْ  
بِالْبَرَكَةِ.

واته: له عایشه وه ره زای خوای لیج بیج ده گێرنه وه، که وتویه تی: مندالیان  
ده یینا بو خزمهت پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ئه ویش دوعای خیر و  
به ره که تی بو ده کردن. یوسف ئه مه ی بو زیاد کرد: خورمای ده مژی و ده یه یینا  
به ناو ده میاندا. به لام باسی ئه وه ی نه کرد که دوعای خیر و به ره که تی بو ده کردن.

۵۱۰۷ - عن عائشة رضي الله عنها قال: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:  
(هَلْ رِئِي)، أَوْ كَلِمَةً غَيْرَهَا، (فِيكُمْ الْمُعَرَّبُونَ؟). قُلْتُ: وَمَا الْمُعَرَّبُونَ؟ قَالَ:  
(الَّذِينَ يَشْتَرِكُ فِيهِمُ الْجِنُّ).



واته: له عائشه وه رهزای خوی لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (فَیْکُمْ الْمُعْزَبُونَ؟). عائشه وتی: وتم: (الْمُعْزَبُونَ) کیڼ؟ فهرمووی: (نه وانه نه که جنوکه - له کاتی جوت بووندا - هاوبه شیان ده که نه).

## سه باره ت به که سی په نای برده بهر خوا

### داوای په نادانی کرد له که سیکی تر.

#### ۱۱۹ - باب فِي الرَّجُلِ يَسْتَعِيدُ مِنَ الرَّجُلِ.

۵۱۰۸ - (حسن صحيح) عن ابن عباس، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ اسْتَعَاذَ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ). قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: (مَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ).

واته: له ثینو عه باس وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر که سی په نای برده بهر خوا داوای په نادانی لی کردن په نای بدن، هر که سی به ناوی خواوه داوای شتیکی رهوای لی کردن بیده نی).

- (صحيح) عن ابن عمر قال، قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ اسْتَعَاذَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعِيدُوهُ، وَمَنْ سَأَلَكُمْ بِاللَّهِ فَأَعْطُوهُ). وَقَالَ سَهْلٌ وَعُثْمَانُ (وَمَنْ دَعَاكُمْ فَأَجِيبُوهُ). ثُمَّ اتَّفَقُوا (وَمَنْ آتَى إِلَيْكُمْ مَعْرُوفًا فَكَافِئُوهُ). قَالَ مُسَدَّدٌ وَعُثْمَانُ (فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَادْعُوا اللَّهَ لَهُ حَتَّى تَعْلَمُوا أَنْ قَدْ كَافَأْتُمُوهُ).

واته: له ثینو عومره وه رهزای خویان لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (هر که سی په نای برده بهر خوا داوای په نادانی لی کردن په نای بدن، هر که سی به ناوی خواوه داوای شتیکی رهوای لی کردن بیده نی، هر که سی بانگی لی کردن وه لامي بده نه وه).



بچن بہ دہم داواکھیوہ، ہرکھسی چاکھیہ کی لہ گہل کردن پاداشتی بدہنہوہ،  
 تہ گہر نہتان بوو پاداشتی بدہنہوہ دوعای خیری بو بکھن ہتا دلنیا دہبن کہ  
 پاداشتان داوہتہوہ).

- تہم فہرمودہ پیشتر بہ ژمارہ: (۱۶۷۲) ہاتوہ -.

## سہارہت بہ رتکرہنہوی و ہسوسہ.

### ۱۲۰ - باب فی ردّ الوُسوسَةِ.

۵۱۱۰ - (حسن الإسناد) عن أبو زمیل قال: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ فَقُلْتُ: مَا شَيْءٌ  
 أَجِدُهُ فِي صَدْرِي؟ قَالَ: مَا هُوَ؟ قُلْتُ: وَاللَّهِ مَا أَتَكَلَّمُ بِهِ. قَالَ: فَقَالَ لِي: أَشَيْءٌ  
 مِنْ شَكٍّ؟ قَالَ: وَصَحِيحٌ. قَالَ: مَا نَجَا مِنْ ذَلِكَ أَحَدٌ، حَتَّى أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ:  
 (فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ)  
 الْآيَةَ. قَالَ: فَقَالَ لِي: إِذَا وَجَدْتَ فِي نَفْسِكَ شَيْئًا فَقُلْ: (هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ  
 وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ).

واتہ: لہ تہبو زومہیلہوہ دہ گہرنہوہ، کہ وتیہتی: لہ ٹیبنو عباسم رھزای خویان  
 لی بی پرسی؟ وتم: جاری وا ہدیہ شتی دی بہ دلما قورسہ بہ لامہوہو  
 ناتوانم باسی بکھم تہوہندہ ناشیرین و خراپہ، وتی: تہو شتہ چییہ؟ وتم: سویند  
 بہ (اللہ) باسی ناکھم، تہبو زومہیل وتی: ٹیبنو عباس پی وتی: شتی لہ  
 و ہسوسہو شک و گومان؟ وتی: ٹیبنو عباس پیکھنی - چونکہ زانی شہیتان  
 خستویہتہ دلہوہ -، ٹیبنو عباس وتی: دہی ہیچ کہسی لہوہ رزگاری  
 نابی، ہتا خوی گہورہ تہم نایہتہی دابہ زاند: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا  
 إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ  
 فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾. سورة یونس: ۹۴. واتہ: تہ گہر تو لہ گوماندا  
 لہوہی کہ ناردومانہتہ خوارہوہ بوت، تہوہ پرسیار لہوانہ بکہ لہ کتیبی ناسمانی

شارهزان و دهیخننهوه له پیش تو، سویند به خوا به راستی بۆت هاتوو ههق و راستی له پهروهرد گارتهوه، کهواته له دهستهی گومانداران مه به. نه بو زومهیل وتی: پیی وتم: نه گهر گومانج له دلندا دروست بوو بلجی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾. سورة الحديد: ۳. واته: ههر نهوه یه کهمین و دواحهمین، وه دیارو نادیار وه نهو به ههموو شتیك ئاگایه.

۵۱۱۱ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: جاءه ناس من أصحابه فقالوا: يا رسول الله نجد في أنفسنا الشيء نعظم أن نتكلم به أو الكلام به ما نجب أن لنا وأننا تكلمنا به. قال: (أوقد وجدتموه). قالوا: نعم. قال: (ذاك صريح الإيمان).

واته: له نه بو هورهیرهوه ده گیرنهوه، که وتویه تی: هه ندی له هاوه لانی هاتن بو خزمه تی وتیان: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وه سه سه ی وا دی به دلماندا ناتوانین و پیمان خو ش نیه باسی بکهین نه وهنده ناشیرین و خراپه، فره مووی: (نه وه ی که شهیتان دهیخاته دلتنه وه نیوه لی راده کهن و قبولی نا کهن و پیشتان ناخو شه باسیشی بکهن). وتیان: به لی، فره مووی: (ده ی نه وه ئیمانی پاک و بوخت و سه ریحه). - که ریگری نه وه تان لی ده کات قبولی نه وه بکهن شهیتان دهیخاته دلتنه وه - .

۵۱۱۲ - (صحیح) عن ابن عباس قال: جاء رجل إلى النبي صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله إن أحدنا يجد في نفسه - يعرض بالشئ - لأن يكون حممة أحب إليه من أن يتكلم به، فقال: (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، الحمد لله الذي رد كيده إلى الوسوسة). قال ابن قدامة (رد أمره). مكان (رد كيده).

واته: له ئیبنو عه باسه وه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویه تی: پیای هات بو خزمه ت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم، وتی: نه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه سه سه ی وا دی به دلی یه کی له ئیمه دا نه گهر

بيته خو له مېش پي خو شتره له وهی که باسی بکات نه و نه ناشیرین و خراپه،  
 هه رموی: ((الله اکبر)، (الله اکبر)، (الله اکبر) سوپاس بو نه و خوايه  
 که هیدایه تی نه و مروهی داوه وه سوه سی شیتان ره تکاته وه و قبولی نه کات  
 به لایه وه قورس و گران بی باسی شی بکات) ښو قودامه له جیاتی (رَدَّ کَیْدَهُ).  
 وتی: (رَدَّ أَمْرَهُ).

### که سی خوی بخاته

### پال سه ره رشتیاری جگه له گه وره که ی.

۱۲۱ - باب فِي الرَّجُلِ يَنْتُمِي إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ.

۵۱۱۳ - (صحيح) عن سعد بن مالك قال: سَمِعْتُهُ أُذْنَايَ وَوَعَاهُ قَلْبِي مِنْ  
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَنَّهُ قَالَ: (مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ غَيْرُ أَبِيهِ،  
 قَالَجَنَّهُ عَلَيْهِ حَرَامٌ).

واته: له سه عدی کوری مالی که وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: بهم دوو گونچ که یه  
 گونم له موحه ممد صلی الله علیه وسلم بو، به دلش وهرم گرت که هه رموی:  
 (هه رکه سی داخوازی و بانگه شهی نه وه بکات که کوری یه کیکی تره جگه له  
 باوکی، به مخرج سور بزانی نه وه باوکی خوی نیه به هشت هرامه له سه ری  
 و ناچیته ناویه وه).

۵۱۱۴ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ  
 تَوَلَّى قَوْمًا بِغَيْرِ إِذْنِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يُقْبَلُ  
 مِنْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذْلٌ وَلَا صَرْفٌ).

واته: له نه بو هوریه وه ده گیر نه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله



عليه وسلم فرموده تی: (ههركهسی خوی خسته پال سه پره رشتیاریك جگه له گه وركه ی خوی نه فرینی خوا و مه لائیکه و سه رجه م خه لکی له سه ربی، خوی گه وركه له روژی قیامه تدا نه نوژی فرهز و نوژی سوننه تی لی وهرناگری).

۵۱۱۵ - (صحيح) عن أنس بن مالك قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ، أَوْ انْتَمَى إِلَى غَيْرِ مَوَالِيهِ، فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ الْمُتَتَابِعَةُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ).

واته: له نه نه سی کوری مالیکه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: بو خوم گویم له پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (ههركهسی داخواری و بانگه شهی نه وه بکات که کوری یه کیکی تره جگه له باوکی، یان خوی خسته پال سه پره رشتیاریك جگه له گه وركه ی خوی نه وه بهرده وام نه فرینی خوی له سه ربی، ههتا روژی قیامهت).

## سه بارهت به شانازی کردن به ره چه له که وه.

۱۲۲ - باب فِي التَّفَاخُرِ بِالْأَحْسَابِ.

۵۱۱۶ - (حسن) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عُبِّيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَفَخَرَهَا بِالْأَبَاءِ، مُؤْمِنٌ تَقِيٌّ، وَقَاجِرٌ شَقِيٌّ، أَنْتُمْ بَنُو آدَمَ وَآدَمُ مِنْ تُرَابٍ، لِيَدْعَنَّ رِجَالٌ فَخَرَهُمْ بِأَقْوَامٍ إِمَّا هُمْ فَخَمٌ مِنْ فَخْمٍ جَهَنَّمَ، أَوْ لِيَكُونَنَّ أَهْوَنَ عَلَى اللَّهِ مِنَ الْجِعْلَانِ الَّتِي تَدْفَعُ بِأَنْفِهَا التَّنَّ).

واته: له نه بو هورده ره وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم (خوی گه وركه قه ده غه ی کردو وه له یوه وه که سه رده می

نەفامی شانازی بکەن بە باب و باپیرانەوێ خۆتان بە زل بزانن، خەڵک دوو کەسن: یان کەسێکی موسوڵمانی لەخوا ترسە، یا کەسێکی بەدکاری بەدبەخت و چارەڕەشە، ئێوە هەمووتان لە نەوێ ئادەمن، ئادەمیش لە گەڵ، جا ئەوانە ی کە شانازی دەکەن بەو هۆزە بەدکارانەوێ کە بوون بە خەلۆزی دۆزەخ یان دەبی وازبھێنن لەو کارەیان، یا لەلای خۆی گەورە لە قالدۆنچانە بی بایەخ تر دەبن کە بە لوتیان پیسایی خر دەکەن).

### سەبارەت بە دەمارگیری و رەگەز پەرستی.

#### ۱۲۳ - باب فی العَصِيَّةِ.

۵۱۱۷ - (صحیح موقوفا مرفوع) عن عبد الله بن مسعود قال: مَنْ نَصَرَ قَوْمَهُ عَلَى غَيْرِ الْحَقِّ فَهُوَ كَالْبَعِيرِ الَّذِي رُدِّيَ فَهُوَ يُنْزَعُ بِذَنْبِهِ.

واتە: لە (عبد الله) ی کۆری مەسعودەوێ دەگیرنەوێ، کە وتوێت: ئەو کەسە ی کە خزم و کەسوکاری خۆی سەردەخات لەسەر ناھەق و یارمەتیان دەدات وەک ئەو و شترە وایە کە وتبێتە ناو چالێکەوێ بە کلکی دەربەھێننەوێ.

۵۱۱۸ - (صحیح) عن عبد الرحمن بن عبد الله، عن أبيه قال: انْتَهَيْتُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي قُبَّةٍ مِنْ أَدَمٍ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ.

واتە: لە (عبد الرحمن) ی کۆری (عبد الله) وێ، لە باوکیەوێ دەگیرنەوێ، کە وتوێت: گەیشمە خزمەت پیغمبەری خوا صلی الله علیه وسلم لە خیمەییەکی بچوکی لە چەرم دروستکراودا بوو، جا راوی فەرمودەکە ی بە هەمان شیوە گیراوە.

٥١١٩ - (ضعیف) عن بنت واثلة بن الأسقع أنها سمعت أباها يقول: قلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا الْعَصِيَّةُ؟ قَالَ: (أَنْ تُعِينَ قَوْمَكَ عَلَى الظُّلْمِ).

واته: له کچینکی (واثلة) ی کۆری ئەسقه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که گوێی له باوکی بووه ده‌یوت: وتم: ئەی پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم ده‌مارگیری چیه؟ فەرمووی: (یارمه‌تی خزم و که‌سوکاره‌که‌ت بده‌ی له‌سه‌ر زوڵم و ستم و ناهه‌قی).

٥١٢٠ - (ضعیف) عن سراقه بن مالك بن جعشم المدلجي قال: خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (خَيْرُكُمْ الْمُدَافِعُ عَنْ عَشِيرَتِهِ مَا لَمْ يَأْتُمْ).

واته: له سوراقه‌ی کۆری مالیکی کۆری جو‌عشومی مودله‌جیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم وتاری بۆ ده‌داین فەرمووی: (چاکترین که‌ستان ئەو که‌سه‌یه‌ له‌سه‌ر خزم و هۆزی خۆی بکاته‌وه به‌ مه‌رجی خۆی تووشی گونا‌هو تاوان نه‌کات).

٥١٢١ - (ضعیف) عن جبير بن مطعم، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (لَيْسَ مِنَّا مَنْ دَعَا إِلَى عَصِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ قَاتَلَ عَلَى عَصِيَّةٍ، وَلَيْسَ مِنَّا مَنْ مَاتَ عَلَى عَصِيَّةٍ).

واته: له جوبه‌یری کۆری (مطعم) وه ده‌گیرنه‌وه، که پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (له‌سه‌ر رێباز و به‌رنامه‌ی من نیه‌ ئەو که‌سه‌ی بانگه‌واز بۆ ده‌مارگیری بکات، ئەو که‌سه‌ی له‌پیناوی ده‌مارگیریدا بجه‌نگی، وه ئەو که‌سه‌ی له‌سه‌ر ده‌مارگیری بمیرت).

٥١٢٢ - (صحيح) عن أبي موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ أُخْتِ الْقَوْمِ مِنْهُمْ).



واتە: لە ئەبو موساو دەگیرنەوه، کە وتویهتی: پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویهتی: (خوشکەزای ھۆزی لەو ھۆزیە).

٥١٢٣ - (ضعیف) عن أبو عقبة - وَكَانَ مَوْلَى مِنْ أَهْلِ قَارِسَ - قَالَ: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَدًا، فَضَرَبْتُ رَجُلًا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَقُلْتُ: خُذْهَا مِنِّي وَأَنَا الْغُلَامُ الْفَارِسِيُّ، فَالْتَفَتَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (فَهَلَّا قُلْتَ خُذْهَا مِنِّي وَأَنَا الْغُلَامُ الْأَنْصَارِيُّ).

واتە: لە ئەبو عوقبە دەگیرنەوه، کە وتویهتی: لە گەڵ پیغمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم بەشداری جەنگی ئوحووم کرد، شمشیرێکم دا لە پیاویکی موشریک و ھاوبەش بۆ خوا دانەر، وتم: ھا لێم وەرێگرە من غولامیکی فارسیم، پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لایکردەوه بەلاماو فەرمووی: (ئەی بۆ نەتوت من غولامیکی ئەنصاریم).

### سەبارەت بە کەسێ

### هەوآل بەدات بەکەسێ کە خوشی دەوێ.

١٢٤ - بابُ إِخْبَارِ الرَّجُلِ الرَّجُلِ بِمَحَبَّتِهِ إِيَّاهُ.

٥١٢٤ - (صحيح) عن المقدم بن معديكريب، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا أَحَبَّ الرَّجُلُ أَخَاهُ فَلْيُخْبِرْهُ أَنَّهُ يُحِبُّهُ).

واتە: لە مێقدامی کورپی مەعدی یەکرێبەوه دەگیرنەوه، کە پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویهتی: (ئەگەر کەسێ کەسیکی خوش بویت با پێی رابگەیهنێ کە خوشی دەوێت).

٥١٢٥ - (حسن) عن أنس بن مالك: أَنَّ رَجُلًا كَانَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَمَرَّ بِهِ رَجُلٌ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لِأُحِبُّ هَذَا. فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَعْلَمْتَهُ). قَالَ: لَا، قَالَ (أَعْلِمُهُ). قَالَ: فَلَحِقَهُ، فَقَالَ: إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ. فَقَالَ: أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ.

واتە: لە ئەنەسی کۆری مالیکەو دەگیرنەو، کە پیاوی لە خزمەت پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم بوو، پیاویکیش بەلای پێغەمبەردا صلی اللہ علیہ وسلم دا تێپەری وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من ئەو پیاوێم خۆش دەوێت، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێی فەرموو: (ناگادارت کردۆتەو (کە خۆشت دەوێ؟). وتی: نا، فەرموو: (دەو ناگاداری بکەرەو)، وتی: پیاوێ کە دواي کەوت و پێی گەشت، پێی وت: من لەبەر رەزامەندی خۆی گەرەو تۆم خۆش دەوێت، ئەویش وتی: ئەو خواوەی کە تۆ لەبەر رەزامەندی ئەو منت خۆش دەوێ تۆی خۆش بویت).

٥١٢٦ - (صحيح) عن أبو ذر قال: يَا رَسُولَ اللَّهِ الرَّجُلُ يُحِبُّ الْقَوْمَ وَلَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يَعْمَلَ كَعَمَلِهِمْ. قَالَ (أَنْتَ يَا أَبَا ذَرٍّ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ). قَالَ: فَإِنِّي أُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ. قَالَ (فَإِنَّكَ مَعَ مَنْ أَحْبَبْتَ). قَالَ فَأَعَادَهَا أَبُو ذَرٍّ، فَأَعَادَهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واتە: لە ئەبو (ذر)و دەگیرنەو، کە وتیەتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کەسێ کۆمەڵێکی خۆش دەوێ بەلام ناتوانی وەک ئەوان کارو کردەوی چاک بکات، فەرموو: (تۆ ئەو ئەبو (ذر) لە گەڵ ئەو کەسە کە خۆشت دەوێت). وتی: دەو من خواو پێغەمبەرە کەم خۆش دەوێت، ئەبو (ذر) دووپاتی کردەو، پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دووپاتی کردەو.

٥١٢٧ - عن أنس بن مالك قال: رَأَيْتُ أَصْحَابَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَرَحُوا بِشَيْءٍ لَمْ أَرَهُمْ قَرَحُوا بِشَيْءٍ أَشَدَّ مِنْهُ، قَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الرَّجُلُ

يُحِبُّ الرَّجُلَ عَلَى الْعَمَلِ مِنَ الْخَيْرِ يَعْمَلُ بِهِ وَلَا يَعْمَلُ مِثْلِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ).

واتہ: لہ ثہنہسی کوری مالیکہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: ہاوہ لانی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دی زور دلخوش و شادومان بوون ہر گیز نہم دیبوون بہو شیوہ دلخوش و شادومان بن، پیاوی وتی: ثہی پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم کہسی کی خوش بویت لہ سہر کار کی خیر و چاکہ کہ کاری پی دہ کات بہ لام خوی ناتوانی وک ٹو کاری پی بکات، پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (مروٹ لہ گہل ٹو کہ سہیہ کہ خوشی دہوی).

### سہ بارہت بہ پرس و را

#### ۱۲۵ - باب فی الْمَشُورَةِ.

۵۱۲۸ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الْمُسْتَشَارُ مُؤْتَمَنٌ).

واتہ: لہ ٹہبو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمویہ تی: (راویژ کار ٹہمیندارہو جیگہی باوہرہ).

## دەربارەی کەسی رێگەی خێر نیشانی خەڵک بدات.

### ١٢٦ - باب فی الدّالّ علی الخیر.

٥١٢٩ - (صحیح) عن أبو مسعود الأنصاري قال: جاء رجلٌ إلى النبيّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللهِ إِنِّي أَبْدَعُ بِی فَاحْمِلْنِي. قَالَ: (لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكَ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ ائْتِ فُلَانًا فَلَعَلَّهُ أَنْ يَحْمِلَكَ). فَأَتَاهُ فَحَمَلَهُ، فَأَتَى رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ دَلَّ عَلَى خَيْرٍ فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِ فَاعِلِهِ).

واتە: لە ئەبو مەسعودی ئەنصارییەوه دەگیرنەوه، کە وتیەتی: پیاوی هاتە خزمەت پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم داواى و لاخى سواری لى کرد وتی: ئەو پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، زۆر شکەت و ماندووم و پەکم کەوتەو لەبەر بى و لاخى، فەرمووی: (ولاخى نیه هەتا سوارت بکەم، بەلام برۆ بۆ لای فلان کەس بەلکو ئەو سوارت بکات). ئەویش روشت بۆ لای ولاخیکى سواری دایە، روشت بۆ خزمەت پیغمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم هەوالەکەى دایە، ئەویش فەرمووی: (کەسى رێگەى خیر نیشانی کەسى بدات خوشى بەقەد خیر کەرەکە خیری دەگات).

## هۆشياريدان سهبارهت به شوينكهوتنى ههواو ههوهس.

١٢٧ - باب فى الهوى.

٥١٣٠ - (ضعيف) عن أبو الدرداء, عن النبي صلى الله عليه وسلم: (حُبُّكَ الشَّيْءَ يُعْمِي وَيُصِمُّ).

واته: له ئهبو دهردائهوه دهگيرنهوه، كه پىغه مبهري صلى الله عليه وسلم فهرموويهتى: وتى: (كه تو شتيكت خوشيست له ناستى كهړ و كور دهبىت و ههست به خراپهى ناكه).

## دهربارهى تكا بو يه كتر كردن.

١٢٨ - باب فى الشفاعة.

٥١٣١ - (صحيح) عن أبو موسى قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (اشْفَعُوا إِلَيَّ لِتُؤْجَرُوا، وَلِيَقْضِيَ اللَّهُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّهِ مَا شَاءَ).

واته: له ئهبو موساوه دهگيرنهوه، كه وتويهتى: پىغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم فهرموويهتى: (تكاي باش بكن بو خهلك له لام بوئهوهى پاداشتى باشى له سهر وهرگرن، خواى گهوره ئه گهر بيهوى به ته قديرى خوى له سهر زمانى پىغه مبهره كهى پيوستيه كهى بو جيبه جى دهكات).

۵۱۳۲ - (صحيح) عن معاوية قال: اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا، فَإِنِّي لأُرِيدُ الأَمْرَ فَأَوْخَرُهُ كَيْمَا تَشْفَعُوا فَتُؤْجَرُوا، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (اشْفَعُوا تُؤْجَرُوا).

واته: له موعاويه ده گيرنه وه، كه وتويه تى: تكاى رهوا بكن پاداشتى باشى له سهر وهرده گرن، هه ندی جار ده مهوی کارى جیبه جی بكم دواى ده خم تاكو ئیوه بین تكاى باش بكن له وباروه پاداشتى باشى له سهر وهر گرن، چونكه پیغمبه رى خوا صلى الله عليه وسلم فرموده تى: (تكاى رهوا بكن پاداشتى باشى له سهر وهرده گرن).

۵۱۳۳ - عَنْ أَبِي مُوسَى، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِثْلَهُ.

### ده باره ی كه سى نامه ی

#### نوسى له خویه وه ده ست پى بکات.

۱۲۹ - باب فِي الرَّجُلِ يَبْدَأُ بِنَفْسِهِ فِي الْكِتَابِ.

۵۱۳۴ - (ضعيف الإسناد) عن بعض ولد العلاء: أَنَّ الْعَلَاءَ بْنَ الْحَضْرَمِيِّ كَانَ عَامِلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْبَحْرَيْنِ، فَكَانَ إِذَا كَتَبَ إِلَيْهِ بَدَأَ بِنَفْسِهِ.

واته: له یه كى له كوره كانی عدلاه وه ده گيرنه وه، كه عدلانى كورى (حَضْرَمِي) سهركارى به حرهين بوو له لایهن پیغمبه ره وه صلى الله عليه وسلم، کاتى كه نامه ی دهنوسى بو پیغمبه رى خوا صلى الله عليه وسلم یه كه مجار له خویه وه ده ستى پى ده كرد. - واته: بهم شیویه: له عدلانى كورى (حَضْرَمِي) وه بو پیغمبه رى خوا صلى الله عليه وسلم -.

٥١٣٥ - (ضعیف الإسناد) عن العلاء بن الحضرمي: أَنَّهُ كَتَبَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَبْدًا بِاسْمِهِ.

واته: له عه لائی کوری (حَضْرَمِی) هوه ده گێرنهوه، کاتی که نامه ی ده نووسی بو پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم یه که مجار له خوینه وه دهستی پی ده کرد.

### باسی نامه چۆن ده نووسریت بو (ذمی).

#### ١٣٠ - باب کَيْفَ يُكْتُبُ إِلَى الذِّمِّيِّ

٥١٣٦ - (صحيح) عن ابن عباس: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَتَبَ إِلَى هِرَقْلَ: (مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى). قَالَ ابْنُ يَحْيَى: عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَخْبَرَهُ قَالَ: فَدَخَلْنَا عَلَى هِرَقْلَ فَأَجْلَسَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، ثُمَّ دَعَا بِكِتَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَإِذَا فِيهِ: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ).

واته: له ئیبنو عه باسه وه ده گێرنهوه، که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بهم شیویه نامه ی نووسی بو هیرهقل: (له موحه ممه دی کوری (عبد الله) هوه بو هیرهقل گهوره و پاشای رۆم، سلاو لهو که سه ی شوین هیدایهت که وتوووه (...). ئیبنو یه حیا وتی: له ئیبنو عه باسه وه ده گێرنهوه، که نهبو سوفیان هه والی پی داوه وتویهتی: کاتی که چووینه ژوووه وه بو لای هیرهقل و له بهردهستی نهودا دانیشتن، داوای نامه که ی پیغه مبهری خوا ی صلی الله علیه وسلم کرد که بۆی نووسی بو، تییدا نوسرابوو: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) له موحه ممه دی پیغه مبهری خوا وه بو هیرهقل گهوره و پاشای رۆم، سلاو لهو که سه ی شوین هیدایهت که وتوووه، له داوایی دا (...)).

## سہبارت بہ چاکہ کردن لہ گہل دایک و باوک

۱۳۱ - باب فی بَرِّ الْوَالِدَيْنِ.

۵۱۳۷ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (لَا يَجْزِي وَلَدٌ وَالِدَهُ إِلَّا أَنْ يَجِدَهُ مَمْلُوكًا فَيَشْتَرِيَهُ فَيُعْتِقَهُ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہ گہرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہبری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہیچ مندالی لہ چاکہ ی باوک و دایکی دہرناچی مہ گہر کویلہ بن بیانکری و نازادیان بکات).

۵۱۳۸ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر قال: كَانَتْ تَحْتِي امْرَأَةٌ وَكُنْتُ أُجِبُّهَا وَكَانَ عُمَرُ يَكْرَهُهَا فَقَالَ لِي: طَلِّقْهَا، فَأَبَيْتُ، فَأَتَى عُمَرُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (طَلِّقْهَا).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوری عومہرہوہ رہزای خویان لی بی دہ گہرنہوہ، کہ وتوہ تی: ہاوسہریکم ہہبو زورم خوش دہویست، بہ لام باوکم خوشی نہ دہویست، بویہ پی و تم: تہ لاقی بدہ، منیش تہ لاقم نہ داو گورپریہ لی فہرمایشتہ کہ ی باوکم نہ بووم، باوکم چوو بو خزمہت پیغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم بہ سہرہاتہ کہ ی بو گہرپریہوہ، پیغہ مہبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (تہ لاقی بدہ).

۵۱۳۹ - (حسن صحیح) عن بهز بن حكيم، عن أبيه، عن جده قال: قلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: (أُمَّكَ، ثُمَّ أُمَّكَ، ثُمَّ أُمَّكَ، ثُمَّ أَبَاكَ، ثُمَّ الْأَقْرَبَ فَلَا اقْرَبَ).

واتہ: لہ بہہزی کوری حہکیمہوہ، لہ باوکیہوہ، لہ باپیریہوہ دہ گہرنہوہ، کہ



وتوبہ تی: وتم: نہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لہ گہل کی چاکہ بکہم؟ فہرموی: (دایکت، لہ پاشدا دایکت، لہ پاشدا دایکت، پاشان باوکت، لہ پاشدا نزیکترین خزمت بہدوای یہ کدا). - بہ پی دوور و نزیکیان -.

(حسن) وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا يَسْأَلُ رَجُلٌ مَوْلَاهُ مِنْ فَضْلٍ هُوَ عِنْدَهُ فَيَمْنَعُهُ إِلَّا دُعَى لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَضْلُهُ الَّذِي مَنَعَهُ شُجَاعًا أَقْرَعَ). قَالَ أَبُو دَاوُدَ: الْأَقْرَعُ الَّذِي ذَهَبَ شَعْرُ رَأْسِهِ مِنَ السُّمِّ.

ہرودہا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (ہرکہ سی داوای شتی بکات لہ خزمی کی خوی ئو شتی ہبی و لہ خوی زیاد بی و نہیداتی، لہ رؤزی قیامہ تدا ئو شتی بو دہ کریت بہ مارکی کہ چہ لی فرہ ژہراوی). نہبو داود دہ لیت: (الأقْرَعُ) مارکہ لہ بہر زوری ژہرہ کہی سہری مووی پیوہ نہ ماوہ.

٥١٤٠ - (ضعيف) عن كليب بن منفعة، عن جده: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَبْرُ؟ قَالَ: (أُمُّكَ، وَأَبَاكَ، وَأُخْتُكَ، وَأَخَاكَ، وَمَوْلَاكَ الَّذِي يَلِي ذَاكَ، حَقٌّ وَاجِبٌ وَرَحِمٌ مَوْصُولَةٌ).

واتہ: لہ کولہ بی کوری مہنفعہ وہ، لہ باپیریہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ چووتہ خزمت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم وتوبہ تی: نہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لہ گہل کی چاکہ بکہم؟ فہرموی: (دایکت و، باوکت و، خوشکہ کہت و، لہ گہل ئو خزمانہی کہ بہووی ئومانہ وہ دہن بہ خزمت، ئمہش ہق و رہوایہ و مافی خزمانہیہ دہبی جیبہ جی بکرت).

٥١٤١ - (صحيح) عن عبد الله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ مِنْ أَكْبَرِ الْكَبَائِرِ أَنْ يَلْعَنَ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ). قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَيْفَ يَلْعَنُ الرَّجُلُ وَالِدَيْهِ؟ قَالَ: (يَلْعَنُ أَبَا الرَّجُلِ فَيَلْعَنُ أَبَاهُ، وَيَلْعَنُ أُمَّهُ فَيَلْعَنُ أُمَّهُ).

واته: له (عبد الله)ی کورپی عومهرهوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویهتی: پیغمبرههری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودیهتی: (تاوانیکی گه لیک گه ورهیه پیاو نه فرت بکات له دایک و باوکی خوی). وترا: نهی پیغمبرههری خوا! صلی الله علیه وسلم: چون پیاو نه فرت دهکات له باوک و دایکی خوی، نایا شتی وا ههیه؟ فرمودی: (نهو جنیودهات به باوکی پیاو، نهویش جنیودهات به باوکی نهو، ههروهه نهو جنیودهات به دایکی نهو، نهویش جنیودهات به دایکی نهو) - نهو ده بیته هوئی نهوئی خه لک جنیو به دایک و باوکی بدن، کهواته وه نهو وایه خوی جنیوی پیدابن - .

٥١٤٢ - (ضعیف) عن أبو أسيد مالك بن ربيعة الساعدي قال: بَيْنَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذَا جَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي سَلَمَةَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ بَقِيَ مِنْ بَرِّ آبَوَيْ شَيْءٍ أَبْرَهُمَا بِهِ بَعْدَ مَوْتِهِمَا؟ قَالَ: (نَعَمْ، الصَّلَاةُ عَلَيْهِمَا، وَالِاسْتِغْفَارُ لَهُمَا، وَإِنْفَادُ عَهْدِهِمَا مِنْ بَعْدِهِمَا، وَصِلَةُ الرَّحِمِ الَّتِي لَا تُوَصَّلُ إِلَّا بِهِمَا، وَإِكْرَامُ صَدِيقِهِمَا).

واته: له نهو نوسهیدی مالیکی کورپی ربیعهی ساعیدییهوه ده گیرنهوه که وتویهتی: جاری نیت له لای پیغمبرههری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتبووین لهو کاته دا کابرایه کی هوژی بهنی سه له مه هاته لای و گوتی: نهی پیغمبرههری خوا صلی الله علیه وسلم نایا له چاکه کردنی دایک و باوکدا له دواى مردنیان هیچ شتی که ماوه که چاکه یان له گه لدا بکه؟ پیغمبرههری خوا صلی الله علیه وسلم له وه لامدا فرمودی: (به لئ، دوعایان بو بکه و، داواى لیبوردنیان له خوا بو بکه، له دواى خوئیان پیمان و به لئنیان بو جیه جی بکهو، په یوهندی خزمایه تیان به جی بهینه نهو خزمانه ی که به هوئی نهوانه وه دهبن به خزمت، ریژ له دوست و خوشه ویسته که یان بگره).

٥١٤٣ - (صحیح) عن ابن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ أَبْرَّ الْبِرِّ صَلََةُ الْمَرْءِ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ بَعْدَ أَنْ يُوَلِّيَ).

واتە: له ئیبنو عومەرەوه رهزای خویان لی بی ده گیرنهوه، که وتویهتی: پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فەرمویهتی: (چاکترین کردەوی چاکه ئهوهیه ئینسان له دوا ی مردنی باوک و دایکی که سوکار و ناشنای باوک و دایکی به سه بهکاتهوهو چاک بی له گه لیان).

٥١٤٤ - (ضعیف الإسناد) عن أبو الطفیل قال: رَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقْسِمُ لَحْمًا بِالْجِعْرَانَةِ، قَالَ أَبُو الطُّفَيْلِ: وَأَنَا يَوْمَئِذٍ غُلَامٌ أَحْمَلُ عَظْمَ الْجَزُورِ، إِذْ أَقْبَلَتْ امْرَأَةٌ حَتَّى دَنَتْ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَبَسَطَ لَهَا رِدَاءَهُ، فَجَلَسَتْ عَلَيْهِ، فَقُلْتُ: مَنْ هِيَ؟ فَقَالُوا: هَذِهِ أُمُّهُ الَّتِي أَرْضَعَتْهُ.

واتە: له ئەبو (طفیل)وه ده گیرنهوه، که وتویهتی: له جهرانه پیغه مبهرم صلی الله علیه وسلم بینی گوشتی دابهش ده کرد، ئەبو (طفیل) وتی: لهوکاته دا من مندالی بووم ئەمتوانی ئیسکی و شترێ هه لبگرم، لهوکاته دا ژنی هات بو لای پیغه مبهر صلی الله علیه وسلم هه تا لێ نزیك بوویهوه، ئەویش چوو به پیرییهوهو عاباکهی خۆی بو راخست، ژنه که له سه ری دانیش، وتم: نهوه کی یه؟ وتیان: نهوه دایه نه که یه تی که به مندالی شیر ی پی داوه.

٥١٤٥ - (ضعیف الإسناد) عن عمر بن السائب: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ جَالِسًا يَوْمًا فَأَقْبَلَ أَبُوهُ مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَوَضَعَ لَهُ بَعْضَ ثَوْبِهِ، فَقَعَدَ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَتْ أُمُّهُ فَوَضَعَ لَهَا شِقَّ ثَوْبِهِ مِنْ جَانِبِهِ الْآخَرِ، فَجَلَسَتْ عَلَيْهِ، ثُمَّ أَقْبَلَ أَخُوهُ مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَقَامَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَجْلَسَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ.

واتە: له عومهری کوری سائیبه وه ده گیرنهوه، که روژێ پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم دانیشتوو باوکی شیر ی هات بو لای پيشوازی گهرمی لی کردوو هه ندی له پوشاکهی بو راخست، ئەویش له سه ری دانیش، له پاشدا

دایەنەکی هات چوو بە پیریەوهو له لایەکی تری پۆشاکە کەوه نیوهی پۆشاکە  
بۆ راخست، ئەویش لەسەری دانیشت، ئینجا بڕایەکی شیرێ هات هەستا  
لەبەری و پیشوازی گەرمی لی کردوو لەبەردەمی خۆیدا دانیشتاند.

### فەزلی ئەو کەسە سەرپەرشتی هەتیو دەکات.

۱۳۲ - باب فِي فَضْلِ مَنْ عَالَ يَتَامَى.

۵۱۴۶ - (ضعيف) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ  
كَانَتْ لَهُ أُتَى فَلَمْ يَتَّذَرْهَا وَلَمْ يَهْنَأْ وَلَمْ يُؤْثِرْ وَلَدَهُ عَلَيْهَا، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ).

واتە: لە ئێینو عەباسەوه رەزای خۆیان لی بی دەگیرنەوه، کە وتیەتی:  
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ئەوێ کچی هەبی زیندە  
بەچالی نەکات، سوکایەتی بی نەکات و ریسوای نەکات و، فەزڵ و نازی  
کۆری نەدا بەسەردا، ئەوێ خۆی پەرورەدگار دێخاتە بەهەشتەوه).

۵۱۴۷ - (ضعيف) عن أبي سعيد الخدري قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ عَالَ ثَلَاثَ بَنَاتٍ فَأَدَّبَهُنَّ وَزَوَّجَهُنَّ وَأَحْسَنَ إِلَيْهِنَّ فَلَهُ الْجَنَّةُ).

واتە: لە ئەبو سەعیدی خۆدریەوه دەگیرنەوه، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا  
صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەر کەسیک سی کچی هەبی، بە جوانی  
پەرورەدیان بکات و یارمەتیان بداو بەشوێیان بداو چاک بی لەگەڵیان ئەوێ  
بەهەشتی بۆ دەبی).

۵۱۴۸ - (ضعيف) عن سهيل بهذا الإسناد بمعناه قال: (ثَلَاثُ أَخَوَاتٍ، أَوْ ثَلَاثُ  
بَنَاتٍ، أَوْ بَنَتَانِ، أَوْ أُخْتَانِ).

واتە: لە سوھەیلەوھ فەرموودە ی پێشو بە ھەمان مانا ھاتوو، وتی: (ھەر کەسێک سی خوشک یان سی کچ یان دوو کچ یا دوو خوشکی ھەبێ ...).

٥١٤٩ - (ضعیف) عن عوف بن مالك الأشجعي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (أَنَا وَامْرَأَةٌ سَفْعَاءُ الْخَذَيْنِ كَهَاتَيْنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). وَأَوْمًا يَزِيدُ بِالْوُسْطَى وَالسَّبَابَةِ: (امْرَأَةٌ آمَتْ مِنْ زَوْجِهَا ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ حَبَسَتْ نَفْسَهَا عَلَى يَتَامَاهَا حَتَّى بَانُوا أَوْ مَاتُوا).

واتە: لە عەوفی کۆری مالیکی ئەشجەعیەوھ دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (من و ئەو ئافرەتە ی کە روومەتی چرچی تی دەکەوێت وەک ئەم دووانە واین لە بەھەشتدا — واتە پەنجە ی ناوەرپاست و پەنجە ی شایەتومان ی - ) یەزید نامارە ی کرد بە پەنجە ی ناوەرپاست و پەنجە ی شایەتومان: (ئەو ئافرەتە ی کە خاوەنی جوانی و بنەمالە یە میژدەکە ی دەمری و بە گەنجی بیوژن دەکەوی شووناکاتەوھ ھەتا ھەتیوھەکانی گەورە دەبن و لەخەم دەرپەخسین یان دەمرن).

### سەبارەت بە سەرپەرشتیار و بەخیوکاری ھەتیو.

١٣٣ - باب فِي مَنْ ضَمَّ يَتِيمًا.

٥١٥٠ - (صحيح) عن سهل، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (أَنَا وَكَافِلُ الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ). وَقَرَنَ بَيْنَ أَضْبَعَيْهِ الْوُسْطَى وَالَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ.

واتە: لە سەھەلەوھ دەگیرنەو، کە کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (من و بەخیوکاری ھەتیو وەک ئەم پەنجە واین لە بەھەشتدا) پەنجە ی ناوەرپاست و پەنجە ی شایەتومان ی لێک نزیک کردنەوھ .

## سہارہت بہ مافی دراوسی

### ۱۳۴ - باب فی حَقِّ الْجَوَارِ.

۵۱۵۱ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى قُلْتُ لِيُورَّثَنَّهُ).

واتہ: لہ عائشہ وہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (جبریل تہ وندہ ناموژ گاری کردم لہ بارہی - مافی - دراوسیوہ، ہتا فہرموم: دراوسی لہ دراوسی میرات دہ گری).

۵۱۵۲ - (صحیح) عن مجاهد: عن عبد الله بن عمرو أنه ذبح شاة فقال: أَهْدَيْتُمْ لِحَارِي الْيَهُودِي؟ فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَا زَالَ جَبْرِيلُ يُوصِينِي بِالْجَارِ حَتَّى ظَنَنْتُ أَنَّهُ سَيُورَّثُهُ).

واتہ: لہ موحایدہ وہ، لہ (عبد اللہ) ی کوری عہمروہ دہ گیرنہ وہ، کہ (عبد اللہ) مہریکی سہربری، وتی: گوشتان برد بو دراوسی جوولہ کہ کہم؟ بو خوُم گویم لہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دہیفہرموو: (جبریل تہ وندہ ناموژ گاری کردم لہ بارہی دراوسیوہ، ہتا وام دہزانی دراوسی لہ دراوسی میرات دہ گری).

۵۱۵۳ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: جاء رجلٌ إلى النبي صلى الله عليه وسلم يشكو جاره فقال (اذهب فاصبر). فأتاه مرتين أو ثلاثاً فقال: (اذهب فاطرح متاعك في الطريق). فطرح متاعه في الطريق، فجعل الناس يسألونه فيخبرهم خبره، فجعل الناس يلعنونه، فعَلَّ اللَّهُ بِهِ وَفَعَلَ وَفَعَلَ فَبَجَاءَ إِلَيْهِ جَارُهُ، فَقَالَ لَهُ: ارْجِعْ لَا تَرَى مِنِّي شَيْئًا تَكْرَهُهُ.

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پیاوی ھات بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم لە دەست دراوسێکە ی سکاڵای کرد، فەرمووی: (برۆ ئارام بگرە). پیاوێکە دوو جار یان سێ جار تریش ھاتەو سکاڵای کرد، فەرمووی: (دە ی برۆ مალەکەت فرێ ب دە چەقی رینگەکە). ئەویش رۆی مალەکە ی فرێ دایە ناو چەقی رینگەکە، خەڵک پرسیاریان لێ دەکرد لەو بارەو، ئەویش بەسەرھاتەکە ی بۆ دەگیرانەو، ئیتر خەڵکە کە نەفرینیان لە دراوسێکە ی دەکردو دیانوت خۆی گەورە واو وا ی لێ بکات بۆ خۆی و دراوسێیەتی، جا دراوسێکە ی ھات بۆ لای و پێی وت: بگەرێرەو کەل و پەلەکەت بەینەرەو ژوورەو ئیتر کاری ناکەم پێت ناخۆش بێ.

٥١٥٤- (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ صَيْفَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُؤْذِ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەرکەس باوەرێ بە خواو بە دواڕۆژ ھەیە با رێژ لە میوانەکە ی بگرت، وە ھەرکەس باوەرێ بە خواو بە دواڕۆژ ھەیە با ئازاری دراوسێکە ی نەدات، وە ھەرکەس باوەرێ بە خواو بە دواڕۆژ ھەیە با قسە ی چاک بکات یان بێدەنگ بێ).

٥١٥٥- (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: قلت: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ لِي جَارَيْنِ بَيْنَهُمَا أَبْدَأُ؟ قَالَ: (بِأَدْنَاهُمَا بَابًا).

واتە: لە عائشەو رەزای خۆی لێ بێ دەگیرنەو، کە وتیەتی: وتم: ئە ی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دوو دراوسێم ھەیە لە کامیانەو دەست پێ بکەم - واتە لە پێشەو مافی کامیان جێبەجێ بکەم و چاکە ی لە گەڵ بکەم و دیاری بۆ بەرم و ھاتوچۆی بکەم - ؟ فەرمووی: (کامیان دەرگاکی زیاتر لێتەو نزیکە لەو میانەو دەست پێ بکە).

**سه‌بارەت بە مافی بەندەو کەنیزەك.**

١٣٥ - باب في حق المملوك.

٥١٥٦ - (صحيح) عن علي عليه السلام قال: كان آخر كلام رسول الله صلى الله عليه وسلم: (الصَّلَاةُ الصَّلَاةُ، اتَّقُوا اللَّهَ فِيمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ).

واته: له پېشه‌وا عه‌ليه‌وه ره‌زای خوای لې بې ده‌گيرنم‌وه، که وتو‌يه‌تی: دوا وته و ناموژگاری پېغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم بو هاول به‌پړ‌ه‌کانی نه‌مه بوو ده‌یفه‌رموو: (نور‌ه‌کانتان، نور‌ه‌کانتان، ناگاتان له نور‌ه‌کانتان بې و، له خوا بترسن و له‌گه‌ل به‌نده‌و که‌نیزه‌که‌کانی ژیر ده‌ستان چاک بن و زولم و سته‌میان لې مه‌که‌ن).

٥١٥٧ - (صحيح) عن المعرور بن سويد قال: رَأَيْتُ أَبَا ذَرٍّ بِالرَّبَذَةِ وَعَلَيْهِ بُرْدٌ غَلِيظٌ وَعَلَى غُلَامِهِ مِثْلُهُ، قَالَ: فَقَالَ الْقَوْمُ: يَا أَبَا ذَرٍّ لَوْ كُنْتَ أَخَذْتَ الَّذِي عَلَى غُلَامِكَ فَجَعَلْتَهُ مَعَ هَذَا فَكَانَتْ حُلَّةً، وَكَسَوْتَ غُلَامَكَ ثَوْبًا غَيْرَهُ؟! قَالَ: فَقَالَ أَبُو ذَرٍّ: إِنِّي كُنْتُ سَابَبْتُ رَجُلًا وَكَانَتْ أُمُّهُ أَعْجَمِيَّةً فَعَيَّرْتُهُ بِأُمِّهِ، فَشَكَانِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: (يَا أَبَا ذَرٍّ إِنَّكَ أَمْرٌ فِيكَ جَاهِلِيَّةٌ). قَالَ: (إِنَّهُمْ إِخْوَانُكُمْ فَضَلَّكُمْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ، فَمَنْ لَمْ يُلَاقِكُمْ فَيُعِوْهُ، وَلَا تُعَذِّبُوا خَلْقَ اللَّهِ).

واته: له مه‌عروړی کورې سوهیدهوه ده‌گیرنهوه، که وتویه‌تی: له (ریښه) نه‌بو (ذر)م دی پارچه‌یه شالې له‌به‌ردا بوو، خولامه‌که‌شی به هه‌مان شوو پارچه‌یه شالې له‌به‌ردا بوو، وتی: خه‌لکه‌که وتیان: نه‌ی نه‌بو (ذر) نه‌گه‌ر پارچه شاله‌که‌ی خولامه‌که‌ت و نه‌وه‌ی خو‌ت کو‌کردایه‌ته‌وه ده‌بووه قاتیکې ته‌واو بو



خۆت؟ وتی: ئەبو (ذر) وتی: جارێ جێیۆکم دا بە پیاوی دایکی عەرەب نەبوو توانجم لە دایکی دا، ئەویش چوو بۆ خزمەت پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم شکاتی لێ کردم: پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموی: (ئەو ئەبو (ذر) تۆ هێشتا رەگی سەر دەمی نە فامیت تێدا ماوه). هەرەها فەرموی: (ئەمانە براتان خۆی گەورە کردوونی بە ژێردەستە ی ئێوە فەزلی ئێوەی داو بە سەریاندا، ئەوەی بە کەلکی ئێوە نایەو ناگونجی بۆتان بێفروشن، سزای دروستکراوانی خۆی گەورە مەدەن).

٥١٥٨ - (صحیح) عن المعرور بن سويد قال: دَخَلْنَا عَلَى أَبِي ذَرٍّ بِالرَّبَذَةِ فَإِذَا عَلَيْهِ بُرْدٌ وَعَلَى غَلَامِهِ مِثْلُهُ، فَقُلْنَا: يَا أَبَا ذَرٍّ لَوْ أَخَذْتَ بُرْدَ غَلَامِكَ إِلَى بُرْدِكَ فَكَانَتْ حُلَّةً، وَكَسَوْتَهُ ثَوْبًا غَيْرَهُ؟! قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (إِخْوَانُكُمْ جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَكْسُهِ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا يَكْلَفْهُ مَا يَغْلِبُهُ، فَإِنْ كَلَّفَهُ مَا يَغْلِبُهُ فَلْيُعْنِهِ).

واتە: لە مەعروری کۆری سویدەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: چوین بۆ خزمەت ئەبو (ذر) لە (ربذة) م دی پارچە شالی لەبەردا بوو، خۆلامەکەشی بە هەمان شێوە پارچە شالی لەبەردا بوو، وتان: ئەو ئەبو (ذر) ئەگەر پارچە شالەکی خۆلامەکەت بدایەتە دەمی دەبوو قاتیکی تەواو بۆ خۆت و پۆشاکێکی تەرت بکردایە بۆ ئەو؟ ئەبو (ذر) وتی: بۆ خۆم گویم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (ئەمانە براتان خۆی گەورە کردوونی بە ژێردەستە ی ئێوە، جا ئەگەر کەسی لە ئێوە ژێردەستە یەکی هەبوو با لە خواردن و پۆشاکدا خۆی لێ جیا نەکاتەو ئەو خۆی دێخوات لەوەش بەشی ئەو بدات، چ پۆشاکێ لەبەردەکات لەو پۆشاکەش بۆ ئەو بکات، کاری قورس و گرانی پێ نەکات کە لە توانیدا نەبێ، خۆ ئەگەر چاری نەبوو کاری قورسی دا بەسەریدا خۆی یارمەتی بدات).

٥١٥٩ - (صحیح) عن أبو مسعود الأنصاري قال: كُنْتُ أَضْرِبُ غُلَامًا لِي فَسَمِعْتُ مِنْ خَلْفِي صَوْتًا: (اعْلَمْ أَبَا مَسْعُودٍ). قَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى مَرَّتَيْنِ (لَلَّهِ أَقْدَرُ عَلَيْكَ مِنْكَ عَلَيْهِ). فَالْتَفْتُ فَإِذَا هُوَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ حُرٌّ يَوْجُهُ اللَّهُ. قَالَ: (أَمَّا إِنَّكَ لَوْ لَمْ تَفْعَلْ لَلْفَعْتُكَ النَّارُ أَوْ (لَمَسْتُكَ النَّارُ)).

واته: له ئەبو مەسعودی ئەنصاریهو دەگیرنەوه، کە وتیەتی: غولامێکم هەبوو جاری لیم دا لە دوامەوه دەنگێکم بیست: (بزانه ئەی ئەبا مەسعود، بزانه ئەی ئەبا مەسعود، خوای گەوره زیاتر دەسلاتی هەیه بەسەر تۆدا هەتا تۆ بەسەر ئەو غولامەدا). لام کردەوه سەیر دەکەم پێغەمبەرە صلی اللہ علیہ وسلم، وتم: ئەی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ئەوا لەبەر رەزامەندی خوای گەوره ئازاد کرد، فەرمووی: (ئەگەر ئازاد نەکردایە ئەوا ئاگری دۆزەخ دایدەپوشیت و دەیسوتاندى).

٥١٦٠ - (صحیح) عن الأعمش، بإسناده ومعناه، نحوه، قال: كُنْتُ أَضْرِبُ غُلَامًا لِي أَسْوَدَ بِالسَّوْطِ، وَلَمْ يَذْكُرْ أَمْرَ الْعِتْقِ.

واته: له ئەعمەشەوه فەرموودەى پێشوو بە هەمان ماناو شیوە هاتوو، وتی: غولامێکم هەبوو بە قامچی لیم دا، بەلام باسی ئازاد کردنەکەى نەکرد.

٥١٦١ - (صحیح) عن أبو ذر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ لَاءَ مَكْمَ مِنْ مَمْلُوكِيكُمْ فَأَطِيعُوهُ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَاكْسُوهُ مِمَّا تَكْتَسُونَ، وَمَنْ لَمْ يَلَأِمْكُم مِنْهُمْ فَبَيْعُهُ، وَلَا تُعَدِّبُوا خَلْقَ اللَّهِ).

واته: له ئەبو ذر(هه) دەگیرنەوه، کە وتیەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەر ژێردەستەیه بەکەلکەتان هات لە خواردن و پۆشاکدا خۆتانى لێ جیا نەکەنەوه ئەوهی خۆتان دەیخۆن لەوهش بەشی ئەو بەدن، چ پۆشاکى لەبەردەکەن لەو پۆشاکەش بۆ ئەو بکەن، ئەوهی بە کەلکی ئیوه نایەو

ناگونجی بۆتان بیفرۆشن، سزای دروستکراوانی خوای گہورہ مہدہن).

٥١٦٢ - (ضعیف) عن رافع بن مکیث - وكان ممن شهد الحديبية مع النبي صلى الله عليه وسلم - أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (حُسْنُ الْمَلَکَةِ نَمَاءٌ - یْمَنٌ - , وَسَوْءُ الْخُلُقِ شُوْمٌ).

واتہ: لہ رافیعی کورپی (مکیث) وہ دہ گیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (چاکہ کردن لہ گہل بہندہو کہ نیزک و ژیر دہستہ مایہی بہرہ کت و گہ شبینیہ، بہدرہ فتاریش مایہی رہش بینی و نہ گہ تیہ).

٥١٦٣ - (ضعیف) محمد بن خالد بن رافع بن مکیث عن عمه الحارث بن رافع بن مکیث - وكان رافع من جھینۃ قد شهد الحديبية مع رسول الله صلى الله عليه وسلم - عن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (حُسْنُ الْمَلَکَةِ - یْمَنٌ - نَمَاءٌ , وَسَوْءُ الْخُلُقِ شُوْمٌ).

واتہ: لہ موحمہدی کورپی خالیدی کورپی رافیعی کورپی (مکیث) وہ، لہ مامیہ وہ (حارث) ی کورپی رافیعی کورپی (مکیث) وہ، دہ گیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (چاکہ کردن لہ گہل بہندہو کہ نیزک و ژیر دہستہ مایہی بہرہ کت و گہ شبینیہ، بہدرہ فتاریش مایہی رہش بینی و نہ گہ تیہ).

٥١٦٤ - (صحیح) عن عبد الله بنت عمرو قال: جاء رجلٌ إلى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَمْ نَعْفُو عَنِ الْخَادِمِ؟ فَصَمَتَ، ثُمَّ أَعَادَ عَلَيْهِ الْكَلَامَ، فَصَمَتَ، فَلَمَّا كَانَ فِي الثَّالِثَةِ قَالَ: (اعْفُوا عَنْهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ سَبْعِينَ مَرَّةً).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کورپی عہمرہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ وتویہ تی: پیاوی ہات بۆ

خزمەت پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وتی: ئەو پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم روژی چەند جار لە خزمەتکار ببورین؟ بێ دەنگ بوو، لەپاشدا قسەکەمی لێ دوپات کردووە، هەر بێ دەنگ بوو، بۆ جاری سییەم فەرمووی: (هەموو روژی هەفتا جار لێی ببورە).

٥١٦٥ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: حدثني أبو القاسم نبي التوبة صلى الله عليه وسلم قال: (مَنْ قَذَفَ مَمْلُوكَهُ وَهُوَ بَرِيءٌ مِمَّا قَالَ، جُلِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَذًّا).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: ئەو (القاسم) پێغەمبەری تەوبە صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (کەسێ بوختان بکات بۆ بەندە خۆی بەلام بەندەکە بێ تاوان بێ لەو قسەو بوختانە، ئەو ئەو کەسە لەروژی قیامەتا داری ھەدی لێ دەدریت)

٥١٦٦ - (صحیح) عن هلال بن يساف قال: كُنَّا نَزُولًا فِي دَارِ سُؤَيْدِ بْنِ مُقَرِّنٍ، وَفِينَا شَيْخٌ فِيهِ حِدَّةٌ وَمَعَهُ جَارِيَةٌ فَلَطَمَ وَجْهَهَا، فَمَا رَأَيْتُ سُؤَيْدًا أَشَدَّ غَضَبًا مِنْهُ ذَاكَ الْيَوْمَ، قَالَ: عَجَزَ عَلَيْكَ إِلَّا حُرٌّ وَجْهَهَا؟! لَقَدْ رَأَيْتُنَا سَابِغَ سَبْعَةٍ مِنْ وَلَدِ مُقَرِّنٍ وَمَا لَنَا إِلَّا خَادِمٌ، فَلَطَمَ أَصْغَرَنَا وَجْهَهَا فَأَمَرَنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِعِقْقِهَا.

واتە: لە ھیلالی کوری یسافەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: لە مائی سویدی کوری موقەرین دابەزین، پیاویکی بە تەمەن لەوێ نامادەبوو کەنیزەکیکی لەگەڵ بوو زللەیکە دا لە روومەتی، ھەرگیز نەم دیوہ سوید بەقەد ئەو روژە ئەوئەندە زۆر توپە بێ، سوید وتی: ئەو نەتزانێ لێدان لە کەنیزەک و بەندە کاریکی خراپە چ جایی لە روومەتی کە کاریکی زۆر زۆر بەدتر و خراپ تر و نالەبارترە، ئیمە ھەوت کوری موقەرین بووین تەنھا خزمەتکارێکمان ھەبوو خزمەتی دەکردین برا بچووکە کەمان زللەیکە دا لە روومەتی، پێغەمبەری خوا

صلى الله عليه وسلم فەرمانى پێ کردین لەسەر ئەو زلله نازادى بکەین. - ئیمەش نازادمان کرد -.

٥١٦٧ - (صحيح) عن معاوية بن سويد بن مقرن قال: لَطَمْتُ مَوْلى لَنَا، فَدَعَاهُ أبى وَدَعَانِي فَقَالَ: اقْتَصْ مِنْهُ، فَإِنَّا مَعْشَرَ بَنِي مُقَرِّنٍ كُنَّا سَبْعَةً عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَيْسَ لَنَا إِلَّا خَادِمٌ، فَلَطَمَهَا رَجُلٌ مِنَّا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (أَعْتَقُوهَا). قَالُوا: إِنَّهُ لَيْسَ لَنَا خَادِمٌ غَيْرَهَا. قَالَ: (فَلْتَخْذُمَهُمْ حَتَّى يَسْتَغْنُوا، فَإِذَا اسْتَغْنُوا فَلْيُعْتَقُوهَا).

واتە: لە موعاویەى کۆری سویدی کۆری موقەرینەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: خزمەتکارێکمان هەبوو زللهیهکم دا لە روومەتی، باوکم ئەویش و منیشی بانگ کرد وتی: ئادەى تۆلەى خۆتى لى بکەرەو، ئیمە کۆمەلى نەوى موقەرین هەوت کۆر بووین تەنها خزمەتکارێکمان هەبوو خزمەتى دەکردین، یەکی لە لە ئیمە زللهیهکی دا لە روومەتی، پیغمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووی: (نازادى بکەن). وتیان: جگە لەو خزمەتکاری ترمان نیە هەتا خزمەتمان بکات، فەرمووی: (دەى با خزمەتتان بکات هەتا پیوستان پییەتی، کاتی کە پیوستان پیی نەما ئەوکاتە نازادى بکەن).

٥١٦٨ - (صحيح) عن راذان قال: أَتَيْتُ ابْنَ عُمَرَ وَقَدْ أَعْتَقَ مَمْلُوكًا لَهُ فَأَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ عُودًا، أَوْ شَيْئًا، فَقَالَ: مَا لِي فِيهِ مِنَ الْأَجْرِ مَا يَسْوَى هَذَا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ لَطَمَ مَمْلُوكَهُ أَوْ ضَرَبَهُ فَكَفَّارَتُهُ أَنْ يُعْتَقَ).

واتە: لە (رازان)و دەگیرنەو، کە وتیەتی: چووم بۆ لای ئیبنو عومەر خزمەتکارێکی هەبوو نازادى کردبوو دارێک یان شتیکی بە دەستەو بوو دەبخشاند لەسەر زەوى، وتی: بەقەد ئەم دارە پاداشت لەسەر نازادکردنى ئەو خزمەتکارە

وەرناگرم - چونکە لە کە فارەتدا ئازادی کردبوو -، بۆ خۆم گویم لە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو: (هەرکەس زللەییە بدات لەروومەتی خزمەتکاری خۆی یان لێی بدات کە فارەتەکە ی بریتیە لەوەی ئازادی بکات).

### ئەوەی هاتووە دەربارەی دڵسۆزی بەندە بۆ گەورەکە

۱۳۶ - باب مَا جَاءَ فِي الْمَمْلُوكِ إِذَا نَصَحَ.

۵۱۶۹ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا نَصَحَ لِسَيِّدِهِ وَأَحْسَنَ عِبَادَةَ اللَّهِ فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ).

واتە: لە (عبد اللہ) ی کۆری عومەرەوێ رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێتی: (ئەو بەندەیی کە دڵسۆز و چاک بێ بۆ گەورەکە ی و مافی گەورەکە ی جێبەجێ بکات و بە جوانی خۆی گەورە بپەرستی ئەوێ دوو چەندان پاداشتی بۆ هەیە).

### باسی ئەوەی بەندەیی هەلگیریتەوێ لە گەورەکە

۱۳۷ - باب فِيمَنْ خَبَّ مَمْلُوكًا عَلَى مَوْلَاهُ.

۵۱۷۰ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ خَبَّ زَوْجَةً امْرِئٍ أَوْ مَمْلُوكَهُ فَلَيْسَ مِنَّا).

واتە: لە ئەبو هورەیرەوێ دەگیرنەو، کە وتوێتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووێتی: (هەرکەسێ ژنی پیاوێ هەلخەلەتێتی و خراپی بکات

و هه‌لگیریته‌وه لێی، یان به‌نده‌که‌ی وا لێ بکات ئه‌وه له‌سه‌ر سونهت و رێبازی ئێمه‌ نیه‌). - ژنه‌که‌ی هه‌لخه‌له‌تینی ته‌لاق‌ی لێ وه‌رگری خۆی بیه‌خواری یان بۆ یه‌کیکی تر، یان ژنه‌که‌ی یا به‌نده‌و که‌نیزه‌که‌ی هه‌لخه‌له‌تینی و کاری به‌دره‌وشتیان له‌گه‌ڵ بکات -.

## سه‌باره‌ت به‌ مۆله‌ت وه‌رگرتن

١٣٨ - باب فی الاستئذان.

٥١٧١ - (صحیح) عن أنس بن مالك: أَنَّ رَجُلًا اطَّلَعَ مِنْ بَعْضِ حُجَرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَامَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمِّشَقِصٍ أَوْ مَشَاقِصَ، قَالَ: فَكَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْتَلُهُ لِيَطْعَنَهُ.

واته: له ئه‌نسه‌ی کوری مالیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتیه‌تی: پیاوی به‌ی مۆله‌ت سه‌یری یه‌کێ له‌ هۆده‌کانی پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم ده‌کرد، پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم به‌ سه‌ره‌ رمیکه‌وه بۆی هه‌ستا، وتی: وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیستا چاوم له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم یه‌ که‌ چۆن به‌ ماته‌ مات بۆی چوو تا له‌پ بیکات به‌ چاویدا.

٥١٧٢ - (صحیح) عن أبو هريرة، أنه سمع النبي صلى الله عليه وسلم يقول: (مَنْ اطَّلَعَ فِي دَارِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَقَفَّأُوا عَيْنَهُ فَقَدْ هَدَرَتْ عَيْنُهُ).

واته: له ئه‌بو هورهیره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که له‌ پێغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم بیستوه ده‌یفه‌رموو: (هه‌رکس سه‌یری مالی قه‌ومی یان که‌سی بکات به‌ی مۆله‌تی ئه‌وان نه‌گه‌ر چاویان کوێر کرد هیه‌چ تاوانیکیان له‌سه‌ر نیه‌و به‌ هه‌دره‌ دره‌وات).

٥١٧٣ - (ضعیف) عن أبو هريرة، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا دَخَلَ الْبَصْرُ فَلَا إِذْنَ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (نہ گہر سہیری ناو مالہکھی کرد ئیتر مؤلہت وەرگرتن ہیچ مانایہ کی نیہ). - چونکہ وەك ئەوہ وایہ چویتیہ ژوورہوہ - .

٥١٧٤ - (صحیح) عن هزبل قال: جَاءَ رَجُلٌ - قَالَ عُثْمَانُ: سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ - فَوَقَّفَ عَلَى بَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَسْتَأْذِنُ، فَقَامَ عَلَى الْبَابِ - قَالَ عُثْمَانُ: مُسْتَقْبِلَ الْبَابِ - فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (هَكَذَا عَنْكَ أَوْ هَكَذَا، فَأَمَّا الْإِسْتِئْذَانُ مِنَ النَّظَرِ).

واتہ: لہ ہوزیلہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیاوی ہات - (عثمان) وتی: سہعدی کوپی ثہبی وەقاص - لہبہردہم دەرگای مالی پیغہمبہرا صلی اللہ علیہ وسلم راوہستا داوای مؤلہتی چوونہ ژوورہوہی کرد، (عثمان) وتی: روو بہرووی دەرگا کہ راوہساتا، پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم پیی فہرموو: (یان لہم لای دەرگا کہوہ راوہستہ یان لہو لایہوہ چونکہ مؤلہت وەرگرتن لہبہر چاو دانراوہ). - نہ گہر سہیری ناو مالہکھی کرد ئیتر مؤلہت وەرگرتن مانایہ کی نیہ - .

٥١٧٥ - عَنْ سَعْدٍ، نَحْوَهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.



## باسی چۆنیهتی مۆلەت وەرگرتن

۱۳۹ - باب کَيْفَ الْإِسْتِئْذَانُ.

٥١٧٦ - (صحيح) عن كلدة بن حنبل: أَنَّ صَفْوَانَ بْنَ أُمَيَّةَ بَعَثَهُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِلَبَنٍ وَجَدَايَةٍ وَضَعَايِسَ، وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِأَعْلَى مَكَّةَ، فَدَخَلْتُ وَلَمْ أَسْلَمْ، فَقَالَ (ارْجِعْ فَقُلِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). وَذَاكَ بَعْدَ مَا أَسْلَمَ صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ.

واته: له که له دهی کورې حهنبه له وه ده گپړ نه وه، که سه فوانی کورې نومه ییه هه ندی شیر و گوشتی به چکه ناسک و خه یاری بچوکی پيدا نارد بو پتغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، نه ویش له وکاته ده له سه رووی مه که که وه بوو، چوومه ژوور وه بو لای سلاوم نه کرد، فهرمووی: (بگه پړه وه بلې: (سلام علیکم) سلاوی خواتان له سه ربوح). نه مه له دواي نه وه روویدا که سه فوان موسولمان بوو.

٥١٧٧ - (صحيح) عن رجل من بنى عامر: أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي بَيْتٍ، فَقَالَ: أَلِجْ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِخَادِمِهِ: (اخْرُجْ إِلَى هَذَا فَعَلِّمُهُ الْإِسْتِئْذَانَ، فَقُلْ لَهُ: قُلِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَلَا دَخُلْ؟). فَسَمِعَهُ الرَّجُلُ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَلَا دَخُلْ؟ فَأَذِنَ لَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَدَخَلَ.

واته: له پیاوړتکي نه وهی عامیره وه ده گټړ نه وه، که پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم له مالّه وه بوو، نه ویش چوه خزمه تی و مؤلّه تی وهرگرت و گوتی: نه ری بیمه ژووره وه؟ پیغهمبه ری خوا صلی الله علیه وسلم به خزمه تکاره کی فدرموو: (بچو به دهم ثم پیاوه فیری مؤلّت وهرگرتنی بکه، پیی بلی:

کہ بلی: سلاوی خواتان لی بی، نایا روخست ہئیہ بیہ ژوورہوہ؟ پیاوہ کہ گوی لی بو گوتی: سلاوی خواتان لی بی، روخست ہئیہ بیہ ژوورہوہ؟ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ریگہی پیداو چووہ ژوورہوہ.

۵۱۷۸ - عن ربیع بن حراش قال: أَنَّ رَجُلًا مِنْ بَنِي عَامِرٍ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مِمَّعَنَاهُ.

واتہ: لہ ربعی کوری حیراشوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیاوکی نہوہی عامیر ہاتہ خزمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم داوای مؤلہتی چوونہ ژوورہوہی کرد، جا راوی بہ ہمان مانا فہرمودہی پیشووی گیرایہوہ.

۵۱۷۹ - عن رجل من بني عامر: أَنَّهُ اسْتَأْذَنَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِمَّعَنَاهُ. قَالَ: فَسَمِعْتُهُ، فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟

واتہ: لہ پیاوکی نہوہی عامیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ چووتہ خزمہت پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم داوای مؤلہتی چوونہ ژوورہوہی کرد ...، وتی: گویم لی بو وتم: سلاوی خواتان لی بی، روخست ہئیہ بیہ ژوورہوہ؟.

## باسی پیاو چه‌ند جار داوای مؤله‌ت بکات.

### ١٤٠ - باب کَم مَرَّةً يُسَلِّمُ الرَّجُلُ فِي الْإِسْتِثْدَانِ.

٥١٨٠ - (صحیح) عن أبو سعيد الخدري قال: كُنْتُ جَالِسًا فِي مَجْلِسٍ مِنْ مَجَالِسِ الْأَنْصَارِ، فَجَاءَ أَبُو مُوسَى فَرَعَا، فَقُلْنَا لَهُ: مَا أَفْرَعَكَ؟ قَالَ: أَمَرَنِي عُمَرُ أَنْ آتِيَهُ، فَأَتَيْتُهُ، فَاسْتَأْذَنْتُ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، فَرَجَعْتُ، فَقَالَ: مَا مَنَعَكَ أَنْ تَأْتِيَنِي؟ قُلْتُ: قَدْ جِئْتُ فَاسْتَأْذَنْتُ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ لِي، وَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِذَا اسْتَأْذَنْ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنْ لَهُ فَلْيَرْجِعْ). قَالَ: لَتَأْتِيَنِي عَلَى هَذَا بِالْبَيِّنَةِ، قَالَ: فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: لَا يَقُومُ مَعَكَ إِلَّا أَصْغَرُ الْقَوْمِ. قَالَ: فَقَامَ أَبُو سَعِيدٍ مَعَهُ فَشَهِدَ لَهُ.

واته: له نه‌بو سه‌عیدی خودریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: له به‌کی له کۆر و دانیشتنه‌کانی نه‌نصاردا دانیشتبووم، نه‌بو موسا به‌ ترس و شله‌ژاوی هات به‌ره‌و لایمان، پیمان وت: بۆ وا په‌شو‌کاوی له‌چی ده‌ترسی؟ وتی: پیشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی ناردبووی به‌ دوامدا فرمانی پی کردووم که برۆم بۆ لای، منیش روشتم بۆ خزمه‌تی سی جار داوای مؤله‌تی چوونه‌ژووره‌وم کرد، رینگه‌یان پی نه‌دام برۆمه ژووره‌وه، ئیتر گه‌پامه‌وه، دیسان ناردیه‌وه به‌ شوینمدا که چووم وتی: چی رینگری لی کردی پیشتر نه‌هاتی؟ وتم: هاتم سی جار داوای مؤله‌تم کرد به‌لام رینگه‌یان پی نه‌دام بویه منیش گه‌پامه‌وه، چونکه به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموویه‌تی: (نه‌گه‌ر به‌کی له‌نیوه سی جار داوای مؤله‌تی چوونه‌ژووره‌وی کرد به‌لام رینگه‌یان نه‌دا نه‌وه با بگه‌رپته‌وه). پیشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی وتی: له‌سه‌ر ئهم فرمایشته به‌لگه‌ بینه‌ نه‌گینا نازارت ده‌ده‌م، راوی وتی: نه‌بو سه‌عید وتی: ده‌بی بچوکترین که‌سی ئهم کۆره شایه‌تیت بۆ بدات واته گه‌وره‌و بچوکی ئهم کۆره شاره‌زای نه‌و فرمووده‌ن، راوی وتی: جا نه‌بو سه‌عید هه‌ستا له‌ته‌کی روشت شایه‌تی بۆ دا.

٥١٨١ - (حسن الإسناد) عن أبو موسى: أَنَّهُ أَتَى عُمَرَ فَاسْتَأْذَنَ ثَلَاثًا، فَقَالَ: يَسْتَأْذِنُ أَبُو مُوسَى، يَسْتَأْذِنُ الْأَشْعَرِيُّ، يَسْتَأْذِنُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ، فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ، فَارْجَعَ، فَبَعَثَ إِلَيْهِ عُمَرُ: مَا رَدَّكَ؟ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (يَسْتَأْذِنُ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا، فَإِنْ أُذِنَ لَهُ، وَإِلَّا فَلْيَرْجِعْ). قَالَ: انْتَنِي بَيْنِي عَلَى هَذَا، فَذَهَبَ، ثُمَّ رَجَعَ، فَقَالَ: هَذَا أَبِي، فَقَالَ أَبِي: يَا عُمَرُ لَا تَكُنْ عَذَابًا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ عُمَرُ: لَا أَكُونُ عَذَابًا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ئەبو موساو ده‌گێرنه‌وه، که روشتوه بو پيشه‌وا عومەر ره‌زای خوای لی بی سێ جار داوای مۆله‌تی چوونه‌ژووره‌وی کرد، وتی: ئەبو موسا داوای هاتنه‌ژووره‌وه ده‌کات، نه‌شعه‌ری داوای مۆله‌تی هاتنه‌ژووره‌وه ده‌کات، (عبد الله) ی کورپی قه‌یس داوای مۆله‌تی هاتنه‌ژووره‌وه ده‌کات، به‌لام رینگه‌یان پێ نه‌دا، نه‌ویش گه‌رپایه‌وه، پيشه‌وا عومەر ره‌زای خوای لی بی ناردی به‌ دوایدا، که هات وتی: وتی: پيغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمویه‌تی: (ئه‌گه‌ر یه‌کێ له‌ ئێوه سێ جار داوای مۆله‌تی چوونه‌ژووره‌وی کرد به‌لام رینگه‌یان نه‌دا ئه‌وه با بگه‌رپته‌وه). پيشه‌وا عومەر ره‌زای خوای لی بی وتی: له‌سه‌ر ئهم فەرمايشته به‌لگه‌ پینه‌ نه‌گینا ئازارت ده‌ده‌م، نه‌یش روشت و گه‌رپایه‌وه، وتی: ئه‌وه ئوبه‌ی شایه‌ته، ئوبه‌ی وتی: ئه‌ی عومەر مه‌به‌ به‌هوی سزاو ئازار بو هاوه‌لانی پيغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم، پيشه‌وا عومەر ره‌زای خوای لی بی وتی: باشه هه‌رگیز نابم به‌هوی سزاو ئازار بو هاوه‌لانی پيغه‌مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم.

٥١٨٢ - (صحيح) عن عبيد بن عمير: أَنَّ أَبَا مُوسَى اسْتَأْذَنَ عَلَى عُمَرَ، بِهَذِهِ الْقِصَّةِ. قَالَ فِيهِ: فَأَنْطَلَقَ بِأَيِّ سَعِيدٍ، فَشَهِدَ لَهُ، فَقَالَ: أَخَفِيَ عَلَيَّ هَذَا مِنْ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَلْهَانِي السَّقْفُ بِالْأَسْوَاقِ، وَلَكِنْ سَلَّمَ مَا شِئْتَ وَلَا تَسْتَأْذِنُ.

واته: له عوبه‌یدی کۆری عومه‌یره‌وه ده‌گیرانه‌وه، که ئه‌بو موسا داوای مۆله‌تی چوونه‌ژووره‌وی کرد له پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی، جا راوی به‌ هه‌مان مانا فهرموده‌ی پێشووی گیرایه‌وه. له فهرموده‌که‌یدا وتی: ئه‌بو سه‌عیدی له‌ گه‌ڵ خۆی برد شایه‌تی بۆ دا، پێشه‌وا عومه‌ر وتی: ئه‌و فهرموده‌م له‌ کیس چووه‌ که فهرمانی پیغه‌مبه‌ری خوایه‌ صلی الله علیه وسلم به‌هۆی سه‌رقالی بازرگانی و مامه‌له‌ی بازارپه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ویستت سلاو بکه‌و داوای مۆله‌ت مه‌که‌و وه‌ره‌ بۆ لام.

٥١٨٣ - (صحیح الإسناد) عن أبو موسى، بِهَذِهِ الْقِصَّةِ، قَالَ: فَقَالَ عُمَرُ لِأَبِي مُوسَى: إِنِّي لَمْ أَتَّهِمْكَ، وَلَكِنَّ الْحَدِيثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَدِيدٌ.

واته: له ئه‌بو موسا - ی ئه‌شعهریه - وه ده‌گیرانه‌وه، جا راوی به‌ هه‌مان مانا به‌سه‌رهاتی پێشووی گیرایه‌وه. راوی وتی: پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی به‌ ئه‌بو موسای فهرموو من تۆ تاوانبار ناکه‌م و گومانت لی ناکه‌م له‌باره‌ی ئه‌م فهرموده‌وه، به‌لام هه‌ز ده‌که‌م به‌سلمی و فهرموده‌ گیرانه‌وه له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ صلی الله علیه وسلم قورسه‌ هه‌روا ئاسان نیه‌.

٥١٨٤ - (صحیح الإسناد) عن ربيعة بن عبد الرحمن، عن غير واحد من علمائهم في هذا، فَقَالَ عُمَرُ لِأَبِي مُوسَى: أَمَا إِنِّي لَمْ أَتَّهِمْكَ وَلَكِنْ خَشِيتُ أَنْ يَتَقَوَّلَ النَّاسُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ره‌بیعه‌ی کۆری (عبد الرحمن) وه، له جگه‌ له‌یه‌کی له‌ زاناکانیانه‌وه فهرموده‌ی پێشووه‌اتوه، پێشه‌وا عومه‌ر ره‌زای خوای لی بی به‌ ئه‌بو موسای وت: من تۆ تاوانبار ناکه‌م و گومانت لی ناکه‌م له‌باره‌ی ئه‌م فهرموده‌وه، به‌لام ده‌ترسم خه‌لك به‌ناوی پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ صلی الله علیه وسلم درۆ بکه‌ن.

۵۱۸۵ - (ضعیف الإسناد) عن قیس بن سعد قال: زَارَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي مَنْزِلِنَا فَقَالَ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). فَرَدَّ سَعْدٌ رَدًّا خَفِيًّا. قَالَ قَيْسٌ: فَقُلْتُ: أَلَا تَأْذُنُ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ذَرُهُ يُكْثِرْ عَلَيْنَا مِنَ السَّلَامِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). فَرَدَّ سَعْدٌ رَدًّا خَفِيًّا، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). ثُمَّ رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَاتَّبَعَهُ سَعْدٌ، فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي كُنْتُ أَسْمَعُ تَسْلِيمَكَ وَأَرُدُّ عَلَيْكَ رَدًّا خَفِيًّا لِتُكْثِرَ عَلَيْنَا مِنَ السَّلَامِ. قَالَ: فَانْصَرَفَ مَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَرَ لَهُ سَعْدٌ بِغَسَلٍ، فَاغْتَسَلَ، ثُمَّ نَاوَلَهُ مِلْحَفَةً مَضْبُوعَةً بِزَعْفَرَانٍ أَوْ وَرْسٍ فَاشْتَمَلَ بِهَا، ثُمَّ رَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: (اللَّهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ عَلَى آلِ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ). قَالَ: ثُمَّ أَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الطَّعَامِ فَلَمَّا أَرَادَ الْإِنْصِرَافَ قَرَّبَ لَهُ سَعْدٌ حِمَارًا قَدْ وَطَأَ عَلَيْهِ بِقَطِيفَةٍ فَرَكِبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ قَيْسٌ: فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (ارْكَبْ). فَأَبَيْتُ، ثُمَّ قَالَ: (إِمَّا أَنْ تَرْكَبَ وَإِمَّا أَنْ تَنْصَرِفَ). قَالَ: فَانْصَرَفْتُ.

واته: لہ قہیسی کوری سہعدہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سہردانی کردین ہات بو مالمان فہرموی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). راوی وتی: سہعد تہوہندہ بہ ہیواشی ولامی دایہوہ پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گوی لئی نہبو، قہیس وتی: وتم: ثایا مؤلہتی پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم نادہی بیئتہزورہوہ! وتی: وازی لی بیئہ با سلای زورمان لی بکات خیری زیاترمان بگات، بو دووہم جار پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). سہعد تہوہندہ بہ ہیواشی ولامی دایہوہ پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم گوی لئی نہبو، لہپاشدا بو سیئہم جار پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). ئینجا گہرایہوہ، سہعد بہ پلہ شوئنی

كهوت وتی: ئەي پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم، سلاوه‌كانتم گوی  
 لی بوو بەلام من به هیواشی وه‌لامم دایته‌وه بو ئەوه‌ی سلاوی زۆرمان لی  
 بکه‌یت و خیری زیاترمان بگات، راوی وتی: پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه  
 وسلم گه‌رايه‌وه له‌ته‌کی رۆشت بۆ مالیان، سه‌عد داوای لی کرد خۆی بشوات،  
 ئەویش خۆی شت، پۆشاکێکی نه‌رمی به‌ زه‌عه‌فران یان وه‌رس ره‌نگ کراوی دایه  
 بۆ ئەوه‌ی بیپێچي به‌ خۆیه‌وه، له‌پاشدا پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم  
 هه‌ردوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه ده‌یفه‌رموو: (خودایه سه‌لاوات و ره‌حه‌ت و خیر و  
 به‌ره‌که‌ت برژێنه به‌سه‌ر خانه‌واده‌و که‌سوکاری سه‌عدی کۆری عوباده‌دا). راوی  
 وتی: له‌پاشدا نانی بۆ هیناو نانی خوارد، کاتی که‌ ویستی ته‌شرف به‌ریت و  
 بگه‌رپێته‌وه بۆ مالی خۆی سه‌عد گوێدرێژێکی لی نزیک کرده‌وه قه‌یفه‌یه‌کی  
 خسته‌ سه‌ر پشتی بۆ لانه‌وه‌ی نه‌رم بیته‌ بۆ سواری، جا وتی قوربان سواریه،  
 پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم سواری گوێدرێژه‌که‌ بوو، سه‌عد وتی:  
 ئەي قه‌یس، پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم ره‌وانه‌ بکه‌ و هاوپی به،  
 قه‌یس وتی: پيغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم پیی فه‌رموو: (تۆش سواریه  
 له‌گه‌لم). منیش سوار نه‌بووم وه‌ک رێژی بۆی، له‌پاشدا فه‌رموو: (یان سواریه  
 یا برۆره‌وه بۆ ماله‌وه). قه‌یس وتی: منیش رۆشتمه‌وه بۆ ماله‌وه.

٥١٨٦ - (صحيح) عن عبد الله بن بسر قال: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا أَتَى بَابَ قَوْمٍ لَمْ يَسْتَقْبِلِ الْبَابَ مِنْ تِلْقَاءِ وَجْهِهِ، وَلَكِنْ مِنْ رُكْنِهِ الْأَيْمَنِ أَوِ الْأَيْسَرِ، وَيَقُولُ: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). وَذَلِكَ أَنَّ الدُّورَ لَمْ يَكُنْ عَلَيْهَا يَوْمَئِذٍ سُتُورٌ.

واته: له (عبد الله) ی کۆری بوسره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که‌ وتویه‌تی: کاتی پيغه‌مبه‌ری  
 خوا صلی الله علیه وسلم ده‌چوو بۆ مالی روو به‌رووی ده‌رگاکیان رانه‌ده‌وه‌ستا  
 به‌لکو له‌ سوچی لای راست یان لای چه‌پی ده‌رگاکه‌وه راده‌وه‌ستا، جا ده‌یفه‌رموو:  
 (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). ئەو کاته‌ ده‌رگای ماله‌کان په‌رده‌یان نه‌بووه.

## باسی مۆلەت وەرگرتن بە دان لەدەرگا.

١٤١ - باب الرَّجُلُ يَسْتَأْذِنُ بِالذَّقِّ.

٥١٨٧ - (صحيح) عن جابر: أَنَّهُ ذَهَبَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي دَيْنِ أَبِيهِ، فَدَقَّقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: (مَنْ هَذَا؟). قُلْتُ: أَنَا. قَالَ: (أَنَا أَنَا). كَأَنَّهُ كَرِهَهُ.

واتە: لە جابیرەو دەگیرنەو، کە روشتو بۆ خزمەت پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بۆ قەرزێکی باوکی، جابیر وتی: دام لەدەرگا، فەرمووی: (ئەو کێ یە؟) وتم: منم، فەرمووی: (منم منم) وەك بلیی پیی ناخۆش ییت - دەبی بوتریت من فلان کەسم -.

## باسی دان لەدەرگا لەکاتی مۆلەت وەرگرتن دا.

١٤٢ - باب دَقُّ الْبَابِ عِنْدَ الْإِسْتِئْذَانِ.

٥١٨٨ - (حسن الإسناد) عن نافع بن عبد الحارث قال: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَتَّى دَخَلْتُ حَائِطًا، فَقَالَ لِي: (أَمْسِكِ الْبَابَ). فَضْرَبَ الْبَابَ، فَقُلْتُ: (مَنْ هَذَا?).

واتە: لە نافیعی کوری (عبد الحارث)ەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: لە خزمەت پیغەمبەری خوادا صلی اللہ علیہ وسلم دەرجوین هەتا چووینە ناو باخیکەو، پیی فەرمووم: (دەرگای باخەکە داخە لەناووە). لە دەرگاکە درا، وتم: (ئەو کێ یە؟).



**ئەگەر کەسێ بانگ بکەیت،  
ئایا ئەو دەبێتە مۆلەت بۆی.**

١٤٣ - باب فی الرَّجُلِ يُدْعَى؛ أَيْكُونُ ذَلِكَ إِذْنُهُ.

٥١٨٩ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (رَسُولُ الرَّجُلِ إِلَى الرَّجُلِ إِذْنُهُ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووەتی: (کەسێ فروستادەبە بنێڕ بەشۆین کەسێکدا بانگی بکات بۆ لای، کە هات داوای مۆلەت وەرگرتنی ناوی).

٥١٩٠ - (صحیح بما قبله) عن أبو هريرة قال: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ، فَجَاءَ مَعَ الرَّسُولِ فَإِنَّ ذَلِكَ لَهُ إِذْنٌ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگێرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرمووەتی: (ئەگەر کەسێ لەئێوە بانگ کرا بۆ دەعوەتی نان خواردن، لەگەڵ فروستادەکەدا هات ئەو مۆلەت وەرگرتنی ناوی).

## باسی مؤلہت وہرگرتن کہ سی کاتہ.

۱۴۴ - باب الإستئذان فی العورات الثلاث.

۵۱۹۱ - (صحيح الإسناد موقوف) عن ابن عباس قال: لَمْ يُؤْمَرْ بِهَا أَكْثَرُ النَّاسِ آيَةُ الإِذْنِ، وَإِنِّي لَأَمُرُّ جَارِيَتِي هَذِهِ تَسْتَأْذِنُ عَلَيَّ.

واتہ: لہ (عبد اللہ) کوری عہباسوہ رہزای خویان لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: ئایہتی داوای رینگہ پیدان زور کہس جیبہ جی ناکہن، بہ لام من فہرمانم کردوہ بہ کہنیزہ کہم کاتی ہات بو لام لہو سی کاتہ دا داوای مؤلہت بکات. - سی کاتہ کہش وہک لہ ئایہتی: (۵۸) ی سورہتی (النور) دا ہاتوہ فہرمودہی دواتر باسی دہکات -.

۵۱۹۲ - (حسن الإسناد موقوف) عن عكرمة: أَنَّ نَفَرًا مِنْ أَهْلِ الْعِرَاقِ قَالُوا: يَا ابْنَ عَبَّاسٍ كَيْفَ تَرَى فِي هَذِهِ الْآيَةِ الَّتِي أُمِرْنَا فِيهَا بِمَا أُمِرْنَا وَلَا يَعْمَلُ بِهَا أَحَدٌ؟ قَوْلُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ) قَرَأَ الْقَعْنَبِيُّ إِلَى (عَلِيمٍ حَكِيمٍ) قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: إِنَّ اللَّهَ حَلِيمٌ رَحِيمٌ بِالْمُؤْمِنِينَ يُحِبُّ السِّرَّ، وَكَانَ النَّاسُ لَيْسَ لِبُيُوتِهِمْ سُتُورٌ وَلَا حِجَالٌ، فَرُبَّمَا دَخَلَ الْخَادِمُ أَوْ الْوَلَدُ أَوْ يَتِيمُهُ الرَّجُلِ وَالرَّجُلُ عَلَى أَهْلِهِ، فَأَمَرَهُمُ اللَّهُ بِالِاسْتِئْذَانِ فِي تِلْكَ الْعَوْرَاتِ، فَجَاءَهُمُ اللَّهُ بِالسُّتُورِ وَالْخَيْرِ فَلَمْ أَرِ أَحَدًا يَعْمَلُ بِذَلِكَ بَعْدُ.

واته: له عیكریمه‌وه ده‌گیرنه‌وه، كه چه‌ند كه‌سێ له خه‌لكی عێراق وتیان: ئه‌ی ئیبنو عه‌باس رات چۆ یه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ئایه‌ته‌ كه‌ فەرمانمان پێ ده‌كات فەرمان بکه‌ین به‌ به‌نده‌و كه‌نیزه‌كانمان دواى مؤلّه‌ت بکه‌ن بۆ هاته‌نه‌ لامان له‌م سێ كاتانه‌دا به‌لام هه‌یچ كه‌سێ له‌ ئیمه‌ جیبه‌جی ناكات؟ فەرمايشتی خواى گه‌وره‌:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَفْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهِيرَةِ وَمِن بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَفُوتٌ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ سورة النور: ٥٨.

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمانتان هه‌ناوه‌! با ئه‌و خزمه‌تکارو منداڵانه‌تان كه‌ نه‌گه‌یشتونته‌ ته‌مه‌نى باڵغ بوون له‌ سێ كاتدا مؤلّه‌ت بخوزان له‌ چوونه‌ ژوورى تايبه‌تى نوستنى دايك و باوك: پێش نوێژى به‌يانى، كاتى نيوه‌رۆ له‌به‌ر گه‌رماو بۆ هه‌وانه‌وه‌ پۆشاك داده‌نێن، له‌ دواى نوێژى خه‌وتنان، ئه‌م سێ كاته‌ هه‌وره‌تن بۆ ئیوه‌، له‌ دواى ئه‌و سێ كاته‌ ئیتر تاوان له‌سه‌ر ئیوه‌ ئه‌وان نیه‌بگه‌رێن به‌سه‌ر یه‌كترداو بچن بۆلاى یه‌كتر، ئا به‌م شیویه‌ خوا ئایه‌ته‌كانتان بۆ روون ده‌كاته‌وه‌، خواى گه‌وره‌ زاناو دانايه‌.

ئیبنو عه‌باس وتی: خواى گه‌وره‌ هه‌یدى و ئارام و به‌خشنده‌و به‌ به‌زه‌ییه‌ به‌رامبه‌ر به‌ باوه‌رداران په‌رده‌پۆشى و خۆداپۆشىنى خۆش ده‌وى، ئه‌وكاته‌ خه‌لكه‌كه‌ ماله‌كانیان پێ په‌رده‌ بوو جارى وا ده‌بوو پیاو له‌گه‌ڵ هاوسه‌رى خۆى جووت ده‌بوو خزمه‌تكار و به‌نده‌ یان ئه‌و هه‌تیوانه‌ی كه‌ به‌خۆیان ده‌کردن له‌وكاتانه‌دا خۆیان ده‌کرد به‌ ژووردا، بۆیه‌ خواى گه‌وره‌ فەرمانى پێ كردن مؤلّه‌ت وه‌رگرن، به‌لام دواى ئه‌وه‌ی كه‌ خواى گه‌وره‌ خه‌یر و به‌ره‌كه‌تى رژاند به‌سه‌ر موسولماناندا ده‌وله‌مه‌ند بوون و ده‌رگا‌و په‌نجه‌ره‌یان كرد بۆ ماله‌كانیان و په‌رده‌یان داده‌دايه‌وه‌ ئیتر نه‌م ده‌بینى هه‌یچ كه‌سێ ئه‌وه‌ جیبه‌جی بكات چونكه‌ پێوستى به‌ مؤلّه‌ت وه‌رگرتن نه‌ده‌کرد.

## سہارہت بہ بلاوکردنہوی سلاو.

۱۴۵ - باب فی إفشاء السلام.

۵۱۹۳ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَفَلَا أَدْلُكُمْ عَلَى أَمْرٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتویہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (سویند بہ (اللہ) کہ نہ فسی منی بہ دہستہ ناچنہ بہہشتہوہ ہتا باوہر نہہینن، باوہریش ناہینن تا کو یہ کترتان خوش نہویت، تابا شتیکتان پی نشان بدم نہ گہر جیبہجیتان کرد یہ کترتان خوش بویت؟ سلاو لہناو خوٹاندا بلاو بکہنہوہ).

۵۱۹۴ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو: أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَيُّ الْإِسْلَامِ خَيْرٌ؟ قَالَ: (تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلَامَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ).

واتہ: لہ (عبد اللہ)ی کوپی عہمرہوہ دہگیرنہوہ، کہ پیاوئ لہ پیغہمبہری خوی صلی اللہ علیہ وسلم پرسی: کام نیسلام خیر و چاکہ؟ فہرمووی: (خواردن ببہخشہو، سلاو بکہ لہو کہسہی کہ دہیناسی وہ لہو کہسہش کہ نایناسی).

## باسی سلاوکردن چۆنە؟

### ١٤٦ - باب كَيْفَ السَّلَام؟

٥١٩٥ - (صحيح) عن عمران بن حصين قال: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. فَقَرَدَ عَلَيْهِ السَّلَامَ، ثُمَّ جَلَسَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (عَشْرُ). ثُمَّ جَاءَ آخَرُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ. فَقَرَدَ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ، فَقَالَ: (عَشْرُونَ). ثُمَّ جَاءَ آخَرُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. فَقَرَدَ عَلَيْهِ، فَجَلَسَ، فَقَالَ (ثَلَاثُونَ).

واتە: له عیمەری کۆری حوسەینەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: پیاوی هات بو خزمەت پیغمبەری خوای صلی اللہ علیہ وسلم، وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ)، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وەلامی دایەو، دانیش، فەرمووی: (دە چاکە)، یەکیکی تر هات و وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) وەلامی دایەو، دانیش، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (بیست چاکە)، یەکیکی تر هات و وتی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)، وەلامی دایەو، دانیش، پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (سی چاکە).

٥١٩٦ - (ضعيف الإسناد) عن سهل بن معاذ بن أنس، عن أبيه، عن النبي صلى الله عليه وسلم، مِمَعْنَاهُ، زَادَ: ثُمَّ أَتَى آخَرَ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ وَمَغْفِرَتُهُ فَقَالَ: (أَرْبَعُونَ). قَالَ: (هَكَذَا تَكُونُ الْفَضَائِلُ).

واتە: له سهەلی کۆری (معاذی) کۆری ئەنەسەو، له وباوکیەو دەگیرنەو، کە پیغمبەری خوای صلی اللہ علیہ وسلم، جا راوی فەرموودە پیشووی بە هەمان مان گیرایەو، ئەمە ی بو زیاد کرد: یەکیکی تر هات و وتی:

(السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)، پێغه مبه‌ر صلى الله عليه وسلم  
 فەرمووی: (چل چاکە). فەرمووی: (بەم شیوێ بە پێی سلاوێ که پاداشت زیاد  
 دەکات).

### سەبارەت بە فەزلی ئەوانە ی لە پێشەوێ سلاو دەکەن.

#### ١٤٧ - باب فی فضل من بدأ بالسلام

٥١٩٧ - (صحیح) عن أبو أمانة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: أن  
 النبي صلى الله عليه وسلم قال: (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِاللَّهِ مَنْ بَدَأَهُمْ بِالسَّلَامِ).

واتە: لە ئەبو ئومامەوێ دەگیرنەو، که وتوێتی: پێغه مبه‌ری خوا صلى الله  
 عليه وسلم فەرموویەتی: (لە پێشترینی که سانیکی لەلای خوای گەورە ئەوانەن  
 که لە پێشدا سلاوتان لی دەکەن).

### سەبارەت بە کێ لە پێشترە سلاوی لی بکری.

#### ١٤٨ - باب مَنْ أَوْلَى بِالسَّلَامِ

٥١٩٨ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم:  
 (يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەوێ دەگیرنەو، که وتوێتی: پێغه مبه‌ری خوا صلى الله عليه وسلم  
 فەرموویەتی: (با بچوک سلاو بکات لە گەورە، ئەوێ که تی دەپەرێ  
 سلاو بکات لەوێ دانیشتوو، کەم سلاو بکات لە زۆر).

۵۱۹۹ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (يُسَلَّمُ الرَّكِبُ عَلَى الْمَاشِي).

واتہ: لہ تہو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہتی: (با سوار سلاو بکات لہ پیادہ).

### تہ گہر کہ سن لہ کہ سن جیابوویہوہ لہ پاشدا پی گہیشٹہوہ نایا سلاوی لی بکات؟

۱۴۹ - باب فِي الرَّجُلِ يُفَارِقُ الرَّجُلَ ثُمَّ يَلْقَاهُ، أَيْسَلِّمُ عَلَيْهِ؟

۵۲۰۰ - (صحیح موقوفا مرفوعا) عن أبو هريرة قال: إِذَا لَقِيَ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ فَإِنْ حَالَتْ بَيْنَهُمَا شَجَرَةٌ أَوْ جِدَارٌ أَوْ حَجَرٌ، ثُمَّ لَقِيَهُ فَلْيُسَلِّمْ عَلَيْهِ أَيْضًا.

واتہ: لہ تہو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتوہتی: تہ گہر کہ سن لہ تہو گہیشٹ بہ برا موسولمانہ کہی با سلاوی لی بکات، تہ گہر درہختی یان دیواری یان بہر دیکھی گہورہ کہوتہ نیوانیانہوہو لیکی جودا کردنہوہ، لہ پاشدا گہیشٹہوہ پی با دیسانہوہ سلاوی لی بکاتہوہ.

۵۲۰۱ - (صحیح) عن عمر: أَنَّهُ أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي مَشْرُبَةٍ لَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيَدْخُلُ عُمْرُ؟

واتہ: لہ پیشہوا عومہرہوہ رہزای خوی لی بی دہ گیرنہوہ، کہ چوہ بو خرمت پیغہمبہر صلی اللہ علیہ وسلم، لہوکاتہدا تہویش لہژووریکھی بہرزی خویدا بوہ، پیشہوا عومہر وتوہتی: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). نایا روخست ہہیہ عومہر بیتہژوورہوہ؟

## سہ بارہت بہ سلاو کردن لہ مندا لان.

۱۵۰ - باب فی السَّلامِ عَلَی الصَّبِّیَانِ.

۵۲۰۲ - (صحیح) عن أنس قال: أتى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى غُلَّامٍ يَلْعَبُونَ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ.

واتہ: لہ ٹہنہ سہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بہ لای مندا لاندا تی دہ پری سلاوی لی دہ کردن.

۵۲۰۳ - (صحیح) عن أنس قال: انْتَهَى إِلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا غُلَّامٌ فِي الْغُلَّامِ، فَسَلَّمَ عَلَيْنَا، ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِي فَأَرْسَلَنِي بِرِسَالَةٍ، وَقَعَدَ فِي ظِلِّ جِدَارٍ - أَوْ قَالِ إِلَى جِدَارٍ - حَتَّى رَجَعْتُ إِلَيْهِ.

واتہ: لہ ٹہنہ سہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: منال بووم لہ ناو مندا لاندا یاریم دہ کرد پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دای بہ لاماندا سلاوی لی کردین، لہ پاشدا دہستی گرتم و نامہیہ کی پیدا ناردم، خوشی لہ سیبہری دیواریکدا - یان لہ بن دیواریکدا - دانیشت ہتا گہرامہوہ بو لای.



## سەبارەت بە سلاوکردن لە ئافەرەتان.

### ١٥١ - باب فی السَّلامَ عَلَى النِّسَاءِ.

٥٢٠٤ - (صحیح) عن أسماء بنت یزید قال: مَرَّ عَلَيْنَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي نِسْوَةٍ فَسَلَّمَ عَلَيْنَا.

واتە: لە ئەسمائی کچی یەزیدەوێ دەگێرنەوێ، کە وتوێتی: لە گەڵ کۆمەڵی ژندا بووم پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بەلاماندا تێ پەڕی سلاوی لێ کردین.

## سەبارەت بە سلاوکردن لە خاوەن نامەکان.

### ١٥٢ - باب فی السَّلامَ عَلَى أَهْلِ الدِّمَةِ.

٥٢٠٥ - (صحیح) عن سهیل بن أبو صالح قال: خَرَجْتُ مَعَ أَبِي إِلَى الشَّامِ، فَجَعَلُوا يَمْرُونَ بِصَوَامِعَ فِيهَا نَصَارَى فَيَسْلُمُونَ عَلَيْهِمْ، فَقَالَ أَبِي: لَا تَبْدَءُوهُمْ بِالسَّلَامِ فَإِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ حَدَّثَنَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ (لَا تَبْدَءُوهُمْ بِالسَّلَامِ، وَإِذَا لَقِيتُمُوهُمْ فِي الطَّرِيقِ فَاضْطَرُّوهُمْ إِلَى أَضْيَقِ الطَّرِيقِ).

واتە: لە سوھەیلی کۆری ئەبو صالحەوێ دەگێرنەوێ، کە وتوێتی: لە گەڵ باوکم دەرچووین بۆ ولاتی شام، عەوامی گاوردەکان بەلای شوێنی خوا پەرستی گاوردەکاندا تێ دەپەڕین گاوری تێدا بوو سلاویان لێ دەکردن، باوکم وتی: ئێوە لەپێشەوێ سلاو مەکەن لە گاورد و جوله‌کە، چونکە ئەبو ھورەیرە لە پێغەمبەری خواوە صلی اللہ علیہ وسلم بۆی گێڕاينەوێ، کە فەرموویەتی: (ئێوە لەپێشەوێ

سلاویان لی مہ کن، نہ گہر لہ ریگادا پیان گہ یشتن ناچاران بکن با تہ نگترین ریگہوہ برؤن).

۵۲۰۶ - (صحیح) عن عبد الله بن عمر قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِنَّ الْيَهُودَ إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَحَدُهُمْ فَإِمَّا يَقُولُ: السَّامُ عَلَيْكُمْ، فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ).

واتہ: لہ (عبد اللہ) ی کوری عومہرہوہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتوہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (جولہ کہ کان نہ گہر کہ سیکیان سلاوتان لی بکن دہ لین: (خوا بتانکوڑیت) نیوہش بلین: (وہ نیوہش)

۵۲۰۷ - (صحیح) عن أنس: أَنَّ أَصْحَابَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالُوا لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ يُسَلِّمُونَ عَلَيْنَا فَكَيْفَ نَرُدُّ عَلَيْهِمْ؟ قَالَ: (قُولُوا: وَعَلَيْكُمْ).

واتہ: لہ نہ نہ سہوہ دہ گیرنہوہ، کہ هاوہ لان بہ پیغہ مہری خویان صلی اللہ علیہ وسلم وت: حاوہن نامہ کان سلاومان لی دہ کن چؤن وہ لامیان بدہینہوہ؟ فہرمووی: (بلین: وہ نیوہش).

## **سلاوی کەسی ئەگەر** **ویستی له نیو کۆریکدا هەستی بپروات** **١٥٣ - باب فی السَّلام إِذَا قَامَ مِنَ الْمَجْلِسِ.**

٥٢٠٨ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا انْتَهَى أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَجْلِسِ فَلْيُسَلِّمْ، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَقُومَ فَلْيُسَلِّمْ، فَلْيَسِتِ الْأُولَى بِأَحَقِّ مِنَ الْآخِرَةِ).

واته: له ئەبو هورەیرە دەگێرنەوه، کە وتویهتی: پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویهتی: (ئەگەر کەسێکتان گەیشته نیو کۆر و کۆمه‌لێک با سلاو بکات، کاتێ ویستی هەستی و بپروات با سلاو بکات، چونکه سلاوی یه‌که‌م له‌دووهم باشت‌ر نیه‌).

## **باسی وتنی: (عَلَيْكَ السَّلام) کراهەتی هه‌یه‌.**

### **١٥٤ - باب كَرَاهِيَّةُ أَنْ يَقُولَ عَلَيْكَ السَّلامُ.**

٥٢٠٩ - (صحیح) عن أبو جري الهجيمي قال: أَتَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقُلْتُ: عَلَيْكَ السَّلامُ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: (لَا تَقُلْ عَلَيْكَ السَّلامُ، فَإِنَّ عَلَيْكَ السَّلامَ تَحِيَّةَ الْمَوْتَى).

واته: له ئەبو جورەیی هوجەیمیه‌وه دەگێرنەوه، کە وتویهتی: چووم بۆ خزمەت پێغه مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم وتم: (عَلَيْكَ السَّلام). فەرمووی: (مه‌لێ: (عَلَيْكَ السَّلام) چونکه ئەوه سلاوی مردوانه‌). - به‌لکو بلێن: (السَّلامَ عَلَيْكُمْ). -

## ئوهی هاتوو ده باره ی یهکی له جیاتی کۆمهلی وهلام بداته وه ١٥٥ - باب ما جاء فی ردّ الواحد عن الجماعة.

٥٢١٠ - (صحیح) عن علي بن أبي طالب رضي الله عنه قال: (يُجْزَى عَنِ الْجَمَاعَةِ إِذَا مَرُّوا أَنْ يُسَلَّمَ أَحَدُهُمْ، وَيُجْزَى عَنِ الْجُلُوسِ أَنْ يَرُدَّ أَحَدُهُمْ).

واته: له پێشهوا عهلی کورپی (أبو طالب) وه رهزای خوای لی بی ده گیرنه وه، که وتویه تی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (کۆمهلی که تپیه رده بن به سه یه کیکیان سلاو بکات، ههروه ها دانیش توانیش یه کیکیان وه لام بداته وه به سه).

## سه باره ت به تهوکه کردن. ١٥٦ - باب فی المصاحفة.

٥٢١١ - (ضعیف) عن البراء بن عازب قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (إِذَا التَّقَى الْمُسْلِمَانِ فَتَصَافَحَا وَحَمِدَا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَاسْتَغْفَرَا غُفْرَ لُهُمَا).

واته: له بهرائی کورپی عازیه وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پێغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (ئه گهر دوو موسلمان به یه ک گهیشتن و دهستیان خسته ناو دهستی یه کتره وه سوپاسی خویان کردو داوای لی خوشبوونیان کرد ئه وه خوای گهوره له ههردووکیان خوشده بی).

۵۲۱۲ - (صحیح) عن البراء قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا).

واته: له به‌رائه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم  
فرموده‌تی: (هەر دوو موسلمانێ کاتی به‌یه‌ک گه‌یشتن ته‌وقه‌یان له‌گه‌ل یه‌ک  
کرد پیش نه‌وه‌ی جیا‌بینه‌وه خوا لی‌یان خوش ده‌بیت).

۵۲۱۳ - (صحیح إلا أن قوله: وهم أول ... مدرج فيه من قول أنس بن مالك قال: لَمَّا جَاءَ أَهْلُ الْيَمَنِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (قَدْ جَاءَكُمْ أَهْلُ الْيَمَنِ وَهُمْ أَوَّلُ مَنْ جَاءَ بِالْمُصَافَحَةِ).

واته: له نه‌ه‌سی کورێ مالی‌که‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: کاتی خه‌ل‌کی یه‌مه‌ن  
هاتن بۆ مه‌دینه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرمودی: (خه‌ل‌کی  
یه‌مه‌ن هاتوون بۆ لاتان نه‌وان یه‌که‌م که‌سن که ته‌وقه‌کردن‌یان داهێناوه).

## سه‌باره‌ت به‌ باوه‌ش پیا‌کردن

۱۵۷ - باب فِي الْمُعَانَقَةِ.

۵۲۱۴ - (ضعيف) عن أيوب بن بشير بن كعب العدوي عن رجل من عنزة أنه قال لأبي ذر حيث سیر من الشام: إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ عَنْ حَدِيثٍ مِنْ حَدِيثِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: إِذَا أَخْبَرَكَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ سِرًّا، قُلْتُ: إِنَّهُ لَيْسَ بِسِرٍّ، هَلْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُصَافِحُكُمْ إِذَا لَقِيتُمُوهُ؟ قَالَ: مَا لَقِيتُهُ قَطُّ إِلَّا صَافِحَنِي، وَبَعَثَ إِلَيَّ ذَاتَ يَوْمٍ وَلَمْ أَكُنْ فِي أَهْلِي، فَلَمَّا جِئْتُ أَخْبَرْتُ أَنَّهُ أَرْسَلَ إِلَيَّ، فَأَتَيْتُهُ وَهُوَ عَلَى سَرِيرِهِ، فَالْتَزَمَنِي، فَكَانَتْ تِلْكَ أَجْوَدَ وَأَجْوَدَ.

واته: له ټیوبی کورې بوشه پری عهده ویهوه، له پیاوړکی هوزی عه نه زوه ده گیرنهوه، که کاتې ټبو (ذر) له شام درچوو پټی وت: دهموې پرسیارکت لیج بکه م له باره یی که یی له فرموده کانی پیغمبره یی خواوه صلی الله علیه وسلم، وتی: بۆت باس ده که م و پټ راده گه یه نم به لام نه و نه ده هیه ده یی نه پټی بی، وتم: نه وه نه پټی نیه، ټایا پیغمبره یی خوا صلی الله علیه وسلم که بگه یشتایه پټان ته وقه یی له گه ل ده کردن؟ وتی: هر گیز پټی نه گه یشتووم ته وقه یی له گه ل نه کردیم هر کاتې پټی گه یشتیم ټیلا ته وقه یی له گه ل کردووم، روژی ناردی به شوینمدا له مال هوه نه بووم، کاتې که هاتمه وه هواله که یان پیج راگه یاندم یه کسه ر چووم بۆ خزمه تی له سهر چه رپایه یان له سهر شوینی خه و تنه که یی بوو، گوشیمی به خویه وه، نه و باوه ش پیدا کردنه چاکترین و باشتین بوو.

## سه باره ت به ههستان له بهر خه لك.

### ۱۵۸ - باب مَا جَاءَ فِي الْقِيَامِ.

۵۲۱۵ - (صحيح) عن أبو سعيد الخدري: أَنَّ أَهْلَ قُرَيْظَةَ لَمَّا نَزَلُوا عَلَى حُكْمِ سَعْدٍ أَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَجَاءَ عَلَى حِمَارٍ أَقْمَرٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ). أَوْ (إِلَى خَيْرِكُمْ). فَجَاءَ حَتَّى قَعَدَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

واته: له ټبو سه عیدی خودریه وه ده گیرنه وه، کاتې که جوله که کانی (قُرَيْظَةَ) له سهر حوکم و بریاری سهد دابه زین و له قه لاکانیان هاتنه خواره وه، بیگومان پیغمبره یی صلی الله علیه وسلم سهدی ناردبو بۆ لایان، پیغمبره یی صلی الله علیه وسلم ناردی به شوین سهدا، سهد به سواری گویندر ټرنکی سپیه وه هات، فرمووی: (ههستن له بهر گه وړه که تان). یان (خیر و چاکترین کهستان). جا سهد هات هتا له خزمهت پیغمبره یی خوادا صلی الله علیه وسلم دانیشته.

٥٢١٦ - (صحيح) عن شعبة، بهذا الحديث قال: فَلَمَّا كَانَ قَرِيبًا مِنَ الْمَسْجِدِ قَالَ لِلْأَنْصَارِ: (قُومُوا إِلَى سَيِّدِكُمْ).

واته: له شوعبهوه فرموده ی پیشوو هاتوو، وتی: کاتی که سهعد نزیکي مزگهوت بوویهوه، پیغه مبهري صلی الله علیه وسلم به نه نصاره کانی فرمودو: (ههستن له بهر گه وره که تان).

٥٢١٧ - (صحيح) عن أم المؤمنين عائشة رضي الله عنها قالت: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَشْبَهَ سَمْتًا وَهَدْيًا وَدَلًّا - وَقَالَ الْحَسَنُ: حَدِيثًا وَكَلَامًا، وَلَمْ يَذْكُرِ الْحَسَنُ السَّمْتَ وَالْهَدْيَ وَالْدَّلَّ -، بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ فَاطِمَةَ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهَا، كَانَتْ إِذَا دَخَلَتْ عَلَيْهِ قَامَ إِلَيْهَا فَأَخَذَ بِيَدِهَا وَقَبَّلَهَا وَأَجْلَسَهَا فِي مَجْلِسِهِ، وَكَانَ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهَا قَامَتْ إِلَيْهِ فَأَخَذَتْ بِيَدِهِ فَقَبَّلَتْهُ وَأَجْلَسَتْهُ فِي مَجْلِسِهَا.

واته: له دايکی باوهردارانهوه عایشه رهزای خوی لی بی ده گیرنهوه، که وتویه تی: هیچ که سینکم نه دیوه هینده ی (فاطمة) رهزای خوی لی بی له هه لسه کوهوت و شیوه و رهفتاریدا له پیغه مبهري خوا صلی الله علیه وسلم بجی، کاتی که (فاطمة) ده چوو خزمه تی له بهری هه له ساو دهستی ده گرت و نیوچاوانی ماچ ده کردو له کوړ و دانیشتنی خویدا دایده نیشاند.

## دہربارہی ماچ کردنی مندال لہ لایہن باک و دایکہوہ

### ۱۵۹ - باب فی قُبْلَةِ الرَّجُلِ وَلَدُهُ.

۵۲۱۸ - (صحیح) عن أبو هريرة: أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ أَبْصَرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُقْبَلُ حُسَيْنًا فَقَالَ: إِنَّ لِي عَشْرَةً مِنَ الْوَلَدِ مَا فَعَلْتُ هَذَا بِوَاحِدٍ مِنْهُمْ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَنْ لَا يَرْحَمَ لَا يُرْحَمُ).

واتہ: لہ ثہبو ہورہیرہوہ دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: تہقرہعی کوری حابس پیئجہمبہری صلی اللہ علیہ وسلم دی حوسہینی ماچ دہکرد، وتی: من دہ مندال ہمہ ہیشتا ہیچ کامیانم ماچ نہکردوہ، پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (تہوہی رحم نہکات رحمی پی ناکرت). - واتہ: تہوکہسہی رحم و بہزہی نہبی بہرامبہر بہ خہلک و گیانہوہران خوای گہورہش رحم بہو ناکات - .

۵۲۱۹ - (صحیح) عن عائشة رضي الله عنها قالت: ثُمَّ قَالَ تَعْنِي النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (أَبْشِرِي يَا عَائِشَةُ فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ أَنْزَلَ عُذْرَكَ). وَقَرَأَ عَلَيْهَا الْقُرْآنَ، فَقَالَ أَبَوَايَ: قَوْمِي فَقَبِّلِي رَأْسَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَتْ: أَحْمَدُ اللَّهَ لَا إِيَّاكُمَا.

واتہ: لہ عائشہوہ رہزای خوای لی بی دہگیرنہوہ، کہ وتوہتی: پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: (تہی عائشہ موژدہت لی بی خوای گہورہ ثاہہتی پاکیتی و بہریبوننی توی دابہزاند). دایک و باوکم وتیان: ہہستہ سہری پیئجہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ماچ بکہ، وتی: من سوپاس و ستایشی خوای پەروردگار دہکہم.



## دہبارہی ماچ کردنی نیوچاوان

۱۶۰ - باب فی قُبْلَۃِ مَا بَیْنَ الْعَیْنِیْنِ.

۵۲۲۰ - إسناد جيد مرسل، وهو صحيح بشواهدہ) عن الشعبي، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تَلَقَّى جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فَالْتَزَمَهُ وَقَبَّلَ مَا بَيْنَ عَيْنَيْهِ.

واتہ: لہ شہ عیبہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ جاری جہ عفری کوری (أبو طالب) لہ سہ فہری گہ راپہ وہ پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیشوازی لی کردو و باوہشی پیدا کردو و نیوچاوانی ماچ کرد.

## دہبارہی روومہت ماچ کردن.

۱۶۱ - باب فی قُبْلَۃِ الْحَدِّ.

۵۲۲۱ - (صحيح الإسناد مقطوع ) عن إياس بن دغفل قال: رَأَيْتُ أَبَا نَضْرَةَ قَبَّلَ حَدَّ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ.

واتہ: لہ نیاسی کوری دہ غفلہ وہ دہ گیرنہ وہ، کہ وتوہتی: ثہبو (نَضْرَةَ) م دی روومہتی حہ سہنی کوری پیشہوا عملی رہزای خوی لی بی ماچ کرد.

۵۲۲۲ - (صحيح) عن البراء قال: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي بَكْرٍ أَوَّلَ مَا قَدِمَ الْمَدِينَةَ فَإِذَا عَائِشَةُ ابْنَتُهُ مُضْطَجِعَةٌ قَدْ أَصَابَتْهَا حُمَّى، فَأَتَاهَا أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ لَهَا: كَيْفَ أَنْتِ يَا بُنَيَّةُ؟ وَقَبَّلَ حَدَّهَا.

واته: له به‌رائه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: یه‌که‌م گه‌یشتنی پێشه‌وا ئه‌بو به‌کر ره‌زای خوای لی بێ بو مه‌دینه منیش له‌ گه‌ل ئه‌و بووم، عایشه‌ تای لی هات بوو راکشابوو، جا پێشه‌وا ئه‌بو به‌کر چوو بو لای و پێی وت: کچی خۆم تۆ باشی؟ به‌زه‌یی پیا هاته‌وه‌و روومه‌تی ماچ کرد.

## ده‌رباره‌ی ده‌ست ماچ کردن

### ١٦٢ - باب فی قُبْلَةِ الْيَدِ.

٥٢٢٣ - (ضعيف) عن عبد الله بن عمر، وَذَكَرَ قِصَّةً، قَالَ: فَدَنَوْنَا - يَعْنِي مِنَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ، فَقَبَّلْنَا يَدَهُ.

واته: له (عبد الله)ی کورپی عومه‌ره‌وه ده‌گیرنه‌وه، جا راوی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی گێڕایه‌وه، وتی: نَزِیک بووینه‌وه له پێغه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم و ده‌ستمان ماچ کرد.

## ده‌رباره‌ی ماچ کردنی جه‌سته

### ١٦٣ - باب فی قُبْلَةِ الْجَسَدِ.

٥٢٢٤ - (صحيح الإسناد) عن أسيد بن حضير - رجل من الأنصار - قال: بَيْنَمَا هُوَ يُحَدِّثُ الْقَوْمَ - وَكَانَ فِيهِ مِرَاحٌ - بَيْنَا يُضْحِكُهُمْ، فَطَعَنَهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي خَاصِرَتِهِ بِعُودٍ، فَقَالَ: أَضْرِبْنِي. فَقَالَ: (اضْطَبِرْ). قَالَ: إِنَّ عَلَيْكَ قَمِيصًا وَلَيْسَ عَلَيَّ قَمِيصٌ. فَرَفَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَمِيصِهِ، فَاحْتَضَنَهُ وَجَعَلَ يَقْبَلُ كَشْحَهُ، قَالَ: إِنَّمَا أَرَدْتُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ.

واتە: لە ئوسەیدی کۆری (حزیر) هە - پیاوی بوو لە ئەنصار - دەگیرنەوه، وتی: کە وتویتی: جاری قسە بۆ کۆمەڵی خەڵک دەکرد - گالتەو گەپی تێدا بوو - ئەوانیش بە قسەکانی پی دەکەنین، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بە گالتەوە دارێکی دا لە کەلەکە، ئوسەید وتی: (دەبی تۆلەت لی بکەمەوه)، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرمووی: (دەبی ئامادەم تۆلەم لی بکەرەوه)، فەرمووی: (دەبی تۆلەی خۆت بکەرەوه)، ئوسەید وتی: تۆ پۆشاکت لەبەردایە دەبی سکت رووت بکە ی ئەوکاتە تۆلەت لی دەکەمەوه، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پۆشاکی بەرزکردەوه، ئوسەید باوەشی پێدا کردوو سەرووی کەلەکە ماچ کردو وتی: ئەی پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم من ئەمەم دەوێست نەک تۆلەکردنەوه.

## دەربارە قاج ماچکردن

### ١٦٥ - باب قُبْلَةُ الرَّجُلِ.

٥٢٢٥ - (حسن دون ذكر الرجلين) عن زارع - وكان في وفد عبد القيس - قال: لَمَّا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ فَجَعَلْنَا نَتَبَادَرُ مِنْ رَوَاحِلِنَا، فَتَقَبَّلَ يَدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (وَرَجَلَهُ)

واتە: لە (زارع) هە - کە یەکی بوو لە نوێنەران (عبد القيس) - دەگیرنەوه، کە وتویتی: کاتێ کە گەیشتی شاری مەدینە بە پەلە لە ولاخەکانمان داوەزین دەستی پیغەمبەرمان صلی اللہ علیہ وسلم ماچ کرد لە گەڵ هەردوو قاچی. (صحيح) قَالَ: وَانْتَظَرُ الْمُنْذِرُ الْأَشْجُ حَتَّى آتَى عَيْبَتَهُ فَلَيْسَ ثَوْبِي، ثُمَّ آتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ لَهُ: (إِنَّ فِيكَ خَلَّتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ الْحِلْمُ وَالْأَنَاءَةُ). قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنَا أَتَخَلَّقُ بِهِمَا أَمْ اللَّهُ جَبَلَنِي عَلَيْهِمَا؟ قَالَ: (بَلِ اللَّهُ جَبَلَكَ عَلَيْهِمَا). قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَبَلَنِي عَلَى خَلَّتَيْنِ يُحِبُّهُمَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ.

(زارع) وتى: (مُنْذِرُ)ى ئەشەج چوو بەلای بوخچەكەيهوه خۆى گۆڤرى و دەستى جلى جوانى لەبەرکرد، لەپاشدا هات بۆ خزمەت پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم پێى فەرموو: (بەپراستى دوو رهوشتى جوان لەتۆدا هەن خواى گەوره خۆشى دەوێن كە بریتين لە هێمنى و لەسەرخۆى). وتى: ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، من خۆم خووم پێوه گرتوون يان خوا كردن و خواى گەوره پێى داوم؟ فەرموى: بەلكو خوا كردن و خواى گەوره پێى داوى، وتى: سوپاس بۆ ئەو خوايهى كە دوو رهوشتى واى پێى داوم خواى گەوره و پێغەمبەرەكەى خۆشيان دەوێن.

### سەبارەت بە كەسنى بلى: خوا بمكا بە قوربانت.

#### ١٦٥ - باب فى الرَّجُلِ يَقُولُ: جَعَلَنى اللهُ فِدَاكَ!

٥٢٢٦ - (حسن صحيح) عن أبي ذر قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم: (يَا أَبَا ذَرٍّ). فَقُلْتُ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَأَنَا فِدَاؤُكَ.

واتە: لە ئەبو (ذر)هوه دەگێرنهوه، كە وتویهتى: پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم فەرموى: (ئەى ئەبو (ذر)، وتم: وهلامى دواى وهلام ههيه له گۆڤرايه ليتدا ئەى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم وه شوێنكهوتهى دواى شوێنكهوتهم بۆ دینهكەت وه من به قوربانت بم.

**سه بارهت به کهسی بلی: (أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا).**

**١٦٦ - باب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ: أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا.**

٥٢٢٧ - (ضعيف الإسناد) عن عمران بن حصين قال: كُنَّا نَقُولُ فِي الْجَاهِلِيَّةِ أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا، وَأَنْعَمَ صَبَاحًا، فَلَمَّا كَانَ الْإِسْلَامُ نُهَيْتَا عَنْ ذَلِكَ. قَالَ عَبْدُ الرَّزَّاقِ: قَالَ مَعْمَرٌ: يُكْرَهُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ: أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا، وَلَا بَأْسَ أَنْ يَقُولَ: أَنْعَمَ اللَّهُ عَيْنَكَ.

واته: له عیمرانی کوری حوصهینهوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: ئیمه له سه ردهمی نه فامی دا ده مانوت: (أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا، وَأَنْعَمَ صَبَاحًا) واته:، به لام کاتی که ئیسلام هات رینگری نهوهی لی کردین - و گوری بومان به: (السلام علیکم) - . (عبد الرزاق) وتی: مه عمر وتی: باش نیه کهسی بلی: (أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا)، به لام هیچی تیدا نیه بلی: (أَنْعَمَ اللَّهُ عَيْنَكَ).

**سه بارهت به کهسی به کهسی بلی: خوا بتپاریزی.**

**١٦٧ - باب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِلرَّجُلِ حَفِظَكَ اللَّهُ.**

٥٢٢٨ - (صحيح) عن أبو قتادة: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ فِي سَفَرٍ لَهُ فَعَطِشُوا، فَأَنْطَلَقَ سَرْعَانُ النَّاسِ، فَلَزِمْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ تِلْكَ اللَّيْلَةَ فَقَالَ: (حَفِظَكَ اللَّهُ، مِمَّا حَفِظْتَ بِهِ نَبِيَّهُ).

واته: له ئه بو قه تادهوه دهگیرنهوه، که پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم له

سەفەرنیکیدا تینوی بوو، خەڵکەکە بە پەلە دەرچوون بۆ ئەوێ کۆمالی ئاوی بۆ بکەن و ئاوی بۆ بهێنن، منیش ئەو شەو لە خزمەتیدا مامەو پاسبەوانیم کرد، فەرمووی: (خوای پەرەردگار بێپاریزی وەک چۆن تۆ پیغەمبەرەکەیت پاراست).

### سەبارەت بە کەسێ لەبەر کەسێ ھەستێ.

#### ١٦٨ - باب فِي قِيَامِ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ.

٥٢٢٩ - (صحیح) عن أبو مجلز قال: خَرَجَ مُعَاوِيَةُ عَلَى ابْنِ الزُّبَيْرِ وَابْنِ عَامِرٍ فَقَامَ ابْنُ عَامِرٍ وَجَلَسَ ابْنُ الزُّبَيْرِ، فَقَالَ مُعَاوِيَةُ لِابْنِ عَامِرٍ: اجْلِسْ، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: (مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُمَثَّلَ لَهُ الرِّجَالُ، قِيَامًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ).

واتە: لە ئەبو مەجلیزەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: موعاویە دەرچوو بۆ لای ئیبنو زوبیر و ئیبنو عامیر، ئیبنو عامیر ھەستاو ئیبنو زوبیر دانێشت، موعاویە بە ئیبنو عامیری وت: دانێشە، چونکە من بۆ خۆم گویم لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەموو: (ھەرکەسێ ھەز بکات خەڵک لەبەری ھەستن ئەو بە جێگەیە لە ناگری دۆزەخدا بۆ خۆی دانێ).

٥٢٣٠ - (ضعیف) عن أبو أمانة قال: خَرَجَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُتَوَكِّئًا عَلَى عَصَا، فَقُمْنَا إِلَيْهِ، فَقَالَ: (لَا تَقُومُوا كَمَا تَقُومُ الْأَعَاجِمُ، يُعْظَمُ بَعْضُهَا بَعْضًا).

واتە: لە ئەبو ئومامەو دەگیرنەو، کە وتوێتی: جارێ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو ھاتەدەر بۆ لامان خۆی دا بەسەر داردەستەکید، ئیمش

هەستاین لەبەری: فەرمووی: (هەلمەسن وەك چۆن عەجەمەكان هەلەسان، هەندێکیان هەندێکیانیان بە گەورە دادەناو لەبەریان هەلەسان).

**دەربارەی کەسێ بە کەسێ بلی:**

**فَلاَن سەلامی لێ دەکردی.**

١٦٩ - باب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ فَلَانٌ يُقْرِئُكَ السَّلَامَ.

٥٢٣١ - (حسن) عن غالب قال: إِنَّا لَجُلُوسٌ بِبَابِ الْحَسَنِ إِذْ جَاءَ رَجُلٌ فَقَالَ: حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي قَالَ: بَعَثَنِي أَبِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: ائْتِهِ فَأَقْرِئْهُ السَّلَامَ. قَالَ: فَأَتَيْتُهُ، فَقُلْتُ: إِنَّ أَبِي يُقْرِئُكَ السَّلَامَ. فَقَالَ: (عَلَيْكَ وَعَلَى أَبِيكَ السَّلَامُ).

واتە: لە غالیبەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: لەبەر دەرگای حەسەندا دانیشتبووم پیاوی هات وتی: باوكم لە باپیرمەو بۆی گیرامەو، وتی: باوكم ناردمی بۆ خزمەت پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، وتی: برۆ بۆ خزمەتی سلاوی منی پی رابگەیهنە، منیش چووم بۆ خزمەتی، وتم: باوكم سلاوی لێ دەکردی، ئەویش فەرمووی: (سلاوی خوا لە خۆت و باوکت).

٥٢٣٢ - (صحيح) عن أبو سلمة، أن عائشة رضي الله عنها حدثته: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال لها: (إِنَّ جَبْرِيلَ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ). فَقَالَتْ: وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ.

واتە: لە ئەبو سەلمەو دەگیرنەو، کە عائیشە رەزای خاوی لێ پی بۆی باس کردوو، پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پیی فەرموو: (جبریل سلاوی لێ دەکردی). عائیشەش وتی: سلاو و رەحمەتی خوا لە جبریل.

## دەربارەی کەسێ کەسێ بانگ بکات

ئەویش بڵێ: (لَبَّيْكَ).

١٧٠ - باب فِي الرَّجُلِ يُنَادِي الرَّجُلَ فَيَقُولُ لَبَّيْكَ.

٥٢٣٣ - (حسن) عن أبو عبد الرحمن الفهري قال: شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حُنَيْنًا، فَسِرْنَا فِي يَوْمٍ قَائِطٍ شَدِيدِ الْحَرِّ، فَنَزَلْنَا تَحْتَ ظِلِّ الشَّجَرَةِ، فَلَمَّا زَالَتِ الشَّمْسُ لَبِسْتُ لَأْمَتِي وَرَكِبْتُ فَرَسِي، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ فِي فُسْطَاطِهِ فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ قَدْ حَانَ الرَّوَّاحُ، فَقَالَ: (أَجَلٌ). ثُمَّ قَالَ: (يَا بِلَالُ قُمْ). فَتَارَ مِنْ تَحْتِ سَمَرَةٍ كَأَنَّ ظِلَّهُ ظِلُّ طَائِرٍ فَقَالَ: لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَأَنَا فِدَاؤُكَ. فَقَالَ: (أُسرِجْ لِي الْفَرَسَ). فَأَخْرَجَ سَرَجًا دَفَّتَاهُ مِنْ لَيْفٍ، لَيْسَ فِيهِ أَشْرٌ وَلَا بَطَرٌ، فَركَبَ وَرَكِبْنَا.

واته: له (عبد الرحمن) ی فیهریه وه دهگیرنه وه، که وتویه تی له خزمەت پیغه مبهری خوادا صلی الله علیه وسلم به شداری جهنگی حونه نیم کرد، له روژیکێ زۆر گهرمدا ده چوین، له ژێر سیبهری درهختیکدا دابه زین، له کو تایی روژدا زری پۆشه کهم پۆشی و سواری ئه سپه کهم بووم، چووم بۆ خزمەت پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له خیمه کهی خۆیدا بوو وتم: ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم سلاو و رحمت و به ره که تی خوات له سه ربی، ئیستا کاتی روشتنه، فهرمووی: (به لێ). له پاشدا فهرمووی: (ئه ی بیلال ههسته). بیلال له ژێر سیبهری درهختیکدا بوو سیبه ره که ی به قه د سیبهری بالنده یه که ده بوو نه وه نده کهم بوو به په له ههستا، وتی: وه لامی دوا ی وه لام هه یه له گوێزایه لیتدا ئه ی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم وه به قوربانیشتم بم،



فەرمووی: (ئەسپەکەم بۆ زین بکەو ئامادهی بکە)، بیلال ھەستا بۆی زین کرد ئەملاو لای زینی ئەسپەکەیی لە ریشالی دار خورما بوو، زێدەپروی نەبوو لە نیعمەتدا وە بۆ فیز و خۆ بەزلزانی نەبوو بەلکو بۆ ئەوەی نەرم بێ بۆ سواری. جا پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم سواری ئەسپەکەیی بوو ئیمەش سواری و لاخەکانی خۆمان بووین.

### دەربارەی کەسێ بە کەسێ بلی: خوا خوشی و شادیت بەردەوام بکات.

١٧١ - باب فِي الرَّجُلِ يَقُولُ لِلرَّجُلِ: أَضْحَكَكَ اللَّهُ سِنَّكَ.

٥٢٣٤ - (ضعيف) عن ابن كنانة بن عباس بن مرداس، عن أبيه، عن جده قال: ضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَقَالَ لَهُ أَبُو بَكْرٍ، أَوْ عُمَرُ: أَضْحَكَكَ اللَّهُ سِنَّكَ.

واتە: لە ئیبنو کینانەیی کورپی عەباسی کورپی میرداسەو، لە باوکیەو، لە باپیریەو دەگیرنەو، کە وتویەتی: جارێ پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم پیکەنی، پیشەوا ئەبو بەکر یان پیشەوا عومەر پێی وت: خوای گەورە خوشی و شادیت بەردەوام بکات.

## ئهوهی هاتووه دهبارهی دروستکردنی خانوبه ره.

١٧٢ - باب مَا جَاءَ فِي الْبِنَاءِ.

٥٢٣٥ - (صحیح) عن عبد الله بن عمرو قال: مَرَّ بِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَنَا أَطِيقُ حَائِطًا لِي أَنَا وَأُمِّي، فَقَالَ: (مَا هَذَا يَا عَبْدَ اللَّهِ؟). فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ شَيْءٌ أَضْلِحُّهُ، فَقَالَ: (الْأَمْرُ أَسْرَعُ مِنْ ذَلِكَ!).

واته: له (عبد الله)ی کورێ عه مرهوه ده گیرنهوه، که وتویهتی: دیواری خانویه که مان خراب بوو دیواره که خه له لی هه بوو من و دایکم به قور چاکمان ده کردهوه، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لاماندا تیپه ری، فهرمووی: (ئهوه چ ده که ی نهی (عبد الله)؟) وتم: نهی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ئهم دیواره چاک ده که یین به قور، فهرمووی: (مردن زور نزیکتره له خراب و بوون و روو خانی نهو دیواره که تو ده ترسی برووخی نه گهر چاکي نه که یتهوه).

٥٢٣٦ - (صحیح) عن الأعمش، بإسناده بهذا، قال: مَرَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَنَحْنُ نُعَالِجُ خُصًّا لَنَا وَهِيَ، فَقَالَ: (مَا هَذَا؟). فَقُلْنَا: خُصُّ لَنَا وَهِيَ فَنَحْنُ نُضْلِحُّهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا أَرَى الْأَمْرَ إِلَّا أَعْجَلَ مِنْ ذَلِكَ).

واته: له ئه عمه شهوه فهرمووده ی پيشوو هاتووه، وتی: خانویه کمان هه بوو به قامیش و تهخته دروستکرا بوو ئیمهش چاکمان ده کرد، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم به لاماندا تیپه ری، فهرمووی: (ئهوه چ ده که ی نهی (عبد الله)؟) وتمان: چاکي ده که یین، فهرمووی: (پیم وایه مردن زور لهوه نزیکتره).

٥٢٣٧ - (صحيح) عن أنس بن مالك: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ فَرَأَى قُبَّةً مُشْرِفَةً، فَقَالَ: (مَا هَذِهِ؟). قَالَ لَهُ أَصْحَابُهُ: هَذِهِ لِفُلَانٍ، رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَسَكَتَ وَحَمَلَهَا فِي نَفْسِهِ، حَتَّى إِذَا جَاءَ صَاحِبُهَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُسَلِّمُ عَلَيْهِ فِي النَّاسِ أَعْرَضَ عَنْهُ، صَنَعَ ذَلِكَ مِرَارًا، حَتَّى عَرَفَ الرَّجُلُ الْعُصْبَ فِيهِ وَالْإِعْرَاضَ عَنْهُ، فَشَكَا ذَلِكَ إِلَى أَصْحَابِهِ، فَقَالَ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأُنْكِرُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالُوا: خَرَجَ فَرَأَى قُبَّتَكَ. قَالَ: فَرَجَعَ الرَّجُلُ إِلَى قُبَّتِهِ فَهَدَمَهَا حَتَّى سَوَّاهَا بِالْأَرْضِ، فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ فَلَمْ يَرَهَا، قَالَ: (مَا فَعَلْتَ الْقُبَّةُ؟). قَالُوا: شَكَا إِلَيْنَا صَاحِبُهَا إِعْرَاضَكَ عَنْهُ، فَأَخْبَرْتَاهُ، فَهَدَمَهَا، فَقَالَ: (أَمَا إِنَّ كُلَّ بِنَاءٍ وَبَالٍ عَلَى صَاحِبِهِ إِلَّا مَا لَا، إِلَّا مَا لَا). يَغْنَى مَا لَا بُدَّ مِنْهُ.

واته: له ئەنەسى كۆری مالیكهوه دهگیرنهوه، كه وتویهتی: پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم گومەزێکی بەرزى بینى، وهك ئەوهى ئینکاری کاره‌كه بکات فەرمووی: (ئەمە چییه؟). هاوێلانی وتیان: ئەوه خانووی فلان کەسه، که پیاویکی ئەنصاری بوو، راوی وتی: پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم بێدنگ بوو توپرییه‌که‌ی دهرنه‌بری، هه‌تا کاتی خاوه‌نه‌که‌ی هات له‌ناو خه‌لکدا سلاوی لی کرد پش‌تی تی کرد، چهند جارێ دووباتی کردوه، هه‌تا تیگه‌یشت که پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم لی توپرییه‌ بۆیه پش‌تی تی ده‌کات، جا له‌لای هاوێلانی پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم سکالای کرد وتی: سوێند به (الله) ده‌بینم که پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم لیم توپرییه‌ به‌لام نازانم هوکاره‌که‌ی چیه! وتیان گومەزه‌ به‌رزه‌که‌تی بینیه‌، راوی وتی: به‌ په‌له‌ گه‌رایه‌وه گومەزه‌که‌ی رووخان هه‌تا ته‌ختی زه‌وی کرد، روژێ پێغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم له‌مال هاته‌ده‌روه گومەزه‌که‌ی نه‌بینی، فەرمووی: (ئەوه گومەزه‌که‌ چی لی هات بۆ شوێنه‌واری دیار نه‌ماوه؟). وتیان: خاوه‌نه‌که‌ی سکالای پش‌ت تی کردنی تۆی له‌لا کردین ئیمش وتمان: به‌هۆی ئەو گومەزه‌ویه، ئەویش چوو روخاندی، پێغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم فەرمووی: (هه‌موو خانویه ئۆبالی له‌ ئەستۆی خاوه‌نه‌که‌یه‌تی و زیانی هه‌یه‌ بۆ خاوه‌نه‌که‌ی مه‌گه‌ر ئەوه‌ی پێویست بێ بۆی، مه‌گه‌ر ئەوه‌ی پێویست بێ بۆی).

## دهرباره‌ی دروستکردنی ژوور له قاتی سه‌ره‌وه.

١٧٣ - باب فِي اخْذِ الْغُرْفِ.

٥٢٣٨ - (صحيح الإسناد) عن دكين بن سعيد المزني قال: أَتَيْنَا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَسَأَلْنَاهُ الطَّعَامَ، فَقَالَ: يَا عُمَرُ ادْهَبْ فَأَعْطِهِمْ). فَأَرْتَقَى بِنَا إِلَى عَلِيَّةٍ فَأَخَذَ الْمِفْتَاحَ مِنْ حُجْرَتِهِ فَفَتَحَ.

واته: له دوکه‌ینی کورێ سه‌عیدی موزه‌نیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: رۆشتین بۆ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم داوای خواردنمان لێ کرد، فهرمووی: (ئه‌ی عومه‌ر برۆ خواردنیان بده‌ری). ته‌ویش هاته‌ده‌ره‌وه‌و بریدینی بۆ لای ژوورێکی به‌رز و کلیله‌که‌ی له پشته‌یه‌ی ده‌ره‌یناو کردیه‌وه.

## دهرباره‌ی برینی دره‌ختی سیدر

١٧٤ - باب فِي قَطْعِ السِّدْرِ.

٥٢٣٩ - (صحيح) عن عبد الله بن حبشي قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ قَطَعَ سِدْرَةَ صَوَّبَ اللَّهُ رَأْسَهُ فِي النَّارِ). سُنِلَ أَبُو دَاوُدَ عَنْ مَعْنَى هَذَا الْحَدِيثِ فَقَالَ: هَذَا الْحَدِيثُ مُخْتَصَرٌ، يَعْنِي مَنْ قَطَعَ سِدْرَةَ فِي فَلَاةٍ يَسْتَظِلُّ بِهَا ابْنُ السَّبِيلِ وَالتَّهَائِمُ عِبْتًا وَظُلْمًا بَغَيْرِ حَقٍّ يَكُونُ لَهُ فِيهَا صَوْبَ اللَّهِ رَأْسُهُ فِي النَّارِ.

واته: له (عبد الله) کورێ حویه‌شیه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری

خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (هەرکەسێ دار مۆردی بپڕی خوای گەورە سەری شۆڕ دەکات لەناو ئاگردا). دەربارەى مانای ئەم فەرموودە پرسیار کراوە لە ئەبو داود، ئەویش وتی: ئەم فەرموودە کورتەییەکە: واتە: هەرکەسێ دار مۆردی بە تاهەق بپڕی لە چۆڵەوانیە کدا کە سێبەری هەبێ بۆ رێبوار و ئازەلان ئەو خوای گەورە سەری شۆڕ دەکات لەناو ئاگردا.

٥٢٤٠ - عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ، يَرْفَعُ الْحَدِيثَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، نَحْوَهُ.

٥٢٤١ - (ضعيف) عن حسان بن ابراهيم قال: سألت هِشَامَ بْنَ عُرْوَةَ عَنْ قَطْعِ السِّدْرِ وَهُوَ مُسْتَنِدٌ إِلَى قَصْرِ عُرْوَةَ، فَقَالَ: أَتَرَى هَذِهِ الْأَبْوَابَ وَالْمَصَارِيحَ؟ إِنَّمَا هِيَ مِنْ سِدْرِ عُرْوَةَ، كَانَ عُرْوَةُ يَقْطَعُهُ مِنْ أَرْضِهِ، وَقَالَ: لَا بَأْسَ بِهِ. زَادَ حُمَيْدٌ فَقَالَ: هِيَ يَا عِرَاقِي جِئْتَنِي بِيَدْعَةٍ، قَالَ: قُلْتُ: إِنَّمَا الْبِدْعَةُ مِنْ قَبْلِكُمْ، سَمِعْتُ مَنْ يَقُولُ مَكَّةَ: لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَنْ قَطَعَ السِّدْرَ.

واتە: لە حەسانی کۆری ئیبراھیمەو دەگیرنەو، کە وتیەتی: دەربارەى بپڕینی دارى مۆرد پرسیارم کرد لە هیشامی کۆری عوروو کە پالێ دابوو بە کۆشکەکەى عورووو کە دەرگاكانی لەدارى مۆرد بوو، وتی: ئەو دەرگاكانە نابینی لەگەڵ لاشیانە کەنیان؟ ئەوانە هەموویان مۆردى عوروون، عوروو لە زەویەکەى خۆیدا بپوونی و کردوونی بە دەرگا، وتی: ئەو هێچى تێدا نیە، حومەید ئەمەى بۆ زیاد کرد وتی: ئەو ئەى عیراقی بیدعەت بۆ هیناوم، وتی: وتم: بیدعە لەلایەن ئیووهیە، بۆ خۆم گویم لێ بوو کەسێ لە مەککە - ئەک لە عیراق - دەبوت: پیغەمبەرى خوا صلی اللہ علیہ وسلم نەفرەتی کردوو لەو کەسەى دارى مۆرد دەپڕی.

## دەربارەی لابردنی ئازاری لەسەرە ڕێبەدا.

### ١٧٥ - باب فی إمّاطة الأذى عن الطريق.

٥٢٤٢ - (صحیح) عن بريدة قال: سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول: (في الإنسان ثلاثاً مائة وستون مفصلاً فعليه أن يتصدّق عن كلّ مفصلٍ منه بصدقة). قالوا: ومن يطيق ذلك يا نبي الله؟ قال: (النخاعة في المسجد تدفنها والشئ تضحيه عن الطريق فإن لم تجد فركعتا الضحى تجزئك).

واتە: لە بورهیدوه دهگیرنهوه، که وتویهتی: بۆ خۆم گویم لە پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم بوو دهیفرموو: (ئاده‌میزاد خاوه‌نی سێ سەدو شەست جومگه‌یه بۆ هه‌موو جومگه‌یه له‌سه‌ریه‌تی چاکه‌یه بکات). وتیان: ئەو پیغه‌مبەری خوا صلی الله علیه وسلم کی ده‌توانی ئەو کاره بکات؟ فەرمووی: (تف و چلم و به‌لفه‌می له‌ مزگه‌وت بشاریته‌وه یان لای بات یان ئازاری له‌سه‌ره ڕێبگایه‌ کدا لابه‌ری، خۆ نه‌گه‌ر ئەمانه‌شی ده‌ست نه‌که‌وت ئەنجامدانی دوو رکات نوێژی چیشته‌نگاو به‌ قه‌د ئەمانه هه‌موویان خیری هه‌یه).

٥٢٤٣ - (صحیح) عن أبي ذر: عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (يُضْبِحُ عَلَى كُلِّ سُلَامَى مِنْ ابْنِ آدَمَ صَدَقَةٌ، تَسْلِيْمُهُ عَلَى مَنْ لَقِيَ صَدَقَةٌ، وَأَمْرُهُ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيُهُ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ، وَإِمَاطَتُهُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ، وَبُضْعَتُهُ أَهْلَهُ صَدَقَةٌ). قالوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَأْتِي شَهْوَتُهُ وَتَكُونُ لَهُ صَدَقَةٌ؟ قَالَ: (أَرَأَيْتَ لَوْ وَضَعَهَا فِي غَيْرِ حَقِّهَا أَكَانَ يَأْتُمُّ؟). قَالَ: (وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ رَكْعَتَانِ مِنَ الضَّحَى).

واتە: لە ئەبو (ذر) هوه ده‌گیرنهوه، که وتویهتی: پیغه‌مبەر صلی الله علیه وسلم

فهرموویه تی: (هه موو روژێك گشت جومگه و ئیسکیکی ئاده میزاد خیرێکی ده که وێته سه ر: گه یشت به هه ر موسولمانی سه لامی لی بکات خیرێکه، فهرمان به چاکه خیرێکه، قه دهغه کردنی خراپه خیرێکه، شتی بیی به هو ی ئازار له پێگه ی خه لکدا لایبات خیرێکه، به چیه لای خیرانی خو ی خیرێکه). وتیان: ئه ی پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم، به کی له ئیمه که ده چیه لای خیرانی ئاره زووی خو ی جی به جی ده کات به خیر و چاکه بو ی دهنوسریت؟ فهرمووی: (ئه ی ئه گه ر له غهیری جیگه ی خویدا واته له جیگه ی هه رامدا جی به جیی بکات ئایا گونا هه بار ناییت؟) - ییگومان پیی گونا هه بار ده ییت، که واته به و شیویه ئه گه ر له خه لکدا جیبه جیی بکات به خیر و چاکه بو ی دهنوسریت - . فهرمووی: (ئه نه جامدانی دوو رکات نوێری چیشته نگاو به قه د ئه مانه هه موویان خیری هه یه).

- ئه م فهرمووده پیشت به ژماره: (١١٨٥) هاتو ده -.

٥٢٤٤ - عَنْ أَبِي ذَرٍّ، بِهَذَا الْحَدِيثِ، وَذَكَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي وَسْطِهِ.

٥٢٤٥ - (حسن صحيح) عن أبي هريرة: عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال: (نَزَعَ رَجُلٌ لَمْ يَعْمَلْ خَيْرًا قَطُّ غُصْنَ شَوْكٍ عَنِ الطَّرِيقِ إِمَّا كَانَ فِي شَجَرَةٍ فَقَطَعَهُ فَأَلْقَاهُ، وَإِمَّا كَانَ مَوْضِعًا فَأَمَاطَهُ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ بِهَا فَأَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ).

واته: له ئه بو هورهیره وه ده گیرنه وه، که پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم فهرموویه تی: (پیاوی له ته مه نی دا هیه چاکه یه کی نه کردبو جارێ دره ختیکی درکاوی له سه ر رینگیه کدا لابر د ئیتر دره خته که ی بری و لایبرد یان لقینی دره خته که ئازاری خه لکی ده دا بری و لایبرد یا هه ر له سه ر رینگه کدا بوو لای برد، خوای گه وه به هو ی ئه و کاره وه له و پیاوه خو ش بوو خسته به هه شته وه).

## دهرباره‌ی کوژاندنه‌وه‌ی ئاگر له شه‌ودا.

### ١٧٦ - باب فِي إِطْفَاءِ النَّارِ بِاللَّيْلِ.

٥٢٤٦ - (صحيح) عن سالم عن أبيه، عن النبي صلى الله عليه وسلم: (لَا تَتْرُكُوا النَّارَ فِي بُيُوتِكُمْ حِينَ تَنَامُونَ).

واته: له ساليمه‌وه، له باوكيه‌وه ده‌گيرنه‌وه، كه پيغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم فهرموويه‌تى: (كاتى كه ده‌خه‌ون ئاگرى ناو ماله‌كانتان بكوژيننه‌وه).

٥٢٤٧ - (صحيح) عن ابن عباس قال: جَاءَتْ قَارَةٌ فَأَخَذَتْ تَجْرُ الْقَتِيلَةَ فَجَاءَتْ بِهَا فَأَلْقَتْهَا بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى الْخُمْرِ الَّتِي كَانَ قَاعِدًا عَلَيْهَا، فَأَحْرَقَتْ مِنْهَا مِثْلَ مَوْضِعِ الدَّرْهِمِ، فَقَالَ: (إِذَا مِتُّمْ فَأُطْفِئُوا سُرْجَكُمْ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدُلُّ مِثْلَ هَذِهِ عَلَى هَذَا فَتَحْرِقْكُمْ).

واته: له ئيبنو عه‌باسه‌وه ره‌زای خوايان لى بى ده‌گيرنه‌وه، كه وتويه‌تى: مشكى فتيله‌يه‌كى راكيشا هيناي هه‌تا له‌به‌ردمى پيغه‌مبه‌رى خوادا صلى الله عليه وسلم داينا له‌سه‌ر نه‌و راخه‌رى كه له‌سه‌رى دانىشتبوو، نه‌وه‌نده‌ى جيگه‌ى دره‌مىكى لى سوتاند، فهرمووى: (كاتى كه ده‌خه‌ون چراكانتان بكوژيننه‌وه چونكه شه‌يتان رى به‌ وینه‌ى ئه‌مه‌ نيشان ده‌دات كه‌ل و په‌ل و ماله‌كانتان بسوتينى).



## دہبارہی کوشتنی مارہکان.

### ۱۷۷ - باب فی قتل الحیات.

۵۲۴۸ - (حسن صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَا سَأَلْتَاهُمْ مِنْهُ حَارِبًا هُنَّ، وَمَنْ تَرَكَ شَيْئًا مِنْهُنَّ خِيفَةً فَلَيْسَ مِنَّا).

واتہ: لہ تہو ہورہیرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (لہوہ تی دوژمنایہ تی کہوتوتہ نیوانمانہوہ - واتہ لہ گہل مارہکان - ہتا ئیستا ریک نہ کہوتوین و ناشت نہ بوینہ تہوہ، ہرکس بیانبینی و پہلاماری کوشتنیان نہ دات لہ ترسان تہوہ لہ سہر سونہت و ریباری ئیمہ نیہ).

۵۲۴۹ - (صحیح) عن ابن مسعود قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (اَقْتُلُوا الْحَيَّاتِ كُلَّهِنَّ فَمَنْ خَافَ تَأْرَهُنَّ فَلَيْسَ مِنِّي).

واتہ: لہ ئیبنو مسعودہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہموو ماری بکوژن تہو کہسہی بترسی لہوہی تؤلہی لی بکہنہوہو نہیانکوژیت تہوہ لہ سہر سونہت و ریباری ئیمہ نیہ).

۵۲۵۰ - (صحیح) عن ابن عباس قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ تَرَكَ الْحَيَّاتِ مَخَافَةً طَلَبَهُنَّ فَلَيْسَ مِنَّا، مَا سَأَلْتَاهُمْ مِنْهُ حَارِبًا هُنَّ).

واتہ: لہ ئیبنو عباسہوہ رہزای خویان لی بی دہ گیرنہوہ، کہ وتویہ تی: پیغہ مہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (ہرکس تہرکی کوشتنی مارہکان بکات لہ ترسی تہوہی نہوہکا تؤلہی لی بکہنہوہ تہوہ لہ سہر سونہت

و رێبازی ئێمە نیه، لەوەتێ دوژمنایەتێ کەوتۆتە نێوانمانەوه هەتا ئێستا رێک نەکەوتوین و ناست نەبووینەتەوه).

٥٢٥١ - (صحیح) عن العباس بن عبد المطلب: أنه قال لرسول الله صلى الله عليه وسلم: نُريدُ أَنْ نَكْنِسَ رَمَزَمَ، وَإِنَّ فِيهَا مِنْ هَذِهِ الْجَنَانِ - يَعْنِي الْحَيَاتِ الصَّغَارَ -! فَأَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِهِنَّ.

واتە: لە عەباسی کورێ (عبد المطلب) هەو دەگیرنەوه، کە بە پێغەمبەری خواى صلى الله عليه وسلم وتە: دەمانەوی بیری زەمزدەم پاک بکەینەوه بەلام ئەم ماره بچوکانەى تێداى، پێغەمبەر صلى الله عليه وسلم فەرمانى کرد بە کوشتنیان.

٥٢٥٢ - (صحیح) عن سالم عن أبيه: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (اقْتُلُوا الْحَيَاتِ، وَذَا الطُّفَيْتَيْنِ، وَالْأَبْتَرِ، فَإِنَّهُمَا يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيُسْقِطَانِ الْحَبَلَ). قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ يَقْتُلُ كُلَّ حَيَّةٍ وَجَدَهَا فَأَبْصَرَهُ أَبُو لُبَابَةَ أَوْ زَيْدُ بْنُ الْخَطَّابِ وَهُوَ يُطَارِدُ حَيَّةً، فَقَالَ: إِنَّهُ قَدْ نَهَى عَنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ.

واتە: لە ئیبنو مەسعود هەو دەگیرنەوه، کە وتیەتێ: پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم فەرموویەتێ: (هەموو ماری بکوژن بە تاییەتێ ئەو مارانەى کە دوو هێلێ رەش وەک هێلێ پەلکە خورما وای بە سەر پشتیان و ماری ئەبتریش، چونکە ئەو دووانە ئاوی چاو دەبەن و، سەک لەبارى ژن دەبەن). راوی وتی: (عبد الله) خۆی رێی لەهەر ماری بکەوتایە دەیکوشت، جارێ ئەبو لوبابە یان زەیدی کورێ (خطاب) بینی ماریکی راودەنا وتی: مەیکوژە چونکە پێغەمبەری خوا صلى الله عليه وسلم رێگری کردووە لە کوشتنی ماری ناو مالهەکان.

٥٢٥٣ - (صحیح) عن أبو لبابة: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ قَتْلِ الْجِنَانِ الَّتِي تَكُونُ فِي الْبُيُوتِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ ذَا الطُّفَيْتَيْنِ وَالْأَبْتَرِ، فَإِنَّهُمَا يَخْطِفَانِ الْبَصَرَ وَيَطْرَحَانِ مَا فِي بُطُونِ النِّسَاءِ.

واتہ: لہ ثہبو لوبابہوہ دہ گیرنہوہ، کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ریگری کردووہ لہ کوشتنی ماری ناو مالہکان، مہ گہر ثہو مارانہی کہ دوو ہیللی رہش وک ہیللی پہلکہ خورما وا بہ سہر پشتیاوہ و ماری ثہبتہریش، چونکہ ثہو دووانہ ناوی چاو دہبہن و، سک لہباری ژنان دہبہن.

٥٢٥٤ - (صحیح الإسناد) عن نافع: أَنَّ ابْنَ عُمَرَ وَجَدَ بَعْدَ ذَلِكَ - يَعْنِي بَعْدَ مَا حَدَّثَهُ أَبُو لُبَابَةَ - حَيَّةً فِي دَارِهِ، فَأَمَرَ بِهَا فَأُخْرِجَتْ، يَعْنِي إِلَى الْبَقِيعِ.

واتہ: لہ نافیعوہ دہ گیرنہوہ، کہ نیبنو عومہر لہدوای ثہوہی ثہبو لوبابہ ثہو فہرمایشتهی بو گیرایہوہ دہبارہی ماری مالہکان کہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم ریگری کردووہ لہ کوشتنیان، ماری لہناو مالہکھیاندا ہہبوو فہرمانی پی کرد دہرجوو، واتہ بہرہو بہقیع.

٥٢٥٥ - (حسن الإسناد) عن نافع في هذا الحديث، قال نافع: ثُمَّ رَأَيْتُهَا بَعْدُ فِي بَيْتِهِ.

واتہ: لہ نافیعوہ فہرمودہی پیشوو ہاتووہ، نافیع وتی: لہپاشدا مارہکہم بینی لہ مالہکھیدا.

٥٢٥٦ - (ضعيف) عن محمد بن أبو يحيى: أَنَّهُ انْطَلَقَ هُوَ وَصَاحِبٌ لَهُ إِلَى أَبِي سَعِيدٍ يَعُودَانِهِ، فَخَرَجْنَا مِنْ عِنْدِهِ فَلَقِينَا صَاحِبًا لَنَا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ يَدْخُلَ عَلَيْهِ، فَأَقْبَلْنَا نَحْنُ فَجَلَسْنَا فِي الْمَسْجِدِ، فَجَاءَ فَأَخْبَرَنَا أَنَّهُ سَمِعَ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِي يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (إِنَّ الْهُوَامَ مِنَ الْجِنِّ، فَمَنْ رَأَى فِي بَيْتِهِ شَيْئًا فَلْيُخْرِجْ عَلَيْهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَإِنْ عَادَ فَلْيَقْتُلْهُ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ).

واتہ: لہ موحمہمہدی کوری ثہبو یہحیاوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتربہتی: باوکم بو

گیرامهوه، که خۆی و هاوڕێیهکی رۆشتون بۆ سەردانی ئەبو سەعید، کاتی که هاتنه‌ده‌روه له‌لای گه‌یشتین به‌ هاوڕێیه‌کی ترمان ئەویش ده‌یویست به‌جێته‌ ژووره‌وه‌ بۆ سەردانی ئەبو سەعید، به‌ره‌و مزگه‌وت رۆشتین و له‌مزگه‌وت پێکه‌وه‌ دانیشتین، هاوڕێکه‌ی ترمان هات هه‌وایی داینی که بۆ خۆی له‌ ئەبو سەعیدی خودری بیستوه‌ ده‌یوت: پێغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فەرموویه‌تی: (ئهو جێ و جانه‌وه‌رانه‌ی له‌ناو ماله‌کاندان له‌ جنۆکه‌ن، هه‌رکه‌س شتی له‌و جوهری بینی له‌ ماله‌که‌یدا با هه‌تا سێ جار ئازاری بدات و ده‌ری بکات پێی بلی ئەگه‌ر نه‌پووی ئەتکوژم ئەگه‌ر نه‌پوشت ئەوه‌ با بیکوژیت چونکه‌ ئەوه‌ شه‌یتانیکه‌ له‌ شه‌یاتینه‌کانی جنۆکه‌).

۵۲۵۷ - (حسن صحیح) عن أبو سائب قال: أَتَيْتُ أَبَا سَعِيدٍ الْخُدْرِيَّ، فَبَيْنَا أَنَا جَالِسٌ عِنْدَهُ سَمِعْتُ تَحْتَ سَرِيرِهِ تَحْرِيكَ شَيْءٍ، فَنَظَرْتُ فَإِذَا حَيَّةٌ، فَقُمْتُ، فَقَالَ أَبُو سَعِيدٍ: مَا لَكَ؟ فَقُلْتُ: حَيَّةٌ هَا هُنَا. قَالَ: فَتْرِيدُ مَاذَا؟ قُلْتُ: أَقْتُلُهَا. فَأَشَارَ إِلَى بَيْتٍ فِي دَارِهِ تِلْقَاءَ بَيْتِهِ، فَقَالَ: إِنَّ ابْنَ عَمِّ لِي كَانَ فِي هَذَا الْبَيْتِ فَلَمَّا كَانَ يَوْمُ الْأَحْزَابِ اسْتَأْذَنَ إِلَى أَهْلِهِ وَكَانَ حَدِيثٌ عَهْدٍ بِعُورٍ فَأَذِنَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَمَرَهُ أَنْ يَذْهَبَ بِسِلَاحِهِ فَأَتَى دَارَهُ فَوَجَدَ امْرَأَتَهُ قَائِمَةً عَلَى بَابِ الْبَيْتِ، فَأَشَارَ إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَقَالَتْ لَا تَعْجَلْ حَتَّى تَنْظُرَ مَا أَخْرَجَنِي. فَدَخَلَ الْبَيْتَ فَإِذَا حَيَّةٌ مُنْكَرَةٌ فَطَعَنَهَا بِالرُّمْحِ، ثُمَّ خَرَجَ بِهَا فِي الرُّمْحِ تَرْتِكُضُ، قَالَ: فَلَا أَدْرِي أَيُّهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا: الرَّجُلُ أَوِ الْحَيَّةُ، فَأَتَى قَوْمَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالُوا: ادْعُ اللَّهَ أَنْ يَرُدَّ صَاحِبَنَا. فَقَالَ: (اسْتَغْفِرُوا لِصَاحِبِكُمْ). ثُمَّ قَالَ: (إِنَّ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ أَسْلَمُوا بِالْمَدِينَةِ فَإِذَا رَأَيْتُمْ أَحَدًا مِنْهُمْ فَحَذِّرُوهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ إِنْ بَدَأَ لَكُمْ بَعْدُ أَنْ تَقْتُلُوهُ فَاقْتُلُوهُ بَعْدَ الثَّلَاثِ).

واته: له ئەبو سانیبه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: رۆشتم بۆ لای ئەبو سەعیدی خودری، کاتی که له‌لای دانیشتبوم له‌ژێر راخه‌ره‌که‌یدا ده‌نگی جووله‌ی شتیکم بیست، سه‌یرم کرد ماری بوو، هه‌ستام، ئەبو سەعید وتی: ئەوه‌ چیه‌ی بۆ هه‌ستای؟

وتم: ئەو مارێکە لەویدا، وتی: دەتەوێ چى بکەیت؟ وتم: دەکەوێ بیکۆژم، ئاماژەى کرد بۆ ژووری لە ژوورەکانى بەرامبەرى کرد، وتی: کورپێکی مامم لەم مالهەدا بوو، لەپۆژی جەنگی (الأحزاب) دا تازە زاوا بوو مۆلەتى وەرگرت لە پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم سەردانى مالهە بکات، ئەویش روخسەتى داو فەرمانى پێ کرد فەرمووی: (چەکەکت لەگەڵ خۆت بەره). کاتى کە روشتەو هەوسەرەکەى بىنى لەبەردەم هەردوو دەرگا کەدا راوێستاو، ئەویش رمەکەى لى بەرزکردووە پیايدا بکێشێ، وتی: پەلە مەکە تۆ جارى بپۆرە ژوورەو بە چاوى خۆت ببینە بزانه بۆچى لەژوورەکەم هاتومەتەدەرەو مالهەکەم چۆل کردووە، کاتى کە چووە ژوورەو دەبینى مارێکی گەورەى لى یە رمەکەى تى چەقاند و هینایە دەرەو بۆ حەوشە رمەکەى داچەقاند مارەکە دەجووڵا، ئەبو سەعید وتی: کەس نەیزانى کامیان لەپێشەوە مردن مارەکە یان پیاووە، خزمەکانى هاتن بۆ خزمەت پیغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم، وتیان: بپارێزەو لە خۆى گەورە با زیندووی بکاتەو بۆمان، فەرمووی: (داواى لى خۆشبون بکەن بۆ هاوڕێکەتان)، لەپاشدا فەرمووی: (هەندى جنۆکە لە مەدینە موسوڵمان بوون، ئەگەر یەکیکتان لەوانە بىنى سى جار ئاگادارى بکەنەو بێترسین، لەداوى سى جارەکە ئەگەر بۆتان دەرکەوت ناپروات بیکۆژن).

۵۲۵۸ - (حسن صحيح) عن ابن عجلان بهذا الحديث مختصراً قال: (فَلْيُؤْذِنُهُ ثَلَاثًا فَإِنْ بَدَا لَهُ بَعْدُ فَلْيَقْتُلْهُ فَإِنَّهُ شَيْطَانٌ).

واتە: لە ئىبنو عىجلانەو فەرمودەى پێشوو هاتو بە کورتى، وتى: (سى جار ئاگادارى بکاتەو داواى لى بکات ناپروات لەداوى سى جارەکە ئەگەر بۆى دەرکەوت ناپروات بیکۆژى چونکە ئەو شەیتانە).

۵۲۵۹ - (صحيح) عن أبو سائب مولى هشام بن زهرة: أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ، فَذَكَرَ نَحْوَهُ وَأَتَمَّ مِنْهُ، قَالَ: (فَإِذْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَإِنْ بَدَا لَكُمْ بَعْدُ ذَلِكَ فَاقْتُلُوهُ فَإِنَّهُ هُوَ شَيْطَانٌ).

واتہ: لہ ٹیہوہ بہندہی نازاد کراوی ہیشامی کوری زوہرہوہ دہ گیرنہوہ، کہ چوہوہ خزمہت ثہبو سہ عیدی خوردری، جا راوی فہرمودہ کہی گیرایہوہ وہک فہرمودہی پیشو، لہو تہواو تریش، وتی: پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فہرمودی: (تا سی روژ ناگاداری بکاتہوہو داوی لی بکات بروات لہداوی سی روژہ کہ ٹہ گہر بوٹان دہرکہوت ناروات بیکورژن چونکہ ٹہوہ شہیتانہ).

۵۲۶۰ - (ضعیف) عن أبو ليلى: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سِئِلَ عَنْ حَيَاتِ الْبُيُوتِ، فَقَالَ: (إِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا فِي مَسَاكِينِكُمْ فَقُولُوا: أَنْشُدُكُمُ الْعَهْدَ الَّذِي أَخَذَ عَلَيْكُمْ نُوحٌ، أَنْشُدُكُمُ الْعَهْدَ الَّذِي أَخَذَ عَلَيْكُمْ سُلَيْمَانُ أَنْ لَا تُؤْذُونَا، فَإِنْ عُدْنَا فَأَقْتُلُوهُمْ).

واتہ: لہ ٹہبو لہیلوہ دہ گیرنہوہ، کہ بو ماری ناو مالہکان پرسیار کرا لہ پیغہمبہری خوا صلی اللہ علیہ وسلم، ٹہویش فہرمودی: (ٹہ گہر لہناو مالہ کانتاندا لہو مارانہتان بینی بلین: سویندتان دہدوہین بہو پہیمانہی کہ نوح سہندوویہتی لیتان، سویندتان دہدوہین بہو پہیمانہی کہ سولہیمان سہندوویہتی لیتان نازارمان مہدہن، ٹہ گہر لہداوی ٹہوہ ہاتنہوہ بیانکوژن).

۵۲۶۱ - (صحيح موقوف) عن ابن مسعود قال: اقْتُلُوا الْحَيَاتِ كُلَّهَا إِلَّا الْجَانَّ الْأَبْيَضَ الَّذِي كَأَنَّهُ قَضِيبٌ فِضَّةٍ.

واتہ: لہ ٹیہنو مہسعودہوہ دہ گیرنہوہ، کہ وتویہتی: ہہموو مارہکان بکوژن نیلا ماری سپی نہبی کہ وہک پارچہ زیو وان.

## دەربارەی کوشتنی شەوگەردەکان

### ۱۷۸ - باب فی قَتْلِ الْأَوْزَاعِ.

۵۲۶۲ - (صحیح) عن سعد بن أبي وقاص: أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِقَتْلِ الْأَوْزَعِ، وَسَمَاهُ فُؤَيْسِقًا.

واتە: لە سەعدی کۆری ئەبی وەقاصەو دەگیرنەو، کە پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرمانی دەدا بە کوشتنی شەوگەرد، ناویشی نا: لەرێ دەرچوو.

۵۲۶۳ - (صحیح) عن أبو هريرة قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: (مَنْ قَتَلَ وَزَغَةً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً أَدْنَى مِنَ الْأَوَّلِ، وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً أَدْنَى مِنَ الثَّانِيَةِ).

واتە: لە ئەبو ھورەیرەو دەگیرنەو، کە وتووەتی: پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (ھەركەس بە یەكەم لێدان شەوگەردی بکوژیت ئەوەندەو ئەوەندە خێر و چاكەى بۆ ھەبێت، ھەركەس بە دووھم لێدان شەوگەردی بکوژیت ئەوەندەو ئەوەندە خێر و چاكەى بۆ ھەبێت بەلام كەمتر لە یەكەم، ھەركەس بە سێھەم لێدان شەوگەردی بکوژیت ئەوەندەو ئەوەندە خێر و چاكەى بۆ ھەبێت بەلام كەمتر لە دووھەم).

۵۲۶۴ - (صحیح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ سَبْعِينَ حَسَنَةً).

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (هه‌رکس به یه‌که‌م لیدان شه‌وگه‌ردی بکوژیت هه‌فتا خیر و چاکه‌ی بۆ دنوسریت).

## ده‌باره‌ی کوشتنی میرووله‌ی بچوک.

### ۱۷۹ - باب فِي قَتْلِ الذَّرِّ.

۵۲۶۵ - (صحيح) عن أبو هريرة قال: أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (نَزَلَ نَبِيُّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ فَلَدَعَتْهُ مَلَّةٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ فَأُخْرِجَ مِنْ تَحْتِهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأُحْرِقَتْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ فَهَلَا مَلَّةٌ وَاحِدَةً).

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران له‌ژێر دره‌ختیکدا دابه‌زی پشویه‌ک بدات میرووله‌ی پیوه‌ی دا، فرمانی دا بارگه‌و بنه‌که‌ی ده‌گیرنه‌وه، له‌پاشدا فرمانی دا شاره‌ میرووله‌که‌یان سوتاند، خوی گه‌وره‌ وه‌چی بۆ نارد که تۆ میرووله‌ی پیوه‌ی دای شاره‌ میرووله‌یه‌کت بۆ سوتاند).

۵۲۶۶ - (صحيح) عن أبو هريرة، عن رسول الله قال: (إِنَّ مَلَّةً قَرَصَتْ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ فَأَمَرَ بِقَرْيَةِ النَّمْلِ فَأُحْرِقَتْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ فِي أَنْ قَرَصَتْكَ مَلَّةٌ أَهْلَكَتْ أُمَّةً مِنَ الْأُمَمِ تُسَبِّحُ).

واته: له نه‌بو هوره‌یره‌وه ده‌گیرنه‌وه، که وتویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری صلی الله علیه وسلم فرموده‌تی: (یه‌کی له پیغه‌مبه‌ران میرووله‌ی پیوه‌ی دا، فرمانی دا شاره‌ میرووله‌که‌یان سوتاند، خوی گه‌وره‌ وه‌چی بۆ نارد که تۆ میرووله‌یه‌ گه‌ستیتی که‌چی تۆ ئوممه‌تیکت له‌ ئوممه‌ته‌کان فه‌وتاند که ته‌سییحاتیان ده‌کرد).



٥٢٦٧ - (صحيح) عن ابن عباس قال: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى عَنْ قَتْلِ أَرْبَعٍ مِنَ الدَّوَابِّ النَّمْلَةُ وَالنَّحْلَةُ وَالْهُذُودُ وَالصُّرَدُ.

واته: له ئیبنو عەباسەو رەزای خویان لێ بێ دەگیرنەو، کە وتوینەتی: پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم رینگری کردوو لە کوشتنی ئەم چوار گیان لەبەرە: میروولەو، ھەنگ و، پەپو سولەیمانەو، (الصُّرَدُ) - بەلندەییەکی سەر گەورەو دەنوک گەورەییە جێ و جانەوێری بچوک راو دەکات - .

٥٢٦٨ - (صحيح) عن عبد الله بن مسعود قال: كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ فَأَنْطَلَقَ لِحَاجَتِهِ، فَرَأَيْنَا حُمْرَةً مَعَهَا فَرْخَانِ فَأَخَذْنَا فَرْخَيْهَا، فَجَاءَتِ الْحُمْرَةُ فَجَعَلَتْ تَعْرُشُ، فَجَاءَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: (مَنْ فَجَعَ هَذِهِ بِوَلَدِهَا؟ رُدُّوا وَلَدَهَا إِلَيْهَا). وَرَأَى قَرْيَةً مُلِ قَدْ حَرَّقْنَاهَا، فَقَالَ: (مَنْ حَرَّقَ هَذِهِ؟). قُلْنَا: نَحْنُ. قَالَ: (إِنَّهُ لَا يَنْبَغِي أَنْ يُعَذَّبَ بِالنَّارِ إِلَّا رَبُّ النَّارِ).

واته: له (عبد الله) ی کوری مەسعودەو دەگیرنەو، کە وتوینەتی: لەسە فەریکدا ئێمە لەخزمەت پێغه مەبری خوادا بووین، پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم دەرچوو بۆ سەرئاو، بەلندەییەکی بچوکی وەک چۆلە کەمان دی دوو بەچکەکی لە گەڵ بوو، بەچکەکانمان گرت، دایکەکیان ھات بەدەرماندا بەلەکانی بلالوکردنەو لەزەوی نزیک بوو بۆو دەستی کرد بە بەلە تەپە، پێغه مەبر صلی اللہ علیہ وسلم ھاتەو فەرمووی: (ئەو کێ ئەو کارساتەیی بەسەر ئەو بەلندەییەدا ھێناوەو بەچکەکانی لێ سەندووە؟) با بۆی بگیرێتەو. سەیری کرد شارە میروولەییەکیان سوتاندووە، فەرمووی: (کێ ئەمەیی سوتاندووە؟)، وتمان: ئێمە، فەرمووی: (بەرەستی ھیچ کەسێک بۆی نیە سزاو نازاری ھیچ رۆح لەبەرێک بدات بە ناگر جگە لە خاوەنی ناگر نەیت کە (اللہ)یە).

## دهرباره ی کوشتنی بۆق

۱۸۰ - باب فی قَتْلِ الضَّفَدَعِ.

۵۲۶۹ - (صحیح) عن عبد الرحمن بن عثمان: أَنَّ طَبِيبًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ ضَفَدَعٍ يَجْعَلُهَا فِي دَوَاءٍ، فَتَهَاهُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ قَتْلِهَا.

واته: له (عبد الرحمن) ی کور ی (عثمان) وه ده گیرنه وه، که پزیشکی پرساری کرد له پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم که بۆق وهك درمان به کار دهینی بۆ چاره سهری نه خوش، پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم ریگری کوشتنی بۆقی لی کرد.

## دهرباره ی په له پیتکه هاویشن

۱۸۱ - باب فی الخُذْفِ.

۵۲۷۰ - (صحیح) عن عبد الله بن مغفل قال: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْخُذْفِ، قَالَ: (إِنَّهُ لَا يَصِيدُ صَيْدًا، وَلَا يَنْكَا عَدُوًّا، وَإِنَّمَا يَفْقَأُ الْعَيْنَ، وَيَكْسِرُ السِّنَّ).

واته: له (عبد الله) ی کور ی موغه ففه له وه ده گیرنه وه، که وتویه تی: پیغه مبه ری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کرد وه له په له پیتکه هاویشن، فهرمو ی: (ئه مه نه نیچیری پی راو ده کری، نه دوژمنی پی کۆله وار ده کری، به لکو چاری پی کوژر ده کری و، ددانی پی ده شک).

## ئه‌وه‌ی هاتوو ده‌رباره‌ی خه‌ته‌نه‌کردن.

۱۸۲ - باب مَا جَاءَ فِي الْحِثَانِ.

۵۲۷۱ - (صحيح) عن أم عطية الأنصارية: أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ تَخْتِنُ بِالْمَدِينَةِ، فَقَالَ لَهَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (لَا تُنْهِكِي فَإِنَّ ذَلِكَ أَحْظَى لِلْمَرْأَةِ، وَأَحَبُّ إِلَيَّ الْبَعْلُ).

واته: له ئوممو (عطية)ی ئه‌نصاریه‌وه ده‌گیرنه‌وه، که ئافره‌تی له مه‌دینه کچ و کورپی مندالی خه‌ته‌نه ده‌کرد. پینجه‌مبه‌ر صلی الله علیه وسلم پیتی فهرموو: (زنده‌پوویی مه‌که له‌برینی واته زۆریان لی مه‌بره چونکه ئه‌وه به‌سوود تره بو ئافره‌ت و خوشی و له‌زه‌تی زیاتری لی ده‌بینی له‌کاتی جووت بووندا، هه‌روه‌ها بو پیاویش خوشتره).

## ده‌رباره‌ی روشنی ئافره‌تان له‌گه‌ڵ پیاوان به‌ رینگادا.

۱۸۳ - باب فِي مَشْيِ النِّسَاءِ مَعَ الرِّجَالِ فِي الطَّرِيقِ.

۵۲۷۲ - (حسن) عن أبو أسد الأنصاري: أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ - وَهُوَ خَارِجٌ مِنَ الْمَسْجِدِ فَاخْتَلَطَ الرِّجَالُ مَعَ النِّسَاءِ فِي الطَّرِيقِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِلنِّسَاءِ - : (اسْتَأْخِرْنَ، فَإِنَّهُ لَيْسَ لَكُنَّ أَنْ تَحْفُقْنَ الطَّرِيقَ، عَلَيْكُنَّ بِحَافَاتِ الطَّرِيقِ). فَكَانَتِ الْمَرْأَةُ تَلْتَصِقُ بِالْجِدَارِ حَتَّى إِنَّ تَوْبَهَا لَيَتَعَلَّقُ بِالْجِدَارِ مِنْ لُصُوقِهَا بِهِ.

واتە: لە ئەبو ئوسەیدی ئەنصاریه دەگیرنەوه، کە بۆ خۆی گۆیی لە پیغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم بوو دەیفەرموو - : لە دەرەوی مزگەوت بوو ژن و پیاو تیکەڵ دەبوون لە رینگادا، بە ئافرەتانی فەرموو: - (خۆتان دوابخەن لە پیاوان هەتا ئەوان دەرپۆن، چونکە بۆتان نیە لە ناوەراستی رینگاوە برۆن، بەڵکو بۆتان هەیه لە قەراغ رینگاوە برۆن). ئیتر ئەوەندە لە قەراغ رینگاوە دەرپۆشتن جاری وا دەبوو ئافرەت پۆشاکەکانی دەگیرایە دیوار ئەوەندە لێی نزیک دەبوو.

۵۲۷۳ - (موضوع) عن ابن عمر، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَهَى أَنْ يَمْشِيَ - يَغْنِي الرَّجُلُ - بَيْنَ الْمَرَأَتَيْنِ.

واتە: لە ئیبنو عومەرەو دەگیرنەوه، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم رینگری کردوو لەوێ پیاو لە نیوان دوو ئافرەتدا ری بکات.

## دەربارەی کەسێ جێو بدات بە روژگار.

۱۸۴ - باب فِي الرَّجُلِ يَسُبُّ الدَّهْرَ.

۵۲۷۴ - (صحيح) عن أبو هريرة، عن النبي صلى الله عليه وسلم قال: (يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ: يَسُبُّ الدَّهْرَ، وَأَنَا الدَّهْرُ، بِيَدِي الْأَمْرُ أَقْلَبُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارَ).

واتە: لە ئەبو ھوریرەو دەگیرنەوه، کە پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتی: (خوای گەورە دەفەرموێت: ئادەمیزاد کە جێو بە روژگار دەدات، جێوێکەیی روو دەکاتە من چونکە من ھەلسۆپێنەیی سەرچەم کارو بارەکانم شە و روژ دێنم بەدوای یەکدا). - خوای گەورە زیانی پێ ناگات و کەشیش ناتوانێ زیانی پێ بگەیەنێ -.

بە پشتیوانی خوای گەورەو بالادەست تەواو بوو

## له کۆتایی دا

ئەوێندەى خواى پەرورەدگار خۆى پێى خۆش بێ و بیهوێ سوپاس و ستایشى دەکەم، بە پشتیوانى خواى گەورە و بالادەست رۆژى یەك شەممە ٢ / ٣ / ٢٠١٥ ى زایینی بەرامبەر بە ١٤٣٦ ى کۆچى له وەرگیڕانى ئەم بەرهەمە بوومەوه: (سوننهنى ئەبو داود) که پێچ بەرگە، لەماوهى چوار سالددا تەواوم کردوو.

دواکارم له خواى گەورە رەنجمان بە با نەچى و بیکاتە سەدەقەى جارىو زانستى بەسوود بۆمان، پێشەوا ئەبو داود و منیش بخاتە بەر شەفاعەتى پێغەمبەرى خوا صلى الله عليه وسلم.

جا ئەگەر هەر کەم و کۆریەکی هەبێ ئەو لەخۆمەوهیە بێگومان بێ کەم و کۆریش نابێ، ئەوێشى پێکابێتم له خواوێه. داوا له خوێنەرانی خۆشەویست دەکەم هەر هەڵەیهکیان بینى وەك برایهکی موسوڵمان که ئاوێنەى موسوڵمانە پێم رابگەیهنێ بۆ ئەوێ راستى بکەمەوه، ئەگەر بۆ خوا رەخنە دەگرێ و مەبەستى رەزامەندى خوایه، ئامۆژگارى و رێنماییەکانتان دەخەمە سەرچاوم دەستى دڵسۆزیتان دەگوشم، بە سنگى فراوانەوه لێتان وەردهگرم، ئێمە خۆمان بە کۆرى ئەو مەیدانە نازانین و هەرگیز بانگەشەى ئەوێشمان نەکردوو که زانین، بەلام بە ئێوه دەلێم هەتا کهى ئەم فەرمودانەى رابەر و تازیز و خۆشەویستمان صلى الله عليه وسلم نەکرێنە کوردی؟

## راستکردنهوه

- ۱- فرموده‌ی ژماره (۱۰۷۹) بهرگی دووهم لاپه‌ره (۷۴) مانای (التعلق) به هه‌له‌ نوسراوه‌ واته: هه‌له‌ قاتی ده‌رس و ده‌ور و وانه‌ وتنه‌وه، داوای لی‌ بوردن له‌ خوینه‌ران ده‌که‌م، خوای گه‌وره‌ له‌ هه‌موومان بیوریت.
- ۲- له‌ فرموده‌ی (۲۷۶۵) له‌ بهرگی سییه‌م دا نوسراوه‌ عورو‌ی کو‌ری مه‌سعود، راستیه‌که‌ی عورو‌ی کو‌ری ئیبنو مه‌سعوده‌.
- ۳- فرموده‌ی (۲۷۷۳) له‌ بهرگی سییه‌م دا په‌ریوه‌ نه‌مه‌ش فرموده‌که‌و مانا‌که‌ی.

## ده‌باره‌ی به‌خشین به‌ موژده‌ده‌ر

### ۱۷۳ - باب في إعطاء البشر

۲۷۷۳ - (صحيح) عن كعب بن مالك قال: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ بَدَأَ بِالْمَسْجِدِ فَرَكَعَ فِيهِ رَكَعَتَيْنِ، ثُمَّ جَلَسَ لِلنَّاسِ. وَقَصَّ ابْنُ السَّرْحِ الْحَدِيثَ، قَالَ: وَنَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُسْلِمِينَ عَنْ كَلَامِنَا أَيْهَا الثَّلَاثَةُ، حَتَّى إِذَا طَالَ عَلَى تَسَوُّرْتِ جِدَارَ حَائِطِ أَبِي قَتَادَةَ - وَهُوَ ابْنُ عَمِّي - فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ فَقَالَ مَا رَدَّ عَلَى السَّلَامِ، ثُمَّ صَلَّيْتُ الصُّبْحَ صَبَاحَ حَمْسِينَ لَيْلَةً عَلَى ظَهْرِ بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِنَا، فَسَمِعْتُ صَارِحًا يَا كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ أَبْشِرْ. فَلَمَّا جَاءَنِي الَّذِي سَمِعْتُ صَوْتَهُ يُبَشِّرُنِي نَزَعْتُ لَهُ ثَوْبِي فَكَسَوْتُهُمَا إِيَّاهُ، فَأَنْطَلَقْتُ حَتَّى إِذَا دَخَلْتُ الْمَسْجِدَ فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسٌ، فَقَامَ إِلَيَّ طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدٍ اللَّهُ يَهْرُولُ حَتَّى صَافَحَنِي وَهَنَانِي.

واته: له کهعبی کوپی مالیکهوه دهگیرنهوه، که وتیهتی: کاتی که پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له سه فهر ده گه پرایهوه یه کهم جار ده چووه مزگهوت دوو رکات نوژی ده کرد، له پاشدا له ناو خه لکدا داده نیشته، ئینو سه رح به سه رهاتی فهرموده که ی گیر پرایهوه، ئه و سێ که سه ی که له غه زای ته بک دو اکه و تبوین پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم ریگری کرد له موسولمانان که قسه مان له گه ل بکه، ههتا روژی روژتم به شوری باخه که ی ئه بو قه تاده ی ئاموزامدا سلاوم لی کرد، سویند به (الله) وه لامی نه دامه وه. له دوا ی په نجا شه و له سه ربانی یه کی له ماله کانی خۆم نوژی به یانیم ده کرد، گویم له هاواری بوو: ئه ی کهعبی کوپی مالیک موژدهت لی بی، کاتی که هات له خوشیان پۆشاکه که ی خۆم کرده بهری، روژتم ههتا گه ی شتمه ناو مزگهوت، پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم له مزگهوت دانیشتبوو، (طلحه) ی کوپی (عبید الله) ههستایه وه به (ههروه له) نه رمه غار هات به رهو پیریم و ته و قه ی له گه ل کردم و پیروزیایی قبول بوونی ته و به که می لی کردم.

## به ره مه کانی ناصح سازانی

- ۱- فزلی نویژ و کاریگری له سمر تهزکیه ی نهفس.
- ۲- خواپهرستی و کاریگری له سمر په رومرده ی دموون.
- ۳- په رومرده ی مندالان له ئیسلامدا: ۱ / ۲ .
- نوسینی: دکتور. (عبد الله ناصح علوان) وهرگیړان.
- ۴- گهشتی قیامت.
- ۵- دایه و بابو فیرم بکمن چوون نویژ بکهم.
- ۶- هوښیاریدان سبارت به هملی هندی له نویژخوینان وهرگیړان.
- ۷- سونه نې ټېبو داودی سنجستانی: ۱ / ۵ وهرگیړان.
- ۸- پوخته ی عقیده ی سلهفی صالح. نوسینی:  
(عبدالله بن عبد الحمید الأثري) وهرگیړان.
- به پشتیوانی خوی په رومردگار چاوهروانی (سنن الترمذی) بن



## ناوه پۆل

- ۵.....سهره تاي په رتوكى جل و بهرگ  
 ۵.....كاتى كه سى پۆشاكى تازە له بهرده كات چى بلى؟  
 ۷.....چۆنیه تى پارانه وه بۆ كه سى كه پۆشاكى تازە له بهرىكات  
 ۸.....ئه وهى دهربارهى كراس هاتوو  
 ۹.....ئه وهى هاتوو سه بارهت به (أقبية) كه جوړه پۆشاكىكه.  
 ۱۰.....سه بارهت به له بهر كړدى پۆشاكى ناوبانگدار.  
 ۱۱.....دهربارهى له بهر كړدى پۆشاكى له خورى و موو دروستكراو  
 ۱۲.....له بهر كړدى جل و بهرگى به نرخ و گرانبه ها.  
 ۱۳.....سه بارهت به پۆشاكى ته ستور.  
 ۱۴.....ئه وهى هاتوو دهربارهى (خز) پۆشاكىكه له خورى و ئاوريشم دروست ده كړت  
 ۱۵.....ئه وهى هاتوو سه بارهت به له بهر كړدى پۆشاكى ئاوريشم.  
 ۱۷.....ئه وانهى كه له بهر كړدى پۆشاكى ئاوريشمىان به لاوه باش نيه.  
 ۲۲.....روخسه ت له به كارهياننى پۆشاكى خه ت خه ت و به تالى ئاوريشم چنراو.  
 ۲۳.....سه بارهت به له بهر كړدى پۆشاكى ئاوريشم له بهر به هانهى شهرعى.  
 ۲۳.....سه بارهت به له بهر كړدى پۆشاكى ئاوريشم له لايه ن ئافره تانه وه.  
 ۲۵.....دهربارهى له بهر كړدى پۆشاكى حيه ره كه له يه مهن له لوكه يان له كه تان  
 ۲۵.....دروست ده كرا.  
 ۲۵.....دهربارهى له بهر كړدى پۆشاكى سى.  
 ۲۶.....دهربارهى پۆشاكى چلكن و شتنى.  
 ۲۷.....سه بارهت به رهنك كړدن به زهرد.  
 ۲۸.....دهربارهى له بهر كړدى پۆشاكى سهوز.  
 ۲۸.....دهربارهى له بهر كړدى پۆشاكى سور.

- روخسەت له پۆشینی پۆشاکی سورد. ۳۱.....
- سەبارەت بە پۆشاکی رەش. ۳۲.....
- سەبارەت بە دامینی پۆشاك. ۳۳.....
- سەبارەت بە مێزەر. ۳۳.....
- دەربارەی خۆشەتە کدان (الصماء). ۳۵.....
- سەبارەت دانەخستنی دوگمە. ۳۶.....
- سەبارەت بە سەرداپۆشین هەندێ لە دەم و چاو. ۳۷.....
- دەربارەی بەردانەوی جل و بەرگ. ۳۸.....
- ئەوێ هاتوێ دەربارەی خۆ بە گەورە زانین. ۴۴.....
- جل و بەرگ هەتا کوێ شۆڕ بێ. ۴۵.....
- سەبارەت بە پۆشاکی ئافرەتان. ۴۷.....
- سەبارەت بەم ئایەتە: ﴿يَذْنِبْنَ عَلَىٰ هُنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ﴾ ۴۸.....
- سەبارەت بەم ئایەتە: ﴿وَلْيَضْحَكُنَّ يَخْمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُوبِهِنَّ﴾ ۴۹.....
- ئافرەتی باڵغ تا کوێی جوانی خۆی دەر بخت دروستە. ۵۰.....
- سەبارەت بە کوێلە دروستە بۆی سەیری قژی هاوسەری گەورە کە بکات. ۵۱.....
- دەربارەی ئەم ئایەتە: ﴿غَيْرِ أُولَىٰ الْإِرْبَةِ﴾ ۵۲.....
- دەربارەی ئەم ئایەتە: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾ ۵۳.....
- چۆنیەتی پەچە ئەوێ سەرو دەم و چاوی پێ دادەپۆشێت. ۵۶.....
- سەبارەت بە پۆشینی پۆشاکی (قباطی) لە لایەن ئافرەتانهو. ۵۶.....
- سەبارەت بە ئەندازەی درێژی پۆشاکی ئافرەتان. ۵۷.....
- سەبارەت بە خۆشەکردنی پێستە ئاژەلی مردو. ۵۸.....
- ئەوانە دەگێرنەوێ کە کەلک وەرناگیرێت لە کەوڵی مردارەوێ بوو. ۶۱.....
- سەبارەت بە کەوڵی پلنگ و ئاژەلە درندەکان. ۶۲.....
- سەبارەت بە پێلاو لە پێ کردن. ۶۵.....
- سەبارەت بە فەرش و جێگەوبان. ۶۸.....
- سەبارەت بە دانانی پەردە. ۷۰.....

- ۷۲.....ئهوهی دهبرارهی پۆشاکێ هاتوووه که وینهی خاچی لهسهه بیت.....  
 ۷۲.....باسی سهبارته به وینه.....  
 ۷۸.....سهههتای پهرتوکی قژداهیتان.....  
 ۸۰.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی باشی بهکارهیتانی بۆنی خوش.....  
 ۸۰.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی چاکسازی موو.....  
 ۸۱.....سهبارته به بۆیهکردنی قژ لهلایهه ئافرهتانهوه.....  
 ۸۲.....سهبارته به قژ دانه دهه قژ.....  
 ۸۶.....سهبارته به رهتکردنهوهی بۆنی خوش.....  
 ئهوهی هاتوه دهبرارهی ئافرهت بۆنی خوش لهخوی بدات و لهمال دههه  
 ۸۶.....یت.....  
 ۸۸.....سهبارته به خهلوق بۆ پیاوان بۆتیکه به زهعهفران دهگیریتهوه.....  
 ۹۱.....باسی ئهوهی دهبرارهی قژ هاتوه.....  
 ۹۲.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی قژکردن به دوو بهشهوه لهناوهراستدا.....  
 ۹۳.....دهبرارهی قژی سههشان.....  
 ۹۴.....دهبرارهی پیاوی قژی بهوئیتهوه.....  
 ۹۴.....سهبارته به سههتاشین.....  
 ۹۵.....سهبارته به مندالی که پهلکی ههیت.....  
 ۹۶.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی روخسهه له پهلکی مندال دا.....  
 ۹۷.....سهبارته به بههسمیل کردن.....  
 ۹۸.....سهبارته به ههلهکهندن و لاهردنی مووی سپی.....  
 ۹۹.....سهبارته به بۆیهکردنی مووی سهه و ریش.....  
 ۱۰۱.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی زهههکردنی سهه و ریش به زهعهفران.....  
 ۱۰۲.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی بۆیهکردن به رهش.....  
 ئهوهی هاتوه دهبرارهی سود وهههگرتن عاج بریتیه له: ئیسکی فیل یان ماسی یان  
 ۱۰۳.....گیانداریکی دههیا بۆ جوانی بهکاردههههراوه.....  
 ۱۰۵.....سهههتای پهرتوکی نهههگوستیه.....  
 ۱۰۵.....ئهوهی هاتوه دهبرارهی نهههگوستیه.....

- ۱۰۸.....ئەوێ هاتوێ دەربارەێ وازهێتان له ئەنگوستیلە  
 ۱۰۸.....ئەوێ هاتوێ دەربارەێ ئەنگوستیلەێ زێڕ  
 ۱۰۹.....ئەوێ هاتوێ دەربارەێ ئەنگوستیلەێ ئاسن  
 ۱۱۱.....ئەوێ هاتوێ دەربارەێ ئەنگوستیلەێ کردنە دەستی راست یان چەپ  
 ۱۱۳.....ئەوێ هاتوێ سەبارەت بە جەرەس  
 ۱۱۴.....ئەوێ هاتوێ سەبارەت بە بەستنهوێ ددان بە زێڕ  
 ۱۱۵.....ئەوێ هاتوێ دەربارەێ دروستی زێڕ بۆ ئافره‌تان  
 ۱۱۸.....سەرەتای پەرتوکی فیتنه‌و ئاژاوێ کان و کوشتارە هەرە گەورەکان  
 ۱۱۸.....باسی فیتنه‌و ئاژاوێ کان و بەلگە و نیشانه‌کانیان  
 ۱۳۱.....سەبارەت بە هەول‌دان بۆ هەلگرساندنی فیتنه‌و ئاژاوێ  
 ۱۳۷.....سەبارەت بە زمان گرتن  
 ۱۳۸.....روخسەتی روشتن بۆ ساراو چۆله‌وانی له‌کاتی فیتنه‌و ئاژاوێدا  
 ۱۳۹.....سەبارەت بە نه‌هی کردن له‌جەنگ کردن له‌کاتی فیتنه‌و ئاژاوێدا  
 ۱۴۰.....سەبارەت بە گەورەیی تاوانی کوشتنی باوه‌ردار  
 ۱۴۵.....ئومێد وایه‌ خواێ گەورە له‌ بکوژ خۆش بێ  
 ۱۴۶.....سەرەتای پەرتوکی مه‌هدی  
 ۱۵۲.....سەرەتای پەرتوکی جەنگ و کوشتارە گەورەکه‌  
 ۱۵۲.....ئەوێ باسکراوێ دەربارەێ چەرخی که‌ سەد س‌الە  
 ۱۵۳.....ئەوێ باسکراوێ دەربارەێ جەنگ و کوشتاری گەورەێ رۆم  
 ۱۵۴.....سەبارەت بە نیشانه‌کانی جەنگ و کوشتارە گەورەکان  
 ۱۵۵.....سەبارەت بە زۆربوونی جەنگ و کوشتاری گەورەێ یه‌ك له‌دوای یه‌ك  
 ۱۵۶.....سەبارەت بە دابارینی گەل‌ان به‌سەر ئەه‌لی ئیسلام دا  
 ۱۵۷.....دەربارەێ قەل‌ای قایمی موسوڵمانان له‌ کوشتارە گەورەکاندا  
 ۱۵۸.....زۆربوونی فیتنه‌و ئاژاوێ له‌کاتی کوشتارە گەورەکاندا  
 ۱۵۸.....سەبارەت بە نه‌هی کردن له‌ وروژاندنی تورک و حه‌به‌شه‌  
 ۱۵۹.....سەبارەت بە جەنگ و کوشتار له‌گەل‌ تورک  
 ۱۶۰.....باسی شاری به‌صره‌

- باسی حہ بہ شہ..... ۱۶۳.....
- باسی نیشانہ کانی بہ رپابوونی قیامت..... ۱۶۳.....
- باسی دہرکہ وتنی گہنجی لہ زپر لہ بن روباری فوراثہ وہ..... ۱۶۵.....
- باسی دہرکہ وتنی دہ ججال..... ۱۶۶.....
- سہ بارہت بہ ہہ و آل و بہ سہرہاتی جہ ساسہ..... ۱۷۱.....
- سہ بارہت بہ ہہ و آل و بہ سہرہاتی ئینو صائید..... ۱۷۵.....
- سہ بارہت بہ فہرمان بہ چاکہ و نہی کردن لہ خراپہ..... ۱۷۸.....
- باسی بہ رپابوونی قیامت..... ۱۸۵.....
- سہرہ تائی پرتوکی سنورہ کان واتہ سزاو تۆلہی تاوانہ کان..... ۱۸۷.....
- حوکمی ئہو کہ سہی کہ لہ دین پاشگہز دہ بیتہ وہ..... ۱۸۷.....
- حوکمی ئہو کہ سہی کہ جنیو دہ دات بہ پیغہ مہر صلی اللہ علیہ وسلم..... ۱۹۳.....
- ئہوہی ہاتوہ دہ بارہی دژاہی تی کردن و ریگرتن..... ۱۹۶.....
- دہ بارہی حہ دی تکای بو بکریٹ..... ۲۰۱.....
- چاوپووشی و لیئوردن لہ سزا و تۆلہ پیش ئہوہی بگاتہ کار بہ دہ ست..... ۲۰۳.....
- سہ بارہت بہ داپوشینی تاوانی ئہو کہ سانہی کہ سزاو تۆلہ دہیانگریٹہ وہ..... ۲۰۴.....
- سہ بارہت بہ خاوەنی سزا و تۆلہ دیٹ و دان دہنی بہ تاوانہ کہیدا..... ۲۰۵.....
- دہ بارہی تاوانبار فیڑی شتی بکریٹ بو ئہوہی حہ دہ کہی لہ کوئل بکہوئیت..... ۲۰۶.....
- دہ بارہی پیاوی ئیعتیراف بکات لہ سہر حہ دیک و ناوی نہ ہیئت..... ۲۰۷.....
- دہ بارہی ئایا تۆمہ تبار تاقی دہ کریٹہ وہ بہ لیدان..... ۲۰۸.....
- مالہ کہ بایی چہ ند بئ لہ ئالتون دہستی دزی لہ سہر دہ پردیٹ..... ۲۰۹.....
- ئہو شتانہی کہ دہستی دزی لہ سہر نابردیٹ..... ۲۱۰.....
- دہ بارہی دہ ست برین لہ سہر مال فراندن و خیانت..... ۲۱۳.....
- ئہو کہ سہی دزی دہ کات لہ شوئیکدا کہ مالہ کہ قایم کرابی..... ۲۱۴.....
- دہ ست برین لہ سہر مالی خواستق ئہ گہر نکولی کردو نہیدایہ وہ..... ۲۱۵.....
- ئہوہی ہاتوہ سہ بارہت بہ شیت ئہ گہر دزی کرد یان حہ دی کہو تہ سہر ئایا جیئہ جی دہ کریٹ؟..... ۲۱۷.....
- دہ بارہی غولامی حہ دی بکہوئیتہ سہر..... ۲۲۰.....

- ۲۲۲..... ئه گهر که سَن له غه زادا دزی بکات، ئایا دهستی دهبردیت؟  
 ۲۲۲..... سه بارهت به دهست پرینی کفن دز.....  
 ۲۲۳..... سه بارهت به دز جار له دواي جار دزی بکاته وه.....  
 ۲۲۴..... سه بارهت به دهستی براوی دز هه لئه واسریت به ملیدا.....  
 ۲۲۵..... باسی فروشتنی به نده ئه گهر دزی کرد.....  
 ۲۲۵..... سه بارهت به بهردباران (ره جم) کردن.....  
 ۲۲۹..... باسی بهردبارانکردنی ماعیزی کوپری مالیک.....  
 باسی نهو ئافره ته جو هه نینه ی که زینای کردبو پیغه مبه ر صلی الله علیه وسلم  
 ۲۴۲..... فه رمانی دا بهردباران بکریت.....  
 ۲۴۶..... سه بارهت به بهردباران کردنی ژن و پیاوه جوله که که.....  
 ۲۴۸..... سه بارهت به بهردباران کردنی ژن و پیاوه جوله که که.....  
 سه بارهت به پیاوئ زینا بکات له ته که یه کئ لهو ئافره تانه ی که هه تا هه تابه  
 ۲۵۶..... حه رامه له سه ری ماره ی بکات.....  
 ۲۵۷..... سه بارهت به پیاوئ زینا بکات له گه ل که نیه کی ژنه که ی خوئ.....  
 ۲۵۹..... باسی نه وانه ی کاری گه لی (لوط) ده که ن.....  
 ۲۶۰..... باسی که سی که بچیه لای ئاژه لئ.....  
 ۲۶۱..... ئه گهر پیاو دانی نا به وه دا که زینای کردوه به لام ئافره ته که دانی پیا نه نا.....  
 ده رباره ی پیاوئ له ته که ئافره تیک یاری و ده ستبازی بکا به لام زینای له ته که نه کات،  
 ۲۶۲..... پیش نه وه ی بیهینن بو لای پیشه واه ته و به بکات.....  
 ۲۶۳..... ده رباره ی که نیه کئ زینا بکات و شوی نه کردبئ.....  
 ۲۶۵..... ده رباره ی جیه جئ کردنی حه د به سه ر نه خوشدا.....  
 ۲۶۷..... سه باره به حه دی بوختان.....  
 ۲۶۸..... ده رباره ی حه دی ئاره ق خواردنه وه.....  
 ۲۷۲..... ئه گهر جار له دواي جار ئاره قی خواردنه وه.....  
 ۲۷۸..... ده رباره ی جیه جئ کردنی حه د له مزگه و تدا.....  
 ۲۷۸..... ده رباره ی له روخساردان له کاتی جیه جئ کردنی حه ددا.....  
 ۲۷۹..... سه بارهت به ته مئ کردن.....

- سهره تای پهرتوکی خوینبایی. ۲۸۰.....
- باسی گیان به گیان ۲۸۰.....
- پیاو ناکوژریت له سهر تاوانی براکهی و باوکی. ۲۸۱.....
- فهرمانهوا فهرمان ده دا به لیبوردن له بکوژ. ۲۸۲.....
- خاوهن کوژراو خوینبایی وهرده گریت. ۲۸۹.....
- ئه و کهسهی له دواي خوینبایی بکوژ بکوژیتتهوه. ۲۹۰.....
- ئه و کهسهی زههر دهرخواردی کهسێ بدات و بهریت ئایا تۆلهی لی دهسیریت یان نا؟ ۲۹۱.....
- ئه گهر کهسێ بهنده کهی بکوژی یان پهله کانی بپرێ وهك: لوت یان گوئی، ئایا تۆلهی لی دهکریتتهوه یان نا؟ ۲۹۶.....
- باسی (قه سامه) پاکانه ۲۹۸.....
- دهرباره ی وازهینان له تۆله به پاکانه. ۳۰۲.....
- دهرباره ی بکوژ تۆلهی لی دهکریتتهوه. ۳۰۵.....
- دهرباره ی ئایا موسولمان له سهر کافر تۆلهی لی دهکریتتهوه. ۳۰۶.....
- ئه گهر کهسێ یه کێ بگریت به سهر ژنه کهیهوه ئایا بیکوژیت یان نا؟ ۳۰۸.....
- سه بارهت به ئه گهر سه رکار به ههله شتیکی له دهست بقهومی تۆلهی لی دهکریتتهوه یان نا؟ ۳۰۹.....
- باسی تۆله کردنهوه به بی به کارهینای ئاسن. ۳۱۰.....
- باسی تۆله کردنهوه له لیدان، ته نانهت له کار به دهست خوشی. ۳۱۱.....
- لیخوشبون له خوین له لایه ن ئافره تانهوه. ۳۱۲.....
- ئه وهی کویرانه بکوژریت له نیوان خه لک دا ۳۱۳.....
- باسی نرخ ی خوینبایی چهنده. ۳۱۴.....
- خوین با یی کوشتنی نیمچه به قهستی. ۳۱۷.....
- باسی خوینبایی ئه ندامه کانی جهسته. ۳۲۲.....
- باسی خوینبایی کوپه له. ۳۲۷.....
- سه بارهت به خوینی بهنده یه نامه پیدراو. ۳۳۳.....
- سه بارهت به خوینی خاوهن په یمان. ۳۳۴.....

- ۳۳۵.....دەربارە ی پیاوی لە گەڵ کەسێ بە شەڕی و بەرگری لە خۆی بکات  
 ۳۳۶.....کەسێ چارەسەری نەخۆش بکات بە نەشارەزایی زیان بە نەخۆش بگەیهنێ  
 ۳۳۷.....دەربارە ی خۆنبایی کوشتنی هەلە ی نیمچە قەستی  
 ۳۳۸.....دەربارە ی تۆڵە سەندنەوێ ددان  
 ۳۳۹.....دەربارە ی وڵاخی لە قە بدات لە کەسێ  
 ۳۳۹.....باسی زیانی ئاژەڵی بەرەڵاو کان و بیر  
 ۳۴۰.....سەبارەت بە زیانی ئاگر لە دەست دەچون  
 ۳۴۱.....سەبارەت بە تاوانی بەندە ی خێزانە هەزارە کان  
 ۳۴۱.....دەربارە ی ئەوێ کوێرانە لە نێوان خەڵکدا بکوژرێت  
 ۳۴۳.....سەرەتای پەرتوکی سوننە  
 ۳۴۳.....باسی رافە ی سوننە  
 ۳۴۴.....باسی رێگرتن لە موحادەلە و شوینکەوتنی هاوشیوێهەکانی قورئان  
 ۳۴۶.....باسی دورکەوتنەوێ لە ئەهلی هەواو هەوێ و رق لی بونیان  
 ۳۴۷.....باسی سەلام نەکردن لە خەڵکانی شوینکەوتە ی هەواو ئارەزوو  
 ۳۴۸.....باسی قەدەغەکردنی موحادەلە لە سەر قورئان  
 ۳۴۸.....دەربارە ی پابەندبوون بە سوننەتەوێ  
 ۳۵۲.....باسی ئەوانە ی کە خەڵک بانگ دەکەن بۆ سوننە  
 ۳۶۴.....سەبارەت بە فەزڵ و گەورەیی کەسێ بە سەر کەسێکی تردا  
 ۳۶۶.....سەبارەت بە خەلیفە کان  
 ۳۸۱.....سەبارەت بە فەزڵی هاوێلانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم  
 ۳۸۲.....باسی نەه ی کردن لە جێتودان بە هاوێلانی پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم  
 ۳۸۴.....سەبارەت بە جێنشینی پێشەوا ئەبو بەکر رەزای خوای لی بێ  
 ۳۸۶.....ئەوێ کە دەبێتە بە لگە بۆ وازەینان لە قسە کردن لە فیتنە دا  
 ۳۸۸.....دەربارە ی فەزڵی هەندێ لە پێغەمبەران بە سەر هەندیکی تریاندا  
 ۳۹۱.....سەبارەت بە بەرپەرچدانەوێ (مورجیئە) کان  
 ۳۹۲.....باسی بە لگە لە سەر ئەوێ کە ئیمان زیاد دەکات و کەم دەکات  
 ۳۹۷.....سەبارەت بە (قەدەر) ئەندازەگیری



- سەبارەت بە مندالانی ھاوێش بۆ خوا دانەران..... ٤١٢
- سەبارەت بە جەھمیەکان..... ٤١٦
- دەربارەی بینینی خوای گەورە..... ٤٢٠
- سەبارەت بە رەتدانەوێ جەھمیەکان..... ٤٢٣
- سەبارەت بە قورئان کە کەلامی خواوە..... ٤٢٤
- باسی زیندووبونەوێ مردوان و فوکردن بە کەرەنادا..... ٤٢٦
- سەبارەت بە تەکاکردن..... ٤٢٧
- باسی بەهەشت و دۆزەخ کە دروستکراون..... ٤٢٨
- سەبارەت بە ھەوزی (الکَوَّز)...... ٤٢٩
- سەبارەت بە کاروباری گۆڕ و سزاو نەھامەتیەکانی..... ٤٣٢
- باسی تەرازووی کێشانی کردەوکان..... ٤٣٨
- باسی دەججال..... ٤٣٩
- سەبارەت بە دژایەتی کردنی خەواریجەکان..... ٤٤٠
- سەبارەت بە کوشتنی ئەو کەسانە کە دز و جەردەن..... ٤٤٩
- سەرھەتای پەرتوکی ئەدەب و ئاکاری جوان..... ٤٥١
- سەبارەت بە میھرەبانی و لەسەرخی و لیبوردن و ئاکار و رەوشتی جوانی  
پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم..... ٤٥١
- سەبارەت بە ریز و شکۆداری و ویقار..... ٤٥٤
- باسی ئەو کەسە رقی خۆی دەخواتەوێ و خۆراگرە..... ٤٥٤
- لەکاتی ھەلچون و توپیری دا چی بوتریت باشە..... ٤٥٦
- سەبارەت بە دەستگرتن بە کاری ئاسانەوێ..... ٤٥٩
- دەربارەی مامەلە و ھەلسوکهوتی چاک بەرامبەر بە خەلک..... ٤٦٠
- سەبارەت بە ھەیاو شەرم و شکۆ..... ٤٦٣
- سەبارەت بە خورەوشت و ئاکاری جوان..... ٤٦٥
- سەبارەت بە شت گەورەکردن کە کاریکی باش نیە..... ٤٦٦
- سەبارەت بە تاریفکردن کە کاریکی باش نیە..... ٤٦٧
- سەبارەت بە نەرم و نیانی..... ٤٦٩

- سەبارەت بە سوپاسگوزاری چاکەکار. ٤٧٠.....
- سەبارەت بە دانیشتن لە سەرە ڕیگاکاندا. ٤٧٢.....
- سەبارەت بە فراوانی کۆر و دانیشتنەکان. ٤٧٤.....
- سەبارەت بە دانیشتن لە ئێوان و خۆرو سێبەردا. ٤٧٤.....
- سەبارەت بە دانیشنی هەلقە هەلقە بۆ قورئان خوێندن و فێربوونی زانستی  
شەری و زیکر و یادی خوا. ٤٧٥.....
- سەبارەت بە دانیشنی لە ناوەرەستی هەلقە ی کۆر و دانیشندا. ٤٧٦.....
- سەبارەت بە کەسێ لە جێی خۆی هەستی بۆ کەسێکی تر. ٤٧٦.....
- باسی کێ شایستە یە بۆ هاو دەم و هاو ڕێ یە تی. ٤٧٧.....
- سەبارەت بە چەقە و دەمەقالە کە شتێکی خراپە. ٤٨٠.....
- باسی رێباز و رێگە ی چاک لە چۆنیەتی قسە کردندا. ٤٨١.....
- سەبارەت بە وتاردان. ٤٨٢.....
- سەبارەت بە هەموو کەس بە پێی پلە و پایە ی خۆی ریزی لێ دە گیرێ. ٤٨٣.....
- دەربارە ی پیاوی لە نیوان دوو پیاو دا دانیشی بە بێ رەزامەندی ئەوان. ٤٨٤.....
- سەبارەت بە دانیشتنی پیاو. ٤٨٥.....
- سەبارەت بە دانیشتنی خراپ. ٤٨٦.....
- سەبارەت بە قەدەغە کردنی قسە کردن لە دوای نوێژی عیشا. ٤٨٦.....
- دەربارە ی کەسێ بە چوارمشی دانیشیت. ٤٨٧.....
- سەبارەت بە چپە کردن. ٤٨٧.....
- دەربارە ی ئەگەر کەسێک لە کۆر و دانیشتنیکدا هەستا رۆشت و لە پاشدا گەرایەو. ٤٨٨.....
- باسی کە راهەتی هە یە کەسێک لە کۆر و دانیشتنیکدا هەستی بە بێ ئەو هە ی زیکر  
و یادی خوا بکات. ٤٨٩.....
- دەربارە ی کە فارەتی کۆر و دانیشتن. ٤٩٠.....
- گواستەو هە ی قسە لە کۆرێکەو هە بۆ کەسانی تر. ٤٩١.....
- دەربارە ی پارێز و ترس لە خەڵک. ٤٩٢.....
- سەبارەت بە رێبازی رۆشتنی پیاو. ٤٩٤.....

- ۴۹۴.....سه بارهت به پیاوی لنگ بخاته سه ر لنگ.  
 ۴۹۶.....سه بارهت به قسه گیرانه وه.  
 ۴۹۷.....سه بارهت به دووزمانی.  
 ۴۹۸.....سه بارهت به دوو پروو.  
 ۴۹۹.....سه بارهت به غه ییه تکریدن.  
 ۵۰۲.....باسی هه ر که سی موسولمانی له غه ییه تی بپاریزی  
 ۵۰۳.....باسی ئه وه که سه ی که غه ییه تی دروسته.  
 ۵۰۴.....ئه وه ی هاتوه ده رباره ی پیاوی گهردنی ئه وه ئازاد بکات غه ییه تی ده کات  
 ۵۰۵.....سه بارهت به قه ده غه کردنی سیخوپی کردن.  
 ۵۰۶.....سه بارهت به پۆشینی عه ییه وه نه یینی موسولمان  
 ۵۰۸.....باسی که سی موسولمانی بکات به برای خو ی له بهر خوا.  
 ۵۰۹.....باسی جینیو به یه ک دان  
 ۵۰۹.....باسی بی فیزی و خو به که مگرتن.  
 ۵۱۰.....باسی تۆله کردنه وه.  
 ۵۱۲.....سه بارهت به قه ده غه کردنی جینیودان به مردوان  
 ۵۱۳.....سه بارهت به قه ده غه کردنی جه ور و سته م و زینا کردن و لادان له هه ق  
 ۵۱۵.....سه بارهت به حه سودی.  
 ۵۱۷.....سه بارهت به نه فره تکریدن.  
 ۵۱۸.....ئه وه ی دوعا ده کات له وه که سه ی سته می لی کردووه.  
 ۵۱۹.....سه بارهت به که سی ده نگ له برا موسولمانه که ی داپری  
 ۵۲۲.....سه بارهت به گومان  
 ۵۲۳.....سه بارهت به ئاموژگاری کردن و پاراستنی موسولمان.  
 ۵۲۳.....سه بارهت به چاکسازی نیوان خه لک.  
 ۵۲۶.....سه بارهت به قه ده غه کردنی گو رانی.  
 ۵۲۷.....ده رباره ی که راهیه تی گو رانی و ئه وه ئامیره ی له گه لی لی ده ده ن  
 ۵۲۹.....حوکم و بریار له باره ی پیاوی سه ر ژنانه وه.  
 ۵۳۰.....ده رباره ی بوکله و یاری منالان.

- سه بارهت به جۆلانه ..... ۵۳۲
- سه بارهت به قه دهغه کردنی یاری نرد. .... ۵۳۴
- سه بارهت به یاری کردن به کوتر ..... ۵۳۵
- سه بارهت به سۆز و بهزهیی ..... ۵۳۵
- سه بارهت به ئامۆژگاری کردن ..... ۵۳۷
- سه بارهت به هاوکاری و کۆمه کی کردنی موسولمان. .... ۵۳۸
- سه بارهت به گۆرینی ناوه کان ..... ۵۳۹
- سه بارهت به گۆرینی ناوی خراپ ..... ۵۴۱
- سه بارهت به ناو ناتۆره ..... ۵۴۶
- دهربارهی ئهوانه ی نازناویان باوکی عیسیایه. .... ۵۴۷
- دهربارهی پیاوۆ به کوپۆ بۆ کوپۆ خۆم له کاتیکدا کوپۆ خۆی نه بۆ. .... ۵۴۸
- دهربارهی ئهوانه ی نازناویان (ئهبو قاسم) باوکی قاسیمه ..... ۵۴۸
- دهربارهی ئهوانه ی پێیان وایه نابۆ ناو و نازناوه که ی وهك ناو و نازناوی پیغه مبهری خوا صلی الله علیه وسلم بۆ. .... ۵۴۹
- دهربارهی روخسهت دراوه ناو و نازناوه که ی له که سیکدا کۆبیته وه ..... ۵۴۹
- ئهو هی هاتوه دهرباره ی پیاوۆ نازناوی هه بۆ و مندالی نه بۆ. .... ۵۵۰
- دهرباره ی نازناوی ئافره تی مندالی نه بۆ. .... ۵۵۱
- سه بارهت به که سی درۆ بکات به رامبه ره که ی به راستی بزانی. .... ۵۵۲
- سه بارهت به وتی وتی بۆ بنج و بنه ما. .... ۵۵۲
- سه بارهت به پیاوۆ له وتاره کهیدا بۆ: (له دوایی دا). .... ۵۵۳
- سه بارهت به (کرم) و پاراستنی قسه و ئاخاوتن. .... ۵۵۳
- باسی با کۆیله به گه وره که ی نه لۆ: پهروه ردگارم. .... ۵۵۴
- با هیچ که سی له ئیوه نه لۆ: دلم تیکه ل دی. .... ۵۵۵
- سه بارهت به نوێژی عیسا. .... ۵۵۸
- ئهو هی ریوایهت کراوه دهرباره ی ریگه پیدانی. .... ۵۶۰
- سه بارهت به هه ره شه ی توند به رامبه ره به درۆ کردن. .... ۵۶۰
- سه بارهت به گومانی باش بردن ..... ۵۶۲

- سہ بارهت به جیبه جی کردنی به لَین له کاتی خویدا. .... ۵۶۳
- سہ بارهت به که سی خو ی وه ها نشان بدات که شتیکی هه یه به لام نه یی. .... ۵۶۴
- باسی ئه وه ی هاتوه سه بارهت به سوعبهت. .... ۵۶۵
- باسی که سی به گالته وه شت و مه کی که سی به ری. .... ۵۶۷
- باسی ئه وه ی هاتوه ده رباره ی ئه و که سه ی له کاتی قسه کردندا زمانی به کون و  
قوژبنی ده میدا ده گیرئ. .... ۵۶۸
- باسی ئه وه ی هاتوه ده رباره ی سیحر. .... ۵۷۰
- ئه وه ی هاتوه ده رباره ی خه و بینین. .... ۵۷۴
- ئه وه ی هاتوه ده رباره ی باویشکدان. .... ۵۷۸
- سه بارهت به پژمه. .... ۵۷۹
- ئه وه ی هاتوه سه بارهت به پارانه وه بو ئه و که سه ی ده پژمئ. .... ۵۸۰
- تا چه ند جار پی بلیئ: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) .... ۵۸۱
- ئه گهر (ذمی) یه پژمی چی پی بو تریت. .... ۵۸۲
- سه بارهت به که سی بیژمئ و سوپاسی خوا نه کات. .... ۵۸۳
- باسه کانی خه و تن. .... ۵۸۴
- سه بارهت به پیاوئ له سه ر سکی راکشیت. .... ۵۸۴
- سه بارهت به خه و تن له سه ر قه راغی سه ربانی ساتر (موحاجه ره) ی نه بی. .... ۵۸۵
- سه بارهت به خه و تن له سه ر پاکی. .... ۵۸۶
- باسی له کاتی خه و تندا روو بکریته کوئ. .... ۵۸۷
- باسی کاتی خه و تن چی ده و تریت. .... ۵۸۷
- باسی ئه گهر که سی شه و خه وی لئ زرا چی بلی. .... ۵۹۵
- ده رباره ی زیکر و ته سبیحات کردن له کاتی خه و تندا. .... ۵۹۶
- باسی زیکر و ویرده کانی به یانیان. .... ۶۰۱
- باسی ویردی بینینی مانگی یه ک شه وه. .... ۶۱۸
- باسی ویردی چوونه ده ره وه له مال. .... ۶۱۹
- باسی ویردی که سی چووه مال وه. .... ۶۲۰
- باسی ویردی هه لکردنی با. .... ۶۲۱

- باسى ئەوھى دەربارەى باران ھاتوھ. .... ٦٢٣
- باسى ئەوھى دەربارەى كەلەشیر و ئاژەلان ھاتوھ. .... ٦٢٣
- سەبارەت بە بانگدان بە گوئی مندالی تازه لەدايك بوودا. .... ٦٢٥
- سەبارەت بە كەسێ پەناي برده بەر خوا داواي پەنادانی كرد لە كەسێكى تر..... ٦٢٦
- سەبارەت بە رەتكردنەوھى وەسوەسە. .... ٦٢٧
- كەسێ خوێ بخاتە پال سەرپەرشتیاری جگە لە گەورەكەى. .... ٦٢٩
- سەبارەت بە شانازی كردن بە رەچەلەكەوھ. .... ٦٣٠
- سەبارەت بە دەمارگیری و رەگەز پەرستى..... ٦٣١
- سەبارەت بە كەسێ ھەوال بەدات بەكەسێ كە خوێ دەوێ. .... ٦٣٣
- سەبارەت بە پرس و را..... ٦٣٥
- دەربارەى كەسێ رێگەى خیر نیسانی خەلك بەدات. .... ٦٣٦
- ھۆشیاریدان سەبارەت بە شوینكەوتنى ھەواو ھەوھس. .... ٦٣٧
- دەربارەى تكا بۆ یەكتر كردن. .... ٦٣٧
- دەربارەى كەسێ نامەى نوسى لەخۆیەوھ دەست پێ بكات. .... ٦٣٨
- باسى نامە چۆن دەنوو سړیت بۆ (ذمی)..... ٦٣٩
- سەبارەت بە چاكەكردن لەگەل دايك و باوك..... ٦٤٠
- فەزلى ئەو كەسەى سەرپەرشتى ھەتیو دەكات. .... ٦٤٤
- سەبارەت بە سەرپەرشتیار و بەختوكەرى ھەتیو..... ٦٤٥
- سەبارەت بە مافی دراوسێ..... ٦٤٦
- سەبارەت بە مافی بەندەو كەنیزەك..... ٦٤٨
- ئەوھى ھاتوھ دەربارەى دلسۆزی بەندە بۆ گەورەكەى ..... ٦٥٤
- باسى ئەوھى بەندەى ھەلگیریتەوھ لە گەورەكەى..... ٦٥٤
- سەبارەت بە مۆلەت وەرگرتن ..... ٦٥٥
- باسى چۆنیەتى مۆلەت وەرگرتن..... ٦٥٧
- باسى پیاو چەند جار داواي مۆلەت بكات. .... ٦٥٩
- باسى مۆلەت وەرگرتن بە دان لەدەرگا..... ٦٦٤
- باسى دان لەدەرگا لەكاتى مۆلەت وەرگرتن دا..... ٦٦٤

- ٦٦٥..... ئه گهر که سئ بانگ بکړیت، ئایا ئه وه ده بیته مۆله ت بوئ
- ٦٦٦..... باسی مۆله ت وه رگرتن که سئ کاته.
- ٦٦٨..... سه باره ت به بلاو کړدنه وهی سلاو
- ٦٦٩..... باسی سلاو کړدن چونه؟
- ٦٧٠..... سه باره ت به فه زلی ئه وانه ی له پيشه وه سلاو ده که ن
- ٦٧٠..... سه باره ت به کئ له پيشته سلاوی لئ بکړیت.
- ٦٧١..... ئه گهر که سئ له که سئ جیابوو یه وه له پاشدا پیی گه یشته وه ئایا سلاوی لئ بکات؟
- ٦٧٢..... سه باره ت به سلاو کړدن له مندا لان
- ٦٧٣..... سه باره ت به سلاو کړدن له ئافره تان
- ٦٧٣..... سه باره ت به سلاو کړدن له خاوه ن نامه کان.
- ٦٧٥..... سلاوی که سئ ئه گهر ویستی له نیو کوړیکدا هه ستی پروات
- ٦٧٥..... باسی وتنی: (عَلَيْكَ السَّلَامُ) کراهه تی هه یه.
- ٦٧٦..... ئه وهی هاتو وه دهر باره ی یه کئ له جیاتی کوومه لئ وه لام بداته وه
- ٦٧٦..... سه باره ت به ته وقه کړدن.
- ٦٧٧..... سه باره ت به باوه ش پیا کړدن
- ٦٧٨..... سه باره ت به هه ستان له بهر خه لک.
- ٦٨٠..... دهر باره ی ماچ کړدن مندا ل له لایه ن باک و دایکه وه
- ٦٨١..... دهر باره ی ماچ کړدن نیوچاوان
- ٦٨١..... دهر باره ی روومه ت ماچ کړدن
- ٦٨٢..... دهر باره ی ده ست ماچ کړدن
- ٦٨٢..... دهر باره ی ماچ کړدن جه سته
- ٦٨٣..... دهر باره ی قاچ ماچ کړدن
- ٦٨٤..... سه باره ت به که سئ بلئ: خوا مکا به قوربان ت.
- ٦٨٥..... سه باره ت به که سئ بلئ: (أَنْعَمَ اللَّهُ بِكَ عَيْنًا).
- ٦٨٥..... سه باره ت به که سئ به که سئ بلئ: خوا بتپاریزی
- ٦٨٦..... سه باره ت به که سئ له بهر که سئ هه ستی

- ٦٨٧..... ده باره ی که سئ به که سئ بلی: فلان سه لامی لی ده کردی.  
 ٦٨٨..... ده باره ی که سئ که سئ بانگ بکات ئه ویش بلی: (لَبَّيْكَ)  
 ٦٨٩..... ده باره ی که سئ به که سئ بلی: خوا خوشی و شادیت بهرده وام بکات.  
 ٦٩٠..... ئه وهی هاتوو ده باره ی دروستکردنی خانوو به ره.  
 ٦٩٢..... ده باره ی دروستکردنی ژوور له قاتی سه ره وه.  
 ٦٩٢..... ده باره ی برینی دره ختی سیدر  
 ٦٩٤..... ده باره ی لابردنی ئازاری له سه ره رییه کدا.  
 ٦٩٦..... ده باره ی کوژاندنه وهی ئاگر له شه ودا.  
 ٦٩٧..... ده باره ی کوشتنی ماره کان.  
 ٧٠٣..... ده باره ی کوشتنی شه وگه رده کان.  
 ٧٠٤..... ده باره ی کوشتنی میرووله ی بچوک.  
 ٧٠٦..... ده باره ی کوشتنی بوق.  
 ٧٠٦..... ده باره ی په له پیتکه هاویشتن.  
 ٧٠٧..... ئه وهی هاتوو ده باره ی خه ته نه کردن.  
 ٧٠٧..... ده باره ی روونی ئافره تان له گه ل پیاوان به ریگادا.  
 ٧٠٨..... ده باره ی که سئ جینو بدات به روژگار.  
 ٧٠٩..... له کو تایی دا.  
 ٧١٠..... راستکردنه وه.  
 ٧١٢..... به ره مه کانی ناصح سازانی  
 ٧١٣..... ناوه پوک.